

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Κωδικός 01-2753 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1168 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2017 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

86ⁿ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
23-26 Ιουνίου 2017

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1ο:

- ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ–ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ–ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ
 - Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
 - Οικονομικός απολογισμός οικονομικού έτους 2016 - Προϋπολογισμός χρήσης οικονομικού έτους 2018
 - Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
 - Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

ΘΕΜΑ 2ο:

- ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2017-2018

Α. ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

- I. Το σχολείο που βιώνουμε, το σχολείο που οραματιζόμαστε
- II. Ειδική Αγωγή
- III. Εκπαίδευση προσφύγων – μεταναστών
- IV. Προσχολική Αγωγή

Β. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Ψήφισμα της 86^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Για την Προσχολική Αγωγή των παιδιών της Μουσουλμανικής μειονότητας στο Νομό Ροδόπης

Οι αντιπρόσωποι της 86^{ης} Γ.Σ. εκφράζουν σοβαρές ανησυχίες για τις εξελίξεις σχετικά με την προσχολική αγωγή στην περιοχή της Θράκης που σε συνδυασμό με την αντεργατική και αντιεκπαιδευτική επίθεση που υλοποιείται από κυβέρνηση, Ε.Ε., ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, ΣΕΒ και όλο το μνημονιακό πολιτικό μπλοκ που μαζί ψήφισε το 3^ο μνημόνιο προμηνύει την ακόμα μικρότερη κάλυψη των μορφωτικών αναγκών και δικαιωμάτων των παιδιών προσχολικής ηλικίας στην περιοχή.

Μια σύντομη περιγραφή της πραγματικότητας:

1. Σε όλη τη Θράκη υπάρχει έλλειψη δημόσιων νηπιαγωγείων σε οικισμούς κατοικημένους από τη μουσουλμανική μειονότητα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ένα σημαντικό τμήμα των μαθητών-τριών της μειονότητας να εγγράφεται στην Α΄ Δημοτικού των Μειονοτικών ή των Δημόσιων σχολείων χωρίς κανενός είδους προσχολική αγωγή. Υπάρχουν νηπιαγωγεία και παραρτήματα νηπιαγωγείων που ιδρύθηκαν με την καθιέρωση της υποχρεωτικότητας της προσχολικής αγωγής (ως αποτέλεσμα της μεγάλης απεργίας του 2006 της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης) τα οποία παραμένουν δυστυχώς κλειστά.
2. Η λειτουργία των δημόσιων νηπιαγωγείων υποκαθίσταται με ποικιλία ιδιωτικής φύσεως χώρων απασχόλησης νηπίων από διάφορους φορείς.
3. Παρατηρείται ότι, όταν τα νήπια της μουσουλμανικής μειονότητας γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα έστω και στοιχειωδώς, μειώνονται τα προβλήματα της εκπαίδευσης και επικοινωνίας τους.

Το φαινόμενο αυτό αμβλύνεται όπου:

1. Τόσο η μειονότητα όσο και η πλειονότητα έχουν αναπτυγμένες κοινωνικές επαφές και εκτός σχολικών χώρων σε βαθμό που στοιχεία των «άλλων» γλωσσών έχουν προσληφθεί από τα νήπια πριν ακόμα φτάσουν στην ηλικία φοίτησης σε νηπιαγωγείο.
2. **Είναι γενικά κοινή εμπειρία των δασκάλων και άλλων εκπαιδευτικών και στο μειονοτικό και στο δημόσιο σχολείο πως τα νήπια της μειονότητας που έχουν φοιτήσει στο δημόσιο νηπιαγωγείο αναπτύσσουν ταχύτερα δεξιότητες χρήσης τόσο της μητρικής τους όσο και της ελληνικής γλώσσας σε όποιο δημοτικό και αν πάνε μετά σε σχέση με τα νήπια που δεν έχουν φοιτήσει σε δημόσιο νηπιαγωγείο.**

Συνεπώς:

1. Θεωρούμε απολύτως απαραίτητη την καθολική φοίτηση όλων των παιδιών (άρα και της μειονότητας) στο δημόσιο δωρεάν νηπιαγωγείο. Διεκδικούμε άλλωστε σαν πάγιο αίτημα την 2χρονη δημόσια και δωρεάν καθολική υποχρεωτική προσχολική αγωγή.
2. Θεωρούμε απαράδεκτη την οποιαδήποτε προσπάθεια και από οποιονδήποτε να μην λειτουργήσει δημόσιο δωρεάν νηπιαγωγείο ή την απόπειρα αντικατάστασής του από οποιασδήποτε μορφής ιδιωτικό «νηπιαγωγείο» ή παιδικό σταθμό γιατί στερεί από τα νήπια την δωρεάν κάλυψη των μορφωτικών αναγκών τους. Ταυτόχρονα ισοδυναμεί με την κατάργηση θέσεων εργασίας για τη δημόσια εκπαίδευση αλλά και προσπάθεια αντικατάστασής της από την ιδιωτική.
3. Οι μουσουλμανόπαιδες που αναφέρονται στο πρόγραμμα αποτελούν θρησκευτική μειονότητα και το κύριο χαρακτηριστικό της μειονότητας αυτής είναι η ανομοιογενής σύνθεση του πληθυσμού και η γεωγραφική κατανομή της. Αποτελείται από τρεις συνιστώσες: α) τους τουρκογενείς, β) τους Πομάκους και γ) τους Ρομά. Η μητρική γλώσσα των ανθρώπων αυτών είναι αντίστοιχα η τουρκική, η πομακική (μία νότια σλαβική γλώσσα της περιοχής της Ροδόπης) και η ρομανί.
4. Η πολυπολιτισμική Θράκη χρόνια τώρα σέβεται την κουλτούρα και τον πολιτισμό αυτών των ανθρώπων και οι νηπιαγωγοί της αποδεχόμενοι την διαφορετικότητα των παιδιών εργάζονται με ζήλο, καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια και έχουν καταφέρει να καλλιεργήσουν, στηριζόμενοι στην εκάστοτε μητρική γλώσσα αυτών των παιδιών και την ελληνική γλώσσα ως δεύτερη.

Στο Πιλοτικό πρόγραμμα του ΙΕΠ «Εκπαίδευση των παιδιών της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη» προβλέπεται η συμμετοχή *συνεργάτη/τριας στην αίθουσα του νηπιαγωγείου πέραν του/της νηπιαγωγού, μέλους της μειονότητας με πτυχία ελληνικού ΑΕΙ.*

Η χρησιμοποιούμενη φρασεολογία αναδεικνύει αμέσως σοβαρά ζητήματα:

1. Επιρρίπτει την ευθύνη στις νηπιαγωγούς για τη σημερινή πραγματικότητα μη φοίτησης των νηπίων της μειονότητας στο δημόσιο νηπιαγωγείο αφού θεωρείται απαραίτητη η συμμετοχή συνεργάτη.
2. Εισάγει στο δημόσιο σχολείο προσωπικό με αδιευκρίνιστες εργασιακές σχέσεις και δικαιώματα.
3. Θεωρούμε πως είναι τουλάχιστον αδιευκρίνιστος ο ρόλος του «συνεργάτη» και εν τέλει θεωρούμε απαραίτητο πως αρκεί να είναι «απόφοιτος ΑΕΙ» όσον αφορά την παιδαγωγική πράξη.
4. **Πουθενά δεν διευκρινίζεται από πού απορρέει επιστημονικά η ανάγκη ειδικά για έναν τέτοιο συνεργάτη και ποιος ακριβώς θα είναι ο ρόλος του. Θεωρούμε ως αντιπαιδαγωγική την οποιαδήποτε παρέμβαση και παρουσία μέσα στις αίθουσες των νηπιαγωγείων, προσωπικού που απλά θα κληθεί να παίξει το ρόλο του ενδιάμεσου – διερμηνέα μεταξύ νηπίων και νηπιαγωγού. Τέτοια περίπτωση θα αποτελεί εμπόδιο στη άμεση επαφή και παιδαγωγική αλληλεπίδραση του νηπίου με τον/την νηπιαγωγό και στην ανάπτυξη των γλωσσικών και άλλων δεξιοτήτων του νηπίου.**
5. Οποιοσδήποτε σχεδιασμός έρευνας και δράσης θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει τη συναίνεση της εκπαιδευτικής κοινότητας της περιοχής.
6. Στο Π.Δ. 200/98 άρθρο 9 παρ. 5 δεν προβλέπεται η συμμετοχή συνεργάτη στο δημόσιο Νηπιαγωγείο.

Δηλώνουμε πως θα υπερασπιστούμε την κάλυψη των μορφωτικών αναγκών όλων των νηπίων αλλά και την εμπειρία και τα εργασιακά δικαιώματα κάθε συναδέλφου.

1. Διεκδικούμε την άμεση (από την επόμενη σχολική χρονιά) λειτουργία όλων των υπαρχόντων δημόσιων νηπιαγωγείων και παραρτημάτων τους. Διεκδικούμε την ίδρυση και λειτουργία και άλλων όπου δεν υπάρχουν.
2. Διεκδικούμε τους μαζικούς διορισμούς νηπιαγωγών κόντρα στις επιταγές των μνημονιακών πολιτικών έτσι ώστε να καλυφθεί με μόνιμους/ες εκπαιδευτικούς κάθε εκπαιδευτικό έργο. Να οριστεί βάσει υπαρχόντων διατάξεων του ν. 1566/85 η οργανικότητα στα νηπιαγωγεία της περιοχής στο 1/15. Άλλωστε διεκδικούμε την αναλογία 1/15 για τα νηπιαγωγεία σε όλη τη χώρα.
3. Διεκδικούμε περαιτέρω μειωμένη αναλογία μαθητών (προερχόμενων από τη μειονότητα) ανά νηπιαγωγό έτσι ώστε η αναλογία να είναι 2 νηπιαγωγοί ανά 25 νήπια – προνήπια.
Για τη στήριξη της χρήσης των μητρικών γλωσσών ως γλωσσών στήριξης διεκδικούμε αύξηση της οργανικότητας σε νηπιαγωγεία όπου φοιτούν νήπια της μουσουλμανικής μειονότητας ή γενικά νήπια με μητρική γλώσσα άλλη από την ελληνική. **Η αύξηση της οργανικότητας θα στηρίζεται πάντα σε προσλήψεις νηπιαγωγών απόφοιτων Τμημάτων Επιστημών της Αγωγής Προσχολικής Ηλικίας και μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι που θα έχουν προσληφθεί κεντρικά από το Υπουργείο Παιδείας και με ενιαίο τρόπο** (όπως όλοι/ες οι νηπιαγωγοί), για τη διευκόλυνση της παιδαγωγικής πράξης. Σημειώνουμε πως νηπιαγωγοί, απόφοιτοι ΑΕΙ Τμημάτων Επιστημών της Αγωγής Προσχολικής Ηλικίας φυσικοί ή μη ομιλητές των μητρικών γλωσσών της μειονότητας, έχουν έτσι κι αλλιώς κάθε δικαίωμα τοποθέτησης σε όλα τα δημόσια νηπιαγωγεία (όπου φοιτούν ή όχι νήπια της μειονότητας) όπως κάθε άλλος/η νηπιαγωγός.
4. Διεκδικούμε την αναβάθμιση των κτιριακών εγκαταστάσεων και του παιδαγωγικού υλικού. Το πλούσιο και ανανεωμένο παιδαγωγικό υλικό βοηθάει στην ανάπτυξη των γλωσσών. Αντίθετα πρόχειρες και ελλειμματικές υποδομές αποτελούν τροχοπέδη στη φοίτηση των νηπίων.
Υποχρέωση λοιπόν της πολιτείας είναι να παρέχει άριστης ποιότητας εκπαίδευση ώστε να λειτουργήσει σαν κίνητρο σε τέτοιες ομάδες για τη φοίτηση των παιδιών τους και να μην υπολείπεται το ελληνικό σχολείο σε τίποτα των σχολείων άλλων ευρωπαϊκών χωρών.
5. Διεκδικούμε την υλοποίηση προγραμμάτων επιμόρφωσης όλων των εκπαιδευτικών σε θέματα γενικής και διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Τα προγράμματα επιμόρφωσης αυτά για να είναι αποτελεσματικά πρέπει να γίνονται με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα (μερική ή ολική δηλαδή άδεια ή μειωμένο ωράριο).
6. Διεκδικούμε και αγωνιζόμαστε μαζί με όλους τους εργαζόμενους της χώρας για την ανατροπή της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής. Διεκδικούμε τους μαζικούς διορισμούς νηπιαγωγών με μόνιμη σταθερή εργασία, τη μοναδική σχέση εργασίας ως απάντηση στην κάλυψη κάθε αναγκαίου εκπαιδευτικού έργου.
7. Διεκδικούμε δίχρονη υποχρεωτική δημόσια δωρεάν προσχολική αγωγή για όλα τα νήπια.

Με βάση τα παραπάνω τονίζουμε ότι η 86^η Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δεν συμφωνεί με την υλοποίηση του πιλοτικού προγράμματος του Ι.Ε.Π. «Εκπαίδευση των παιδιών της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη» και οι νηπιαγωγοί της Θράκης αρνούνται να συμμετέχουν στο πιλοτικό πρόγραμμα.

Από την 86η Γ.Σ.

Ψήφισμα 86^{ns} Γενικής Συνέλευσης

Στηρίζουμε τον αγώνα των συμβασιούχων στους ΟΤΑ Καμιά απόλυση. Αγώνας για μόνιμη και σταθερή δουλειά

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ προχωρά σε χιλιάδες απολύσεις συμβασιούχων στους ΟΤΑ επικαλούμενη την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η απόφαση αυτή αφορά όλους τους συμβασιούχους σε όλο το δημόσιο (68000) και οδηγεί σε χιλιάδες απολύσεις. Είναι στα πλαίσια της εφαρμογής των συμφωνιών με την ΕΕ για :

- Συρρίκνωση του δημοσίου και κατάργηση χιλιάδων θέσεων εργασίας
- Ραγδαία ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών του δημοσίου
- Μετακύληση του κόστους στους εργαζόμενους και το λαό.
- Ανακύκλωση της ανεργίας και ακόμα μεγαλύτερη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

Η κυβέρνηση κοροϊδεύει τους εργαζόμενους παρουσιάζοντας ως λύση στη σφαγή τις «δίμηνες» συμβάσεις και προσωρινές προσλήψεις για να καλυφθούν οι ανάγκες στους Δήμους.

Τέρμα πια στην κοροϊδία. Δε θα δεχτούμε καμιά απόλυση συνάδελφου συμβασιούχου. Είμαστε στο πλευρό των εργαζόμενων. Το πρόβλημα μας αφορά όλους. Κάθε χρόνο στο χώρο της εκπαίδευσης ζούμε τις χιλιάδες απολύσεις συνάδελφων αναπληρωτών, την πολιτική των περικοπών και της χρόνιας αδιοριστίας.

Το αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά ενώνει όλους τους εργαζόμενους απέναντι στην πολιτική που τσακίζει τη ζωή μας.

- Καμιά απόλυση συμβασιούχου, άμεση πληρωμή των δεδουλευμένων.
- Να υλοποιήσει η κυβέρνηση εδώ και τώρα το αίτημα για άμεση μετατροπή όλων των συμβάσεων από ορισμένου σε αορίστου χρόνου.

Καταδικάζουμε την προσπάθεια της κυβέρνησης και μιας σειράς δημάρχων σε όλη τη χώρα, οι οποίοι, αξιοποιώντας τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, έχουν επιδοθεί σ' ένα όργιο καταστολής και προσπάθειας χτυπήματος του αγώνα των εργαζόμενων, όπως η εισβολή των δυνάμεων καταστολής σε αμαξοστάσια σε όλη τη χώρα.

Στηρίζουμε και καλούμε σε μαζική συμμετοχή στις καταλήψεις στους Δήμους και στις κωματερές που είναι σε εξέλιξη και στα απεργιακά συλλαλητήρια τη Δευτέρα 26/6 και την Πέμπτη 29/6.

Οι σύλλογοι και οι εκπαιδευτικοί σε όλη τη χώρα να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους. Επιδιώκουμε την κλιμάκωση αυτού του αγώνα, η νίκη του θα είναι νίκη για όλους τους εργαζόμενους.

Οι Αντιπρόσωποι της 86ns Γενικής Συνέλευσης

Απόφαση 86^{ης} Γ.Σ. για Ειδική Αγωγή

Βασική προϋπόθεση για τη σωστή οργάνωση και λειτουργία του τόσο ευαίσθητου τομέα της εκπαίδευσης είναι το να δοθούν όλα τα απαραίτητα κονδύλια ώστε να γίνουν πράξη τα κατάλληλα κτίρια, η δυνατότητα μεταφοράς των μαθητών και ο μόνιμος διορισμός όλου του απαραίτητου προσωπικού (Εκπαιδευτικοί, Ειδικό Εκπαιδευτικό και Βοηθητικό Προσωπικό). Η ειδική εκπαίδευση στη χώρα μας αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια ένα «πείραμα». Δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ ως αναπόσπαστο μέρος της βασικής εκπαίδευσης αλλά ως ένα «παραπληρωματικό αποαίδι» της. Θυμίζουμε, για μια ακόμη φορά, το τραγικό φαινόμενο οι συνάδελφοί μας απόφοιτοι των πανεπιστημιακών σχολών Ειδικής Αγωγής να εργάζονται επί σειρά πολλών ετών ως αναπληρωτές και καμία πρόβλεψη να μην υπάρχει ακόμη και σήμερα, που αναπτύσσεται όλη αυτή η συζήτηση, για το μόνιμο διορισμό τους στην εκπαίδευση. Από την άλλη η όλο και πιο συρρικνωμένη χρηματοδότηση προς το Δημόσιο Σχολείο, η έλλειψη χαρτογράφησης – επικαιροποίησης των σχολικών μονάδων Ειδικής Αγωγής, καθιστά σχέδια επί χάρτου τις όποιες προτάσεις υπάρχουν στην κατεύθυνση της επίλυσης των προβλημάτων τόσο σε επίπεδο δομών όσο και σε επίπεδο σχεδιασμού της λειτουργίας της Ειδικής Αγωγής, **ενώ ο αποσπασματικός τρόπος, χωρίς συνολικό σχεδιασμό και χωρίς διάλογο με τον οποίο κατατέθηκαν από την Κυβέρνηση διάφορες τροπολογίες που αφορούν την Ειδική Αγωγή** καθιστούν δυσοίωτες τις προβλέψεις για το μέλλον αυτού του τόσο ευαίσθητου και σημαντικού χώρου.

Διεκδικήσεις:

- Νέο σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο που θα προκύψει μέσα από ουσιαστικό διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς με το οποίο η πολιτεία θα κατοχυρώνει και θα διασφαλίζει σε όλους τους μαθητές με αναπηρία και Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες την υποστήριξη ώστε να προαχθούν «σωματικά, νοητικά, συναισθηματικά, κοινωνικά, ηθικά και αισθητικά στο βαθμό που οι δυνατότητές τους το επιτρέπουν στο σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον, μέσα σε κλίμα ισότητας, ελευθερίας ασφάλειας και σεβασμού της προσωπικότητάς τους».
- Το νέο θεσμικό πλαίσιο φυσικά θα πρέπει να αντιμετωπίζει την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση όχι αποσπασματικά και αποκομμένη από την υπόλοιπη εκπαίδευση αλλά ως αναπόσπαστο λειτουργικό μέρος της υποχρεωτικής Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας
- Γενναία χρηματοδότηση για την κάλυψη όλων των λειτουργικών δαπανών των ΣΜΕΑΕ για τον εξοπλισμό τους με την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή.
- Να παρθούν μέτρα από την πολιτεία για την πρόληψη διάγνωση και παρέμβαση.
- Έγκαιρη στελέχωση των δομών Ειδικής Αγωγής και των ΚΕΔΔΥ από την έναρξη του σχολικού έτους.
- **Άμεσο διορισμό των αποφοίτων Πανεπιστημιακών Τμημάτων Ειδικής Αγωγής (Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας & Πανεπιστήμιο Μακεδονίας). Διορισμός μόνο με βάση το βασικό πτυχίο.** Κατάργηση των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 48 του νόμου 4415/2016 και επαναφορά : α) του άρθρου 56 του ν. 3966/2011 που προέβλεπε τις οργανικές θέσεις ΠΕ 71-ΠΕ 61. Η μη εφαρμογή του έχει μετατρέψει τους συναδέλφους ΠΕ 71 και ΠΕ 61 σε αιώνιους αναπληρωτές και β) της παραγράφου 1 του άρθρου 16 και του άρθρου 21 του νόμου 3699/2008 (Κάλυψη όλων των κενών οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών, Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού). Καμία ελαστική μορφή εργασίας.
- Εξασφάλιση της μεταφοράς όλων των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες δωρεάν με τα κατάλληλα μεταφορικά μέσα και την εξασφάλιση συνοδού.
- **Τμήμα Ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα.** Αποσύνδεση της παράλληλης στήριξης από την ύπαρξη Τ.Ε.
- Στις υπηρεσιακές μεταβολές και στις επιλογές στελεχών και προϊσταμένων να ισχύει ότι και στη Γενική Εκπαίδευση.
- Αύξηση του αριθμού των ΚΕΔΔΥ και στελέχωση με το απαραίτητο μόνιμο προσωπικό
- Στελέχωση των ΕΔΕΑΥ με μόνιμο Εκπαιδευτικό & Ειδικό Εκπαιδευτικό προσωπικό. Δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις των ΕΔΕΑΥ και των δασκάλων της Γενικής τάξης.
- Το Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό της ΣΜΕΑΕ να καλύπτει αποκλειστικά τις ανάγκες της σχολικής μονάδας.

Σύσταση 1 οργανικής θέσης ΕΕΠ ανά 5 ΕΔΕΑΥ.

- Περιοδική επιμόρφωση για την ένταξη και την συμπερίληψη όλων των εκπαιδευτικών των Γενικών σχολείων και όχι μόνο των εκπαιδευτικών ΣΜΕΕ και Τ.Ε.
- Επαναλειτουργία των διδασκαλείων Ειδικής Αγωγής
- Κατάργηση των ΠΥΣΣΕΠ και ΚΥΣΣΕΠ όλες οι μεταβολές από ΚΥΣΠΕ και ΠΥΣΠΕ
- Για την οργανικότητα των ΣΜΕΑΕ να υπολογίζεται και ο αριθμός των οργανικών θέσεων ΕΕΠ.
- Το ωράριο των Διευθυντών 6θέσιων και άνω Ειδικών Σχολείων ανάλογο με των Διευθυντών 12θέσιων σχολείων Γενικής Εκπαίδευσης. Αντίστοιχη μέριμνα και για τους Διευθυντές – Προϊσταμένους και μικρότερων Ειδικών Σχολείων.
- Μείωση διδακτικού ωραρίου των Διευθυντών – Προϊσταμένων που το σχολείο τους είναι κέντρο υποστήριξης ΣΔΕΥ
- Διορισμοί του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και του Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού ενιαία με τις ίδιες διαδικασίες με των εκπαιδευτικών.
- **Δυνατότητα απόσπασης σε ΣΜΕΑΕ μόνο σε εκπαιδευτικούς με προσόντα ειδικής αγωγής** (Βασικό πτυχίο, διδακτορικό, μεταπτυχιακό, διδασκαλείο ειδικής)
- Μείωση του αριθμού μαθητών ανά τάξη κατά 3 όταν φοιτά μαθητής με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.
- Όχι στην εμπορευματοποίηση της Ειδικής Αγωγής -Αυστηρός και ουσιαστικός έλεγχος των εξ αποστάσεως μεταπτυχιακών.
- Αναγνώριση της Προϋπηρεσίας που προσφέρθηκε σε δυσπρόσιτα σχολεία σε δομές ειδικής αγωγής αναδρομικά για όλα τα σχολικά έτη πριν το σχολικό έτος 2017-2018 και μοριοδότηση της στο διπλάσιο, όπως ακριβώς ισχύει και στους πίνακες αναπληρωτών της Γενικής Εκπαίδευσης.

Απόφαση 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης για το Σχολείο που οραματιζόμαστε

- Ενιαία δημόσια δωρεάν 14χρονη εκπαίδευση (ενιαίο 12χρονο δημόσιο δωρεάν υποχρεωτικό σχολείο) και 2χρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, 4 έως 6 στο ολοήμερο Νηπιαγωγείο.
- Ολοήμερο σχολείο για όλους τους μαθητές 8.30 το πρωί ως 4 το μεσημέρι συνολικά και υποχρεωτικά για όλους.
- Στη σχολική ηλικία του Δημοτικού Σχολείου, 6 ως 12 ετών, κυρίαρχος ο ρόλος του δασκάλου της τάξης με διατήρηση όλων των υπάρχουσών ειδικοτήτων της Πρωτοβάθμιας.
- Προσαρμοσμένα ενιαία αναλυτικά προγράμματα και διδακτικές μέθοδοι ανάλογα με την ηλικία των μαθητών. Νέα ενιαία αναλυτικά προγράμματα και στόχοι, πρόγραμμα σπουδών ευέλικτο ώστε να παρέχει περιθώρια ελευθερίας και ανάληψης πρωτοβουλιών στον εκπαιδευτικό. Οι Σύλλογοι Διδασκόντων να συνδιαμορφώνουν τ' αναλυτικά προγράμματα, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις τοπικές ιδιαιτερότητες.
- Μείωση της διδακτέας ύλης σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα, απλοποίησή της και προσαρμογή του περιεχομένου της στις ανάγκες του συνόλου των μαθητών. Ενίσχυση της βιωματικής μάθησης. Χρηματοδότηση για να λειτουργούν με πληρότητα όλες οι δομές εκπαίδευσης, κτιριακές υποδομές που θ' ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της 14χρονης δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.
- Ενσωμάτωση στο πλαίσιο του αναλυτικού προγράμματος όλων των δραστηριοτήτων που τώρα καλούνται να πληρώνουν οι γονείς π.χ. χορός, παρεμβατικές δραστηριότητες κτλ.
- Θεσμοθέτηση μίας θέσης ενισχυτικής διδασκαλίας σε όλα τα 4θέσια και άνω Δημοτικά Σχολεία. Αναδιάρθρωση του ωρολογίου προγράμματος των ολοήμερων τμημάτων ώστε οι 2 ώρες διδακτικής να γίνουν 3 με αποτέλεσμα να κατοχυρώσουμε ξανά τον υπεύθυνο δάσκαλο στα ολοήμερα σχολεία.
- Μαζικοί διορισμοί, συνεκπαίδευση τώρα. Στήριξη της Ειδικής Αγωγής . Απόδοση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων τώρα. Αναλογία εκπαιδευτικών-μαθητών 1 προς 15 στο Νηπιαγωγείο, 1 προς 20 στο Δημοτικό Σχολείο. Οργανικότητα στα μειονοτικά Δημοτικά Σχολεία. 2 εκπαιδευτικοί προς 25 μαθητές.
- Επαρκής Χρηματοδότηση για να λειτουργούν με πληρότητα όλες οι δομές εκπαίδευσης.
- Κτιριακές υποδομές που θ' ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της 14χρονης δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Ανακοίνωση

Για τη Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση

Με αφορμή την έντονη ανακίνηση τις τελευταίες ημέρες, από τα Μ.Μ.Ε., του ζητήματος σχετικά με τη φοίτηση των προνηπίων σε δομές των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. επισημαίνει, για άλλη μια φορά προς την κυβέρνηση και την ελληνική κοινωνία, τα εξής:

- Τα τελευταία, τριάντα και πλέον, χρόνια **το εκπαιδευτικό κίνημα θέτει ως αίτημα την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης**, της φοίτησης όλων των νηπίων και προνηπίων στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο. Κάτω από την πίεση του εκπαιδευτικού κόσμου το 2006, με τον Ν.3518/2006 θεσμοθετήθηκε η υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων για ένα έτος στο νηπιαγωγείο (αφορά τα νήπια των 5 ετών). **Καμία κυβέρνηση έως τώρα δεν προχώρησε στη θεσμοθέτηση της Δίχρονης Δωρεάν και Δημόσιας Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.** Έτσι τα χιλιάδες προνήπια (ηλικίας 4 ετών) που μένουν εκτός του δημόσιου Νηπιαγωγείου ωθούνται σε δομές των Δήμων (βρεφονηπιακούς σταθμούς) μέσω voucher ή σε ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς, αφήνοντας παράλληλα εκτός δομών τα παιδιά μικρότερης ηλικίας δηλαδή όλα τα παιδιά ηλικίας 2-3,5 ετών (περίπου 8.000 παιδιά αυτής της ηλικίας έμειναν εκτός παιδικών σταθμών φέτος).
- **Η, υποτιθέμενη, θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, σε βάθος τριετίας** (σύμφωνα με τις δηλώσεις του Υπουργού Παιδείας) συνδέεται με τη δυνατότητα επιλογής των γονέων μεταξύ ιδιωτικών και δημοτικών παιδικών σταθμών και Δημόσιου Νηπιαγωγείου. Ανοίγει, έτσι, ο δρόμος (με πολιτορκητικό κριό το Νηπιαγωγείο) για την **εκχώρηση της δημόσιας εκπαίδευσης στην τοπική αυτοδιοίκηση** (κάτι που επιχειρήθηκε και στο παρελθόν και απειράπη από τη σθεναρή αντίσταση του κλάδου) καθώς και για την είσοδο των κουπονιών (vouchers), των διδάκτρων - τροφείων, καθώς και των ελαστικών ωραρίων και εργασιακών σχέσεων στην υποχρεωτική εκπαίδευση (στο πλαίσιο μιας έντεχνα προωθημένης «ενιαίας» λειτουργίας της εκπαίδευσης). **Οι μεθοδεύσεις αυτές οδηγούν στην πλήρη «ιδιωτικοποίηση» της προσχολικής αγωγής**, όπου ιδιωτικοί φορείς ή φορείς με ιδιωτικοοικονομική λειτουργία (δημοτικοί βρεφονηπιακοί σταθμοί) θα ανταγωνίζονται για την εξασφάλιση της δημόσιας χρηματοδότησης.
- **Η αναγκαιότητα της ένταξης των παιδιών 4 ετών στο δημόσιο νηπιαγωγείο** προκύπτει κι από το γεγονός ότι θα μειώσει τις όποιες ανισότητες στην εκπαίδευση των προνηπίων και θα εξασφαλίσει την ομαλή μετάβασή τους στο Δημοτικό Σχολείο.
- **Η έγκαιρη διάγνωση και παρέμβαση** στην ηλικία αυτή, συμβάλλει καθοριστικά στην εκπαιδευτική πορεία των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, κάτι που οφείλει η πολιτεία να το λάβει σοβαρά υπόψη της. Στα Δημόσια Νηπιαγωγεία παρέχεται αντισταθμιστική αγωγή, υπάρχουν δομές (Ειδικά νηπιαγωγεία, Τμήματα Ένταξης και Παράλληλης στήριξης κ.ά.) για υποστήριξη των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, δομές που απουσιάζουν από τους παιδικούς σταθμούς.
- Η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση πρέπει να καλύπτει επομένως όλα τα παιδιά από 4-6 χρόνων γιατί από τα 4 χρόνια αρχίζει η συνειδητή προσέγγιση - ανακάλυψη της γνώσης από το παιδί. Το Νηπιαγωγείο είναι κομμάτι της εκπαίδευσης και πρέπει να παρέχεται αποκλειστικά από τη δομή της δημόσιας εκπαίδευσης - το Δημόσιο Νηπιαγωγείο. Οι βρεφονηπιακοί σταθμοί πρέπει να είναι δημόσιοι και να καλύπτουν όλα τα παιδιά από 0-3,5 ετών, των εργαζόμενων και ανέργων που το επιθυμούν.

Διεκδικούμε:

- Ενιαία δημόσια δωρεάν δεκατετράχρονη εκπαίδευση (ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν υποχρεωτικό σχολείο και δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση για όλα τα παιδιά 4 έως 6 στο δημόσιο Νηπιαγωγείο) .
- Μείωση του αριθμού των νηπίων σε 1:15 ανά νηπιαγωγείο, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα υλοποίησης του παιδαγωγικού προγράμματος του Νηπιαγωγείου. Άμεση απόσυρση του άρθρου 35 στο Ν.4386 για την έρευνα για τον ελάχιστο αριθμό 14.
- Μείωση του διδακτικού ωραρίου των Νηπιαγωγών στο επίπεδο του ωραρίου των συναδέλφων των πολυθεσιών σχολείων της πρωτοβάθμιας με καθολική εφαρμογή της κλιμάκωσής του αναλόγως των χρόνων υπηρεσίας και απώτερο στόχο την εξίσωσή του με το ωράριο της Β/θμιας για όλους τους εκπαιδευτικούς. Υπο-

λογισμός ολοκλήρου του χρόνου παραμονής των παιδιών στο Νηπιαγωγείο ως διδακτικού χρόνου για τους/ τις Νηπιαγωγούς.

- Ανέγερση νέων κτηριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.
- Ίδρυση νέων Νηπιαγωγείων και άμεσος μόνιμος διορισμός των απαιτούμενων Νηπιαγωγών.
- Την απόσυρση της Υ.Α. για το νέο «ενιαίο τύπου» Ολοήμερο Νηπιαγωγείο.
- Διατήρηση του αυτοτελούς χαρακτήρα του παιδαγωγικού προγράμματος του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου.
- Ενδυνάμωση του αντισταθμιστικού ρόλου του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου.
- Φοίτηση όλων των παιδιών χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Απόσυρση της εγκυκλίου για τις εγγραφές.
- Τήρηση της αναλογίας παιδιών / τετραγωνικών μέτρων με βάση τις προδιαγραφές ΟΣΚ (1 παιδί ανά 3 τετραγωνικά μέτρα).
- Εξασφάλιση δωρεάν μεταφοράς νηπίων και προνηπίων.
- Ίδρυση τμημάτων ένταξης σε όλα τα νηπιαγωγεία. Ικανοποίηση όλων των αιτημάτων για παράλληλη στήριξη.
- Διορισμό μόνιμου βοηθητικού προσωπικού (καθαρίστριες, τραπεζοκόμοι, σχολικοί βοηθοί, σχολικοί νοσηλευτές).
- Ομάδα υποστήριξης εκπαιδευτικού έργου. Διορισμός μόνιμου ειδικού επιστημονικού προσωπικού (σχολικοί ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, εργοθεραπευτές και λογοθεραπευτές).
- Ίδρυση και στελέχωση τάξεων υποδοχής.
- Στελέχωση των νηπιαγωγείων με εκπαιδευτικούς μητρικής γλώσσας για τα παιδιά των προσφύγων.
- Στα δημόσια νηπιαγωγεία της Θράκης, όπου φοιτούν νήπια της μουσουλμανικής μειονότητας, για τη στήριξη της χρήσης των μητρικών γλωσσών να υπάρξει περαιτέρω μειωμένη αναλογία μαθητών ανά νηπιαγωγό έτσι ώστε η αναλογία να είναι 2 νηπιαγωγοί ανά 25 νήπια – προνήπια. Αυτό σημαίνει αύξηση της οργανικότητας στα νηπιαγωγεία αυτά, η οποία θα στηρίζεται σε προσλήψεις νηπιαγωγών απόφοιτων Τμημάτων Επιστημών της Αγωγής Προσχολικής Ηλικίας που θα έχουν προσληφθεί κεντρικά από το Υπουργείο Παιδείας και με ενιαίο τρόπο (όπως όλοι/ες οι νηπιαγωγοί), για τη διευκόλυνση της παιδαγωγικής πράξης. Σημειώνουμε πως νηπιαγωγοί, απόφοιτοι ΑΕΙ Τμημάτων Επιστημών της Αγωγής Προσχολικής Ηλικίας φυσικοί ή μη ομιλητές των μητρικών γλωσσών της μειονότητας, έχουν έτσι κι αλλιώς κάθε δικαίωμα τοποθέτησης σε όλα τα δημόσια νηπιαγωγεία (όπου φοιτούν ή όχι νήπια της μειονότητας) όπως κάθε άλλος/ή νηπιαγωγός.
- Αύξηση της χρηματοδότησης, ειδική χρηματοδότηση για παιδαγωγικό υλικό ώστε να διασφαλιστεί ο δωρεάν χαρακτήρας του Νηπιαγωγείου.
- Ακύρωση οποιασδήποτε προσπάθειας υπαγωγής των νηπιαγωγείων στους Δήμους.
- Σε κάθε νηπιαγωγείο να τοποθετηθεί και μια νηπιαγωγός Ειδικής Αγωγής για τη στήριξη παιδιών με εκπαιδευτικές ανάγκες.
- Δωρεάν σίτιση όλων των παιδιών και δωρεάν εμβολιασμούς για όλα τα παιδιά.

Απόφαση για το Προσφυγικό

Διεκδικούμε ως συνολικό πλαίσιο:

- Σχολείο που να χωράει όλα τα παιδιά για την ομαλή ένταξη των παιδιών των προσφύγων και των μεταναστών στα πρωινά Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία.
- Τη λειτουργία τάξεων υποδοχής σε όλα τα σχολεία.
- Υποστηρικτικές δομές για όλα τα παιδιά.
- Ορθολογική κατανομή των προσφυγόπουλων στα σχολεία.
- Εξασφάλιση της δωρεάν μεταφοράς τους.
- Επαρκή χρηματοδότηση, καμία εμπλοκή των Μη Κυβερνητική Οργάνωση.

Δευτερολογία **Θανάση Κικινή** Προέδρου Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Θα ξεκινήσω με μια νύξη ώστε να ελαφρύνουμε αρχικά λίγο το κλίμα αλλά ταυτόχρονα να το βαρύνουμε. Μίλησες, Μάνο, προηγουμένως για μια φράση του Παπανούτσου σε σχέση με το στόχο. Μάλλον η φράση αυτή και μιλάω για την περίπτωση της Ομοσπονδίας μας δεν έχει προβλέψει ένα ενδεχόμενο. Τη

μετακίνηση του στόχου όταν τον έχεις πετύχει. Και εννοώ την απίστευτη αμφισβήτηση του θετικού, όπως λένε οι ίδιοι οι συνάδελφοι, έργου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας την τελευταία διετία.

Τώρα, ομολογώ, συνάδελφοί μου, ότι έχω ένα προσωπικό πρόβλημα προσαρμογής σε ορισμένες συμπεριφορές και αντιλήψεις. Βλέπετε όταν ήμουν φοιτητής, όπως ξέρουν αρκετοί συμφοιτητές μου που βρίσκονται εδώ ενταγμένοι σε διάφορους χώρους, δεν είχα ασχοληθεί με τα φοιτητικά δρώμενα όχι γιατί δεν είχα πολιτική αντίληψη αλλά με ενοχλούσε και συνεχίζει να με ενοχλεί και στη δική μας τη διάσταση, απίστευτα το να εμπλεκόμαστε σε κοκορομαχίες και να χάνουμε την ουσία, ενώ τρέχουν χιλιάδες προβλήματα, κάτι που δυστυχώς συνέβαινε πολύ συχνά στα φοιτητικά μας χρόνια. Ξύλο για το πού θα κολλήσεις τις αφίσες, όταν ταυτόχρονα στα πανεπιστήμια γινόταν μπάχαλο.

Η ενασχόλησή μου, λοιπόν, με τον συνδικαλισμό προέκυψε εξαιτίας ανθρώπων. Εξαιτίας ανθρώπων που με την αγάπη τους και το όραμα για τον κλάδο έβλεπαν (και το έκαναν πράξη) τους πάντες ως συναδέλφους δίχως ταμπέλες. Θα μου επιτρέψετε μερικές προσωπικές συναισθηματικά φορτισμένες αναφορές. Μιλάω για ανθρώπους όπως ο Νίκος ο Τζαβάρας, ο αείμνηστος, και δάσκαλός μου στα συνδικαλιστικά. Ο Γιώργος ο Γούσης, Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. που δεν δίστασε να παραιτηθεί όταν η κυβέρνηση, η φίλα προσκείμενη υποτίθεται, τα έκανε μπάχαλο. Ο Ηλίας ο Ηλιόπουλος, Γενικός Γραμματέας στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ., με το σημαντικότερο κατά την εκτίμησή μου έργο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. εκείνο το διάστημα, αλλά και ένας πολύ παλιότερος, ο Κώστας ο Σπαγόπουλος που έβαλε τις αρχές για την παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. Συμβαίνει όλοι αυτοί οι άνθρωποι που ανέφερα προηγουμένως να ανήκουν σε αυτόν εδώ το χώρο, τον χώρο της Δ.Α.Κ.Ε., που επί τόσων ώρα ακούει ότι είναι υποταγμένος, προσκυνημένος, κυβερνητικός και που μόνο αυτό δεν είναι.

Και το λέω αυτό γιατί έχει σημασία, συνάδελφοί μου, για την κουβέντα που κάνουμε δω μέσα να σεβόμαστε πάνω απ' όλα ο ένας τον άλλον και τις θέσεις του καθενός. Αυτό λέγεται δημοκρατία.

Με αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, και επιπλέον με μια διαδρομή 11 χρόνων στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου «Αριστοτέλη», με πάγια αρχή τη διαπαραταξιακή συγκρότηση, αλλά προσέξτε, και με τα δεδομένα που δημιούργησε η λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. την τελευταία διετία ειδικά, που το Προεδρείο ήταν Προεδρείο μειοψηφίας, αντιλαμβάνομαι μεν τη σκοπιμότητα πάρα πολλών τοποθετήσεων στο πλαίσιο μιας κοντόφθαλμης, δυστυχώς, οπαδικού χαρακτήρα και λογικής ιδεολογικής περιχαράκωσης αλλά αρνούμαι να τις ενστερνιστώ. Το αρνούμαι, συνάδελφοί μου.

Αρνούμαι να τις ενστερνιστώ γιατί η βάση της λειτουργίας του συνδικάτου είναι και πρέπει να είναι η δημοκρατία. Δημοκρατία δίχως σύνθεση, δίχως συμπόρευση, αυτόβουλη, δεν υπάρχει. Τότε το μόνο που μένει είναι η φτώχεια της περιχαράκωσης και της απομόνωσης, η δυστυχία του αυτάρεσκου φτιασιδωμένου ολοκληρωτισμού.

Έτσι λοιπόν μ' αυτή τη βάση θα απαντήσω στην κριτική που ασκήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο. Και θα ξεκινήσω απ' τα πολύ σοβαρά.

Η Δ.Ο.Ε. δεν παίρνει θέση, ειπώθηκε εδώ μέσα με πολύ σοβαρότητα. Να εξηγήσω εξ αρχής ότι δεν αμφισβητώ τη σοβαρότητα των αντιλήψεων. Θα μου επιτρέψετε τη διαφωνία. Δεν παίρνει θέση, λοιπόν, σε δύο βασικά ζητήματα: στην παγκόσμια κρίση και τη σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ποιο σχολείο θέλουμε, το σχολείο της Διαμαντοπούλου (:), το σχολείο των προτάσεων του ΟΟΣΑ (:), αυτό ακριβώς το ερώτημα τέθηκε εδώ και συμφωνώ ότι είναι πάρα πολύ σοβαρό.

Συνάδελφοί μου, το 2015, μετά την 84^η Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. για να συγκροτηθεί έπρεπε να μπει σε μια διαδικασία συζητήσεων. Ειπώθηκε και προηγουμένως. Τέθηκε τότε ως προϋπόθεση όχι του να γίνει προγραμματικό μόνο Προεδρείο αλλά να γίνει ακόμη και λειτουργικό, η δέσμευση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. ότι θα έχει ως βασική του θέση και αντίληψη την έξοδο απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ. Σεβαστή άποψη όσων την υποστηρίζουν. Αναμφίβολα.

Όμως, συνάδελφοί μου, έπρεπε να φτάσει Οκτώβριος του 2015 για να συγκροτηθεί λειτουργικά το Διοικητικό Συμβούλιο χωρίς να ασπαστεί αυτή τη θέση και από κει και πέρα να συγκρουστεί, γιατί αυτό έκανε, με τις πολιτικές των μνημονίων.

Τώρα, σύμφωνα με τη συλλογιστική που εκφράστηκε εδώ μέσα, ο αγώνας που αντιπαλεύει όλες τις μνημονιακές πολιτικές που ασκούνται όλα αυτά τα χρόνια στην Ελλάδα, δεν είναι αποτελεσματικός γιατί δεν αντιπαλεύει την ύπαρξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή, πάμε στην υποθετική περίπτωση. Αν το 2015 το Διοικητικό Συμβούλιο έλεγε: η θέση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας είναι η έξοδος απ' την Ευ-

ρωπαϊκή Ένωση, όλες οι δράσεις που ακολούθησαν, αφού θα είχαν αυτή την προϋπόθεση θα ήταν αποτελεσματικές, ενώ επειδή δεν είχαν αυτή την προϋπόθεση δεν είναι αποτελεσματικές. Συγγνώμη, συνάδελφοί μου, η λογική μου αδυνατεί να αντιληφθεί αυτή τη θεώρηση.

Να το ρίξω λίγο ακόμη περισσότερο; Αν η Δ.Ο.Ε. αποφασίζει ότι πρεσβεύει την έξοδό μας απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση φαντάζομαι ότι ο Πρωθυπουργός λίγο καιρό αργότερα και με δεδομένο το δημοψήφισμα θα έπαιρνε τη χώρα και θα έβγαινε απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήταν η Δ.Ο.Ε. που τον εμπόδισε να το κάνει και είμαι πεπεισμένος γι' αυτό.

Επίσης, φαντάζομαι ότι με δεδομένα τα προβλήματα που υπάρχουν στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα προβλήματα που έχει η άσκηση της πολιτικής με το δεδομένο των μνημονίων, όλος ο υπόλοιπος πλανήτης και η υπόλοιπη Ευρώπη που δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ευημερούν και σε οικονομικό επίπεδο και σε εκπαιδευτικό επίπεδο και δεν υπάρχει πουθενά κανένα πρόβλημα. Φαντάζομαι, λοιπόν, ότι εδώ έχουμε πολλά παραδείγματα να θέσουμε από χώρες που δεν αντιμετωπίζουν τέτοιου είδους προβλήματα. Θα ήθελα να είχα ακούσει ορισμένα αλλά δεν άκουσα.

Τώρα, λειτουργική θα έπρεπε να ήταν η συγκρότηση του Προεδρείου. Λειτουργική ήταν η λειτουργία που κάναμε, συνάδελφοί μου. Όσο και αν κάποιοι διατάζουν να το ομολογήσουν. Ξέρετε, ειπώθηκε και προηγουμένως. Οι 3 της Δ.Α.Κ.Ε. δεν είναι πλειοψηφία, οι 5 του προεδρείου μειοψηφίας Δ.Α.Κ.Ε. – ΔΗ.ΣΥ. επίσης δεν είναι πλειοψηφία. Ε, πώς γίνεται με μία τέτοιου είδους υποταγμένη ηγεσία να έχω να παρουσιάσω εδώ πέρα, τα παρουσίασε ο Γραμματέας και τα είχε παρουσιάσει και ο Γραμματέας την προηγούμενη φορά, όλον αυτόν εδώ τον τόμο με δράσεις της Διδακταλικής Ομοσπονδίας; Αυτές τις αποφάσεις τις έπαιρναν οι 5; Φυσικά και όχι. Τις έπαιρναν οι 6, τις έπαιρναν οι 7, τις έπαιρναν οι 8, τις έπαιρναν οι 9, πολλές φορές τις έπαιρναν και οι 11, σε επίπεδο δράσης, να το ξεκαθαρίσω για να μην έχουμε ενστάσεις απ' τη φίλη μου την Θεοδώρα.

Λοιπόν, συνάδελφοί μου και μάλιστα επειδή κάθισα και διάβασα, είχαμε την εξής έμπνευση: πίσω από κάθε απόφαση γράφαμε ποιες παρατάξεις την ψήφισαν. Είδα πριν έρθουμε στη Γενική Συνέλευση την έκταση των αποφάσεων. Συνάδελφοί μου, οι περισσότερες αποφάσεις που πήρε το Διοικητικό Συμβούλιο την τελευταία διετία της λειτουργίας του με αυτό το συμβιβασμένο, υποταγμένο Προεδρείο ήταν ούτε καν με των 6 αλλά με των 7, των 8 ή και των 9 απ' τις ψήφους, πράγμα που, συνάδελφοί μου, σημαίνει ότι καλή είναι η κριτική για τις εντυπώσεις, αλλά να λέμε την πραγματικότητα και στο εσωτερικό μας. Και δεν είναι κακό, συνάδελφοί μου, δεν είναι ντροπή. Πρέπει να το ξεπεράσουμε.

Η δημοκρατία δεν βάζει αδιέξοδα. Δεν είναι κακό να συνεργαζόμαστε. Και δεν είναι κακό να ξέρουμε ότι στην πραγματικότητα αυτοί που κατονομάζουμε, όταν ενημερώνουμε τα σχολεία, ως υποταγμένους δεν είναι υποταγμένοι, αλλά έχουν τις ίδιες αγωνίες με τον καθένα από μας και όχι μόνον αυτό, με τη δράση τους και με το να έχουν το θάρρος να

πούνε την άποψή τους φωναχτά, πηγαίνουν πραγματικά τον κλάδο μπροστά.

Αναφέρω ενδεικτικά αυτά που γράφει το πανό: ενιαία δημόσια δωρεάν 14χρονη εκπαίδευση, δίχρονη υποχρεωτική δημόσια προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών τώρα, πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Ανατροπή της εφαρμογής της αξιολόγησης χειραγώγησης, ενίσχυση και αναβάθμιση της ειδικής αγωγής.

Έγινε κριτική γι' αυτό εδώ. Συνάδελφοί μου, συμφωνήθηκε, απ' το Διοικητικό Συμβούλιο. Ήταν προϊόν απόφασης. Δεν το έφτιαξα μόνος μου.

Τώρα, όσο για την κουβέντα για το ποιο σχολείο θέλουμε, που όλοι μαζί ανοίξαμε ως συζήτηση το προηγούμενο χρονικό διάστημα, όλο το 2016 και που είχε πολύ κόπο, πολλή προσπάθεια από όλους μας, σαφώς κανείς δεν μπορεί να πει ότι είχε το απόλυτο αποτέλεσμα. Ήταν όμως μια πρωτόγνωρη πραγματικά διαδικασία που νομίζω ότι αξίζουν συγχαρητήρια και στους Συλλόγους Διδασκόντων και στους Συλλόγους Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που την υλοποίησαν, αλλά νομίζω και σε αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο που είχε το θάρρος να την κάνει πράξη και να προχωρήσει και να ανοίξει αυτή την κουβέντα στην κοινωνία, σε καιρούς που πραγματικά όλοι εμείς αλλά και η κοινωνία υπάρχει ανάγκη να ξέρουμε ποιο σχολείο θέλουμε.

Αυτό, λοιπόν, που αποφασίσαμε όλοι μαζί έφερε αυτές εδώ τις θέσεις, έφερε αυτό εδώ το αποτέλεσμα, αυτό είναι που θα συζητήσουμε και αύριο, αυτό είναι και το όραμα των εκπαιδευτικών από τη δεκαετία του '80 γιατί να θυμίσω ότι πολλές φορές ειπώθηκε ότι η Διδακταλική Ομοσπονδία δεν έχει θέσεις. Μήπως τη θέση την είχαμε ήδη έτοιμη; Και μιλάω για το Ολοήμερο Σχολείο, χωρίς ταμπέλα Υπουργού, που έχει οραματιστεί ο κλάδος από τη δεκαετία του '80 και ήταν αυτό που επέβαλε ως πρόταση και προς την κοινωνία. Ένα Ολοήμερο Σχολείο για όλα τα παιδιά, ένα Ολοήμερο Σχολείο για όλους τους εκπαιδευτικούς, ένα Ολοήμερο Σχολείο που δίνει λύση και εκπαιδευτική και κοινωνική. Άρα, συνάδελφοί μου, κουβεντιάζουμε για το ποιο σχολείο θέλουμε και δεν το συσχετίζουμε με υπουργούς και φυσικά σε καμιά περίπτωση δεν υιοθετεί η Διδακταλική Ομοσπονδία τα κελεύσματα του ΟΟΣΑ και αυτό είναι σαφές από όλες μας τις ανακοινώσεις και από τη συνολική στάση μας.

Αντίθετα, το σχολείο που όλοι πολύ καλά γνωρίζετε ότι έχουμε ως θέση εδώ και χρόνια έχει πέρα από αυτά, το αίτημα για 20 μαθητές στις τάξεις του Δημοτικού, για 15 μαθητές στις τάξεις του Νηπιαγωγείου, με γενναία κρατική χρηματοδότηση απ' τον κρατικό προϋπολογισμό και στη συνέχεια από τους Δήμους (επειδή προηγουμένως μπήκε και το θέμα της χρηματοδότησής του μόνο από τους Δήμους).

Δεν είναι, λοιπόν, συνάδελφοί μου, κοινή αυτή η διεκδίκηση; Μας χωρίζει κάτι σ' αυτό; Γιατί εγώ δεν το καταλαβαίνω ειλικρινά και θέλω να μου το εξηγήσετε. Δεν είναι κοινή; Είναι, συνάδελφοί μου. Ή είναι πρόβλημα μήπως ότι η απόφαση φέρνει κάποιες υπογραφές από κάτω που δυστυχώς

ή ευτυχώς κουβαλούν και μια συγκεκριμένη τοποθέτηση αυτών που είχαν το θάρρος να αναλάβουν την ευθύνη ενός κλάδου σε κάποιες συγκεκριμένες στιγμές;

Αξιολόγηση. Ήταν το άλλο επίπεδο της κριτικής, μάλλον ασθενής η μνήμη αυτών που το έθεσαν και επιλεκτική. Να θυμίσω ότι αυτό εδώ το Προεδρείο, εγώ δεν ήμουν Πρόεδρος τότε, ήμουν Γραμματέας, ήταν αυτό που έφερε εις πέρας τη μάχη της αξιολόγησης το '14. Ήταν αυτό το οποίο πολέμησε την εφαρμογή της αξιολόγησης - χειραγώγησης. Και να θυμίσω, επίσης, ότι είχε κατηγορηθεί, τότε, αυτό το Προεδρείο ότι στην ουσία υποθάλπει την αξιολόγηση γιατί δεν προτάσσει την ανυπακοή. Να θυμίσω όμως, επίσης, γιατί τα πράγματα πρέπει να λέγονται με το όνομά τους, ότι οι αποφάσεις τότε δεν λήφθηκαν μόνο από το Προεδρείο, λήφθηκαν από πολύ ευρύτερες συμμαχίες μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο και αυτό είναι πάρα πολύ θετικό και ότι ήταν αυτές που οδήγησαν τον τότε Υπουργό να υπαναχωρήσει σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, να τον καθυστερήσει και να μην την εφαρμόσει τελικά.

Θέλετε να δούμε την άλλη οπτική που εμείς κατηγορηθήκαμε ως υποταγμένοι γιατί δεν την ακολουθήσαμε; Ήταν αυτή που ακολούθησε η αδελφή Ομοσπονδία -το έχω ξαναπεί- η ΟΛΜΕ. Δεν διαστάζω να το πω: την ονόμασε ανυπακοή. Οι Σύλλογοι Διδασκόντων την έκαναν υπακοή όμως στη συνέχεια.

Και φυσικά, συνάδελφοί μου, μιλάει, λοιπόν, αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο για την αξιολόγηση. Και φυσικά μιλάει και τώρα για αξιολόγηση. Γιατί όποιος δεν θέλει να δει, όποιος αρνείται να δει ότι αυτό το μόρφωμα επιλογής στελεχών που έφερε η κυβέρνηση, με την αποτίμηση, το οποίο, ντε και καλά, ήταν έκφραση του Συλλόγου Διδασκόντων..., -τώρα ποιος είναι αυτός ο Σύλλογος Διδασκόντων, συνάδελφοι, που αποτελείται μόνο από μόνιμους εκπαιδευτικούς; Δεν το καταλαβαίνω. Πού είναι αυτό το όργανο (:), πού περιγράφεται αυτό το όργανο (:) και γιατί οι αναπληρωτές πρέπει να εξαιρούνται; Μήπως στη λογική της αντίληψης ότι όλοι υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά τους δικαιώματα; Ή μήπως αλήθεια γιατί πουθενά στο δημόσιο οι αναπληρωτές δεν συμπεριλαμβάνονται σ' αυτούς που αξιολογούν; Μάλλον το δεύτερο, συνάδελφοί μου.

Μάλλον το δεύτερο, συνάδελφοι που ρωτήσατε προηγουμένως αν αυτό είναι αξιολόγηση, απαντάει πάρα πολύ σοφά στο ότι είναι αξιολόγηση αυτό που πήγε να εφαρμόσει το Υπουργείο Παιδείας και ήταν συντριπτική η απάντηση που πήρε από τον κλάδο γιατί τα στοιχεία που λέει το Υπουργείο Παιδείας ότι ο ένας σε ένα Σύλλογο Διδασκόντων μπορεί να αποτελεί δεδομένο απόφασης είναι μια καταπληκτική αντίληψη περί δημοκρατίας που έχουμε εισπράξει τον τελευταίο καιρό, μετά τον αποκλεισμό των αναπληρωτών από τις διαδικασίες.

Και επειδή ερωτηθήκαμε και ως παράταξη από έναν αγαπητό συνάδελφο από την Ε.Ρ.Α. για το ποια ήταν αλήθεια η στάση αυτών των στελεχών της Δ.Α.Κ.Ε. που τώρα πρωτοστατούσαν σ' αυτή την αξιολόγηση, εντός εισαγωγικών φαντάζομαι να εννοούσανε, εγώ μπροστά μου βλέπω δύο πρόχειρους που ήταν διατεθειμένοι τότε, ο Αλέκος ο Τεκίδης, η

Μαρία η Παπαδημητρίου, και άλλοι που με συγκωρούν που δεν τους αναφέρω, που τότε δεν δίστασαν να ορθώσουν το ανόστημά τους, να μην κάνουν τίποτα από την αξιολόγηση και να κινδυνεύουν να απολυθούν. Εύχομαι όλοι οι χώροι με την ίδια ευκολία όπως εγώ να μπορούν να ανακαλέσουν δυο-τρία ονόματα έτσι πρόχειρα.

Και επειδή ακούστηκε ότι και οι ποσοτώσεις έχουν όνομα, καταρχήν έγινε ένα λάθος, οι ποσοτώσεις δεν ήταν του Αρβανιτόπουλου, να μην τις αποδίδουμε, είχε άλλα ο Αρβανιτόπουλος να κάνει. Ο Αρβανιτόπουλος πήρε τη σκυτάλη, την πήρε από τη Διαμαντοπούλου, την παρέδωσε όμως όπως όλοι γνωρίζουμε, την παρέδωσε στον Φίλη, που ο ίδιος ομολόγησε μέσα στη Βουλή το Φεβρουάριο του '16 ότι το θεσμικό πλαίσιο της αξιολόγησης ζει και βασιλεύει, μόνο που είναι στο ψυγείο, και φυσικά την παρέδωσε στη συνέχεια στον Γαβρόγλου ο οποίος δείχνει μια εξαιρετική εμμονή απ' το να την αφήσει και θέλει να το πάει μέχρι πέρας το παιχνίδι και μάλλον δεν θα την παραδώσει πουθενά, αυτός θα το τερματίσει το παιχνίδι, από ό, τι φαίνεται, εκτός αν αλλάξουν τα πράγματα και τερματίσει ο λαός αυτή την προσπάθεια της αξιολόγησης.

Επίσης, για την αντίληψη περί της σημασίας του Συλλόγου Διδασκόντων. Συνάδελφοί μου, κοιτάξτε να δείτε, το να προσπαθούμε μεταξύ μας να παίξουμε ένα τέτοιο παιχνίδι είναι άδικο γιατί εγώ πιστεύω πως όλοι μας από τη μία άκρη την αίθουσα μέχρι την άλλη, έχουμε την αντίληψη ότι ο Σύλλογος Διδασκόντων είναι το κυρίαρχο όργανο λειτουργίας του σχολείου. Δεν αντιλαμβάνομαι κανέναν από μας να έχει διαφορετική άποψη και το λέω με το χέρι στην καρδιά. Και η Διδακτορική Ομοσπονδία ήταν αυτή που τον έβαλε μπροστά το Σύλλογο Διδασκόντων στη διαδικασία της άρνησης της αξιολόγησης του '14. Κάποιοι άλλοι επέλεξαν να τον χρησιμοποιήσουν αρνητικά τώρα και να στέλνουν τον κόσμο, δύο ή τρεις που δεν μπόρεσαν να εκφράσουν την άποψή τους γιατί η πλειοψηφία ενός σχολείου δεν δέχτηκε να συνεδριάσει, να πηγαίνουν το απόγευμα ή την επόμενη μέρα και να απαιτούν να γράψουν την άποψή τους, μην τυχόν και δεν βοηθήσουν το Διευθυντή που την έχει ανάγκη. Τέτοια έγνοια για το συνάδελφο.

Κατηγορείται, λοιπόν, επίσης, η Δ.Ο.Ε. ως υποταγμένη γιατί συζητάει. Εδώ πια, συγγνώμη, συνάδελφοί μου, το μυαλό μου κινδυνεύει να εκραγεί. Δηλαδή, είναι κακό το να συζητάει ένα Συνδικάτο; Γιατί μας ψήφισαν εδώ πέρα οι συνάδελφοι, ο κόσμος, γιατί μας ψηφίζει αλήθεια; Νομίζω ότι λειτουργούμε σε πλαίσιο δημοκρατίας. Επίσης, έχω την αίσθηση ότι ο διάλογος είναι συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας. Αυτό τουλάχιστον με μάθανε στο σχολείο, ίσως να μου το μάθανε λάθος γιατί ήτανε τον καιρό των κακών κυβερνήσεων όταν πήγα εγώ Δημοτικό.

Η Δ.Ο.Ε. τιμά το διάλογο, συνάδελφοί μου. Τον τιμά σε κάθε του μορφή. Τον τιμά και τον υποστηρίζει, γιατί έχει απόψεις. Το ποιοι δεν τιμούν το διάλογο φάνηκε. Παράδειγμα όταν έγινε όλη αυτή η ιστορία με το Ε.Σ.Υ.Π. που υποτίθεται ότι θα πηγαίναμε να καταθέσουμε την άποψή μας, δεν κληθήκαμε ποτέ να την καταθέσουμε, τον ίδιο καιρό εν μέσω απόλυτης έλλειψης διαλόγου η κυβέρνηση θεσμοθετούσε ό, τι οδυνή-

ρότερο μπορούσε να θεσμοθετήσει για το σχολείο και φυσικά η Δ.Ο.Ε. τότε πήρε την πρωτοβουλία και αποχώρησε απ' τον ψευδεπίγραφο διάλογο.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι ότι αυτοί που ευτελίζουν το διάλογο, όπως ο κ. Γαβρόγλου για παράδειγμα, που κάλεσε λέει τη Δ.Ο.Ε. να συζητήσει για τους Διευθυντές στο και 5, όταν προηγουμένως είχε στο συρτάρι του προσκλήσεις της Δ.Ο.Ε. να συζητήσει για το φλέγον ζήτημα της προσχολικής αγωγής και αρνούταν να το κάνει, όταν προηγουμένως είχε δεσμευθεί στην πρώτη συνάντηση με το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. ότι θα πραγματοποιήσει μια σειρά από θεματικές συναντήσεις μαζί του για να συζητήσει το κάθε αντικείμενο που αφορά την εκπαίδευση και δεν το είχε κάνει, αυτός ήταν ο ευτελισμός του διαλόγου, γιατί όλον αυτό τον καιρό ο κ. Γαβρόγλου δεν δίσταζε να διαλύει την ειδική αγωγή και δεν δίσταζε να πάρει τη σκυτάλη της διάλυσης του ολοήμερου σχολείου από τον κ. Φίλη.

Τώρα, και επειδή μιλάμε για το ότι αρνούταν ο κ. Υπουργός να μας συναντήσει για τη δίχρονη προσχολική αγωγή, το να λέει κάποιος εδώ μέσα, συνάδελφοί μου, συναδέλφισσά μου που το είπες, ότι τώρα θυμήθηκε η Δ.Ο.Ε. τη δίχρονη προσχολική αγωγή, αν μη τι άλλο αποτελεί έλλειψη γνώσης της ιστορίας αυτού του κλάδου. Να θυμίσω ότι το αίτημα για τη δίχρονη προσχολική αγωγή είναι ένα από τα πάγια αιτήματα του κλάδου, που είχε την ευτυχία να συναντήσει μετά τον αγώνα του 2006 την κατοχύρωση του ενός έτους προσχολικής αγωγής. Περίμενε όλα αυτά τα χρόνια να θεσμοθετηθεί και το επόμενο και δεν ήρθε ποτέ. Αλλά όχι ότι η Δ.Ο.Ε., συνάδελφοί μου, θυμήθηκε τώρα την προσχολική αγωγή και τη θεσμοθέτηση της υποχρεωτικότητας της.

Επίσης ακούστηκε ότι δεν μπορεί η Δ.Ο.Ε. να διεκδικεί τη δίχρονη προσχολική αγωγή γιατί το αίτημα αυτό δεν μπορεί να λειτουργήσει και να ικανοποιηθεί, εάν δεν υπάρξει προηγουμένως η ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος. Δηλαδή, μέχρι τότε, συνάδελφοί μου, δεν θα μπορέσουμε να διεκδικήσουμε τίποτα, δεν θα μπορέσουμε να διεκδικήσουμε προσχολική αγωγή, δεν θα μπορέσουμε να διεκδικήσουμε οτιδήποτε άλλο και θα περιμένουμε άπραγοι εμείς που δεν είμαστε ή είμαστε λιγότερο οπαδοί αυτής της ανατροπής και θα περιμένουμε να ανατραπεί το καπιταλιστικό σύστημα για να διεκδικήσουμε τη δίχρονη προσχολική αγωγή. Εξαιρετική λογική, νομίζω ότι οι συνάδελφοι θα την ακούσουν με πάρα πολύ μεγάλη χαρά.

Προφανώς, επίσης, οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν θεσμοθετημένη δίχρονη προσχολική αγωγή, προφανώς δεν είναι και δεν το ξέρουν ότι δεν είναι καπιταλιστικές χώρες και ανήκουν σε κάποιο άλλο σύστημα.

Και επειδή δεν μ' αρέσει να αποφεύγω τις προκλήσεις και μιλάμε και με όρους παρατάξεων και εδώ δεν βρίσκομαι ως Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. απ' τον ουρανό, αλλά έχω την εκπροσώπηση μιας παράταξης που με το ψηφοδέλιό της εκλέγομαι και το θεωρώ τιμή μου. Η Δ.Α.Κ.Ε., συνάδελφοί μου, είναι ξεκάθαρη και σταθερή στις θέσεις της για τη δίχρονη προσχολική αγωγή. Μιλώ για τη Δ.Α.Κ.Ε. Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Το αν..., συνάδελφοί μου περίμενε, μην βιάζεστε. Αντιλαμβάνομαι τις λειτουργίες του κάθε χώρου αλλά

θέλω να αντιληφθείτε και εσείς τις δικές μας. Θα σας παρακαλέσω ιδιαίτερα.

Το αν η Δ.Α.Κ.Ε. της Δευτεροβάθμιας έχει άλλη αντίληψη με την οποία δεν συμφωνώ και το λέω ξεκάθαρα, μπορούμε να το πούμε σε οποιαδήποτε συνάντηση και με τους ίδιους, για το τι είναι δωδεκάχρονο, δεκατετράχρονο ή όπως αλλιώς το θέλουμε να το πούμε σχολείο. Το αν οι συνάδελφοι στην Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α. επιλέγουν ένα συγκεκριμένο τρόπο να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους γιατί πιστεύουν ότι θίγονται μ' αυτό τον τρόπο και αρνούνται ή δεν καταλαβαίνουν προς το παρόν να δουν ότι ο κοινός εχθρός όλων μας είναι η κυβερνητική πολιτική που τελικά και τη δική τους τη δουλειά θα στερήσει και τη δική μας και δεν θα φέρει και προσχολική αγωγή σε κανένα επίπεδο, ούτε όπως αυτοί το φαντάνται, ούτε όπως εμείς το φανταζόμαστε, είναι μια άλλη ιστορία.

Επομένως, η Δ.Α.Κ.Ε. Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης έχει σταθερή την άποψή της και δεν επηρεάζεται απ' το γεγονός ότι άλλες Δ.Α.Κ.Ε., άλλων χώρων έχουν άλλη αντίληψη. Να το ξεκαθαρίσω. Δεν έχουμε τέτοιου είδους κάθετη δομή, δεν έχουμε στρατιωτική πειθαρχία, εγώ τουλάχιστον γι' αυτό είμαι σε αυτή την παράταξη, γιατί δεν θα δεχόμουν σε κανέναν να μου λέει ότι ντε και καλά θα πω αυτό με το ζόρι όταν δεν αποτελεί προϊόν της δικής μου απόφασης, δεν μου δίνουν εντολή για το τι θα πω, το σκέφτομαι, το εκφράζω ελεύθερα και διεκδικώ τη διαμόρφωσή του. Έτσι λειτουργεί αυτή η παράταξη και έτσι διεκδικεί τους όρους ύπαρξης του συνδικαλισμού γενικότερα.

Η Δ.Α.Κ.Ε. χθές, γιατί ακούστηκε και αυτό πολλές φορές και είναι, επίσης, ψευδές, ψήφισε απόλυτη αλληλεγγύη προς τους εργαζόμενους που υφίστανται διώξεις. Ψήφισε υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους και ζήτησε να δούμε και να διαμορφώσουμε ένα άλλο κείμενο. Δεν το θέλατε, δεν το θέλατε. Δεν αρνηθήκαμε να συζητήσουμε οτιδήποτε και ψηφίσαμε αυτό που θεωρήσαμε στοιχειώδες για τους εργαζόμενους.

Η απόφαση για τον Ομπάμα; Εντάξει τώρα, δεν ξέρω αν στεναχωρήθηκε ο Ομπάμα ιδιαίτερα από αυτήν. Αλλά να σας πω κάτι; Εγώ δεν την ψήφισα. Δεν θεωρώ κακό το ότι το ψήφισε αυτό η Διδακτική Ομοσπονδία, γιατί το ψήφισε με δημοκρατική διαδικασία και τη σέβομαι, συνάδελφοί μου. Δεν δίστασα, μάλιστα, επειδή μου δίνεις την ευκαιρία, να την υπερασπιστώ όταν μου το έθεσαν σαν ζήτημα παρότι δεν την είχα ψηφίσει. Έτσι αντιλαμβανόμαστε τη δημοκρατική διαδικασία και σ' ευχαριστώ πάρα πολύ, Νίκο, για την πάσα.

Τώρα, πάμε στην ειδική αγωγή, συνάδελφοί μου. Πάμε στην ειδική αγωγή. Νομίζω ότι ήταν, φίλε Μηνά που σε βλέπω εκεί πίσω και ξέρεις ότι σε σέβομαι και σε εκτιμώ. Νομίζω ότι ήταν δυσανάλογα βαρύ και άδικο για τη Διδακτική Ομοσπονδία να εκτοξευθεί εναντίον της μια κατηγορία του μεγέθους ότι με αφορμή τις ρυθμίσεις για την ειδική αγωγή, που δεν είναι για την ειδική αγωγή και θα το πούμε παρακάτω γιατί δεν είναι για την ειδική αγωγή, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δίχασε τον κλάδο. Αλήθεια; Δίχασε τον κλάδο;

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας είναι αυτό που κρατάει 15 και 16 χρόνια αναπληρωτές, τους ανθρώπους οι οποίοι θα έπρεπε να δουλεύουν μόνιμα στην εκπαίδευση; Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας είναι αυτό που δημιουργεί διαφορετικές ταχύτητες λειτουργίας εκπαιδευτικών μέσα στην εκπαίδευση; Νομίζω ότι όλοι μας θα συμφωνήσουμε ότι δεν συντρέχει να λέμε κάτι τέτοιο.

Τι έκανε το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, συνάδελφοι; Βλέποντας ξεκάθαρα το διακύβευμα πήρε τη θέση ότι το προσόν διορισμού πρέπει να είναι το βασικό πτυχίο. Το αμφισβητούμε αυτό; Αν το αμφισβητούμε να πούμε γιατί το αμφισβητούμε. Και όχι, η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν έκλεισε το μάτι προς τη λειτουργία συγκεκριμένων πανεπιστημίων, γιατί τότε θα θυμάστε ότι ως Διδασκαλική Ομοσπονδία είχε πάρει συγκεκριμένη θέση γι' αυτά. Όταν όμως υπάρχουν οι εργαζόμενοι όλων αυτών των ετών πλέον ως αναπληρωτές, όταν υπάρχουν οι απόφοιτοι που έχουν βασικό πτυχίο σε αυτό το χώρο, εγώ που έχω Μαράσλειο και το ξέρετε, το ξέρεis φίλε Μηνά ότι έχω Μαράσλειο και είμαι της ειδικής αγωγής, δεν μπορώ να βάλω το δεύτερο προσόν που έχω εγώ, είτε αυτό λέγεται ειδική αγωγή, είτε λέγεται μεταπτυχιακό, πάνω απ' το βασικό προσόν, γιατί εδώ θα ανοίξει η άλλη πόρτα, συνάδελφοί μου, και θα το πω παρακάτω τι εννοώ. Θα περιμένεις λίγο να το ακούσεις.

Δεν είναι διχασμός, λοιπόν, η θέση για το βασικό πτυχίο. Αυτό που είναι πραγματικός διχασμός και είναι πραγματικό πρόβλημα είναι οι ρυθμίσεις του 4415 του '16 και το ερώτημα είναι γιατί κάποιοι επιμένουν να τις στηρίζουν.

Τώρα, σε σχέση με το θέμα των κονδυλίων για τα σχολεία και τη διαχείρισή τους από τους Δήμους, συνάδελφέ μου που το έθεσες, έχεις δίκιο σε μια διάσταση, το ότι το Διοικητικό Συμβούλιο, ο συνάδελφος Γεωργαντόπουλος αν θυμάμαι καλά από τη Σικυώνα το έθεσε, ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν προώθησε το συγκεκριμένο ερώτημα. Δεν το ζητήσαμε και ήταν δική μου παρανόηση και δική μου ευθύνη προς τη νομική σύμβουλο αλλά προηγουμένως, συνάδελφοί μου, αν διαβάσετε καλά τις δύο γνωμοδοτήσεις που με εντολή της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας έβγαλε η νομική σύμβουλος και θέτουν ακριβώς όλο το πλαίσιο λειτουργίας των Δήμων και δείχνουν ακριβώς με πόσο σαθρό τρόπο λειτουργούν, αφορμή ήταν ο Δήμος της Αθήνας και το πώς λειτουργεί ο Δήμος της Αθήνας στην κατανομή των κονδυλίων, νομίζω ότι θα καλυφθούν όλοι απ' αυτές.

Αυτό το ζήτημα της απάντησης στο συγκεκριμένο ερώτημα διορθώνεται. Το ζήτημα της απάντησης του τι γίνεται με τα κονδύλια που προορίζονται για τα σχολεία και χάνονται μέσα στους Δήμους είναι το τεράστιο ζήτημα, που πρέπει να απαντήσουμε γιατί ιδιαίτερα για τους Δήμους έχει πολύ μεγάλη σημασία για ό, τι θα πούμε παρακάτω για την προσχολική αγωγή, αν και ο Μάνος προηγουμένως έδωσε μια σημαντική διάσταση αυτού του ζητήματος.

Τέλος, πέρα από τα σοβαρά υπάρχει και το επικίνδυνα φαινό. Θα μου το επιτρέψετε σκληρή σαν φράση αλλά έτσι είναι. Ρωτηθήκαμε εάν το αίτημα για πλήρη εργασιακά - ασφαλιστικά - συνδικαλιστικά δικαιώματα στους αναπληρωτές το γνωστοποιήσαμε στο Υπουργείο Παιδείας. Συγγνώμη,

συνάδελφοί μου, για να μιλάμε πολύ σοβαρά τώρα, το να το απευθύνει αυτό το ερώτημα ένας συνάδελφος ο οποίος είναι αντιπρόσωπος εδώ μέσα (και έχει και άλλο αξίωμα αλλά δεν έχει σημασία να το αναφέρω), σημαίνει ότι δεν διάβασε ποτέ τις αποφάσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, άρα δεν ξέρει ότι υπήρξε απόφαση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, δεν διάβασε ποτέ την ανακοίνωση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας για τη συνάντηση με τον Υπουργό Παιδείας, όπου έλεγε ότι το έθεσε αυτό το ζήτημα, δεν διάβασε τίποτα απ' όλα αυτά και το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν να έρθει και να επιτεθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Με γεια του με χαρά του. Η πραγματικότητα όμως μας ξεπερνάει, συνάδελφοί μου, και είναι πολύ πιο σοβαρή από τις μικρές αψιμαχίες μας. Άλλωστε ήταν αυτονόητη υποχρέωση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας να το θέσει αυτό προς τον Υπουργό.

Αυτές ήταν οι απαντήσεις στα ερωτήματα. Όλοι, συνάδελφοι, γνωρίζουμε πολύ καλά το πολιτικοκοινωνικό πλαίσιο κάτω απ' το οποίο ανέλαβε τις υποχρεώσεις του, το μεγάλο του καθήκον, αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο και κάτω απ' τις οποίες λειτουργεί. Δεν χρειάζονται πολλά λόγια, τα έχουμε περιγράψει όλοι με πάρα πολλούς τρόπους και τα έχει περιγράψει η ίδια η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Σκληρές αντιλαϊκές μνημονιακές πολιτικές περικοπής μισθών, συντάξεων, δικαιωμάτων. Νομίζω ότι αρκεί αυτό από μόνο του.

Συμφωνούμε όλοι στην περιγραφή. Όλοι. Όλοι συμφωνούμε και όλοι βιώνουμε το αποτέλεσμα των συνεχιζόμενων μνημονίων. Την πραγματικότητα της εξαθλίωσης της κοινωνίας. Όλοι τη βιώνουμε. Όλοι βιώνουμε τη διάλυση, για να γυρίσω στην εκπαίδευση, της δημόσιας εκπαίδευσης, που όχι, συνάδελφοί μου, για να το ξεκαθαρίσω, για να μην νομίζετε ότι μιλάω για τα δύο τελευταία χρόνια, δεν ξεκίνησε σήμερα η διάλυση της εκπαίδευσης και αυτό πρέπει να μας προβληματίσει και να μας ενώσει. Σαφώς πρέπει να παλέψουμε στο να μη διαλυθεί η δημόσια εκπαίδευση, αλλά το ότι δεν ξεκίνησε σήμερα, ρε συνάδελφοι, το ότι δεν ξεκίνησε τα δύο τελευταία χρόνια δεν αίρει το ότι οι Υπουργικές Αποφάσεις Φίλη για το ολοήμερο σχολείο, το οποίο ολοήμερο σχολείο, με τα όποια προβλήματα είχε, ήταν αυτές που διέλυσαν το ολοήμερο δημοτικό και το ολοήμερο νηπιαγωγείο. Δεν αίρεται αυτό, τι να κάνουμε.

Είναι έργο με την υπογραφή του κ. Φίλη η διάλυση αυτού του σχολείου και έγινε για ένα και μοναδικό λόγο: γιατί πίστευε ότι έτσι θα εξοικονομήσει κονδύλια και θα μπορέσει να λειτουργήσει τα σχολεία. Το ότι βρήκε στη διαδρομή κονδύλια και μπόρεσε να λειτουργήσει με μεγαλύτερη επάρκεια απ' ό, τι πίστευε στη συνέχεια, δυστυχώς σημαίνει ότι ούτε καλή πολιτική εκτίμηση είχε για το τι θα έχει στα χέρια του για να λειτουργήσει την εκπαίδευση, αλλά κυρίως δεν είχε εκπαιδευτική αντίληψη ως Υπουργός Παιδείας για να μπορέσει να λειτουργήσει υπέρ της εκπαίδευσης, πράγμα που είναι χρέος του και αυτό είναι τεράστιο - μα τεράστιο πρόβλημα.

Όπως επίσης, ναι, οι διορισμοί έχουν περιοριστεί δραστικά και μειώνονται κάθε χρόνο και έχουν παγώσει όλα τα χρόνια των μνημονίων. Όσο κακός και αν ήταν ο οποίος μνημονιακός Υπουργός συγκυβέρνησης - κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ -

κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας ε δεν έβγαине να τάξει κάθε τρεις και λίγο 20.000 διορισμούς, λες και μιλάει σε τελείως πλίθιους που ίσως να ισχύει και στην πραγματικότητα αν αυτό το πιστεύουμε. Τόσες φορές που έταξε τους 20.000 διορισμούς ο κ.Φίλης έχουν διοριστεί όλοι. Δεν έχει μείνει κανένας αδιόριστος. Προφανώς δεν ξέρουμε για τι συζητάμε.

Αυτό, λοιπόν, είναι το πλαίσιο κάτω απ' το οποίο λειτούργησε το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Αυτό που περιέγραψα πιο πριν. Με όλα του τα προβλήματα, με όλες του τις καθυστερήσεις, με όλες του τις δυσλειτουργίες. Εμείς λέμε ότι πέτυχε. Πέτυχε τηρουμένων των αναλογιών. Η αντίθετη άποψη λέει ότι δεν πέτυχε. Θεμιτή και η αντίθετη άποψη και η ιστορία θα δείξει ποια από τις απόψεις είναι δικαιωμένη. Άλλωστε ιστορική σημασία έχει και η αντιπαράθεση αυτή, με την έννοια ότι ήδη οδεύουμε προς το επόμενο στάδιο.

Το ζητούμενο είναι το μέλλον, συνάδελφοί μου. Το ζητούμενο ξεπερνάει τις ανάγκες του παρόντος και πάμε στις ανάγκες του μέλλοντος. Και έχει να κάνει με πάρα-πάρα πολλές διαστάσεις.

Πέτυχε - δεν πέτυχε εγώ θα πω ορισμένα παραδείγματα. Για πάρα πολλά χρόνια το βασικό μας διακύβευμα, η μεγάλη κουβέντα και ο μεγάλος καυγάς που έκρυβε το δόσος των υπόλοιπων προβλημάτων ήταν τα οικονομικά της Ομοσπονδίας. Τα οικονομικά της Ομοσπονδίας που όσοι τοποθετήθηκαν απ' ό, τι κατάλαβα είτε με κριτική, είτε με υποστήριξη του αναπροσανατολισμού, άλλαξαν και άλλαξαν επί το θετικότερο. Άλλαξαν γιατί έκαναν παρατηρήσεις οι παρατάξεις; Σαφώς γιατί έκαναν παρατηρήσεις οι παρατάξεις. Είπαμε: ο διάλογος είναι συστατικό λειτουργίας της δημοκρατίας και το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. θέλει να λειτουργεί δημοκρατικά. Και πρέπει να λειτουργεί δημοκρατικά.

Λοιπόν, χθες ο Ταμίας, ο Μάνος ο Ανδρουλάκης, παρουσίασε μία προσπάθεια εξορθολογισμού και νοικοκυρέματος των οικονομικών της Δ.Ο.Ε., με τη σφραγίδα και την υπογραφή για πρώτη φορά στα χρονικά της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ορκωτών λογιστών. Κάτι σημαίνει αυτό νομίζω. Με οδηγό τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και του Διοικητικού Συμβουλίου πάντα. Ξεκάθαρα. Δεν είναι ατομική υπόθεση του καθενός μας η λειτουργία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Εκφραστές αποφάσεων είμαστε και τίποτα περισσότερα.

Όμως, συνάδελφοί μου, ο ρόλος του καθενός μας έχει και τη σημασία του. Η διαχείριση, λοιπόν, η οποία έγινε όπως κεκαλυμμένα κάποιοι ομολόγησαν γιατί δεν μπορούσαν να το πουν αλλιώς, ήταν τέτοια που επέτρεψε τα οικονομικά της Ομοσπονδίας να είναι σε ένα άριστο επίπεδο αυτή τη στιγμή, να έχει ένα απόθεμα που του δίνει τη δυνατότητα να κάνει αυτό που είπε ο φίλος ο Τάσος ο Αντωνιάδης όταν έκανε την κριτική πεπραγμένων, ότι μπήκε στον κλάδο και έλεγε: ρε παιδιά, τουλάχιστον κάποια ενίσχυση στους εκπαιδευτικούς για τις κατασκηνώσεις των παιδιών τους να μπορούσε να δώσει η Ομοσπονδία, πόσα χρόνια το ακούμε και του έδωσε τη δυνατότητα να το κάνει. Είναι μόνο αυτό που μπορεί να κάνει; Όχι, μπορεί να κάνει πάρα πολλά περισσό-

τερα και πρέπει να κάνει πολλά περισσότερα ανταποδοτικά για τον κλάδο.

Οι επισκέψεις και οι επαφές με την αδελφή Ομοσπονδία της Κύπρου ή από ένα ταξίδι που είχαμε, απ' αυτά τα κακά ταξίδια ξέρετε, που πήγαμε στη Σόφια για να μιλήσουμε για το μεταναστευτικό σε μια πρόσκληση του βουλγαρικού συνδικάτου εκεί, έδειξε ότι άλλα κράτη με υψηλότερες συνδρομές πετυχαίνουν το εξής: το να έχουν περισσότερα ανταποδοτικά οφέλη για τους εκπαιδευτικούς και περισσότερες απολαβές για τους εκπαιδευτικούς, κάτι που δεν κάνει η πολιτεία. Μήπως πρέπει να το δούμε λιγάκι και να φύγουμε μόνο από τη λογική του είναι καλό ή κακό το Προεδρείο αν μειώνει τη συνδρομή όλο και περισσότερο;

Πολλοί προσπάθησαν συνειδητά κατά την άποψή μου, να ευτελίσουν τις ανακοινώσεις της Δ.Ο.Ε. Νομίζω ότι ήταν αρκετές. Δεν θα πω πολλές. Έτσι; Είχαν έναν όγκο αλλά κυρίως είχαν ένα περιεχόμενο. Ένα περιεχόμενο το οποίο ήταν προϊόν αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου, είτε αυτές ήταν με τη φυσική παρουσία στα γραφεία, είτε πάρα πολλές απ' αυτές ήταν με τη διαδικτυακή επικοινωνία, γιατί είναι και αυτό αναγκαίο. Όταν όλα τα μέλη δεν βρίσκονται συνεχώς στην Ομοσπονδία είναι αναγκαίο να υπάρχει η διαδικτυακή επικοινωνία.

Λοιπόν, ήταν, το είπατε, ειπώθηκε προηγουμένως ότι ήταν δύσκολο και αυτό, γιατί πάρα πολλές φορές υπήρχαν καθυστερήσεις. Δεν θα μπω στο παιχνίδι αυτό, μην ανησυχεί κανένας του ποιος καθυστέρησε, πόσο και πότε. Δεν είναι αυτό το ζητούμενό μου. Το ζητούμενο είναι ότι υπήρχε ένας όγκος, λοιπόν, και μια ποιότητα τέτοια η οποία θεωρώ, θα μου επιτρέψετε τον εγωισμό πείτε το (:), πέστε το όπως θέλετε, θεωρώ ότι είχε μια ανταπόκριση στο εσωτερικό του κλάδου. Είχε μια μεγάλη ανταπόκριση για τη λειτουργία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Και σημαίνει ότι ο κλάδος άρχιζε να μας διαβάζει κομματάκι μετά από κάποια χρόνια.

Τώρα, συνάδελφοί μου, με αφορμή το τελευταίο περιστατικό του κειμένου για την αξιολόγηση γιατί αυτό είπαμε ότι ήταν, αξιολόγηση, λοιπόν, να το ομολογήσουμε όλοι, καλό θα κάνει στην ψυχολογία μας, την αξιολόγηση των διευθυντών από τους συναδέλφους τους μόνιμους ήταν εξαιρετικά μεγάλος ο όγκος των τηλεφωνημάτων για διευκρινίσεις, για προβλήματα που έπρεπε να απαντηθούν. Το ενδιαφέρον απέδειξε ότι ο κόσμος δεν διστάζει να επικοινωνήσει απευθείας με τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και ότι την αισθάνεται κοντά του και δεν λειτουργεί μόνο μέσω των Συλλόγων, ειδικά σε πρωινές ώρες που οι συνάδελφοι - μέλη των Δ.Σ., λογικά, βρίσκονται στα σχολεία τους.

Λοιπόν, το ότι υπήρχε αυτή η επικοινωνία είναι θεωρώ κάτι πάρα πολύ θετικό. Το ότι υπήρχε πολύ μεγάλη επικοινωνία και ενδιαφέρον σε βαθμό βασανιστηρίων για τις υπαλλήλους της γραμματείας έδειχνε το ενδιαφέρον που υπάρχει.

Το ότι δείχνουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον πάρα πολλοί συνάδελφοι στο facebook, εγώ δεν έχω αλλά με ενημερώνουν, να απαξιώσουν το έργο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας με κάθε τρόπο, να το ευτελίσουν, να το συκοφαντήσουν και να το παρουσιάσουν ως μια καρικατούρα, επίσης, δείχνει

ότι τελικά μάλλον κάποιους τους ενόχλησε, ειδικά όταν είναι φίλα προσκείμενοι προς την κυβέρνηση. Τι να κάνουμε; Αυτό είναι το έργο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Είναι να είναι κοντά στο συνάδελφο και να ενοχλεί με την άποψή του αυτούς οι οποίοι θα πρέπει, δυστυχώς, κατά περιόδους να ενοχλούνται.

Αρκεί; Για να απαντήσω στην εύλογη ερώτηση. Αρκεί το να 'ρθουν οι ανακοινώσεις; Φυσικά και όχι, συνάδελφοί μου, δεν αρκούν οι ανακοινώσεις. Μόνο που ανακοινώσεις βγάζουμε όλοι, έτσι; Δεν βγάζει μόνο η Διδασκαλική Ομοσπονδία, γιατί για κάθε θέμα που βγάζει ανακοίνωση η Διδασκαλική Ομοσπονδία, είτε υπέρ της - είτε κατά της βγάζουν ανακοίνωση και όλες οι παρατάξεις. Άρα και εκείνες είναι γραφειοκρατικά συστήματα. Δεν είναι μόνο η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Ο οποιοσδήποτε βγάζει μια ανακοίνωση είναι γραφειοκράτης. Να το συμφωνήσουμε και αυτό;

Γιατί, συνάδελφοί μου, κοιτάξτε να δείτε. Το να λέμε ότι δεν φτάνει το ότι έβγαλε άποψη το Διοικητικό Συμβούλιο, το ότι έχει κείμενο η Διδασκαλική Ομοσπονδία και πρέπει να το αποδείξει με άλλους τρόπους ναι, είναι πάρα πολύ ωραίο. Πρέπει να το αποδείξει με άλλους τρόπους. Η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν είναι ένα 11μελές Συμβούλιο που λειτουργεί μόνο του. Είναι ένας συνδυασμός παραγόντων. Είναι τα Πρωτοβάθμια Σωματεία, είμαστε όλοι μας, όλοι εδώ οι αντιπρόσωποι, οι αιρετοί, όλοι όσοι λειτουργούμε σε όλη την Ελλάδα, είναι ο κάθε συνάδελφος χωριστά με την ατομική του ευθύνη.

Λοιπόν, να ομολογήσουμε κάτι; Ότι πραγματικά υπάρχει πρόβλημα και ως βγήκαν χιλιάδες ανακοινώσεις όλα τα χρόνια απ' τη Διδασκαλική Ομοσπονδία; Σαφέστατα και υπάρχει πρόβλημα. Υπάρχει πρόβλημα που ξεκινάει από τις πολιτικές που διαλύουν το σχολείο και απογοητεύει τον κόσμο, υπάρχει πρόβλημα από το ότι ο κόσμος συνεχώς χάνει και δεν κερδίζει και αυτό δεν είναι αποτέλεσμα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας αλλά των κυβερνητικών επιλογών, υπάρχει τεράστιο πρόβλημα το οποίο είναι κοινωνικό πάνω απ' όλα και φυσικά και εκπαιδευτικό.

Αν το πρόβλημα λύνεται με το να κατηγορούμε το Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας το πετύχαμε. Είμαστε ευτυχημένοι, μπορούμε να αποχωρήσουμε από την 86^η Γενική Συνέλευση νικητές. Το πρόβλημα είναι το πώς μπορούμε να φέρουμε τον κόσμο κοντά μας και αυτές τις αποφάσεις να τις υλοποιεί. Μπορούμε να το κάνουμε. Έτσι, όμως, απαξιώνοντας ο ένας τον άλλον δεν θα το κάνουμε ποτέ. Μόνο με ένα τρόπο θα το κάνουμε. Να κάνουμε την κριτική μας, να είναι δημιουργική, να είναι σκληρή, να είναι δίκαιη πάνω απ' όλα αλλά να βγαίνουμε ενωμένοι, μια γροθιά προς τον κόσμο. Μόνον έτσι θα πετύχουμε να ξαναφέρουμε τον κόσμο κοντά.

Πάμε παρακάτω, συνάδελφοι. Εγώ νομίζω ότι κύλησαν ομαλά οι εργασίες, τελειώνουμε με τη δευτερολογία τώρα, αύριο έχουμε χρόνο, ευτυχώς, να συζητήσουμε για το πρόγραμμα που έχουμε μπροστά μας, για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και το πρόγραμμα δράσης και μακάρι να πάρουμε αποφάσεις τέτοιες που θα προασπίσουν τη λειτουργία του συνδικάτου.

Αμφισβητήθηκε νωρίτερα ο ρόλος - το έργο του Ι.Π.Ε.Μ. και ο Πρόεδρος του προσωπικά. Ακούστε συνάδελφοί μου. Το Ι.Π.Ε.Μ. - Δ.Ο.Ε. είναι ένα όργανο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας που τα τελευταία χρόνια έχει δώσει πάρα πολύ σημαντικό όγκο δουλειάς. Έχει δώσει έρευνες που έχουν να κάνουν με τα βιβλία στην εκπαίδευση. Έκανε έρευνα και αξιολόγηση των βιβλίων με ερωτηματολόγια που κλήθηκαν να συμπληρώσουν οι συνάδελφοι, άλλο αν κάποιοι τους κάλεσαν να μην το κάνουν, δεν καταλαβαίνω το γιατί, λοιπόν, σχετικά με την ποιότητα των βιβλίων.

Είναι ο μοναδικός φορέας που έχει καταγράψει έρευνα σε σχέση με την ποιότητα των βιβλίων. Το Υπουργείο Παιδείας δεν το έκανε ποτέ και δεν μέτρησε ποτέ τα προβλήματα των βιβλίων στην πραγματικότητα. Το Ι.Π.Ε.Μ. - Δ.Ο.Ε. έκανε έρευνα για το ολοήμερο σχολείο, την κατέγραψε και έδωσε τα αποτελέσματά της στην κοινωνία. Έκανε έρευνα για τον κοινωνικό ρόλο του ολοήμερου σχολείου και επίσης έδωσε τα αποτελέσματά του προς τους εκπαιδευτικούς, προς την κοινωνία.

Είναι αυτό που με λεφτά του ΕΣΠΑ, ναι, γιατί τα λεφτά του ΕΣΠΑ ξέρετε δεν έπεσαν απ' τον ουρανό, είναι δικά μας λεφτά που τα παίρνουν όλες οι κυβερνήσεις και πρέπει να γυρίζουν σε μας, με το όποιο ρίσκο, με τον όποιο κίνδυνο τα διαχειρίστηκε και καλά έκανε και υλοποίησε πρόγραμμα επιμόρφωσης για τους εκπαιδευτικούς. Αυτό που δεν κάνει καθόλου απ' το 2011 και δώθε το Υπουργείο Παιδείας. Είναι κακό το ότι πάνω από δύομισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί σε αντικείμενα που εκείνοι επέλεξαν επιμορφώθηκαν και μπόρεσαν να οπλιστούν με περισσότερα όπλα στη μαθησιακή διαδικασία; Είναι κακό; Είναι κακό επειδή αυτά τα λεφτά ήταν λεφτά του ΕΣΠΑ;

Υπάρχουν προβλήματα; Σαφέστατα υπάρχουν προβλήματα στη διαχείριση των χρημάτων του ΕΣΠΑ. Μόνο που κάποιοι είχαν το θάρρος γιατί ξέρετε οι υπογραφές που μπαίνουν σημαίνουν και ευθύνες, ποινικές πάρα πολλές φορές, να μπορέσουν να τις διαχειριστούν και να προσφέρουν κάτι στον κόσμο. Γιατί να μην το κάνουμε; Δεν το καταλαβαίνω. Δεν μπορώ να το αντιληφθώ, συνάδελφοί μου, και το λέω πολύ ειλικρινά. Τα λεφτά αυτά δεν προέρχονται από πουθενά αλλού. Από μας τους ίδιους είναι και σε μας πρέπει να γυρίσουν. Αλλιώς αλλού θα πάνε και το ξέρετε πολύ καλά πού.

Το Ι.Π.Ε.Μ., λοιπόν, είναι αυτό που έκανε αυτές τις δράσεις. Όσο για τον Πρόεδρό του εγώ αισθάνομαι την ανάγκη να τον υπερασπιστώ, συνάδελφοί μου. Δεν τοποθετήθηκε στη θέση αυτή επειδή είχε μια θέση κάποτε στο Υπουργείο Παιδείας, που και τη συζήτηση για τη χρησιμότητά της αν θέλετε να την ανοίξουμε, γιατί πολλοί νόμοι της ειδικής αγωγής πέρασαν πρόσφατα σημερινή συγκυβέρνηση ξηλώνοντας πολύ θετικές ρυθμίσεις, όπως η μείωση του αριθμού των μαθητών στα τμήματα όπου φοιτούν μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, που αυτός που κατηγορείτε εσείς σήμερα, πέρασε τότε ως διευθυντής σπουδών του Υπουργείου Παιδείας. Τοποθετήθηκε ως εκλεγμένος συνδικαλιστής του Συλλόγου του. Έτσι τοποθετήθηκε και ως μέλος φυσικά μιας παράταξης, όπως ο καθένας που τοποθετήθη-

κε ως Πρόεδρος του Ι.Π.Ε.Μ. με βάση τη δράση του και με την ιστορία του.

Και οφείλω να πω ότι και το κλείσιμο του προηγούμενου έργου και η ανάληψη της πρωτοβουλίας για το επόμενο έχουν στοιχεία της ικανότητάς του και εγώ οφείλω να τον ευχαριστήσω. Ευχαριστώ τον Κώστα τον Λολίτσα, λοιπόν, που έχει κάνει πάρα πολύ δουλειά μαζί με όλο το Διοικητικό Συμβούλιο του Ι.Π.Ε.Μ., όχι μόνο για το πρόγραμμα αλλά και για τη διοργάνωση της διημερίδας για την Ειδική Αγωγή στο Βόλο (ήταν έτοιμοι να οργανώσουν και ημερίδα για την προσχολική αγωγή που επειδή ο προγραμματισμός της Ομοσπονδίας δεν το επέτρεπε δεν το έκαναν, και ήταν πρόθυμοι όλοι οι συνάδελφοι που ήταν εκεί να δουλέψουν) και για όλο το έργο τους συνολικά.

Όπως επίσης οφείλω να ευχαριστήσω για την πολύτιμη βοήθειά της τη νομική μας σύμβουλο την Μαρία – Μαγδαληνή Τσίπρα. Ήταν και είναι πολύ χρήσιμη όλα αυτά τα χρόνια η συμβολή της και στη μάχη κατά της αξιολόγησης και στη νομική τεκμηρίωση των θέσεων της Ομοσπονδίας. Η ανταπόκριση των συναδέλφων με συνεχή ερωτήματα έχει τη δική της σημασία.

Οφείλω, επίσης, να ευχαριστήσω θερμά, ως Πρόεδρος, τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. Μάνο Ανδρουλάκη για την τεράστια δουλειά που έκανε στην αναμόρφωση του ταμείου και τη σωστή λειτουργία του, καθώς και την υπεύθυνη του λογιστηρίου Μαρία Καζατζή αλλά και τον λογιστή Δημήτρη Γεμουχίδη.

Από κει και πέρα, συνάδελφοί μου, θέλω να πω κάτι που ξέρω ότι σε αρκετούς δεν θα αρέσει. Τον Οκτώβριο του 2018 στην Ελλάδα θα γίνει για πρώτη φορά το ενδιάμεσο Συνέδριο της ETUCE. Λοιπόν, η ETUCE είναι ένα κομμάτι της EDUCATION INTERNATIONAL που αριθμεί, ξέρετε, κάποια εκατομμύρια μέλη - εκπαιδευτικούς σε όλο τον κόσμο, που παρουσιάζεται εδώ μέσα σαν κάτι αμαρτωλό. Συμμετείχα σε μια συνεδρίαση, τον Απρίλιο ως εκπρόσωπος των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών της Ελλάδας, και διαπίστωσα ότι τα συνδικάτα που συμμετέχουν και στηρίζουν την ETUCE, είναι συνδικάτα αριστερού προσανατολισμού. Για παράδειγμα το συνδικάτο της Πορτογαλίας. Ή αυτό της Γεωργίας, όπου εκπρόσωποι της ETUCE «κατασκήνωσαν» συμπαραστεκόμενοι στον πολυήμερο αγώνα του για τη διεκδίκηση καλύτερων μισθών. Το Προεδρείο της ETUCE, που η ΟΛΜΕ το καλεί και είναι στο Συνέδριό της ξέρετε, βρέθηκε, στη Γεωργία, στη Λετονία, στη Λιθουανία, για διεκδικήσεις που έκαναν οι εργαζόμενοι εκεί. Οργάνωσε τη συμπάρασταση στον αγώνα που δίνεται στην Τουρκία που ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει.

Δεν ξέρω γιατί είναι κακό όπως εμείς έχουμε την Οργάνωση, Σύλλογοι – Δ.Ο.Ε., να έχουμε και ισχυρή εκπροσώπηση στην οργάνωση και να συνεργαζόμαστε με τους ευρωπαϊκούς λαούς. Γιατί θα ήταν κακό να αναπτύξουμε ένα δίκτυο επικοινωνίας με τις χώρες της Βαλκανικής στο πλαίσιο της ή σε όποιο άλλο ή τις χώρες της Μεσογείου; Γιατί είναι κακό να λέμε τις απόψεις μας, να τις ανταλλάσσουμε και να υποστηρίζουμε τον αγώνα ο ένας του άλλου, όταν οι αλλαγές στην εκπαίδευση και στην κοινωνία δεν έχουν να κάνουν μόνο με την Ελλάδα, δεν έχουν να κάνουν μόνο με το μικρό-

κοσμό μας, αλλά έχουν να κάνουν με όλη την Ευρώπη και με όλο τον κόσμο. Δεν μπορώ να το αντιληφθώ και αυτό, συγγνώμη για τη μικρότητα του εύρους της αντίληψής μου.

Τώρα, αυτό δεν επετεύχθη έτσι. Επετεύχθη γιατί υπήρξε υπεύθυνη συμμετοχή από κάποιους από μας εκεί, οι οποίοι δεν πήγαν τουριστικό ταξίδι. Πήγαν και κατέθεσαν δουλειά, αυτό έγινε σε όσες περιπτώσεις πήγαν τα μέλη της Ομοσπονδίας εκεί, η οποία παρουσιάστηκε είτε γραπτά είτε προφορικά. Στο στικάκι που έχετε πάρει με την τσάντα σας θα βρείτε κάποια απ' αυτά, που είναι δουλειά η οποία έγινε στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας αυτών των τουριστικών, όπως τα καταγγέλλουν κάποιοι, ταξιδιών.

Συνάδελφοί μου, συγγνώμη αν σας κουράζω. Φίλε Αντιπρόεδρε, θα «διαφωνήσω» σε κάτι μαζί σου. Είπες προηγουμένως για τα κανάλια και την εκπροσώπηση. Θα σε διορθώσω λιγάκι. Συνάδελφοί μου, διαπίστωσα ότι μας καλούν και πηγαίνουμε και σε τηλεοράσεις και σε ραδιόφωνα και παντού και εγώ και ο Αντιπρόεδρος και όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που θέλαμε να πάμε έχουμε πάει. Και πηγαίνουμε εκεί ξέρετε γιατί; Όχι για να γίνουμε τηλεοπτικοί αστέρες, δεν έχουμε και τα προσόντα. Πηγαίνουμε εκεί, συνάδελφοί μου, γιατί ως Διδασκαλική Ομοσπονδία έχουμε άποψη και έχουμε τη διάθεση να συγκρουστούμε με τον οποιονδήποτε αντιστρατεύεται τις θέσεις και τη θέση των εκπαιδευτικών στην κοινωνία. Και αυτό έχουν κάνει όσοι εκπροσώπησαν τη Διδασκαλική Ομοσπονδία. Σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, αυτό έκαναν όσοι πήγαν και στη Βουλή, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Προσωπικά πήγα και μόνος και με τον Νίκο τον Φασφαλή, ως Γραμματέα, για να καταθέσουμε τις απόψεις μας ως Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Επιώθηκε, επίσης, προηγουμένως ότι κάποιοι αγώνες δόθηκαν μόνο από κάποιους εδώ μέσα. Θα διαβάσω και εγώ κάτι, λοιπόν. Ευχαριστήρια επιστολή του 15^{ου} Δημοτικού Σχολείου Νίκαιας που συμπεριλαμβάνει στους αποδέκτες τη Διδασκαλική Ομοσπονδία. **«Σας ευχαριστούμε θερμά για την πολύ καλή συνεργασία και συμπάραστασή σας την ημέρα της υποδοχής των προσφυγόπουλων στο 15^ο Δημοτικό Σχολείο Νίκαιας, που πραγματικά ήταν αντάξια της ιστορίας της πόλης μας».**

Συνάδελφοί μου, οι αποφάσεις για τη συμμετοχή της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας εκεί. Οι αποφάσεις για να καταδικάσουμε τις μεθοδεύσεις της Χρυσής Αυγής και να μας περιλαβαίνουν μετά τα διάφορα νεοναζιστικά μπλοκ και να μας περνάνε γενεές 14, μόνο την Αιμιλία αντιμετώπισαν διαφορετικά, την χαρακτήρισαν 27χρονη και το «καταγγέλλω». Λοιπόν, όλη αυτή η ιστορία, συνάδελφοί μου, έγινε μέσα από αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Και επομένως το Διοικητικό Συμβούλιο οδήγησε και σε αυτό το ευχαριστήριο και όχι η δράση, μόνο, ορισμένων.

Τέλος, συνάδελφοί μου, επειδή ειρωνευθήκατε προηγουμένως τη Δ.Α.Κ.Ε. για το τι θα γίνει στην προοπτική μιας επερχόμενης κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας θα σας απαντήσω με μια προτροπή: Ρωτήστε τον Αρβανιτόπουλο. Αυτά, συνάδελφοί μου, όμως είναι για εσωτερική χρήση. Αυτά είναι για τις μεταξύ μας αντιπαλότητες, για τις μεταξύ μας αψιμαχίες.

Πάμε στα πραγματικά σοβαρά, συνάδελφοί μου και θα ήθελα λίγο την προσοχή σας. Το ξέρω ότι σας κούρασα, δεν συνηθίζω να μακρηγορώ τόσο αλλά θέλω λίγο την προσοχή σας. Ειλικρινά σας το ζητώ σαν χάρη.

Όλα αυτά τα αιτήματα που έχουμε δω, συνάδελφοί μου, είναι υπό απόλυτη αμφισβήτηση. Η δίχρονη προσχολική αγωγή κινδυνεύει και είναι σχεδόν ξεπουλημένη από δύο παράγοντες. Μάλλον στο βωμό δύο παραγόντων. Ο ένας είναι τα πανεπιστήμια. Δείτε την εξαγγελία Τσίπρα όταν πήγε στο Υπουργείο Παιδείας και μίλησε για τα ΑΤΕΙ της Αθήνας που θα γίνουν ΑΕΙ. Οι βρεφονηπιοκόμοι διεκδικούν αλλαγές που θα τους δώσουν επαγγελματικό χώρο σε όλο το πλαίσιο της εκπαίδευσης, της προσχολικής εκπαίδευσης. Όλα αυτά στο πλαίσιο του ενιαίου 0 έως 6 που είναι ισχυρή αντίληψη αυτή τη στιγμή στο χώρο των πανεπιστημίων, για τον, ανάμεσα σε άλλους, λόγο ότι έχει πάρα πολύ «ψωμί» μέσα από μελλοντικά προγράμματα εξομώωσης.

Το άλλο κομμάτι είναι η Κ.Ε.Δ.Ε. Μην μου πείτε για τον Πατούλη που ανήκει. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, την καταγγείλαμε την Κ.Ε.Δ.Ε. με ψήφους της Δ.Α.Κ.Ε. Λοιπόν, είναι η Κ.Ε.Δ.Ε. η οποία θέλει να πάρει όχι μόνο το δημόσιο νηπιαγωγείο αλλά και το δημοτικό και τα πανεπιστήμια θα φτάσει να πάρει ακόμη αν δοθεί η δυνατότητα. Γιατί πρόκειται για δυνατότητα πραγματοποίησης προσλήψεων και για τη γενναία χρηματοδότηση του κρατικού προϋπολογισμού που είναι πολύτιμη για τους Δήμους για να τη μεταχειρίζονται όπως τη μεταχειρίζονται στο Δήμο Αθηναίων, για παράδειγμα.

Επομένως, το Υπουργείο Παιδείας με το να αναβάλλει σε ορίζοντα τριετίας τη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής στα πλαίσια της 14χρονης υποχρεωτικής δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, πετυχαίνει το να δώσει περισσότερο χρόνο στην ανάπτυξη των αιτημάτων αυτών που θέλουν την υπαγωγή της προσχολικής αγωγής στον ιδιωτικό και όχι στο δημόσιο τομέα. Γι' αυτό λέμε ότι το αν υπάρχουν ή δεν υπάρχουν υποδομές είναι το δεύτερο αυτή τη στιγμή και ξέρουμε όλοι πολύ καλά τα προβλήματα των υποδομών αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε και το επόμενο χρονικό διάστημα να αναδείξουμε ένα πράγμα: το ότι αφού η κυβέρνηση λέει ότι μπορεί να θεσμοθετήσει δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και 14χρονη εκπαίδευση να το κάνει τώρα, άμεσα.

Αυτό πρέπει να είναι απόφαση του Συνεδρίου μας. Να το κάνει τώρα. Τώρα να λύσει τα προβλήματα των υποδομών,

τώρα να οδηγήσει στη θεσμοθέτησή της. Η τριετία θα είναι όνειρο χαμένο από κει και πέρα.

Επίσης, το σχολείο που θέλουμε και νομίζω ότι μετά από διαφωνίες ετών, χωρίς άλλη ταμπέλα, το ολοήμερο σχολείο που αφορά όλους τους μαθητές και όλους εμάς τους εκπαιδευτικούς που είμαστε σήμερα στην εκπαίδευση, με περιεχόμενο προς όφελος φυσικά των μαθητών, πρέπει, επίσης, να θεσμοθετηθεί. Η υπογεννητικότητα που τσακίζει τη φοίτηση των μαθητών στο δημόσιο σχολείο και τη δική μας ύπαρξη σ' αυτό και όλες οι επιδιώξεις για το ξήλωμα της εκπαίδευσης είναι ένα τεράστιο πρόβλημα.

Συνάδελφοί μου, η αξιολόγηση που τώρα επανέρχεται, επίσης, πρέπει να είναι πρώτο μέλημα. Γιατί δεν το έφερε το Διοικητικό Συμβούλιο σαν θέση; Μα έχουμε θέση. Μ' αυτή τη θέση αντιπαλέψαμε την αξιολόγηση το '14, συνάδελφοι. Ποιος το ξεχνάει αλήθεια; Μ' αυτή τη θέση. Αυτή η θέση ήταν που έδωσε τον αγώνα του '14 και τον ηγαίνει και μπορεί να τον πάει παραπέρα. Μία θέση υπεύθυνη, που μπορεί να σταθεί και στο εσωτερικό του κλάδου και στην κοινωνία.

Τέλος, ενότητα πραγματική δεν επιτυγχάνεται με το να σεβαστούμε ο καθένας μόνο τη δική του άποψη και μόνον αυτή να διαλαλεί δεξιά - αριστερά. Ενότητα πραγματική επιτυγχάνεται μόνο με έναν τρόπο. Το να διατηρήσουμε αξιόπιστο το συνδικάτο μας. Αξιόπιστο θα το κρατήσουμε αν όλοι υπερασπιζόμαστε τη λειτουργία του. Να θίξουμε όλα τα κακώς κείμενα. Να τα διορθώσουμε εντός του. Όχι να ηγαίνουν κάποιοι προς τους συναδέλφους και να λένε «ποιοι, μωρέ, αυτοί; οι πουλημένοι, οι υποταγμένοι, δεν αξίζουν τίποτα». Θα πάω και εγώ, λοιπόν, να πω: οι άλλοι, οι από κει, οι από δω. Δεν είναι αυτή η αντίληψη που πρέπει να έχουμε, συνάδελφοι.

Το μέλλον θα είναι πάρα πολύ σκληρό με όλους μας. Πρέπει να διασφαλίσουμε την ενότητά μας γιατί αλλιώς την επόμενη μέρα δεν θα υπάρχουμε και όλες αυτές οι συζητήσεις εδώ πέρα θα είναι και ιστορικά άχρηστες.

Σας ευχαριστώ πολύ, ενότητα νομίζω ότι πρέπει να είναι το μήνυμα που θα πρέπει όλοι μαζί να δώσουμε, ό, τι και αν αποφασίσουμε. Και συγκρότηση από την πρώτη μέρα του νέου Διοικητικού Συμβουλίου με τη συμμετοχή όλων για να λειτουργήσει για τον κλάδο και για κανέναν άλλο λόγο. Σας ευχαριστώ πολύ.

Σταύρος Πετράκης

Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου απευθυνόμενος σε όσους παριστάνουν ότι δεν κατάλαβαν τι ακριβώς αναφέρθηκε πριν λίγο από τα μικρόφωνα της Γενικής Συνέλευσης: Συνάδελφοι, ευτυχώς που οι πρώην ασυμβίβαστες αριστερές παρατάξεις δεν άκουσαν ότι στον ημιώροφο του ξε-

νοδοχείου συνεδριάζουν μαζί συνδικαλιστικές παρατάξεις με εκπροσώπους του Υπουργείου, γιατί αν το είχαν ακούσει ούτε ψύλλος στον κόρφο των εκπροσώπων του Υπουργείου!! Θα τους είχαν πετάξει έξω με κλωτσιές...

Τώρα, λοιπόν, που τα αγέρωχα βλέμματα άλλων εποχών χαμήλωσαν, τώρα που κάποιοι σταρ των τελευταίων χρόνων και των πρώτων εδράνων άλλαξαν ξανά στρατόπεδο και φόρεσαν κυβερνητικά κοστούμια, τώρα που οι απόλυτες αλήθειες κάποιων κατέρρευσαν, τώρα που το νέο «σάπισε» χωρίς καν να ωριμάσει ποτέ, τώρα που η «συνδικαλιστική παρθενία» κάποιων περιφέρεται ως λεκές σε κυβερνητικά σεντόνια, τώρα που κάποιοι μετατράπηκαν σε κοψοχέρηδες, τώρα που «χάλασε ο γάμος» των νεοκυβερνητικών συνδικαλιστικών συμμάχων γιατί δεν τα βρήκαν στην προίκα και «οι συμπέθεροι» επιστρέφουν είτε στην Κρήτη με το καράβι, είτε στο Υπουργείο Παιδείας με το μετρό, ήρθε η ώρα να ξαναγνωριστούμε! Γιατί κάποιοι δεν μας ξέρουν καλά καθώς εμφανίστηκαν στους αγώνες τώρα τελευταία. Έτσι λοιπόν νομίζουν ότι όλοι είμαστε ίδιοι. Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, υπάρχουν πορείες, διαδρομές και ιστορία καταγεγραμμένη, που δεν παραγράφεται και δεν εκκωρείται.

Θα ξεκινήσω τις συστάσεις λέγοντάς σας ποιοι είμαστε εμείς πρώτα απ' όλα, γιατί διεκδικούμε το δικαίωμά μας στον αυτοπροσδιορισμό, παρά το γεγονός ότι κάποιοι νομίζουν ότι μπορούν να μας ετεροπροσδιορίζουν για να μας φέρουν τάχα σε δύσκολη θέση.

Η Δημοκρατική Συνεργασία, δεν είναι μια παράταξη που προέρχεται από παρθενόγεννηση. Ασφαλώς και είμαστε η συνέχεια της ΠΑΣΚ, της παράταξης που καθοδήγησε τον κλάδο σε όλες τις μεγάλες του κατακτήσεις. Αλλάξαμε το όνομά μας όχι γιατί το θεωρούσαμε ντροπή αλλά τιμή μας, αλλά γιατί αντιλαμβανόμαστε τις αλλαγές που φέρνει ο χρόνος και οι εξελίξεις. Ούτε δογματικοί είμαστε, ούτε κομπλεξικοί, ούτε ιδεοληπτικοί για να μένουμε σε απόλυτη ακινησία και αφασία σε έναν κόσμο ραγδαία μεταβαλλόμενο. Είναι καιρός που το μαζικό κίνημα για να παραμείνει μαζικό, οφείλει να μην προσδιορίζεται και οργανώνεται με βάση τι ψηφίζουν τα μέλη του στις βουλευτικές εκλογές, όπως κάποιοι έχουν επιλέξει να κάνουν και είναι δικαίωμά τους, αλλά με βάση κάποιες άλλες αρχές. Αυτό εμείς το καταλάβαμε γρήγορα. Προκειμένου λοιπόν σε αυτές τις αρχές να χωρέσουν

πλατύστες πλειοψηφίες, προχωρήσαμε στη δημιουργία της Δημοκρατικής Συνεργασίας, η οποία δεν έχει κανένα απολύτως κομματικό φορέα. Προσοχή, δεν εννοώ ότι έχει απολίτικα και ακομματίστα μέλη, το αντίθετο μάλιστα τα μέλη μας είναι βαθιά πολιτικοποιημένα. Η πολιτική τους όμως έκφραση σε επίπεδο κοινοβουλευτικών εκλογών, προσδιορίζεται μεν στον ευρύτερο χώρο του δημοκρατικού κέντρου, της κεντροαριστεράς και της αριστεράς, βρίσκει έκφραση δε, σε διάφορους πολιτικούς σχηματισμούς του συγκεκριμένου χώρου.

Και όλους αυτούς που προσπαθούν να μας προσδιορίσουν με τον δικό τους τρόπο για παραταξιακές σκοπιμότητες τους αγνοούμε απαξιωτικά, όμως δεν ανεχόμαστε τους χθεσινούς «γυμνοσάλιαγκες», που γυρόφερναν έρποντας σε κυβερνητικά ή κομματικά γραφεία, να ανεβάζουν ως «διαδικτυακοί ρουφιάνοι», φωτογραφίες στελεχών μας στο διαδίκτυο, για να αποδείξουν το συνεκτικό δεσμό μας με τον κομματικό φορέα, στον οποίον οι ίδιοι ήταν παρατρεχάμενοι και πάρα πολλοί άλλοι από όλους τους χώρους εδώ μέσα τον υπηρέτησαν ή πήγαιναν στην κάλη και έριχναν την ψήφο και μόλις έβγαιναν έξω ξαναπούλαγαν επανάσταση. Αν πέφταμε στο επίπεδό τους, θα δημοσιοποιούσαμε τις φωτογραφίες τους με τα μπλουζάκια της ΠΑΣΠ, με τις σημαίες και τα λάβαρα καθώς και τις αναρτήσεις τους στο διαδίκτυο που καλούσαν στις συγκεντρώσεις του ΠΑΣΟΚ. Όλα αυτά βέβαια πριν αλλάξουν στρατόπεδο και μεταγραφούν στο νέο κυβερνητικό μετατρεπόμενοι μάλιστα σε γνήσιους γενίτσαρους, καθώς δεν μπορούν χωρίς σχέσεις με την εξουσία όποια και αν είναι αυτή!

Δεν το κάνουμε, όχι απλά γιατί δεν πέφτουμε στο επίπεδό τους, αλλά γιατί έχουμε πειστεί πως το δικαίωμα στον ατομικό αυτοεξευτελισμό είναι προσωπικό και ο καθένας μπορεί να το διαχειρίζεται όπως νομίζει. Ο καθένας μπορεί να πηγαίνει όπου θέλει, να αλλάξει όποιο κόμμα θέλει, όποια παράταξη θέλει, αλλά οφείλει να σέβεται τους χώρους που πέρασε, γιατί αν δεν σέβεται δεν θα εισπράξει κανενός είδους σεβασμό παρά μόνο απαξία.

Αφού, λοιπόν ξεκίνησα να σας περιγράψω ποιοι είμαστε θέλω να σας πω και λίγα ακόμα. Καθώς όπως προείπα τα μέλη μας δεν έχουν κοινό πολιτικό φορέα, παραταξιακά είμαστε οργανωμένοι με βάση την κοινή μας αντίληψη για ένα ανοιχτό - δημοκρατικό - προσοδευτικό - σύγχρονο και αυτόνομο σχολείο. Ναι, και αυτόνομο. Γιατί αυτόνομο σχολείο δεν είναι το σχολείο αυτό που θέλετε εσείς να παρουσιάσετε γιατί δεν αναλύετε και τους όρους σωστά, ότι τάχα θα στηρίζεται σε χορηγίες και όχι σε κονδύλια του κράτους και οι εκπαιδευτικοί θα αναζητούν οικονομικούς πόρους μόνοι τους. Αυτόνομο είναι το σχολείο που ο Σύλλογος Διδασκόντων είναι κυρίαρχο όργανο και μπορεί να διαμορφώνει πολιτικές και στρατηγικές που αφορούν το σχολείο. Αυτό είναι το αυτόνομο σχολείο και εμείς είμαστε υπέρ της αυτονομίας και κατά του γραφειοκρατικού συγκεντρωτισμού.

Ως συνδικαλιστικός χώρος έχουμε ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Ναι, είμαστε υπέρ της Ευρώπης γιατί θεωρούμε ότι όλες οι κατακτήσεις της δημοκρατίας, της ισονομίας, της δικαιοσύνης, έχουν βρει την καλύτερη έκφρασή τους σε αυτό

το γεωγραφικό χώρο παρόλα τα προβλήματα που υπάρχουν. Αν ξέρετε να μας πείτε πού αλλού είναι καλύτερα, να μας το πείτε. Εμείς, λοιπόν, δεν είμαστε ευρωφοβικοί και δεν το κρύβουμε αυτό. Ούτε ξενόφοβοι είμαστε βέβαια. Και ασφαλώς δεν ονειρευόμαστε σοσιαλιστικούς παραδείσους. Δεν πιστεύουμε ότι μπορούμε εδώ να κάνουμε τις ανατροπές και να πετύχουμε ότι δεν πέτυχαν οι Ρώσοι σε 100 χρόνια, οι Κινέζοι σε 60 και οι Κουβανοί σε 40, όπως μάλλον φαντάζεστε εσείς.

Εμείς, επίσης, είμαστε και υπέρ της οργάνωσης των εργαζόμενων σε παγκόσμιο επίπεδο. Είμαστε υπέρ της EDUCATION INTERNATIONAL και υπέρ της ETUCE. Είμαστε υπέρ των 32 εκατομμυρίων εκπαιδευτικών που εκφράζονται μέσα απ' αυτές τις Οργανώσεις. Είμαστε υπέρ των 400 συνδικάτων που συμμετέχουν σ' αυτές τις Οργανώσεις. Είμαστε υπέρ των 170 χωρών που είναι οργανωμένες σε αυτές τις Οργανώσεις. Εσείς ακόμα και σε αυτό είστε λόγω ιδεοληψίας αντίθετοι. Μπορείτε λοιπόν μείνετε με το όραμα του Χότζα, με την Αλβανία του Χότζα, είναι δικαίωμά σας. Οι επιλογές χαρακτηρίζουν τον καθένα. Εμείς ναι, λέμε είμαστε με τις οργανώσεις που βρίσκουν έκφραση εκατομμύρια εργαζόμενοι σε όλο τον κόσμο.

Για να δούμε και ποιοι είστε εσείς τώρα. Όχι ποιοι νομίζετε ότι είστε, όχι ποιοι θεωρείτε κοιταζόμενοι και αυτοθαυμαζόμενοι στον παραμορφωτικό συνδικαλιστικό και πολιτικό σας καθρέφτη, αλλά όπως σας βλέπουμε εμείς.

Είστε εσείς που καλούσατε τους συναδέλφους στα συλλαλητήρια στήριξης της εξευτελισμένης δήθεν "περήφανης" διαπραγμάτευσης! Είστε εσείς που φαντασιωνόσασταν πριν από δύο χρόνια "αριστερά προγραμματικά προεδρεία" στη ΔΟΕ συνεργαζόμενοι με τους "συνδικαλιστικούς ανεμόμυλους" και με τους "κυβερνητικούς κολαούζους"!

Είστε εσείς που κλείνετε τα αυτιά και τα μάτια στις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου αυτής της κυβέρνησης και τις θεωρείτε καλές και αναγκαίες, γιατί τάχα δεν έχει ακόμα καταληφθεί από την αριστεροακροδεξιά συγκυβέρνηση ο μηχανισμός του κράτους! Είστε εσείς που "καταπίνετε αμάσητα" τα μνημόνια των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ! Είστε εσείς που καλείτε σε απεργοσπασία μπροστά σε εξαγγελμένο αγώνα και δεν ντρέπεστε καθόλου! Είστε εσείς που υποδέχεστε σε κυβερνητικά γραφεία φορώντας τα κυβερνητικά σας κοστούμια, τους εργαζόμενους που απεργούν! Βγάζετε το συνδικαλιστικό κοστούμι και βάζετε τη γραβάτα. Όχι γραβάτα δεν βάζετε, και πηγαίνετε και τους υποδέχεστε ως εκπρόσωποι της κυβέρνησης!

Είστε εσείς που πουλάτε ελπίδες διορισμών! Είστε εσείς που σας έκαναν "πλάκα" οι Υπουργοί στις συναντήσεις με τη ΔΟΕ, που σας έλεγαν: καλά τώρα τι μας λέτε; Αυτά δεν συζητάγαμε στο ΣΥΡΙΖΑ; Είστε εσείς που σας έλεγαν: μην μιλήσετε άσχημα για το "σχολείο Φίλη" γιατί έχουμε τις ανακοινώσεις σας που καταγγέλλατε τα σχολεία ΕΑΕΠ και τα Ολοήμερα και ζητούσατε την κατάργησή τους!

Ακούσαμε πριν από λίγο με κατάπληξη ότι κάποιοι θεωρούν τον εαυτό τους τεράστιο, ότι τάχα μιλούν με την ιστορία, ότι απολογούνται για τις επιλογές τους στην ιστορία!! Όποιος

νομίζει ότι ασχολείται η ιστορία μαζί του είναι "νούμερο" πραγματικό, με την καλή έννοια βέβαια...

Επίσης, όλοι αυτοί που μας αναπτύσσουν τα "οράματά" τους για την εκπαίδευση τα οποία δεν υπάρχουν πουθενά στον πολιτισμένο κόσμο, έχω να τους πω το εξής: όποιος βλέπει οράματα να πάει στο γιατρό. Εδώ υπάρχει η πραγματικότητα και η πραγματικότητα είναι πέρα απ' όλα όσα φαντάζονται κάποιοι.

Τώρα που οι θέσεις σας χρεοκόπησαν, τώρα που τα ΕΑΕΠ καταργήθηκαν όπως θέλατε, τώρα που τα ολοήμερα καταργήθηκαν όπως θέλατε, παραμυθιάζετε τον κόσμο ότι το κοτσό σχολείο των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ τους χωράει όλους. Ότι χωράνε οι δάσκαλοι, οι νηπιαγωγοί, οι ειδικοί, όλοι. Οι δάσκαλοι, λέτε, θα κάνουν ενισχυτική διδασκαλία, γραμματειακή υποστήριξη, οι ειδικοί μέχρι τις 13.15' θα έχουν αναπτύξει όλο το πρόγραμμά τους. Όποιος υποστηρίζει ότι κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί στη σημερινή πραγματικότητα, υπάγεται στην προηγούμενη περίπτωση, αυτών που έβλεπαν οράματα...

Επειδή όμως τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά θα προσπαθήσω, να πω χαμηλώνοντας τους τόνους, ότι όσοι είδαν μια δημοσκοπήση πριν από ένα μήνα περίπου, που δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες, όπου διερευνούσαν την εμπιστοσύνη του κόσμου απέναντι σε διάφορους φορείς, κόμματα, εκκλησία, αστυνομία, στρατό, τρόικα, συνδικαλισμό, θα πρέπει να είναι πολύ προβληματισμένοι για την μελλοντική μας πορεία ως κίνημα. Ξέρετε σε ποιο θεσμό είχαν οι Έλληνες πολλή τη λιγότερη εμπιστοσύνη; Στον συνδικαλισμό!! Λιγότερη ακόμα και απ' την Τρόικα!! Και αυτό δεν χρεώνεται όπως νομίζουν κάποιοι στις δήθεν πλειοψηφίες και όλα αυτά τα ανούσια ψευτοαγωνιστικά που κάποιοι υποστηρίζετε. Όλοι οι ερωτώμενοι, όταν λένε συνδικαλισμό όλους εμάς έχουν στο μυαλό τους. Μην νομίζετε ότι γλιτώνετε. Γιατί αν νομίζετε ότι γλιτώνετε και συνεχίζετε να κάνετε τα ίδια ακριβώς πράγματα τότε θα είστε για άλλη μια φορά κατώτεροι των περιστάσεων. Γιατί είναι εντελώς λανθασμένη η λογική που λέει: συνεχίζω ενώ τα πράγματα πάνε στραβά να κάνω τα ίδια ακριβώς και περιμένω δήθεν διαφορετικά αποτελέσματα κάνοντας τα ίδια πράγματα.

Κάποιοι αναρωτιούνται υποκριτικά πού είναι οι θέσεις της ΔΟΕ όταν προκύπτει ένα ζήτημα. Αλήθεια, συναδέλφω, πού συζητούνται οι θέσεις της ΔΟΕ; Στις Γενικές Συνελεύσεις; Πλάκα κάνουμε τώρα. Μεταξύ μας εδώ, έχουμε συζητήσει ποτέ σοβαρά θέσεις; Και κάποιοι που έχουν τεράστια ευθύνη για το γεγονός ότι δεν συζητούνται εκπαιδευτικά θέματα στις διαδικασίες του κινήματος το "ανακάλυψαν" τελευταία και παριστάνουν τους ανήξερους και ανεύθυνους αστέρες του διαδικτύου, αγωνιώντας τάχα και αναρωτώμενοι δημόσια για το πού είναι η θέση της ΔΟΕ για τους διευθυντές σχολείων, πού είναι η θέση της ΔΟΕ για τους διορισμούς στην εκπαίδευση; Πότε αλήθεια επιτρέψατε να συζητήσουμε γι' αυτά τα θέματα; Η μόνη σας αγωνία και ανησυχία είναι να καλλιεργείτε τον αντιευρωπαϊσμό, τον λαϊκισμό και να έχετε πλήρη άρνηση για τα πάντα χωρίς καμία πρόταση.

Ήρθε λοιπόν η ώρα να συζητήσουμε; Αντιλαμβάνονται όλοι πια αυτή την ανάγκη; Οι θέσεις διαμορφώνονται μέσα από

συζήτηση και εσείς ενοχοποιήσατε, τα Συνέδρια αποκαλώντας τα συνδικαλιστικό τουρισμό, το ίδιο και τις επιστημονικές ημερίδες ότι δεν έχουν καμία αξία. Πού αλήθεια θα συζητηθούν οι θέσεις αν δεν συζητηθούν σε αυτές τις διαδικασίες; Και ενώ είστε οι βασικοί υπεύθυνοι που απουσιάζουν όλα αυτά από το "οπλοστάσιο" του κινήματος, κάνετε και κριτική για τις θέσεις που δεν υπάρχουν επειδή, μη έχοντας θέσεις οι ίδιοι, δεν επιτρέπετε να γίνει καμία συζήτηση που θα αναδείξει την κενολογία σας.

Έχω, λοιπόν, να πω ότι μέσα από Συνέδρια, από ημερίδες, από ομάδες εργασίας συναδέλφων, θα ξαναπιάσουμε το νήμα που θα φέρει το συνδικάτο σε επίπεδα αξιοπιστίας. Το ΙΠΕΜ/ΔΟΕ μπορεί να παίξει σπουδαίο ρόλο στην τεκμηρίωση των θέσεων του κλάδου. Να διαλέξουμε για την επόμενη χρονιά, δύο κορυφαία θέματα και να πούμε: θέλουμε το ΙΠΕΜ, το ινστιτούτο το επιστημονικό, να επεξεργαστεί τις θέσεις της ΔΟΕ γι' αυτά τα δύο θέματα που θα τα διαλέξουμε από κοινού. Για να μπορέσει να γίνει κάτι τέτοιο θα πρέπει και να μην ορίσουμε εκπροσώπους στο ΔΣ, οι παρατάξεις όπως γίνεται μέχρι τώρα, αλλά να προκηρύξουμε τις θέσεις όλες και τις 9, δημόσια στον κλάδο.

Να καλέσουμε συναδέλφους με αυξημένα προσόντα να υποβάλλουν αιτήσεις και όσοι επιλεγούν από ανεξάρτητη αρχή την οποία θα συμφωνήσουμε, να αποδελτιώσουν τα κείμενα των συνεδρίων μας, να ερευνήσουν τη σύγχρονη βιβλιογραφία να μελετήσουν τις ευρωπαϊκές πρακτικές και να εισηγηθούν στο ΔΣ της ΔΟΕ και στον κλάδο θέσεις προς συζήτηση και έγκριση. Ταυτόχρονα με συζήτηση στη βάση, στο πλάνο αυτό που έβαλα, να διαμορφώσουμε θέσεις με τις οποίες θα συμφωνούμε οι περισσότεροι και έτσι θα μπορούμε να προτείνουμε προλαβαίνοντας και να συζητάμε με τους εκπροσώπους της κάθε κυβέρνησης. Ταυτόχρονα θα πρέπει να ενισχύσουμε τη σχέση μας με τα πανεπιστήμια όχι μόνο με το φοιτητικό κίνημα αλλά και με την πανεπιστημιακή κοινότητα. Και με την κοινωνία θα πρέπει να γίνει το ίδιο.

Αναρωτιούνται κάποιοι γιατί δεν εμφανίζεται η ΔΟΕ στα κανάλια. Ποιος όμως θα μας καλέσει στα κανάλια; Κανένας! Ξέρετε όμως τι πρέπει να γίνει για να μην μένουμε απλά σε διαπιστώσεις; Η ΔΟΕ θα πρέπει να δημιουργήσει γραφείο τύπου στελεχωμένο με έμμισθο δημοσιογράφο, ο οποίος θα παρακολουθεί όλα τα εκπαιδευτικά θέματα, θα βγάζει δελτία τύπου, θα κάνει τις διασυνδέσεις του με τους άλλους του σιναφιού του ώστε να μπορούν να δημιουργηθούν προϋποθέσεις να σε καλέσουν σε ένα τηλεοπτικό πάνελ και να πεις την άποψή των εκπαιδευτικών.

Αλλά πώς να τα συζητήσεις αυτά όταν ασχολείσαι λαϊκίζοντας ασταμάτητα, με πενταροδεκάρες, με μείωση της συνδρομής κατά 0,30 ευρώ το μήνα ώστε να ανακουφιστούν δήθεν οικονομικά οι συνάδελφοι; Πώς θα μπορέσουν να γίνουν όλα αυτά, όταν το μόνο που ζητάτε είναι μνημόνια και περικοπές εντός του κλάδου, νομίζοντας ότι είστε φιλολαϊκοί, ενώ στην ουσία το κάνετε γιατί δεν έχετε τίποτα σοβαρό να προτείνετε;

Εμείς, δεν λέμε ότι είμαστε οι καλύτεροι, ούτε ότι έχουμε λύσεις μαγικές. Λέμε όμως ότι αντιλαμβανόμαστε ότι τα πράγ-

ματα πρέπει να αλλάξουν. Και πρέπει να αλλάξουν όχι με κάποιους. Πρέπει να αλλάξουν με όλους. Και για να αλλάξουν με όλους πρέπει να αλλάξουμε όλοι. Εμείς ως παράταξη είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε ένα βήμα πίσω για να συναντήσουμε όλους. Να συναντήσουμε όλο τον κλάδο για να πάμε μπροστά. Σε αυτό χρειαζόμαστε όλοι και σας καλούμε να συμβάλλετε. Σε κάθε άλλη περίπτωση θα είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ.

Θανάσης Γκούμας

Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Δεν θα αποφύγω τον πειρασμό - γιατί με τρώει μέσα μου- να πω ότι πέρσι τέτοια εποχή αισθανόμουν την πίεση της αμφισβήτησης κάτω στα έδρανα όταν κάποιοι που σήμερα κόπτονται για νομιμότητα και διαύγεια, βρήκαν τον τρόπο να διεκδικήσουν και να πουν ότι ο Θανάσης ο Γκούμας

(νόμιμα εκλεγμένος αντιπρόσωπος) δεν είχε θέση στην 85^η Γενική Συνέλευση και τώρα, που θα πω αυτά που θα πω, δεν κάθονται ούτε καν να ακούσουν τον απερχόμενο Γενικό Γραμματέα. Ίσως επειδή είμαι στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Τους αφιερώνω, λοιπόν, από καρδιάς, όπως κάνω όλα τα χρόνια όλα τα παρακάτω.

Αγαπητοί συνάδελφοι σύνεδροι, σύντροφοί μου, εκπρόσωποι της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου,

Η παρατεταμένη κρίση αρχών και αξιών που βιώνει η χώρα πέραν του ότι την καθιστά αδύναμη να ξεπεράσει τις ακραίες δυσκολίες που βιώνουμε όλοι μας, που βιώνει ο λαός μας, δεν αφήνει και περιθώρια ελπίδας για το μέλλον, από τη στιγμή που ριζωμένες νοοτροπίες στην πλειοψηφία των δράσεων της καθημερινότητάς μας δίνουν αρνητικό πρόσημο και λειτουργούν ζημιόγona σε κάθε παραγωγική προσπάθεια. Ο κίνδυνος πολλαπλασιάζεται όταν όσα συμβαίνουν γύρω μας τα θωρακίζουμε με τη δική μας ιδεολογία, ενδύουμε το μανδύα της καθαρότητας και της αυτογνωσίας και η συλλογικότητα πάει στράφι. Σε αυτό το πλαίσιο θα κινηθώ.

Πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ που παρουσίασα και χθες από τη θεσμική μου θέση.

Η μια πλευρά του νομίσματος.....

Σαν σκιές από τα έδρανα που σήμερα είναι άδεια ξεπηδούσαν αριστερές φωνές εδώ μέσα, φωνές που δεν σήκωναν μύγα στο σπαθί τους, που κούναγαν έγγραφα και απαιτούσαν από συναδέλφους νόμιμα εκλεγμένους, που εκπρο-

σwoπούσαν το συνδικαλιστικό κίνημα, να βγουν έξω από την αίθουσα της Γ.Σ.

Ανθρώπους που έβαζαν θέμα απαρτίας τότε το 2001 και δεν ολοκληρωνόταν η Γενική Συνέλευση. Οι φωνές αυτές δεν είναι δω. Όχι γιατί οι συνάδελφοι αυτοί πήγαν κάπου αλλού, όχι, όχι, θα τους βρει κανείς στο κεντρικό μέγαρο του υπουργείου παιδείας εκεί, στην οδό Ανδρέα Παπανδρέου, να έχουν την πρωτοκαθεδρία ως Πρόεδροι του ΚΥΣΠΕ. Θα τους βρει στη Λακωνία ως διευθυντές εκπαίδευσης. Θα τους βρει στην Αθήνα. Θα τους βρει κατευθείαν στο Υπουργείο. Όταν ξέχασαν τι έλεγαν σαν αιρετοί της Α Αθήνας και τα έδωσαν όλα στον κυβερνητικό συνδικαλισμό και στην κυβερνητική θέση.

Αυτοί, λοιπόν, που έθεταν θέμα απαρτιών και κουνάγανε το δάκτυλο σε κάποιους άλλους, όπως λένε στην Κρήτη, δεσμευόταν τότε, να φέρουνε τη φωνή του κινήματος στα άδυστα των Συμβουλίων. Και σήμερα τι γίνονται; Τα ρουλεμάν που κινούν την κυβερνητική μηχανή ενάντια στους εκπαιδευτικούς. Αυτή είναι η διαφορά. Αυτοί που δεσμευόταν να εναντιωθούν στο σχολείο της αγοράς και του μνημονίου, γίνανε σήμερα μνημονιακότεροι των μνημονιακών.

Αλήθεια, συνάδελφοι μου, από πότε περιφερειακός διευθυντής, μπορεί να διατάζει το συνδικάτο αν θα ξεδιπλώνει ή θα απλώνει τα πανό του κλάδου; Από πότε; Αυτός που ανέβαινε εδώ ως αντιπρόσωπος (εκπρόσωπος εργαζομένων) και μας έλεγε ότι είσατε γραφικοί που στηρίζετε τέτοιες αντιεκπαιδευτικές πολιτικές, ότι ζούμε σε εποχή των τεράτων, τα ξέχασε όλα;:;: και προχθές στο facebook πρωτοστατούσε στην απεργοσπασία λέγοντας ότι τόσα σχολεία πήγαν μπροστά στην περιφέρεια του δηλαδή στήριξαν τις συνεδριάσεις του «συλλόγου διδασκόντων»..... (αυτών των συλλόγων που έλειπαν οι αναπληρωτές !! !.....)

Αυτοί που δεσμευόταν να σπάσουν τη σιωπή και το άβατο, να λογοδοτούν στις Γενικές Συνελεύσεις, να υλοποιούν τις συλλογικές αποφάσεις, σήμερα έγιναν θλιβεροί υπηρέτες των πιο ανάλγητων, των πιο βάρβαρων κυβερνητικών επιλογών. Αυτοί που έρχονταν εδώ και μας έλεγαν ότι εμείς θα υπηρετήσουμε όπου και να είμαστε την καθαρότητα των θέσεων του κλάδου δεν έχουσε τσίπα. Τσίπρα έχουσε, τσίπα δεν έχουσε.....

Και να μπουνε στη διαδικασία να ζητήσουν συγνώμη για το ΝΑΙ σε όλα που ψήφισαν στη Βουλή. Μας πήγαν στα 67 χρόνια για να πάρουμε σύνταξη, μας έκοψαν το δικαίωμα του ονείρου. Δεν θα μας κόψουν όμως και τον αέρα να τα λέμε.

Αυτοί που δεσμευόταν να μπλοκάρουν κάθε διαδικασία αξιολόγησης και αφορά και κάποιους που είναι εδώ μέσα, δεν τους ξέχασα από τη Γενική Συνέλευση, γίνανε σήμερα δήμιοι των εκπαιδευτικών δικαιωμάτων, προκηρύσσοντας έγγραφη απεργοσπασία ενάντια στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Πρωτοφανές, καινοφανές και εδώ υπάρχουν, οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς που να με συγχωρεί ο φίλος μου ο Νίκος, ο οποίος την εκπροσώπησε στο Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά κατ' εμέ έναν ταπεινό συνάδελφό του, από τη στιγμή που διαχώρισε τη θέση του, όπως και ο συνάδελφός

μου ο Δημήτρης που μας μίλησε λίγο πριν , έπρεπε να παραδώσετε τις έδρες σας και στη ΔΟΕ και στο ΙΠΕΜ. Αυτή είναι η αλήθεια. Και έχετε την πολιτική και συνδικαλιστική ευθύνη.

Έχουμε την άλλη όψη του νομίσματος....

Η άλλη όψη του νομίσματος είναι αυτή που τους λιοδορούσατε αυτούς που τους λέγατε τελειωμένους, αυτούς που τους λέγατε προσκυνημένους, συμβιβασμένους. Αυτοί όμως στάθηκαν όρθιοι, με θέσεις, επιχειρήματα, αγώνες για το σήμερα και το αύριο.

Εγώ θα μιλήσω για την παράταξη που αγαπώ. Για την παράταξη των αγώνων. Για την παράταξη που έρχεται από πολύ μακριά και θα πάει ακόμα πιο μακριά. Για τη Δημοκρατική Συνεργασία. Αυτό θα πω και πώς λειτουργήσαμε. Εδώ θα κάνω την κριτική μου.

Εμείς, λοιπόν, που είμαστε σ' αυτά τα έδρανα, που αμφισβητείτε ακόμα ότι έχουμε ανοδική πορεία, το αμφισβητείτε και αυτό, έχουμε θέσεις για όλα. Έχουμε θέσεις για τα πάντα. Όταν κάποιοι άλλοι έψαχναν το δρόμο για την Ομοσπονδία που μάλλον τον έχασαν, παρασυρόμενοι στη βολή της ατομικής τους ανευθυνότητας εμείς την ατομική ευθύνη την ντύναμε με τη συλλογική διαδικασία, αλλά το Δ.Σ. της ΔΟΕ αγαπητοί μου συνάδελφοι, θέλει παρόντες. Δεν θέλει απόντες. Πολιτικά, λοιπόν, υπήρχε μια πλειοψηφία αριστερών δυνάμεων, αλλά έκαναν παράλληλους διαλόγους. Δεν έκαναν διαλεκτική. Για να θυμηθούμε όμως το 2015 τι κάνατε Παρεμβάσεις, ΕΡΑ και ΑΕΚΕ; Είναι καταγεγραμμένα. Δεν καταθέσατε υποψηφιότητα για τον Πρόεδρο, για προγραμματικό Πρόεδρο;

Έπρεπε τότε να πρωτανεύσει μια λογική και να σας αφήσουμε να δούμε τι θα κάνουμε. Τώρα τι θα έκαναν οι Παρεμβάσεις; Τι θα λέγανε για το κοινό πλαίσιο της απεργοσπασίας ΕΡΑ και ΑΕΚΕ; Τίποτα φυσικά. Οι Παρεμβάσεις, είναι σταθερές στο κομμάτι του εύκολου σχολιασμού, της υιοθέτησης των πάντων. Κατά την άποψή μας όμως με θέσεις επικίνδυνες για τον κλάδο, θέλω πραγματικά να πείτε εδώ όταν θα έρθει η ώρα για την ειδική αγωγή, θα επαναλάβω τον συνάδελφο που ήταν στο Βόλο, να μην την πω εγώ τώρα, να πει τη θέση των Παρεμβάσεων για το διορισμό των αναπληρωτών στην ειδική αγωγή. Θα περιμένω.....

Οι συνάδελφοι όμως αντιλαμβάνονται τι συμβαίνει και ξέρουν πολύ καλά πως αυτή τη στιγμή τα ψέματα τελείωσαν.

Το ΠΑΜΕ που δεν μπορώ εγώ να το κατηγορήσω, ούτε για τους αγώνες, ούτε για την ιστορία του, απλώς θα πω στην αγαπητή μου Θεοδώρα που με ακούει τώρα, Θεοδώρα μου, η μισή αλήθεια είναι ψέμα. Η ΔΗΣΥ, αυτή η παράταξη δεν υιοθέτησε ποτέ τους νόμους της Διαμαντοπούλου. Πρωτοστατήσαμε. Να σου θυμίσω, λοιπόν, εκεί στο ξενοδοχείο στο ΗΛΕΚΤΡΑ όταν η παράταξη μας που είχε την ευθύνη του κλάδου τι κάναμε; Προτείναμε για την αυτοαξιολόγηση και την εθελοντική αξιολόγηση της Διαμαντοπούλου πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες. Αυτή η παράταξη. Μην μας λέτε, λοιπόν, εμάς και τα παρουσιάζετε διαφορετικά. Εμείς είμαστε παράταξη της ευθύνης και σε κοιτάω στα μάτια.

Και είπα για την ΕΡΑ. Τελείωσα με το ΠΑΜΕ. Ουσιαστικά ο συνάδελφος και τον σέβομαι συνδικαλιστικά, πολιτικά μιλώ, δεν ήτανε εκπρόσωπος της ΕΡΑ, γιατί αυτό που υπερασπίζεται τώρα είναι μια διαφορετική παράταξη.

Και το κομμάτι της ανεξάρτητης της ΑΕΚΕ μεγάλα λόγια, συνάδελφοι. Μεγάλα λόγια, συνάδελφοι. Δεν θα εξετάσω από πού ήρθατε και πού πάτε, αλλά η απουσία θέσεων, η απουσία προταγμάτων για την εκπαίδευση και υπευθυνότητα, δυστυχώς σας λέω ότι δεν σας δίνουμε ζωογόνο αέρα να αναπνεύσετε στο μέλλον. Είναι περιορισμένο συνδικαλιστικά. Με πόνο καρδιάς το λέω, γιατί είσατε νέοι άνθρωποι στην πλειοψηφία.

Με τη ΔΑΚΕ λειτουργήσαμε και συλλειτουργήσαμε στη βάση της λειτουργίας του Διοικητικού Συμβουλίου. Δεν ταυτιστήκαμε ποτέ. Και το ξέρετε στο Διοικητικό Συμβούλιο καλά. Και το έχετε νιώσει. Και εδώ θα κάνουμε και εμείς πολιτικά την κριτική μας γιατί αισθανόμαστε ότι μπροστά στην καινούργια πολιτική θεώρηση που έρχεται και την ανάληψη, αν θα έρθει αυτή, από την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, εύχομαι, αλλά βλέπω ότι θα έρθουν και εκείνοι σε δύσκολη θέση με τις πολιτικές του Μητσοτάκη που έρχεται στην εξουσία.

Μέσα σ' αυτήν τη θεώρηση πολιτικά η εικόνα για τα πεπραγμένα της ΔΟΕ για μας ήτανε παραπάνω από ικανοποιητικά. Και το λέμε αυτό για τον απλούστατο λόγο, για να πάρεις μια απόφαση το 5 πρέπει να γίνει 6 και το 5 γινόταν 6 μετά από βδομάδες, αλλά ο κλάδος δεν μπορεί να περιμένει. Θέλει σοβαρότητα. Δεν θέλει μόνο χειροκροτητές απέξω. Θέλει και ανθρώπους να σηκώνουν τα μανίκια και να παίρνουν το βάρος της ευθύνης της οποιασδήποτε απόφασης.

Αγώνας, λοιπόν, από δω και μπρος.

Για μαζικούς διορισμούς, το λέμε και στο πανό μας, και στην ειδική και στη γενική αγωγή, με βασικό κριτήριο την προϋπηρεσία και το βασικό πτυχίο. Τελεία, τίποτα άλλο.

Δημόσια δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Διορισμός 3.000 αναπληρωτών νηπιαγωγών επιπλέον, χωρίς επικίνδυνες θέσεις και αλληθωρισμούς στις βρεφονηπιοκόμους του ιδιωτικού τομέα, μόνο για να εξαγοράσουμε ή να διεκδικήσουμε ψηφαλάκια.

Αναβάθμιση της ειδικής αγωγής. Αύριο θα υπάρχει εισήγηση. Να δω απ' αυτούς που λένε πολλά για την ειδική αγωγή, γιατί η απόφαση πρέπει να είναι ομόφωνη. Εδώ, αύριο θα κριθούμε όλοι.

Αγώνες, λοιπόν, και τελειώνω, με καθαρές θέσεις και συλλογική αγωνιστική διάθεση. Και για να είμαστε ωραίοι και να τιμώ και τον τόπο που τώρα κατοικώ θα αφιερώσω μια μαντινάδα σε κάποιους νέους συναδέλφους και στην αίθουσα, επειδή εισέπραξα συμπεριφορές με χαρακτηριστικό το μη σεβασμό σε διαδρομές και ιστορία, τους λέω λοιπόν και θα σας πω ποιος το έχει πει, δεν είναι δικό μου...

Ήμουνε κράχτης πετεινός και δα στα γερατιά μου να μετσιμπούν οι όρνιθες δεν το βαστάει η καρδιά μου.

....το είπε ο μεγάλος Ελευθέριος Βενιζέλος το 1932 στη Βουλή απευθυνόμενος σε κάποιους νέους βουλευτές.

Και για την παράταξη των αγώνων, της συνέπειας, της υπευθυνότητας, το χώρο της Δημοκρατικής Συνεργασίας, που όλο το διάστημα δεν κρύφτηκαν, δεν κρυφτήκαμε αλλά παλέψαμε με πολλές εργατώρες προσπάθειας, για ένα συλλογικό κακό τους κοιτώ στα μάτια και τους λέω:

...ναι, απεριφραστα ναι, αξίζει να ζεις και να παλεύεις για ένα όνειρο και ασ είναι και η φωτιά που θα σε κάψει. (Τσε).

Καλό Καλοκαίρι, λοιπόν, και ευχή για καλούς αγώνες σε όλους μας.

Μάνος Ανδρουλάκης

Ταμίας-Ειδικός Γραμματέας - Υπεύθυνος Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να σας συγχαρώ για την υπομονή σας και την αντοχή σας μέχρι τώρα.

Κάθε χρονιά λέμε και, δυστυχώς, επιβεβαιωνόμαστε ότι η Συνέλευσή μας πραγματοποιείται σε μία πολύ κρίσιμη για όλους μας συγκυρία. Τα μέτρα που μας περιμένουν είναι ολοένα και πιο σκληρά, οι πολιτικές που εφαρμόζονται στοχεύουν στην καρδιά αυτού που

λέμε δημόσια δωρεάν εκπαίδευση.

Μία, λοιπόν, χρήσιμη αλλά και ουσιαστική κριτική πεπραγμένων στα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας πρέπει να έχει αναφορές τόσο στο γενικότερο πολιτικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο κλήθηκε το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο να πάρει αποφάσεις, όσο και στο ειδικότερο επίπεδο των πολιτικών που αγγίζουν εκπαίδευση και εκπαιδευτικούς.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχουν δύο τρόποι για να κάνει κάποιος σκοποβολή. Στον πρώτο σηματοδεύεις, πυροβολείς και πηγαίνεις στο στόχο για να δεις τι πέτυχες. Στον δεύτερο πυροβολείς, βρίσκεις τη σφαίρα και μετά πηγαίνεις με ένα μαρκαδόρο και σχεδιάζεις ένα στόχο γύρω του. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι παγκόσμιος πρωταθλητής σ' αυτόν το δεύτερο τρόπο γιατί δεν ξέρουν ούτε καν πού στοχεύουν.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συμπληρώθηκαν επτά χρόνια εφαρμογής σκληρών μνημονιακών πολιτικών λιτότητας και δυόμισι χρόνια από την ερμαφρόδιτη συνεργασία ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ στο τιμόνι αυτής της χώρας. Δυόμισι χρόνια δύο μνημόνια. Τα δυόμισι πιο εφιαλτικά χρόνια της μεταπολίτευσης. Ο ιστορικός του μέλλοντος θα έχει να γράψει πολλά για την περίοδο αυτή που ο λαϊκισμός και το ψέμα έγιναν κυρίαρχες δυνάμεις στο ελληνικό πολιτικό σκηνικό.

Ο απολογισμός δυστυχώς είναι θλιβερός. Το μέγεθος της καταστροφής είναι αναμφισβήτητο. Η ήττα της χώρας σε όλα τα επίπεδα: πολιτικό, εθνικό, διεθνές είναι μοναδική και καθολική. Δεν υπάρχει κοινωνική ομάδα, δεν υπάρχει

επαγγελματικός κλάδος, δεν υπάρχει κομμάτι της κοινωνίας που να είναι σήμερα σε καλύτερη θέση απ' ό,τι ήταν το 2015. Εκτός βέβαια από μερικούς τύπους τύπου «Καρανίκα» που τώρα είναι βολεμένοι.

Η λαίλαπα ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν άφησε τίποτα όρθιο στο πέρασμά της. Η οπισθοδρόμηση της χώρας δεν έχει προηγούμενο.

Υποσχέθηκαν ελπίδα, προκάλεσαν κοινωνική κατάθλιψη.

Υποσχέθηκαν αξιοπρέπεια, έφεραν επιβαρύνσεις.

Υποσχέθηκαν διαφάνεια, στήνουν νέο καθεστώς διαπλοκής.

Υποσχέθηκαν αξιοκρατία, στήνουν νέο κομματικό κράτος.

Υποσχέθηκαν αλλαγή, κρατούν τη χώρα κολλημένη στο παρελθόν, ναρκοθετώντας ταυτόχρονα το μέλλον της.

Η πολιτική Τσίπρα - Καμμένου δεν είναι απλός αποτυχημένη. Είναι πολιτική κοινωνικά άδικη, κυνική, ανάλγητη και επικίνδυνη. Ένα πράγμα τους απασχολεί μόνο. Η παραμονή στην εξουσία. Με κάθε τρόπο, με κάθε μέσο, ανεξαρτήτως κόστους, ανεξαρτήτως επιπτώσεων.

Και φυσικά οι περικοπές στα βασικά κοινωνικά αγαθά, όπως η παιδεία, η υγεία, η κοινωνική ασφάλιση συνεχίζονται, με κόφτες που θα εφαρμοστούν όταν οι στόχοι που υπέγραψαν οι κυβερνώντες στο τρίτο και τέταρτο μνημόνιο θα αποδειχθούν ανεδαφικοί, ουτοπικοί, ανέφικτοι.

Και μέσα σ' αυτό ακριβώς το περιβάλλον ασκείται και η εκπαιδευτική πολιτική. Έχουν στο νου τους μία σειρά ολέθριων αναδιρθώσεων για το δημόσιο σχολείο που υπηρετεί ξεκάθαρα μια πολιτική συρρίκνωσής του. Μία πολιτική που δομείται με όρους επικοινωνιακούς.

Ας δούμε λίγο το νέο ολοήμερο δημοτικό και το νηπιαγωγείο.

Ας δούμε όλη την κοροϊδία για τους 20.000 διορισμούς που συνεχώς εξαγγέλλονται και ποτέ δεν γίνονται.

Τα πυροτεχνήματα για την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων που απασχόλησαν τους εκπαιδευτικούς για δύο μήνες.

Μία πολιτική που στοχεύει στον απόλυτο έλεγχο της ιεραρχίας της εκπαίδευσης και βλέπουμε τι έγινε με τις επιλογές των στελεχών, τις συγκροτήσεις των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Μια πολιτική που φέρει τον μανδύα της μεταρρύθμισης αλλά οδηγεί ουσιαστικά σε απώλεια της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης, σε μία ουσιαστική απορρύθμιση.

Ήταν εδώ μέσα στην ίδια αυτή αίθουσα που τόσο εγώ όσο και η παράταξη που εκπροσωπώ, η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης υποστήριζε πως οι πολιτικές που οι κυβερνώντες εφαρμόζουν έχουν στον πυρήνα τους τρεις στρατηγικές επιλογές:

1^ο) τις περικοπές δαπανών και υποχρηματοδότηση,

2^ο) τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και

3^ο) τις αλλαγές με αντικειμενικό πρόσημο στις δομές και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης.

Και πραγματικά εδώ μέσα δύο μέρες, με θλίψη και οργή έχουμε καταλάβει ότι το έχουν καταφέρει.

Στο κομμάτι του περιορισμού των δαπανών η αλήθεια είναι ότι η κρατική χρηματοδότηση βαίνει μειούμενη και δεν φτάνει πια ούτε να καλύψει τις στοιχειώδεις ανάγκες των σχολείων. Προσλήψεις αναπληρωτών χρηματοδοτούνται όχι μόνο από το ΕΣΠΑ αλλά και απ' το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που υποτίθεται θα ήταν για επενδύσεις και νέες κτηριακές υποδομές. Οι λειτουργικές δαπάνες από τους ΚΑΠ για τις Σχολικές Επιτροπές που ακούστηκε εδώ μέσα είναι σταθερά παγωμένες εδώ και χρόνια. Στα 100 εκατομμύρια ευρώ για όλες τις σχολικές μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας.

Και πώς αντιδρά η κυβέρνηση; Τι κάνει σε αυτό τον τομέα; Τροποποιεί τον προϋπολογισμό; Αναζητά πόρους; Όχι φυσικά. Τι κάνει ο Υπουργός Παιδείας ο κ. Γαβρόγλου για να λύσει το πρόβλημα; Εξαγγέλλει τη δημιουργία Επιτροπής, η οποία σε βάθος τριετίας θα μελετήσει και θα καταλήξει, λοιπόν, ως πρόταση για τις ανελαστικές δαπάνες. Και για τις υποδομές; Για επενδύσεις σε νέα κτήρια; Σιγή ιχθύος.

Στο κομμάτι των εργασιακών σχέσεων ο Πρωθυπουργός στην τελευταία επίσκεψη στο Υπουργείο Παιδείας και αναφέρεται και στις εισαγωγικές παρατηρήσεις του περιβόλου τριετούς σχεδίου για την εκπαίδευση που έβγαλε το Υπουργείο Παιδείας δηλώνει: «Για πρώτη φορά εδώ και δεκαετίες όλα τα σχολεία: νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια, ξεκίνησαν κανονικά τη λειτουργία τους στις 12 Σεπτεμβρίου 2016. Αυτό αποτελεί πολύ μεγάλη επιτυχία που αποδεικνύει ότι το Υπουργείο Παιδείας είναι σε θέση να πραγματώνει σχέδια που απαιτούν σοβαρό προγραμματισμό».

Δεν μπορεί, συνάδελφοί μου!

Κάποιος στο Υπουργείο κάνει πλάκα μαζί μας!

6.000 προσλήψεις αναπληρωτών ήταν η δικιά τους αντίληψη για την πραγματικότητα και την κανονικότητα. Και αν κατάφεραν, λοιπόν, να μην έχουν κενά με την έναρξη με αυτές τις 6.000 προσλήψεις τότε οι υπόλοιπες 8.000 που έγιναν κατά τη διάρκεια του χρόνου πού έγιναν; Σε τι κενά; Δεν υπήρχαν κενά; Φτάνει πια η κοροϊδία, συνάδελφοί μου!

Σύμφωνα με τα στοιχεία των αιρετών οι υπηρετούντες στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι κάτι παραπάνω από 81.000 και απ' αυτούς το 20%, ο ένας στους πέντε είναι αναπληρωτής. Και το Υπουργείο αντί να προχωρήσει άμεσα στην κάλυψη όλων των αναγκών του σχολείου, με μόνιμους διορισμούς όπως ζητάμε εδώ και χρόνια, τι κάνει; Εμπαίζει τους συναδέλφους αναπληρωτές τάσσοντας ξεδιάντροπα ξανά και ξανά 20.000 διορισμούς. Τη στιγμή, μάλιστα, που ξέρει ότι και η απαγόρευση προσλήψεων ισχύει και η αρμόδια Υπουργός έχει ξεκόψει την παραμικρή πιθανότητα για προσλήψεις για φέτος και ότι αντίστοιχο κονδύλι στον προϋπολογισμό δεν έχει εγγραφεί. Παρόλα αυτά, εξακολουθούν να τάζουν διορισμούς σε βάθος τριετίας. Αυτή η εμμονή με την τριετία δεν εξηγείται με τίποτα. Φαίνεται πως δεν έχει περάσει απ' το μυαλό τους ότι η

τριετία αυτή ξεπερνάει και το βίο αυτής της κυβέρνησης, ο οποίος ευτυχώς θα έχει λήξει το αργότερο το Σεπτέμβριο του '19.

Στο τρίτο σκέλος στρατηγικής. Αντικειμενικές αλλαγές στις δομές και το περιεχόμενο. Πάρα πολλά να πούμε. Ξεκάθαρη η εικόνα της κυβέρνησης στο τι θέλει να κάνει με το σχολείο. Ενδεικτικά: προσχολική αγωγή. Αναφέρεται στο σχέδιο: «Ο ενιαίος τύπος ολοήμερου νηπιαγωγείου προσφέρει ίσες ευκαιρίες μάθησης σε όλα τα παιδιά...». Τι προγραμματίζουν όμως να κάνουν; Έχει ενδιαφέρον.

Εκτίμηση της ενδεχόμενης ανάγκης επέκτασης προσχολικής αγωγής με την προσθήκη ενός ακόμα έτους φοίτησης στο βάθος της τριετίας.

Εκτίμηση των ωφελειών της σταδιακής μείωσης στο 1 ανά 20 με βάση τις διεθνείς πρακτικές.

Και όλα πάλι σε βάθος τριετίας.

Ένα πολύ επικίνδυνο επικοινωνιακό παιχνίδι έχει ανοίξει για την εκχώρηση δυστυχώς της προσχολικής αγωγής σε διάφορα κομμάτια συμφερόντων και σε διάφορες ομάδες. Έχουμε από τη μία πλευρά την πίεση της ΚΕΔΕ για εκχώρηση της προσχολικής αγωγής στους Δήμους. Υπάρχει και η πίεση κάποιων εργαζομένων που φοβούνται για χάσιμο των θέσεων εργασίας τους, αλλά από την άλλη καλοβλέπουν τη δυνατότητα να αναλάβουν αυτό το κομμάτι μέσα στο δημόσιο νηπιαγωγείο.

Υπάρχει το κλείσιμο των ματιών στους πανεπιστημιακούς που θα αναλάβουν φυσικά με το αζημίωτο τα προγράμματα εξομείωσης του πτυχίου, και φυσικά τον αναπροσδιορισμό των προγραμμάτων σπουδών των Παιδαγωγικών Τμημάτων σε συνδυασμό με τα ΤΕΙ Βρεφονηπιοκομίας που ανοίγουν τον ασκό του Αιόλου σ' αυτές τις αλλαγές.

Εμείς ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών ζητάμε ξεκάθαρα εδώ και πάρα πολλά χρόνια και απαιτούμε από την κυβέρνηση να εφαρμόσει τώρα, να θεσμοθετήσει άμεσα την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής για όλα τα παιδιά στο δημόσιο νηπιαγωγείο με αποκλειστικό πάροχο της εκπαίδευσης τις συναδέλφους νηπιαγωγούς, απόφοιτους των Παιδαγωγικών Τμημάτων Προσχολικής Εκπαίδευσης. Άμεσα πρέπει η κυβέρνηση να ανακαλέσει όλες τις Υπουργικές Αποφάσεις που έχουν αλλάξει δραματικά το δημόσιο νηπιαγωγείο και το δημοτικό σχολείο.

Και μια και λέω για δημοτικό σχολείο, τι πρόκειται να γίνει στα επόμενα βήματα;

Λέει το Υπουργείο: σχεδιασμός του θεσμικού πλαισίου για την επέκταση του ενιαίου ολοήμερου προγράμματος σε άλλα περίπου 700 σχολεία: μονοθέσια, διθέσια και τριθέσια.

Βελτίωση του προγράμματος που θα υλοποιείται κατά τις απογευματινές ώρες με το διορισμό ενός επόπτη στη σχολική μονάδα.

Αλλαγή της μεθόδου αξιολόγησης των μαθητών με βάση μια περιγραφική ποιοτική μέθοδο, εφαρμογή της ευέλικτης ζώνης σε όλα τα σχολεία.

Αξιολόγηση του πεδίου εφαρμογής ενός προγράμματος σχολικών εγχειριδίων και φυσικά νέες συγχωνεύσεις, προκειμένου να διευκολυνθεί η σταδιακή μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη.

Αυτό είναι, συνάδελφοί μου, η παγίδα. Για να φτάσουμε στη μείωση θα περάσουμε πρώτα από συγχωνεύσεις.

Και για ποιο ενιαίο πρόγραμμα μας μιλάνε στο ολοήμερο σχολείο όταν τα αντικείμενα του απογευματινού προγράμματος εξαρτώνται από τη διαθεσιμότητα ωρών και εκπαιδευτικών.

Και αλήθεια, οι ανάγκες, οι αυξημένες ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό πώς θα καλυφθούν; Πητορική ερώτηση, ουδεμία η απάντηση. Ζητάμε από την πρώτη στιγμή κατάργηση αυτών των αποφάσεων για του ενιαίου τύπου ολοήμερο σχολείο και εμείς ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών στηρίξαμε τους αγώνες του κλάδου.

Θα μιλήσω μόνο δύο λεπτά για την ειδική αγωγή. Εξαιρετικά εύκολο το επικοινωνιακό κομμάτι, ακούσαμε για οράματα, για μεταρρυθμίσεις, χρησιμοποιήθηκαν από την κυβέρνηση φράσεις όπως «συνεκπαίδευση», «διάχυση του έργου των εκπαιδευτικών τμημάτων ένταξης», αλλά αυτό δεν κρύβει την απορρύθμιση πίσω από τα λόγια και μέσα στα έργα. Ο ρόλος των εκπαιδευτικών των τμημάτων ένταξης γίνεται ουσιαστικά ρόλος παράλληλης στήριξης. Ευνοϊκές ρυθμίσεις για τη μείωση του αριθμού των μαθητών καταργούνται. Ιδιώτες βοηθοί μπαίνουν και στα δημόσια ειδικά σχολεία. Έχει εγκαθιδρυθεί η επικίνδυνη λογική ότι οι πάντες μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην ειδική αγωγή ακόμα και αν δεν έχουν τα επιστημονικά προσόντα.

Ο εμπαιγμός των πάνω από 15 χρόνια αναπληρωτών συναδέλφων που αναπληρώνουν επί της ουσίας τον εαυτό τους σε όλες τις δομές ειδικής αγωγής δεν έχει τέλος. Και φυσικά αντί να μιλάμε για τα επαγγελματικά δικαιώματα που απορρέουν από το βασικό πτυχίο έχουμε ανοίξει τη συζήτηση για τα προσόντα που πρέπει να έχουν αυτοί.

Μια κουβέντα τελευταία γιατί ακούγεται πολύ και το κομμάτι της εκπαίδευσης προσφύγων και μεταναστών. Και σε αυτό το κομμάτι υπάρχει μια μαγική εικόνα από πλευράς Πρωθυπουργού που ισχυρίζεται ότι σε 115 σχολεία φέτος λειτουργήσαν 300 τάξεις για πάνω από 5.000 προσφυγόπουλα που πηγαίνουν σχολείο. Τα τελευταία στοιχεία σύμφωνα με όλους τους φορείς λένε ότι οι μετανάστες, οι ανήλικο πρόσφυγες και παιδιά μεταναστών ξεπερνούν τις 20.000. Οι μισοί απ' αυτούς είναι σε σχολική ηλικία. Άρα, ένας αριθμός τουλάχιστον 5.000 παιδιών είναι εκτός εκπαίδευσης τυπικής.

Τυπική εκπαίδευση έχουμε μόνο στην ενδοχώρα. Καμία μορφή δεν υπάρχει σε δομές και βλέπω τους φίλους απ' τη Λέσβο, στη Χίο, στη Σάμο, στην Κω και τη Λέρο όπου λειτουργούν κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης. Η εξαγγελία για λειτουργία 600 τάξεων υποδοχής σε δημοτικά σχολεία της χώρας που δεν ακολουθείται από κεντρικό σχεδιασμό και προγραμματισμό του Υπουργείου Παιδείας είναι το χαρακτηριστικό αυτής της κυβέρνησης.

Μέχρι στιγμής όλη αυτή η εκπαίδευση είχε αντιμετωπιστεί απ' την πλευρά του Υπουργείου με εξαιρετική προχειρό-

τητα και απουσία σχεδιασμού. Η συντριπτική πλειοψηφία των υποστηρικτικών δομών όπως τάξεις υποδοχής δεν λειτουργούν και δυστυχώς σε πολλές περιπτώσεις κομβικό και κρίσιμο ρόλο παίζουν οι ΜΚΟ, οι οποίες έρχονται και πιστοποιούνται από πού; Από το ΙΕΠ. Για παροχή μη τυπικής εκπαίδευσης. Και οι οποίες δρουν ανεξέλεγκτα στο ζήτημα της στέγασης των προσφύγων σε κατοικίες, με αποτέλεσμα να καταστρέφεται η όποια πιθανή ή απίθανη προσπάθεια για ομαλή κατανομή των παιδιών στις σχολικές μονάδες.

Καμία διαδικασία διάγνωσης του βαθμού εκπαίδευσης που έχουν λάβει τα παιδιά αυτά πριν έρθουν στην Ελλάδα. Καμία διαδικασία ανίχνευσης αν ανάμεσα στους πρόσφυγες υπάρχουν εκπαιδευτικοί. ΔΟΕ και Σύλλογοι Πρωτοβάθμιας δεν καλούνται σε κανένα βαθμό για να πάρουν ρόλο.

Θα κλείσω, σχολιάζοντας την εκπαιδευτική επικαιρότητα με μια μικρή αναφορά στο κομμάτι της επιλογής των διευθυντών σχολείων, προσπαθώντας να απαντήσω λίγο στη σπέκουλα που γίνεται από διάφορες πτέρυγες εδώ μέσα στην αίθουσα γύρω απ' το κομμάτι αυτό. Είναι γεγονός, συνάδελφοί μου, ότι όντως, το κομμάτι της επιλογής διευθυντών απασχολεί τους συναδέλφους, μονοπωλεί θα έλεγα σε κάποιες περιπτώσεις το ενδιαφέρον, έχει στρέψει όμως και τα φώτα της δημοσιότητας μακριά απ' τα ουσιαστικά μας προβλήματα.

Και στην προσπάθεια αυτή έχουν δυστυχώς συμβάλει και παρατάξεις εδώ μέσα σ' αυτή την αίθουσα που συνέβαλαν δυναμιτίζοντας το κλίμα της ομόφωνης απόφασης, μάλλον της ομόθυμης απόφασης των 10 μελών από τα 11 του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας που έλεγε: απεργία - αποχή στη διαδικασία αποτίμησης των υποψηφίων διευθυντών εκπαίδευσης.

Κάποιοι προσπαθούν εναγωνίως να μας πείσουν ότι αυτό που κρίθηκε αντισυνταγματικό στον τελευταίο νόμο είναι η έκφραση της άποψης του Συλλόγου Διδασκόντων. Σκόπιμα και ηθελημένα αποκρύπτουν ότι η αντισυνταγματικότητα δεν είναι στον τρόπο έκφρασης, αλλά είναι στον τρόπο αποτύπωσης και καταγραφής αυτής της γνώμης, σύμφωνα με τα στοιχεία που ο ίδιος ο νόμος έλεγε και που ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας στη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων είχε εξαρχής θέσει ότι υπάρχει πρόβλημα συνταγματικότητας. Και τι κάνει, λοιπόν, η πολιτική ηγεσία; Έρχεται να φέρει πάλι την έκφραση αυτής της γνώμης. Πώς; Ανώνυμα. Με ένα συμφωνών - διαφωνών λες και είναι απλό ερωτηματολόγιο πάλι στη διαδικασία επιλογής στελεχών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από τη στιγμή που το θεσμικό πλαίσιο της αξιολόγησης δεν έχει καταργηθεί, οποιαδήποτε προσπάθεια εφαρμογής της από την πίσω πόρτα πρέπει να συναντήσει τη δυναμική αντίδραση της Ομοσπονδίας και του κλάδου. Και σ' αυτό το σημείο, λοιπόν, δεν χωράνε αμφισβητήσεις για τις αποφάσεις που μιλάνε για απεργία - αποχή. Δυστυχώς, συνάδελφοί μου, έτσι έχει το τοπίο στην εκπαίδευση.

Και πολλοί από τους συναδέλφους μας στη βάση δεν φαίνονται να αντιλαμβάνονται πώς έχει διαμορφωθεί αυτή η νέα πραγματικότητα. Και σ' αυτή τη διαχρονική αδιαφορία

έχει προστεθεί και η απογοήτευση και η έλλειψη ελπίδας και προοπτικής.

Η παράταξη που εκπροσωπώ στο Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών, έχει κατηγορηθεί ουκ ολίγες φορές για γραφειοκρατικό κυβερνητικό συνδικαλισμό που βάζει φρένο λένε σε όλους τους αγώνες και τις διεκδικήσεις αυτού του κλάδου. Άλλες τόσες φορές, λοιπόν, έχουμε αποδείξει ότι δεν αποφασίζουμε τη θέση μας και τη στάση ανάλογα με το ποιος κυβερνά.

Αρβανιτόπουλος, Φορτσάκης, Κεραμέως, Μητσοτάκης, έχουν δει και θα βλέπουν την αντίδρασή μας.

Δεν αλλάζουμε, λοιπόν, θέσεις, ούτε το όραμά μας για τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση.

Και δεν δεχόμαστε από κανέναν να μας κουνάει το δάκτυλο ιδιαίτερα όταν εκείνοι ψηφίζουν με σημαδεμένα ψηφοδέλτια για να μπορέσουν να ελέγξουν το πλήθος των αντιπροσώπων τους.

Είμαστε εμείς οι Δακίτες που κάθε φορά, ακόμα και στην πιο δύσκολη συγκυρία, δεν έχουμε διστάσει να βγούμε μπροστά και να αναλάβουμε μεγαλύτερη ευθύνη απ' αυτή που μας αναλογεί, τιμώντας τη βούληση, την εμπιστοσύνη και τη δύναμη αυτού του κλάδου που μας έχει οδηγήσει στην πρώτη θέση.

Την ώρα που οι παρατάξεις της δήθεν υπέρμετρης αγωνιστικότητας καταγράφουν απώλειες, συνεχείς και μεγάλες, σε όλα τα επίπεδα της εκπροσώπησής τους στο συνδικαλιστικό γίγνεσθαι. Ακόμα και τη διετία που πέρασε, με ένα Προεδρείο μειοψηφίας, καταφέραμε να περάσουμε αποφάσεις, αποφάσεις με τις οποίες ο κλάδος αντιλήφθηκε ότι κυρίαρχο μέλημά μας ως ΔΑΚΕ είναι η πρόθεση να αντιπαλέψουμε κάθε αντεκπαιδευτικό και αντεργατικό μέτρο που απεργάζεται η σημερινή κυβέρνηση.

Συνάδελφοί μου, η συνδικαλιστική μας δικαίωση έρχεται με τα αποτελέσματα των εκλογών και δεν είναι αυτοσκοπός.

Η ΔΑΚΕ/ΠΕ μετά τη μεγάλη νίκη της στις εκλογές των αιρετών, παρά την πολεμική που έγινε εναντίον της, αύξησε σημαντικά τη δύναμή της σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 20% πανελλαδικά.

Αυτό είναι μία απόδειξη, λοιπόν, ότι εκφράζουμε θέσεις και απόψεις που αγκαλιάζει η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων.

Και σ' αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε και στο μέλλον, στηρίζοντας το δημόσιο αγαθό της δωρεάν εκπαίδευσης, σταθερά προσανατολισμένοι στην κατεύθυνση υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου και των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών.

Θα αγωνιζόμαστε πάντα στο πλευρό της λειτουργίας των Συλλόγων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας.

Είναι κυρίαρχη η αντίληψή μας ότι η μόνη απάντηση δίνεται μέσα από κει. Και κλείνω με μερικές επισημάνσεις ενάντια στα ιδεολογήματα και τις αγκυλώσεις της Αριστεράς, δεξιά όπως κάθομαι εγώ.

Συνάδελφοί μου,

όποιος διαφωνεί με την ανύπαρκτη μεταναστευτική πολιτική της κυβέρνησης δεν είναι ούτε ξενοφοβικός, ούτε ρατσιστής.

Όποιος αγαπάει την πατρίδα του και θέλει την προκοπή της δεν είναι εθνικιστής.

Όποιος βλέπει ότι η κυβέρνηση λέει συνεχώς ψέματα και διαστρεβλώνει την πραγματικότητα δεν είναι όργανο εμπλεκόμενων συμφερόντων.

Όποιος διαπιστώνει ότι η κυβερνητική πολιτική οδηγεί στον αυταρχισμό και στην κατάργηση του κράτους δικαίου δεν εξυπηρετεί τους σκοτεινούς κύκλους.

Όποιος εκτιμά ότι η κυβερνητική πολιτική οδηγεί στην καταστροφή της κοινωνίας δεν είναι όργανο ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Είναι ένας λογικός άνθρωπος.

Ένας άνθρωπος που ανησυχεί για τη διακυβέρνηση της χώρας.

Άλλωστε η διαφορετικότητα είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της δημοκρατίας. Και αυτή τη διαφορετικότητα θα την υπερασπιζόμαστε σε κάθε κατεύθυνση.

Πιστεύουμε στη δημοκρατία, πιστεύουμε στην ελευθερία.

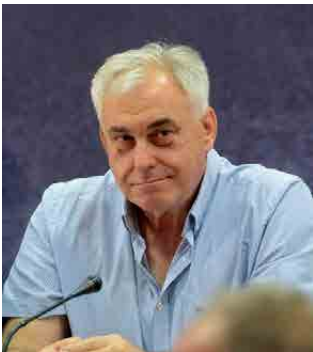
Χειρότερος εχθρός της δημοκρατίας είναι μόνο αυτός που είναι δογματικός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Τριαντάφυλλος Οικονόμου

Οργανωτικός Γραμματέας -

Υπεύθυνος Υλικού βιβλιοθήκης Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Μετά από δυόμισι χρόνια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, που ξεκίνησε με οράματα τύπου Λατινικής Αμερικής για τη χώρα, έχει πλέον ο καθένας συνειδητοποιήσει τί πραγματικά σημαίνει η «πρώτη φορά αριστερά» διακυβέρνηση του τόπου. Αντί για κατάργηση των μνημονίων, μ' ένα νόμο και μ ένα άρθρο

όπως έλεγαν, είχαμε εξαπάτηση των Ελλήνων,

επιβολή Capital controls, επαχθέστερο 3ο και τώρα 4ο μνημόνιο, επιδείνωση της οικονομίας, της παιδείας, της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης, φορολογική επίθεση εναντίον των μισθωτών και των συνταξιούχων, αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, και των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, αντισυνταγματική απόπειρα φίμωσης της ελευθερίας του Τύπου, διόγκωση της ανεργίας, ρουσφετολογικούς διορισμούς στο Δημόσιο, αύξηση της απαισιοδοξίας των νέων που ωθούνται στην «εξορία» για

αναζήτηση εργασίας, και πριν λίγες μέρες ήρθε και το 4ο Μνημόνιο με νέα επώδυνα μέτρα !!!

Την ώρα που πάνω από ένα εκατομμύριο Έλληνες είναι άνεργοι και καθημερινά κλείνουν χιλιάδες επιχειρήσεις μη αντέχοντας την υπερφορολόγηση και χιλιάδες εργαζόμενοι χάνουν την εργασία τους, ο πρωθυπουργός δηλώνει με απύθμενο θράσος πως έρχεται εκρηκτική οικονομική ανάπτυξη!

Η Κυβέρνηση πλειοψηφία ψήφισε τη σφαγή 1.500.000 συντάξεων και την υπερφορολόγηση πάνω από 3.000.000 εργαζόμενων και επιχειρηματιών, ληστεύοντας τη μεσαία τάξη. Είναι βέβαιο ότι με τον επαναπροσδιορισμό των συντάξεων θα γίνουν περικοπές σε όλες τις συντάξεις, παλιές και νέες.

Το αφορολόγητο έπεσε στα 5.681 ευρώ. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα να επιβαρυνθούν κατά πολύ ακόμα και όσοι έχουν εισόδημα 450 ευρώ το μήνα!

Η Κυβέρνηση επέκτεινε τα Μνημόνια για πολλά χρόνια ακόμα, δημιούργησε το «Υπερταμείο» στο οποίο παρέδωσε τη δημόσια περιουσία για 99 χρόνια, παρέδωσε την εθνική κυριαρχία και σύντομα θα παραδώσει και τα «εργασιακά».

Είναι αυτοί που κορόιδευαν προεκλογικά το λαό λέγοντας ότι «θα βαράμε το τσαούλι και θα χορεύουν οι αγορές».

Είναι αυτοί που επέβαλαν τον «δημοσιονομικό κόφτη» στη χώρα, που διακήρυσσαν «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη» και οδηγούν την περιουσία των Ελλήνων στις τράπεζες και τα funds.

Είναι αυτοί που φώναζαν «δεν πληρώνω» και τώρα προχωρούν σε κατασχέσεις για χρέη. Παράλληλα, προσπαθούν να κρατήσουν την καρέκλα της εξουσίας και να μετακλήσουν στις επόμενες κυβερνήσεις πολλά από τα βάρη του 4ου Μνημονίου που φέρνουν στη χώρα εξαιτίας της ανικανότητάς τους.

Η εκπαιδευτική κοινότητα παρακολουθεί με έντονη και δικαιολογημένη ανησυχία την εφαρμογή και στην εκπαίδευση όλων των δυσβάσταχτων μέτρων των αριστερών μνημονίων.

Μετά τους πειραματισμούς στην εκπαίδευση της περιόδου Μπαλά-Κουράκη, με τις αλλαγές που επιχειρήθηκαν, είχαμε και την αλλαγή του πλαισίου επιλογής στελεχών Εκπαίδευσης που κινήθηκαν επηρεασμένοι από τις ιδεοληψίες της, χωρίς να λάβουν υπόψη τις φωνές που επεσήμαναν την αντισυνταγματικότητα της επιλογής αυτής και βέβαια διαψεύστηκαν αφού το ΣΤΕ ακύρωσε την όλη διαδικασία

Και μετά ήρθε η περίοδος Φίλη που για να μειώσει τις ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό, εισήγαγε τον νέο τύπου ολοήμερου δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο, χωρίς καμία επιστημονική τεκμηρίωση για την μείωση των ωρών συγκεκριμένων μαθημάτων. Έτσι δημιούργησαν μια σειρά ακόμη τεράστιων προβλημάτων αφού χρησιμοποιήθηκαν τα τεχνικά πλεονάσματα για να προσληφθούν λιγότεροι εκπαιδευτικοί. Αποτέλεσμα ήταν να συρρικνωθεί το δημόσιο σχολείο και να χαθεί ο παιδαγωγικός ρόλος του νηπιαγωγείου με μόνο στόχο την εξοικονόμηση προσωπικού.

Αλλά και στην Ειδική Αγωγή οι παρεμβάσεις τους, αυξήσαν την κινητικότητα μεταξύ Ειδικής και Γενικής Αγωγής, αδιαφορώντας για την ποιότητα της παρεχόμενης ειδικής εκπαίδευσης και για τις απολύσεις αναπληρωτών ειδικής αγωγής. Δημιούργησαν εργασιακή ανασφάλεια στους συναδέλφους που υπηρετούν στην Ειδική Αγωγή, αφού πλέον αμφισβητείται το βασικό πτυχίο ως προσόν διορισμού.

Με το μισθολόγιο του 2015 πάγωσε η μισθολογική εξέλιξη για τη διετία 2016 - 2017 και τα έτη αυτά δεν θα υπολογίζονται στην προϋπηρεσία.

Αλλά και ο νέος υπουργός Παιδείας, κ. Γαβρόγλου, είχε προετοιμάσει το έδαφος αφού ως Πρόεδρος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων με το πόρισμά του (Μάιος 2016), ύστερα από έναν διάλογο-παρωδία, πρότεινε μεταξύ άλλων μέχρι το 2022:

Υλοποίηση των μνημονιακών δεσμεύσεων για την εκπαίδευση στις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ, δηλαδή καταργήσεις και συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, αύξηση του ανώτατου ορίου μαθητών ανά τμήμα, αύξηση του εβδομαδιαίου ωραρίου διδασκαλίας μέχρι τον Ιούνιο του 2018. Διοικητική αυτονομία των σχολείων με ενίσχυση του ρόλου των Σχολικών Συμβουλίων (Σύλλογος Γονέων & Τοπική Αυτοδιοίκηση)στη διοίκηση των σχολείων. Ξεπάγωσε την Αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και υλοποίηση των σχετικών διαδικασιών με παρόμοιες διαδικασίες με αυτές που επιχειρήθηκε να εφαρμοστούν και παλιότερα. Ήδη η ΑΔΙΠΠ, η οποία ουδέποτε καταργήθηκε, στην ετήσια έκθεσή της προτείνει τις πάγιες προτάσεις του ΟΟΣΑ για «αξιολόγηση», ενίσχυση της «αυτονομίας» των σχολείων και διαφοροποίηση των μαθημάτων τους.

Και τη φετινή σχολική χρονιά, η πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας με μια σειρά αντικειμενικών ρυθμίσεων, υπονόμωσε την ποιότητα της εκπ/σης στο δημόσιο σχολείο και δημιούργησε κλίμα ανησυχίας:

Για άλλη μια φορά είχαμε μηδενικούς διορισμούς, παρά τις κατά καιρούς υποσχέσεις των υπουργών Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ για 20.000 διορισμούς μονίμων. Συνειδητά κορόιδευαν χιλιάδες αδιόριστους .

Στη διαδικασία των μεταθέσεων ικανοποίησε πολύ μικρό ποσοστό των αιτούντων συναδέλφων, εγκλωβίζοντάς τους για άλλη μια φορά μακριά από τον τόπο συμφερόντων τους. Και αυτό παρά τις εκπαιδευτικές ανάγκες και μη λαμβάνοντας υπόψη τις συνεχείς οικονομικές περικοπές.

Καταργώντας στην ουσία τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και προκειμένου να μην κάνει μεταθέσεις, αποσπάσεις και βέβαια διορισμούς, αφαιρέσε από αυτά το δικαίωμα να κάνουν εκτίμηση κενών - πλεονασμάτων, ώστε να φανούν παντού πλεονάσματα εκπαιδευτικών με βάση το myschool,

Στο παιχνίδι αυτό έχει μπει και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός που σε πρόσφατη επίσκεψη στο Υπουργείο Παιδείας έκανε βαρύγδουπες ανακοινώσεις αλλά δυστυχώς χωρίς αντίκρισμα !!! 20.000 μόνιμους διορισμούς σε βάθος τριετίας. Βέβαια εννοούσε μετά την τριετία

14χρονο υποχρεωτικό δημόσιο σχολείο με δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή αλλά κι αυτό στο τέλος της τριετίας. Μείωση της αναλογίας μαθητών ανά τμήμα στο 1:22 κι αυτό στο τέλος της τριετίας

Επέκταση του νέου ολοήμερου και στα ολιγοθέσια σχολεία.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά και θα περίμενε κανείς ο κλάδος ενωμένος να αντιμετωπίσει με σοβαρότητα την κατεδάφιση που επιχειρείται στην εκπαίδευση, κάποιοι προτίμησαν να οχυρωθούν στις ιδεοληψίες τους και με τακτικισμούς βάζοντας όρους και ουσιαστικά αρνήθηκαν να συμβάλλουν στην κοινή προσπάθεια του Κλάδου να ανατραπούν αυτές τις πολιτικές.

Ακόμα και για να συγκροτηθεί σε σώμα το προεδρείο ζητούσαν να υπάρξει προγραμματική συμφωνία και δέσμευση των μελών του Δ.Σ. για έξοδο της χώρας από την Ευρωπαϊκή ένωση και το ευρώ και επιστροφή στη δραχμή και την υιοθέτηση όλων εκείνων των αφηγημάτων για το χρέος που ο ίδιος ο κύριος Τσίπρας στη συνέχεια δήλωσε ότι είχαν αυταπάτες.

Άλλοι προτίμησαν την ιδεολογική καθαρότητα των λόγων και έργων τους και βρέθηκαν αγωνιστικά μόνοι τους σε άλλες πλατείες σηκώνοντας τα λάβαρα του αγώνα κατά του ιμπεριαλισμού

Άλλοι φόρεσαν το μανδύα του τάχα ανεξάρτητου αλλά μη μπορώντας να κρύψουν τη χαρά τους για τα επιτεύγματα της κυβερνητικής πλειοψηφίας , μας υπενθύμιζαν το παραμύθι του κακού λύκου που θα έρθει

Έτσι οι δυνάμεις που συγκρότησαν το προεδρείο πήραν στην πλάτη τους το βαρύ φορτίο της υπεράσπισης των δικαίων του Κλάδου.

Συγκροτήσαμε προεδρείο μειοψηφίας, βέβαια με μεγάλη καθυστέρηση χάνοντας πολύτιμο χρόνο, περιμένοντας μήπως και οι άλλες δυνάμεις το ξανασκεφτούν και θελήσουν να μπουν στην κοινή προσπάθεια για την υπεράσπιση των δικαίων του Κλάδου.

Δυστυχώς δεν το έκαναν

Έτσι αναγκαστήκαμε να πορευτούμε μοναχικά

Υπερασπιζόμενοι το δημόσιο σχολείο, προσπαθήσαμε να δημιουργηθεί ένα μέτωπο που θα συνενώνει τους πάντες στην εκπαίδευση: Μόνιμους και αναπληρωτές, Μέτωπο για να βάλει φραγμό και θα ανατρέψει αυτές τις πολιτικές. Που θα συνενώσει όλες τις δυνάμεις, σε ένα μεγάλο μπλοκ ανατροπής. Που θα ξαναγεμίσει τις πλατείες και τις αίθουσες των γενικών συνελεύσεων.

Αγωνιστήκαμε για ένα σύγχρονο δημοκρατικό σχολείο για όλα τα παιδιά, χωρίς περικοπές, χωρίς καταργήσεις και συγχωνεύσεις σχολείων

Αγωνιστήκαμε για μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση και να σταματήσει ο μεσαίωνας της ελαστικής εργασίας με χιλιάδες αναπληρωτές κάθε χρόνο να βρίσκονται σε ομηρία Αγωνιστήκαμε για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή ενταγμένη στις δομές της δημόσιας εκπαίδευσης και όχι στους δήμους και στους ιδιώτες.

Αγωνιστήκαμε για τον ευαίσθητο τομέα της ειδικής αγωγής για την άμεση στελέκωσή της με μόνιμους διορισμούς με σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα, την λειτουργία των τμημάτων ένταξης και της παράλληλης στήριξης και να αποτελέσει το βασικό πτυχίο το μοναδικό προσόν για την πρόσληψη είτε ως μόνιμοι ή ως αναπληρωτές

Αγωνιστήκαμε και πετύχαμε την κατάργηση του αναχρονιστικού πειθαρχικού δικαίου που έβαζε σε περιπέτειες εκατοντάδες συναδέλφους το προηγούμενο διάστημα.

Προσφύγαμε στο Συμβούλιο επικρατείας για την ακύρωση των δυο υπουργικών αποφάσεων για το Ολοήμερο δημοτικό Σχολείο και νηπιαγωγείο και περιμένουμε την εκδίκασή τους.

Προσφεύγουμε στο Ευρωπαϊκό δικαστήριο για το θέμα των αναπληρωτών για την αναγνώριση της προϋπηρεσίας τους και μονιμοποίησή τους σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό κεκτημένο

Αγωνιστήκαμε και πετύχαμε την προσμέτρηση της ώρας σίτισης σε όλους τους εμπλεκόμενους εκπαιδευτικούς.

Δεν ξεχνάμε το θέμα των παράνομων μετατάξεων του 2013. Το κρατάμε στην επικαιρότητα και αγωνιζόμαστε να δοθεί μια δίκαιη λύση.

Αγωνιζόμαστε για πλήρη εργασιακά δικαιώματα για όλους τους εκπαιδευτικούς μόνιμους και αναπληρωτές

Αγωνιζόμαστε για ουσιαστική επιμόρφωση με ευθύνη της πολιτείας και επαναλειτουργία της μετεκπαίδευσης για όλους τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση

Είναι αλήθεια ότι η κυβέρνηση επέλεξε το δρόμο των μνημονίων και της κοινωνικής βαρβαρότητας και αυτός ακριβώς ο δρόμος είναι που οδηγεί τους εργαζόμενους, τους ανέργους και τη νεολαία, στην απόλυτη κοινωνική καταστροφή, στη φτώχεια και στην εξαθλίωση. Απώτερος στόχος τους είναι η ραγδαία επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων, οι περικοπές στις δημόσιες δαπάνες, στους μισθούς και στις συντάξεις, η κατάργηση κεκτημένων εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Η απάντηση σε όλη αυτή την επίθεση, θα κρίνει το μέλλον μας. Η έκβαση της αντιπαράθεσης, ακόμα και σε αυτά τα δύσκολα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από τις δικές μας επιλογές. Η δημιουργία μεγάλων αγωνιστικών γεγονότων με πολύμορφες αγωνιστικές μορφές, που θα υπερβαίνουν το πλαίσιο της διαμαρτυρίας, θα έρχονται σε ρήξη με τις μνημονιακές πολιτικές, θα είναι αποτελεσματικοί, θα συνδυάζουν παραδοσιακές μορφές πάλης με νέες μορφές και θα διαμορφώνουν μια νέα αγωνιστική κατάσταση.

Κόντρα, στο φόβο, την απογοήτευση, τον εφησυχασμό, την ηττοπάθεια που δημιουργούν τα κελύσματα της εξουσίας, σας καλούμε να διασφαλίσουμε και να υπερασπιστούμε την ενότητα και τη συσπείρωσή μας στη βάση και με πολύμορφους ανυποχώρητους αγώνες να αντισταθούμε στην αποδόμηση του δημόσιου σχολείου και νηπιαγωγείου. Να δώσουμε τη μάχη της αξιοπρέπειας και της αλληλεγγύης, να συνεχίσουμε να παλεύουμε και να διεκδικούμε ένα δημόσιο σχολείο για όλους, ένα σχολείο δημοκρατικό.

Η ισχυροποίηση της ενότητας και συσπείρωσης όλων των εκπαιδευτικών και της αγωνιστικής διάθεσης μέσα από συλλογικές διεκδίκησης, με την ενεργή συμμετοχή μας στις συλλογικές διαδικασίες και δράσεις των συνδικάτων γεμίζουμε τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων μας στέλνοντας το μήνυμα

Όλοι μαζί ενωτικά και δυναμικά στον αγώνα

Δεν περισσεύει κανείς

Μπορούμε να τους νικήσουμε

Σας ευχαριστώ

Αιμιλία Τσαγκαράτου

Εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων στο ΔΣ της ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Είναι αλήθεια ότι αυτά που πολλές φορές εμείς τα λέμε με περισπούδαστα λόγια και προσπαθούμε να αναλύσουμε και να αναπτύξουμε χρησιμοποιώντας πολλά επίθετα και πολλά ρήματα, οι απλοί άνθρωποι, αυτοί που βιώνουν τις συνέπειες αυτών

των πολιτικών και αυτής της πολιτικής το λένε με πολύ απλό τρόπο.

Ο πατέρας μου, λοιπόν, που είχε τελειώσει μετά βίας το Δημοτικό Σχολείο, όταν ξεκίνησε η ιστορία των μνημονίων το 2009 μου είχε πει πάρα πολύ εύστοχα το εξής: εμείς προλάβαμε με τους αγώνες μας και πήραμε από το σύστημα τους μερικά ψίχουλα, κατακτήσαμε μερικά πράγματα, με κόπο, με αγώνα και με ιδρώτα. Αυτό που ζείτε εσείς όμως σήμερα και που αν δεν παλέψετε θα το ζουν τα παιδιά σας και τα εγγόνια σας είναι το πραγματικό πρόσωπο του καπιταλισμού.

Και αυτή είναι η ουσία αυτής της κατάστασης που ζούμε σήμερα. Αυτό που ζούμε σήμερα είναι το πραγματικό πρόσωπο του συστήματος, είναι η βαθιά, συστημική, δομική του κρίση και όποιος δεν το βλέπει και δεν το αναγνωρίζει αυτό δεν μπορεί να καταλάβει τι ακριβώς συμβαίνει και πολύ περισσότερο εάν δεν δει τον αντίπαλο κατάματα δεν μπορεί να οργανώσει και τον πραγματικό αγώνα για την ανατροπή του.

Έτσι, λοιπόν, τα εργασιακά δικαιώματα έχουν πάει στον Καιάδα. Ο πατέρας αναρωτιέται όταν η κόρη του δεν μπορεί να βρει δουλειά γιατί ήξερε ότι έπαιρνε σύνταξη νωρίς και μπορούσε το παιδί του να πάρει τη θέση του σ' αυτήν. Ήξερε ότι τα δημόσια κοινωνικά αγαθά κατακτημένα με τον αγώνα του μπορούσε να τα καρπώνεται. Ήξερε ότι μπορούσε να πάει στο Νοσοκομείο, στο Δημόσιο Σχολείο, όμως τώρα

όλα αυτά γκρεμίζονται. Ήξερε ότι ο άνθρωπος μπορούσε και είχε το δικαίωμα να ζήσει στον τόπο του, όμως τώρα τι είναι αυτό που βλέπει; Βλέπει εκατομμύρια ανθρώπους διωγμένους από τον πόλεμο, για το μοίρασμα των αγορών τους και για τα κέρδη τους, να μην έχουν τόπο να σταθούν. Όχι μόνο στο δικό τους τόπο, συνάδελφοι, αλλά ούτε και σε κανέναν άλλο. Αυτό ζούνε και στη χώρα μας, κλεισμένοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και να μην έχουν καν το δικαίωμα τα παιδιά τους να πάνε στο Δημόσιο Σχολείο όπως τα δικά μας παιδιά.

Και ας μην κόπτεστε συνάδελφοι για το προσφυγικό, για το οποίο έχω να πω μόνο το εξής: όταν πέρυσσι φεύγοντας από αυτή την αίθουσα είχαμε πάρει απόφαση και είπαμε ότι τα προσφυγόπουλα πρέπει να φοιτούν στα πρωινά τμήματα, η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ το αμφισβητούσε. Όταν δίναμε τη μάχη έξω απ' τα σχολεία με τους φασίστες για να μπορούν να μπουνε τα προσφυγόπουλα στα σχολεία μας λέγανε όχι, η ΔΟΕ δεν έχει θέση, δεν έχουμε πει εμείς τέτοιο πράγμα. Γιατί σύμφωνα με την άποψη της πλειοψηφίας έπρεπε πρώτα να διαμορφώσουμε «θέσεις» για να υπερασπιστούμε το στοιχειώδες δικαίωμα των παιδιών να είναι στα πρωινά σχολεία.

Ας ελπίσουμε λοιπόν, επειδή το έχουμε και θέμα στην ημερήσια διάταξη, να πάρουμε αυτή την απόφαση. Αν και εμείς, το δικό μας ρεύμα ήτανε εκείνο που πήγαινε στα στρατόπεδα, που έπειθε τους γονείς των προσφυγόπουλων να τα στείλουν στα πρωινά σχολεία. Εμείς τα παίρναμε από το χέρι και τα ηγαίναμε στα σχολεία μας το πρωί, ενάντια στη βαθιά ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης που τα ήθελε το απόγευμα, χώρια από τα υπόλοιπα: το δικό μας ρεύμα έβαλε πλάτη και μπήκε μπροστά στο Ικόνιο, όταν οι φασίστες με τον Λαγό επικεφαλής προσπαθούσαν να εμποδίσουν τα παιδιά να πάνε στο σχολείο.

Για μέχρι το 2060 αποφάσισε λοιπόν ετούτη η κυβέρνηση στο Eurogroup ότι τα ματωμένα τους πλεονάσματα θα πρέπει να είναι πάνω από 2% σε μια χώρα με βαθιά κρίση. Όλοι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό. Ότι μέχρι το 2060 ετούτη η κυβέρνηση αποφάσισε ότι και οι επόμενες, όποιοι και να είναι οι κυβερνητικοί διαχειριστές, θα είναι αυτοί που θα καταβυθίζουν ακόμα περισσότερο το λαό στη φτώχεια, στην ανεργία, σε εργασιακές συνθήκες Νταχάου.

Και πάμε στην τώρα στην εκπαίδευση. Διάβαζα πρόσφατα σε ένα βιβλίο ότι η σημερινή Ιερά Εξέταση βρίσκεται στις Βρυξέλλες. Και αυτό ανταποκρίνεται πλήρως σε αυτό που συμβαίνει αυτή τη στιγμή στην εκπαίδευση.

Υπάρχουν εκατοντάδες σελίδες που περιγράφουμε με τον ίδιο πανομοιότυπο τρόπο πώς θέλουνε την εκπαίδευση και το σχολείο. Θέλουν λοιπόν την εκπαίδευση κομμένη και ραμμένη στα στενά κουστούμια της αγοράς και της επιχειρηματικότητας, έτσι ώστε να μην χωράνε όλα τα παιδιά μέσα σε αυτό, έτσι ώστε να μην χωράει το όραμα, να μην χωράει η αμφισβήτηση, να μην χωράει η ανίερση γιατί η εκπαίδευση και η γνώση είναι από τη φύση τους αιρετικές. Η γνώση, έχει από μόνη της μέσα της την αμφισβή-

τηση, και αν θέλετε η αξιολόγηση -για την οποία μιλάμε όλοι- αυτό ακριβώς θέλει να χτυπήσει: τη δυνατότητα του εκπαιδευτικού και του παιδιού να αμφισβητεί, να μαθαίνει, να μπορεί να αναιρεί, γιατί αν κλείσουμε την εκπαίδευση στα κουτάκια τους, όπως έγινε προσπάθεια να κλείσουνε και την προσωπικότητα συναδέλφων μας σε κουτάκια, στην αξιολόγησή τους, τότε, συνάδελφοι, δεν μπορούμε να λέμε τίποτε άλλο για την εκπαίδευση και το σχολείο που δήθεν οραματιζόμαστε και το σχολείο για το οποίο δήθεν θέλουμε να αλλάξουμε.

Η PISA, ο ΟΟΣΑ, όλοι αυτοί οι χαρτογιακάδες κλεισμένοι μέσα στους γυάλινους πύργους τους αποφασίζουνε για το τί θα διδάσκουμε και πώς θα το διδάσκουμε, μακριά από τις πραγματικές ανάγκες των παιδιών και των εργαζομένων. Αυτοί που έχουνε ξεσηκώσει όλα τα σκονάκια από τα εγκόλπια της αγοράς και της επιχειρηματικότητας. Επιχειρηματικότητα από το Νηπιαγωγείο κιόλας, γιατί αυτό είναι μια βασική πλευρά που ξεχνάμε, ότι θέλουν από γεννησιμιού τους τα παιδιά μας να μαθαίνουν ότι δεν θα έχουνε στον ήλιο μοίρα και ότι ο μόνος τρόπος για να μπορούν να έχουνε μια κακοπληρωμένη προσωρινή δουλειά είναι να αποκτούν δεξιότητες και αυτές ανακυκλώσιμες.

Το «νέο» σχολείο, λοιπόν, και η εκπαίδευση που ονειρεύονται όλοι αυτοί, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αρένα των μοναχικών ανθρώπων όπου ο καθένας θα έχει το δικό του πρόγραμμα σπουδών, το δικό του τίτλο σπουδών που θα μαζεύει φακέλους και προσόντα μόνος του, πέρα και έξω από το συλλογικό δικαίωμα που τόσα χρόνια είχαμε κατακτήσει σαν επαγγελματικό δικαίωμα.

Είναι ένας γαλαξίας δομών και επιπέδων που θα αφήνουν όλο και λιγότερες εκπαιδευτικές ευκαιρίες στα παιδιά των λαϊκών τάξεων. Θα απαιτούν ολοένα και πιο απίθανες δεξιότητες για την πιθανή κατάληψη μιας κακοπληρωμένης θέσης μαύρης εργασίας.

Άνθρωποι, λοιπόν, που περισσεύουν, ώρες που περισσεύουν, και αυτό γιατί; Για να κρύψουν τι είναι αυτό που πραγματικά περισσεύει. Αυτό που πραγματικά περισσεύει και που δεν θέλουν να τους πάρουμε ούτε ψίχουλο είναι τα κέρδη τους, είναι αυτά που παράγουμε εμείς με τη δουλειά μας, τον πλούτο που τον αρπάζουνε οι λίγοι και τον παίρνουν απ' τα χέρια και το στόμα των πολλών, για να μπορούν να γεμίζουν τα ταμεία των τραπεζών, ανακεφαλαίωση το λένε, με το δικό μας αίμα και με το δικό μας κόπο.

Μερικά λόγια τώρα για το κίνημα και την κατάστασή μας. Στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και στις Γενικές μας Συνελεύσεις πολλές φορές γινότανε και γίνεται η εξής συζήτηση: Δεν μπορούμε, λέει, ο κόσμος δεν τραβάει, έχει απογοητευτεί. Δεν μπορούμε να κάνουμε απεργία, δεν το αντέχουμε. Είναι άδειες οι αίθουσες των Συνελεύσεων. Είναι μια πραγματικότητα. Δεν πρέπει να το παραγνωρίσουμε. Όμως, συνάδελφοι, υπάρχει και η άλλη πλευρά.

Υπάρχουν εκείνες οι υπόγειες δυνάμεις που βγήκαν στο προσκήνιο και έβαλαν πλάτη για να μπορέσουμε να εμποδίσουμε τη μετακίνηση εκατοντάδων συναδέλφων μας, για

να το εμποδίσουμε στην πράξη, όχι με τη μαζική κινητοποίηση των χαρτιών, αλλά με τη μαζική κινητοποίηση των ανθρώπων.

Αποτρέψαμε τις μετακινήσεις των μόνιμων συναδέλφων μας και μ' αυτό τον τρόπο επιβάλλαμε να γίνουν οι προσλήψεις των αναπληρωτών, και να βρουν δουλειά εκατοντάδες συνάδελφοί μας, γιατί αλλιώς θα ήταν ακόμα μεγαλύτερος ο αριθμός εκείνων που θα έμεναν άνεργοι.

Είναι εκείνη η κινητοποίηση των ανθρώπων που επέβαλε αυτό που στα χαρτιά όντως το λέγαμε, ότι η ώρα της στίσις πρέπει να μετράει για όλους αλλά εμείς το κατακτήσαμε και το κάναμε πράξη.

Είναι οι κινητοποιήσεις των αναπληρωτών, που η αλήθεια είναι ότι όλοι μας διαρρηγνύουμε τα ιμάτιά μας γι' αυτούς, αλλά ποιος πραγματικά είναι εκείνος ο οποίος οργάνωσε τον αγώνα τους; Το Διοικητικό Συμβούλιο πράγματι έπαιρνε αποφάσεις, όμως ποιοι ήταν μαζί τους στο Υπουργείο Παιδείας, ποιοι ήταν εκείνοι που ήταν μαζί τους στις Περιφέρειες, στις καταλήψεις που έκαναν οι συνάδελφοί μας, που σκαρφάζονταν τα κάγκελα και απαιτούσαν και επιβάλλανε τις συναντήσεις με τον Υπουργό Παιδείας;

Επειδή ακούστηκαν πολλά για το θέμα των αναπληρωτών θέλω να πω το εξής: έγινε πρόταση στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ να κάνουμε πανηγυρική, με τον παλιό κλασικό τρόπο. Να έρθει, δηλαδή, ο Υπουργός Παιδείας και να τον ακούσουμε - τι να μας πει εξάλλου - και όταν αρνηθήκαμε και προτείναμε να έρθουν οι συνάδελφοι, οι συλλογικότητες και οι αναπληρωτές να μιλήσουν, μας είπαν: μα αφού αρνηθήκατε την πανηγυρική, τι να πούμε τώρα εμείς; Εμείς όμως τη συζήτηση με τον Υπουργό Παιδείας δεν την κάνουμε στα Συνέδριά μας: την κάνουμε στο Υπουργείο Παιδείας με χιλιάδες ανθρώπους απέξω, διεκδικώντας και παλεύοντας ενάντια σε αυτή την πολιτική.

Τελειώνω συνάδελφοι με το εξής: Νιώθω πολύ περήφανη που είμαι μέλος μιας συλλογικότητας και ενός ρεύματος που θεωρεί και που μπορεί και παλεύει και βάζει πλάτη για να πάν τα πράγματα αλλιώς. Είμαι περήφανη που είμαι μέλος μιας συλλογικότητας που δεν δέχεται την κατάσταση μοιρολατρικά, ούτε απλώς καταγγέλλει, αλλά πιστεύει βαθιά ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν, και τώρα μπορούν να αλλάξουν, όχι σε ένα απώτερο μέλλον που φαντάζονται κάποιοι οι οποίοι απλά φαντασιώνονται ότι σε μια άλλη κοινωνία, τότε, ίσως, τα πράγματα να πάνε καλύτερα.

Είμαι πολύ περήφανη που ανήκω σε μια συλλογικότητα, που για να χρησιμοποιήσω ένα στίχο από το τραγούδι του Πασχαλίδη που λέει: «αν δεν φαντάζεσαι φωτιές με κάρβουνα μην παίζεις», εμείς όχι μόνο τις φανταζόμαστε τις φωτιές αλλά είμαστε το προσάναμμά τους και να ξέρουν πολύ καλά όλοι αυτοί που νομίζουν ότι θα σβήσουν τη φωτιά και την ελπίδα ότι εμείς δεν θα το επιτρέψουμε.

Σταύρος Καλλώνης

Εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων Κινήσεων Συσπειρώσεων στο ΔΣ της ΔΟΕ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ένα πρόβλημα υγείας με υποχρεώνει να απουσιάζω από τις εργασίες της Γενικής μας Συνέλευσης, όπως και από τις συνεδριάσεις και υποχρεώσεις του ΔΣ της ΔΟΕ το τελευταίο διάστημα. Ζητώ συγγνώμη για αυτή την υποχρεωτική απουσία σε μια κρίσιμη στιγμή για το εκπαιδευτικό κίνημα.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Άλλη μια χρονιά συνοδεύτηκε από την προώθηση όλων των μνημονιακών μέτρων και της επιτροπείας που έχουν επιβάλλει τα τελευταία χρόνια. Την προώθηση της μνημονιακής αντικειμενικής και αντιλαϊκής πολιτικής και την εφαρμογή τους από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Μιας πολιτικής που σαρώνει κυριολεκτικά τα πάντα, φτωχοποιώντας όλο και περισσότερο τα λαϊκά στρώματα της κοινωνίας, διαλύοντάς τα κυριολεκτικά. Αυτό που εμείς μάθαμε να λέμε κράτος πρόνοιας όπως το δημόσιο και δωρεάν σχολείο, η υγεία, η σύνταξη και ό,τι με τους αγώνες τους οι εργαζόμενοι πέτυχαν χρόνια τώρα.

Η ολομέτωπη αντεργατική επίθεση του συνασπισμού εξουσίας, ΕΕ και ΔΝΤ, για να ξεπεράσει την καπιταλιστική κρίση το κεφάλαιο, χρησιμοποιεί την έκρηξη του δημόσιου χρέους, τα δημόσια ελλείμματα, ακόμη και την απειλή της κατάρρευσης ολόκληρων κρατών, προκειμένου να επιφέρει μιας στρατηγικής σημασίας απάντηση, στη βάση των άμεσων και μακροπρόθεσμων συμφερόντων του.

Σε αυτή την κατεύθυνση, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ σήμερα, ΠΑΣΟΚ-ΝΔ παλιότερα, σε πλήρη συμφωνία και συνεννόηση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δ.Ν.Τ. συνεχίζουν να εφαρμόζουν τα μνημόνια το ένα μετά το άλλο. Από την άλλη, η μνημονιακή αντιπολίτευση της ΝΔ ετοιμάζεται να συνεχίσει με ζήλο την ίδια μνημονιακή πολιτική. Απέναντί μας έχουμε ολόκληρο το μνημονιακό καθεστώς, ολόκληρο το μπλοκ της ΕΕ, του ΔΝΤ, της κυβέρνησης και κάθε πολιτικού επίδοξου διαχειριστή αυτής της πολιτικής.

Ο «λευκός καπνός» που βγήκε πριν λίγες μέρες το οποίο αποφάσισε με συνοπτικές διαδικασίες ένα νέο γύρο επίθεσης στα συμφέροντα των εργαζομένων και της νεολαίας, έκανε στην κυριολεξία κομμάτια τις δήμενες «κόκκινες γραμμές» της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση πανηγυρίζει για την «επιτυχία» της διαπραγμάτευσης και με μνημειώδη υποτέλεια θριαμβολογεί για το έργο της, δηλώνοντας ότι «αρκετά υπέφερε ο ελληνικός λαός, έχει κάνει πολλές θυσίες και

πρέπει να δει ξανά φως στην άκρη του τούνελ». Μόνο που αυτό το «φως» είναι το βαθύ σκοτάδι των μέτρων που αποφασίστηκαν και για μετά το 2018, με αιματηρά πλεονάσματα, φόρους και περικοπές.

Τα μέτρα συνεχή και σε βάρος της εργασίας. Το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου συνεχίζεται ενώ ένα νέο μπαράζ μέτρων ακολουθεί. Ταυτόχρονα, το Υπουργείο Παιδείας εξαπολύει καταιγισμό νόμων με στόχο να δημιουργηθεί ένα εντελώς νέο θεσμικό πλαίσιο νεοφιλελευθερισμού σε όλα τα επίπεδα στην εκπαίδευση. Ένα νομικό πλαίσιο που θα προσφέρει την απαραίτητη βάση για να οικοδομηθεί το «νέο» σχολείο με ταμπέλα δημόσιου και όρους λειτουργίας ιδιωτικού, σχολείο της αγοράς, φθινό, αυταρχικό, εξοικονομικό και ελιτίστικο, σχολείο όχι γνώσεων και παιδείας, αλλά λειτουργικών δεξιοτήτων, σχολείο όπου θα βασιλεύει το πνεύμα του ανταγωνισμού, της ταξικής διαφοροποίησης και του επιχειρείν.

Τι είναι στην πράξη αυτό το σχολείο; Είναι το σχολείο με την έξωση από την εκπαίδευση μιας σημαντικής μερίδας συναδέλφων μας και μιλώ για τους 1200 αναπληρωτές της περσινής σχολικής χρονιάς που έχασαν τη δουλειά τους και όσους πρόκειται να χάσουν ενδεχομένως τις επόμενες χρονιές σε βάρος του μορφωτικού αγαθού.

Είναι το σχολείο της αυτοαξιολόγησης και της αυτονομίας της σχολικής μονάδας που αποτελεί μία από τις προτεραιότητες του υπουργείου Παιδείας, που έχει ήδη στα σκαριά νομοθετική ρύθμιση για την αναβάθμιση της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (ΑΔΙΠΠΔΕ), η οποία έχει το γενικό πρόσταγμα στην εποπτεία και στην εφαρμογή της αξιολόγησης στην εκπαίδευση. Οι δηλώσεις του υπουργού Παιδείας για «την αυτοβελτίωση της σχολικής μονάδας και τη δυνατότητα, για σημαντικές βελτιώσεις του εκπαιδευτικού έργου» μέσω της αυτοαξιολόγησης δείχνουν και την πραγματική στόχευση: για μια ακόμα φορά να κρυφτούν οι ευθύνες και τα αποτελέσματα των νεοφιλελεύθερων, νεοσυντηρητικών πολιτικών στην εκπαίδευση πίσω από τις «ευθύνες» των εκπαιδευτικών. Επίσης, «ορθολογική και προγραμματισμένη διαχείριση» ονομάζεται η λειτουργία των σχολείων όπως - όπως σε καθεστώς οικονομικής ασφυξίας, με το μειωμένο υπάρχον προσωπικό με προγράμματα πρόχειρα και εργασιακή ευελιξία.

Όσο για την αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης που σχεδιάζεται να γίνει, αποτελεί μοχλό πίεσης προς τους συλλόγους διδασκόντων και το πρώτο βήμα για την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Η προσχολική αγωγή δέχτηκε επίθεση και αυτή με τη σειρά της μέσα από κίβδηλες υποσχέσεις περί δίχρονης υποχρεωτικής αγωγής. Το ίδιο και στα εργασιακά αφού γίνονται προσπάθειες να κλείνουν σχολεία και όχι για να ανοίγουν, προσπάθειες υποβάθμισης και του δημόσιου νηπιαγωγείου, όπου φυσικά έχουν αρνητικά αποτελέσματα για μαθητές και εκπαιδευτικούς ψάχνοντας να βρουν ίσως και τη νέα τους οργανική.

Από το χτύπημα φυσικά δεν ξέφυγε η ειδική αγωγή με τις νομοθετικές παρεμβάσεις που απαξιώνουν τις δομές της αλλά και το εκπαιδευτικό δυναμικό που εργάζεται σε αυτήν. Οι ελλείψεις μεγάλες, αδυνατούν να δώσουν τις λύσεις σε αυτό τον ευαίσθητο τομέα του δημόσιου σχολείου. Ακόμα και στις αντισταθμιστικές αγωγές των γονιών έγινε προσπάθεια να μειωθούν οι αμοιβές σε λογοθεραπείες και εργοθεραπείες με ότι σηματοδοτεί αυτό για όσους έχουν την ανάγκη τους.

Βρεθήκαμε στους αγώνες των συναδέλφων της ειδικής αγωγής διεκδικώντας όλοι μαζί την σταθερή τους εργασία στην εκπαίδευση όπως οι πραγματικές ανάγκες επιβάλλουν για την υπεράσπιση των μορφωτικών δικαιωμάτων μαθητών μας και όχι οι μνημονιακές πολιτικές.

Δεν έχουμε αυταπάτες - ο δρόμος είναι δύσβατος. Απέναντί μας έχουμε μια μνημονιακή κυβέρνηση που συνεχίζει το έργο κοινωνικής καταστροφής, αντιλαϊκών και αντιεκπαιδευτικών πολιτικών.

Όλο αυτό το διάστημα, ήμασταν παρόντες:

Βρεθήκαμε στα κάγκελα του υπουργείου!

Στις απεργίες και τις διαδηλώσεις, για την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής.

Υποδεχτήκαμε τα προσφυγάκια στα σχολεία ενάντια στην τρομοκρατία και τον εκφοβισμό του Δημοτικού Σχολείου του Νέου Ικονίου στο Πέραμα και αλλού. Όπου τα μέλη της Χρυσής Αυγής με επικεφαλής τον υπόδικο βουλευτή Γιάννη Λαγό προσπαθούσαν από το πρωί με την παρουσία προσπαθούσαν να σπείρουν την τρομοκρατία με αφορμή την απόφαση να φοιτήσουν στο σχολείο αυτό προσφυγόπουλα από το Σχιστό. Για άλλη μια φορά δηλώσαμε ότι ως εκπαιδευτικοί δεν τρομοκρατούμαστε από τους φασίστες - δολοφόνους της Χρυσής Αυγής. Θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά δικαιώματα των συναδέλφων, καθώς και τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών, ανεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας, πατρίδας.

Για μας τα παιδιά των προσφύγων είναι καλοδεχούμενα στα σχολεία μας. Είναι παιδιά που βίωσαν τον πόλεμο, τη φτώχεια και την προσφυγιά για τα οποία τα ίδια δεν φέρνουν καμία ευθύνη.

Τέλος, η κυβέρνηση πρέπει να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκπαίδευση των παιδιών, αλλά και την προστασία των εργαζόμενων στα σχολεία. Είναι αδύνατον το βάρος και αυτής της εκπαιδευτικής διαδικασίας να πέφτει αποκλειστικά στις πλάτες του μαχόμενου εκπαιδευτικού. Καλούμε τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς, όλους τους εργαζόμενους σε επαγρύπνηση, να αποκρούσουμε αποφασιστικά τη φασιστική και ρατσιστική δράση της Χρυσής Αυγής.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Εδώ και μέρες διεξήχθη μια μάχη πόντο, πόντο για την συμμετοχή των εκπαιδευτικών στη διαδικασία αξιολόγησης των στελεχών. Βρεθήκαμε στα σχολεία δηλώνοντας την αντίθεσή μας και δείχνοντας με αυτό τον τρόπο ότι οι αξιολογικές διαδικασίες δεν αφορούν τη μόρφωση των παιδιών αλλά τον προάγγο για την αξιολόγηση και των εκπαιδευτικών.

Παρά του αντιθέτου ότι οι εκπαιδευτικοί δεν προτείνουμε θέσεις για το σχολείο που θέλουμε, το σχολείο που θα μορφώσει, συμμετείχαμε και περιγράψαμε με τον πλέον καθαρό τρόπο την ανάπτυξη της κριτικής απελευθερωτικής παιδαγωγικής και την έμπρακτη αποτύπωσή της στη διδακτική πράξη προς όφελος των μαθητών, μακριά από ένα βερμπαντιστικό σχολείο της αποστήθισης και της στείρας γνώσης.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑΜΕ.

Με τον αγωνιστικό τρόπο που ως Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις εδώ και χρόνια έχουμε αναπτύξει με τον ίδιο τρόπο και με περισσότερες δυνάμεις θα συστρατευτούμε με όλες αυτές τις δυνάμεις σε ένα αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Υπερασπιζόμενοι τα μορφωτικά δικαιώματα όλων των παιδιών σε ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο, σχολείο γνώσης και αγωγής, για το σχολείο των όλων, των ίσων και των διαφορετικών. Για να διεκδικήσουμε νικηφόρα τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση και όχι μια φύλαξη παιδιών που δεν θα παρέχει τίποτα.

Για να υπερασπίσουμε το δικαίωμα στην εργασία όλων ανεξαιρέτως των συναδέλφων αναπληρωτών με πλήρη εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα. Για μας η διεκδίκηση των πλήρη εργασιακών δικαιωμάτων για όσους εργάζονται στο δημόσιο σχολείο αποτελούν αναγκαία πολιτική συνθήκη και πρώτιστο αγωνιστικό προσανατολισμό.

Για μας είναι σαφές ότι δεν σταματάμε στο χώρο της εκπαίδευσης. Οι συντάξεις και οι μειώσεις που δέχονται αποτελούν στόχο διεκδίκησης και θα βρισκόμαστε στους αγώνες των ξομάχων της ζωής, των αγροτών, των δημοσίων υπαλλήλων. Θα βρισκόμαστε στους αγώνες κοντά στους συμβασιούχους, διεκδικώντας το αυτονόητο, τη σταθερή εργασία, την υγεία, όπου πιστέψτε με, τα πράγματα κάθε άλλο παρά ρόδινα είναι. Ελλείψεις στα νοσοκομεία και χρήματα από τις τσέπες των ασθενών, όσων έχουν, βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Αντιμετωπίζω τα προβλήματα της υγείας μου με αισιοδοξία και μαχητικό πνεύμα και κυρίως με την πίστη ότι σύντομα θα είμαι και πάλι κοντά σας. Με την πίστη ότι τις επόμενες κρίσιμες για τον κλάδο μάχες θα τις δώσουμε μαζί, στο σχολείο, στη Γενική Συνέλευση, στην απεργία, στη διαδήλωση.

Είμαι βέβαιος για τους συντρόφους και τις συντρόφισσες μου στις Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις πως έχουν τη δύναμη και την πολιτική οξυδέρκεια που απαιτείται για να υπερασπίσουν και να προωθήσουν τις αξίες και τις αρχές του ανεξάρτητου ταξικού αγωνιστικού ρεύματος.

Εύχομαι σε όλες και όλους τους συναδέλφους του ΔΣ της ΔΟΕ και τους αντιπροσώπους της 86ης ΓΣ καλή δύναμη και αγωνιστική διάθεση έτσι ώστε η διαδικασία της ΓΣ να καταλήξει στις απαραίτητες για το εκπαιδευτικό κίνημα αποφάσεις.

Θεοδώρα Δριμάλα

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η 86η Γ.Σ. του Κλάδου μας γίνεται σε μια περίοδο που τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν πάνω από τους λαούς της περιοχής μας και τον δικό μας λαό με ευθύνη των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και της σημερινής ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που έχουν εμπλέξει τη χώρα μας στα

επιθετικά σχέδια των ιμπεριαλιστών.

Αξίζει πραγματικά ένα μεγάλο μπράβο σε όλους εκείνους τους συναδέλφους που μέσα στις τάξεις τους, με διάφορες δράσεις, όπως το «να σκέφτεσαι τους άλλους» και άλλες, αναδεικνύουν τις αιτίες και τα αποτελέσματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων και προετοιμάζουν τους μαθητές μας όχι να πολεμήσουν για τους καπιταλιστές αλλά να πολεμήσουν τους καπιταλιστές, που ματώνουν τους λαούς για τα κέρδη των επιχειρηματικών τους ομίλων.

Από αυτό εδώ το βήμα στέλνουμε αγωνιστικό χαιρετισμό στους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους που διαδηλώνουν σήμερα στη Θεσ/νίκη στα πλαίσια του αντιιμπεριαλιστικού διήμερου, που οργάνωσαν τα ταξικά συνδικάτα.

Χαιρετίζουμε επίσης τους φαντάρους μας, που όλο αυτό το διάστημα κάνουν πράξη το σύνθημα *‘οι φαντάροι είναι του λαού παιδιά, έξω από τα σύνορα δεν έχουνε δουλειά’* κι έτσι βγαίνουν στην αναφορά και δηλώνουν ξεκάθαρα ότι δεν πρόκειται να πολεμήσουν με το ΝΑΤΟ για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών!

Η 86η Γ.Σ. γίνεται μετά το 4ο μνημόνιο και ενόψει του τριετούς προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ για την Παιδεία, που θα τσακίσει παραπέρα τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας και τα εργασιακά των εκπαιδευτικών, ενώ οι γονείς δε θα προλαβαίνουν να «αγοράζουν» ακριβά την όποια γνώση και κύρια κατάρτιση που θα παίρνουν τα παιδιά τους για να είναι αύριο άνεργα ή ελαστικά εργαζόμενα με 200 και 300 ευρώ το μήνα.

Ο λαός μας και οι εκπαιδευτικοί στενάζουν κάτω από το βάρος 4 μνημονίων, το ένα του ΠΑΣΟΚ, το 2ο της ΝΔ, το 3ο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΠΟΤΑΜΙ και το 4ο με την υπογραφή των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και τη συμφωνία των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ.

Τα μέτρα δεν έχουν τελειωμό. Οι εργαζόμενοι δεν προλαβαίνουν να γιατρέψουν τις πληγές τους και να μετρήσουν τις απώλειές τους και νέα μέτρα προστίθενται. Και κάθε φορά κι ένα τυράκι, κάθε φορά και νέες αυταπάτες. Πότε *«κάντε υπομονή κι αυτό το πακέτο και τελειώσαμε»*, πότε *«άλλο ένα πακέτο και μετά όλοι θα κερδίσουμε από την ανάκαμψη»*, πότε *«βάλτε κι άλλη πλάτη να διακανονίσουμε το χρέος και μετά θα έρθει η άνοιξη»* και άλλα τέτοια με τα οποία βομ-

βαρδίζουν το λαό, για να εξασφαλίσουν τη συναίνεση και τη συμμετοχή του στο έγκλημα και μετά καθώς θα νιώθει και ο ίδιος συνένοχος να είναι πιο εύκολη λεία για νέες υποχωρήσεις και αυταπάτες.

Μας θέλουν σκυφτούς για να βγάλουμε υποταγμένους μέσα από ένα σχολείο που θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, θα διαστρεβλώνει την επιστήμη και την ιστορική αλήθεια, θα δίνει φτηνή κατάρτιση και ημιμάθεια. Και θέλουν εμάς, τους εκπαιδευτικούς, σε ρόλο μάντζερ, πειθήνια όργανα του αστικού κράτους, πότε υποταγμένοι στον διευθυντή του σχολείου ή στον Σχολικό Σύμβουλο, πότε άβουλα όντα στον αιρετό του Κλάδου, που κυκλοφορεί με τον πίνακα στο χέρι και μας «εξυπηρετεί» πουλώντας μας ως εκδούλευση τα δικαιώματά μας, πότε πιστεύοντας στον έναν και πότε στον άλλον μεσσία. Και κάθε φορά και ένας μπουναμάς, όπως αυτός των 469 τμημάτων Νηπιαγωγείων και Δημοτικών, που καταργήθηκαν με τις νέες συμπύξεις συγχωνεύσεις υποβιβασμούς και καταργήσεις που δημοσιοποίησε προχθές η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, πρώτη και δεύτερη φορά αριστερά, αποδείχτηκε μανούλα στην εξαπάτηση, στη βρώμικη προπαγάνδα, δεν έχει ιερό και όσιο, χρησιμοποιεί από την αυταπάτη, τον εκβιασμό, την τρομοκρατία και όλες τις δοκιμασμένες συνταγές συμμόρφωσης του λαού, αλλά και χωρίς καμία ντροπή επιχειρεί να σκυλέψει το ηρωικό θυσιαστήριο της Καισαριανής, τον Μπελογιάννη, ό,τι δηλ. όμορφο και άφθαρτο...έβγαλε αυτός ο τόπος.

Τους προειδοποιούμε: μπορεί να επιλεγίκατε από ντόπιους και ξένους καπιταλιστές για να κάνετε την πιο βρώμικη δουλειά, αλλά ένα να θυμάστε καλά: Όποιος ιστορικά πάτησε τα χώματα της Καισαριανής, του ηρωικού Βύρωνα, όποιος επιχειρήσει να βρωμίσει τον Μπελογιάννη και τους άλλους ήρωες του λαού μας, στο τέλος τον έφαγε η μαρμάγκα... γιατί ετούτα εδώ τα μάρμαρα κακιά σκουριά δεν πιάνουν!

Στα πλαίσια αυτής της εξαπάτησης έχει ανοίξει η συζήτηση για το χρέος, το χρέος που δημιούργησε και πάντα θα δημιουργεί το αστικό κράτος για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων και για το οποίο δεν ευθύνεται στο ελάχιστο ο λαός. Τους λέμε καθαρά: να το πληρώσουν αυτοί που το δημιούργησαν! Ο λαός θα το διαγράψει από τη συνείδησή του αλλά θα το διαγράψει και στην πράξη, όταν πάρει στα χέρια του την οικονομία για να ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας καλύτερα. Για το χρέος των καπιταλιστών ούτε μία μικρή θυσία.

ΕΕ, κυβέρνηση και τα άλλα αστικά κόμματα διαγκωνίζονται ποιος θα αποδειχτεί καλύτερος διαχειριστής, σφάζονται στην ποδιά του ΣΕΒ, που δίνει 10+2 εντολές για την εκπαίδευση, σίγουρος ότι θα εφαρμοστούν από τις εντολοδόχες κυβερνήσεις του.

Ευθύνες των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών πλειοψηφιών και όχι μόνο

Για να επιβάλουν αυτή την πολιτική δε θα μπορούσαν μόνοι, έχουν την πλάτη των συμβιβασμένων πλειοψηφιών στη ΓΣΕΕ, στην ΑΔΕΔΥ, στη ΔΟΕ στην ΟΛΜΕ, που δίνουν γη και ύδωρ, ανάλογα με την κυβέρνηση που υπηρετούν.

Ο κυβερνητικός εργοδοτικός συνδικαλισμός σε όλο του το μεγαλείο διαχρονικά και τη διεικτα αυτή! Το μόνο που αλλάζει είναι ο κυβερνητικός διαχειριστής που στηρίζουν κάθε φορά στα πλαίσια της κυβερνητικής εναλλαγής για να κρατάνε το λαό στη γωνία!

Κι αυτό τον κυβερνητικό συνδικαλισμό τον υπηρετήσατε όλοι μαζί, και ο παλιός κυβερνητικός συνδικαλισμός ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ, που 30 χρόνια στηρίζατε την εναλλαγή ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και το ίδιο θέλετε να επαναφέρετε και τώρα, και οι του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού ΕΡΑ-ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ-ΑΕΕΚΕ με τη στήριξη των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, που πήγατε και θρονιάσατε τον ΣΥΡΙΖΑ στου Μαξίμου και για μήνες ψάχνατε το πρόσιμό του, μερικοί και τώρα. Κι εσείς βάλατε το κίνημα στη γραμμή της κυβερνητικής εναλλαγής, το υποτάξατε δηλαδή να επιλέγει αστική κυβέρνηση για να υπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα του κεφαλαίου. *Μην ξεχνάτε ότι Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ μαζί με ΕΡΑ, ΑΕΕΚΕ, νυν ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ... έγιναν κάρδο του ΣΥΡΙΖΑ όταν η «πρώτη φορά αριστερή» κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κάλεσε τα συνδικάτα να «ακούσει» τις θέσεις τους για να φτιάξει τις προγραμματικές δηλώσεις της μετά τις εκλογές της 25ης Γενάρη του 2015.*

Βάλατε δηλαδή, όλοι μαζί, το κίνημα κάτω από ξένες σημαίες κι αυτή η γραμμή που χρεοκόπησε είναι και η αιτία για την κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Σε αυτή τη γραμμή κινήθηκε η συντριπτική πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΔΟΕ (φέτος και πλαίσιο προς τις ΓΣ ψηφίσατε και οι 9) η οποία δεν ήθελε και δεν μπορούσε να αντιπαλέψει πραγματικά αυτή την πολιτική γιατί απλούστατα συμφωνεί με τη στρατηγική της, γι' αυτό και η όποια επιμέρους διαφωνία της με την κυβέρνηση δεν αναιρεί την πορεία της.

Μια σταχυολόγηση μπορεί να πείσει και τον πιο δύσπιστο για τη στάση των δυνάμεων τη διετία που πέρασε. Θυμίζουμε:

Ιούνιος του 2015, διακόψατε την 84^η για να πάτε, όλοι μαζί, ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΣΥΡΙΖΑ Νο 1 ΕΡΑ-ΣΥΡΙΖΑ Νο 2 ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ-ΑΕΕΚΕ...στο συλλαλητήριο της ΑΔΕ-ΔΥ που καλούσε σε στήριξη της διαπραγμάτευσης που τελικά έφερε το τρίτο μνημόνιο.

Στηρίζατε, και πάλι όλοι μαζί, το δημοψήφισμα απάτη, του ΝΑΙ και του ΟΧΙ, της ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, κι εσείς, παρά το ότι ο απλός κόσμος πίστευε πραγματικά ότι ψήφισε ΟΧΙ, εσείς ξέρατε ότι και το ένα και το άλλο ήταν μνημόνιο, του Σόιμπλε ή του Τσίπρα. Έτσι το ίδιο βράδυ, αφού οι ΕΡΑ-ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ-ΑΕΕΚΕ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ πανηγυρίσατε μαζί με τον Τσίπρα στο Σύνταγμα, τους δώσατε, όλοι μαζί και ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ, το εισιτήριο να συμφωνήσουν και να ψηφίσουν μαζί το 3^ο μνημόνιο!

ΕΡΑ-ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝ. ΕΚΠ/ΚΩΝ-ΑΕΕΚΕ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ δεν εξαπατήθηκαν. Συνειδητά εξαπάτησαν το λαό, γιατί ήξεραν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κι όταν είχε 3% έλεγε «ΕΕ και ΝΑΤΟ είναι το σπίτι μας», αυτόν τον ΣΥΡΙΖΑ στήριξαν!

Από τα κοινά σας ψηφοδέλτια επανδρώθηκαν Υπουργεία, Περιφερειακές Διευθύνσεις, Διευθύνσεις Εκπαίδευσης!

Αλλά ακόμα και τώρα, που ο ΣΥΡΙΖΑ έδειξε το πραγματικό του πρόσωπο, μπροστά στην καρέκλα και πάλι πάτε μαζί με κυβερνητικούς συνδικαλιστές, όπως π.χ. στον Σύλλογο Χαϊδαρίου όπου μέσα από το δήθεν «ανεξάρτητο» ψηφοδέλτιο των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ έβγαιναν στη Γ.Σ. του Συλλόγου υποψήφιοι και δήλωναν πλήρη ή και επιμέρους στήριξη της κυβέρνησης και του αντιεκπαιδευτικού κυβερνητικού έργου για την Παιδεία και τελικά ο επικεφαλής, στέλεχος και αυτός του ΣΥΡΙΖΑ, επιχειρούσε κάθε φορά να δικαιολογήσει τίνος είναι το ψηφοδέλτιο κατά τη λαϊκή φράση «τίνος είναι βρε γυναίκα το παιδί;».

Η όποια κριτική κάνουν ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ(ΠΑΣΚ) στις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ είναι κούφια και προσχηματική, στην ουσία λένε ότι η «αριστερή διαχείριση» είναι η κακή ενώ η φιλελεύθερη ή σοσιαλδημοκρατική διαχείριση είναι καλύτερη άρα επιλέξτε όχι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αλλά ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και τα στηρίγματα τους.

ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ λειτούργησαν ως ενιαία παράταξη στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και αυτή τη διетία αλλά και διαχρονικά.

Η ΔΑΚΕ παράταξη της Ν.Δ. έχει βάλει τη σφραγίδα της στον προσανατολισμό της ΔΟΕ. Επιδιώκει να παίξει το παιχνίδι της κυβερνητικής εναλλαγής, όπως έκανε πριν δύο χρόνια η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει πλήρη συμφωνία με την ευρωενωσιακή στρατηγική για την εκπαίδευση! Συμφωνεί με την αξιολόγηση, το νέο σχολείο, τα βιβλία που τσάκισαν τα μυαλά των παιδιών...

Η ΔΗΣΥ(ΠΑΣΚ), αφού στήριξε για 30 χρόνια το ΠΑΣΟΚ και τη στρατηγική του στην εκπαίδευση, μαζί και τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις του 2010 της Διαμαντοπούλου (νέο σχολείο, αξιολόγηση, ελαστικοποίηση εργασιακών σχέσεων...), προσπαθεί σήμερα να ξεπλυθεί πατώντας πάνω στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ που είναι ...παραπέρα αντιλαϊκή! Έλεος! Την ίδια στιγμή βρίσκει θετικά σε μια σειρά αντιδραστικά νομοθετήματα της κυβέρνησης, γιατί φυσικά την πολιτική που υπεράσπισε τόσα χρόνια συνεχίζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ξεχάσαμε φυσικά ότι δικά της στελέχη (πρώην αιρετός) έλεγε σ' αυτήν την αίθουσα και όχι μόνο ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ «στα σχολεία πνέει άλλος αέρας!». Θεωρεί ότι οι συνάδελφοι έχουν μνήμη χρυσόψαρου!

ΔΑΚΕ+ΔΗΣΥ καταψήφισαν στην ΑΔΕΔΥ πρότασή μας να είναι οι συμβασιούχοι ισότιμα μέλη των σωματείων!

ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ και ΑΕΕΚΕ αλλά και αρκετές φορές η ΕΡΑ που τώρα έγινε Πρωτοβουλία/ΛΑΕ διεύρυναν τη διαχρονική συναινετική τακτική της ΔΟΕ και «ξόδεψαν» τη διетία σε «συζητήσεις» (ημερίδες στο εσωτερικό και πάμπολλα συνέδρια της etuce -της εταιρού της Ε.Ε.Ι- στο εξωτερικό). Την ίδια ώρα, ενώ ήταν οι μεγάλοι απόντες από τους σημαντικούς πανεργατικούς αγώνες που έγιναν τη διетία, δήλωσαν συμμετοχή αλλά δεν τους φώναξαν και παραπονιούνταν γι' αυτό στον λεγόμενο κοινωνικό διάλογο τα πορίσματα του οποίου νομοθετεί σήμερα η κυβέρνηση για την εκπαίδευση!

Όλοι μαζί και με τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ πρωταγωνιστή δε στηρίζατε με κινητοποιήσεις τον αγώνα των Νηπιαγωγών ενάντια στο λεγόμενο «Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγεί-

ου», καταψήφισατε τις προτάσεις του ΠΑΜΕ και μείνατε σε ένα τυπικό πρακτικό.

Ταυτόχρονα, δε στηρίζατε στην ουσία τις κινητοποιήσεις των συναδέλφων αναπληρωτών όλων των ειδικοτήτων για μαζικούς μόνιμους διορισμούς τώρα! Μείνατε μόνο στην τυπική κήρυξη κάποιων στάσεων εργασίας. Ενώ οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ έλεγαν τους αναπληρωτές ΕΑ συντεχνία (!), όταν τον Αύγουστο ζητούσαν να καταργηθεί η τροπολογία που έδινε τη δυνατότητα σε μόνιμους συναδέλφους που βγαίνουν «υπεράριθμοι» στη Γενική να εργάζονται χωρίς προσόντα στην ΕΑΕ.

Όλες μαζί οι ηγεσίες σας υπονομεύσατε τις πανεργατικές απεργίες, όχι μόνο με την απραξία, ενίοτε και την απεργοσπασία, αλλά και αναδεικνύοντας τη μορφή πάλης και τη διάρκεια της σε φετίχ, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της απεργίας! Όταν όμως, συνάδελφοι, πετύχαινε η απεργία, μετά αυτές οι ηγεσίες την επικαλούνταν, αλλιώς την αναθεμάτιζαν!

Ενώ παίρνονταν μέτρα πρωτοφανούς βαρβαρότητας για το λαό, δεν κουνιόταν φύλλο σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ... από όλες αυτές τις δυνάμεις παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού. Υπονόμεισαν τις κλαδικές, πανυπαλληλικές και πανεργατικές απεργίες με κάθε τρόπο, από τον χρόνο προκήρυξής τους (π.χ. απεργία ΔΟΕ 15/9/2017), την απραξία τους ως και την ανοικτή υπονόμεισή τους (οι δυνάμεις των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ αλλά και της ΕΡΑ, ΑΕΕΚΕ τις χαρακτηρίζαν ντουφεκίες, πήγαιναν στα σχολεία παραμονές απεργιών ζητώντας ψήφο στις εκάστοτε συνδικαλιστικές εκλογές και τσιμουδιά για την απεργία ή ακόμα χειρότερα έλεγαν για το πόσο λάθος ήταν που κηρύχτηκε τώρα ή για τη διάρκειά της κλπ). Δεν πρέπει να ξεχαστεί ότι το τρίήμερο που ψηφίζοταν το Ασφαλιστικό ήσασταν πραγματικά εξαφανισμένοι!!

Όπως όταν περνούσε το μισθολόγιο του 2011 η ΠΑΣΚΕ/ΔΗΣΥ έλεγε ότι θα παίρναμε αυξήσεις, έτσι και με την ψήφιση του μισθολογίου του 2015, που φέρνει νέο πετσόκομμα στους μισθούς, εκπρόσωπος του ΜΕΤΑ στην ΑΔΕΔΥ αντίστοιχα έλεγε «μην είστε σίγουροι ότι θα έχουμε μειώσεις, κρατήστε και καμιά πισινή...».

Θυμόμαστε επίσης ότι, με πρακτικό συμπλήρωσης των δεικτών που οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ έφτιαξαν, στείλατε στο τέλος πριν δύο χρόνια, όλοι μαζί, τα σχολεία να συμπληρώσουν τους δείκτες με «συνδικαλιστικό τρόπο».

Όλοι μαζί αλλά και δια των αιρετών σας καλλιεργείτε ακόμα και σήμερα αυταπάτες για καλή αξιολόγηση. Ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ χθες ήταν αποκάλυπτα υπέρ της αξιολόγησης απλά διαφωνεί στα πρακτικά ζητήματα, όπως μας είπε, άλλωστε το γράφουν στην ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ ότι η διαφωνία τους έγκειται στη διαδικασία, στο ποιος θα αξιολογηθεί πρώτος, ο προϊστάμενος ή ο υπάλληλος, και όλοι εσείς, ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΕΡΑ-ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝ ΕΚΠ-ΑΕΕΚΕ και οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, αυτή την ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ μοιράζατε και στα σχολεία! Και μην ξεχνάτε ότι ΑΕΕΚΕ-ΕΡΑ καταψήφισαν στην ΑΔΕΔΥ την απεργία αποχή και στους Συλλόγους με τις ανακοινώσεις τους καλούσαν ακόμα και σε απεργοσπασία!

Ψηφίσατε, όλοι μαζί, θέση πέρυσι για την 14χρονη εκπαίδευση και φέτος μετά τις κατευθύνσεις του ίδιου του Υπουργείου στη συνάντηση για την Προσχολική Αγωγή μιλάτε ακόμα και για 14χρονο σχολείο, δηλαδή αλλαγή του χαρακτήρα της Προσχολικής Αγωγής.

Αποκαλυπτική η στάση σας για την Προσχολική Αγωγή: ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ και κομμάτια της στην ΑΔΕΔΥ μαζί με τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ στηρίζατε κινητοποιήσεις της ΠΟΕ-ΟΤΑ ενάντια στη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή! ΔΑΚΕ διετής στη ΔΟΕ ενάντια στη δίχρονη στην ΠΟΕ-ΟΤΑ ενώ οι δυνάμεις σας στην ΚΕΔΕ ζητάνε όλα τα παιδιά ως τα 6 χρόνια στους παιδικούς σταθμούς των Δήμων! Οι δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ στην ΚΕΔΕ και αλλού το ίδιο! Οι δε ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ κυκλοφορούσαν με τρία κείμενα, οι του Δημοσίου ζητούσαν κινητικότητα των νηπιαγωγών από τους παιδικούς σταθμούς στο νηπιαγωγείο, στηρίζουν και τα κείμενα της ΔΟΕ αλλά και τα κατηγορούν(!), κυκλοφορούν και το ψήφισμα συρραφή κειμένων του Συντονιστικού. Δουλεύετε τις Νηπιαγωγούς, κάνετε ψηφοθηρία, αλλά το μόνο πράγμα που ξεχνάτε όλοι εσείς είναι οι παιδαγωγικές ανάγκες των παιδιών της προσχολικής ηλικίας και το ίδιο το Δημόσιο Νηπιαγωγείο!

Ψηφίσατε πέρυσι όλοι μαζί για το 12χρονο σχολείο και ο καθένας ό,τι θέλει εννοεί: ΔΑΚΕ 12χρονο στην ΠΕ, ιδεοληψίες το 12χρονο στη ΔΕ, ΔΗΣΥ σε όλες τις ημερήδες μας έλεγε ότι όσοι μιλούν για 12χρονο το κάνουν για να ξεφύγουν από το σήμερα και στη συνέχεια στήριζαν τα ΕΑΕΠ της Διαμαντοπούλου του ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο, φυσικά ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, ΑΕΕΚΕ, ΕΡΑ στηρίζουν τα σχολεία που προκύπτουν από τα διάφορα προγράμματα της ΕΕ και οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ 12χρονο στην ΠΕ 12χρονη με διπλό ανισότιμο δίκτυο στη ΔΕ. Ποιον κοροϊδεύετε τελικά όλοι εσείς που ψηφίζετε τίτλους χωρίς περιεχόμενο; Και κατά τα άλλα αρραδιάζετε και ένα κατεβατό με αιτήματα, που ούτε αυτά, με την τακτική του κυβερνητικού συνδικαλισμού που έχετε, μπορείτε φυσικά να διεκδικήσετε.

Ταυτόχρονα κλείνετε το μάτι για να γίνεται ανάθεση μαθημάτων ένθεν και εκείθεν, στηρίζετε δηλαδή ένα αναχρονιστικό σχολείο όπου όλοι θα τα κάνουν όλα! Κατά τα άλλα κάποιοι σχίζουν τα ιμάτιά τους για τους συναδέλφους των ειδικοτήτων, όταν τέτοιοι βρίσκονται στο ακροατήριο!

Η πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΔΟΕ συμφωνεί με τη στρατηγική της ΕΕ στην εργασία που φέρνει πλήρη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, και τη στρατηγική ΕΕ ΟΟΣΑ στην εκπαίδευση που φέρνει την αυτόνομη διαφοροποιημένη σχολική μονάδα με ό,τι αυτό συνεπάγεται: απολύσεις, ημιμάθεια...

Τελικά, αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι δε μπορεί να είσαι και με την ΕΕ, την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του κεφαλαίου και με τον λαό!

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

αυτές οι ηγεσίες όλων αυτών των παρατάξεων, με αυτή τη γραμμή του κυβερνητικού συνδικαλισμού, μπλε, πράσινου, ροζ και γιαλαντζί, όχι απλά δε θέλουν και δε μπορούν να μας πάνε μπροστά, αλλά είναι μέρος του προβλήματος και πρέπει να ξεπεραστούν.

Το ΠΑΜΕ είναι η ελπίδα και η προοπτική!

Όλο αυτό το διάστημα, το ΠΑΜΕ είναι η μόνη δύναμη που οργάνωσε και καθοδήγησε αγώνες με σωστό προσανατολισμό, αυτό που ο κόσμος λέει 'ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΑΜΕ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ, ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΤΟ ΠΑΜΕ ΔΕ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ ΤΙΠΟΤΑ' είναι η αλήθεια και όλοι το ξέρουν.

Μόνο το ΠΑΜΕ βάζει στο κίνημα την ταξική γραμμή πάλης, τον αγώνα ενάντια σε κάθε αντιλαϊκή πολιτική απ όποια κυβέρνηση και αν εφαρμόζεται, διεκδικεί αταλάντευτα την ανάκτηση των απωλειών μας και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας. Παλεύει αταλάντευτα ενάντια σε ΕΕ-ΝΑΤΟ, για αποδέσμευση απ' αυτούς του ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, αταλάντευτα ενάντια στο κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του, ανεξαρτήτου χρώματος!

Είναι το κίνημα που πρέπει να ενισχυθεί γιατί αποτελεί την ελπίδα και την απαντοχή των εργαζομένων!

Γι' αυτό σας καλούμε να ενισχύσετε αυτή τη γραμμή, να γυρίσετε την πλάτη σε όλες αυτές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού και των στηριγμάτων τους που θέλουν την ψήφο σας για να την επενδύσουν στην κυβερνητική εναλλαγή και σεις και όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί να πληρώνουμε τα αποτελέσματα αυτής της γραμμής ήττας στο κίνημα.

Γι' αυτό σας καλούμε να στηρίξετε την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών (ΑΣΕ), το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ, που στους Συλλόγους μας παλεύει με αυτή τη γραμμή και να είστε σίγουροι ότι η ψήφος σας θα πιάσει τόπο, θα είναι ψήφος δύναμης για την οικονομία, το σχολείο και τον εκπαιδευτικό των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Ιδιαίτερα καλούμε όλους εσάς τους συναδέλφους που κάθεστε στις παρυφές αυτής της αίθουσας και έχετε βγει από διάφορα ψηφοδέλτια και σας πονάει το κίνημα, που θέλετε να γυρίσετε πίσω και να νιώθετε συνεπείς σ' αυτά που έχετε πει, μην τους αφήσετε να σας κάνουν να ψηφίσετε τον κυβερνητικό συνδικαλισμό από την πίσω πόρτα!

Η ενδυνάμωση του ψηφοδελτίου της ΑΣΕ θα είναι και δική σας δύναμη, θα είναι δύναμη όλων μας, θα είναι δύναμη του κινήματος, γιατί εμείς έχουμε αταλάντευτη πίστη στη δύναμη του αγώνα, έχουμε το δίκιο με το μέρος μας και γι' αυτό η νίκη τελικά θα είναι δική μας, θα είναι του λαού!

Σπύρος Μαρίνης

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, απευθύνουμε αγωνιστικό συναδελφικό χαιρετισμό στους χιλιάδες συμβασιούχους που βρίσκονται στο δρόμο του αγώνα για να μην τους πετάξει η κυβέρνηση στο δρόμο. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προχωρά στις μαζικότερες απολύσεις των τελευταίων

ετών. Συνεχίζει και διευρύνει το δρόμο των απολύσεων, όπου άνοιξαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Συνεχίζει το δρόμο των απολύσεων που χάραξαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, το δρόμο των 4.000 διαθεσιμότητων εκπαιδευτικών του Μητσοτάκη και του Αρβανιτόπουλου.

Καλούμε ξανά άλλη μια φορά από το βήμα του Συνεδρίου σε έμπρακτη στήριξη και αλληλεγγύη στον αγώνα των συναδέλφων. Εμείς το δηλώνουμε ότι θα βρεθούμε στο δρόμο του αγώνα και τώρα και όλο το καλοκαίρι και όποτε χρειαστεί. Το αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά ενώνει όλους τους εργαζόμενους. Είναι αυτό το αίτημα που αμφισβητεί και πάει κόντρα σε μια ολόκληρη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των επιχειρηματικών ομίλων που επιδιώκουν τη γενίκευση της ελαστικής εργασίας και της βαρβαρότητας.

Συναδέλφω, δε δεχόμαστε τον 21^ο αιώνα, το 2017, να ζούμε σαν δούλοι. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις και οι δυνατότητες να υπάρχει σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους. Ο λαός μας και το κίνημά του έχει τη δύναμη αυτό να το επιβάλλει. Αυτούς τους συναδέλφους, τους συμβασιούχους συναδέλφους, δυστυχώς φρόντισαν αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, που σήμερα δηλώνουν την αμέριστη στήριξη στον αγώνα τους, φρόντισαν να αποκλείσουν από τα συνδικάτα και αυτή είναι η αλήθεια. Από την ΠΟΕ - ΟΤΑ, από το Υπουργείο Πολιτισμού και αλλού.

Αυτούς που σήμερα απολύονται φρόντισαν οι ίδιες τους οι Ομοσπονδίες, οι πλειοψηφίες της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ και άλλων δυνάμεων να θεωρούνται συναδέλφω δεύτερης κατηγορίας. Και για να μην ξεχνάμε, όπως επί χρόνια τέτοιοι συναδέλφω θεωρούνταν και οι αναπληρωτές και οι ωρομίσθιοι, όπου με τον αγώνα των πρωτοβάθμιων σωματείων και του κλάδου απαίτησαν και κατάκτησαν το δικαίωμά τους να είναι ισότιμα μέλη στο συνδικάτο.

Θα μείνει πραγματικά με μελανά γράμματα στην ιστορία γραμμένη η στάση των ηγεσιών της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ στο 36^ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Αυτές οι δυνάμεις, όλες μαζί, από κοινού, καταψήφισαν την πρόταση της ΔΑΣ για τροποποίηση του Καταστατικού της ΑΔΕΔΥ ώστε να μπορούν όλοι οι συμβασιούχοι σε όλο το δημόσιο τομέα να είναι ισότιμα μέλη των συνδικάτων.

Η χθεσινή συζήτηση γύρω απ' αυτό το θέμα απόδειξε ακριβώς ότι δε θέλουν αυτούς τους συναδέλφους στα συνδικάτα. Ότι το αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου κάποιους τους ενοχλεί και εδώ από την τοποθέτηση της ΔΑΚΕ πριν αναδείχθηκε ένας πολύ επικίνδυνος δρόμος για το συνδικάτο. Ο δρόμος των προσφυγών στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια, που δήθεν εκεί θα λυθούν τα ζητήματα των εργασιακών δικαιωμάτων. Μην ξεχνάμε ότι και για τους συμβασιούχους στους Δήμους τον ίδιο δρόμο, όταν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ αντιπολίτευση πρότεινε. Ότι με την υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας θα λυθεί το πρόβλημα της μόνιμης και σταθερής δουλειάς. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτοί που στηρίζουν την πολιτική της εκθρεφείται τη μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Και μπαίνει ένα ζήτημα και ηθικής τάξης, συνάδελφοι. Πώς είναι δυνατόν σύνεδροι από τη ΔΟΕ αλλά και την ΟΛΜΕ στο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, οι οποίοι είχαν εκλεγεί με την ψήφο χιλιάδων συμβασιούχων, στο Συνέδριο αυτό να μην κάνουν το στοιχειώδες καθήκον τους, να ψηφίσουν οι συμβασιούχοι να είναι μέλη των συνδικάτων; Αυτό είναι κριτήριο. Και αυτό όσο και αν κάποιοι προσπαθούν να κάνουν να ξεχνιέται δε θα ξεχαστεί.

Από το βήμα της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης θέλουμε να δηλώσουμε πως η σκέψη μας και το βλέμμα μας είναι σήμερα στραμμένο στη Θεσσαλονίκη, όπου εκατοντάδες Σωματεία, Συνδικάτα, Επιτροπές Αγώνα, διαδηλώνουν ενάντια στον πόλεμο και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Σήμερα η Θεσσαλονίκη γίνεται το επίκεντρο της ταξικής διεθνιστικής αλληλεγγύης όλων των Βαλκανικών λαών. Δεκάδες συνδικάτα από τα Βαλκάνια με μία φωνή λένε: οι λαοί δεν θα χύσουμε το αίμα μας για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Θέλουμε να ζήσουμε αδερφωμένοι και κυρίαρχοι του πλούτου που παράγουμε.

Προσφέρουν επικίνδυνη υπηρεσία στον κλάδο όλες αυτές οι δυνάμεις οι οποίες θεωρούν αυτά τα ζητήματα, ζητήματα ξένα για το εκπαιδευτικό κίνημα. Καλούμε τους συναδέλφους και προειδοποιούμε: να μην επαναπαυθούν από τα μεγάλα και παραπλανητικά λόγια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ότι η Ελλάδα αποτελεί στις σημερινές συνθήκες μια όαση σταθερότητας, τη στιγμή που η γειτονιά μας φλέγεται. Στο σχεδιασμό NATO - ΗΠΑ - Ευρωπαϊκής Ένωσης οι ελληνικές κυβερνήσεις συμμετέχουν εδώ και χρόνια. Είναι αλήθεια ότι με τη φροντίδα όλων των κυβερνήσεων και της σημερινής το 2% του ΑΕΠ της χώρας δίνεται για πολεμικές νατοϊκές δαπάνες και σ' αυτό συμφωνούν όλοι, την ίδια στιγμή που περικόπτουν δαπάνες στην υγεία, στην παιδεία, συγχωνεύουν σχολεία, απολύουν εργαζόμενους.

Λεφτά για το NATO και τους επιχειρηματικούς ομίλους υπάρχουν. Λεφτά για τις λαϊκές ανάγκες όμως όχι. Να καταδικάζουμε το λαό σε μία μίζερη και άθλια ζωή. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έκανε και ένα ακόμα βήμα σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Κάλεσε το NATO στο Αιγαίο. Επέκτεινε τις βάσεις της Σούδας, διεκδικεί νέα εξοπλιστικά προγράμματα, βάζει, δηλαδή, πιο γερά τη χώρα σε αυτή τη δίνη των ιμπεριαλιστικών πολέμων και ανταγωνισμών.

Και για να μην ξεχνιόμαστε, συνάδελφοι, δεν είναι μόνο η κυβέρνηση της δεύτερης φορά αριστερά που τα κάνει αυτά, και η κυβέρνηση της πρώτης φοράς αριστερά, πριν ψηφιστεί το μνημόνιο, όταν ακόμα κινιόταν στον αστερισμό της σκληρής διαπραγματεύσεως, του δημοψηφίσματος και των μεγάλων αυταπατών που καλλιεργούσε, και τότε όταν σήμερα τα στελέχη που βρίσκονται στο χώρο του ΜΕΤΑ, της ΛΑΕ, που από κοινού συμπορεύονται με δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο συνδικαλιστικό κίνημα, και τότε ήταν αυτή η κυβέρνηση που καλούσε τους Αμερικάνους να φτιάξουν βάση στο Αιγαίο. Και τότε ήταν μ' αυτές τις δυνάμεις μέσα η κυβέρνηση που έβαζε ως προμετωπίδα την πολυεπίπεδη εξωτερική πολιτική.

Είμαστε υποχρεωμένοι, μια και μιλάμε για το ζήτημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου, να χαιρετίσουμε από αυτό εδώ το βήμα τους συναδέλφους, τα Σωματεία που με αυταπάρνηση

και υψηλό αίσθημα ευθύνης έδωσαν τη μάχη της υποδοχής, της στήριξης, της εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων. Στον Πειραιά, το Σχιστό, το Σκαρμαγκά, τον Ελαιώνα, το Ωραιόκαστρο, τα Διαβατά, την Βοιωτία, τα Γιάννενα και αλλού.

Χαιρετίζουμε τους Συλλόγους Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης σε όλη τη χώρα που μπήκαν μπροστά στα ζητήματα διεκδίκησης άμεσων μέτρων στήριξης των προσφύγων και εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων, που ανέδειξαν ότι η προσφυγιά είναι γέννημα θρέμμα του συστήματος που γεννά πολέμους και εκμετάλλευση. Αυτή η στάση των Σωματείων, η μαχητική και πρωτοπόρα στάση από κοινού με τα εργατικά συνδικάτα και το εργατικό κίνημα ήταν που έβαλε μπλόκο στο φασιστικό και ναζιστικό δηλητήριο της Χρυσής Αυγής, στη φασιστική και ρατσιστική προπαγάνδα των υπόδικων. Το φασισμό και το σύστημα που τον γεννά μόνο το εργατικό κίνημα, η εργατική τάξη μπορεί να τον νικήσει, θα τον νικήσει, όπως το έχει κάνει και στην ιστορία.

Η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας μας πραγματοποιείται σε μια περίοδο που εντείνεται η αντιλαϊκή επίθεση. Μέτρα και μνημόνια στην ημερήσια διάταξη, με στόχο την ανάπτυξη των κερδών των καπιταλιστών. Είναι προκλητικό, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, το κλίμα που προσπαθεί να δημιουργήσει η κυβέρνηση, την ευφορία στις πλάτες ενός ματωμένου, γονατισμένου λαού. Ότι τα μέτρα που ψηφίστηκαν για το κλείσιμο της αξιολόγησης και οι αποφάσεις του Eurogroup ανοίγουν μια θετική προοπτική για το λαό. Τα μέτρα που ψηφίστηκαν, τα ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2060, είναι προαπαιτούμενα για την όποια ρύθμιση του χρέους. Μέχρι το 2060 ανοίγουν τάφο και λάκκο βαθύ στο λαό.

Τι μας λένε οι εκπρόσωποι των κυβερνητικών παρατάξεων, παλιών και νέων; Η κυβέρνηση εκβιάζεται, οι θεσμοί επιβάλλουν, ας βάλουμε λίγο πλάτη να κάνουμε λίγο υπομονή και θα βρούμε ξέφωτο. Την ίδια στιγμή όμως δίνουν μποναμάδες στα επιχειρηματικά συμφέροντα και στο κεφάλαιο. Τέτοιος μποναμάς ήταν οι απολύσεις των συμβασιούχων. Τέτοιος μποναμάς είναι οι απολύσεις που προετοιμάζονται στην εκπαίδευση, γιατί αν το αντιληφθήκατε, συνάδελφοι, με το ΦΕΚ που προχωρά σε καταργήσεις και υποβιβασμούς σχολείων ήδη προαναγγέλλονται 500 απολύσεις αναπληρωτών για του χρόνου, γιατί περικόπτονται 500 θέσεις δουλειάς. Αυτοί είναι οι μποναμάδες.

Θέλουμε να θέσουμε στο σώμα της Γενικής Συνέλευσης ένα βασικό ερώτημα: η πείρα των δύο τελευταίων ετών, ειδικότερα των δύο τελευταίων ετών διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, δείχνει ένα πράγμα το οποίο θέλουμε ή δε θέλουμε όλοι το αντιλαμβανόμαστε: ότι η αντιλαϊκή επίθεση, τα μέτρα, θα είναι συνεχώς στην ημερήσια διάταξη όσο στο επίκεντρο της οικονομίας και της κοινωνίας θα βρίσκονται τα κέρδη, οι στόχοι της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Συνάδελφοι, εδώ, σ' αυτό το πράγμα βρίσκεται η αιτία της αντιλαϊκής πολιτικής. Και αυτή την αιτία, σε αυτή εδώ την αίθουσα, μόνο οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ αυτές τις μέρες αναδεικνύουν. Η αιτία δε βρίσκεται στην ανικανότητα ή στις ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ, όπως μας λέει η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ.

Η αιτία δε βρίσκεται στην υποτέλεια της κυβέρνησης, το ότι η χώρα δήθεν είναι υπό επιτροπεία, όπως καλλιεργεί το ΜΕΤΑ, οι Παρεμβάσεις και ο ΣΥΡΙΖΑ. Οι απαιτήσεις του ΣΕΒ, για παράδειγμα, για την παιδεία, οι 12 συν 2 θέσεις για την αυτονομία, την αξιολόγηση κ.τ.λ. δεν είναι απλά μνημονιακές υποχρεώσεις. Είναι επιταγές για να βγει το κεφάλαιο από την κρίση του και να υποτάξει το σχολείο στις ανάγκες της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Αυτή την πραγματικότητα προσπαθούν αυτές εδώ τις μέρες να καλύψουν όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις. Γι' αυτό έχουν επιδοθεί σε περιγραφές, σε κούφια λόγια, μακριά και έξω απ' την πραγματικότητα, προσπαθώντας να συγκαλύψουν και τις δικές τους ευθύνες. Η πλειοψηφία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας δεν έχει γραμμή σύγκρουσης μ' αυτή την πολιτική. Αυτή είναι η αλήθεια. Οι ηγεσίες της ΔΟΕ διαχρονικά και η απερχόμενη αποτέλεσε στήριγμα των αντιλαϊκών κυβερνήσεων.

Αλήθεια, συνάδελφοι, τι έκανε η πλειοψηφία της ΔΟΕ την προηγούμενη διετία για την οργάνωση της πάλης του κλάδου απέναντι σ' αυτά; Δεν έκανε τίποτα. Δεν κήρυξε καμία από τις μεγάλες πανεργατικές απεργίες. Δεν προετοίμασε καμία μάχη ενάντια στα μέτρα που ψηφίζονταν. Και αυτά τα μέτρα ήταν που καθόριζαν και την πραγματικότητα στο σχολείο. Αυτή είναι η αλήθεια.

Πάρθηκαν πραγματικά ορισμένες πρωτοβουλίες μόνο για τα ζητήματα της εκπαίδευσης, περιφρουρώντας όμως με κάθε τρόπο το να μην ανοίξει συζήτηση για τα μεγάλα ζητήματα. Όταν ψηφίζεται μνημόνιο, όταν μιλούν για περικοπές μέχρι το 2060, για 3,5% πλεονάσματα, πραγματικά σε ποιο πλαίσιο θα υλοποιηθούν οι μόνιμοι διορισμοί; Πώς θα υλοποιηθούν τα αιτήματα του κλάδου χωρίς σύγκρουση;

Κρύβουν επιμελώς τη μεγάλη εικόνα που διαμορφώνει την πολιτική πραγματικότητα γιατί συμφωνούν, συνάδελφοι, μ' αυτό το μονόδρομο. Θυμηθείτε, όταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προετοίμαζε 4^ο μνημόνιο η Διδασκαλική Ομοσπονδία με την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου τι έκανε; Περιφερειακές συσκέψεις με θέμα τη μοριοδότηση των μεταθέσεων. Ένα σημαντικό μν ζητήμα αλλά έξω από το βασικό επίδικο που κρινόταν. Αλήθεια, ρωτάμε καλοπροαίρετα: αυτός ο προσανατολισμός βοήθησε; Προετοίμασε; Έδωσε δύναμη στους συναδέλφους να πάρουν κουράγιο απ' την Ομοσπονδία τους, να αντιπαλέψουν τα μέτρα που έρχονταν;

Το ζήτημα της μόνιμης και σταθερής δουλειάς. Θυμίζουμε, συνάδελφοι, τι ψηφίστηκε στο προηγούμενο Συνέδριο; Με πρόταση της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών; Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Αμέσως μετά όμως όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις άρχισαν να αποδομούν αυτό το αίτημα. Έλεγαν ότι αυτό είναι ένα άδειο ποικάμισο. Έλεγαν ότι πρέπει να μπούμε σε διαδικασία κριτηρίων. Και ας μην πάμε πολύ μακριά. Οι ίδιες δυνάμεις, ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ στην ΟΛΜΕ έχουν καταθέσει ολόκληρη πρόταση για τη μοριοδότηση των προσλήψεων. Κατέθεσαν πρόταση Νόμου στην κυβέρνηση. Την ίδια στιγμή που η αδιοριστία μεγαλώνει. Το ξαναλέμε: εδώ και τώρα η μόνη λύση είναι οι 23.000 διο-

ρισμοί τουλάχιστον όλων αυτών που δούλευαν και δουλεύουν με σύμβαση στο Δημόσιο στην εκπαίδευση.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτή η ηγεσία του κλάδου, για να συντομεύω και να μην τρώω το χρόνο, είναι μέρος του προβλήματος. Ο κλάδος και συνολικά το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα πλήρωσε ακριβώς τον κυβερνητισμό στο συνδικαλιστικό κίνημα, τη μετατροπή των συνδικάτων σε ουρά των αστικών κυβερνήσεων, σε σκαλοπάτι για να ανεβοκατεβαίνουν αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Και εδώ ρωτάμε: η στάση της πλειοψηφίας των Παρεμβάσεων, του ΜΕΤΑ, που καλλιέργησε αυτή τη λογική, βοήθησε το συνδικαλιστικό κίνημα να βρεθεί έτοιμο; Αυτές οι δυνάμεις έχουν μεγάλη ευθύνη γιατί έβαλαν πλάτη στην κυβερνητική εναλλαγή, γνώριζαν τι κόμμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, ο ΣΥΡΙΖΑ ακόμα και όταν ήταν στο 2,99% το Μάαστριχτ στήριζε, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Λευκή Βίβλο.

Κανείς εδώ δεν εξαπατήθηκε. Δεν εξαπατήθηκε γιατί ακριβώς αυτές οι δυνάμεις κινήθηκαν στη γραμμή ενσωμάτωσης, προσπαθούν, δηλαδή, να βάλουν στην ίδια μασάλη δύο καρπούζια. Αυτό δεν γίνεται. Δεν γίνεται οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη. Δεν γίνεται τα κέρδη και τα εργατικά δικαιώματα να πηγαίνουν μαζί. Δεν γίνεται και το κεφάλαιο και οι εργάτες. Πρέπει να διαλέξουμε στρατόπεδο. Εμείς έχουμε διαλέξει στρατόπεδο και αυτό το στρατόπεδο υπηρετούμε.

Γνωρίζουμε τις δυσκολίες. Δεν αποδεχόμαστε όμως ότι δεν γίνεται τίποτα. Το ότι γίνονται πολλά και μπορούν να γίνουν περισσότερα το δείχνουν οι αγώνες των συμβασιούχων στους ΟΤΑ, οι αγώνες για σύμβαση στη Ζώνη κόντρα στο εφοπλιστικό κεφάλαιο, οι αγώνες στους χώρους δουλειάς απέναντι στις απολύσεις, η απεργία στον τουρισμό, οι αγώνες για την κατοχύρωση της κυριακάτικης αργίας που αφορά και μας γιατί θα δουλεύουν τα παιδιά μας, οι δικοί μας άνθρωποι μέρα-νύχτα χωρίς ξεκούραση και αυτό αφορά τους δασκάλους.

Η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών είναι συνδυασμός που απαρτίζεται από συνδικαλιστές, οι οποίοι συμμετέχουν στα Σωματεία τους μέσα από το ΠΑΜΕ. Το ΠΑΜΕ δεν είναι, συνάδελφοι, αυτό που κατηγορήθηκε τα προηγούμενα χρόνια. Δεν είναι κομματική παράταξη, δεν είναι ένα σχήμα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Είναι μέτωπο συνδικαλιστικών οργανώσεων. Είναι μέτωπο Ομοσπονδιών. Είναι αυτό το κίνημα που ήρθε ως αναγκαία απάντηση στον εκφυλισμό στο συνδικαλιστικό κίνημα της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Είναι αυτό το κίνημα που είναι καρφί στο μάτι της πλουτοκρατίας. Όλοι μαζί αποκαλούσαν το ΠΑΜΕ διάσπαση στο συνδικαλιστικό κίνημα. Όλοι μαζί προσπαθούσαν να πουν ότι το ΠΑΜΕ κάνει ξεχωριστές πορείες και άλλα τέτοια.

Εμείς καλοπροαίρετα λέμε, συνάδελφοι, το θέμα δεν είναι χωροταξικό, αλλά τα προηγούμενα χρόνια μακάρι να γέμιζαν οι πλατείες, αλλά κάποιες πλατείες ήταν άδειες και δεν είδαμε κάποιους απ' αυτούς που κόπονται σήμερα στο δρόμο. Και απ' αυτούς που μας κατηγορούν και απ' αυτούς που μιλάνε για απεργίες φαντάσματα.

Συνάδελφοι, τελειώνω με μία μόνο κουβέντα. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν δυσκολίες. Μπορούμε να τις αντι-

παλέψουμε και το έχουμε αποδείξει. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι σε αυτήν εδώ την αίθουσα υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι που ακούν το λόγο του ΠΑΜΕ, το εμπιστεύονται, αναγνωρίζουν ότι χωρίς το ΠΑΜΕ τα πράγματα θα ήταν πολύ χειρότερα. Έχουμε να πούμε το εξής: αυτό που σήμερα μπορεί να φαίνεται ακίνητο αύριο μπορεί να μετακινηθεί ριζικά. Ο συσχετισμός μπορεί να αλλάξει και όχι μόνο προς τα πίσω. Ο συσχετισμός μπορεί να αλλάξει και προς τα μπρος.

Και αυτό το έχει αποδείξει η ιστορία του εργατικού λαϊκού κινήματος. Αυτό διδάσκει η ιστορία. Και επειδή εγώ δεν είμαι Κρητικός αλλά θα επικαλεστώ έναν Κρητικό τον Καζαντζάκη θα πω το εξής: Να μην καταδεχθούμε να ρωτήσουμε αν θα νικήσουμε ή θα νικηθούμε. Πρέπει να πολεμήσουμε. Στον πόλεμο και στον ταξικό αγώνα βρίσκεται η λύση. Εμείς όλες μας τις δυνάμεις θα τις καταθέσουμε σε αυτό τον αγώνα, συνάδελφοι.

Νίκος Καλόγης

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι,

Είμαστε όλοι μάρτυρες σε ένα ιστορικό πισωγύρισμα. Τις τελευταίες δεκαετίες διαμορφώνονται συνεχώς δυσμενέστεροι όροι για τον κόσμο της μισθωτής εργασίας και ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους η ανεργία και το χαμηλό επίπεδο μισθών είναι το διαβατήριο για την ανασφάλειά τους.

Συνεχίζονται οι πολιτικές επαναρύθμισης της αγοράς εργασίας με όρους νεοφιλελεύθερης απορρύθμισης. Αυτές εστιάζονται στην υποχώρηση της πλήρους και σταθερής εργασίας, στη διόγκωση των μορφών εργασιακής επισφάλειας, χαμηλών ταχυτήτων αμοιβής και δικαιωμάτων, στην ελαστικοποίηση των ωραρίων, στην απελευθέρωση των απολύσεων, στην αποδιάρθρωση των συλλογικών συμβάσεων και τέλος στη σύγκλιση των εργασιακών καθεστώτων του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, με όρους συνολικής υποβάθμισης.

Στην εκπαίδευση η επιδείνωση όλου του φάσματος των εργασιακών σχέσεων, το ασφαλιστικό, η μισθολογική υποβάθμιση και ιδιαίτερα η ελαστικοποίηση επιστρατεύονται για να καταστήσουν τους εκπαιδευτικούς ένα φθηνό εκμεταλλεύσιμο και ιδεολογικά υποταγμένο εργατικό δυναμικό. Τελικός σκοπός είναι η δημιουργία ενός φθηνού και πειθαρχημένου σχολείου.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και η πλήρης ευελιξία στα ωράρια, στη συμπλήρωση ωραρίων, αλλά και η ανάθεση μαθημάτων. Και αυτό γιατί η επιταγή είναι σαφής. Πλήρης αξιοποίηση προσωπικού και ωραρίου, χωρίς όρους και ανεξάρτητα από τις όποιες επιπτώσεις στα μορφωτικά δι-

καιώματα των μαθητών, παρά μόνο με ένα κριτήριο` αυτό του περιορισμού των εργαζόμενων στην εκπαίδευση και αυτή θα είναι η κατεύθυνση από δω και πέρα.

Όλοι τα κάνουν όλα για να γίνονται όλο και λιγότεροι. Και σ' αυτά ακριβώς θα πρέπει να στοχεύει και η δική μας απάντηση και αντίδραση. Και σ' αυτό επιτρέψτε μου πως πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Θα υπερασπιστούμε το δικαίωμα της εργασίας όλων των εκπαιδευτικών και αυτό μπορεί να γίνει πράξη μόνο αν ως εκπαιδευτικοί δεν δεχθούμε να παίξουμε το παιχνίδι του σχεδιασμού ΟΟΣΑ και των κυβερνήσεων, και επομένως δεν θα δεχθούμε από το Σεπτέμβρη την ανάθεση μαθήματος άλλης ειδικότητας.

Και είδαμε ότι αυτό δεν έχει σταματημό και συνεχώς διευρύνεται. Ξεκινήσαμε με τα μαθήματα της θεατρικής αγωγής, εικαστικών, μουσικής κλπ. και είδαμε αμέσως μετά ότι ακολούθησε η δυνατότητα σε δασκάλους ΠΕ 70 με ένα σεμινάριο, λίγων ωρών ή κάποιων ημερών, να μπορεί να αναλαμβάνει είτε τμήματα ένταξης, είτε παράλληλη στήριξη. Και αν κάποιος θέλουν ή άθελά τους ίσως, να διευκολύνουν τις αντιπαραθέσεις μέσα στον κλάδο με το αν φέτος έμεναν άνεργοι περισσότεροι δάσκαλοι ή ειδικότητες, θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο πως αυτό πολύ εύκολα μπορεί να ανατραπεί, αφού στόχο έχει να έχουμε συνεχώς λιγότερο προσωπικό αλλά και να ανακυκλώνουμε όσο γίνεται την ανεργία.

Επομένως, κάθε φορά για να εκτονώνουν την κατάσταση και τις συσσωρευμένες αντιδράσεις θα μπορούν να κλείνουν ή να ανοίγουν τη στρόφιγγα ανάλογα σε οποιαδήποτε ειδικότητα. Και φυσικά οι αναπληρωτές θα γίνουν ακόμα λιγότεροι αν λάβουμε υπ' όψιν την οδηγία έχει βγει από την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οδηγία προαπαιτούμενο 77, που μιλάει για την αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών, αλλά και της αναλογία μαθητών ανά δάσκαλο, ανά εκπαιδευτικό. Και όσο και αν διαψεύδει το Υπουργείο, ότι δεν μιλάει και δεν έχει αποφασιστεί καμία αύξηση ωραρίου, ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει υπογραφή σε ένα μνημόνιο και πόσο είναι έτοιμη η κυβέρνηση να το αντιπαλέψει.

Τέλος, θα αποφασίσουμε αύριο ομόφωνα, γιατί όλοι συμφωνούμε, για την ανάγκη μόνιμων διορισμών. Θα πρέπει να αποφασίσουμε όμως επιπλέον, επειδή ο Σεπτέμβρης είναι πάρα πολύ κοντά, ότι από το Σεπτέμβρη θα κάνουμε πράξη «το να μην δεχθούμε καμία ανάθεση μαθήματος άλλης ειδικότητας» και η υπεράσπιση της εργασίας όλων των συναδέλφων αναπληρωτών να είναι ο επόμενος στόχος.

Για το θέμα της προσχολικής αγωγής. Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, είναι πάρα πολύ σοβαρό και θα πρέπει να το δούμε και να οργανώσουμε τον αγώνα για να αποτρέψουμε τα χειρότερα αλλά και να πετύχουμε τη διεύρυνση της φοίτησης στα 2 χρόνια υποχρεωτικά. Ξέρετε πολύ καλά πόσο εύκολα οδηγούμαστε σε ιδιωτικοποιήσεις. Ξέρουμε πολύ καλά ότι σε μια νύχτα μπορεί να αλλάξουν καθεστώς διαχείρισης δομών του δημοσίου. Δείτε τι θα γίνει με τα σκουπίδια και ποιος είναι ο στόχος. Μέσα σε κάποιες μέρες μπορεί να βρεθούν να έχουν την αποκομιδή ιδιώτες στα χέρια τους και οι εργαζόμενοι να είναι απολυμένοι. Έτσι λοιπόν ξέρουμε πολύ καλά και πρέπει να το αναδείξουμε,

τι σημαίνουν voucher στην εκπαίδευση και πώς ανοίγει η κερκόπορτα να περάσουν σε όλη την εκπαίδευση.

Κατοχύρωση του νηπιαγωγείου και της δίχρονης προσχολικής αγωγής σημαίνει υποχρεωτική δίχρονη αγωγή μόνο στη δημόσια εκπαίδευση. Επομένως, τώρα θα πρέπει να παλέψουμε να εφαρμοστεί άμεσα, το Σεπτέμβρη δηλαδή πρέπει να βάλουμε μπροστά ένα διαρκή αγώνα για να εφαρμοστεί και να γίνει πράξη άμεσα, η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Για το προσφυγικό νομίζω ότι η θέση της Ομοσπονδίας ήταν πίσω από τις ανάγκες και από αυτό που πραγματικά έπρεπε να κάνει η Ομοσπονδία. Έπρεπε ξεκάθαρα από την αρχή να απαιτήσουμε όλα τα παιδιά, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, να μπουν στο πρωινό πρόγραμμα, κάτι που δεν το αποφασίσαμε όμως γιατί την ευθύνη την έχουν άλλες παρατάξεις. Αυτό πρέπει να είναι πρόταγμα στις αυριανές αποφάσεις. Απ' το Σεπτέμβρη όλα τα παιδιά χωρίς όρους και προϋποθέσεις στο πρωινό πρόγραμμα. Και κάτι ακόμα. Δεν θα σταματήσουμε εκεί όμως. Θα πρέπει να μιλήσουμε σαν Ομοσπονδία και για την πηγή αυτών των προσφύγων που δεν είναι καμία άλλη πέρα από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Τέλος, έχουμε μπροστά μας και θα έχουμε απ' το Σεπτέμβρη ένα καινούργιο συνδικαλιστικό νόμο με τη χειρότερη απ' όλες διάταξη, να μην μπορεί το συνδικάτο να κηρύξει απεργία αν δεν συμμετάσχουν στην απόφαση το 50 συν 1 των μελών του. Καταλαβαίνετε ότι ο στόχος αυτού του συνδικαλιστικού νόμου δεν είναι άλλος από τον περιορισμό στο δικαίωμα στην απεργία αλλά και των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Επομένως, πρέπει να είμαστε έτοιμοι και γι' αυτό.

Αλλά δεν θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε μόνο αυτά. Για να περάσουν όλα αυτά χρειαζόμαστε και έναν υποταγμένο και φοβισμένο εκπαιδευτικό. Τίποτα από αυτά δε μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την εξασφάλιση πειθαρχημένων και χειραγωγημένων εκπαιδευτικών και το συστηματικό έλεγχο του έργου τους που είναι απαραίτητα εργαλεία για την υλοποίησή τους. Η ανασφάλεια που θα πρέπει να αισθάνεται και να νιώθει στο πετσί του ο εκπαιδευτικός αποτελεί βασική προϋπόθεση.

Γι' αυτό δεν πρέπει να περάσει η αξιολόγηση και αυτός ο αγώνας πρέπει να οργανωθεί από αύριο.

Η λύση είναι μία, συναδέλφοι, και είναι γνωστή. Μόνο ο αγώνας για την ανατροπή αυτών των πολιτικών μπορεί να φέρει αποτέλεσμα. Και αυτό ακριβώς το χρέος έχει η Ομοσπονδία. Το πρόβλημα όμως είναι ότι η πλειοψηφία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ θεωρεί ότι αυτό γίνεται με ανακοινώσεις, χωρίς οργανωμένο αγώνα, αφού σε πολύ μεγάλο βαθμό, αν όχι απόλυτα, είναι πεπεισμένη ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Οι πολιτικές είναι δεδομένες, ο καπιταλισμός είναι δεδομένος, η πάλη των τάξεων δεν τους αφορά και επομένως παλεύουμε για μερεμέτια.

Και όταν οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΔΝΤ και των κυβερνήσεων συγκλίνουν στην απόφαση να αφήσουν την πολυκατοικία να πέσει το να αλλάξεις διαχειριστή μόνο κάποιο παρτέρι στον περιβάλλοντα χώρο μπορεί να επιφέρει. Δεν μπορείς, λοιπόν, να εμπνεύσεις και να προσδοκάς αποτελέσματα αν έχεις αποδεχθεί πως δεν υπάρχει εναλλακτική

κή. Μόνο αν δείξεις την πηγή που εκπορεύονται αυτές οι πολιτικές, μιλήσεις για τον καπιταλισμό, το κεφάλαιο, το ρόλο του ΔΝΤ, αν δείξεις πως η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μια Ένωση λαών αλλά ένα κονκλάβιο υποταγμένο στο κεφάλαιο και με ξεκάθαρο ρόλο στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των τραπεζών και των πολυεθνικών, για να διατηρήσουν και να αυξήσουν τα κέρδη τους, συνθλίβοντας συγχρόνως ταυτόχρονα τα εργασιακά δικαιώματα και τους εργαζόμενους και τους λαούς μπορείς να ελπίζεις σε ανατρεπτικούς αγώνες.

Αν δεν εγκαταλείψει η χώρα όσο το δυνατόν γρηγορότερα τη Νομισματική Ένωση και το ευρώ, δεν πρόκειται να βγει από το τέλμα και η κατάσταση θα γίνεται συνεχώς χειρότερη. Και δυστυχώς έχουμε υιοθετήσει τη ρητορική του μνημονιακού οικονομικού κατεστημένου που επιχειρεί καταγιγιστικά να εμφανίσει ως μονόδρομο τα μνημόνια, το ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και να περιθωριοποιήσει, να συκοφαντήσει κάθε αντίθετη άποψη. Και αυτή η πραγματικότητα απουσιάζει από τις αναλύσεις της Ομοσπονδίας. Η πάλη θα περιορίζεται σε προληπτικά μέτρα, για να αντιμετωπίσουμε τον τυφώνα αλλά ο τυφώνας δεν αντιμετωπίζεται με αυτόν τον τρόπο και θα σαρώσει τα πάντα.

Εμείς θα συνεχίσουμε το συνεπή αγώνα για ένα πλατύ συνδικαλιστικό πανεργατικό κοινωνικό κινηματικό μέτωπο, αντιμνημονιακής ανατροπής, για την αποδέσμευση της Ελλάδας απ' την ευρωζώνη, για τη διαγραφή του χρέους, την εθνικοποίηση των τραπεζών και για τον τερματισμό της λιτότητας, γιατί μόνο έτσι υπάρχει ελπίδα και μπορούμε να μιλάμε για μόνιμους διορισμούς, για ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο χωρίς φραγμούς και αποκλεισμούς, για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Θα ήθελα τελειώνοντας επειδή αποχωρώ από το Δ.Σ. της ΔΟΕ, πραγματικά να ευχαριστήσω παρ' όλες τις πολιτικές και συνδικαλιστικές διαφωνίες, όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που συνεργάστηκα αυτά τα 4 χρόνια και αυτά που είναι τώρα αλλά και τα προηγούμενα, για τη συνεργασία και για τη στήριξη που πολλές φορές μου παρείχαν γιατί πέρασα και δύσκολες προσωπικές καταστάσεις αυτή την περίοδο.

Σας ευχαριστώ.

Γ. Τρούλης

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου. Είναι πολύ εύκολο να ασκείς κριτική σε δυνάμεις του κλάδου, σε μέλη ενός συνδικαλιστικού οργάνου, είναι πάρα πολύ εύκολο και ανέξοδο σε πολλές περιπτώσεις. Όταν όμως βρίσκεσαι στην άλλη πλευρά της όχθης κι όταν

μέχρι χθες έκανες ακριβώς όσα σήμερα κατηγορείς αυτό αποτελεί τουλάχιστον υποκρισία. Και το λέμε αυτό γιατί, συνάδελφοι, ακούσαμε και είδαμε να κουνάνε το δάκτυλο από αυτό εδώ το βήμα δυνάμεις οι οποίοι στα ψηφοδέλτιά τους, πρόσφατα, είχαν περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης, διευθυντές εκπαίδευσης και μάλιστα περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης που υπέγραψαν απολύσεις συναδέλφων. Και σα να μην έφτανε αυτό είχαν στα ψηφοδέλτιά τους ανθρώπους, στελέχη εκπαίδευσης, που μπήκαν, παρά τη σύσσωμη αντίθεση του κλάδου, στη διαδικασία της αξιολόγησης του Μητσοτάκη. Είναι αυτοί οι οποίοι σήμερα κόπτονται για την αξιολόγηση που υποτίθεται ότι έρχεται. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι οι οποίοι σήμερα ενώ σπκώνουν τη σημαία της επανάστασης χθες έβαζαν υπογραφές απολύσεων συναδέλφων. Είναι τουλάχιστον υποκριτικό, συνάδελφοι!!!

Και μην ξεχνάμε ότι οι ίδιες δυνάμεις είναι αυτές που υποστήριξαν με σθένος το προηγούμενο τύπο σχολείου, το σχολείο ΕΑΕΠ, το σχολείο της Διαμαντοπούλου, το οποίο συνάδελφοι προσέξτε, σε καμία περίπτωση δεν είναι το σχολείο των ειδικοτήτων. Είναι το σχολείο των συγχωνεύσεων, είναι το σχολείο το οποίο κατήργησε οργανικές θέσεις και συρρίκνωσε το δημόσιο σχολείο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και όσοι επιθυμούν, διακαώς, να το υπερασπιστούν όπως και την πολιτική που απορρέει μέσα από αυτό έχουν κάθε δικαίωμα να το πράξουν. Εμείς, ως ΑΕΕΚΕ, δεν το κάνουμε. Εμείς οραματιζόμαστε ένα διαφορετικό σχολείο, ένα άλλο σχολείο που θα ικανοποιεί όλες τις διεκδικήσεις που έχει αυτός ο κλάδος, που θα χωράει όλα τα παιδιά, όλες τις ειδικότητες, για να μπορεί να δοθεί στους μαθητές μας το μορφωτικό αυτό κεφάλαιο που χρειάζονται για το αύριο. Δεν είναι το "στατικό", νεοφιλελεύθερης κοπής σχολείο το οποίο κάποιοι οραματίζονται. Και μάλιστα ως Ομοσπονδία πραγματοποιήσαμε μια σειρά εκδηλώσεων την προηγούμενη συνδικαλιστική περίοδο για το ζήτημα αυτό. Ήμασταν η συνδικαλιστική δύναμη, που ενώ κάποιοι θέλουν να μας κατηγορούν ότι δεν είχαμε προτάσεις και θέσεις, εμείς ήμασταν αυτοί που βάλουμε το ζήτημα στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, μόλις πρωτοβγάλαμε έδρα στο ΔΣ, και πάρθηκε ομόφωνα απόφαση για να προχωρήσουμε, να διαμορφώσουμε το όραμά μας για το ποιο σχολείο θέλει ο κλάδος, ποιο σχολείο οραματίζεται η εκπαιδευτική κοινότητα και αυτό να έχουμε ως προμετωπίδα.

Αλλά, συνάδελφοι, το να προχωρήσεις σε μια διαδικασία εκδηλώσεων μπορεί να είναι εύκολη. Το να καταλήξεις όμως και να πεις ότι ως κλάδος οραματιζόμαστε αυτό το σχολείο είναι πολύ δύσκολο αλλά για εμάς αυτή ήταν η κύρια επιδίωξη. Δυστυχώς οι παραταξιακές αγκυλώσεις, αν όχι οι υποβόσκουσες πολιτικές σκοπιμότητες, πολλών δυνάμεων μας οδήγησαν σε τέτοιο αδιέξοδο ώστε να μην μπορεί να υπάρξει μια ουσιαστική πρόταση, έστω μίνιμουμ, που θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε και να έρθει ως εισήγηση στη σημερινή γενική συνέλευση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ως Ανεξάρτητη Ενωτική Εκκίνηση Εκπαιδευτικών, εκπροσωπώντας ουσιαστικά τα ανεξάρτητα - αδέσμευτα σχήματα πανελλαδικά, ως βασικό στόχο έχουμε την προσπάθεια διαμόρφωσης συνθηκών για την ανατροπή όλων αυτών των μνημονιακών και αντιεκπαι-

δευτικών πολιτικών που εφαρμόζονται τα τελευταία χρόνια. Δεν υπερασπιστήκαμε αυτές τις πολιτικές και ουδέποτε θα το κάνουμε. Αυτές οι πολιτικές είναι νεοφιλελεύθερης έμπνευσης. Έχουμε όμως το σθένος, το ρομαντισμό εάν θέλετε, μέσα σ' αυτές τις πολιτικές που εφαρμόζονται να έχουμε τις θέσεις μας και να τις υπερασπιζόμαστε. Να καταθέτουμε τις προτάσεις μας και να έχουμε το θάρρος να λέμε ότι αυτό υπερασπιζόμαστε και αυτές τις θέσεις κατεβάζουμε στους συναδέλφους και να τις στηρίζουμε ακριβώς σε όλες μας τις διαδικασίες. Δυστυχώς όμως κάποιοι ανάλογα με το ποιος είναι στην κυβέρνηση ανεβάζουν και κατεβάζουν προτάσεις. Βγάζουν ανακοινώσεις καταγγελίας- διαμαρτυρίας ή δεν βγάζουν. Δείτε, λοιπόν, τις ανακοινώσεις της Ομοσπονδίας την τελευταία περίοδο με τις ανακοινώσεις της Ομοσπονδίας πριν από 5 χρόνια. Δείτε τις διαφορές. Τα συμπεράσματα δικά σας!!!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σ' αυτό το κομβικό σημείο στο οποίο βρίσκεται όχι μονάχα η χώρα, διότι μετά από την κυβερνητική αλλαγή που είχαμε το '15 και την κατάρρευση ουσιαστικά της οποιασδήποτε ελπίδας ότι μπορεί μέσα απ' αυτές τις αλλαγές να έχουμε μία συνολικότερη πολιτική αλλαγή η οποία να ξεφεύγει από τις μνημονιακές δεσμεύσεις, ο κλάδος βρίσκεται ακριβώς στο ίδιο σημείο. Σε ένα κομβικό σημείο, για τη δράση του και την στρατηγική του, επειδή η μη νομοθέτηση διεκδικήσεων συναντά την αιτιολόγηση από την κυβερνητική πλευρά ότι δεν γίνεται να ικανοποιηθούν τα οικονομικά μας αιτήματα, παρόλο που αναγνωρίζεται η αναγκαιότητά τους.

Υπάρχουν και δυνάμεις του κλάδου που εμμένουν σε ιδεολογήματα και δεν έχουν καμία πρόθεση για σύνθεση και συνδιαμόρφωση προτάσεων και άλλες που κινούνται όπως τους εξυπηρετεί κάθε φορά. Το να λέμε ότι θέλουμε μόνιμους μαζικούς διορισμούς, το να λέμε ότι θέλουμε ένα ενιαίο δημόσιο σχολείο για όλα τα παιδιά, το να λέμε ότι θέλουμε να διεκδικήσουμε τα δικαιώματα όλων των συναδέλφων μας (αναπληρωτών και μονίμων) ιδιαίτερα αυτών των συναδέλφων αναπληρωτών, οι οποίοι βρίσκονται σε μία συνεχόμενη ομηρία και δεν υπάρχει περίπτωση αυτοί οι άνθρωποι να διοριστούν, αποτελεί αναγνώριση των προβλημάτων αλλά εκκρεμεί η χάραξη της στρατηγικής διεκδίκησης. Πρέπει να εξασφαλίζουμε πάντοτε και σε κάθε περίπτωση το μίνιμουμ που μπορούμε να διασφαλίσουμε στα εργασιακά μας δικαιώματα. Και αυτό φαίνεται από τη στάση των δυνάμεων σε μια σειρά από ψηφίσματα. Όταν π.χ. δεν ψηφίζεις στη ΔΟΕ τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι απολύθηκαν σε προηγούμενη περίοδο και ζουν με το φόβο της απόλυσης, πού το κάνεις; Όταν δεν το κάνεις σε όλο το φάσμα της εκπροσώπησής σου από τη Διδακταλική Ομοσπονδία, στις υπόλοιπες Ομοσπονδίες του Δημοσίου και στην ΑΔΕΔΥ είναι υποκριτικό, συνάδελφοι. Δείτε τη στάση κάποιων παρατάξεων για το θέμα των βρεφονηπιοκόμων και τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Άλλα λέγανε στη ΔΟΕ, άλλα στις άλλες ομοσπονδίες, άλλα λέγανε στην ΑΔΕΔΥ. Διαφορετικές στάσεις, διαφορετική μάλλον επικράτηση των συνιστώσών τους στην κάθε ομοσπονδία. Παρόλα αυτά επικράτησε μάλλον η σύνθεση και μπορέσαμε τελικά να

καταφέρουμε να έχουμε και μια απόφαση της ΑΔΕΔΥ πάνω στο κομβικό αυτό ζήτημα για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Κουβέντα δεν ακούστηκε όμως, συνάδελφοι, γι' αυτό που έρχεται. Κουβέντα δεν ακούστηκε για την αγαστή συνεργασία των προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΕΒ, των σχολαρχών της ιδιωτικής εκπαίδευσης, όλες αυτές οι προτάσεις του νεοφιλελευθερισμού, οι οποίες επί της ουσίας δείχνουν το δρόμο που θέλουν να χαράξουν τα επόμενα χρόνια στο χώρο της εκπαίδευσης.

Η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης δεν έρχεται απ' την πίσω πόρτα, αλλά από την μπροστινή. Η τιμωρητική αξιολόγηση, κι όλες αυτές οι διαδικασίες απαξίωσης του δημόσιου σχολείου στοχεύουν να βυθίσουν το δημόσιο σχολείο για να εμφανιστεί ως σωτήρας η ιδιωτική εκπαίδευση. Πρέπει, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πέρα από την εκλογική διαδικασία γιατί την οποία κόπονται σχεδόν όλες οι δυνάμεις και βγάζουν αυτή την επαναστατική διάθεση λέγοντας όχι σε όλα ή όχι σε ζητήματα που μέχρι χτες υπερασπιζόνταν επειδή τώρα δεν είναι στην κυβέρνηση και τους εξυπηρετεί μήπως και φουσκώσουν με ψήφους, να επικρατήσει η λογική και να χαράξουμε τα επόμενα βήματά μας ως κλάδος. Αυτό όμως αποτελεί πολιτική επιλογή του κάθε συνδικαλιστικού χώρου να το πράξει. Όσοι το κάνουν επιλέγουν πολιτικά να υιοθετήσουν ακριβώς τη στρατηγική του καιροσκοπισμού. Είναι καιροσκοπισμός, συνάδελφοι. Τίποτα παραπάνω, τίποτα λιγότερο.

Εμείς, λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, και μέσα από το ΔΣ της Διδακταλικής Ομοσπονδίας δεν επιλέξαμε τον εύκολο δρόμο της άρνησης των πάντων. Υπήρξαν προτάσεις και θέσεις τις οποίες στηρίξαμε. Δεν βγήκαμε στην απέναντι όχθη να φωνάζουμε και να λέμε: είμαστε «αντιπολίτευση», δεν συμφωνούμε σε τίποτα. Ό,τι πιστεύαμε, ό,τι πιστεύουμε πως μπορεί να οδηγήσει τον κλάδο μπροστά το στηρίξαμε. Ό,τι πιστεύουμε ότι αποτυπώνεται στις θέσεις, στις προτάσεις μας το κάναμε πράξη. Το παλέψαμε. Αλλά δεν θα μας κουνάει κανένας το δάκτυλο όταν έχουμε διαφορετική άποψη και την εκφράζουμε δημόσια.

Ο καθένας είναι υπόλογος στον κλάδο και στη συνείδησή του. Είναι υπόλογος στους συναδέλφους. Είναι υπόλογος στην ιστορία. Εμείς, λοιπόν, είμαστε υπόλογοι στην ιστορία και θα φανεί. Θα φανεί το πώς οι συνάδελφοι ακολουθούν αυτές τις πλειοψηφίες που διαμορφώνονται και τις προτάσεις που κατεβαίνουν απ' αυτές τις πλειοψηφίες και νομίζω ότι φάνηκε και στις τελευταίες διαδικασίες.

Θέλω να αφιερώσω και εγώ μια μαντινάδα ως Κρητικός. Ξέρω ότι πολλοί διεκδικούν να είναι Κρητικοί, κάποιοι γεννηθήκαμε στην Κρήτη, παρόλα αυτά αναγνωρίζουμε το δικαίωμα σε όποιον νοιώθει πως θέλει να είναι Κρητικός με Η και με Ι. Αφιερωμένο, λοιπόν, σε ορισμένους γιατί πρέπει να αντιλαμβανόμαστε το χώρο στον οποίο βρισκόμαστε και προς τα πού θέλουμε να πάμε, συνάδελφοι. «Ήσουνα κράχτης πετεινός και κράχτης είσαι ακόμα, μόνο που κράχτης στην αυλή, δεν βγαίνεις μπλιό στο δώμα».

Προσέξτε συνάδελφοι. Προσέξτε πού πάει ο κλάδος. Σας ευχαριστώ!!!

T. Αντωνιάδης

Σύλλογος Φλώρινας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλή επιτυχία στη Γενική μας Συνέλευση, στην κορυφαία δημοκρατική διεργασία του κλάδου μας. Μια Γενική Συνέλευση όπου μπορούν να βρεθούν συνάδελφοι από την Φλώρινα μέχρι την Κρήτη, από τον Έβρο μέχρι τη Ρόδο προκειμένου να γίνει η σύνθεση και να προχωρήσουμε μπροστά.

Θα ξεκινήσω την ομιλία μου αποτιμώντας θετικά το έργο της απερχόμενης Διοίκησης της ΔΟΕ αλλά κυρίως θα ήθελα να εξάρω το θέμα το οποίο θέτουμε κάθε φορά στις Συνελεύσεις-διεργασίες της ΔΟΕ, το θέμα των παιδιών μας, των διακοπών των παιδιών μας σε κατασκηνώσεις και ελπίζω να έχει μακρά συνέχεια.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για όλα μπορούμε να κατηγορήσουμε τον Ελληνικό Λαό ,ωστόσο δεν δύναται να ισχυριστούμε ότι δεν είναι σοφός. Και τι λέει ο σοφός λαός μας; Το χειρότερο απ' όλα είναι να βλέπεις επαναστάτες να καταντούν πολιτικοί και να μην ξεκουνάνε από την καρέκλα. Να μην φεύγουν απ' την καρέκλα. Και πράγματι οι επαναστάτες στην Ελλάδα γίναν πλέον κυβερνητικοί, πήραν τις καρέκλες και δεν φεύγουν. Και καλά κάνουν. Το θέμα είναι ότι μέσα σε αυτή τους την πρεμούρα ξέχασαν αυτά που μας έλεγαν σε αυτήν εδώ την αίθουσα, ξέχασαν το 5% για την παιδεία, ξέχασαν τα 1.400 ευρώ βασικό μισθό, ξέχασαν τα κονδύλια για την εκπαίδευση. Έχουν απλώς πάρει το προτέρημα των προηγούμενων. Τάζουν ανάλογα με τις διαθέσεις τους, τάζουν προσλήψεις 20.000, 10.000 και πάει λέγοντας. Ποιος θα το πίστευε ότι με επαναστάτες και αγωνιστές στην κυβέρνηση θα βγαίναμε στην ηλικία των 62 και των 67 χρονών στη σύνταξη και δεν θα γινότανε τίποτα, δεν θα άνοιγε ρουθούνι εδώ στην Ελλάδα.

Δεν θα σταθώ στα οικονομικά, θα τα θίξουν όλοι, εξάλλου ο καθένας τα νιώθει στην τσέπη του και στην οικογένειά του. Εγώ θέλω να σταθώ κυρίως στο επόμενο Προεδρείο. Θα πρέπει πλέον να δούμε την καθημερινότητά μας. Μία καθημερινότητα η οποία είναι τρομακτική. Θα πρέπει πλέον να στρέψουμε την προσοχή μας στο τι γίνεται στα σχολεία μας.

Χθες ζητήσαμε να κάνουμε ένα Ψήφισμα διαμαρτυρίας για την απεργία της ΠΟΕ - ΟΤΑ. Για τους δικούς μας συναδέλφους, οι οποίοι δουλεύουν 10 και 11 χρόνια, κάποιοι και 14 , θα κάνουμε κάτι; Δεν μπορεί να χάνονται τον Ιούνιο και να τους ξαναβλέπουμε το Σεπτέμβριο. Θα πρέπει γι' αυτούς τους ανθρώπους κάτι να κάνουμε. Είμαστε συνάδελφοι, την ίδια τάξη έχουν μαζί μας, θα πρέπει, λοιπόν, να αποφασίσει η ΔΟΕ, θα πρέπει να το προτάξει, κυρίως αυτό.

Κάτι επιπλέον που δημιουργεί επίσης προβλήματα στον τρόπο λειτουργίας της ΔΟΕ είναι τα «παραμάγαζα» που δημιουργούνται γύρω απ' αυτούς τους ανθρώπους, γύρω από την αγωνία τους. Δεν μπορεί, δηλαδή, να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι διεκδικούν ξεχωριστά πράγματα όπως για παράδειγμα αυτοί που είναι των 30 μηνών με αυτούς

που είναι χωρίς προϋπηρεσία. Η ΔΟΕ δεν είναι αυτή που εκπροσωπεί όλους; Αυτή η αδράνειά μας δημιουργεί αυτά τα «παραμάγαζα». Θα πρέπει, επιτέλους, όποιος αποφοιτεί από τα Παιδαγωγικά Τμήματα της Ακαδημίας να εγγράφεται ως μέλος της ΔΟΕ. Θα πρέπει αυτό να το διεκδικήσουμε για να μπορεί να δουλέψει στην εκπαίδευση, θα πρέπει να το διεκδικήσουμε όπως το διεκδικεί ο Ιατρικός Σύλλογος, όπως ο Δικηγορικός Σύλλογος. Θα πρέπει αυτό να το σκεφτούμε πολύ. Οποιοσδήποτε τελειώνει Παιδαγωγική Ακαδημία θα πρέπει να εγγράφεται σαν μέλος της ΔΟΕ ώστε να αποκτάει αυτόματα και όλα τα δικαιώματα.

Δύο προτάσεις ακόμα. Θα πρέπει να μεριμνήσουμε για τη χρηματοδότηση των σχολείων. Δεν μπορεί τα ίδια χρήματα να παίρνει ένα σχολείο της Βόρειας Ελλάδας με ένα σχολείο της Νότιας Ελλάδας έχοντας τη θέρμανση και το βαρυσ χειμώνα. Θα πρέπει επιτέλους να διαχωριστεί το θέμα των λειτουργικών εξόδων από το θέμα θέρμανσης των σχολείων. Αυτό θα πρέπει να το διεκδικήσουμε προς το Υπουργείο σαν ΔΟΕ.

Και κάτι τελευταίο όσον αφορά το θέμα των μετατάξεων. Υπήρχε δυνατότητα μετατάξεων για τα δικαστήρια και μπορούσε ο οποιοσδήποτε δημ/υπάλληλος να κάνει μετάταξη σε αυτά αλλά δεν μπορούσαν οι δάσκαλοι. Θα πρέπει να εξετάσουμε το θέμα των μετατάξεων , να το συνδυάσουμε με το θέμα της υπογεννητικότητας. Είδατε τι έγινε χθες με το Υπουργείο, με τις μειώσεις και τις συγχωνεύσεις των σχολείων. Θα υπάρξει σοβαρό πρόβλημα. Τουλάχιστον να έχουν το δικαίωμα, όσοι το επιθυμούν ,να μπορούν να μεταταγούν σε άλλες Διευθύνσεις ,αλλιώς σε λίγα χρόνια το Υπουργείο θα μας στέλνει 9 μήνες διακοπές μακριά από τις οικογένειές μας.

Καλό καλοκαίρι, καλή συνέχεια σε όλους.

K. Ασπραγκάθου

Σύλλογος Εορδαίας

Καλησπέρα συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Είμαι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Εορδαίας και συνάδελφος Νηπιαγωγός.

Η προσχολική εκπαίδευση ενώ εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχει σημειώσει πάρα πολύ σημαντικές εξελίξεις στα πανεπιστημιακά τμήματα με τη δημιουργία μεταπτυχιακών παιδαγωγικών μέσα στα ίδια μας τα Τμήματα, η οργάνωσή της μέσα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση έχει μείνει πολύ πίσω κι αυτό είναι ένα αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής κοινωνικής πολιτικής που ευθύνονται και οι Δήμοι αλλά και το Υπουργείο Παιδείας.

Οι Δήμοι γιατί δεν έκαναν τη σωστή πρόβλεψη να δημιουργηθούν σωστές κτιριακές υποδομές και το Υπουργείο Παιδείας ήταν τόσο δεμπόρεσε να ανταποκριθεί στις εξελίξεις με προτάσεις που θα διασφαλίζουν την προσχολική αγωγή και δε θίγουν τα εργασιακά δικαιώματα των συναδέλφων νηπιαγωγών.

Θ' αναφερθώ σε δυο βασικές απειλές του κλάδου μας. Η πρώτη απειλή είναι η διάταξη του 4386 για την έρευνα που φέρνει τη μεγάλη αλλαγή στην οργανικότητα του Νηπιαγωγείου. Θεωρώ ότι ιδιαίτερα εμείς στην Περιφέρεια έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα και ανά την Ελλάδα, υπογεννητικότητα, οπότε η οργανικότητα του Νηπιαγωγείου κινδυνεύει και λόγω των κονδυλίων ΕΣΠΑ τα προνήπια η σημαντική ομάδα για την ύπαρξη του Νηπιαγωγείου τις περισσότερες φορές παραμένει στους παιδικούς σταθμούς. Απαραίτητη διεκδίκηση μας είναι να θεσπιστεί η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Σημαντικό ζήτημα για την προσχολική αγωγή είναι η δημιουργία πολυδύναμων Νηπιαγωγείων, τριθέσια, τετραθέσια και σε βάθος πενταθέσια, για να μπορούμε να εξισώσουμε το ωράριό μας και να έχουμε σωστή κατανομή του ωραρίου όπως αυτή προβλέπεται από την Υπουργική Απόφαση.

Εάν δημιουργηθεί το πολυδύναμο Νηπιαγωγείο, θα μπορεί η συνάδελφος νηπιαγωγός να διεκδικήσει όπως είχε αναφερθεί το καλοκαίρι και το θεσμό της Διευθύντριας. Γιατί ως Προϊστάμενες κάνουμε την ίδια ακριβώς διοικητική δουλειά με πλήρες ωράριο εκπαιδευτικό χωρίς ν' αναγνωρίζεται πουθενά η προϋπηρεσία. Άρα πρέπει να πάμε ένα βήμα μπροστά για να μπορούμε να διεκδικούμε και περισσότερες θέσεις εργασίας.

Η δεύτερη απειλή μας είναι η Υπουργική Απόφαση με την οποία έχει λειτουργήσει η υποχρεωτικότητα του ολοήμερου Νηπιαγωγείου. Η υποχρεωτικότητα του ολοήμερου Νηπιαγωγείου έφερε μία αύξηση στο ωράριό μας, οι περισσότερες συναδέλφισσες από δω μπορούν να το παραδεχθούν κι έναν υποβιβασμό του τρόπου, του παιδαγωγικού χαρακτήρα του ολοήμερου.

Αύξηση του ωραρίου γιατί με 1 η ώρα που έρχονται να πάρουν οι γονείς τα παιδιά, κανένας δεν έρχεται να πάρει το παιδί του 1 η ώρα, έρχεται πάντοτε αργότερα να το πάρει οπότε απότομα αυξάνεται το ωράριό μας και σύμφωνα με την τελευταία ανακοίνωση του ΦΕΚ 2013, 19/6/2017, άρθρο 2 παρ.11, οι μετακινήσεις -τελευταία ανακοίνωση- των μαθητών στα Ειδικά Σχολεία, ιδιαίτερα στα ειδικά Νηπιαγωγεία, μέχρι να εγκριθούν και ν' αρχίσουν να εκτελούνται, θα παραμένουν τα νήπια στο Ειδικό Νηπιαγωγείο με ευθύνη του προσωπικού μέχρι τη 1:15

Καταλαβαίνετε συνάδελφοι ότι αυτή η ανακοίνωση για τα Ειδικά Νηπιαγωγεία θα έχει μια προέκταση σύμφωνα με δικές μας πληροφορίες από το νομό και στα Νηπιαγωγεία της Γενικής Αγωγής, με αποτέλεσμα ν' αυξηθεί ακόμα περισσότερο το ωράριο.

Τί διεκδικούμε εμείς:

Επαναφορά του προγράμματος του ολοήμερου στον τρόπο που λειτουργούσε, με αυτοτελές πρόγραμμα, με το να τελειώνει 12 η ώρα και να συνεχίζει με τη συνάδελφο, με το να υπάρχει το εναλλασσόμενο πρόγραμμα ωραρίου στη συνάδελφο γιατί με το να μένουν 2-3 παιδιά στο ολοήμερο καταντά η συνάδελφος να είναι ένα παιδοφυλακτήριο και να μη μπορεί να εφαρμόζει το παιδαγωγικό της πρόγραμμα.

Να διεκδικήσουμε όλα αυτά τα κονδύλια που υπάρχουν για τις κτιριακές υποδομές και για την οικονομική επιχορήγηση των Νηπιαγωγείων.

Να δοθούν αμιγώς με σωστές μελέτες για καλά κτίρια, ώστε να μπορέσει α προχωρήσει η ύπαρξη του πολυδύναμου Νηπιαγωγείου και όλες οι ανώτερες εξελίξεις στα διοικητικά μας.

Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή .

Ευχαριστώ πολύ.

Γιώτα Βενετοπούλου

Σύλλογος Ροδόπης «Οι τρεις Ιεράρχες»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Κριτική πεπραγμένων της ΔΟΕ. Αλλά τι κριτική πεπραγμένων συνάδελφοι να κάνει κανείς; Βίος μοναχικός αυτός του Προεδρείου της ΔΟΕ συνάδελφοι. Σε όλα αρνητικές οι παρατάξεις της Αριστεράς, ένα μεγάλο ΟΧΙ των αριστερών παρατάξεων σε ότι κι αν έκανε ή πρότεινε το Προεδρείο.

Η υπεύθυνη στάση των μελών της ΔΑΚΕ είναι που έσωσε στοιχειωδώς το κύρος της Ομοσπονδίας μας.

Όμως τρεις κούκοι δεν φέρνουν την άνοιξη. Τα τρία μέλη της ΔΑΚΕ δεν θα μπορούσαν να φέρουν την άνοιξη στον κλάδο, όχι μόνο λόγω της πολιτικής-οικονομικής συγκυρίας, αλλά λόγω της άρνησης συνεργασίας, ουσιαστικής θα έλεγε κανείς, από τα υπόλοιπα μέλη της ΔΟΕ.

Δεν θέλω να κάνω κριτική σε κάτι, απλά για να την κάνω, αν αναλάβουν και οι άλλες δυνάμεις την ευθύνη των πράξεων έτσι ώστε να έχουμε διαπραγματευτικά περισσότερες πιθανότητες για ένα καλό αποτέλεσμα απέναντι στην κυβέρνηση και την κοινωνία.

Κάποιοι μιλούν για κυβερνητικό συνδικαλισμό και αλλαγή πλεύσης, αριστερής πάντα, μας κατηγορούν για γραφειοκρατικό συνδικαλισμό οι ίδιοι που για να συμφωνήσουν να συνταχθεί ένα κείμενο της ΔΟΕ κωλυσιεργούν, το περνούν από 40 κόσκινα και κολλούν σε λέξεις ή φράσεις με αποτέλεσμα να υπάρχει καθυστέρηση ή και στη χειρότερη περίπτωση αδράνεια.

Μας κατηγορούν για αντιδημοκρατική συμπεριφορά, όταν οι ίδιοι το μόνο δίκιο που παραδέχονται είναι το δικό τους δίκιο, ή η δική τους άποψη και όλες οι άλλες.....; στα απόβλητα.

Πώς μπορούμε λοιπόν να βοηθήσουμε τον κλάδο μας προς το καλύτερο όταν ο συνδικαλιστικός μας φορέας αριστεροκρατείται σε ιδέες και πρακτικές και η αριστερή φαντασίωση περί πρωτοπορίας δεν είναι ούτε ιδιαίτερα προοδευτική, ούτε πετυχημένη και μας πηγαίνει προς την καταστροφή.

Ίσως να εθελουφυλούμε και να μη βλέπουμε την πραγματικότητα, την αντιλαμβανόμαστε όμως.

Στην αίθουσα αυτή υπάρχουν τόσες προσεγγίσεις σε ένα θέμα, όσες και οι παρατάξεις που υπάρχουν μέσα σε αυτή.

Κι αν πάρουμε τα πράγματα απ την αρχή, ήρθε μία νέα αριστερής κοπής κυβέρνηση να αναλάβει να διορθώσει τα στραβά των προηγούμενων κυβερνήσεων. Τους ακούσαμε να δηλώνουν με περισσή περηφάνια ότι «πέτυχαν ή θα πετύχουν να μη μείνει κλειστό ούτε ένα σχολείο», ξέροντας ότι αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα.

Τους ακούσαμε να μιλούν για 20.000 διορισμούς και διαστόματος Πρωθυπουργού ότι "με την έναρξη της φετινής σχολικής χρονιάς δεν υπήρχαν κενά σε εκπαιδευτικούς" τη στιγμή που μετά την πρώτη φάση πρόσληψης 6.000

αναπληρωτών στην αρχή της χρονιάς υπήρξαν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους – ακόμα και μέχρι το Μάιο- προσλήψεις επιπλέον 15.000 περίπου αναπληρωτών για την κάλυψη κενών.

Με το "Νέο Τύπο Ολοήμερου Σχολείου" συρρικνώνουν τις ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό καταργώντας τα σχολεία ΕΑΕΠ και επιβάλλουν ένα «νέου τύπου» ολοήμερο με λιγότερες ώρες και βέβαια 3.646 λιγότερους εκπαιδευτικούς.

Δεν μπορεί να αραιώνουν τους εκπαιδευτικούς και να στριμώνουν τους μαθητές μας συγχωνεύοντας, υποβαθμίζοντας ή καταργώντας σχολικές μονάδες για να μειώσουν τις δαπάνες στην εκπαίδευση, όπως απαιτεί το μνημόνιο που αυτοί υπέγραψαν με την τρόικα και τους δανειστές που κάποτε απέφευγαν όπως ο διάολος του θυμιάμα και εμείς να σιγοντάρουμε αυτήν την πολιτική κοιτάζοντας το μαγαζάκι μας και όλα τα παραμάγαζα που έχουν στηθεί γύρω του.

Πόσο πρωτοποριακή είναι, αλήθεια, η επιστροφή στο παρελθόν, σ' ένα φτωχό, «μικρό» και μίζερο σχολείο με ολοήμερο – «παιδοφυλακτήριο» που, όπως απέδειξε η εφαρμογή του, λειτουργεί μόνο αν επαρκούν τα περισεύματα των ωρών των εκπαιδευτικών δίχως κανένα παιδαγωγικό σχεδιασμό;

Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η κυβέρνηση εδώ και ένα χρόνο αλλάζει μεθοδικά τη μορφή της προσχολικής αγωγής.

Η αρχή έγινε με τις ρυθμίσεις όπου αλλάζει η οργανικότητα των νηπιαγωγείων και διπλασιάζεται αυθαίρετα ο ελάχιστος αριθμός νηπίων που απαιτούνται για τη λειτουργία του Νηπιαγωγείου.

Το καλοκαίρι του 2016, δίχως κανένα διάλογο σε κλίμα απόλυτου αιφνιδιασμού, ο Υπουργός Παιδείας προχώρησε στην υπογραφή δυο αποφάσεων, μια για το ωράριο των νηπιαγωγών και μια για το ωρολόγιο πρόγραμμα.

Ένα από τα ατοπήματα της δήθεν προοδευτικής αριστερής κυβερνητικής πολιτικής, το οποίο παίρνει και εθνικές διαστάσεις, είναι και το πρόγραμμα του ΙΕΠ που πάει να εφαρμοστεί στα νηπιαγωγεία της Θράκης.

Και εδώ να τονίσω ότι ακόμη περιμένουμε την επίσημη θέση της ΔΟΕ, αλλά όπως είπα και πριν, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία καλά κρατεί. Βέβαια η μόνη παράταξη που πήρε ξεκάθαρα θέση και υιοθέτησε την άποψη και απόφαση των Συλλόγων Ροδόπης και Ξάνθης, ήταν η παράταξη της ΔΑΚΕ όταν οι υπόλοιπες παρατάξεις ποιοούσαν την νήσσαν, αδιαφορώντας για τις παιδαγωγικές, κοινωνικές και εθνικές επιπτώσεις αυτού του προγράμματος.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να καταθέσω το κείμενο του Συλλόγου μας με τις υπογραφές των 120 νηπιαγωγών οι οποίοι αρνούνται τη συμμετοχή στο πρόγραμμα και ζητούν στήριξη.

Πρέπει να κοιτάξουμε στο μέλλον τώρα, πριν να είναι αργά για μας και τις επόμενες γενιές. Μας κατέστρεψαν δυστυ-

κώς οι μεταρρυθμίσεις των Υπουργών της Παιδείας, κι αν τώρα δεν είμαστε σε πλήρη εξαθλίωση και απαξίωση, αυτό πολύ σύντομα θα γίνει.

Χρειαζόμαστε ένα νέο, δυναμικό εκπαιδευτικό κίνημα, πρέπει να απαλλαγούμε από τη νοοτροπία των χαμένων ευκαιριών, των αντιπαλοτήτων που δεν οδηγούν πουθενά. Είμαστε εδώ για να υπηρετούμε τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και να μην ξεχνούμε ότι υπάρχουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί έξω από αυτή την αίθουσα που απαιτούν ενότητα και δυναμική.

Ο κόσμος βαρέθηκε την παραταξιακή διγλωσσία, θέλει ενότητα και αποτελεσματικότητα, αλλιώς θα ηττηθούμε και ακόμη χειρότερα; θα παραδοθούμε. Δεν πρέπει να κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας για τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, μέσα σε ένα τόσο ζοφερό περιβάλλον, που μας τα παρουσίασε ο Γραμματέας, δύσκολα τα προσπερνάς και τα αγνοείς. Κάποιοι δούλεψαν και από ό,τι φάνηκε δούλεψαν σκληρά αλλά ήταν πολύ μόνοι τους. Κάποιοι άλλοι δεν σταμάτησαν λεπτό να κατακεραυνώνουν το συνδικαλιστικό τους όργανο στο οποίο είχαν κληθεί να συμμετάσχουν και να βοηθήσουν.

Για όλα τα παραπάνω που σας ανέλυσα υπερψηφίζω τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας μας.

Σας ευχαριστώ.

Κατερίνα Εμμανουήλ

Σύλλογος Καλύμνου

Από το Σύλλογο Καλύμνου, που περιλαμβάνει και τα νησιά Λέρο, Πάτμο, Αστυπάλαια, Λειψούς και Αγαθονήσι.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η προσχολική εκπαίδευση βάλλεται απροκάλυπτα από ένα Υπουργείο Παιδείας, που primoδοτεί τους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς και παράλληλα αποδομεί τα δημόσια νηπιαγωγεία. Βάλλεται βάνουσα από μία κυβέρνηση η οποία ανέξοδα εξαγγέλλει την υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή και την ίδια ακριβώς στιγμή απαξιώνει το έργο και τη δουλειά των νηπιαγωγών, διαλύει και πλήττει καίρια το δημόσιο ολόημερο νηπιαγωγείο, παραγκωνίζοντας ανερευθιάστα την παιδαγωγική προσφορά του.

Την ώρα που οι δημοτικοί παιδικοί σταθμοί επιχορηγούνται με δεκάδες εκατομμυρίων από το ΕΣΠΑ, σε αντίθεση με τα δημόσια νηπιαγωγεία που λειτουργούν σε πολλές περιπτώσεις χάρη στο φιλότιμο και την προσπάθεια των νηπιαγωγών συναδέλφων, που πασχίζουν με νύχια και με δόντια να υπερκεράσουν τις λειτουργικές δυσκολίες και να καλύψουν τις ελλείψεις των κτιριακών εγκαταστάσεων των σχολείων τους, τη στιγμή μάλιστα που πολλοί Δήμοι δεν αποδίδουν στα σχολεία τα χρήματα που οφείλουν, ο Υπουργός Παιδείας ξεπουλάει την προσχολική αγωγή στους Δήμους, κατόπιν πιέσεων της ΚΕΔΕ για πέρασμα

της προσχολικής αγωγής στα χέρια των εργαζομένων στους βρεφονηπιακούς σταθμούς των Δήμων, για ευνόπτους βεβαίως λόγους.

Πρόκειται για ό,τι πιο τραγικό και άθλιο έχει βιώσει η προσχολική αγωγή και εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια. Το χειρότερο είναι ότι επί της ουσίας, για τη σωστή εκπαίδευση των προνηπίων και των νηπίων αυτής της χώρας, φαίνεται να μη νοιάζονται ούτε το Υπουργείο, ούτε η Αυτοδιοίκηση. Οι Δήμοι ζητούν την προσχολική αγωγή, επειδή προσδοκούν περισσότερα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό. Τα προγράμματα εξομοίωσης, επίσης, των πτυχίων των βρεφονηπιοκόμων με αυτά των νηπιαγωγών, που καλούνται να υλοποιήσουν τα πανεπιστήμια έχουν λειτουργήσει ως δέλεαρ, μέσα σε μια δύσκολη οικονομικά περίοδο, προς τους διδάσκοντες των πανεπιστημιακών παιδαγωγικών τμημάτων.

Όμως, ποιο πρόγραμμα εξομοίωσης μπορεί να αλλάξει εντελώς τον γνωσιακό και επαγγελματικό προσανατολισμό των βρεφονηπιοκόμων; Απολύτως κανένα! Στην Ελλάδα τα τμήματα ΑΤΕΙ προσχολικής αγωγής παρέχουν επαγγελματικές σπουδές προσανατολισμένες στην αγωγή και τη φροντίδα, ενώ τα πανεπιστημιακά παιδαγωγικά τμήματα προσχολικής εκπαίδευσης παρέχουν σπουδές προσανατολισμένες στην εκπαίδευση παιδιών προσχολικής ηλικίας.

Οι νηπιαγωγοί είναι απόφοιτοι πανεπιστημιακών σχολών, ανθρωπιστικών σπουδών, επιστημονικά καταρτισμένοι να παρέχουν εκπαίδευση βασισμένη σε συγκεκριμένο αναλυτικό πρόγραμμα. Οι βρεφονηπιοκόμοι είναι απόφοιτοι τμημάτων ΑΤΕΙ και εκπαιδεύονται στην παροχή υπηρεσιών φροντίδας και αγωγής, δεν έχουν σε καμία περίπτωση τις γνώσεις να επιτελέσουν εκπαιδευτικό έργο.

Ένα ιδιαίτερα επικίνδυνο παιχνίδι για την ελληνική κοινωνία, λοιπόν, έχει στηθεί με γνώμονα τα συμφέροντα συγκεκριμένων ομάδων... Ένα ανελέητο παζάρι στην πλάτη των πολιτών... Ένα αλισβερίσι χωρίς προηγούμενο.

Η εκπαίδευση των τετράχρονων και πεντάχρονων παιδιών αυτής της χώρας θυσιάζεται στο βωμό του κέρδους. Οι παιδαγωγικοί στόχοι και τα αντισταθμιστικά οφέλη της προσχολικής εκπαίδευσης δεν χωράνε στη λογική αυτής της κυβέρνησης, σε αντίθεση με τα οικονομικά και πολιτικά οφέλη, που φαίνεται να έχουν εξέχουσα θέση και βαρύνουσα σημασία. Η κυβέρνηση, αν όντως πιστεύει στις εξαγγελίες της, οφείλει να προχωρήσει στη θεσμοθέτηση δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης τώρα. Άμεσα. Το παιχνιδάκι περί σταδιακής εφαρμογής της 14χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης εντός της επόμενης τριετίας δεν πείθει πλέον κανέναν. Δεν πρόκειται απλά για υπεκφυγή, ούτε καν για μία ακόμα λαϊκίστικη και φτηνή εξαγγελία της κυβέρνησης. Πρόκειται για τον απόλυτο εμπαιγμό μιας ολόκληρης κοινωνίας. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η κυβέρνηση εδώ και ένα χρόνο αλλάζει μεθοδικά τη μορφή της προσχολικής αγωγής.

Είναι ξεκάθαρο πλέον ότι στόχος του Υπουργείου Παιδείας, με δεδομένη μάλιστα την ανυπαρξία μόνιμων διορισμών, ήταν να προχωρήσει σε μαζικές συγχωνεύσεις ή και καταργήσεις νηπιαγωγείων ανά την Ελλάδα. Απέναντι στο κύμα αντίδρασης που συνάντησε από τη ΔΟΕ αναγκάστηκε να υποχωρήσει τουλάχιστον σε επίπεδο κατανομής οργανικών θέσεων, κάτι που όμως, αν δεν αλλάξει με νέα νομοθετική ρύθμιση, αφήνει ανοικτά όλα τα ενδεχόμενα τόσο σε επίπεδο κατανομής οργανικών, όσο και λειτουργικών θέσεων.

Το καλοκαίρι του 2016 δίχως κανένα διάλογο, σε κλίμα απόλυτου αιφνιδιασμού, ο Υπουργός Παιδείας προχώρησε στην υπογραφή δύο αποφάσεων. Μια για το ωράριο των νηπιαγωγών και μια για το ωρολόγιο πρόγραμμα των νηπιαγωγείων.

Ως προς το ωράριο, η επί τρία χρόνια αναμενόμενη ρύθμισή του, οδήγησε στο να επιβληθεί τελικά το 25ωρο για το σύνολο σχεδόν των νηπιαγωγών. Το μεγάλο πλήγμα όμως καταφέρθηκε στο ολοήμερο νηπιαγωγείο, του οποίου η αδιαμφισβήτητη παιδαγωγική προσφορά παραγκωνίστηκε τεχνικώς.

Οι αλλαγές που επιφέρει η Υπουργική Απόφαση για το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα αποδοθούν το ολοήμερο, μετατρέπουν το ενιαίο εκπαιδευτικό πρόγραμμα σε βασικό υποχρεωτικό πρωινό και σε απογευματινό προαιρετικό. Η αντισταθμιστική λειτουργία του ολοήμερου νηπιαγωγείου παύει επί της ουσίας, σε επίπεδο βούλησης της πολιτείας, να υπάρχει και το ολοήμερο μετατρέπεται σε παιδοφυλακτήριο. Με αυτό τον τρόπο αλλοιώνεται ο χαρακτήρας του ολοήμερου και εκλείπει η παιδαγωγική συνέχεια του ολοήμερου τμήματος από τη στιγμή που αλλάζει η ομάδα των νηπίων που συμμετέχουν στο, μετά τις 1:00, τμήμα αποκόποντας το πρωινό από το μεσημεριανό πρόγραμμα. Αίρεται πλέον η δυνατότητα, που είχαν οι νηπιαγωγοί, μετά από απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων, να εναλλάσσονται στις πρωινές και μεσημεριανές θέσεις σε ενιαία βάση και θα αναλαμβάνουν το βασικό ή το ολοήμερο τμήμα. Αυτό δυσχεραίνει σημαντικά τη συνεργασία που ανέπτυσαν οι νηπιαγωγοί και τη συνέχεια των δραστηριοτήτων με βάση το αναλυτικό πρόγραμμα.

Είναι σαφές πως το νέου τύπου ολοήμερο νηπιαγωγείο ικανοποιεί μια εκπαιδευτική πολιτική αυστηρά μνημονιακής κατεύθυνσης, με το μανδύα δήθεν εκπαιδευτικών καινοτομιών!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι επιτακτική ανάγκη να υπερασπιστούμε το δημόσιο δωρεάν νηπιαγωγείο, το δημόσιο δωρεάν σχολείο, ενάντια στις πολιτικές διάλυσης της εκπαίδευσης. Και στον αγώνα αυτό πρέπει να είμαστε όλοι εκεί, ενωμένοι.

Διεκδικούμε και απαιτούμε:

Άμεση ανάκληση όλων των καταστροφικών ρυθμίσεων και υπουργικών αποφάσεων που έχουν αλλάξει δραματικά το δημόσιο ολοήμερο νηπιαγωγείο.

14χρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό. Άμεση θεσμοθέτηση και εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, δημόσια και δωρεάν, για όλα τα παιδιά ηλικίας 4-6 χρονών, με αναλογία 1 προς 15.

Βελτίωση και αναβάθμιση των κτιριακών υποδομών και του εξοπλισμού των νηπιαγωγείων.

Άμεσο μόνιμο μαζικό διορισμό των απαιτούμενων εκπαιδευτικών, χωρίς όρους και προϋποθέσεις (σύμφωνα με τις ανάγκες της εκπαίδευσης και όχι τη δημιουργική λογιστική της κυβέρνησης).

Μόνιμο διορισμό όλων των αναπληρωτών τώρα.

Αυτοί που παίρνουν αυτές τις αποφάσεις χρεώνονται και την ιστορική ευθύνη για τα προδιαγεγραμμένα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής και αυτών των αποφάσεων. Ας είναι όμως ιδιαίτερα προσεκτικοί και όσοι, με τη στάση τους ή και την ανοχή τους, ευνοούν αυτές τις πολιτικές διαλύσεις του δημόσιου σχολείου, διάλυσης του ολοήμερου νηπιαγωγείου.

Ο χρόνος είναι αμείλικτος κριτής των πάντων και δεν θα ξεφύγει κανείς.

Κώστας Ίσσερης

Σύλλογο Κέρκυρας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι βιώνουμε μια πολύ δύσκολη συγκυρία μέσα στην οποία η ακολουθούμενη κυβερνητική πολιτική σε επίπεδο εξωτερικών σχέσεων παρουσιάζει χαρακτηριστικά υποτελικού και προσκυνηματικού χαρακτήρα τα οποία σε βάθος χρόνου και υπό το βάρος της οικονομικής δυσπραγίας ίσως μεταβληθούν σε παρακλητικού.

Σε ό,τι αφορά τον εσωτερικό χώρο οι εργασιακές σχέσεις αρχίζουν να παρουσιάζουν χαρακτηριστικά δουλοκτητικού τύπου. Αυτό θα μπορούσε να το διαβλέψει κανείς αν με βάση το ιδεολογικό στίγμα το οποίο εξέπεμπε προεκλογικά η κυβέρνηση αυτή και λαμβάνοντας υπ όψη ότι εκπροσωπεί έναν ιστορικό χώρο έθετε το ερώτημα: Είναι δυνατόν να γίνει οικονομικός κοινωνικός και πολιτικός μετασχηματισμός με καπιταλιστική μεθοδολογία κουλτούρα και υλικά; Η πολιτική αυτή θα μας επηρεάσει σημαντικά διότι έχει ως στρατηγικό στόχο να παραδώσει την εκπαίδευση στην τοπική αυτοδιοίκηση. Για το λόγο αυτό καλό είναι να γνωρίζουμε τα εξής:

Το σχέδιο "Καποδίστριας" στην τοπική αυτοδιοίκηση έγινε με σκοπό οι κομματικοί κομισάριοι να καταλάβουν έμμισθες θέσεις. Το σχέδιο "Καλλικράτης" έγινε με σκοπό οι επαχθείς και κοστοβόροι τομείς της οικονομίας, υγεία παιδεία, πρόνοια να ανατεθούν στους Δήμους υπό την μορφή ανταποδοτικών τελών. Πρώτο πεδίο εφαρμογής αυτής της πολιτικής είναι το μαλακό υπογάστριο της εκπαίδευσης ο ευαίσθητος χώρος της προσχολικής αγωγής και των νηπιαγωγών.

Για το λόγο αυτό προμετωπίδα του αγώνα μας θα πρέπει να είναι η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι ο Καλλικράτης του Περικλή δημιούργησε τον Παρθενώνα. Φοβάμαι όμως ότι "Καλλικράτης" του Κου Ραγκούση θα δημιουργήσει έναν απέραντο ερειπιώνα.

Επίσης να καταδικάσουμε της επιθέσεις των ΜΑΤ ως πρακτική της πολιτικής εξουσίας στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων και να συμπαρασταθούμε στους εργαζομένους στον τομέα της καθαριότητας.

Όμως είναι οξύμωρο σχήμα εμείς να εκφράζουμε τη συμπάραστασή μας και την ίδια στιγμή να υπάρχει επιστολή της Πανελλήνιας ομοσπονδίας εργαζομένων στους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης προς τους γονείς η οποία προσπαθεί να ενεργοποιήσει τα ταπεινά αντιδραστικά αντανάκλαστικά και έναν ιδιότυπο κοινωνικό Μιθριδατισμό θέτοντας τις βάσεις λειτουργίας εργασιακού συνιννορ όταν αναφέρει.

1. Οι παιδικοί σταθμοί έχουν ολόημερη καθημερινή λειτουργία από τις 07:00 το πρωί έως τις 16:00 το απόγευμα και λειτουργούν 11 μήνες το χρόνο.

2. Υποχρεωτική ένταξη παιδιών σε παιδιά νηπιακής ηλικίας υφίσταται μόνο σε πέντε ευρωπαϊκές χώρες.

3. Στη διεθνή βιβλιογραφία της εκπαίδευσης ο όρος υποχρεωτικότητα στην προνηπιακή ηλικία συναντάται σε χώρες όπως Η Β.Κορέα και η πρώην Ανατολική Γερμανία.

Λειτουργώντας μέσα σε μια παράταξη η οποία πάντοτε κινείται ενωτικά στο συνδικαλιστικό στίβο θα κάνω τις εξής προτάσεις με σκοπό το κίνημα μας να αποκτήσει ενωτική λειτουργία μια λειτουργία με πολιτικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά.

1. Οικονομικό απεγκλωβισμό από τους Δήμους. Οι χορηγούμενες από το Υπουργείο πιστώσεις για την κάλυψη

λειτουργικών και επισκευαστικών αναγκών των σχολείων να αποδίδονται στις περιφερειακές διευθύνσεις Α/θμίας και Β/θμίας Εκπ/σης στις οποίες θα λειτουργεί οικονομική επιτροπή περιφερειακής Δ/σης με δυο οικονομικές υποεπιτροπές (Οικονομική Επιτροπή Π.Ε. και Οικονομική Επιτροπή Δ.Ε.)

2. Δημιουργία μαθητικοεκπαιδευτικού παντοπωλείου σε κάθε Σύλλογο. Η Αλληλεγγύη αυτή τη στιγμή είναι περιχαρωμένη και ασκείται μόνο από Δήμους ,κανάλια και εκκλησία.

3. Κατοχύρωση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των αναπληρωτών με αποκατάσταση του δικαιώματος τους να θέτουν υποψηφιότητα στις εκλογές των αιρετών.

4. Δημιουργία επιστημονικού τμήματος σε κάθε Σύλλογο ,το οποίο θα είναι παραρτηματικό σε σχέση με το ΙΠΕΜ και θα λειτουργεί επικουρικά. Δεν είναι δυνατόν ο μαθητής της Α Δημοτικού να παρατηρεί για το βιβλίο της γλώσσας «Κύριε δεν είναι σωστή η φράση έκατσαν και ξεφύλλισαν τα βιβλία, πρέπει να διορθωθεί και να γίνει κάθισαν «

5. Νομοθετική κατοχύρωση της Τεχνικής, Επαγγελματικής Εκπ/σης.

6. Αναλογική εκπροσώπηση των κοινωνικών, οικονομικών και παραγωγικών τάξεων στην Ελληνική Βουλή.

Σας Ευχαριστώ

Π. Κατσαβέλλης

Σύλλογος Π.Ε. Λέσβου

Συναδέλφιοι/ισσες, προέρχομαι από τον Σύλλογο Π.Ε. της Λέσβου. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι το μεταναστευτικό πρόβλημα έχει ταλάνισει τα νησιά του Βορείου Αιγαίου τα δύο τελευταία χρόνια. Ο τεράστιος αριθμός προσφύγων και

μεταναστών κατευθύνθηκε προς αυτά τα σημεία καθοδηγούμενος από τους δουλεμπόρους, επιφέροντας τις συνέπειες που όλοι μας ξέρουμε.

Οι κάτοικοι της Λέσβου και των άλλων νησιών του Βορειοανατολικού Αιγαίου επέδειξαν αλληλεγγύη και προσέφεραν αγάπη προς όλους τους πρόσφυγες, με ιδιαίτερη ευαισθησία στα παιδιά που ταλαιπωρήθηκαν στο μεγάλο αυτό ταξίδι μέχρι τα νησιά μας. Το κοινωνικό πρόσωπο των κατοίκων εκδηλώθηκε με κάθε μέσο. Στη συνέχεια, το βάρος διαχείρισης σήκωσε η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ο Δήμος και η Περιφέρεια, και ακολούθως οι εθελοντικές οργανώσεις. Μετά τη σταθεροποίηση των ροών, ήταν απαραίτητη η δημιουργία δομών για τη φιλοξενία όλων αυτών των ανθρώπων, προκειμένου να καλυφθούν οι βασικές ανάγκες τροφής και ύπνου.

Αυτό όμως που προκαλεί έντονη εντύπωση ήταν η παντελής απουσία του κράτους. Το κράτος ήταν «ωσεί παρόν». Δεν υπήρχε κανένας κυβερνητικός έλεγχος, κανένα πρόγραμμα και κανένας σχεδιασμός. Το ερώτημα που γεννιέται είναι ποιος ανέλαβε να κάνει όλη αυτή τη δουλειά. Προφανώς οι ΜΚΟ (Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις), οι οποίες κατέφθαναν καθημερινά από όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη. Σε πρώτο χρόνο λοιπόν, οι ΜΚΟ ανέλαβαν να στήσουν τα camp, να στήσουν τις δομές φιλοξενίας και να πληρώσουν έξοδα για τους πρόσφυγες. Όμως, το κράτος δεν υπήρχε πουθενά. Τότε, άρχισε να φαίνεται πλέον καθαρά το μεγάλο παιχνίδι πολλών εκατομμυρίων που παιζόταν στο νησί, δημιουργώντας ερωτήματα για το ποιοι είναι αυτοί, ποιες είναι οι ιδιότητές τους, ποιος τους έστειλε εδώ πέρα και πώς πρέπει να αντιδράσουμε. Κι έψαχναν τα Υπουργεία και οι Γενικές Γραμματείες να βρουν από πού ήρθαν, τί κάνουν και πώς το κάνουν.

Όπως αντιλαμβάνεστε αυτή η κατάσταση είχε επιπτώσεις. Σημειωτέον ότι υπήρχαν και εξακολουθούν να υπάρχουν δύο δομές στη Λέσβο, ένα ανοιχτό τύπου camp το οποίο φιλοξενούσε οικογένειες και παιδιά και το κλειστού τύπου hotspot στη Μόρια που το ξέρετε όλοι. Εκεί στοιβάχτηκαν χιλιάδες άνθρωποι με απάνθρωπες συνθήκες, πάρα πολλά προβλήματα, με εξεγέρσεις, με φωτιές, με συγκρούσεις μεταξύ των διαφόρων εθνικοτήτων - για δικούς τους λόγους - και όλα αυτά με την παρουσία παιδιών.

Η έλλειψη προγραμματισμού και σχεδίου φάνηκε και στη διαχείριση του ζητήματος για την εκπαίδευση των παιδιών. Οι εξαγγελίες για δημιουργία ΔΥΕΠ έμεινε στα λόγια, αφού στη Λέσβο λειτούργησαν μόνο τρία σχολεία με Τάξεις Υποδοχής. Ποια ήταν λοιπόν η επέμβαση της οργανωμένης πολιτείας, του Υπουργείου Παιδείας στο να δώσουν λύσεις σ' αυτά τα προβλήματα των παιδιών; Η εικόνα ήταν μία, η ανάθεση όλων των διαδικασιών στις ΜΚΟ για να διεκπεραιώσουν αυτά τα θέματα, με πρόσληψη προσωπικού, νηπιαγωγών, κοινωνικών λειτουργών και άλλων, με διαδικασίες που κανένας δε γνώριζε και χωρίς την επίβλεψη κανενός κρατικού φορέα.

Οι ερωτήσεις προς τα Υπουργεία και τους Υπουργούς που πήγαιναν και έρχονταν συνέχεια στη Λέσβο ήταν συνεχόμενες. Το ίδιο και οι υποσχέσεις που έδιναν όλοι όσοι πέρασαν από τη Λέσβο ότι όλα αυτά θα τακτοποιηθούν, η Κυβέρνηση, οι Υπουργοί, οι Υφυπουργοί, μέχρι και οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι θρησκευτικοί ηγέτες.

Το δια ταύτα: Ο Δήμος πήρε ελάχιστα χρήματα, ενώ ξόδεψε αρκετά εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό του. Το πρόβλημα επιδεινώνεται, καθώς πρέπει να καλυφθούν οι αυξημένες ανάγκες των σχολείων, αφού σε αυτές προστέθηκαν και τα κτιριακά προβλήματα που προέκυψαν από τον σεισμό του Ιουνίου. Το ερώτημα για το από πού θα βρεθούν τα χρήματα παραμένει...

Ζητάμε λοιπόν, να δημιουργηθούν όλες οι προϋποθέσεις για την εκπαίδευση όλων των παιδιών, για την ένταξή τους στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και στο πρωινό σχολείο, μετά από συζήτηση με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και με τη ΔΟΕ.

Κλείνοντας, θέλουμε να καλέσουμε όλους τους συναδέλφους αντιπροσώπους να επισκεφθούν τη Λέσβο, το ωραίο μας νησί, το οποίο έχει ανάγκη της στήριξής σας εξαιτίας των πληγών που έχει δεχθεί τόσο από την προσφυγική κρίση όσο και από τον πρόσφατο σεισμό. Σας ευχαριστώ.

A. Λαζαρίδου

Σύλλογος Καβάλας

Είμαι εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής, εκλεγμένη αντιπρόσωπος της 86ής Γ.Σ. του κλάδου, από τον Σύλλογο Π.Ε. Καβάλας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι όλων των Συλλόγων της χώρας, αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά και τιμή που βρίσκομαι ανάμεσά σας. Ανάμεσα σε συναδέλφους εκπαιδευτικούς που σκέφτονται, σε συναδέλφους εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν δράση. Πέρα όμως από τη χαρά και την τιμή προς το πρόσωπο καθέναν από σας ξεχωριστά, θα μου επιτρέψετε να αισθανθώ και συγκίνηση, το ιδιαίτερο αυτό συναίσθημα, για ένα και μοναδικό λόγο. Εδώ σ' αυτή την αίθουσα του NOVOTEL ακριβώς πριν δύο χρόνια, τον Ιούνιο του '15, έκανε αισθητή την παρουσία της μια ομάδα εκπαιδευτικών ειδικοτήτων απ' όλη την Ελλάδα, μια ομάδα εκπαιδευτικών που από πολλούς θεωρήθηκε γραφική. Θεωρήθηκε γραφική, γιατί μιλούσε και διεκδικούσε για το αυτονόητο και το νόμιμο, για το ηθικό και το δίκαιο. Ποιοι είστε εσείς, έλεγαν, που έρχεστε να ταράξετε την ηρεμία και την ψυχία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης; Ποιοι είστε εσείς που φωνάζετε και διεκδικείτε; Έλα ντε, ποιοι ήταν αυτοί;

Ποιοι ήταν αυτοί που μιλούσαν για άρση της αδιαφάνειας, της αναξιοκρατίας, της παρανομίας και της αδικίας; Να σας πω εγώ ποιοι ήταν αυτοί. Ήταν εκπαιδευτικοί που, από τον

Αύγουστο του '13, άφησαν πίσω οικογένειες και παιδιά, άφησαν πίσω προγραμματισμούς και όνειρα για το μέλλον, έφυγαν στις μακρινές οργανικές τους, βλέποντας ταυτόχρονα άλλους συναδέλφους, κάποιοι με λιγότερα μόρια, να έρχονται από τη δευτεροβάθμια με τον περιβόητο νόμο 4172 του '13. Μέχρι τότε αυτή "η ομάδα" περίμενε υπομονετικά και καρτερικά με βάση τα μόριά της, να πάει στον τόπο συμφερόντων της.

Ήρθε, λοιπόν, ο νόμος, ο 4172 του '13 και καταστρατήγησε κάθε νόμιμο, κάθε δίκαιο, κάθε λογικό στον εκπαιδευτικό κλάδο. Μετά από πολλές συζητήσεις με τους κατά τόπους Συλλόγους της πρωτοβάθμιας όλης της χώρας, με το συνδικαλιστικό όργανο της ΔΟΕ, με το ίδιο το Υπουργείο που δια στόματος του τότε Υφυπουργού Παιδείας Τάσου Κουράκη απεκάλεσε τις υποχρεωτικές εκείνες μετατάξεις "καρκίνωμα" για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, οι απόψεις όλων των φορέων σύγκλιναν στο εξής: οι συγκεκριμένες μετατάξεις έγιναν με χαρακτηριστικά παράνομης διοικητικής πράξης. Εδώ, βέβαια πρέπει να τονιστεί ότι η παρανομία αφορά τις ενέργειες του Υπουργείου και όχι φυσικά τους εκπαιδευτικούς δευτεροβάθμιας, που ειλικρινά εγώ προσωπικά και οι συνάδελφοί μου, δεν έχουμε κανένα απολύτως πρόβλημα.

Από την έκδοση, λοιπόν, της πρώτης απόφασης μετατάξεων ως γνωστόν υπήρξαν διαμαρτυρίες, ενστάσεις και δικαστικές προσφυγές από τους θιγόμενους εκπαιδευτικούς των κλάδων ΠΕ06, ΠΕ11 και ΠΕ16. Στην προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος, έγινε σύσταση θέσεων στους συγκεκριμένους κλάδους. Έτσι, τον Αύγουστο του '13 μετατέθηκαν 946 εκπαιδευτικοί, επιλύοντας εν μέρει το πρόβλημα.

Σήμερα έχει συγκροτηθεί μία άτυπη επιτροπή εξέτασης των εν λόγω μετατάξεων χάρη στον αγώνα εκείνης της ομάδας, χάρη στη συμπαράσταση και τις ενέργειες των κατά τόπων Συλλόγων όλης της χώρας, χάρη στη συμπαράσταση και τις ενέργειες της ΔΟΕ.

Στο σημείο αυτό θα 'θελα να πω, ένα δημόσιο ευχαριστώ στα Δ.Σ. των Συλλόγων της χώρας που στήριξαν αυτούς τους συναδέλφους και συγκεκριμένα στο Δ.Σ. της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Καβάλας, καθώς και στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

Και όπως είχα πει τότε, σε μία γόνιμη και παραγωγική τηλεοπτική συζήτηση που είχα με τον Πρόεδρό μας τον Θανάση τον Κικινή, που το θυμάται πολύ καλά και τον ευχαριστώ ιδιαίτερα για αυτό, στην εκπαίδευση χωράνε όλοι αρκεί να τηρείται : η ισότητα, η ισονομία και η σειρά.

Τελειώνοντας θα ήθελα να επισημάνω μία εικόνα της σημερινής κατάστασης, της σημερινής πραγματικότητας. Από τον αρχικό, λοιπόν, αριθμό των 1.360 συναδέλφων των κοινών ειδικοτήτων απέμειναν γύρω στα 230 συνάδελφοι εκπαιδευτικοί. Όλοι εμείς, σας καλώ εδώ όπως είμαστε, έχουμε την υποχρέωση να συνταχθούμε δίπλα τους, να αγωνιστούμε μαζί τους, ώστε κανένας απ' αυτούς να μην ξαναβιώσει αυτό που ένιωσα εγώ πριν τρία χρόνια. Την

αίσθηση να θέλω να αλλάξω βαθμίδα εκπαίδευσης για να δικαιωθώ, την αίσθηση ότι είμαι μονάδα και όχι ολότητα.

Πιστεύω στη Δ.Ο.Ε., πιστεύω στη δυναμική που διακατέχει το συνδικαλιστικό μας όργανο. Όλοι εμείς, οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων επιθυμούμε να αγωνιζόμαστε με την ΔΟΕ, δίπλα μας, με ήθος, σοβαρότητα και υπευθυνότητα, ώστε το συνδικαλιστικό μας όργανο να εξακολουθεί να έχει κύρος, αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα. Ευχαριστώ πολύ.

Κωνσταντίνος Λώλης

Σύλλογος Αλίμου – Αργυρούπολης – Ελληνικού

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες αντιπρόσωποι στην 86^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε.

Το θέμα της Ειδικής Αγωγής απασχολεί τα τελευταία χρόνια διαρκώς την εκπαιδευτική κοινότητα αφού κι αυτή έχει πέσει θύμα των μνημονιακών περικοπών και ακολουθεί μοιραίως την "μιζέρια" που υφίσταται όλη η εκπαίδευση.

Λένε και το πιστεύω πως η φροντίδα ενός κράτους για την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση δείχνει το πολιτιστικό "status" της συγκεκριμένης χώρας. Όσο περισσότερο είναι δηλαδή ευαισθητοποιημένη η πολιτεία στα θέματα της Ειδικής Αγωγής και της φροντίδας στα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, τόσο υψηλότερα στέκει στον πολιτισμό της.

Οι νομοθετικές ρυθμίσεις τα δύο τελευταία χρόνια και μάλιστα χωρίς καμία ουσιαστική διαβούλευση, έχουν φέρει την Ειδική Αγωγή σε θέση αμφισβήτησης ως προς την πραγματική της αξία και για το αν αποτελεί πλέον πραγματική προτεραιότητα της πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας, όπως πολλές φορές έχουμε ακούσει.

Όλα όσα βιώσαμε την τελευταία σχολική χρονιά και αφορούσαν το χώρο της Ειδικής Αγωγής καθιστούν το μέλλον της προφανώς δυσοίωνα. Έφτασαν στο σημείο να τοποθετούν, σε όλες τις δομές της Ειδικής Αγωγής, εκπαιδευτικούς χωρίς καμία εξειδίκευση στην Ειδική Αγωγή με μόνη δικαιολογία ότι τους περίσσευαν ώρες... Ώρες που είχαν διατεθεί με απόφαση των Συλλόγων Διδασκόντων σε Ενισχυτική Διδασκαλία και που προφανώς για τους ίδιους η Ενισχυτική Διδασκαλία είναι επουσιώδης και πολυτέλεια...!

Ακόμη και ο εκπαιδευτικός του Τμήματος Ένταξης θα πρέπει να είναι διαθέσιμος σε κάθε στιγμή ώστε να αφήνει το πρόγραμμά του, αυτό που το έχει εγκρίνει ο Σχολικός Σύμβουλος της Ειδικής Αγωγής, άρα το επίσημο αναλυτικό πρόγραμμα της Ειδικής Αγωγής και να μπαίνει στις τάξεις να καλύπτει τα «ακάλυπτα» της νομοθετικής ρύθμισης. Όλα αυτά βέβαια με το ένδυμα της συνεκπαίδευσης. Και καλά ότι όλα τα παιδιά πρέπει για κοινωνικούς – ψυχολογικούς λόγους να είναι στην τάξη τους και να μην ξεχωρίζουν και στιγματίζονται. Σιγά και μη δεν το ξέραμε και περιμέναμε να μας το πουν. Ξέρουμε όμως και την αξία των Τμημάτων Ένταξης, του πιο επιτυχημένου ενταξιακού θεσμού που

έχουμε. Όπως ξέρουμε και την αξία της Παράλληλης Στήριξης. Φυσικά της ολόκληρης παράλληλης στήριξης και εννοώ έναν εκπαιδευτικό για κάθε μαθητή που έχει ανάγκη παράλληλη στήριξη. Αλλά όταν όλα τα θέματα σχετίζονται με τα πενιχρά οικονομικά που διατίθενται στην εκπαίδευση οι παιδαγωγικές αρχές πάνε περίπατο!

Καταργήθηκε η ευνοϊκή ρύθμιση του ν. 4186/13 που μείωνε τον αριθμό των μαθητών κατά τρεις (3) σε τμήμα είκοσι πέντε (25) μαθητών όταν στο τμήμα φοιτούσε μαθητής με αναπηρία ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και φυσικά καταργείται η απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων και του Σχολικού Συμβούλου. Τώρα την απόφαση την παίρνει ο Περιφερειακός Διευθυντής με εισήγηση του Διευθυντή εκπαίδευσης σε πολύ ιδιαίτερες καταστάσεις (πέντε μαθητές με ειδικές εκπ/κές ανάγκες και τρεις μαθητές ΑμεΑ) και το σημαντικότερο αν δεν υπάρχει στο σχολείο Τμήμα Ένταξης.

Βάζει την ιδιωτική παράλληλη στήριξη ακόμη και στα Ειδικά Σχολεία. Ένα μέτρο που θα έπρεπε να έχει καταργηθεί, αφού όσο αυξάνονται οι ιδιώτες ``δάσκαλοι`` τόσο μειώνονται οι αναπληρωτές.

Την λογική του παραλόγου όσων κόπτονται τάχα για την Ε.Α. τη δείχνει ένα ακόμη παράδειγμα: όταν ψηφίστηκε ο ν. 4115 / 13 άρθρο 39 για τα ΕΔΕΑΥ, στις συνελεύσεις των Συλλόγων οι αριστερές παρατάξεις φώναζαν πως έτσι διαλύεται η Ε.Α. Την επόμενη χρονιά ακριβώς οι ίδιοι φώναζαν και κατηγορούσαν το Υπουργείο γιατί καθυστερούσε στην τοποθέτηση των ΕΔΕΑΥ. Τη χρονιά που μας πέρασε όπως ξέρουμε όλοι μας ΕΔΕΑΥ δεν υπήρξαν..!

Καταργούν τις ρυθμίσεις του ν. 4180 / 13 και την παράγραφο 2α βάσει της οποίας το βασικό πτυχίο Ε.Α. προτάσσονταν όπως στη Γενική Εκπαίδευση και μπαίνουν όλοι στο ίδιο ``τσουβάλι`` αφού αρέσκονται σε ένα ``παιχνίδι

δι`` ανάμεσα στο βασικό πτυχίο και στα αυξημένα προσόντα (μεταπτυχιακά, μετεκπαίδευση κ.λ.π.). Φυσικά για μόνιμους διορισμούς ούτε κουβέντα. Υπάρχουν αυτή τη στιγμή εκπαιδευτικοί με δεκαπέντε χρόνια προϋπηρεσία στην Ειδική Αγωγή και είναι ακόμη αναπληρωτές. Αλήθεια για πόσο ακόμη...

Ως Δ.Α.Κ.Ε. / Π.Ε.

Πιστεύουμε πως υπάρχει χώρος στην Ε.Α. για όλους τους εκπαιδευτικούς που έχουν τα προσόντα και θέλουν να ασχοληθούν με αυτήν. Αυτό που λείπει είναι η πολιτική βούληση.

Διεκδικούμε δημόσια ποιοτική Εδική Αγωγή και Εκπαίδευση για όλα τα παιδιά που τη χρειάζονται και δεν υπάρχει άλλος δρόμος για ουσιαστική στήριξη της Ε.Α και Εκπ/σης παρά η στελέχωση όλων των δομών της με μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας και σας εύχομαι ολόψυχα καλό καλοκαίρι !

Γεώργιος Νάστος

Σύλλογος Λάρισας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θυμάμαι πριν χρόνια στον κλάδο αλλά και στις αίθουσες των Γενικών μας Συνελεύσεων επικρατούσε η άποψη ότι οι τότε δύο μεγάλες παρατάξεις φαίνονταν λίγες για να καλύψουν το συνδικαλιστικό φάσμα και αρκετοί πίστευαν ότι αν υπήρχαν περισσότερες μέσα στην Ομοσπονδία μας, αυτές θα λειτουργούσαν καλύτερα. Σήμερα έχουμε 7 παρατάξεις αλλά και κάποιους ανεξάρτητους. Ποιο το αποτέλεσμα; Ένα συνδικαλιστικό χάος. Μια Βαβέλ που δεν μπορεί με τίποτα να δώσει λύσεις.

Η παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. με 3 μέλη στους 11, έχοντας βέβαια τον Πρόεδρο, κάνει και έκανε ό,τι μπορούσε. Πώς όμως να συνθέσει τις εντελώς αντίθετες απόψεις των παρατάξεων; Η παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε., λοιπόν, χρόνια τώρα προσπαθεί να συνθέσει στα πλαίσια της Ομοσπονδίας μας όσο μπορεί. Δυστυχώς όμως η πλήρης άρνηση των περισσότερων παρατάξεων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ δεν επιτρέπει κάτι θετικό ως αποτέλεσμα. Οι δυνάμεις της άρνησης, του όχι σε όλα, βοηθούν με τη στάση τους την κυβερνητική λαίλαπα.

Δυστυχώς οι δυνάμεις της αριστεράς είναι στο χώρο της εκπαίδευσης οι πιο αντιδραστικές και ταυτόχρονα συντηρητικές, που μπορούσαν να υπάρξουν. Δεν επιθυμούν καμία αλλαγή. Η συνδικαλιστική μας έκφραση δια των παρατάξεων δεν έχουν δυστυχώς απαντήσεις για μια σειρά θεμάτων. Τι λέει για το θεσμό των σχολικών συμβούλων άραγε; Για τις επιλογές των στελεχών που είναι και επίκαιρες καθώς και για τον τρόπο της επιλογής; Για τις κατ'εξαίρεση αλλά και τις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις; Για κάποια εντός ή εκτός εισαγωγικών προνόμια συνδικαλιστών, αλλά και τη διεξαγωγή των εκλογών σε εργάσιμη ημέρα;

Η μόνη συνδικαλιστική παράταξη με θέσεις είναι η Δ.Α.Κ.Ε., η οποία έχει καταφέρει να ξεπερνά κάθε ιδεολογική αντίληψη και καταθέτει προτάσεις για το σήμερα αλλά και για το αύριο. Πολλά άκουσα σ' αυτή την αίθουσα χθες για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Εγώ το μόνο που έχω να πω είναι ότι η δύσκολη θέση στην οποία βρίσκονται οι αναπληρωτές βολεύει τους πάντες. Το Υπουργείο, την κυβέρνηση, ακόμα και κάποιες παρατάξεις που εκμεταλλεύονται την ανάγκη αυτών των συναδέλφων.

Θέλετε συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να τελειώνουμε μ' αυτό το θέμα; Να γίνει μια γενική απεργία μόνο με αυτό το θέμα και να κλείσουμε τα σχολεία και να μην τα ανοίξουμε αν δεν υπάρξει οριστική λήξη σ' αυτό το θέμα. Το θέλουμε αυτό άραγε; Θέλουμε να τελειώσει αυτή η ιστορία; Προσωπικά δεν είμαι αισιόδοξος.

Το θέμα των ημερών που δείχνει το πώς μας αντιμετωπίζει το Υπουργείο είναι και αυτό της κρίσης των «διευθυντών των σχολικών μονάδων». Ανώνυμη και ατεκμηρίωτη η αξιολόγηση των υποψήφιων διευθυντών. Αλήθεια, πώς θα αντιμετωπίζαν το ίδιο μέτρο αν εφαρμοζόταν για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών από τους μαθητές μας ανώνυμα, ατεκμηρίωτα και με κάλπη; Ή αν με τον ίδιο τρόπο αξιολογούσαν οι προϊστάμενοι τους υφιστάμενους. Πώς θα αντιμετωπίζαν το ίδιο μέτρο αν εφαρμοζόταν απ' τους γονείς των μαθητών μας; Θα μας άρεσε αλήθεια;

συμμετοχή μας σε αυτή τη διαδικασία είναι ουσιαστικά η αποδοχή μιας αισχροφούς, ανώνυμης, ατεκμηρίωτης, άδικης και συμπλεγματικής αξιολόγησης που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το διευρυμένο Συμβούλιο Επιλογής των στελεχών, που στην πλειοψηφία του είναι διορισμένοι απ' την κυβέρνηση κατά όποιο τρόπο θέλει.

Τιμωρητικά αν υπάρχουν διαφορές παραταξιακές, πολιτικές ή ακόμα και προσωπικές, γιατί ζούμε σε έναν μικρόκοσμο εμείς στην επαρχία και όχι μόνο και όλα αυτά θεωρώ ότι είναι λίγο ως πολύ γνωστά. Δυστυχώς για τον κλάδο και το μέλλον του οι συνάδελφοι που αντιδρούσαν σε κάθε μορφής αξιολόγηση τώρα με αυτήν την κυβέρνηση έχουν γίνει «βασιλικότεροι του βασιλέως» και συμμετέχουν σε Συμβούλια ως διορισμένοι, δοτοί ουσιαστικά, απ' την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου μας.

Θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω μια και μόνη λέξη για να προσδιορίσω αυτό το οποίο αισθάνομαι: Ντροπή! Συνάδελφοι, έρχονται πολύ δύσκολα για τον κλάδο. Όμως δυστυχώς είμαστε διαιρεμένοι σε παρατάξεις, σε αγκυλώσεις, σε ιδεολογία. Προσωπικά δεν είμαι καθόλου αισιόδοξος και για τη σημερινή εικόνα αυτής της αίθουσας, διότι πιστεύω ότι ως επιστήμονες και ως παιδαγωγοί θα έπρεπε ήδη να έχουμε λύσει τις διαφορές μας και να προσπαθούσαμε όλοι μαζί ενωμένοι σαν μια γροθιά να αντιμετωπίσουμε αυτό που έρχεται.

Εύχομαι αυτή η Γενική μας Συνέλευση να μην είναι το "κύκνειο άσμα" του συνδικαλισμού, γιατί πολύ φοβάμαι ότι με τη στάση μας μπορεί να οδηγηθούμε σε αποφάσεις της πολιτικής ηγεσίας και του Υπουργείου, σε απαξίωση, αν όχι μηδενισμό, της όποιας δράσης έχουμε εδώ μέσα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ε. Παπαδοπούλου

Σύλλογος Ελασσόνας

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι, εκπροσωπώ έναν μικρό Σύλλογο, το Σύλλογο Εκπ/κων Π.Ε. Ελασσόνας. Εύχομαι κι εγώ με τη σειρά μου καλή επιτυχία και καλά αποτελέσματα στις εργασίες της 86ης Γ.Σ του κλάδου μας. Οφείλω να καταθέσω την προσέγγιση μιας νηπιαγωγού ενός συλλόγου στην κριτική πεπραγμένων της ομοσπονδίας. Βρισκόμαστε στο τέλος της σχολικής χρονιάς και το ΥΠΠΕΘ προετοιμάζεται πυρετωδώς να εφαρμόσει όσα επιτάσσει η Ε.Ε και ο ΟΟΣΑ, διαλύοντας τη Δημόσια Εκπαίδευση.

Ο Υπουργός Παιδείας κ. Γαβρόγλου, εξαγγέλλει τη Δίχρονη Υποχρεωτική, μετά την τοποθετεί σε βάθος τριετίας, αργότερα συστήνει επιτροπές να ερευνήσουν τη «αποδοχή της» και την «αναγκαιότητά της». Την ίδια ώρα ο Πρωθυπουργός την εξαγγέλλει ανακοινώνοντας ταυτόχρονα όμως την «ελεύθερη επιλογή» (παιδικός σταθμός ή Νηπιαγωγείο). Στην πραγματικότητα εξαπατούν και παραπλανούν την κοινωνία και τους εκπαιδευτικούς παίζοντας σε διπλό ταμπλό και αποφεύγοντας να δεσμευθούν για χρηματοδότηση δομών και προσλήψεων.

Ο Υπουργός και όσοι τον «ενημερώνουν» για το εκπαιδευτικό έργο του Νηπιαγωγείου έχουν βαρύτατη ευθύνη για τις απαξιώτικες, άκρως προσβλητικές και ρατσιστικές αντιλήψεις σε βάρος των Νηπιαγωγών. ..Βρώμικα παιχνί-

δια στις πλάτες των παιδιών μας. Μεταφέρω τους φόβους όλων των συναδέλφων.

Αλήθεια μήπως θα συμβεί ότι και το καλοκαίρι του 2016; Ζήσαμε στιγμές απείρου κάλλους όταν μέσα στον Αύγουστο το Υπουργείο νομοθέτησε ένα νέο τύπο Νηπιαγωγείου και αυξημένο ωράριο για τους Νηπιαγωγούς και έδωσε εντολή για την πιστή εφαρμογή της Υ.Α άμεσα (σε 5 ημέρες) με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς!

Η Υ.Α. αποτελεί προπομπό των όσων σχεδιάζονται και για το Δημοτικό Σχολείο και έχει τα εξής χαρακτηριστικά:

1. Κατάργηση του ενιαίου ολοήμερου Προγράμματος στην βάση της υποχρεωτικότητας
2. Προϋποθέσεις φοίτησης για τα νήπια στο προαιρετικό απογευματινό πρόγραμμα.
3. Όροι και προϋποθέσεις λειτουργίας με βάση τον αριθμό των φοιτούντων νηπίων.
4. Ακύρωση της ποιοτικής προέκτασης του πρωινού προγράμματος σε ενιαίο πλαίσιο με το απογευματινό.

Ταυτόχρονα η Υ.Α. για τη θεσμοθέτηση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών στις 25 ώρες, που στην πραγματικότητα αγγίζει τις 30 ώρες, είναι πλέον το μεγαλύτερο σε όλες βαθμίδες της Εκπαίδευσης.

Στο ίδιο μήκος κύματος και η τροπολογία για την Ειδική Αγωγή που περιορίζει τις δυνατότητες μείωσης του αριθμού των παιδιών ανά τμήμα όταν υπάρχουν μαθητές με ειδικές ανάγκες αυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο επί της ουσίας των αριθμών των μαθητών ανά τμήμα κατά τα συμφωνηθέντα στο 4ο μνημόνιο. Βίωσα από κοντά την αγωνία του αναπληρωτή ΕΣΠΑ στο τμήμα ένταξης του σχολείου μου.

Στο τελευταίο μνημόνιο έχει υπογραφεί η αξιολόγηση για μια ακόμα φορά. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με φράση του μνημονίου, «...οι αρχές (το ΥΠΠΕΘ) πρέπει μέσα στο Μάιο του 2017...να περάσουν Νόμο που θα αναβαθμίζει το Σώμα των Αξιολογητών (στην εκπαίδευση),...». Η Αξιολόγηση και η Αυτοαξιολόγηση δεν είναι ένα πράγμα που ο κόσμος της εκπαίδευσης αρνείται άκριτα. Σωστά δεν θέλει μια διαδικασία αξιολόγησης που θα στοχοποιήσει πρόσωπα. Όχι στην αξιολόγηση ποσοστώσεων. Οι μνημονιακές πολιτικές στην προσπάθειά τους να μας εντάξουν σε μια κουλτούρα αξιολόγησης, μας έχουν κάνει κομπάρσους ενώ πρέπει να είμαστε οι πρωταγωνιστές στις αποφάσεις προγραμματισμού και υλοποίησής της. Δεν μπορεί για ένα τόσο σημαντικό και φλέγον ζήτημα να αποφασίζουν για εμάς, χωρίς εμάς... Η αξιολόγηση δεν θα περάσει με τον τρόπο που την επιθυμούμεν.

ΖΗΤΟΥΜΕ

Κατάργηση της Υ.Α. για τον Ενιαίου Τύπου Ολοήμερο Νηπιαγωγείο .

Μείωση του διδακτικού ωραρίου των Νηπιαγωγών.

Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση για όλα τα παιδιά 4-6 ετών αποκλειστικά στο δημόσιο Νη-

πιαγωγείο. Κανένα νήπιο - προνήπιο έξω από το δημόσιο Νηπιαγωγείο.

Μείωση του αριθμού των παιδιών σε 15 ανά τμήμα στο νηπιαγωγείο και 20 στα δημοτικά.

Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί. Νέα κτίρια και σύγχρονες υποδομές για τα δημόσια νηπιαγωγεία με κρατική χρηματοδότηση.

ΠΡΕΠΕΙ

- Να αγωνιστούμε όλοι μαζί για τη δημιουργία μιας υπερκομματικής Εθνικής Επιτροπής Παιδείας, που δεν θα επιτρέπει πιασμοί, ούτε θα επιτρέπει να κατακρημνίζονται προσπάθειες χρόνων που διαφαίνεται να έχουν θετικά αποτελέσματα, μόνο και μόνο επειδή αλλάζει η ηγεσία του ΥΠΠΕΘ. Αυτή η επιτροπή σε συνεργασία με τη βάση που εκπροσωπείται από τη ΔΟΕ, θ' αποφασίζει για σοβαρά θέματα όπως η Αξιολόγηση.

- Να μάθουμε σαν κλάδος να δεχόμαστε και να ψηφίζουμε τις ορθές προτάσεις από όπου κι αν προέρχονται.

- Να στηρίζουμε ευάλωτες ομάδες εκπαιδευτικών όπως πολύτεκνες μονογονεϊκές. Συνυπηρετήση εκπαιδευτικών. Αίτημα όλων των συναδέλφων.

- Αναπληρωτές ισότιμοι με τους μόνιμους. Καμιά δικαιολογία για το αντίθετο. Δεν μας τιμά.

Ευχαριστώ

N. Ράμμος

Σύλλογος Β. Ρηνανίας – Βεσφαλίας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας, απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, κ. Πρόεδρε, σας μεταφέρω τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς των Ελλήνων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της Βόρειας Ρηνανίας Βεσφαλίας.

Τα σχολεία μας, όπως και τα σχολεία της πατρίδας μας, κουβαλάνε όλες τις παθογένειες που κουβαλάει και το δημόσιο σχολείο στην Ελλάδα. Υποστελέχωση, μη έγκαιρες υπηρεσιακές μεταβολές, έλλειψη επιμόρφωσης κλπ. Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, Έλληνες ζουν παντού στον κόσμο και οι Έλληνες μαθητές σε δομές ελληνικής γλώσσας σε όλη τη γη, ανέρχονται περίπου στους 30.000.

Για να κατανοήσετε ορισμένα πράγματα, θα σας πω μερικά σημαντικά στατιστικά στοιχεία. Στο εξωτερικό υπάρχουν 48 ελληνικά σχολεία που λειτουργούν με βάση το Ελληνικό Πρόγραμμα σπουδών, τα λεγόμενα «αμιγή». Ακόμη υπάρχουν περίπου 40 δίγλωσσα σχολεία που λειτουργούν με βάση το Πρόγραμμα της χώρας υποδοχής και τα Ελληνικά διδάσκονται ως δεύτερη ξένη γλώσσα. Υπάρχουν 14 ενταγμένα τμήματα Ελληνικής Γλώσσας και 283 ενταγμένα τμήματα Ελληνικής Γλώσσας, τα οποία έχουν ως φορέα Συλλόγους Γονέων!!! Σε όλα αυτά τα σχολεία

εργάζονται περίπου 800 εκπαιδευτικοί από τους οποίους το 40% είναι δάσκαλοι, το 6% είναι νηπιαγωγοί και τα υπόλοιπα οι υπόλοιπες ειδικότητες.

Στη Ρηνανία Βεσφαλία υπάρχουν 4 μεγάλα Δημοτικά Σχολεία, ένα απογευματινό και 2 Νηπιαγωγεία δίγλωσσα, τα οποία έχουν ως φορέα Συλλόγους Γονέων.

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, στους χρόνια εγκατεστημένους Έλληνες στο εξωτερικό προστέθηκαν τα τελευταία χρόνια λόγω της κρίσης αρκετοί συμπατριώτες μας που αναγκάστηκαν να ξενιτευτούν. Έτσι, μεσούσης αυτής της κρίσης, η ελληνόγλωσση εκπαίδευση καλείται ν' αντιμετωπίσει τη μεταναστευτική και πολιτισμική πρόκληση υπό το πρίσμα της δημοσιονομικής λιτότητας.

Από το 2010 και μετά, έγινε μια προσπάθεια συρρίκνωσης των ελληνικών σχολείων. Πέρα από τις φήμες που διαδίδονταν ηθελημένα ότι θα κλείσουν, έγιναν και νομοθετικές παρεμβάσεις προς αυτή τη κατεύθυνση. Τα σχολεία αυτά, όπως και οι εκπαιδευτικοί που τα υπηρετούν «χτυπήθηκαν», όμως συνεχίζουν να υπάρχουν χάρη στο φιλότιμο των εκπαιδευτικών αλλά και την ανάγκη της ελληνικής οικογένειας για ελληνόγλωσση εκπαίδευση.

Σε μια προσπάθεια επιπλέον περικοπών, το Υπουργείο Παιδείας επιλέγει να υιοθετήσει από πέρυσι, από το 2016, με νομοθέτημα, νέα φιλοσοφία, προκρίνοντας αντί των αμιγώς ελληνικών σχολείων τα δίγλωσσα. Και αυτό για να γλιτώσει πόρους και «να πετάξει το μπαλάκι σε ξένο γήπεδο».

Αυτό όμως, αυτή η πρόταση, οδηγεί στη μείωση των αμιγώς ελληνικών σχολείων και στη μετανάστευση των μαθητών προς τα δίγλωσσα σχολεία αλλά και προς τα γερμανικά σχολεία στην περίπτωσή μας, θα προκαλέσει αντιδράσεις γιατί η ομογένεια έδωσε αγώνες για να λειτουργήσουν αυτά τα σχολεία, μέχρι και απεργία πείνας έκαναν στο παρελθόν.

Επιπλέον, τα παιδιά των μεταναστών, ιδιαίτερα των νέων μεταναστών, που σε ηλικίες της Δ', Ε' Δημοτικού ή και αργότερα, καλούνται να φοιτήσουν σε αυτά τα δίγλωσσα ή τα σχολεία της χώρας υποδοχής, αντιμετωπίζουν τεράστιο βαθμό δυσκολίας και αν αναλογιστούμε τι επιπτώσεις έχει αυτό στην προσαρμογή και στην μετέπειτα εξέλιξή τους. Και επειδή επιθυμία τους είναι να επιστρέψουν στην πατρίδα, αυτά τα παιδιά δε θα έχουν τη δυνατότητα αργότερα να παρακολουθήσουν επί ίσους όρους τα ελληνικά σχολεία εδώ στην πατρίδα μας.

Κύριος στόχος της εκπαίδευσης Ελληνοπαίδων του εξωτερικού θα πρέπει να είναι η ενίσχυση και η επιρροή της ελληνικής πολιτιστικής ταυτότητας στο εξωτερικό, αλλά και η εξασφάλιση των καλύτερων δυνατών συνθηκών και όρων, ώστε να διαμορφώνουν ολοκληρωμένη προσωπικότητα οι μαθητές, ταυτόχρονα δε να αποκτούν τα εφόδια για ομαλή ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο της χώρας που διαμένουν καθώς και της χώρας μας, αλλά και να μπορούν να γίνουν μεταλαμπαδευτές του ελληνικού πολιτισμού.

Θα σας πω επιγραμματικά, επειδή ο χρόνος με πιέζει, ορισμένα ακόμη από τα αιτήματα που έχει αποφασίσει η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας:

- Έγκαιρη ολοκλήρωση όλων των υπηρεσιακών μεταβολών, για παράδειγμα μέχρι τον Απρίλιο αλλά και έγκαιρη ανανέωση των παρατάσεων των ομογενών εκπαιδευτικών για τα επόμενα δύο χρόνια. Είναι απαράδεκτο αγαπητοί συνάδελφοι, η εγκύκλιος αποσπάσεων του εξωτερικού να βγήκε πριν τρεις μέρες ακριβώς, τη στιγμή που σε πολλά κρατίδια και χώρες, το νέο σχολικό έτος ξεκινά στις 5 Αυγούστου. Είναι βέβαιο ότι η νέα σχολική χρονιά θα ξεκινήσει με ελλείψεις.
- Ζητούμε απόσπαση για 5 έτη μ' επιμίσθιο και όχι για 3 όπως είναι σήμερα, γιατί όπως καταλαβαίνετε, τα έξοδα της πρώτης εγκατάστασης μιας οικογένειας σε μια

χώρα όπως είναι η Γερμανία, είναι τεράστια. Για να πάει μια οικογένεια πρέπει να έχει απόθεμα 10.000 ευρώ περίπου, οπότε ζητάμε ένα κίνητρο για να έχουν τη δυνατότητα περισσότεροι συνάδελφοι να αιτηθούν απόσπασση στο εξωτερικό. Κυρίως όμως και σε συνδυασμό με τη μη έγκαιρη στελέχωση, με την τριετία δεν εξασφαλίζεται η παιδαγωγική συνέχεια στα σχολεία, αλλά και οι εκπαιδευτικοί μέχρι να προσαρμοστούν πλήρως στη νέα χώρα, αναγκάζονται να την εγκαταλείψουν.

- Στελέχωση των αμιγώς ελληνικών σχολείων με εκπαιδευτικούς με απόσπασση από δω και σε ένα ποσοστό, στελέχωσή τους με ομογενείς εκπαιδευτικούς που ζουν στη Γερμανία αλλά είναι διορισμένοι στο Ελληνικό Δημόσιο. Πηγαίνοντας εκεί φέτος για πρώτη φορά με απόσπασση, είχα την εντύπωση ότι πρέπει να αποσπώνται εκπαιδευτικοί μόνο από δω για μια πενταετία. Όμως διαπίστωσα ότι υπάρχουν ελάχιστοι συνάδελφοι εκεί, οι οποίοι ζουν μέχρι και 20 χρόνια εκεί, δουλεύουν, υπηρετούν σ' αυτά τα σχολεία νόμιμα, χωρίς δυστυχώς επιμίσθιο και έχουν χτίσει τη ζωή τους εκεί γιατί τους το επέτρεπε η σχετική νομοθεσία. Κάποιοι καλούνται πλέον να επιστρέψουν πίσω. Είναι δίκαιο αυτό άραγε;

Δε θα σας κουράσω με περισσότερα γι' αυτά, θα πω μόνο ότι πρόσφατα εκδόθηκε στις 13 Ιουνίου μια εγκύκλιος στην οποία δυστυχώς δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για αυτούς που βρίσκονται στο 1^ο και 2^ο έτος απόσπασης, για παράταση έως τη συμπλήρωση πενταετίας. Και ξαφνικά, καλούνται ένα μήνα πριν τελειώσει εκεί το σχολικό έτος, να τα μαζέψουν και να φύγουν. Πέρα από τη βίαιη αναστάτωση στη ζωή τους λόγω της αιφνίδιας απεγκατάστασης από τη Γερμανία, θα πρέπει να πληρώσουν πρόστιμα μερικών χιλιάδων ευρώ, καθώς σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία, η δήλωση διακοπής συνδέσεων παροχών υπηρεσιών και ενοικίων θα έπρεπε να γίνει 3 μήνες νωρίτερα. Και όλα αυτά επειδή το Υπουργείο είναι απλά ανακόλουθο.

Επίσης:

Ζητούμε η μισθοδοσία του Ιανουαρίου και του Φεβρουαρίου, να γίνεται έγκαιρα. Γενικά υπάρχει καθυστέρηση πληρωμών και ειδικά οι νεοαποσπασμένοι, κάνουν μέχρι και 4-5 μήνες να πληρωθούν.

Ενίσχυση της προσχολικής αγωγής. Όπως σας είπα πριν, δεν υπάρχουν ελληνικά Νηπιαγωγεία και όλοι ξέρουμε τί σημαίνει αυτό.

Ίδρυση ολοήμερων τμημάτων. Το Υπουργείο μας δεν ιδρύει ολοήμερα τμήματα για να μη λειτουργήσουν αυτά ως πόλος έλξης περισσότερων μαθητών και αυξηθεί το κόστος. Τμήματα ένταξης και ειδική αγωγή. Δεν υπάρχει τίποτε θεσμοθετημένο.

Υπηρεσιακά Συμβούλια. Δεν υπάρχουν. Όλες οι μετακινήσεις, κρίσεις κτλ. γίνονται μονοπρόσωπα από τον εκάστοτε συντονιστή.

Ζητάμε να χωριστεί η διοίκηση της εκπαίδευσης από την παιδαγωγική καθοδήγηση.

Ζητάμε ν' αναγνωριστεί η άδεια ανατροφής και η άδεια λοχείας ως διδακτικό έργο όπως γίνεται κι εδώ στην πατρίδα μας.

Ζητάμε αναμοριοδότηση και των σχολικών μονάδων του εξωτερικού.

Αυτά εν συντομία και καλούμε τη Γενική Συνέλευση να στηρίξει τα επιμέρους αιτήματα του Συλλόγου μας γιατί η ελληνόγλωσση εκπαίδευση αποτελεί μια άλλη έκφανση της δημόσιας εκπαίδευσης της πατρίδας μας και ως εκ τούτου οι όποιες διαφοροποιήσεις, έχουν να κάνουν με την παρέμβαση της χώρας υποδοχής και πάντως όχι σε βάρος του ελληνόγλωσσου προγράμματος.

Αποτελεί επιτακτική ανάγκη η άμεση έναρξη διαλόγου με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς για την αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Για εμάς η στήριξη της εκπαίδευσης των ελληνοπαίδων του εξωτερικού αποτελεί υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας και όχι, καθ' υπέρβαση, υποχρέωσή της.

Το χρωστάμε και στους συμπατριώτες μας στο εξωτερικό! Ευχαριστώ πολύ!

Χ. Τρανός

Σύλλογος Α΄ Αθήνας

Συνάδελφοι, σας καλωσορίζω και εγώ στην 86^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, μία Συνέλευση όμως η οποία για να έχει επιτυχία θα πρέπει να έχει σωστή αφετηρία. Και για να έχει σωστή αφετηρία θα πρέπει να αναγνωρίσουμε τι έκανε τον περασμένο Μάιο και στις αρχές του Ιουνίου η εκλογική μας βάση. Η εκλογική μας βάση, ο κλάδος μας, οι συνάδελφοί μας, ανέδειξαν μετά από δικές τους διαδικασίες κάποιες κατατάξεις. Και σε αυτές τις διαδικασίες είχε την τύχη και την τιμή η συνδικαλιστική παράταξη της ΔΑΚΕ να έχει την πρώτη θέση στην κρίση των συναδέλφων.

Θα ήθελα αυτό να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν γιατί; Είναι κάτι το οποίο ακούγοντας πολλούς συναδέλφους άκουσα μια φοβερή απαξίωση και στο Προεδρείο και στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ειδικά σ' αυτούς που ανέλαβαν θέσεις ευθύνης αυτή τη διετία. Να ξέρετε ότι ο κλάδος καταγράφει ποιοι αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, ποιοι αναλαμβάνουν θέσεις ευθύνης και απ' ό,τι αποδείχθηκε αυτούς που ανέλαβαν στην πλάτη τους τον κλάδο αυτούς τους ενίσχυσε και τους είπε: συνεχίστε και εγώ είμαι δω.

Έτσι για την ιστορία τον περασμένο Οκτώβρη - Νοέμβρη πηγαίνοντας σε κάποια σχολεία του Συλλόγου «Αθηνά», εγώ είμαι απ' το Σύλλογο Α Αθήνας, έχω αυτή την τύχη και την τιμή, εκλεγμένος βέβαια με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ, παραλίγο να τρακάρω τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας που είχε πάει σε γειτονικό σχολείο, τότε που είχαμε τις εκλογές των αιρετών για να ενημερώσει. Πείτε μου, συνάδελφοι, στην ιστορία, πότε άλλοτε Πρόεδρος της Ομοσπονδίας έφτασε τόσο κοντά στον απλό συνάδελφο της τάξης και

της πράξης; Πότε έφτασε σχολείο - σχολείο για να ενημερώσει, έχοντας το πνιγηρό πρόγραμμα που έχει;

Συνεχίζοντας, επειδή μας απασχολεί το ζήτημα των αναπηρωτών, πρέπει να έχουμε δύο παραμέτρους υπόψη μας. Η μία παράμετρος είναι ότι το προσωπικό της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης αυτή τη στιγμή που μιλάμε οι μισοί είναι πάνω από 50 ετών και τα επόμενα χρόνια θα χαθούν οι μισές οργανικές θέσεις. Αν θέλουμε, λοιπόν, να ελπίζουμε ότι θα υπάρξουν θέσεις αναπηρωτών θα πρέπει αυτή την παράμετρο να την λάβουμε πολύ σοβαρά υπ' όψιν σε όλες μας τις μελλοντικές κινητοποιήσεις. Πρέπει, δηλαδή, να λάβουμε υπ' όψιν τη συρρίκνωση του μαθητικού δυναμικού, την αύξηση του ηλικιακού προσωπικού και την ίδια στιγμή να σκεφτούμε ότι οι συνάδελφοί μας εξαιτίας του Κόμης της Φιλοθέης, του ψαλιδοχέρη των συντάξεων, του κ. Κατρούγκαλου, φοβούνται να βγουν στη σύνταξη. Παίρνοντας τη σκυτάλη απ' τον αιρετό του κλάδου, τον κ. Βασίλη Παληγιάννη φέτος μόνο 271 συνάδελφοι έκαναν αίτηση παραίτησης. Τελικά γίναν 186 και έτσι όπως φαίνονται τα πράγματα του χρόνου θα είναι διψήφιο το νούμερο.

Αν λοιπόν θέλουμε να έχουμε και θέλουμε να έχουμε μαζικό διορισμό εκπαιδευτικών θα πρέπει να δοθούν κίνητρα οι συνάδελφοι που έχουν ένα ηλικιακό όριο να μπορούν να αφυπηρετήσουν με αξιοπρέπεια. Να σας πω ενημερωτικά κάτι το οποίο δεν ακούστηκε σήμερα, ότι χάρη στον κ. Κατρούγκαλο όλοι όσοι κάποια στιγμή θα βγείτε στη σύνταξη από 1^η/1^{ου} του '19 πρέπει να έχετε υπόψη σας δύο πράγματα. Πρώτον: ότι θα πάρετε, ακούστε το συνάδελφοι, σας ενδιαφέρει, γιατί είμαστε αρκετοί που είμαστε λίγο κάτω ή λίγο πάνω απ' τα 50, θα πάρετε, λοιπόν, αν καταφέρατε, ηρωικά σταθείτε στην εκπαίδευση για 40 χρόνια 15 ευρώ για κάθε χρόνο που υπηρετήσατε επί 40, κάνει 600 και τα 384 που υποσχέθηκε ο Κατρούγκαλος.

Το ταβάνι θα είναι 984 ευρώ μεικτά. Αυτός είναι ο λόγος που φοβούνται άπαντες και θα φοβηθούν πολύ περισσότερο τα επόμενα χρόνια να συνταξιοδοτηθούν.

Κάτι τελευταίο για να μην καταχρώμαι το χρόνο απ' τους υπόλοιπους συναδέλφους. Είχαμε πει και παλιότερα, υπήρχε από το 2005 ο Νόμος των απευθείας διορισμών των πολύτεκνων, επειδή έχω την τύχη να είμαι πολύτεκνος, και των τρίτεκνων ως αναπηρωτών αρχικά εκπαιδευτικών. Δυστυχώς, δυστυχώς πολλοί τον πολεμήσατε εκείνο τον νόμο και καταφέρατε την κατάργησή του. Διορίζονταν άνθρωποι που είχαν εκτελεστεί με το νόμο 2525 του Γεράσιμου Αρσένη, την κατάργηση της επετηρίδας μετά από χρόνια είδανε φως και όμως, συνάδελφοι εσείς που κόπτεστε για τους διορισμούς τους πολεμήσατε, τον καταργήσατε και τώρα κλαίμε όλοι μαζί γιατί δεν γίνονται διορισμοί.

Προτείνω στο σώμα την επαναφορά του νόμου που είχε κάνει η Μαριέττα Γιαννάκου, γιατί πρέπει να της αναγνωρίσουμε και κάτι καλό που έκανε, την επαναφορά του νόμου των πολύτεκνων εκπαιδευτικών, ανεξαρτήτως όλων των άλλων διορισμών. Σε μια χώρα που γηράσκει, σε μια χώρα που τα παιδιά της φεύγουν στο εξωτερικό.

Και κάτι και ολοκληρώνω σε μισό λεπτό. Στο Σύλλογό μου, στο Σύλλογο Α Αθήνας αυτά τα χρόνια από το 2002 και μετά έχουμε την τύχη να είμαστε η δεύτερη δύναμη στο συγκεκριμένο Σύλλογο. Δεν διανοήθηκα ποτέ να σαμποτάρω την πρώτη δύναμη. Δεν διανοήθηκα ποτέ να υποτιμήσω την τρίτη δύναμη. Κάτι το οποίο σας ζήτησα πριν το έχω κάνει ήδη πράξη.

Ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας.

Όλοιμαζιενωτικάκαιδυναμικάστοναγώνα

Δεν περισσεύει κανείς

Μπορούμε τους νικήσουμε

Σας ευχαριστώ

Δ. Τσάμης

Σύλλογος Μεσολογγίου

Η Ελλάδα, λόγω των μνημονίων τα τελευταία χρόνια είναι γεγονός ότι επιτροπεύεται. Ποια είναι όμως η πρωτοτυπία; Η δαιμόνια πρωτοτυπία σήμερα είναι ότι η επιτροπεία ασκείται με εκτελεστικά όργανα το ΣΥΡΙΖΑ, τους δήθεν αντιστασιακούς, αυτούς που ψηφίστηκαν από το λαό για να ασκήσουν αντίσταση στην επιτροπεία, αντίσταση στην υποδούλωση, αντίσταση στην απώλεια της κρατικής ανεξαρτησίας. Αυτοί οι δήθεν ριζοσπάστες μεταμορφώθηκαν σε ευτελή ασπόνδυλα πιδόνια μιας χρήσεως στη στυγνή επιτροπείωση, έτσι ώστε να μην κινηθεί ούτε φύλλο ενάντια στην επιτροπείωση που μας μπήκε.

Μάλιστα το χειρότερο είναι το εξής: συνεργούς στη μεταμόρφωσή τους οι ριζοσπάστες αντιστασιακοί πήραν την πιο φτηνιάρικη απόφαση της δεξιάς, μια συγκεκριμένη συσπείρωση θλιβερών καπλήλων του πατριωτισμού, της πολιτικής συνέπειας. Πρέπει να γνωρίζουν ότι η κουμπαριά προξενεί συνήθως αναγούλα σε κάθε στοιχειωδώς αξιοπρεπή Έλληνα και να το έχουν υπ' όψιν τους και εδώ και οι παρατάξεις, το ποιες είναι οι συνέπειες των κουμπαριών.

Ποιο είναι τώρα το τοπίο όμως μέσα στο οποίο κλήθηκε η Ομοσπονδία να παλέψει. Το τοπίο είναι πολύ δύσκολο. Η κρίση είναι αυτή που έφερε μεγάλη ανεργία στον κλάδο μας. Οι διορισμοί και οι προσλήψεις αναπληρωτών μειώνονται διαρκώς εξαιτίας της μείωσης των δαπανών, με αποτέλεσμα να αυξάνεται ο φόρτος εργασίας για τους εν ενεργεία εκπαιδευτικούς.

Το λιγότερο σχολείο, οι συγχωνεύσεις τμημάτων ή σχολικών μονάδων και παράλληλα η συνεχής μείωση του μαθητικού δυναμικού λόγω της αποχώρησης από την Ελλάδα πολλών μεταναστών, οι καταργήσεις οργανικών θέσεων, οι μετακινήσεις εκπαιδευτικού προσωπικού, οι δραστικές οικονομικές περικοπές, η ασάφεια και η σύγχυση ως προς τον εργασιακό μας ρόλο, οι προωθούμενες υπηρεσιακές μεταβολές και γενικά οι συντελούμενες θεσμικά αλλαγές έχουν διαμορφώσει ένα κλίμα ανασφάλειας και αβεβαιότητας.

Στο τιμόνι όμως της Ομοσπονδίας εδώ και 4 χρόνια βρίσκεται η ΔΑΚΕ. Και τι έκανε η ΔΑΚΕ αυτά τα 4 χρόνια που είχε το τιμόνι; Για να κριθεί αυστηρά. Πρώτα-πρώτα στο αίτημα που είχε η Ομοσπονδία για πάρα πολλά χρόνια σχετικά με τη μάχη κατά της αξιολόγησης - χειραγώγησης παίρνει, κατά την άποψή μου, άριστα με τόνο, διότι δεν επέτρεψε να εφαρμοστεί η αξιολόγηση της τιμωρίας, της μισθολογικής - βαθμολογικής καθήλωσης και ως θυμηθούμε τις χιλιάδες των υπογραφών ενάντια στην αξιολόγηση - χειραγώγηση και την απαξίωση με το ενιαίο κείμενο που είχε δώσει η Ομοσπονδία μας το 2014 έτσι που έφτασε ο Αρβανιτόπουλος στο εντέλλεσθε.

Εκτός αυτού, η Ομοσπονδία μας από τότε ήταν αυτή που μίλησε τον Αρβανιτόπουλο διότι δεν έγιναν οι μεταθέσεις το 2014. Επίσης, αντέδρασε άμεσα στην Υπουργική Από-

φαση Φίλη που υποβίβασε το ολοήμερο δημοτικό και νηπιαγωγείο. Έχει σταθερή θέση η ΔΑΚΕ και είναι θέση και της Ομοσπονδίας ότι οι διορισμοί θα πρέπει να γίνονται με βασικό χαρακτηριστικό το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Επίσης θώρακισε νομικά τον κλάδο, παρότι μερικοί χαμογελούσαν και έλεγαν ότι η Ομοσπονδία με τη ΔΑΚΕ θα καταλήξει γραφειοκρατική συνδικαλιστική οργάνωση ή Νομική Υπηρεσία. Όμως πάρα πολλοί συνάδελφοι απ' όλες τις παρατάξεις νιώθουν ασφαλείς διότι έχουν τη νομική τεκμηρίωση όλων των συνδικαλιστικών τους ενεργειών και δράσεων.

Για να μην μακρηγορώ, οι εκπαιδευτικοί σε όλες τις Συνελεύσεις στην Ελλάδα έδειξαν ότι αναγνωρίζουν το έργο το θετικό της ΔΑΚΕ και με τη δύναμη που θα μας δώσουν και στην επόμενη διετία η ΔΑΚΕ θα τραβήξει μπροστά, ούτως ώστε ο κλάδος μας να είναι περήφανος για την ηγεσία της. Ευχαριστώ πολύ.

Χ. Κόκκινος

Σύλλογος «Γ. Σεφέρης»

Συνάδελφοι, το θέμα το οποίο συζητούμε είναι κρίσιμο, είναι επίκαιρο, απαιτούνται άμεσες λύσεις και εκείνο το οποίο κατά την ταπεινή μου άποψη πρέπει να κάνουμε, απ' όποια πλευρά και αν προσεγγίσει κάποιος την κατάσταση, θα πρέπει να υπάρχει μια ισχυρή απόφαση που θ' αποτελέσει μοχλό πίεσης με όλες τις απαιτούμενες ενέργειες, προκειμένου πραγματικά τα προσφυγόπουλα να βρουν τον κόσμο που τους ανήκει και τους ταιριάζει και την παιδεία που θέλουν.

Το αναφέρω αυτό γιατί κάθε φορά θα πρέπει να εκτιμούμε τα δεδομένα. Διότι σε καμία των περιπτώσεων, ούτε ο κλάδος στη Γενική του Συνέλευση, παρά ενδεχομένως τις διαχωριστικές γραμμές που θέλουν να βάλουν κάποιοι για να επιβιώνουν και να έχουν να λένε «κάτι» και γι' αυτό το θέμα, αλλά κυρίως απέναντι σε μια κοινωνία που δοκιμάζεται και από άλλα προβλήματα, δεν επιτρέπεται να διχαστεί!

Διότι η κυβέρνηση τι κάνει; Αυτό πράττει, δηλ. διχάζει. Κάποιοι πουλάνε υπερευαισθησία για το προσφυγικό. Και ακριβώς εκεί βρίσκουν και κάποια ακραία στοιχεία να πουν τα δικά τους... που αποπροσανατολίζουν, δε δίνουν λύσεις και επιδίδονται σε φλυαρίες που προσβάλλουν τη νοημοσύνη μας. Την ίδια ώρα, κάποιοι πουλάνε υπερπατριωτισμό, αναφέρομαι στα ακραία στοιχεία της άλλης πλευράς. Έτσι την ίδια ώρα το πρόβλημα παραμένει, διογκώνεται και συνεχίζεται!

Κάποιοι μίλησαν ότι πρέπει να δούμε το θέμα από την ευρύτερη πολιτική, θα συμπληρώσω εγώ και από τη γεωγραφική πλευρά. Γιατί όντως, τα συμφέροντα που υπάρχουν στη Μέση Ανατολή, οι πόλεμοι που γίνονται, είναι αυτοί που δημιούργησαν το προσφυγικό.

Να θυμίσω μήπως την κάποτε σοσιαλιστική Ρωσία, την παρέμβασή της στο Αφγανιστάν; Για τα βουνά ήταν; Για το συμφέρον ήταν. Ή να ξεχάσουμε ότι το μοναδικό λιμάνι συμφερόντων της Ρωσίας στη Μεσόγειο είναι στη Συρία; Την ίδια ώρα μπαίνουν στο παιχνίδι οι ΗΠΑ και ούτω καθ' εξής.

Γιατί όλα αυτά; Γιατί κάποιοι έχουν σχέδιο το «διαίρει και βασίλευε» και παρεμβαίνουν για να καρπωθούν τον πλούτο που υπάρχει εκεί. Οι λαοί την πληρώνουν και καλούμαστε εμείς ως χώρα που είμαστε και στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να διαχειριστούμε πολλές φορές ένα δυσανάλογο φορτίο. Είμαστε η χώρα που ουσιαστικά το σύνολο των πολιτών της, η μεγάλη της πλειοψηφία, είναι με ευσαιθησίες και το απέδειξαν στην πράξη.

Το απέδειξαν στην πράξη γιατί η Πολιτεία, δηλ. η κυβέρνηση ήταν απύσχα όταν οι μετανάστες ήταν αυτοί που περνούσαν το Αιγαίο. Ήταν απύσχα όταν κάποιοι περνούσαν τον Έβρο. Ήταν απύσχα και ήταν εκείνοι οι ήρωες που φυλάνε τις Θερμοπύλες και κράτησαν τους πρόσφυγες όρθιους και στη ζωή. Γιατί χάθηκαν χιλιάδες άνθρωποι μέσα στα νερά του Αιγαίου ή μέσα στα βουνά και στα λαγκάδια που πέρασαν απ' την πείνα, τις κακουχίες και τις τρικυμίες.

Την ίδια ώρα, το γαϊτανάκι των πιέσεων που υπάρχει από πλευράς Τουρκίας στην οποία υπάρχουν 1,5 εκατομμύριο πρόσφυγες μέσα σε στρατόπεδα, είναι το άλλο παιχνίδι που παίζεται σε όλο το γενικότερο που προανέφερα. Παιχνίδια παντού, στις πλάτες ανθρώπων. Στις πλάτες παιδιών.

Εμείς ως ΔΑΚΕ, επειδή ακριβώς το θέμα το προσεγγίζουμε και από την κοινωνική και από την εκπαιδευτική σκοπιά, καλούμε και τη Γενική Συνέλευση να πάρει απόφαση την πρόταση που ήδη κατέθεσε εκπρόσωπός μας, που είχε να κάνει με ουσιαστικές παρεμβάσεις, κι επειδή κάποιοι θα πουν ως δικαιολογία για να τους προλάβουμε, «μα είναι δυνατό να μπουν τα προσφυγόπουλα στην εκπαίδευση; Υπάρχουν οικονομικές δυνατότητες;», συναδέλφοι και συναδέλφισσες σίγουρα κάποιοι έχουν στ' αυτιά τους τις δηλώσεις Υπουργών αυτής της κυβέρνησης που μιλούσαν για τους μετανάστες ότι είναι «επενδυτές» –η κυρία Τασία Χριστοδουλοπούλου, αν τη θυμάστε, γιατί την έδωξαν από υπουργό.

Σίγουρα κάποιοι ειρωνεύονται αυτούς τους ανθρώπους. Το σίγουρο είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι κι αυτά τα παιδιά αξίζουν το δικαίωμα στη ζωή, το έχουν, και στη μόρφωση.

Το σίγουρο είναι ότι υπάρχουν επίσης 400 εκατομμύρια απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτή την «κακιά» Ευρωπαϊκή Ένωση τα οποία διατίθενται στις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ελλάδα, Μάλτα και Ιταλία) που είναι οι κύριες περιοχές που έρχονται μετανάστες και με αυτά τα χρήματα μπορούν να στηθούν οι κατάλληλες δομές και στον τομέα της εκπαίδευσης με επιμορφωμένους εκπαιδευτικούς, με υλικοτεχνική υποδομή και βέβαια όχι τα hot spots της ντροπής τα οποία τα έχουν στήσει μαζί με τις ΜΚΟ για εκλογικούς και εισπρακτικούς και κομματικούς λόγους κάποιοι.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
2. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
3. ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ
4. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
5. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ
6. ΟΡΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
7. ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
8. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
2. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
3. ΤΡΙΚΑΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ	29. ΛΙΑΠΗΣ ΗΛΙΑΣ
2. ΒΑΣΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ	30. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
3. ΒΑΣΣΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ	31. ΜΑΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
4. ΒΕΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	32. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
5. ΓΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	33. ΜΕΣΑΖΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
6. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	34. ΜΠΕΛΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
7. ΓΕΩΡΓΟΥΣΗΣ ΒΑΪΟΣ	35. ΜΠΕΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
8. ΖΕΡΒΟΥ ΕΛΕΝΗ	36. ΜΠΙΡΜΠΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
9. ΖΗΣΗ ΜΑΡΘΑ	37. ΝΕΛΛΑ ΜΑΡΙΑ
10. ΖΥΓΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	38. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
11. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	39. ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	40. ΟΡΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
13. ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	41. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
14. ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	42. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
15. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	43. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
16. ΚΑΣΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	44. ΡΑΝΤΙΤΣΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
17. ΚΑΤΣΑΒΕΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	45. ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
18. ΚΑΤΣΙΜΠΕΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	46. ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
19. ΚΑΦΤΗΡΑΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	47. ΣΚΑΡΜΟΥΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
20. ΚΑΨΑΛΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	48. ΣΤΡΙΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
21. ΚΕΧΑΓΙΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ	49. ΣΦΗΚΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
22. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	50. ΤΕΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
23. ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ	51. ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
24. ΚΟΚΟΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	52. ΤΣΕΛΕΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
25. ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ	53. ΤΣΙΓΓΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
26. ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	54. ΤΣΙΟΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
27. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	55. ΧΑΣΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
28. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	56. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Τάσος Αμπελίδης

Σύλλογος Χαλκιδικής «Ο Αριστοτέλης»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με έναν προλαλήσαντα συνάδελφο που τόνισε ότι είμαστε στη φάση της κριτικής πεπραγμένων. Θα προσπαθήσω, λοιπόν, να περιοριστώ σε αυτό και μόνο. Μια κριτική πεπραγμένων στην οποία ουσιαστικά κρίνουμε τις πράξεις μας, τις παραλείψεις μας, τις ενέργειές μας και τις συμπεριφορές μας. Μια κριτική την οποία θα πρέπει να τη δει κανείς ως μια εξίσωση που από τη μια πλευρά της είναι οι αιτίες και στην άλλη τα αποτελέσματα της δράσης μας.

Απ' τη μια πλευρά, λοιπόν, της εξίσωσης θα έβλεπε κανείς εντάσεις, αλληλοκατηγορίες, ιδεολογικούς φανατισμούς, διαστρέβλωση της αλήθειας. Και από την άλλη πλευρά της εξίσωσης την έλλειψη της ενότητας, την αδυναμία αντίδρασης, την απογοήτευση και την αδράνεια.

Για να δούμε τι έγινε αυτές τις δύο μέρες της Γ. Συνέλευσης ξεκινώντας απ' τη χθεσινή. Συγκρότηση του Προεδρείου. Γίνεται πολύς λόγος και χύνονται κροκοδείλια δάκρυα τώρα πια για το πόση ώρα θα έχουμε να συζητήσουμε ακόμη. Χθες όμως χάσαμε τρεις ώρες για να συγκροτήσουμε το Προεδρείο. Αφού το συγκροτήσαμε, με τον τρόπο που το συγκροτήσαμε, σήμερα ανακαλύπτουν κάποιοι ότι δεν ήταν σωστή η συγκρότηση γιατί δεν τους εξυπηρετεί.

Προχωρώντας στην ίδια μέρα, πάλι χθες με έκπληξη άκουσαμε από την πλευρά της ΕΡΑ, σε μια απέλπιδα προσπάθεια ωραιοποίησης της κατάστασης, να τίθενται ερωτήσεις στους αιρετούς για το πόσο είναι οι διορισμοί αναπληρωτών. Προσπαθούμε, δηλαδή, να δικαιολογήσουμε μέσα από τις ερωτήσεις μας μια εκπαιδευτική πολιτική που ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι ελλειμματική, που ξέρουμε πολύ καλά ότι μείωσε το δημόσιο σχολείο και ψάχνουμε μέσα από αριθμούς να δικαιολογήσουμε την ανεπάρκειά μας.

Για να μην πάμε σε αυτό που ψηφίσαμε νωρίτερα για τις απολύσεις στους ΟΤΑ. Αγνοούμε πως έτσι δε δίνεται λύση στο πρόβλημα; Τη λύση πρέπει και οφείλει να τη δώσει ο Σκουρλέτης με μια νομοθετική ρύθμιση. Το να βγάζουμε ένα ψήφισμα το οποίο δεν έχει κανένα αντίκρισμα δεν βοηθά κανέναν. Στο μόνο που ουσιαστικά συντελεί είναι στο να φέρνει απογοήτευση στον κόσμο της εργασίας, γιατί θα βλέπει ότι δεν θα λύνονται τα αιτήματά του, δεν θα υπάρχει λύση μέσα απ' τους αγώνες του.

Είναι σημερινά φαινόμενα όλα αυτά; Όχι βέβαια. Αν θέλουμε να ανατρέξουμε στην πρόσφατη ιστορία μας, την πολύ-πολύ πρόσφατη, των τελευταίων ετών, θα ανακαλύψουμε ότι κύηκε πολύ δηλητήριο όλα τα προηγούμενα χρόνια. Σε μια σύγκρουση ανάμεσα στη λογική από τη μία πλευρά και το φανατισμό και την ηλιθιότητα από την άλλη επικράτησαν δυστυχώς οι απόψεις των άκρων, από όπου και αν προέρχονταν, οι οποίες μάλιστα επιστράτευαν με τον πιο λυσσαλέο τρόπο την πρακτική της δαιμονο-

ποίησης των πάντων. Μια δαιμονοποίηση η οποία εκπορεύτηκε από τους κάθε λογής δημαγωγούς.

Όλο αυτό που μας οδήγησε; Μας οδήγησε σε μια έλλειψη της κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης. Επετεύχθη αυτό που μας λέει ο Ένγκελς η κοιμισμένη συνείδηση. Ουσιαστικά αναγάγαμε τον υποκειμενισμό μας σε αντικειμενική πραγματικότητα. Δεν είδαμε, δεν φροντίσαμε να δούμε πόσο συνεπείς είμαστε με τη συνείδησή μας, να αναγνωρίσουμε τις ελλείψεις μας και αντιθέτως αποδίδαμε πάντα τα λάθη και τις ελλείψεις μας στους άλλους. Αυτό δεν συμβαίνει και με τη συνδικαλιστική μας δράση; Ατομική ή συλλογική. Αναπόφευκτα όλα αυτά οδηγούν σε αποσυσπείρωση, σε απομαζικοποίηση, σε διάλυση, σε απογοήτευση για κάθε αγώνα.

Προς επίρρωση όσων λέω ως σκεφτούμε κάποια πράγματα από την αρχή του παρόντος Προεδρείου της ΔΟΕ, που λήγει η θητεία του, και συγκεκριμένα από τις προτάσεις που κατατέθηκαν από τη δεξιά πτέρυγα όπως βλέπω εγώ την αίθουσα, είναι θέμα τοποθέτησης, σε ό,τι αφορά τη συγκρότηση του Προεδρείου. Ένα Προεδρείο που, σύμφωνα με την πρόταση, θα ανέτρεπε υποτίθεται τα πάντα και ως κατ' επίφαση αριστερό θα έπρεπε να συγκροτηθεί από την ΕΡΑ, από την ΑΕΚΕ και από τις Παρεμβάσεις. Επιμένετε και σήμερα σε κάτι τέτοιο;

Εάν τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτέλεσε εκείνο ένα απλό, τυχαίο συμβάν, τότε στην ΑΔΕΔΥ μετουσιώθηκε σε γεγονός. Σήμερα σας απάντησε ο κόσμος και ελπίζω να μην ζήσουμε και τους επίσημους αρραβώνες, να επισημοποιήσουμε δηλαδή μία σχέση. Σε κάθε περίπτωση, επειδή άκουσα νωρίτερα τη συναδέλφισσα απ' το Αγρίνιο, εκλεγμένη με την ΕΡΑ, να λέει μας φοβίζει, μας φοβίζει, μας φοβίζει, εμένα, αγαπητή συναδέλφισσα, με φοβίζει η παρουσία περιφερειακού διευθυντή εδώ, στο χώρο της Γ. Συνέλευσης. Για ποιο λόγο άραγε; Για να χαρούμε τους αρραβώνες; Να περάσει τα δακτυλίδια; Δηλαδή να πούμε: «έσσανται οι δύο εις σάρκαν μία;». Το κάνατε βέβαια πράξη.

Περαίνων την τοποθέτησή μου θα έλεγα ότι οφείλουμε να δούμε μπροστά, να δούμε το μέλλον, να δούμε την προοπτική. Οφείλουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, να καρπωθούμε την υπεραξία της παιδείας. Οφείλουμε να έρθουμε σε μία σύγκρουση ανάμεσα στη συνέπεια και τη λογική από τη μια πλευρά και την ανευθυνότητα και τη δημαγωγία από την άλλη. Να δώσουμε θετικά σύμβολα, ενώ έως σήμερα αυτό που εκπέμπουμε είναι αφαιρετικά σύμβολα. Αυτό θα προσδώσει σε όλους τους συναδέλφους την απαραίτητη ψυχική ανθεκτικότητα έναντι της ευαλωτότητας που ζούμε έως σήμερα. Έτσι μόνο θα υπάρξει, αγαπητοί συνάδελφοι, η απαραίτητη μοριακή χημεία βάσει της οποίας θα στήσουμε τους νέους αγώνες μας με προοπτική, με όραμα, με ξεκάθαρες θέσεις, με ξεκάθαρα αιτήματα, τόσο για τον κόσμο της εκπαίδευσης, όσο και για την κοινωνία ολόκληρη.

Κώστας Ανθόπουλος

Σύλλογος Α΄ Θεσσαλονίκης «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι.

Είναι αλήθεια ότι, είτε από παράδοση, είτε από συνήθεια, είτε από σκοπιμότητα, ο συνδικαλιστικός λόγος που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια στις Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου, έχει ως κύριο χαρακτηριστικό να είναι εγκλωβισμένος στη λογική της θεωρίας των δύο πόλων. Απ' τη μια μεριά ο πόλος των δυνάμεων της αμφισβήτησης, της αντίστασης, της ανατροπής, της ιδεολογικής καθαρότητας, της αγωνιστικής διαρκούς εγρήγορης και απ' την άλλη μεριά ο πόλος των δυνάμεων του συμβιβασμού, της υποχώρησης, της συμμόρφωσης, των υποδείξεων, της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Η παραπάνω θεωρητική προσέγγιση για τη δυναμική του συνδικαλιστικού κινήματος έχει αποδειχτεί στην πράξη - και εκ του αποτελέσματος των αγώνων του- ότι είναι μια πολιτικά παρωχημένη και αφελέστατη συνδικαλιστική προσέγγιση. Κι αυτό γιατί η κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Κάποιοι οραματίστηκαν ότι από τη βαρucheιμωνιά της παραδοσιακής ηγεμονίας και υπερίσχυσης συγκεκριμένων συνδικαλιστικών δυνάμεων θα οδηγούμασταν, ως συνδικαλιστικό κίνημα εκπαιδευτικών, στην άνοιξη της αγωνιστικότητας, με άλλα λόγια σε μια περίοδο όπου το συνδικαλιστικό κίνημα θα έχει νίκες, διεκδικήσεις και αιτήματα για επίλυση διαχρονικών εκπαιδευτικών προβλημάτων από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

Έτσι ήταν αναπόφευκτο να εφευρισκονται προσχηματικές αντιθέσεις, να καλλιεργούνται στο εσωτερικό του κλάδου ψευδεπίγραφες και ανούσιες αντιπαραθέσεις, να κατασκευάζονται ανύπαρκτοι εσωτερικοί εχθροί και να ενισχύεται το κλίμα σύγχυσης και αποπροσανατολισμού της συσπείρωσης και αποδυνάμωσης της ουσιαστικής συμμετοχής της βάσης στη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής στρατηγικής του κλάδου.

Ήρθε η ώρα να περάσουμε σε μια νέα περίοδο, όπου τα προβλήματα θα πρέπει να απαντώνται με ένα συγκεκριμένο πολιτικό - ιδεολογικό περιεχόμενο. Η παράταξη της Δημοκρατικής Συνεργασίας δεν διακρίνεται ούτε για την ιδεολογική της απροσδιοριστία, ούτε για την ουδετερότητα και την ασάφεια του πολιτικού της λόγου. Αντίθετα, είναι η δύναμη εκείνη που πιστεύει ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στα ζητήματα που έχουν σχέση με την κοινωνική και ανθρωπιστική διάσταση της εκπαίδευσης, την προστασία των αδυνάτων, τα κοινωνικά, ανθρώπινα και δημοκρατικά δικαιώματα. Σε τελική ανάλυση είναι η παράταξη εκείνη που έχει ως προτεραιότητα των διεκδικητικών της αγώνων το δημοκρατικό προσανατολισμό της οργάνωσης και λειτουργίας του εκπαιδευτικού μας συστήματος, θέτοντας ως επίκεντρο τον Εκπαιδευτικό, μέσω της ενίσχυσης του ρόλου του Συλλόγου Διδασκόντων ως κυρίαρχου οργάνου διοίκησης σχολείου.

Με βάση όλα τα παραπάνω, είναι ευνόμοτο ότι είναι απαραίτητο να αναδιπλωθούμε ως κλάδος, χωρίς να καλλιεργούμε αντιφάσεις, να οραματιζόμαστε και να διεκδικούμε ένα σχολείο ανοιχτό, κοινωνικό και δημοκρατικό, το οποίο να δίνει τη δυνατότητα να εργάζονται σε αυτό όσο το δυνατόν περισσότεροι εκπαιδευτικοί διαφορετικών ειδικοτήτων, χωρίς ταυτόχρονα να αναπτύσσουμε αντιφατικές ρητορικές περι χαμένων θέσεων εργασίας. Είναι επιβεβαιωμένο από την ίδια την κοινωνική πραγματικότητα ότι τα εκπαιδευτικά προβλήματα δεν οφείλονται στους εκπαιδευτικούς αλλά στην εκάστοτε πολιτική εξουσία και κυρίως στον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται η κεντρική εκπαιδευτική πολιτική.

Η επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης της ηγεσίας του κλάδου από τη βάση είναι ένα υπαρκτό πρόβλημα και διαρκές ζητούμενο. Η εμπιστοσύνη όμως δεν κερδίζεται με συνθήματα αλλά κατακτιέται με συγκεκριμένα βήματα, στάσεις, πρακτικές, συμπεριφορές και επεξεργασμένες θέσεις που ενισχύουν τη συνοχή και τη δυναμική του κλάδου. Το να μεταθέτουμε συνεχώς ο ένας στον άλλον την ευθύνη για ό,τι συμβαίνει στον κλάδο και το να παραβλέπουμε κάθε φορά ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα και πώς αντιμετωπίζονται, χάνουμε την ουσία των πραγμάτων. Αυτό δυστυχώς οδηγεί στη συνεχή αποδυνάμωση του κλάδου και στην εσωτερική περιχαράκωση. Θα πρέπει να ξεφύγουμε, λοιπόν, απ' αυτές τις προσεγγίσεις και να διαμορφώσουμε μια νέα διαφορετική συνθετική προσέγγιση για τον ρόλο του συνδικαλιστικού κινήματος, πραγματικά ενωτική, που να ενισχύει όλους μας. Ευχαριστώ πολύ.

Νίκος Αξιμιώτης

Σύλλογος Καβάλας

Είμαι αναπληρωτής ειδικής αγωγής, εκλέχτηκα αντιπρόσωπος από την Καβάλα. Αυτό το σακίδιο, συνάδελφοι, περιέχει τα όνειρα και τις ελπίδες μας για μόνιμο διορισμό. Με αυτό το σακίδιο γυρίζουμε εδώ και 16 χρόνια όλη την Ελλάδα, με τις βαλίτσες μας, τις κούτες μας και υπηρετούμε επάξια το λειτουργήμα του εκπαιδευτικού. Ο εμπαιγμός μας και η κοροϊδία και απ' αυτή την κυβέρνηση συνεχίζεται. Οι χιλιάδες προσλήψεις και οι διορισμοί που μας υποσχέθηκαν έμειναν μόνο στα χαρτιά. Μετατέθηκαν σε βάθος τριετίας, όπως σε βάθος τριετίας μεταφέρθηκε και η 14χρονη ενιαία εκπαίδευση. Η πολύχρονη αδιοριστία, οι επαναλαμβανόμενες υποσχέσεις για μόνιμους διορισμούς και το απαράδεκτο καθεστώς της αξιοποίησης 20 χιλιάδων και πλέον αναπληρωτών δεν μπορούν να συνεχιστούν.

Η Ομοσπονδία πρέπει να πάρει άμεσα θέση γι' αυτό το ζήτημα. Πρέπει να το βάλει μπροστά το θέμα των διορισμών, συνάδελφοι. Πόσο όμως έγινε γνωστό απ' αυτό το Προεδρείο, απ' αυτή εδώ τη σύνθεση του Δ.Σ. και απ' αυτές τις ισορροπίες ότι προχθές απολύθηκαν 20.000 αναπληρωτές, 20.000 συμβασιούχοι; Πόσο το ξέρει η ελληνική κοινωνία αυτό; Πού το ξέρουνε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ο υπόλοιπος κόσμος ότι απολυθήκαμε;

Τα θέματα των αναπληρωτών αγγίζουν και αυτά των μόνιμων. Αν δεν υπάρξουν διορισμοί δεν θα υπάρξουν ούτε μεταθέσεις, ούτε μετατάξεις. Του χρόνου θα έχουμε, επίσης, αρνητικό ρεκόρ σε όλα αυτά εδώ πέρα. Και επιτέλους τι κάνουμε για τις οικογένειες των εκπαιδευτικών, τις οικογένειες των εκπαιδευτικών μόνιμων και αναπληρωτών; Άλλαξε το νομικό καθεστώς; Άλλαξε τόσα χρόνια;

Το νέο δεν είναι, συνάδελφοι, ότι ξανααπολυθήκαμε. Το νέο είναι ότι δεν θα ξαναπροσληφθούμε του χρόνου. Πολύ λιγότεροι του χρόνου θα είμαστε στα σχολεία. Ήδη ήμασταν λιγότεροι αναπληρωτές γενικής και στην Καβάλα και στη Βόρεια Ελλάδα γενικότερα. Η ευαισθησία που θα έδειχνε το Υπουργείο Παιδείας στην ειδική αγωγή μετατράπηκε σε δυο τροπολογίες. Μία τον Αύγουστο που δίνει το δικαίωμα σε κάθε υπεράριθμο συνάδελφο να πάρει μια θέση αναπληρωτή δασκάλου και νηπιαγωγού ειδικής αγωγής που τόσα χρόνια αναπληρώνουμε τους εαυτούς μας, αλλά και η πρόσφατη τροπολογία που καταργεί το βασικό πτυχίο ειδικής αγωγής, σε μια προσπάθεια να διχάσει όλο τον κλάδο.

Στην ουσία η ειδική αγωγή είναι η αρχή. Και στην τελική ποιους υπεράριθμους, συνάδελφοι; Στην Καβάλα τόσα χρόνια έγιναν μεταθέσεις, ενώ από πέρυσι με το νέο σύστημα, με το νέο ολοήμερο σχολείο δημιουργήθηκε μια τεχνητή κοιτίδα, μια δεξαμενή υπεράριθμων εκπαιδευτικών. Δώσαμε μάχες στο Σύλλογό μας να «κρύψουμε» εκπαιδευτικούς, να «σπάσουμε» τμήματα, για να τους γλυτώσουμε από το να μεταφερθούν στη Θάσο. Το ίδιο θα κάνουμε και φέτος.

Δυστυχώς, δυστυχώς λέω δεν υπάρχει ούτε ένας συνάδελφος εκπαιδευτικός στα σχολεία μας που να είναι ήρεμος. Από τον πιο παλιό ο οποίος έχει εγκλωβιστεί και δεν μπορεί να βγει στη σύνταξη, από τον τελευταίο που φοβάται να βγει υπεράριθμος μέχρι και τον αναπληρωτή που δεν ξέρει πότε και πού θα δουλέψει.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το νηπιαγωγείο βάλλεται, το ολοήμερο κινδυνεύει και μέσα σ' όλα αυτά χθες φτάσανε και οι νέες συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων. Για όλα αυτά η ΔΟΕ και το νέο Δ.Σ. πρέπει να παλέψει και να κατευθυνθεί: στο να επιστρέψει ο υπεύθυνος του ολοήμερου, στην ενιαία 14χρονη εκπαίδευση, στο επίδομα ανεργίας σε όλους τους αναπληρωτές, στο δικαίωμα αναρρωτικής άδειας και άδεια λοχείας ίδιο με αυτή των μόνιμων, στα πλήρη ασφαλιστικά, συνδικαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα.

Αλλά για ποια ισότητα, συνάδελφοι, μιλάμε όταν μια μέρα πριν απολυθούμε, όταν μια μέρα γίνονται διαδικασίες και έρχεται μια εγκύκλιος και λέει ότι εξαιρούνται οι αναπληρωτές από τους Συλλόγους Διδασκόντων. Σκεφτείτε πώς αισθανθήκαμε όταν δουλεύουμε τόσα χρόνια σε αυτά τα σχολεία και μας λένε ότι δεν μετράει η γνώμη μας. Για ποια ισότητα μιλάμε; Και μας βγάζουν έξω απ' το φύλλο αποτίμησης. Όχι βέβαια ότι θα το συμπληρώναμε, αλλά αυτό δείχνει μια ξεκάθαρη αντίληψη για το πώς το Υπουργείο Παιδείας αντιμετωπίζει τους αναπληρωτές.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη στιγμή και θα πρέπει αυτές τις μέρες εδώ μέσα να πά-

ρουμε κρίσιμες αποφάσεις και να βάλουμε κόκκινες γραμμές, ώστε όποια κυβέρνηση και να έρθει, όποιος και να είναι ο Υπουργός Παιδείας αν ξεπεράσει αυτές τις γραμμές όλοι μαζί, μια γροθιά, σύσσωμοι να βγούμε να τις υπερασπιστούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ράνια Βασιλάκου

Σύλλογος Κοζάνης

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Αποτιμούμε σήμερα άλλη μία δύσκολη συνδικαλιστική χρονιά, που δεν δικαίωσε τις προσδοκίες του εκπαιδευτικού κόσμου και δεν επιβεβαίωσε τις υποσχέσεις και τις εξαγγελίες για μια αναβαθμισμένη Εκπαίδευση και ένα σύγχρονο Δημόσιο Σχολείο. Η ψευδαίσθηση όλων μας, ως χαμηλοσυντήρητος Κλάδος, ότι μια κατ' όνομα «αριστερή κυβέρνηση» θα επιδείκνυε κοινωνική ευαισθησία, να κρατήσει αλώβητη την Εκπαίδευση και την Υγεία από την ισοπέδωση και σάρωση που προκαλούν οι ανάλγητες μνημονιακές πολιτικές, μας άφησε όλους με ένα χαμόγελο «πικρό», αφού τίποτε απ' αυτά που σωρεύονται ως φλέγοντα ζητήματα για την εκπαίδευση, δεν επιλύθηκε, γιατί πολύ απλά, οι ανανεωτικές μεταρρυθμίσεις που επιχειρούνταν, είτε προσέκρουαν σε αντισυνταγματικότητες, είτε στήνονταν τόσο αποσπασματικά και πρόχειρα, που επέσυραν πλήθος αντιφατικών διευκρινιστικών εγκυκλίων, που μόνο σύγχυση και ανασφάλεια έσπειραν στον κόσμο της Εκπαίδευσης. Ο απολογισμός της συνδικαλιστικής χρονιάς που πέρασε, δυστυχώς εκτός από τις έγκαιρες προκηρύξεις και τα χρονοδιαγράμματα των υπηρεσιακών μεταβολών, δεν έχει στο σύνολό του θετικό πρόσημο.

Προς επίρρωση όλων όσων ακούστηκαν, το κυρίαρχο ζήτημα που αναδείχτηκε από τις τοποθετήσεις των νεότερων και όχι μόνο συναδέλφων, που πρέπει να απαντηθεί άμεσα με πολιτικο-συνδικαλιστικά κριτήρια, είναι το κορυφαίο ζήτημα της αδιοριστίας.

Είναι ένα ζήτημα που βάζουμε επιτακτικά ως παράταξη, γιατί είναι αυτό που κάτω από το βάρος των μνημονιακών πολιτικών, έχει κατακερματίσει το εκπαιδευτικό κίνημα, είναι αυτό που στη λογική του «διαίρει και βασίλευε», δημιουργεί πλήθος συλλογικοτήτων, με αντιφατικές μεταξύ τους συλλογιστικές, με αντίπαλες και ανθρωποφαγικές προθέσεις, που βλάπτουν και θα βλάψουν τον κλάδο μας σε βάθος χρόνου.

Κυριολεκτικά μας θύμωσε η αντιμετώπιση των αναπληρωτών Ειδικής Αγωγής που εδώ και μία 15ετία, αναζητούν μάταια επαγγελματικά δικαιώματα. Είναι αναπληρωτές που καταδικάστηκαν σε μόνιμη απασχόληση αντί για Εργασία, μετά τον αποχακτηρισμό των ειδικοτήτων τους ΠΕ61, ΠΕ71 στις οργανικές θέσεις ΣΜΕΑΕ, τον Αύγουστο του 2016, είναι οι αναπληρωτές που αμφισβητήθηκαν, την τρέχουσα χρονιά, όχι μόνο τα επαγγελματικά τους δικαιώματα, αλλά και τα πανεπιστημιακά προγράμματα σπουδών τους, άρα

κατ'επέκταση αμφισβητήθηκε η ίδια η εκπαιδευτική τους υπόσταση.

Παγκόσμια πρωτοτυπία αποτελεί η μοριοδότηση του βασικού πτυχίου στον τρόπο πρόσληψης. Είναι αυτοί οι συνάδελφοι, που αν αύριο γινόταν ένας διαγωνισμός πρόσληψης στην Εκπαίδευση, δεν θα μπορούσαν να καταλάβουν θέσεις στις ΣΜΕΑΕ, λόγω του αποκατακτηρισμού των οργανικών θέσεων από ΠΕ61 και ΠΕ71 σε ΠΕ60 και ΠΕ70.

Στο όνομα της περικοπής εκπαιδευτικού προσωπικού, η Ειδική Αγωγή ένας τόσο ευαίσθητος και απαιτητικός τομέας της Δημόσιας Εκπαίδευσης, αντιμετωπίζεται από την Πολιτεία, ως κοινή ανεξάντλητων ταχυτήτων εκπαιδευτικών. Αυτή όμως η πολιτική βούληση του Υπουργείου, βρίσκεται στον αντίποδα της ουσιαστικής ενίσχυσης της παρεχόμενης Εκπαίδευσης. Είναι αυτή που στέκεται υποκριτικά απέναντι στα άτομα με αναπηρία και στις οικογένειές τους. Είναι αυτή που υπονομεύει την εξειδικευμένη παροχή αγωγής στα άτομα αυτά και εξισώνει πλήθος εκπαιδευτικών, με στόχευση λαϊκισμού και αλίευσης εκλογικής λείας.

Όσοι έχουν ασχοληθεί με την Ειδική Αγωγή ή όσοι στα σχολεία τους έχουν μαθητές με (αυτισμό, αισθητηριακές διαταραχές ή νευροαναπτυξιακά σύνδρομα), πολύ καλά γνωρίζουν ότι η Συμπερίληψη, ως σύγχρονη παιδαγωγική φιλοσοφία δεν μπορεί να στηριχτεί χωρίς εξειδικευμένο προσωπικό.

Η αδιοριστία στο κομμάτι της Ειδικής Αγωγής είναι συνηφασμένη με την τεράστια έλλειψη οργανικών θέσεων, από εκπαιδευτικούς ή ειδικότητες, στις ΣΜΕΑΕ. Η χαρτογράφηση της παρωχημένης οργανικότητας στις ΣΜΕΑΕ, αποτελεί το πρωταρχικό ζητούμενο, που θα βοηθούσε στην απόδοση οργανικών θέσεων, ανάλογα με τις ανάγκες του μαθητικού πληθυσμού, που αντιμετωπίζει εμπόδια στη δόμηση της μάθησης ή στη συγκρότηση της συμπεριφοράς, ώστε να δικαιωθεί επιτέλους η ενίσχυση της Ειδικής Αγωγής.

Κλείνοντας θα πρέπει να αναφερθώ στο διεκδικητικό πλαίσιο του Κλάδου που αναφέρονται αιτήματα για την αντιμετώπιση της αδιοριστίας και της ενίσχυσης της Ειδικής Αγωγής. Επειδή θα πρέπει να επισημαίνονται δυστυχώς τα αυτονόητα, στην παρούσα και όποια άλλη μνημονιακή κυβέρνηση, επιβάλλονται προσθήκες στα αιτήματά μας όπως:

- Μαζικούς διορισμούς στην Εκπαίδευση, βάσει του βασικού πτυχίου
- ΚΑΙ
- Ενίσχυση της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, με αύξηση οργανικών θέσεων στις ΣΜΕΑΕ.

Σας ευχαριστώ

Κώστας Κορδιστός

Σύλλογος Ρόδου

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι αντιπρόσωπος από το Σύλλογο της Ρόδου, αιρετός στο ΑΠΥΣΠΕ Νοτίου Αιγαίου.

Στην περιοχή μας δύο είναι τα νησιά που σήκωσαν το μεγαλύτερο βάρος του προσφυγικού: Η Λέρος και η Κως. Θα μου επιτρέψετε ν' αναφερθώ συγκεκριμένα στο παράδειγ-

μα της Κω τη σχολική χρονιά 2016-17. Στην Κω λειτουργεί κέντρο σύντομης παραμονής, δε λειτουργεί hotspot. Δεν υπάρχουν λοιπόν δομές υποδοχής για την εκπαίδευση των προσφύγων λόγω υποτίθεται μεταβατικής παραμονής προσφυγικών οικογενειών.

Τα παιδιά, τα προσφυγόπουλα δεν παρακολουθούν στην πλειοψηφία τους τα πρωινά τμήματα του σχολείου. 5 έως 6 μήνες είναι η μέση παραμονή των προσφύγων, γεγονός που σημαίνει ότι δεν πρόκειται για μεταβατική παραμονή. Τα προσφυγόπουλα είναι εκτός σχολείων και δυστυχώς δεν υπάρχουν συντονισμένες ενέργειες από το Υπουργείο.

Ο Σεπτέμβρης ξεκίνησε με εκπροσώπους της Ύπατης Αρμοστείας να βολιδοσκοπούν τα σχολεία για να εξετάσουν ποια μπορούν και δέχονται να φιλοξενήσουν προσφυγόπουλα. Το βάρος έπεσε στους Συλλόγους Διδασκόντων. Στα πλαίσια της κείμενης νομοθεσίας, έχουν δικαίωμα φοίτησης στα ελληνικά σχολεία προσφυγόπουλα ακόμη και με ελλιπή έγγραφα.

Ελάχιστα παιδιά φοίτησαν, μόλις 7. Από το κέντρο σύντομης παραμονής, μόλις ένα. Πριν λίγες ημέρες σε συνάντηση της Σχολικής Συμβούλου με τους/τις Διευθυντές/ντριες Σχολικών μονάδων των Δημοτικών αποφασίστηκε ομόφωνα να φοιτήσουν προσφυγόπουλα σε όλα τα σχολεία. Τα προσφυγόπουλα που θα φοιτήσουν απ' τον Σεπτέμβρη είναι μόλις 15 αυτή τη στιγμή και όλα φιλοξενούνται σε καταλύματα της Ύπατης Αρμοστείας

Δεν υπάρχουν καθόλου στοιχεία για τα παιδιά του κέντρου σύντομης παραμονής. Σας ανέφερα προηγουμένως ότι η σύντομη παραμονή μεταφράζεται σε παραμονή τουλάχιστον 6 μηνών. Να σας πω από επίσημα στοιχεία του Λιμεναρχείου Κω ότι στις 15/8/2015 οι πρόσφυγες στην πόλη της Κω ήταν 18.000. Οι κάτοικοι της πόλης της Κω είναι 17.000.

Η πολιτεία είναι απύσχα. Το σχέδιο για χορήγηση βίζας και ασύλου μεταξύ της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σύντομο χρονικό διάστημα με την αποστολή 400 ατόμων ως προσωπικό δεν έγινε ποτέ πράξη. Τα προσφυγόπουλα είναι δυστυχώς όμηροι της τραγικής αυτής κατάστασης. Ως εκπαιδευτικοί έχουμε χρέος να τους προσφέρουμε το υπέρτατο αγαθό της μάθησης.

Απαιτούμε από την πολιτεία την υποχρεωτική δημιουργία τμημάτων υποδοχής σε όλα τα σχολεία των νησιών που φιλοξενούν προσφυγόπουλα καθώς και εξειδικευμένο προσωπικό υποστήριξης των παιδιών αυτών, όπως κοινωνικοί λειτουργοί και ψυχολόγοι.

Τέλος, θα ήθελα να δώσω συγχαρητήρια από αυτό εδώ το βήμα σε όλους εκείνους τους απλούς ανθρώπους που δίδαξαν με τη στάση τους το νόημα της λέξης «φιλοξενία». Μιας λέξης που δεν έχει στο λεξικό της η πολιτεία. Συγχαρητήρια στις γιαγιάδες από το Βόρειο Αιγαίο που φρόντισαν να δικά τους εγγόνια τα προσφυγόπουλα και στον φούρναρη από την Κω που καθημερινά μοίραζε και εξακολουθεί να μοιράζει ένα καρβέλι ψωμί σε κάθε πρόσφυγα. Σας ευχαριστώ.

Περικλής Κορομυλάς

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. Μεσσηνίας

Συναδέλφισσες- συνάδελφοι,

Είμαι αναπληρωτής δάσκαλος, εκλεγμένος με την παράταξη της Δημοκρατικής Συνεργασίας. Αυτές τις δύο μέρες φάνηκε περίτρανα ποιος είναι η ψυχή του κλάδου. Ποιος καταθέτει προτάσεις για την ενότητα του κλάδου, ποιος προσπαθεί να δώσει λύσεις στα αδιέξοδα και ποιος στρουθοκαμηλίζει και προσπαθεί να κρύψει τα προβλήματα της εκπαίδευσης κάτω από το χαλί.

Παρατηρώ από χθες την πρώτη δύναμη, τη ΔΑΚΕ. Ποια πρόταση μας κατέθεσε; Ποια θέση έχει; Μόνο εγωισμός και αλαζονεία για την πρωτιά της. Πρώτη δύναμη δεν είναι όποιος έχει τους περισσότερους αντιπροσώπους στη ΔΟΕ αλλά οι θέσεις, οι ιδέες, οι προτάσεις, σε όλα αυτά έρχεστε δεύτεροι και καταϊδρωμένοι.

Παρατήρησα την περήφανη διαπραγμάτευση των «αριστερών» παρατάξεων για το Προεδρείο. Τέτοια διαπραγμάτευση είχαμε να δούμε από το τελευταίο Eurogroup. Διαφωνήσατε με τη θέση μας για αναλογικό προεδρείο στο οποίο όταν θα υπήρχε κάποιο σοβαρό ζήτημα θα έπρεπε να συμφωνεί μια από τις δύο πρώτες παρατάξεις και δεχθήκατε την απόλυτη κυριαρχία της ΔΑΚΕ δεχόμενοι στα σημαντικά ζητήματα να συναινεί ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης.

Η Γενική Συνέλευση και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδακταλικής Ομοσπονδίας θα πρέπει να πιάσουν και να θέσουν έναν και μόνο στόχο. Την πρόσληψη μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού. Είμαστε μόνιμοι αναπληρωτές. Φτάνει πια η κοροϊδία! Μόνιμοι διορισμοί, όχι χωρίς όρους και προϋποθέσεις που περάσατε στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση αλλά με συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις ύστερα από έναν διάλογο που θα ανοίξει η ομοσπονδία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και μια δέσμευση της κυβέρνησης για μόνιμους διορισμούς με συγκεκριμένο αριθμό και χρονοδιάγραμμα.

Κανένα σχολείο να μην ανοίξει το Σεπτέμβριο εάν δεν δεσμευθεί η κυβέρνηση για μόνιμους διορισμούς με αριθμούς και ημερομηνίες. Μέχρι να γίνει αυτό θα πρέπει να διεκδικήσουμε:

ισότιμη μεταχείριση μόνιμων και αναπληρωτών
άδειες ανατροφής για τις αναπληρώτριες μητέρες

εξίσωση του καθεστώτος των αδειών

αξιοκρατική τοποθέτηση από τα ΠΥΣΠΕ

πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα για όλους

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, το Σεπτέμβριο εφαρμόστηκε το νέο ενιαίο τύπου ολοήμερο δημοτικό σχολείο που μόνο ενιαίο δεν είναι. Για να φτάσουμε σε αυτό βοήθησαν αρκετοί και εκ δεξιών και εκ αριστερών της αίθουσας αυτής. Παιδοφυλακτήριο το έλεγαν, πάρκινγκ για παιδιά, γυμνασιοποίηση του δημοτικού. Όλοι εσείς, οι παραπλανηθέντες υποστηρικτές του μηδενισμού των πάντων καταλάβατε πως δεν είναι δυνατόν να πολεμάς με κάθε τρόπο ένα σχολείο

και ταυτόχρονα να υπερασπίζεσαι αυτούς που εργάζονται σε αυτό.

Συνάδελφοι αναπληρωτές της ΕΡΑ και της Εκκίνησης πώς δεχθήκατε να συμμετέχετε σε μία διαδικασία αξιολόγησης διευθυντών χωρίς να συμμετέχουν οι αναπληρωτές και ταυτόχρονα να ζητάτε σήμερα ίσα δικαιώματα με τους αναπληρωτές; Με τη στάση σας αυτή ανοίξατε τον ασκό του Αιόλου για καταστρατήγηση και των ελάχιστων δικαιωμάτων που έχουμε. Η απόφασή σας για απεργοσπασία θα στιγματίζει τη μικρή πορεία της παράταξής σας από δω και στο εξής.

Τα προβλήματα στην εκπαίδευση και κυρίως στους αναπληρωτές δεν δημιουργήθηκαν σήμερα. Έχουν ιστορία και απ' ό,τι φαίνεται θα έχουν και μέλλον. Πρέπει όμως να πιέσουμε ως Ομοσπονδία όλες τις πολιτικές δυνάμεις να δεσμευθούν σε ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα προσλήψεων.

Η άτολμη, δυσκίνητη και πολλές φορές απούσα ΔΟΕ των τελευταίων χρόνων δεν μας αξίζει. Η Δημοκρατική Συνεργασία θα είναι παρούσα στις εξελίξεις καταθέτοντας τις προτάσεις της, τις ιδέες και τις θέσεις της για ένα δημόσιο, δωρεάν δεκαετηράχρονο δημόσιο σχολείο. Για μια ΔΟΕ των μεγάλων κατακτήσεων και των μαχητικών αγώνων.

Βέτα Κορωναίου

Σύλλογος Χαλκίδας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι τουλάχιστον προκλητικό να προσκαλείται στον χώρο της Γενικής συνέλευσης του κλάδου εκπρόσωπος της κυβέρνησης, που διέλυσε το ολοήμερο νηπιαγωγείο και να καλούνται οι νηπιαγωγοί να συμμετέχουν σε συνάντηση μαζί της, ενώ συγκεκριμένη παράταξη της ΕΡΑ στηρίζει μια τέτοια πρωτοβουλία.

Είναι τυχεροί συνάδελφοι οι παρατρεχάμενοι αυτής της κυβέρνησης. Εφαρμόζεται μια σκληρή μνημονιακή αντιεκπαιδευτική πολιτική και «δεν κουνιέται φύλλο». Έχουν απέναντί τους την εκπαιδευτική κοινότητα ως μια έρμη χώρα. Η δική τους ακόρεστη δημαγωγία και η άνετη καθημερινή επικοινωνία με χαριτωμένες ατάκες και υποτιμητικούς σχολιασμούς για ψηλά τακούνια, δεν υποβαθμίζουν όμως τους εκπαιδευτικούς αλλά αναδεικνύουν την ελαφρότητα και την κενότητα των ιδεολογημάτων και των πράξεών τους...

Μπορούν να απολαύσουν την εξουσία τους χωρίς καμιά ανησυχία. Τα κατάφεραν ως αριστερά, να μην υπάρχει ούτε καν υποψία συνδικαλισμού! Κατάφεραν η πολυδιασπασμένη σε όλο και μικρότερες ομάδες εκπαίδευση, συσπειρωμένες, να διεκδικούν φανατικά μικροσυμφέροντα και να κάνουν σημαία αγώνων δεδομένα και κεκτημένα του κλάδου.

Το πρόβλημα του συνδικάτου δεν είναι κλαδικό και εκπαιδευτικό ούτε συνδικαλιστικό ούτε πολιτικό. Είναι υπαρξιακό! Και μόνο αν το συνειδητοποιήσουμε απόλυτα, μπορούμε να θέσουμε κάποιο αρχιμήδειο σημείο για την επίλυσή του!

Είναι βαριά προσβολή της αξιοπρέπειας να περιφρονείς το μέλλον της νέας γενιάς και όλων όσοι βρίσκονται στην ανεργία αδιαφορώντας για το τι πρόκειται να τους συμβεί.

Με αποφάσεις της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας η κατάργηση των ΕΑΕΠ σχολείων και η ίδρυση του νέου ολοήμερου Δημοτικού και Νηπιαγωγείου χιλιάδες συνάδελφοι μας έμειναν χωρίς δουλειά τη φετινή σχολική χρονιά όχι γιατί περίσσευαν αλλά γιατί το νέο σχολείο είναι το σχολείο των περικοπών, της εξοικονόμησης δαπανών και όχι το σχολείο της ποιότητας που αξίζει να έχουμε.

Τι μας λένε λοιπόν για την προσχολική εκπαίδευση;:

Ενίσχυση των δομών προσχολικής αγωγής, ώστε σε βάθος διετίας, εφόσον οι οικονομικές συνθήκες το επιτρέπουν, να μετέχουν όλα τα νήπια.

Είναι σαφές, ότι ούτε άμεση ούτε πρόταση αποτελεί μια τέτοια διατύπωση, που αναφέρεται σε δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση σε βάθος χρόνου και εφόσον οι οικονομικές συνθήκες το επιτρέψουν.

Πού είναι κ Υπουργέ η δέσμευσή σας για δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, η ευαισθησία σας να γραφτούν όλα τα παιδιά και να βρεθούν οι κατάλληλοι χώροι ώστε να υπάρχουν ισοδύναμες ευκαιρίες στην εκπαίδευση; Είναι ξεκάθαρα η επικοινωνιακή σας πολιτική με συνθήματα και δεσμεύσεις κενού περιεχομένου.

Ενιαίος τύπος ολοήμερου Νηπιαγωγείου, θεσμοθέτηση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών.

Έχουμε επισημάνει ότι η φιλοσοφία του ολοήμερου νηπιαγωγείου απέχει από αυτή του Δημοτικού σχολείου με βάση και το αναλυτικό πρόγραμμα που ισχύει. Το νηπιαγωγείο είναι μια μοναδική χρονική περίοδος στη ζωή κάθε παιδιού, με το δικό του πρόγραμμα, στόχους και πρακτικές και είναι απαραίτητο να αντιμετωπίζεται με ξεχωριστό τρόπο. Αυτό που προέχει στο ολοήμερο νηπιαγωγείο δεν είναι μόνο η οργάνωση του προγράμματος, αλλά η αλλαγή εκπαιδευτικής νοοτροπίας και παιδαγωγικής αντίληψης με κατάλληλο παιδαγωγικό πνεύμα και διδακτική μεθοδολογία, ώστε να μη σχολειοποιείται ο παραπάνω χρόνος του παιδιού. Η διεύρυνση του ωραρίου δηλαδή θα πρέπει να είναι ποιοτική κι όχι ποσοτική, με έμφαση στη διαδικασία κι όχι στο αποτέλεσμα. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να προστίθενται στο πρόγραμμα νέες δραστηριότητες και επιπλέον γνωστικά αντικείμενα διακριτά μεταξύ τους, αλλά να δίνεται στα παιδιά ο χρόνος να εμπλέκονται και να συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες, στον προγραμματισμό και την οργάνωση των καταστάσεων ώστε να ανακαλύπτουν τα ίδια τη γνώση. Ο νέος τύπος ολοήμερου νηπιαγωγείου απλά αποτελεί υποβάθμιση της επιστημονικότητας ολόκληρου του κλάδου και καταπάτηση των ίσων εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών της προσχολικής που διαπίστωσαν συγχρόνως το ωράριο τους να μεγαλώνει ...

Υπαγωγή όλων των τύπων βρεφονηπιακών σταθμών στην εποπτεία του υπουργείου Παιδείας.

Το τελευταίο διάστημα έχει απασχολήσει τον κλάδο μας η ενοποίηση της προσχολικής εκπαίδευσης από 0 έως 6, έχει συζητηθεί η υπαγωγή των νηπιαγωγείων στους δήμους... και γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά τους κινδύνους που ελλοχεύουν, όταν χωρίς διάλογο με την Διδακταλική Ομο-

σπονδία που εκπροσωπεί τις νηπιαγωγούς, δρομολογείται μια τόσο σημαντική αλλαγή χωρίς πλαίσιο ή δέσμευση για το εργασιακό καθεστώς των εκπαιδευτικών, με συνέπειες όχι μόνο στους εκπαιδευτικούς αλλά και στο επίπεδο εκπαίδευσης των παιδιών.

Κρυμμένοι πίσω από την ταμπέλα ενός μεταρρυθμιστικού Εθνικού διαλόγου συνδιαλεγόμενοι μόνο με κομματικούς συνδικαλιστές, που προφανώς προσκυνούν για μια θεσούλα και με συλλόγους βρεφονηπιοκόμων και διάφορους άλλους μεμονωμένους, ανάλογα με τις φιλίες που έχουν οι πρόεδροί τους με Γ. Γραμματείς του Υπουργείου, διαλύουν το Δημόσιο νηπιαγωγείο. Παρακολουθούμε το τελευταίο χρονικό διάστημα λίγο πριν από τις εκλογές των αντιπροσώπων, το θέατρο του παραλόγου, με πρωταγωνιστές από τη μια πλευρά διαρροές και αίολες υποσχέσεις από το Υπουργείο και από την άλλη ομάδες συναδέλφων, που σαφώς δεν εκπροσωπούν το σύνολο του κλάδου των νηπιαγωγών, να αγωνίζονται για τα ...δεδομένα.

Από πότε αμφισβητείται η σημασία της προσχολικής εκπαίδευσης; Από πότε είναι σημαία αγώνων η εγγραφή των προνηπίων στο νηπιαγωγείο, αφού όλα τα χρόνια γράφουμε όσα περισσότερα μπορούμε για να λειτουργήσουν τα νηπιαγωγεία;

Η δίχρονη προσχολική εκπαίδευση αποτελεί μια σοβαρή διεκδίκηση χρόνων και η εφαρμογή της, θα ήταν πραγματικά μια κατάκτηση του κλάδου, αποτελεί άλλωστε υποχρέωση της κυβέρνησης απέναντι στις δεσμεύσεις της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με την οποία το 95% των παιδιών (από 4 ετών μέχρι την ηλικία υποχρεωτικής σχολικής φοίτησης) πρέπει να συμμετέχει σε προσχολική εκπαίδευση.

Η προσχολική εκπαίδευση έχει πληγωθεί βαθιά μέσα από την πολιτική των περικοπών και της εξοικονόμησης δαπανών, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, με συνέπεια στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στα παιδιά.

Δεν ξεχνάμε την διάλυση του ολοήμερου νηπιαγωγείου, την αύξηση του ωραρίου μας, τις περικοπές στις δαπάνες, την έλλειψη διορισμών, την έλλειψη υποδομών, τη θεσμοθέτηση του ωραρίου και την αλλαγή της οργανικότητας των νηπιαγωγείων ...μόνο στα χαρτιά...

Τα παιδιά δικαιούνται να έχουν πρόσβαση σε μια υψηλής ποιότητας εκπαίδευση, ουσιαστικά ισοδύναμων ευκαιριών, που θα επιδεικνύει τον απαραίτητο σεβασμό στις προσωπικές τους ιστορίες και την πολιτιστική τους κληρονομιά.

Η απάντησή μας στην πολιτική των περικοπών και της διάλυσης είναι αυτή του αγώνα.

Δεν έχουμε άλλο δρόμο, μόνο να εκτεθούμε, να μιλήσουμε, να διεκδικήσουμε, να υπερασπιστούμε, να ξεβουλευτούμε... να βρούμε κοινούς δρόμους, να ονειρευτούμε με νέες ιδέες, φαντασία, ανοιχτό μυαλό όλοι εμείς και κυρίως οι νέοι, που χάνουν τα πιο πολλά ...να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπεια μας.

ΟΧΙ στον συνδικαλιστικό κομματικό πρωτογονισμό και καπιταλισμό ... ναί σε ουσιαστικές ρυθμίσεις και αλλαγές...

Υπερασπιζόμαστε το σχολείο της ποιότητας και όχι το σχολείο των μνημονίων και των περικοπών.

Παρακολουθούμε όσα διαδραματίζονται στο χώρο της προσχολικής αγωγής και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε με όλο το συνδικαλιστικό κίνημα χωρίς κομματικές στοχεύσεις, ιδιαιτερείες και αγκυλώσεις, για ουσιαστική υλοποίηση της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης, των ολοήμερων σχολείων, της θεσμοθέτησης του ωραρίου μας, της αναβάθμισης της ποιότητας στην εκπαίδευση.

Τα κεκτημένα του κλάδου έγιναν ζητούμενα ...οι αγώνες και οι διεκδικήσεις είναι μπροστά μας.... χωρίς εκπτώσεις ...για την εκπαίδευση, που παλεύουμε εδώ και χρόνια....

Παναγιώτης Κουκουρίκος

Σύλλογος Χαλκιδικής

Καλημέρα συνάδελφοι. Ονομάζομαι Παναγιώτης Κουκουρίκος, είμαι δάσκαλος ειδικής αγωγής, ΠΕ71, και πληροφορικός, ΠΕ19 (δεν ξενάω ποτέ τη δεύτερή μου ειδικότητα, γιατί είναι κι αυτός ένας πολύπαθος κλάδος τόσο στη δευτεροβάθμια όσο και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση). Εργάζομαι συνολικά 11 χρόνια ως αναπληρωτής και ωρομίσθιος εκπαιδευτικός και είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας από το Σύλλογο Χαλκιδικής.

Θα επιχειρήσω στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, μέσα από το παράδειγμα της Ειδικής Αγωγής, να περιγράψω τι συμβαίνει τα τελευταία χρόνια στη δημόσια εκπαίδευση και τους λόγους για τους οποίους έχουμε φτάσει στη σημερινή κατάσταση. Στο χώρο της Ειδικής Αγωγής, μετά από 7 χρόνια μνημονιακών πολιτικών, είναι πλέον αποδεκτό από όλους ότι ζούμε την απόλυτη παιδαγωγική υποβάθμι-

ση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Μόνιμοι διορισμοί. Έχει καταντήσει, πλέον, γραφικό όλοι να αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα να γίνουν μόνιμοι διορισμοί, αλλά παραμένει αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι το Σεπτέμβριο οδεύουμε για μία 16η χρονιά αναπλήρωσης στην Ειδική Αγωγή. Μόνιμοι διορισμοί μόνο στην Ειδική Αγωγή; Όχι φυσικά. Μόνιμοι διορισμοί στην Ειδική Αγωγή αλλά και στη Γενική Εκπαίδευση. Είναι σημαντικό κάποια στιγμή να διεκδικήσουμε ουσιαστικά αυτό το αίτημα, γιατί μόνο αν πραγματοποιηθούν μόνιμοι διορισμοί θα μπορέσει να δρομολογηθεί ένας ικανοποιητικός αριθμός μεταθέσεων και αποσπάσεων και δεν θα επαναληφθούν τα πολύ μικρά ποσοστά των τελευταίων χρόνων.

Και πάμε σε ένα, εξίσου, σημαντικό ζήτημα που εμείς εκπαιδευτικοί της Ειδικής Αγωγής, οι ΠΕ71 και οι ΠΕ61, λόγω των πολλών ετών αναπλήρωσης βιώνουμε πολύ έντονα. Μιλάμε για ίσα δικαιώματα μόνιμων και αναπληρωτών αλλά τελικά μόνο οι υποχρεώσεις παραμένουν ίσες. Λίγες μέρες πριν κλείσουν τα σχολεία τι ακούσαμε; Ακούσαμε ότι οι αναπληρωτές δεν έχουν γνώμη. Όχι ότι είχαμε κανένα ιδιαίτερο καμμό να «αξιολογήσουμε» τους διευθυντές, αλλά για μία ακόμη φορά φάνηκε πόσο «ίσοι» είμαστε με τον υπόλοιπο σύλλογο διδασκόντων και ποια είναι τα «ίσα δικαιώματά» μας. Όπως το δικαίωμα να τοποθετούμαστε στις θέσεις μας με τα κριτήρια τοποθετήσεων των μόνιμων εκπαιδευτικών. Όπως, το δικαίωμα μας να αρρωστήσουμε χωρίς να μας κόψουν το ημερομίσθιο. Όπως το δικαίωμα να πάρουμε κανονική άδεια, χωρίς να χάσουμε μέρος της αποζημίωσης. Πραγματικά, για ποια ίσα δικαιώματα μιλάμε;

As περάσουμε, όμως, στο πιο ουσιαστικό κομμάτι της συζήτησης, αυτό της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Τον τελευ-

ταίο ενάμισι χρόνο η Ειδική Αγωγή και η λειτουργία της βασίζεται αποκλειστικά σε τροπολογίες. Τροπολογία τον Αύγουστο για να τακτοποιηθούν υπεράριθμοι εκπαιδευτικοί οι οποίοι δε διαθέτουν προσόντα για την Ειδική Αγωγή. Οδηγία τον Οκτώβριο για την παράλληλη στήριξη που δε λαμβάνει υπόψη τις εξατομικευμένες ανάγκες των μαθητών. Τροπολογία τον Μάρτιο για τις προσλήψεις των αναπληρωτών, χωρίς να νοιάζει κανέναν απολύτως ότι αυτές οι τροπολογίες απευθύνονται σε μαθητές με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Έχουμε κενά στην Ειδική Αγωγή; Ας στείλουμε έναν υπεράριθμο ή κάποιον με σεμινάριο «16 ωρών». Είναι εκπαίδευση αυτή; Οι μαθητές με αναπηρία απαιτούν το σεβασμό μας. Οι μαθητές με αυτισμό δεν μπορεί να έχουν 4 εκπαιδευτικούς στην παράλληλη στήριξη. Ο θεσμός της παράλληλης στήριξης από θεσμός σταθερότητας έχει μετατραπεί σε θεσμός συμπλήρωσης ωραρίου. Αυτό, συνάδελφοι, είναι απαράδεκτο.

Η Ειδική Αγωγή είναι το πειραματόζωο. Ας το καταλάβουμε. Είναι η κερκόπορτα της απόλυτης υποβάθμισης των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών αλλά και των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από τους βασικούς τίτλους σπουδών μας. Κάθε φορά, λοιπόν, που τίθεται ένα τέτοιο ζήτημα θα πρέπει η απάντηση της Ομοσπονδίας να είναι ομόφωνη και ενιαία, διαφορετικά μην εκπλαγείτε αν τα επόμενα χρόνια δούμε φιλολόγους και μαθηματικούς στις τελευταίες τάξεις του δημοτικού, βρεφονηπιοκόμους στα νηπιαγωγεία και κέντρα δημιουργικής απασχόλησης στη θέση των ολοήμερων δημοτικών σχολείων.

Συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Η 86^η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας καλείται να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και για να συμβεί αυτό θα πρέπει, τις μέρες, τις ώρες που ακολουθούν, να κατατεθούν και να ψηφιστούν προτάσεις με τεκμηριωμένες θέσεις, με ρεαλιστικό σχεδιασμό και με κοινωνικές συμμαχίες. Στις ψηφοφορίες που θα γίνουν αυτές τις μέρες, μην παραμείνετε δέσμιοι παραταξιακών λογικών. Τόσο για την Ειδική Αγωγή, όσο και για τα υπόλοιπα ζητήματα το κριτήριο θα πρέπει πρωτίστως να είναι τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών αλλά ταυτόχρονα και τα επαγγελματικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Ο Καζαντζάκης είπε: «Δεν υπάρχουν ιδέες, υπάρχουν άνθρωποι που κουβαλούν τις ιδέες και αυτές παίρνουν το μπόι του ανθρώπου που τις κουβαλάει». Σας καλώ, ένας νέος άνθρωπος σας καλεί, να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων, να κουβαλήσετε τις ιδέες που θα πάνε τη δημόσια εκπαίδευση ένα βήμα μπροστά και θα δημιουργήσουν ένα νέο τοπίο στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, το οποίο θα είναι αντάξιο της ελληνικής κοινωνίας. Σας ευχαριστώ.

Νίκος Μαγκανάρης

Σύλλογος «Αθηνά»

Είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω από μία παρατήρηση. Εχθές η συνεδρίαση ξε-

κίνησε με 3 ώρες καθυστέρηση, για να διαπραγματευτείτε το αυτονόητο. Σας προτείναμε εχθές από την πρώτη στιγμή και για να μην χαθεί χρόνος η πλειοψηφία του Προεδρείου να λαμβάνεται με την ψήφο μιας απ' τις δύο πρώτες παρατάξεις. Οφείλω να πω σήμερα και μετά από ώριμη σκέψη ότι τελικά μετά από σκληρή διαπραγμάτευση συμφωνήσατε να είναι μόνο η μία, η πρώτη, η ΔΑΚΕ. Τυχόν ομοιότητες με άλλες διαπραγματεύσεις είναι μόνο τυχαίες.

Εχτές, επίσης, κάποιοι αμφισβητήσατε στην αίθουσα αυτή και το αποτέλεσμα των πρόσφατων εκλογών που έγιναν στους Συλλόγους σε όλη τη χώρα και αμφισβητήσατε και τη δεύτερη θέση της ΔΗΣΥ. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ή δεν θέλετε να το πιστέψετε ή σκέφτεστε συμφωνίες περιέργες. Θα το δούμε πώς θα πάει, πώς θα εξελιχθούν οι ημέρες οι επόμενες. Ή δεν θέλετε να καταλάβετε ότι ο λαϊκισμός και η ψευτοανεξαρτησία κάποτε έχουν τέλος, είτε δεν μπορείτε να ερμηνεύσετε και να δικαιολογήσετε το δικό σας κακό αποτέλεσμα.

Κάποιοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες θεωρήσατε ότι η παρουσία της Δημοκρατικής Συνεργασίας, της ΔΗΣΥ, στο χώρο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης εξαρτάται από τις σχέσεις της με την εξουσία. Από τις πελατειακές σχέσεις που δημιουργεί ο εναγκαλισμός με την εξουσία. Κάποιοι βιαστήκατε να μας τελειώσετε. Κάποιοι οι οποίοι βρίσκεστε και στο κέντρο, λιγιστοί πλέον, στο κέντρο αυτής της Συνέλευσης και της αίθουσας.

Κάποιοι προχωρήσατε όλα αυτά τα τελευταία χρόνια σε ένα μπουλινγκ των στελεχών μας και των μελών μας, σε όλη τη χώρα. Διαψευστήκατε όμως. Γιατί; Γιατί η παρουσία μας στο χώρο των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης εξαρτάται, φίλες και φίλοι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, διαχρονικά από τις αξίες, τις αρχές, τις θέσεις μας, τα πρόσωπα των στελεχών μας, τους αγώνες μας για την καταξίωση του Έλληνα εκπαιδευτικού και τη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης των μαθητών μας.

Η σχέση εμπιστοσύνης με τη βάση των συναδέλφων είναι ισχυρή και ενισχύεται κάθε μέρα σε όλη τη χώρα. Είμαστε η παράταξη η οποία ταύτισε τους αγώνες με την κατάργηση του επιθεωρητισμού, την ανωτατοποίηση των Παιδαγωγικών Ακαδημιών, αλλαγές που άλλαξαν το ρόλο του δασκάλου στην κοινωνία. Με τη δημιουργία των ΕΑΕΠ που έφεραν στην εκπαίδευση χιλιάδες εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων. Δεύτερη ξένη γλώσσα, πληροφορική, θεατρική αγωγή, εικαστικά, η παράταξη η οποία ταυτίστηκε με νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, με την εξίσωση των μισθών των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτές είναι οι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις που έχουν γίνει διαχρονικά στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η παράταξη η οποία ταυτίστηκε με τη δημιουργία των ολοήμερων σχολείων, που μοριοδότησε και αγωνίστηκε να μοριοδοτήσει τις αποσπάσεις για να υπάρχει διαφάνεια παντού. Που δημιούργησε και στήριξε τις υποστηρικτικές δομές και θα σας πω σε λίγο για όλα αυτά, γιατί τα λέω, τις τά-

ξεις υποδοχής, τα τμήματα ένταξης, την παράλληλη στήριξη. Οι άλλοι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όλα αυτά τα χρόνια, όλα αυτά τα κατέκριναν και όσοι δεν τα κατέκριναν απλά προσπαθούσαν να τα διαχειριστούν.

Αυτές όμως ήταν οι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Αυτά είναι τα προβλήματα που σήμερα βρίσκουμε μπροστά μας, αυτές οι δομές είναι σήμερα που εσείς καταργείτε, που κάποιιοι που στηρίζαν αυτές τις πολιτικές σήμερα βλέπουν να επιβεβαιώνεται η κατάργηση αυτών των δομών.

Σήμερα πολλοί λέμε ότι έχουμε μια άλλη εκπαιδευτική και πολιτική πραγματικότητα. Πράγματι, είναι μια άλλη εκπαιδευτική πραγματικότητα. Γιατί; Γιατί τα ΕΑΕΠ καταργήθηκαν. Γιατί χιλιάδες εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί βρέθηκαν στην ανεργία. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων δεν βρίσκουν δουλειά. Και άραγε πότε λέγατε την αλήθεια; Όταν ήσασταν κατά των ΕΑΕΠ τα τελευταία χρόνια ή σήμερα οι οποίοι υποστηρίζετε τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών στην εργασία;

Πείτε μας πότε λέγατε την αλήθεια, γιατί δεν μπορεί και τότε και σήμερα να λέτε την αλήθεια. Γιατί τα μόνα σχολεία, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τα οποία έδιναν θέσεις εργασίας και έβαζαν νέες ειδικότητες ήταν τα ΕΑΕΠ και τα ολοήμερα σχολεία. Το ολοήμερο σχολείο σήμερα συρρικνώνεται. Οι μεταθέσεις για τις οποίες κοπτόσασταν τα τελευταία χρόνια με μότο κάθε εκπαιδευτικός στο χώρο συμφερόντων του συρρικνώθηκαν και περιορίστηκαν στο 11%. Οι προσλήψεις από 20.000 τα προηγούμενα χρόνια σήμερα μηδενίστηκαν ή σε κάθε περίπτωση έχουν πάει σε βάθος τριετίας. Το ολοήμερο στενάζει απ' τις πολιτικές της κυβέρνησης, που όλο το προηγούμενο διάστημα και κάθε μήνα ήλεγχε τους διευθυντές για να δίνουν ονομαστικές καταστάσεις των μαθητών, προκειμένου να συνεχίσουν να υπάρχουν τα τμήματα και βέβαια ως αποτέλεσμα πολλοί συνάδελφοι διευθυντές να δίνουν και κάθε μήνα μικρότερο αριθμό τμημάτων γιατί φοβόντουσαν την πίεση η οποία ασκείτο.

Το ολοήμερο νηπιαγωγείο στενάζει κάτω απ' τις πολιτικές σας. Η τοπική αυτοδιοίκηση επαναφέρει το αίτημα υπαγωγής στους Δήμους. Αυτά είναι τα ζητήματα. Οι βασικοί τίτλοι σπουδών στην ειδική αγωγή υποβαθμίζονται. Το αφορολόγητο μειώνεται. Αυξάνονται συνεχώς οι εισφορές. Καταργούνται και συρρικνώνονται τα σχολεία. Τι έχετε να πείτε για τη χθεσινή απόφαση του Υπουργού να καταργήσει και να συγχωνεύσει σχολεία στη Μακεδονία, στην Κρήτη, σε ολόκληρη τη χώρα; Αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης, μειώνονται δραματικά οι συντάξεις. Αυτά είναι τα ζητήματα που εμείς αντιπαλεύουμε.

Έφεραν τη δεύτερη ανάθεση. Γιατί δεν το λέτε αυτό; Και γύρισαν την εκπαίδευση στην εποχή του '80, όταν ο δάσκαλος έκανε τη μουσική, τη φυσική αγωγή και στα πενταθέσια σχολεία θα κάνει και την πληροφορική; Διόρισαν στα ΠΥΣ-ΠΕ τους κομματικούς φίλους, αυτοί οι οποίοι ήταν υπέρ της διαφάνειας και διεύρυναν τη σύνθεση τους για να κάνουν πιο εύκολα την επιλογή των στελεχών κατά πώς κρίνουν εκείνοι. Κατάργησαν ακόμα και τη δυνατότητα μείωσης των μαθητών ανά τρεις στα τμήματα που υπάρχουν παιδιά, μα-

θητές με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Οι αναπληρωτές δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα. Κοιτάξετε πόσα και πόσα άλλα μπορεί κανείς να προσθέσει.

Αυτά, λοιπόν, και άλλα τόσα μπορεί κανείς να βρει κρυμμένα πολύ καλά κάτω από το μανδύα της αριστερής αυτής πολιτικής. Η Δημοκρατική Συνεργασία, λοιπόν, είναι δω, παρούσα, αντιμάχεται όλα αυτά τα προβλήματα, είναι στην πρώτη θέση του αγώνα και δίνει τη μάχη με όλους τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς που υπηρετούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Σε όλη τη χώρα, για να αλλάξουν αυτά, για να αναδειχθεί ο λαϊκισμός, να αναδειχθεί, ότι η πολιτική του όχι σε όλα ήταν μια πολιτική η οποία δεν οδηγούσε πουθενά. Ήταν μια πολιτική η οποία μας οδήγησε σε αυτό το χάλι. Εμείς πάμε μπροστά και καλούμε τους συναδέλφους μας και στην αίθουσα αυτή και σε ολόκληρη τη χώρα να συμμορευθούν μαζί μας. Ευχαριστώ πολύ.

Βασιλική Μαλέα

Σύλλογος Καστοριάς

Να χαιρεστε συνάδελφοι και συναδέλφισσες αυτόν τον πολιτικό και συνδικαλιστικό σας πολιτισμό, να συνδιαλέγεστε στον ημιώροφο με την εκπρόσωπο του Υπουργείου που διάλυσε το Ολοήμερο Νηπιαγωγείο την ώρα που εδώ κάτω παλεύουμε να βρούμε κοινό βηματισμό στο διεκδικητικό πλαίσιο που θα υιοθετήσει η ΔΟΕ.

Αν αυτό γινόταν σε άλλες εποχές, με διαφορετικές κυβερνήσεις και διαφορετικές παρατάξεις θα είχατε κάψει την αίθουσα. Επίσης, συναδέλφισσα της ΑΕΚΕ δεν είσαι καλά πληροφορημένη. Η ΔΗΣΥ, η δική μας παράταξη, κατέθεσε γραπτά την πρόταση στην ΑΔΕΔΥ για 2χρονη υποχρεωτική Προσχολική Εκπαίδευση και Ενιαίο 14χρονο σχολείο και όχι εσείς.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ενώ η προσχολική εκπαίδευση αποτελεί προτεραιότητα στα ανεπτυγμένα κράτη μια και αποτελεί τον πιο έγκυρο προγνωστικό δείκτη για τη μετέπειτα προσωπική και κοινωνική ανάπτυξη και επιτυχία, στη χώρα μας βάλλεται πανταχόθεν!!

Τα ευρωπαϊκά κονδύλια άνοιξαν την όρεξη σε δημάρχους, επιχειρηματίες που διόλου δεν τους απασχολούν οι μαθητές, η κοινωνία, η ευημερία του τόπου και η κυβέρνηση με τις ιδεοληψίες, τις παλινωδίες και το λαϊκισμό παίζει το παιχνίδι αυτό πολύ καλά!!! Από την άλλη η ΝΔ, η εν δυνάμει κυβέρνηση όπως αρέσκει να λέει και να πιστεύει, στο πρόγραμμα για την Παιδεία αναφέρει ενιαία προσχολική αγωγή 0-6.

Φτάσαμε στο σημείο και με δικά μας λάθη και διαχωρισμούς να αγωνιζόμαστε σήμερα για τα αυτονόητα, καθώς μεμονωμένες ομάδες κανόνιζαν συναντήσεις με στελέχη του Υπουργείου, γιατί θεωρούσαν πως έχοντας ιδεολογικούς φίλους και κολλητούς θα έδιναν λύσεις και δαφνοστεφανωμένες θα αναγνωριζόταν ως λυτρωτές του κλάδου.

Εσείς εδώ μέσα μέχρι πέρσι φωνάζατε για σχολιοποίηση του Νηπιαγωγείου, οι παρατάξεις σας δε συμφωνούσαν σε ενιαία 14χρονη Εκπαίδευση, με 2χρονη υποχρεωτική προσχολική. Αυτά ακούει και αυτά μεταφέρατε στον Υπουργό σας και αυτά τώρα χρησιμοποιεί ως επιχειρήματα!!!

Εμείς λέμε πως το Νηπιαγωγείο είναι σχολείο, είναι το πρώτο σχολείο, με δική του αυτοτέλεια που ανταποκρίνεται στις εκπαιδευτικές ανάγκες των μικρών μαθητών, ηλικίας 4-6. Γι αυτό και προτείνουμε την αλλαγή της Προσχολικής Αγωγής σε Πρωτοσχολική Εκπαίδευση ίσως, τονίζοντας την Εκπαίδευση.

Συνεργασία της ΔΟΕ, του ΙΠΕΜ με Πανεπιστημιακά Ιδρύματα για επιστημονική τεκμηρίωση των θέσεων μας. Ουσιαστική θεσμοθέτηση του ωραρίου μας και σεβασμός στις ιδιαιτερότητες λειτουργίας του Νηπιαγωγείου. Υποχρεωτικό ολοήμερο Νηπιαγωγείο με ίδρυση οργανικών θέσεων. Θεσμοθέτηση Προγράμματος ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ από το ένα σχολείο στο άλλο. Ουσιαστική λειτουργία και σεβασμός του Συλλόγου Διδασκόντων. Στήριξη της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης στο Νηπιαγωγείο με έγκαιρη και μόνιμη στελέχωση των ΚΕΔΔΥ, Ενίσχυση των ΕΔΕΑΥ. Διευκόλυνση στο ωράριο των Αιρετών Νηπιαγωγών. Μείωση αριθμού μαθητών 1-15.

Η πραγματικότητα που ζούμε ζοφερή. Εμείς θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις στο πλαίσιο της ΔΟΕ για την Παιδεία που μας αξίζει. Και όσον αφορά στο απαξιωτικό σχόλιο του Υπουργού για τα τακούνια δηλώνουμε πως τα τακούνια ενίοτε γίνονται όπλο στον αγώνα προάσπισης του Δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Γιάννης Μαρινάτος

Σύλλογος Ρεθύμνου

Συναδέλφωι είμαι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Ρεθύμνου, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η 86^η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας μας διεξάγεται μέσα σ' ένα κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον, ιδιαίτερα φορτισμένο ιδεολογικά και πολιτικά. Διακρίνεται από τη βαρβαρότητα των πολιτικών επιλογών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ.

Μάλλον σ' εκεί στο ΣΥΡΙΖΑ μικροί διάβαζαν συχνά το περιοδικό «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα». Μόνο που αντί ν' ακολουθήσουν το σοσιαλισμό, τελικά τους κέρδισε η βαρβαρότητα. Λαϊκές ευκαιρίες και κοινωνικά κεκτημένα δεκαετιών αμφισβητούνται και μπαίνουν στο περιθώριο. Τα θέματα δεν είναι μόνο οικονομικά, είναι και θεσμικά.

Είναι θέματα που αναδεικνύουν έλλειμμα δημοκρατίας. Η υποβάθμιση των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, ο πρωτοφανής και αδιαφανής τρόπος συγκρότησης των Συμβουλίων Επιλογής, η αξιολόγηση που επαναφέρει το Υπουργείο Παιδείας και η αναγνώριση ότι έστω και ο ένας συνάδελφος που μπορεί να συμμετέχει στη διαδικασία της έκφρασης γνώμης να λογίζεται ως σχολείο που συμμετέχει, οι β' αναθέσεις στους δασκάλους και αρκετά άλλα, φανερώνουν ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε διακρίνεται μόνο για την προχειρότητά της αλλά και για την αυταρχική και βίαιη συμπεριφορά της.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντίστοιχη προχειρότητα είχαμε και στο θέμα το οποίο αυτή τη στιγμή συζητάμε στην ημερήσια διάταξη μας. Οι ανήλικοι μετανάστες πρόσφυγες, σε ηλικία φοίτησης σε σχολική μονάδα, υπολογίζονται σε 18.000. Για τα νήπια αρχικά προβλέπονταν ότι θα φοιτούσαν μέσα στα Κέντρα Φιλοξενίας αλλά μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς, δε φοίτησε ούτε ένα.

Φοίτησαν συνολικά 2.500 παιδιά. Είχαν προβλεφθεί και είχαν εξαγγελθεί 800 προσλήψεις σ' αυτές τις δομές και απ' αυτές έγιναν μόνο οι 400. Λειτουργήσαν σε 100 σχολεία με ωράριο 2 έως 6, με ειδικό πρόγραμμα και πάρα πολλά

προβλήματα. Με δασκάλους που αυτά τα παιδιά άλλαξαν μέτρο και 5 και 6 φορές κατά τη διάρκεια της χρονιάς.

Οι συντονιστές που ορίστηκαν από το Υπουργείο Παιδείας, ενώ ήταν στελέχη εκπαίδευσης, μέχρι και το τέλος δεν είχαν δικαίωμα σε υπογραφή, σε υπηρεσιακά έγγραφα και κείμενα. Ακόμη κάτι τελευταίο σε σχέση με αυτό: Τα παιδιά τα οποία έμεναν σε δομές, σε σπίτια τα οποία είχε νοικιάσει η Ύπατη Αρμοσθεία, ούτε καταγράφηκαν ούτε υπήρχε κάποιος τρόπος, κάποια μέθοδος προκειμένου αυτά τα παιδιά να μπορέσουν να εγγραφούν και να φοιτήσουν σε σχολικές μονάδες.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εμείς ως συνδικαλιστικό κίνημα απέναντι σε όλα αυτά, τί να έχουμε να δείξουμε; Ποιος είναι ο ρόλος μας; Ποια είναι άραγε η αποστολή μας; Τί οφείλουμε ως συνδικαλιστικό κίνημα να αντιτάξουμε; ποιά ρόλο καλούμαστε από την ιστορία να διαδραματίσουμε; Οφείλουμε στους συναδέλφους της βάσης σήμερα με το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο που θ' αναπτύξουμε, να βρούμε λέξεις, σχήματα και έννοιες που θα μας ενώσουν.

Οφείλουμε να καταθέσουμε προβληματισμούς, να γονιμοποιήσουμε ιδέες, ν' αναζητήσουμε κοινούς βηματισμούς, να συνθέσουμε θέσεις και απόψεις. Πώς θα γίνουν όμως όλα αυτά; Με ποιους πρέπει να πάμε και ποιους να εγκαταλείψουμε; Ένας γνωστός Ανατολικοευρωπαίος συγγραφέας, ο Μίλαν Κούντερα είχε πει ότι «η μνήμη είναι σύμμαχος στην πάλη ενάντια στην εξουσία».

Κι επειδή εσείς κυρίως στην Αριστερά έχετε μια ιδιαίτερη ευαισθησία απέναντι στη λέξη και στο σημειώμενο της εξουσίας ήθελα όλοι μαζί εδώ απόψε να θυμηθούμε κάτι: Πού είναι ο παλμός, που χάθηκε η αγωνιστική σας διάθεση; Πού είναι τα πανό, τα τραγούδια, τα συνθήματα, τα ταμπούρα που βαρούσατε σε προηγούμενες Γενικές Συνελεύσεις;

Μάλλον θάφτηκαν μαζί με τα ταμπούρα του Τσίπρα. Συνθηκολογήσατε; πετάξατε λευκή πετσέτα; Η σημαία του αγώνα, η παντιέρα η rossa όπως κάποτε λέγατε, σύντροφοι της Αριστεράς, δεν είναι σημαία τύπου Παναμά, όποτε θέλετε να την ανεβάζετε και όποτε θέλετε να την κατεβάζετε. Μήπως ο κόσμος τότε να πάει με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ;

Με πολύ σεβασμό συνάδελφοι της παραδοσιακής, δογματικής Αριστεράς, με πολύ σεβασμό στην αγωνιστική σας συνέπεια, θα ήθελα να σας πω τα εξής: Έχουν συμβεί κοινωνικοί μετασχηματισμοί σύντροφοι, τους οποίους ποτέ δεν αναλύσατε και ποτέ δεν ερμηνεύσατε. Οι θεωρητικές επεξεργασίες σας είναι παρωχημένες, δοκιμασμένες και αποτυχημένες. Τ' αναλυτικά ερμηνευτικά εργαλεία σας, αυτά που ακολουθείτε, ο τρόπος διακυβέρνησης που προτείνετε, έχουν κριθεί και αξιολογηθεί.

Όχι από κάποιους εξωτερικούς αξιολογητές. Αλλά από τους ίδιους τους κυρίαρχους λαούς που τ' απέρριψαν. Από τους λαούς που γνώρισαν αυταρχικά και ανελεύθερα καθεστώτα τα οποία εσείς δυστυχώς ίσως ακόμη θαυμάζετε. Με ποιους να πάμε; Να πάμε με τους συνδικαλιστικούς ανεμόμυλους; Να πάμε με αυτούς που το μόνο το οποίο μπορούν να μας

πάνε είναι οι προθάλαμοι των υπουργικών γραφείων και μάλιστα των εκάστοτε υπουργικών γραφείων;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χθες ο Θανάσης Γκούμας, προσπαθώντας να μιλήσει για την παράταξή μας, χρησιμοποίησε παραφρασμένο, ένα τσιτάτο του Τολιάτι, ενός πολύ σημαντικού παλιού Ιταλού κομμουνιστή ηγέτη. Είχε πει ότι «ερχόμαστε από πολύ μακριά, και πηγαίνουμε πολύ μακριά». Ως Δημοκρατική Συνεργασία ερχόμαστε από τους αγώνες και τις κατακτήσεις του κλάδου. Και σε αυτό πηγαίνουμε. Πηγαίνουμε για άλλη μια φορά μαζί, δυναμικά, στους αγώνες και τις κατακτήσεις του κλάδου. Στην 86^η Γενική Συνέλευση είμαστε πιο πολλοί. Στην 88^η θα είμαστε ακόμη περισσότεροι. Θα είμαστε πρώτοι! Για να πάμε τον κλάδο μας ακόμη πιο μπροστά. Ευχαριστώ.

Αποστολία Μπέκα

Σύλλογος Μαγνησίας

Είχα σκοπό να μιλήσω περισσότερο αλλά από την ομάδα νηπιαγωγών θα μιλήσουν και οι άλλες συναδέλφισσες, οπότε δεν θέλω να καταναλώσω το χρόνο της παράταξης και ούτε θέλω να αναπτύξω λογύδριο γιατί λίγο-πολύ όλοι ξέρουμε τι έχει γίνει. Δεν μας ενδιαφέρει τι συζητιέται και τι γίνεται. Το θέμα είναι πώς μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε πρακτικά.

Ένα σοβαρό ζήτημα για το δικό μας Σύλλογο που το έχουμε συζητήσει και έχουμε ζητήσει από τη ΔΟΕ να το δει γιατί δεν είναι τόσο απλό και θέλω οι συνάδελφοι οι δάσκαλοι, όπως εγώ είμαι τρεις μέρες εδώ και τους ακούω όλους, κ. Κικινή, όπως ακούω εγώ όλους τους εκπαιδευτικούς, απαιτώ να με σεβαστείτε και να με ακούσετε δυο λεπτά, όχι παραπάνω.

Λοιπόν, το θέμα του ωραρίου, του θεσμοθετημένου ωραρίου που κάποιοι συνάδελφοι βγαίνουν και λένε τι ωραία, οι Συριζαίοι το φτιάξαν, φτιάξαν μια τρύπα στο νερό! Διότι θεσμοθέτηση ωραρίου με 3 συναδέλφους σε ένα νηπιαγωγείο που έχει δύο τμήματα και η μία δουλεύει στο παλιό κλασικό 4 ώρες και 45 λεπτά, η πρωινή του ολομέρου με πρωινή ζώνη 4 ώρες και 30 λεπτά και του ολομέρου 4 ώρες και 15 λεπτά, δεν υπάρχει. Αυτό δεν είναι θεσμοθέτηση ωραρίου. Αυτό είναι άλλα λόγια να αγαπιόμαστε και απλά να μας πετάξουνε στάχτη στο πρόσωπο. Εγώ δεν το δέχομαι αυτό.

Δε δέχομαι να ζεσταίνω τα φαγητά, δε δέχομαι να φοράω 12ποντα λες και στις άλλες Υπηρεσίες δε φοράνε 12ποντα και τους πείραξε αυτό, δε δέχομαι να μου μιλάνε και να μου συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο και να κάθομαι να ανέχομαι και να λέω ότι ξέρεις κάτι; Ναι, πήραμε και κάτι ψίχουλα. Τίποτα δεν πήραμε. Τίποτα δεν έχουμε πάρει. Τόσα χρόνια δεν έχουμε πάρει τίποτα και δεν θα πάρουμε ποτέ, άμα δεν το διεκδικήσουμε. Και πρέπει πρώτα απ' όλα να μάθουνε και οι συνάδελφοι οι δάσκαλοι τι γίνεται μέσα το νηπιαγωγείο. Γιατί σας πληροφορώ ότι το βλέπω και από το Νομό μου αλλά και από άλλους Νομούς, δεν γνωρίζω

ζετε καν τη δουλειά που κάνουμε, δε γνωρίζετε το ωράριο, όπως και στη Γενική Συνέλευση φέτος γύρισαν συνάδελφοι και είπαν ότι δεν ξέρανε ότι αυξήθηκε το ωράριό μας.

Δεν επιτρέπεται αυτό. Είμαστε μία Ομοσπονδία, κατεβαίνετε ως αντιπρόσωποι, πρέπει να γνωρίζετε τα προβλήματα όλων των ειδικοτήτων, όπως αναγκαζόμαστε να μαθαίνουμε και εμείς όλων των ειδικοτήτων τα προβλήματα για να ξέρουμε να μιλάμε. Και πρέπει να μας στηρίζετε όλους. Γιατί αν εμάς μας πάρει η κατρακύλα τώρα να είστε σίγουροι ότι οι επόμενοι θα είστε εσείς, οι δάσκαλοι και οι ειδικότητες και όλοι.

Άρα, λοιπόν, ένα βασικό είναι αυτό. Θέλουμε τη στήριξη της ΔΟΕ στη θεσμοθέτηση του ωραρίου. Όχι βλακείες. Πραγματική, δηλαδή θα καθίσουμε..., το ξέρετε ότι στο πρωινό του ολοήμερου δουλεύουμε 45 λεπτά διδακτική ώρα στο ωρολόγιο πρόγραμμα και το μεσημέρι είναι 40; Και αυτό είναι θεσμοθέτηση ωραρίου; Δηλαδή κοροϊδεύομαστε όλοι μεταξύ μας. Μας βάζουνε τάχα ότι κάνουμε εφημερία λες κι εμείς πριν φεύγαμε και πηγαίναμε για καφέ; Στο τέταρτο;

Τελειώνω. Ένα είναι το βασικό όσον αφορά το ωράριο μας, να τελειώνει αυτό το πράγμα, να το πάρει σοβαρά και η ΔΟΕ και να μας υποστηρίξει στο θέμα με τη μείωση του ωραρίου.

Που γύρισε ο Γαβρόγλου και λέει σε βάθος τριετίας είναι σίγουρο ότι θα πάμε 1 προς 15 γιατί ούτως ή άλλως υπάρχει υπογεννητικότητα και δε θα υπάρχουν παιδιά. Κοροϊδεύομαστε πάλι και σε αυτό το κομμάτι.

Να ζητάμε από το 2015 που άλλαξε η οργανικότητα των νηπιαγωγείων να γίνει, επιτέλους, σε όλες τις πρωτοβάθμιες, σε όλες τις Διευθύνσεις, σε όλες τις Περιφέρειες και δε γίνεται, δεν έχει αναγνωριστεί. Επιτέλους, να πω τι είμαστε; Είμαστε διθέσια (:), είμαστε τριθέσια (:), είμαστε τεταθέσια (:), ώστε να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε και τα πολυδύναμα νηπιαγωγεία που έχει ψηφιστεί αλλά δεν έχει γίνει τίποτα ακόμα σε καμία περιφέρεια.

Τέλος, θα πρέπει να γίνει υποχρεωτικό το ολοήμερο και όχι προαιρετικό. Γιατί έτσι όπως πάνε στο τέλος θα το καθιερώσουν να δουλεύουμε μέχρι τις 1 η ώρα, δε θα υπάρχει κανένα ολοήμερο και οι μισές νηπιαγωγοί θα ψάχνουμε να βρούμε που θα δουλέψουμε...!!!

Και το τελευταίο είναι όσον αφορά το εναλλασσόμενο ωράριο στο ολοήμερο που το έχουμε ζητήσει. Είναι κοροϊδία να μας λένε ότι επιστημονικά δεν μπορεί να αλλάξει ο εκπαιδευτικός από το πρωινό τμήμα χωρίς καμία έρευνα, χωρίς να υπάρχει πουθενά κάποια έρευνα που να το τεκμηριώνει αυτό. Και όταν τους λες: αφού σας ενοχλεί που εναλλασσόταν οι δύο νηπιαγωγοί πώς στο δημοτικό αλλάζεις τον υπεύθυνο του ολοήμερου και βάζεις 10 δασκάλους από το πρωινό να εναλλάσσονται στο ολοήμερο; Απαντάνε: είναι άλλο αυτό.

Λοιπόν, να σταματήσουμε να κοροϊδεύομαστε. Είναι τρία βασικά πράγματα και θέλουμε η ΔΟΕ να μας υποστηρίξει σε αυτό.

Ευχαριστώ.

Νάτσια Ελευθερία

Σύλλογος Ιωαννίνων

Είμαι νηπιαγωγός και είμαι εκλεγμένη στο σύλλογο των Ιωαννίνων, με την παράταξη της ΔΗ.ΣΥ.

Πράγματι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι ακούστηκαν ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις, που σκιαγραφούν την εικόνα της πραγματικότητας πάνω στα εκπαιδευτικά αλλά και πολιτικά ζητήματα.

Ξεκινώντας με την παραδοχή ότι η εκπαίδευση αποτελεί θεσμό κοινωνικής αλλαγής και μετασχηματισμού, είναι λογικό ότι οι εμπλεκόμενοι: εκπαιδευτικοί, γονείς, μαθητές και όλοι οι πολίτες να προσδοκούν την ισότητα, την πρόσβαση σε αγαθά και την εξάλειψη των ανισοτήτων. Γεγονός, αποτελεί επίσης, ότι είναι η πολιτική εξουσία που καθορίζει την εκπαιδευτική πολιτική, μέσα από δεδομένο εκπαιδευτικό σύστημα, που υλοποιείται από φορείς και όργανα σε εθνικό επίπεδο στο πλαίσιο των διατάξεων του συντάγματος και των λοιπών κανόνων δικαίου που ισχύουν. Σύμφωνα με τα παραπάνω, λοιπόν, η εκπαίδευση αποτελεί δικαίωμα όλων, που συντελεί όχι μόνο στην προσωπική μας ανέλιξη, αλλά και στην προαγωγή μιας ποιοτικής κοινωνίας. Θεωρώ ότι όλοι ενστερνιζόμαστε αυτές τις απόψεις.

...και κάπου εδώ, τελειώνει η παιδαγωγική και αρχίζει η πολιτική...

Είναι απογοητευτικό και εξοργιστικό στην πιο δύσκολη συγκυρία, όπου οι περισσότερες οικογένειες βρίσκονται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, όπου η νεολαία μας και η κοινωνία μας χρειάζεται όσο τίποτα άλλο τις δημόσιες δομές εκπαίδευσης, η κυβέρνηση να κάνει τέτοιου είδους επιλογές και «εκπτώσεις» στην εκπαίδευση ενός λαού.

Αυτές είναι δυστυχώς οι αξίες που θέτει η κυβέρνηση τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Μέχρι τώρα, είχαμε την μνημονιακή πολιτική να εφαρμόζεται επί των εξωτερικών και δομικών στοιχείων, όπως λέγεται, της εκπαίδευσης. Τώρα, κι αυτό είναι το επικίνδυνο, έχουμε πιο σκληρή πολιτική, με παρεμβάσεις στο περιεχόμενο του σχολείου, στην διδακτέα ύλη, στη λειτουργία της αίθουσας, στο παιδαγωγικό και μορφωτικό έργο του εκπαιδευτικού. Και όλα αυτά χωρίς διάλογο και συναινέσεις, χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση, με αντισυνταγματικούς νόμους, ελαστικές μορφές εργασίας, καταστρατήγηση εργασιακών δικαιωμάτων.

Δεν είναι δύσκολο να αναγνωρίσει κανείς πια ότι το υπουργείο κινείται σε δυο επίπεδα: το ένα της δημαγωγίας, με τις θεωρητικές και άκρως ελκυστικές εξαγγελίες και ευκολόγια, γεγονός το οποίο «βάζει στον ύπνο» δυστυχώς πολλούς και αμβλύνονται έτσι οι αντιδράσεις τους, και το άλλο επίπεδο της εφαρμοζόμενης εκπαιδευτικής πολιτικής με τις σαρωτικές και βαθιά συντηρητικές αλλαγές, που όμως βαφτίζονται μεταρρύθμιση.

Συγκεκριμένα: Στο δημοτικό παρατηρείται ότι το μοντέλο δάσκαλος και τμήμα εκλείπει σιγά-σιγά, «γυμνασιοποιείται» και χάνεται η μοναδική παιδαγωγική σχέση του δασκάλου με το μαθητή. Οι δάσκαλοι πολύ σύντομα θα συμπληρώνουν

ωράριο και σε δεύτερο σχολείο εκτός αυτό της οργανικής τους. Ενώ οι μαθητές, πάντα κατά την άποψη του υπουργείου, δεν έχουν πλέον ανάγκη την τέχνη, την ελεύθερη έκφραση, τη σωματική άσκηση, την κριτική σκέψη, και φυσικά οι συνάδελφοί μας των ειδικοτήτων δεν έχουν θέση στο σχολείο.

Όσον αφορά το νηπιαγωγείο, οι έρευνες αποδεικνύουν ότι η παροχή υψηλής ποιότητας εκπαιδευτικών προγραμμάτων, σε αυτή την ηλικιακή ομάδα, είναι υψίστης σημασίας και αποδίδουν μακροπρόθεσμα αποτελέσματα, για πιο υγιείς και παραγωγικούς ενήλικες. Κόντρα σε αυτό, η κυβέρνηση άκριτα καταργεί και συρρικνώνει αυτή τη δημόσια δομή. Είναι εξοργιστικό δημόσια δομή εκπαίδευσης, το ολόημερο νηπιαγωγείο, και είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό, να χαρακτηρίζεται ως προαιρετικό, γιατί όχι και περριτό - αναρωτιόμαστε- επιπλέον είναι απαράδεκτο να μπαίνουν προϋποθέσεις εγγραφής (και για το δημοτικό ισχύει το ίδιο)-δηλαδή δεν είναι προσβάσιμο σε όλους- και το χειρότερο αμφισβητήθηκε η αξία και η ύπαρξη του νηπιαγωγείου. Αντί να συζητάμε για την βελτίωση των δομών, μπαίνει στο τραπέζι για συζήτηση κάτι που θα λέγαμε αποτελεί «αξίωμα». Αύριο τι άλλο θα απαξιωθεί και θα καταργηθεί;

Αυτές είναι πολύ επικίνδυνες συμπεριφορές, συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου και νομίζω ότι όλοι μοιραζόμαστε την ίδια αγωνία. Δείχνουν ότι έχουμε να κάνουμε με ιθύνοντες που δεν έχουν ούτε ιερό ούτε όσιο. Έχουν χάσει το νόημά τους και οι έννοιες, η αριστερή πολιτική έχει χαρακτηριστικά νεοφιλελεύθερης, η κακή ποιότητα του πολιτικού λόγου κυριαρχεί, όταν επικρίνεται η κυβέρνηση δεν απαντά, ως οφείλει με στοιχεία, απλώς αμφισβητεί και διαβάλλει το ηθικό δικαίωμα αυτού που ασκεί κριτική, και επιπλέον τον ταυτίζει και με τη διαπλοκή. Όταν πάλι, δεν μπορεί παρά να αποδεχτεί ότι έκανε κάτι επιλήψιμο, ο αντίλογος είναι ότι οι άλλοι έχουν κάνει χειρότερα.

Ανέφερα όλα τα παραπάνω διότι θεωρώ σημαντικό να κατανοούμε την επίκαιρη προσωπική και κοινωνική μας κατάσταση για να ξεπεράσουμε οποιαδήποτε κατάσταση βιώνουμε ως προβληματική. Είναι σημαντικό να έχουμε ολική και σφαιρική άποψη των καταστάσεων, να βλέπουμε όλο το κάδρο, ώστε να μην εγκλωβιζόμαστε σε ατομικές καταστάσεις. Επομένως ξέροντας ποιοί είμαστε, γιατί είμαστε εδώ και γιατί αγωνιζόμαστε, δεν χάνουμε το στόχο μας, τις διεκδικήσεις μας.

Ο Αριστοτέλης έλεγε ότι η διεκδικητική συμπεριφορά περιλαμβάνει τρία στοιχεία: την κατασκευή, όπου απηχεί την διαμόρφωση των στόχων-αποφασίζουμε τι θέλουμε-προβάλλουμε τα δικαιώματά μας- θεωρώ ότι σαφώς γνωρίζουμε τι θέλουμε σαν κλάδος, αλλά δυστυχώς απομένει να διαμορφωθεί μια ενιαία θέση της ΔΟΕ, κι όχι οι απόψεις των παρατάξεων, τότε είναι που θα έχει αξιοπιστία και βαρύτητα η παρέμβασή μας. Δεύτερο στοιχείο είναι η δράση, δηλαδή προβαίνουμε σε όλες τις ενέργειες που είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των στόχων- δυστυχώς η απάντησή μας το προηγούμενο διάστημα δεν ήταν ανάλογη της

επίθεσης που δεχθήκαμε, κι εδώ εμπλέκεται η ατομική ευθύνη του καθενός από εμάς για συμμετοχή και στήριξη των αγώνων. Το τρίτο στοιχείο αποτελεί η ρητορεία, η ανάπτυξη, δηλαδή, μιας συγκεκριμένης ρητορικής για την στήριξη των ενεργειών μας. Κοιτάξτε πόσο καλά αξιοποιεί το υπουργείο αυτή τη διάσταση, με την συγκεκριμένη ρητορική που χρησιμοποιεί, όπου έχει καταφέρει την απαξίωσή μας από την κοινωνία. Η δική μας απάντηση, λοιπόν, πρέπει να αποδομήσει την πολιτική αφήγηση της κυβέρνησης και την αντιμεταρρυθμιστική πολιτική. Και έρχομαι τώρα στην δική μας πλευρά, στο πώς θα αντιδράσουμε: ο καταγγελτικός λόγος που δεν συνοδεύεται από προτάσεις δεν έχει νόημα, χρειάζονται προτάσεις επιστημονικά τεκμηριωμένες, προσανατολισμένες στις ανάγκες του παιδιού, αλλά και σε μια σταθερή και διαρκή βελτίωση του δημόσιου σχολείου. Γιατί καθώς ή κακώς το καλό του δημόσιου σχολείου ανταποκρίνεται και στα πραγματικά υλικά συμφέροντα των μελών του, των εκπαιδευτικών, των γονέων, των μαθητών, της κοινωνίας- όμως παρόλα αυτά, είναι κυρίως τα εκπαιδευτικά σωματεία που έχουν αναλάβει το βάρος της οργανωμένης συλλογικής δράσης.

Η ΔΟΕ έχει την δυνατότητα μέσω του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ, αλλά και την ευχέρεια συνεργασίας με την πανεπιστημιακή κοινότητα, να στηρίζει επιστημονικά τις διεκδικήσεις μας κι αυτό πρέπει να προωθηθεί. Στο πνεύμα αυτό ο σύλλογός μας διεξήγαγε έρευνα στα νηπιαγωγεία του νομού μας σχετικά με την εφαρμογή του νέου τύπου ολόημερου νηπιαγωγείου. Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν στη ΔΟΕ, για περαιτέρω αξιοποίηση. Η ενέργεια αυτή είχε σαν στόχο την ανάδειξη των προβλημάτων που ανέκυψαν λόγω των νέων συνθηκών, αλλά κυρίως την διασφάλιση του νομικού και ηθικού ρόλου των εκπαιδευτικών ως εμπλεκόμενων στην εκπαίδευση, να εκφράζουν την άποψή τους, δεδομένου ότι η αλλαγή έγινε χωρίς την συναίνεσή τους. Επιπλέον εμείς θέλουμε να μιλάμε με επιχειρήματα κι όχι όπως το υπουργείο με αίολες επιστημονικά εξαγγελίες.

Όσον αφορά τις επιλογές στελεχών και την αξιολόγηση, η βιβλιογραφία αναφέρει ότι η αντιστροφή της φοράς της αξιολόγησης, δηλαδή η πρόκληση και η καταγραφή κρίσεων από την πλευρά εκείνων που βρίσκονται σε χαμηλότερη θέση στην ιεραρχία του σχολείου για τους ανωτέρους τους, μπορεί (είναι δυνατό) να προσφέρει μια πρόσθετη ματιά που δρα συμπληρωματικά στην ιεραρχική κρίση. Σε καμιά όμως περίπτωση, δεν υποδηλώνει υποχρεωτικά μια μετατόπιση ως προς τη λογική και τη μορφή της αξιολόγησης. Εισάγεται με το σκεπτικό της διεύρυνσης της δημοκρατικής φύσης της αξιολόγησης-ακριβώς όπως έγινε από το υπουργείο στην περίπτωση μας- όμως δρα νομιμοποιητικά για την αναπαραγωγή της ιεραρχίας. Ουσιαστικά λειτουργεί υπέρ της νομιμοποίησης της αξιολόγησής μας μετέπειτα.

Λόγω των όσων έλαβαν χώρα πριν λίγο σε αυτή την αίθουσα και αναφέρομαι στις αντιπαραθέσεις μεταξύ των παρατάξεων, κάνω έκκληση για συνεννόηση, ώστε να φύγουμε από εδώ έχοντας σαν ομοσπονδία ομόφωνες αποφάσεις, δίνοντας το μήνυμα προς τα έξω ότι είμαστε ενωμένοι.

Μην ξεχνάμε ότι ειδικά οι νέοι συνάδελφοι χρειάζονται δυνατά σωματεία κι όχι απαξιωμένες συλλογικότητες. Γνωρίζουμε και θεωρώ ότι μπορούμε να διαχειριστούμε συλλογικά, ολοκληρωμένα, ενιαία και συνεργατικά τα προβλήματά μας, μιας και αυτό είναι που διδάσκουμε στους μαθητές μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Παγωνόπουλος

Σύλλογος Μαγνησίας

Αγαπητοί συνάδελφοι, σπάνια μιλάω σε Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, όμως αυτά που ακούω τις δύο τελευταίες ημέρες με αναγκάζουν να πάρω το λόγο. Δεν χρειάζεται να πω ποιος είμαι, ξέρετε. Είμαι από την παράταξη που κατάφερε στο παρελθόν όλες σχεδόν τις κατακτήσεις του κλάδου. Είμαι στην παράταξη της ευθύνης και του ρεαλισμού κόντρα στις δυνάμεις του οχ-αδερφισμού και της ανευθυνότητας δεξιάς και αριστεράς. Είμαι στην παράταξη που επανέρχεται, κάτι που ταραίζει μερικούς και όσο και να σας στενοχωρεί σε λίγο καιρό θα είναι πάλι η πρώτη δύναμη στη ΔΟΕ και εξηγώ τους λόγους.

Πρώτον: Βιώνουμε πρωτόγνωρες καταστάσεις. Ντύνουν κουκουλοφόρους τους συναδέλφους να αξιολογούν «με σκονάκια» άλλους συναδέλφους τους και έπεται το αντίστροφο. Παιδιά, πάρτε το χαμπάρι αυτή η παράταξη, η ΔΗΣΥ, το Σύλλογο Διδασκόντων όχι απλώς δεν τον φοβάται, όχι μόνο τον σέβεται, αλλά έχει λήξει το θέμα εδώ και χρόνια με το ν1566/85 που τον καθιέρωσε κυρίαρχο όργανο διοίκησης του σχολείου. Μπορείτε να το καταλάβετε αυτό; Μπορεί δηλαδή να πάψει διευθυντή και οποιονδήποτε... Δηλαδή, τι θέλετε; Να ψηφίζουμε «με χαρτάκια» του τύπου συμφωνώ - δεν συμφωνώ, για το αν ένας συνάδελφος είναι κατάλληλος να 'ρθει με μετάθεση στο σχολείο; Καλά σας έμεινε καθόλου μυαλό στο κεφάλι σας; Αναμοχλεύετε θέματα, όπως και αυτό της προσχολικής αγωγής που έχουν λυθεί οριστικά

εδώ και χρόνια με αποφάσεις της δικαιοσύνης. Επιτέλους σταματήστε! Μόνο προβλήματα δημιουργείτε. Κάτι άλλο το πρωτόγνωρο: Βάζουν ανθρώπους χωρίς πτυχία στην Ειδική Αγωγή βαφτίζοντάς τους σχολικούς βοηθούς!. Να, λοιπόν, γιατί στη χθεσινή Γενική Συνέλευση φοβήθηκαν όλοι το Προεδρείο διότι είδαν την άνοδο της ΔΗΣΥ και τρόμαξαν.

Πάμε στη ΔΑΚΕ. Παιδιά πάλι τα ίδια ακούμε, για Εθνάρχες, Κωνσταντίνος Καραμανλής, ευρωπαϊκό όραμα και λοιπά. Ξέρετε μου θυμίζετε αριστερούς που κάποτε είχαν ένα όνειρο και γκρεμίστηκε. Το ίδιο θα πάθετε και σεις. Γιατί όπου και να γίνει δημοψήφισμα στην Ευρώπη και ειδικά στη Νότια, το αποτέλεσμα είναι γνωστό: ΕΞΩ από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Συγκρατηθείτε λοιπόν και προσέξτε, προσέξτε καλά. Γιατί ξέρετε ποιο είναι το πιο επικίνδυνο λόγο; Το καλάμι! Και εσείς το καβαλήσατε. Αρκεί, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, μισός χρόνος διακυβέρνησης από την κυβέρνηση που έρχεται μάλλον για να κάνει τη ΔΗΣΥ όχι πλειοψηφία, απόλυτη πλειοψηφία στη ΔΟΕ, και θα το δείτε.

Κώστας Πετκόπουλος

Σύλλογος Κω - Νισύρου

Ζούμε σε μια εποχή, που η λογική έχει χαθεί και οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους. Ο εμπαιγμός και η κοροϊδία έχουν αντικαταστήσει την αλήθεια και την ειλικρίνεια. Την οργάνωση και την αποτελεσματικότητα.

Είμαστε εκπαιδευτικοί. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι εμείς είμαστε οι κύριοι υπεύθυνοι για την αποκατάσταση του ήθους, της κριτικής σκέψης, της ανάγκης πρόταξης του «εμείς» έναντι του «εγώ» που κυριαρχεί και διαπερνά τη σημερινή κοινωνία σε όλους τους τομείς, σε όλες τις δραστηριότητες προσώπων ή κοινωνικών της ομάδων και σε όλες τις εκφάνσεις της. Είμαστε, λοιπόν, οι κύριοι υπεύθυνοι και για τη διαμόρφωση ενός άλλου πλαισίου στις αξίες των αυριανών πολιτών της.

Ταυτόχρονα όμως, είμαστε εμείς, εκείνοι που, με την ιδιότητα του αναπληρωτή, τρέχουμε με μια βαλίτσα στο χέρι σε όλη την Ελλάδα, κάθε χρόνο σε διαφορετική πόλη και χωριό, σε διαφορετικό νησί. Εκείνοι που, κάθε χρόνο, δίνουν τον εαυτό τους στους μαθητές τους, που μοιράζονται για μια ολόκληρη χρονιά, καθημερινά, τις σκέψεις, τις αγωνίες, τα προβλήματα και τους προβληματισμούς τους, δημιουργώντας μέσα από αυτά ένα ιδιαίτερο μαθησιακό περιβάλλον.

Είμαστε όμως και εκείνοι που αφήνουμε οικογένειες, αφήνουμε ακόμη και την ίδια μας τη ζωή να περνάει από μπροστά μας, χωρίς φειδώ στο να δίνουμε τον εαυτό μας, πρώτα στους μαθητές μας και τις ανάγκες τους.

Είμαστε αυτοί που εδώ και 8 χρόνια ζούμε με το όνειρο της δικής μας οργανικής θέσης, βιώνοντας τον εμπαιγμό της κεντρικής εξουσίας με την καραμέλα περί χιλιάδων διορισμών, χωρίς σαφείς διευκρινήσεις, χωρίς απόλυτους αριθμούς κατά ειδικότητα, χωρίς δεσμεύσεις και αποδείξεις περί των κονδυλίων εκ των οποίων θα υλοποιηθούν αυτές οι εξαγγελίες. Ποια κοινωνία έχει πιθανότητα ανάκαμψης (αξιακής, κοινωνικής, οικονομικής κλπ) όταν εμπαιζει αυτή την κατηγορία των πολιτών της, τους δασκάλους της;

Είμαστε αυτοί που ενώ έχουμε τις ίδιες υποχρεώσεις με τους υπόλοιπους συναδέλφους, τους μόνιμους, δεν έχουμε τη δυνατότητα, εδώ και 8 χρόνια, να ζήσουμε όπως αυτοί, οι οποίοι με οίκτο και λύπηση κάθε χρονιά, μας υποδέχονται στα σχολεία τους, ανά την επικράτεια.

Οι αναπληρωτές, αποτελούμε πλέον το 20% του διδακτικού προσωπικού στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Ο σεβασμός του Υπουργείου προς εμάς, αρχίζει και τελειώνει στον εμπαιγμό άλλοτε για 3.000, άλλοτε για 7.000 και άλλοτε για 20.000 μόνιμους διορισμούς, που ποτέ δε γίνονται!!!

Ποτέ άλλοτε ο αναπληρωτής στην κλάδο μας δεν υπέστη τέτοια ασέβεια στην αξιοπρέπειά του. Στην υπόστασή του. Τόσο ως επιστήμονα, όσο και ως άτομου.

Είναι αλήθεια όμως, συνάδελφοι, πως δεν πετύχαμε τίποτε ακόμη ως κλάδος!!!

Μήπως πετύχαμε:

Μόνιμους διορισμούς;

Δικαίωμα αμοιβαίας απόσπασης μεταξύ αναπληρωτών;

Δικαίωμα συνυπηρέτησης εκπαιδευτικών όταν και οι δύο μάλιστα είναι αναπληρωτές;

Εξίσωση καθεστώτος αδειών αναπληρωτών με των μόνιμων;

Άδειες ανατροφής για τις αναπληρώτριες μητέρες;

Την αποδέσμευση της καταβολής της αποζημίωσης από τη χορήγηση κανονικής άδειας;

Την καταβολή όλων των επιδομάτων όπως ισχύει και στους μόνιμους συναδέλφους;

Ίσα συνδικαλιστικά δικαιώματα;

Δικαίωμα συμμετοχής σε όλες τις επιμορφώσεις;

Αξιοκρατική τοποθέτηση αναπληρωτών από τα ΠΥΣΠΕ με ενιαίο πανελλαδικά μοριοδοτημένο σύστημα τοποθετήσεων;

Πετύχαμε κάτι από όλα αυτά συνάδελφοι;

Όταν λειτούργησαν τα ΕΑΕΠ και τα Ολοήμερα Σχολεία, άνοιξαν περίπου 6.000 θέσεις δασκάλων, 3.000 θέσεις νηπιαγωγών και 15.000 θέσεις ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Εν αντιθέσει, με τη σημερινή ασκούμενη εκπαιδευτική πολιτική και Μεταρρύθμιση, παρακολουθήσαμε την κατάργηση των ΕΑΕΠ και των Ολοήμερων Σχολείων, με αποτέλεσμα ένα «μικρό» και «φτωχό» Σχολείο, με χιλιάδες άνεργους συναδέλφους αναπληρωτές!!!

Ξέρετε γιατί συνέβησαν όλα αυτά συνάδελφοι;

«Δρυός πεσούσης, πας ανήρ ξυλεύεται».

Βολεύει, λοιπόν, το υποσχετικό κλίμα να διατηρείται. Βολεύει και εξυπηρετεί μικροπαραταξιακές λογικές, παρατάξεων που, ως «ανεμόμυλοι», αλλάζουν απόψεις και στοχεύσεις.

Ισχύει, όμως, και κάτι ακόμη συνάδελφοι. Το «διαίρει και βασίλευε»!!!

Βλέπουμε σήμερα στους κόλπους του κλάδου και δη των αναπληρωτών, συντονιστικά επί συντονιστικών, ομάδες επί ομάδων, συμφέροντα επί συμφερόντων.

Μία είναι η εκπαίδευση και μάλιστα, ενιαία!!! Κοινά τα προβλήματα όλων μας σχετικά με:

Την αδιοριστία

Τα ίσα δικαιώματα

Την Ειδική Αγωγή

Τα Νηπιαγωγεία.

Το διακύβευμα, λοιπόν, που τίθεται σήμερα εδώ συνάδελφοι, θεωρώ πως είναι πρωτίστως και κύρια, αξιακό!!! Και είναι το εξής:

Ή θα ασχοληθούμε με τα ζητήματα αυτά με σοβαρότητα, υπευθυνότητα, ειλικρίνεια και καθαρό συνδικαλιστικό λόγο και στάση, ή θα ασχοληθούμε με τη νομή της εξουσίας και της καρέκλας, όπως συνέβη και στην ΑΔΕΔΥ από κάποιες παρατάξεις και θα βρίσκουμε απέναντί μας κάθε φορά έναν Υπουργό που πάντα θα μας φιμώνει, λέγοντας: «Μη μου πείτε τώρα ότι θα υπερασπιστείτε αυτά τα σχολεία, γιατί θυμάμαι καλά τι υποστηρίζατε για αυτά».

Προσωπικά, λοιπόν, συνάδελφοι, ταυτιζόμενος και με τις αρχές της παράταξής μου, η παρουσία μου εδώ και οι επιλογές μου, αυτό το στόχο έχουν:

Να βάλουν ένα ακόμη λιθαράκι

Στη συνέπεια και στον καθαρό συνδικαλιστικό λόγο

Στην ειλικρίνεια απέναντι στο συνάδελφο

Στην υπευθυνότητα απέναντι στα προβλήματα και την αποτελεσματικότητα του κλάδο στις διεκδικήσεις του, που ένα μεγάλο μέρος τους, αφορά τους ίδιους τους αναπληρωτές.

Σας ευχαριστώ.

Στέφανος Σίντος

Σύλλογος Ιωαννίνων

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

η φετινή χρονιά ξεκίνησε με τις Υπουργικές Αποφάσεις Φίλη για το ολοήμερο Νηπιαγωγείο και Δημοτικό Σχολείο, αποφάσεις που μας οδήγησαν σε μια σειρά απεργιακών κινητοποιήσεων και συγκεντρώσεων διαμαρτυρίας αλλά και τις εξαγγελίες για χιλιάδες μόνιμους διορισμούς που όχι μόνο δεν είδαμε, αλλά και που ούτε θα δούμε ως το 2020.

Στη συνέχεια έχουμε τις εξαγγελίες του Υπουργού Παιδείας Γαβρόγλου και του Πρωθυπουργού για θεσμοθέτηση ενός επιπλέον χρόνου υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής που έρχεται να συναντήσει το αίτημα δεκαετιών του κλάδου για την αναγκαιότητα ένταξης του συνόλου των νηπίων στις δομές της 14χρονης δημόσιας, δωρεάν, υποχρεωτικής εκπαίδευσης και που βέβαια παραμένει εξαγγελία. Και όχι μόνο αυτό, αλλά μας έχει βάλει απέναντι στους εργαζομένους στους παιδικούς σταθμούς. Η δίχρονη φοίτηση όλων των νηπίων στο Νηπιαγωγείο είναι εξαιρετικά σημαντική και αναγκαία γιατί τα νήπια λαμβάνουν εκπαίδευση από παιδαγωγούς με εξειδίκευση στην εκπαίδευση της ηλικιακής ομάδας των 4 έως 6 ετών, δηλαδή από νηπιαγωγούς του κλάδου ΠΕ 60, ολοκληρώνουν αποτελεσματικά τους στόχους του αναλυτικού προγράμματος που είναι προαπαιτούμενοι για να μπορέσουν ν' αντεπεξέλθουν επιτυχώς στις απαιτήσεις του Δημοτικού Σχολείου, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζεται η δυνατότητα διερεύνησης και πρόληψης μαθησιακών δυσκολιών αλλά και η έγκαιρη αντιμετώπισή τους.

Οι αλλαγές στην πρόσληψη των αναπληρωτών στην Ειδική Αγωγή, οδηγεί στην πλήρη απαξίωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων αλλά και της παράλληλης στήριξης αφού ο εκπαιδευτικός της Ειδικής Αγωγής μοιράζεται σε δύο και τρεις μαθητές την εβδομάδα. Για τους μεταταγμένους καμιά εξέλιξη. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιούργησαν οι παράνομες μετατάξεις του 2013 και η απόδοση των οργανικών θέσεων στους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων παραμένουν ανεπίλυτα. Τα ολιγοθέσια σχολεία ήδη λειτουργούν τα περισσότερα ως ολοήμερα, κυρίως αυτά στα οποία είναι δυνατή η πρόσβαση των συναδέλφων ειδικοτήτων. Η μείωση του αριθμού των μαθητών στις τάξεις, όνειρο απατηλό. Οι επιλογές των Διευθυντών των σχολικών μονάδων, βλέπουμε ήδη που έχουμε φτάσει. Κι όλα αυτά με τις σχολικές μονάδες ν' αναγκάζονται να επιβιώνουν υπό το καθεστώς της απόλυτης υποχρηματοδότησης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού για την εκπαίδευση είναι κενές περιεχομένου. Ο χρόνος υλοποίησης των εξαγγελιών ουσιαστικά δεν οριοθετήθηκε. Το βάθος τριετίας είναι αόριστο και ασαφές. Η εκπαιδευτική πραγματικότητα δεν είναι φυσικά ξεκομμένη από το συνολικό πολιτικό οικονομικό σκηνικό. Πλήρης υιοθέτηση από την κυβέρνηση της μνημονιακής λογιστικής, του εξορθολογισμού και των περικοπών του στη δημόσια εκπαίδευση.

Η σημερινή τακτική Γενική Συνέλευση διεξάγεται σε μια περίοδο όπου η δημόσια εκπαίδευση αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα στα οποία οδηγήθηκε από τις πολιτικές των μνημονίων και του Υπουργείου Παιδείας. Οι πολιτικές των αλληπάλλων μνημονίων, της σκληρής λιτότητας πάντα και μόνο για τους μισθωτούς και συνταξιούχους, των απολύσεων και της ανεργίας, της δραματικής μείωσης των εισοδημάτων, της ανατροπής των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της διάλυσης των Δημοσίων υπηρεσιών και της «ακύρωσης» των κοινωνικών αγαθών που επιβάλλεται από τους θεσμούς και εκτελείται κατά γράμμα από την κυβέρνηση, δεν αφήνει περιθώρια αδράνειας.

Είναι πολλά αυτά που θα μπορούσαμε ν' αναφέρουμε. Αλλά δεν είναι το ζητούμενο σήμερα αυτό συνάδελφοί μου. Το ζητούμενο είναι ότι βρισκόμαστε μπροστά στη νέα σκληρή πραγματικότητα και επειδή συνάδελφοι ο δημόσιος λόγος, ο συνδικαλιστικός λόγος, δεν είναι μόνο κριτική και να λέμε τα κακώς κείμενα για να δημιουργούμε εντυπώσεις και την αίσθηση ότι εμείς είμαστε καλύτεροι από τους άλλους, θα πρέπει να δούμε πώς ο συνδικαλιστικός λόγος θα γίνει επιτέλους υπεύθυνος, συλλογικός, να βλέπει τα αιτήματα του κλάδου όχι στενά παραταξιακά, αλλά σε συνάρτηση με τις ανάγκες της κοινωνίας. Πρέπει να γίνουμε πιστευτοί για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε και να δημιουργήσουμε τις βάσεις εκείνες που θα πατήσει το σχολείο του μέλλοντος, το Σχολείο που ονειρευόμαστε για τα παιδιά μας.

Σε μια εποχή που το Συνδικάτο περνά τη δική του κρίση δίνοντας μάχη επιβίωσης και συνέχειας απαιτείται σοβαρότητα, υπευθυνότητα, σύμπνοια και αλληλεγγύη για ν' αντιμετωπίσουμε τη λαίλαπα των σαρωτικών αλλαγών.

Τώρα είναι η ώρα ν' αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας με τη συμμετοχή μας. Τώρα είναι η ώρα όλοι μαζί ενωμένοι ν' αποφασίσουμε για το μέλλον μας. Να βρούμε στους δρόμους, να ενωθούμε με τους συμπολίτες μας, να γίνει η οργή του λαού ποτάμι που θα παρασύρει στο πέρασμά του μνημόνια, μεσοπρόθεσμα προγράμματα, πολυνομοσχέδια, θεσμούς, αξιολογήσεις και αξιολογητές.

Σας εύχομαι υγεία και ψυχική δύναμη, ώστε ν' αντέξουμε όλοι μας το δύσκολο λειτουργήμα που επιτελούμε υπό αντίξορες σχολικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες αντανάκλαση της οικονομικής κρίσης που τελειωμό δεν έχει.

Με τις θέσεις μας και τις προτάσεις μας προχωράμε μπροστά, αταλάντευτα, δυναμικά, για να προασπίσουμε τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, για μια καλύτερη κοινωνία, για το σχολείο του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ.

Ηρώ Σολωμού

Σύλλογος Υπαίθρου Θεσσαλονίκης

Είμαι αναπληρώτρια δασκάλα Ειδικής Αγωγής, ΠΕ 71, εκλεγμένη με τη Δημοκρατική Συνεργασία, από το Σύλλογο Υπαίθρου Θεσσαλονίκης.

Για μια ακόμη χρονιά στην Ειδική Αγωγή βιώσαμε την αποσπασματικότητα, την προχειρότητα και την αδιαφορία για τα παιδιά με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Με δύο τροπολογίες, μία τον περασμένο Αύγουστο και μια δεύτερη το Μάρτιο της φετινής χρονιάς, και χωρίς να έχει προηγηθεί κανένας απολύτως διάλογος με τους εμπλεκόμενους φορείς, η Ειδική Αγωγή επέστρεψε δυστυχώς πολλά χρόνια πίσω.

Με την εφαρμογή, λοιπόν, των οικονομικίστικων και λογιστικών αλλαγών που ψηφίστηκαν και με το πρόσχημα του αισθήματος δικαίου, πλήττονται πλέον κατάφωρα τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, ενώ ταυτόχρονα οι επί 15 χρόνια αναπληρωτές της Ειδικής Αγωγής, εξακολουθούν να υφίστανται μία συνεχιζόμενη αδικία.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ψηφισμένη τροπολογία του Αυγούστου, αν εξακολουθεί να συντρέχει αδυναμία πλήρωσης των κενών, διατίθενται εκπαιδευτικοί χωρίς κανένα προσόν στην Ειδική Αγωγή. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι υποβαθμίζεται συνειδητά η παρεχόμενη εκπαίδευση, όχι βέβαια γιατί δε θεωρούνται ικανοί οι συνάδελφοι, αλλά γιατί δεν έχουν κανένα προσόν στην Ειδική Αγωγή. Την ίδια στιγμή, οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί με βασικό τίτλο σπουδών στην Ειδική Αγωγή, την επόμενη σχολική χρονιά, θα εργαστούμε για 16η χρονιά ως αναπληρωτές, καλύπτοντας για μια ακόμη χρονιά οργανικά κενά, βλέποντας παράλληλα την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ν' απαξιώνει το βασικό πτυχίο.

Από την άλλη, η ψηφισμένη τροπολογία του Μαρτίου για ακόμη μια φορά υποβαθμίζει το βασικό τίτλο σπουδών. Εμείς οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί της Ειδικής Αγωγής δεν υποτιμάμε την προσφορά και τις δυνατότητες των κατόχων μεταπτυχιακών τίτλων ειδίκευσης με βασικές σπουδές στη γενική εκπαίδευση, όμως αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει ν'

απαξιώσουμε τα δικαιώματα που απορρέουν από το βασικό πτυχίο, αδικώντας άλλους και ανοίγοντας παράθυρα που θα μετατρέψουν σε εργασιακή ζούγκλα την εκπαίδευση.

Η Ομοσπονδία πρέπει να παλέψει για να επιστρέψει η κανονικότητα και να ισχύσει επιτέλους ένα νομοθετικό πλαίσιο που θα σέβεται πρωτίστως τα παιδιά με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και ταυτόχρονα τους εκπαιδευτικούς τους.

Ευχαριστώ.

Σπύρος Χανδόλιας

Σύλλογος Λακωνικής

Καλημέρα συνάδελφοι, Αντιπρόσωπος και Πρόεδρος από το Σύλλογο Λακωνικής. Καλά και δίκαια όλα τα αιτήματα που ακούστηκαν σ' αυτήν την αίθουσα το τριήμερο, αλλά πρέπει να παρατηρήσουμε και κάποια άλλα πράγματα.

Ερώτημα πρώτο: Γιατί δεν αναφέρθηκε από κανέναν αυτό το τριήμερο το αίτημά μας για τον 3^ο αιρετό στα Υπηρεσιακά Συμβούλια; Μήπως με την αριστερή κυβέρνηση δεν αποτελεί - πιστεύω - αυτό αίτημα του κλάδου;

Ερώτημα δεύτερο: Βλέπουμε στο banner πίσω τα αιτήματα του κλάδου που ομόφωνα όπως μας είπε το Διοικητικό Συμβούλιο, συμφωνήθηκαν αλλά δεν υπάρχει σ' αυτά η λέξη «επιμόρφωση». Άραγε συνάδελφοι με τόσες αλλαγές, κοινωνικές, πολιτικές τριγύρω μας, με την εξέλιξη της τεχνολογίας δεν έχουμε ανάγκη από επιμόρφωση; Κι αν ναι, ποιος είναι υπεύθυνος για να την οργανώσει;

Καυχήθηκε χθες ο Πρόεδρος, ο κ. Κικινής στη δευτερολογία του ότι η ΔΟΕ με το ΙΠΕΜ επιμόρφωσαν 2.500 εκπαιδευτικούς και ορθά κατηγορήσε το Υπουργείο ότι δεν ασχολείται με το θέμα. Κύριε Πρόεδρε, αν και δεν σας βλέπω τώρα στην αίθουσα, θα μας επιτρέψετε ως Σύλλογος να

εκφράσουμε και το δικό μας παράπονο διότι τα τελευταία δυο χρόνια διοργανώσαμε στο Γύθειο με δικές μας δυνάμεις δύο πανελλήνια συνέδρια με 60 καθηγητές ΑΕΙ και με 600 συνέδρους και φροντίζουμε για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών μας, στα πλαίσια της συνεργασίας και της διασύνδεσης με τα Πανεπιστήμια που ανέφερε χθες και ο Αντιπρόεδρος της ΔΟΕ, ο κ. Πετράκης και γνωρίζετε ότι ήταν υψηλού επιπέδου. Παρ' όλα αυτά, ενώ αιτηθήκαμε συμβολικά από τη ΔΟΕ ένα ποσό των 500 ευρώ, για ηθικούς και όχι οικονομικούς τόσο λόγους, το Διοικητικό Συμβούλιο αρνήθηκε να συνδράμει την προσπάθειά μας.

Από κει και πέρα στη Λακωνία πρώτη φορά ζήσαμε φέτος παράλληλη στήριξη να διατίθεται σε τρεις σχολικές μονάδες, λες και αυτά τα παιδιά δεν έχουν ίσα μορφωτικά δικαιώματα. Θεατρολόγοι, να μετακινούνται απ' τους Μολάους στη Νεάπολη, σε μια απόσταση 50 χιλιομέτρων.

Ένα άλλο θέμα που αναφέρθηκε κι από τους προλαλήσαντες, είναι η συνεργασία με τις Σχολικές Επιτροπές. Πάρα πολλά τα προβλήματα και παρά τις εκκλήσεις και τις προσπάθειές μας, σας γνωρίζουμε ότι στη Λακωνία, πλην της πόλης της Σπάρτης, δεν έχουν συσταθεί Επιτροπές Παιδείας από τους Δήμους εσσιθητικά.

Μήπως η Ομοσπονδία πρέπει να πιέσει και προς αυτή την κατεύθυνση γιατί υπάρχουν πολλές αυθαιρεσίες; Απέχει πολύ απ' την αλήθεια ότι κάποιοι Δήμαρχοι αντιμετωπίζουν κάποιους από τους συναδέλφους μας ως υπαλλήλους; Ή είναι ψευδές ότι αρκετοί συνάδελφοι είναι «όμηροι» των Σχολικών Επιτροπών και των υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτές...

Συνάδελφοι, δεν ξέρω αν στα σχολεία σας και στους νομούς σας διδάχτηκαν οι μαθητές σας της Γ' τάξης το μάθημα της κολύμβησης. Εμείς στη Λακωνία όμως πρέπει πρώτα να βρούμε κολυμβητήρια και μετά να κάνουμε τέτοιες εξαγγελίες. Τέλος, να κάνω μια αναφορά και στο Δούρειο Ίππο της εκπαίδευσης γιατί δεν είναι όλα αγαθά, τα Κέντρα Δημοσυργικής Απασχόλησης. Κανείς δεν ξέρει πώς προσλαμβάνονται οι εκπαιδευτικοί σ' αυτά τα Κέντρα και σίγουρα δεν θέλουμε ή δεν πρέπει να υποκαταστήσουν το Ολοήμερο σχολείο. Ευχαριστώ πολύ.

Γιάννης Χριστόπουλος

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Μεσσηνίας

Συνάδελφοι καλημέρα. Ονομάζομαι Γιάννης Χριστόπουλος, από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Μεσσηνίας με την Εκπαιδευτική Κίνηση «Πρόσθεση» -ΔΗΣΥ.

Έρχομαι ανελλιπώς στις Γενικές Συνελεύσεις, φέρνω στο μυαλό μου πρόσφατα διλήμματα. Το πώς η απάτη έγινε αυταπάτη, πώς η τρoίκα έγινε «θεσμοί», πώς οι μόνιμοι διορισμοί έγιναν μόνιμη αδιοριστία, πώς ο κυβερνητικός συνδικαλισμός έγινε συνάντηση εργασίας με κυβερνητικούς στον ημιώροφο.

Θα μπορούσα να αναφερθώ σε μια σειρά ακόμη ψεμάτων - διλημάτων, αλλά θα σταθώ μόνο στις φράσεις ενός συμπατριώτη μου ποιητή, ανατρεπτικού ποιητή, του Μιχάλη Κατσαρού. Είναι αυτός που είχε προβλέψει "ότι το μέλλον θα έχει πολλή ξηρασία" και να αφιερώσω τους παρακάτω στίχους, ολόθερμα, σ' αυτούς που όλα αυτά τα χρόνια είχαν σηκώσει "επανάσταση". Θα ήταν καλό, θα ήταν σεμνό να τους ακούσουν: «δεν έχουμε τίποτα να σας πούμε, έτσι που όλα προδοθήκανε, έτσι που όλα λύσαν τους αρμούς». Από την ποιητική συλλογή «Το σχήμα μου».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ζούμε εποχή κρίσης, ζούμε εποχή προκλήσεων. Όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε σε μια διαπίστωση: Ότι η εκπαίδευση, η παιδεία, είναι ο ιδεολογικός μηχανισμός του κράτους, είναι ο μηχανισμός αυτός που παράγει και αναπαράγει το σύστημα. Δε διαφωνεί κανένας. Απλώς σε μια δημοκρατική κοινωνία, το ποιο ρόλο θα παίξει η παιδεία, τον προσδιορίζει ανάλογα ο καθένας με τους ιδεολογικούς του καταβολές, με τη συγκρότησή του, με τα ερεθίσματα που έχει.

Το να το καταγγέλλεις μόνο, αλλάζει κάτι; Κατήγγειλαν και αλλού και είδατε πού φτάσαμε. Αλλά και να υπερασπιζέσαι έντονα, όπως η ΔΑΚΕ, πως η αγορά θα τα λύσει όλα, κατατάς γραφικός. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, το ίδιο και στις 2 περιπτώσεις. Και αυτοί που πιστεύουν ότι η αγορά θα τα λύσει όλα και αυτοί που πιστεύουν ότι δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα και με καταγγελίες να περιμένουμε ν' αλλάξει αυτός ο κόσμος και να γίνει σοσιαλιστικός, κομμουνιστικός, ο καθένας μπορεί να βάλει όποιον προσδιορισμό θέλει, έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα.

Ζούμε πράγματι εποχές που ο ρόλος του σχολείου είναι καθοριστικός για το μέλλον των νέων ανθρώπων, των γενεών που έρχονται. Κι εδώ, σήμερα η κοινωνία μας παρακολουθεί. Δε πρέπει να την επικαλούμαστε την κοινωνία μόνο όταν στέλνουμε επιστολές και ζητάμε τη συμπαράστασή της. Σήμερα είναι η ώρα που πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Και ποιες είναι οι περιστάσεις αυτές: Με ειλικρίνεια να πούμε στην κοινωνία ότι το εκπαιδευτικό σύστημα πάσχει. Το Λύκειο δεν υπάρχει, έχει πλέον καταργηθεί κι ο κάθε γονέας προσπαθεί να τα βγάλει πέρα κάνοντας το σχολείο ιδιαίτερα ταξικό. Πρέπει όμως να το πούμε αυτό, πρέπει να πούμε ότι το Γυμνάσιο σιγά σιγά χάνει το ρόλο του.

Και επίσης ότι το Δημοτικό δεν κάνει πλέον χαρούμενα τα παιδιά, δεν έρχονται με την ίδια χαρά το πρωί και δε φεύγουν με την ίδια χαρά το μεσημέρι. Προσπαθούν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο να το αποφύγουν. Πρέπει ν' αποδεχθούμε αυτή την ωμή, ειλικρινή στάση. Οφείλουμε να μιλήσουμε με την κοινωνία. Να καταθέσουμε συγκροτημένες προτάσεις αναβάθμισης της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Δε μπορούμε να βγάζουμε εδώ μάσα παράπλευρους μονόλογους. Πρέπει να πούμε τα πράγματα έτσι ώστε να τους κάνουμε όλους τους εργαζόμενους συμμάχους, συμπαράστατες. Να τους πούμε ότι τα εφόδια σήμερα του σχολείου θα πρέπει να είναι τέτοια που να δίνουν τις ίδιες ευκαιρίες

σε όλα τα παιδιά αύριο. Πρέπει να βοηθούν για την πρόοδο και την κοινωνική συνοχή.

Να τους πείσουμε ότι πράγματι θέλουμε ένα ανοιχτό, δημοκρατικό σχολείο, όχι ένα σχολείο της συντεχνίας, των δικών μας επαγγελματικών δικαιωμάτων, των δικών μας μόνο επιδιώξεων. Γιατί θα μας γυρίσει η κοινωνία την πλάτη. Πρέπει να πούμε ότι το ανοιχτό δημοκρατικό σχολείο λειτουργεί χωρίς κοινωνικούς, οικονομικούς, πολιτιστικούς αποκλεισμούς.

Το σχολείο να συνδέεται με την τοπική κοινωνία. Δε μπορεί το σχολείο που είναι στην Καλαμάτα να κάνει τα ίδια μαθήματα, να έχει το ίδιο πρόγραμμα τις ίδιες παραστάσεις ά με το σχολείο ενός μονοθέσιου μ' έναν μαθητή ακριτικού νησιού ή με ένα σχολείο του Έβρου. Να δούμε λοιπόν τη σύνδεσή μας με την τοπική κοινωνία.

Κάποιοι προσπαθούν να θέτουν ψεύτικα διλήμματα, να θέτουν διαχωριστικές γραμμές πιστεύοντας έτσι ότι εξυπηρετούν μικροπολιτικά συμφέροντα. Πρόσκαιρα είναι τα συμφέροντα, το είδαμε. Είδαμε τους συναδέλφους της ΕΡΑ, είδαμε τους συναδέλφους των Παρεμβάσεων – Συσπειρώσεων. Είδαμε αυτούς που τέλος πάντων έδωχναν με τις κλωτσιές τους Υπουργούς που έρχονταν εδώ και δεν τους αναγκάζαμε να μπουν σ' ένα διάλογο.

Προσπερνάμε λοιπόν αυτό τον όψιμο υποκριτικό λόγο, τη διαρκή άρνηση, την ανακολουθία τη μικροπρέπεια, πολλές φορές τον τυχοδιωκτισμό που τους διέπει και ιδιαίτερα αυτή την αυταπάτη που ζουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι: Το σχολείο θα πρέπει ν' αντιμετωπισθεί από το Νηπιαγωγείο, από την προσχολική ηλικία, από την ηλικία των 4 ετών μέχρι και το Λύκειο με μια συνολική αντίληψη για το ρόλο της

εκπαίδευσης. Πρέπει λοιπόν το σύνθημα «ενιαία 14χρονη δημόσια δωρεάν υποχρεωτική εκπαίδευση» που μέσα σ' αυτή βεβαίως μπαίνει και η 2χρονη προσχολική αγωγή, να είναι διαρκές και τεκμηριωμένο.

Απαιτεί η κοινωνία, την ουσιαστική πρόταση, την κατάθεση ψυχής από τη μεριά των εκπαιδευτικών και όχι τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα, τα συνθήματα, τις άσκοπες συντεχνιακές επιδιώξεις. Αν θέλουμε να συνομιλούμε με την κοινωνία, αν θέλουμε να είμαστε ανοιχτοί, αν είμαστε σε μια τέτοια στάση αμφίδρομης πληροφόρησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι κοινώς αποδεκτό ότι αυτοί που τα προηγούμενα χρόνια τα ολοήμερα σχολεία τα έλεγαν παιδοφυλακτήρια, ότι με το νέο νόμο ουσιαστικά καταργούνται. Στο σχολείο μου με την έναρξη της σχολικής χρονιάς γράφτηκαν 140 μαθητές και το πρόγραμμα το ακολούθησαν μόνο 28.

Φαίνεται αυτή ή διαρροή, δεν είναι ανάγκη να σταθούμε σε ταμπέλες. Δε μπορεί να λειτουργήσει αυτό το σχολείο που θεσμοθετήθηκε πέρυσι. Πρέπει λοιπόν ν' αλλάξει.

Πάμε λοιπόν να δούμε την Ειδική Αγωγή. Πρέπει να δούμε τ' αναλυτικά προγράμματα, πρέπει να δούμε τα σχολεία να είναι ανοιχτά. Όλα αυτά τα χρόνια, ευπρόσωπα καταθέτουμε τις δικές μας απόψεις. Ευπρόσωπα και όχι κρυμμένοι, ζητάμε τη δική σας στήριξη, για μια ακόμη φορά λοιπόν φαίνεται αυτό το κενό που δημιουργήθηκε τα 2-3 τελευταία χρόνια, ότι τώρα είναι η ώρα να καλυφθεί.

Είναι η ώρα να καλυφθεί με αιχμή τις προτάσεις της ΔΗ.ΣΥ.. Είναι η ώρα να καλυφθεί από τους ανθρώπους που διαχρονικά πάλεψαν για ένα σχολείο των ίσων ευκαιριών, την ισότιμη αντιμετώπιση, των ίσων ευκαιριών πρόσβασης της νεολαίας στην εκπαίδευση.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΡΤΕΜΙΑΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
2. ΓΚΟΥΜΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
3. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
4. ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
5. ΞΥΛΟΚΟΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ (ΤΑΣΙΑ)
6. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
7. ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
2. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
3. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
4. ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ)	18. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
2. ΑΞΙΜΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	19. ΠΕΤΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
3. ΒΟΥΜΒΟΥΛΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	20. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
4. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ	21. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
5. ΚΑΡΑΒΑ ΜΕΝΗ	22. ΡΟΥΜΠΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΤΑΚΗΣ)
6. ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ	23. ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
7. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	24. ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	25. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
9. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΑ (ΒΕΤΑ)	26. ΣΚΑΝΔΑΜΗ ΑΘΗΝΑ
10. ΚΟΥΚΟΥΡΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	27. ΣΟΛΩΜΟΥ ΗΡΩ
11. ΜΑΓΕΙΡΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ	28. ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
12. ΜΑΡΓΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	29. ΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ
13. ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	30. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
14. ΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	31. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
15. ΜΠΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ	32. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
16. ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	33. ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
17. ΝΙΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΩ (ΜΑΝΤΩ)	

Γιάννης Αναγνωσταράς

Σύλλογος Γλυφάδας – Βάρης – Βούλας-
Βουλιαγμένων)

Καλημέρα συνάδελφοι, Γιάννης Αναγνωσταράς από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Για ότι αφορά τα οικονομικά. Νομίζω όλοι σε αυτή την αίθουσα θα πρέπει να διαχωρίσουμε αν το ερώτημα που κρίνουμε είναι η διαχείριση και ο περιορισμός των δαπανών ή οι πολιτικές αποφάσεις. Αν κρίνουμε το πρώτο σκέλος διαπιστώνουμε νομίζω όλοι ότι τη διετία και πέρυσι και φέτος περιορίστηκαν δραστικά οι δαπάνες. Πολλές απ' τις επισημάνσεις των Παρεμβάσεων εφαρμόστηκαν, με την πίεση των Παρεμβάσεων, στην Ομοσπονδία. Αν κρίνουμε τις πολιτικές αποφάσεις αυτές οδήγησαν για παράδειγμα σε περιφερειακές συσκέψεις. Για τις οποίες θα μπορούσαμε να πάρουμε απόφαση και να πούμε για παράδειγμα, ότι από αύριο πάει ένας από κάθε παράταξη.

Όσον αφορά τα διοικητικά πεπραγμένα. Υπάρχει ένα εξαιρετικό βιβλίο του Θουκυδίδη «Ο διάλογος των Μηλίων». Εκεί οι Μήλιοι που ήταν ουδέτεροι απευθύνονταν στους ιμπεριαλιστές της εποχής, στους Αθηναίους και όπως η κυβέρνηση σήμερα στους θεσμούς, αναζητούσαν και αυτοί αμοιβαίες και επωφελείς λύσεις. Έλεγαν οι Μήλιοι: «να σας πείσουμε ποιο είναι το δικό μας συμφέρον και να προσπαθήσουμε εάν είναι και δικό σας να το αποδεχθείτε». Και οι πολιτικά και ταξικά ψημένοι Αθηναίοι τους απαντούσαν: «εάν μακαρίζουμε την απλότητά σας δεν ζηλεύουμε την ανοησία σας».

Είναι ανοησία η πολιτική επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ; Φυσικά και όχι. Όλο το προηγούμενο διάστημα τι έλεγε η κυβέρνηση και το ατού της ο Τσίπρας; Εκείνο που έλεγαν είναι: ο Σόιμπλε στο περιθώριο. Ο Σόιμπλε είναι κυρίαρχος. Ρύθμιση του χρέους. Μηδέν. Ποσοτικοποίηση. Δεν πήραμε τίποτα. Τι πήρε; Πλεονάσματα μέχρι το 2060. Η ευθύνη και αυτό αφορά όλους στην αίθουσα και κυρίως τις δυνάμεις της Αριστεράς είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΕΡΑ εκείνο που προσφέρουν ως επιζήμιο είναι ότι καταπατούν καταστατικές ιδεολογικές έννοιες της Αριστεράς χωρίς τις οποίες η Αριστερά δεν υφίσταται. Δηλαδή κοινωνική ιδιοκτησία μέσων παραγωγής, τερματισμός της ατομικής ιδιοποίησης των καρπών της υπερεργασίας.

Τι προβάλλουν, συνάδελφοι; Προβάλλουν λειτουργία του κράτους που δεν έκαναν οι άλλοι, κάτι σαν την επανεκκίνηση του κράτους του Καραμανλή. Ποια είναι η αντίπαλη πρόταση, η πρόταση αυτών που χαίρονται για την αύξηση των εδρών; Η αντίπαλη πρόταση προβάλλει βαθιές αντιμεταρρυθμίσεις οι οποίες εμπεριέχουν ελαστική εργασία και απολύσεις. Η εθνική λύση που συντάσσεται όλο το συστημικό μπλοκ έχει ανεργία και ελαστική εργασία.

Γιατί διαφωνούμε με τα πεπραγμένα της ΔΟΕ; Διαφωνούμε στο κεντρικό πολιτικό ζήτημα που είναι η θέση της απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ομοσπονδία λέει στο δρόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με οποιοδήποτε κόστος και θα δούμε τα επιμέρους μέτρα. Σ' αυτό νομίζω ότι εμπεριέχεται και η αντιπαράθεση με σχεδιασμούς του ΟΟΣΑ, με το χαρακτήρα, τη δομή του δημόσιου σχολείου, με τις μορφωτικές

ανάγκες και τη σύνδεση με τα εργασιακά δικαιώματα και την αξιολόγηση.

Συνεχίζω με τίτλους.

Απεργιακό τοπίο: Φέτος τι είχαμε; Μία κλαδική 15 Σεπτεμβρίου που τα ποσοστά τα γνωρίζετε όλοι και 3 πίσω απ' το άρμα της ΑΔΕΔΥ. Δημιούργησε τους όρους να αντιπαρατεθεί η ΔΟΕ με αντεργατικές επιλογές της κυβέρνησης; Είλικρινα ξέρετε όλοι ότι δεν τους δημιούργησε. Αμφισβήτησε τον πυρήνα των επιλογών για το σχολείο, δηλαδή το φτηνό σχολείο, την ελαστική εργασία, τις δεξιότητες, τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια; Όχι. Αποκάλυψε ότι η γνώση είναι συνολική, αδιαίρετη, με αφετηρία την παιδαγωγική σχέση; Όχι. Σε τι απέκτησε ο κλάδος, συνάδελφοι; Να υπερασπιστεί τη διαχείριση των φωνών των επιμέρους ειδικοτήτων, οχυρωμένος πίσω από τα σχολεία ΕΑΕΠ.

Χθες ακούστηκε πολύ εύκολα απ' τον αιρετό του ΚΥΣΠΕ: μα θα πούμε τα παιδιά να σχολάνε 12.30; Ούτε εμείς θα πούμε 12.30, ούτε θα πούμε 4.00. Θα πούμε ότι πρώτα ότι πει θα το πει η παιδαγωγική επιστήμη και η παιδαγωγική σχέση η οποία καθορίζει το μορφωτικό χρόνο και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Και μ' αυτόν θα συμβαδίσουμε συλλογικά.

Αξιολόγηση: Δεν το έχει περιλάβει ούτε στην ημερήσια διάταξη η Ομοσπονδία. Αφορά όλο το δημόσιο τομέα αλλά επιβαρύνει την εκπαίδευση γιατί αμφισβητεί το κυρίαρχο στοιχείο λειτουργίας, την παιδαγωγική ελευθερία. Κλείνοντας, επειδή το μπρεχτικό μοτίβο αντικατοπτρίζει τις μέρες μας, ότι η πιο μαύρη νύχτα θα φέρει το φως, και επειδή η ιστορία δεν γράφεται σε ευθεία γραμμή θα πρέπει να συγκροτήσουμε ενιαίο μέτωπο και μέσα στον κλάδο και στην κοινωνία, υπηρετώντας τους απλούς ανθρώπους. Παράδειγμα σας φέρνω για σκέψη τις άμαζες και άδειες Γενικές Συνελεύσεις των 50 - 60 ατόμων σε όλη την Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

Βαγγέλης Βαρδαράτος

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Κεφαλονιάς και Ιθάκης

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Το σχολείο σήμερα δεν προσανατολίζεται πια στη διάδοση της γνώσης αλλά στον εφοδιασμό των μαθητών με εφόδια που είναι απαραίτητα για την κατάκτηση της αγοράς και γι' αυτόν τον απεχθή αγώνα επιβίωσης, στον οποίον το άτομο εισέρχεται, με την πρόθεσή του να επιτύχει ή να αποτύχει.

Αυτό σε απλά λόγια σημαίνει ότι το εμπορικό σύστημα που έχει κυριαρχήσει σήμερα σε όλον σχεδόν τον κόσμο, δε το απασχολεί οι γνώσεις που έχει αποκτήσει κάποιος και οι επιδόσεις του σε αυτές (αριθμητική αξιολόγηση), αλλά πρωτίστως, η ενσωμάτωση στο άτομο, των κανόνων του εμπορευματικού ιμπεριαλισμού. Για το λόγο αυτό χρειάζεται –το εμπορικό σύστημα– μια άλλη είδους αξιολόγηση, που θα δίνει μια λεπτομερέστατη εικόνα του μαθητή, που θα λειτουργεί σαν ένας ειδικός αξονικός τομογράφος της εν γένει συμπεριφοράς του, για να τον αποδώσει στην αγορά εργασίας

ως ένα εμπορεύσιμο προϊόν, με οδηγίες χρήσης για κάθε ενδιαφερόμενο.

Σκέφτονται να καταργήσουν την πνευματική καλλιέργεια γιατί κοστίζει ακριβά, είναι άχρηστη στην αγορά και κυρίως γιατί ευνοεί αυτό το πάθος της γνώσης που έχει πάντοτε την τάση να αποκαλύπτει το ψέμα της εξουσίας. Ο σκοταδισμός ταιριάζει στις επιχειρήσεις.

Για το λόγο αυτό εφευρέθηκε η περιγραφική αξιολόγηση νηπίων, μαθητών, δασκάλων και νηπιαγωγών.

Η περιγραφική αξιολόγηση πρόκειται να εφαρμοστεί στην αρχή με ήπιες, οικείες και μη τιμωρητικές μορφές, με σκοπό να κάμψει τις όποιες αντιστάσεις από αυτούς που θα κληθούν να τις εφαρμόσουν.

Εξωνημένοι πανεπιστημιακοί μεταπράτες της γνώσης είναι πάντα έτοιμοι, στο όνομα της επιζητούμενης από το κλάδο επιμόρφωσης, να μας διδάξουν, όχι βέβαια με το αζημείωτο (διάβαζε χρήματα ΕΣΠΑ), τη μέθοδο αυτή της αξιολόγησης, ώστε το όλο εγχείρημα να αποκτήσει δημόσια αξιοπιστία και εγκυρότητα.

“Η περιγραφική σε αντίθεση με την αριθμητική αποτίμηση ή τη συμβολική της απεικόνιση που ιεραρχούν και κατατάσσουν τους μαθητές αυθαίρετα, αναφέρεται σε συγκεκριμένες και εξειδικευμένες ικανότητες, δεξιότητες, στάσεις συμπεριφοράς, ενδείξεις, αντενδείξεις, ανεπιθύμητες ενέργειες, επεισόδια, περιστατικά, μειονεκτήματα, πλεονεκτήματα, δείκτες βελτίωσης, δείκτες υποχώρησης κοκ.

Με λίγα λόγια, με τις περιγραφικές μορφές αξιολόγησης, καλούμαστε όλοι να συμβάλουμε, σε τακτά χρονικά διαστήματα (ή και καθημερινά να κρατάμε σημειώσεις) στη σύνταξη ενός αρχείου/ φακέλου, που θα ακολουθεί το μαθητή στην πορεία του μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα ή και μετά από αυτό. Με άλλα λόγια ο μαθητής μετατρέπεται σε ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ μελλοντικής χρήσης (Γ. Μαυρογιώργος)”.

Αλήθεια τι είδους σχέσεων μπορεί να αναπτυχθεί μεταξύ δασκάλου και μαθητή όταν ο δεύτερος γνωρίζει ότι ο πρώτος λειτουργεί σαν το μάτι και το αυτί του Μεγάλου Αδελφού που παρακολουθεί και καταγράφει τα πάντα?

“Όταν το έγκλημα ντύνεται με τη φορεσιά της αθωότητας, είναι η αθωότητα που πρέπει να να απολογηθεί για τις πράξεις της”.

Άλμπερ Καμύ

Σήμερα το έγκλημα φοράει τη λεοντή της “αθωότητας”, της δήθεν αντικειμενοποίησης, των ψευτοεπιστημονικών αποτιμήσεων που έχουν, δαιμονικό, απαξιώτικο, δυσφημιστικό και διαλυτικό χαρακτήρα. Συνεπώς είναι η “αθωότητα” της περιγραφικής αξιολόγησης που πρέπει να ελεγχθεί και να λογοδοτήσει.

Με την περιγραφική αξιολόγηση η συμπεριφορά του παιδιού κρίνεται από τον αρμόδιο δάσκαλο- εισαγγελέα και μόνο. Και στη διάγνωσή της δεν υπεισέρχεται κανένας άλλος παράγοντας πλην του εκπαιδευτικού υποκειμενισμού. Όλα κρίνονται από τον κρίνοντα και μόνο. Ποια στοιχεία ρίχνουν το βάρος τους στη ζυγαριά?

Το προσωπικό συμφέρον – οικονομικό, επαγγελματικό και κοινωνικό. Η διανοητική συγκρότηση του κρίνοντος. Η ύπαρξη ή ανυπαρξία ευρύτητας πνεύματος ευαισθησίας, φιλοσοφικού και κοινωνικού προβληματισμού. Δηλαδή με δύο λόγια, το γραμμένο ή το άγραφο χαρτί που κουβαλάει δάσκαλος/-α στο κεφάλι του/της.

Στην οδό αβύσσου που μας παραπέμπει η περιγραφική αξιολόγηση, το ΕΙΝΑΙ συναντά το ΜΗΔΕΝ, στο κέντρο του οποίου ο δάσκαλος χάνει το παιδί και στην περιφέρεια το παιδί χάνει το δάσκαλο-άνθρωπο. Με τον πιο απεχθή τρόπο, το παιδί καλείται να εμποδωθεί από την πιο τρυφερή ηλικία, ότι κανείς δεν ξεφεύγει από την κρίση των ανθρώπων, ότι όλα αργά ή γρήγορα πληρώνονται, ότι το λογικό και το παράλογο εξουσιάζουν το σώμα, ότι η αξία της ύπαρξης μετρίεται με την απουσία της- με τη θυσία της, τη χρησιμότητά της, την ευπρεπή εικόνα της- κι ότι η εξουσία και το χρήμα επικρατούν σε τελική ανάλυση απέναντι στο ελεύθερο χρόνο και παιχνίδι μια και καθορίζουν τη τιμή τους.

Τι να κάνουμε.

Αποφασισμένοι να μην είναι κανείς πια ούτε αφέντης ούτε σκλάβος, αλλά να ζει ελεύθερος με βάση την απελευθερωμένη από τα ομοιώματά της επιθυμία, σημαίνει ότι διαγράφει δια παντός το δικαίωμα του πιο δυνατού και του πιο πανούργου, που επιβάλλει τη λατρεία του καταμερισμού και της αναμέτρησης, τις τακτικές, στρατηγικές, στατιστικές αξιολόγησης – χειραγώγησης.

Ν’ ανταλλάσουμε απόψεις, γνώσεις και θεωρητικοποιημένες εμπειρίες, με μια άλλη ανθρώπινη ύπαρξη που έχει ανάγκη απ’ αυτή την ανταλλαγή, με έναν και μοναδικό στόχο: Να ενισχυθούν οι τάσεις για προσδιορισμό ή οριοθέτηση ενός νοήματος ζωής που εμπεριέχονται στον καθένα μας. Αυτό προϋποθέτει σχέσεις ειλικρίνειας, εμπιστοσύνης και συμπάθειας.

Από την άλλη μεριά, καμιά οριοθέτηση δεν έχει διάρκεια και γνησιότητα εάν δεν στηρίζεται στην ελευθερία και την ευθύνη.

Το πρόβλημα σε κάθε περίπτωση είναι να ξαναβρεί κανείς, τη σύμφυτη με τη ζωή, δυνατότητα του για ελευθερία και ευθύνη που στην εκμηδένισή τους αποσκοπούν όλοι οι κατασταλτικοί θεσμοί που εξουσιάζουν την ύπαρξή μας, από την πρώτη στιγμή που ερχόμαστε στον κόσμο.

Ελευθερία και ευθύνη.

Η μία χωρίς την άλλη δεν έχει κανένα νόημα. Και για να το επιτύχει αυτό ένα παιδί χρειάζεται απραϊτήτα, ΧΩΡΟ για να κινηθεί και ΧΡΟΝΟ για να σκεφθεί.

Αυτό που αναζητώ, πέρα από το διαχωρισμό του θρυμματισμένου ανθρώπου, είναι ένα πνεύμα ευαίσθητο στην ενότητα του σώματος και της οικουμενικής ζωής, είναι μια σκέψη σε αναζήτηση της ανθρωπινότητας.

Σε μας εναπόκειται ν’ απελευθερώσουμε τις αυθεντικά βιωμένες εμπειρίες από το περίβλημα που τις φυλακίζει, τις νοθεύει, τις καταπνίγει, τις υποβιβάζει στην κατάσταση των εμπορευμάτων.

Θα πρέπει πραγματικά μια μέρα το "ΕΙΝΑΙ" να αποβάλλει την κυριαρχία του "ΕΧΕΙΝ".

Ευχαριστώ που με ακούσατε!

Βάσω Ζαρκινού

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Ηλιούπολης Μ. Παπαμαύρος

Εκλέγομαι με το ψηφοδέλτιο των Εκπαιδευτικών σε Δράση, Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Σύσπειρώσεις και συμμετέχω και στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών. Το τελευταίο σας αφορά άμεσα κ. Πετρακη, τραβήξτε ένα καινούργιο βίντεο να ανεβάσετε στο facebook, γιατί το προηγούμενο πάλιωσε.

Θα ξεκινήσω λίγο απαντώντας σπηναδέλφισσα που τοποθετήθηκε προγενέστερα και ζήτησε να γίνουν πολυδύναμη νηπιαγωγεία, δηλαδή ζήτησε την καθολική εφαρμογή του νόμου που έχει ψηφιστεί (4264/2014) για τα πολυδύναμη νηπιαγωγεία και κάνοντας απλά μαθηματικά της απαντώ : για 70 παιδιά σε δύο διθέσια Νηπιαγωγεία που λειτουργεί και ένα τμήμα ολοήμερου έχουμε 3 και 3 σύνολο 6 θέσεις νηπιαγωγών και 17 παιδιά στο τμήμα. Λοιπόν, ένα πολυδύναμη Νηπιαγωγείο(με ολοήμερο τμήμα) για τα 70 παιδιά έχουν 4 θέσεις νηπιαγωγών και 23 παιδιά στο τμήμα. Οπότε συναδέλφισσα ας σταματήσετε να ζητάτε την εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου, που αντιπαλεύουμε χρόνια, και ας αφήσουμε την κυβέρνηση να κάνει αυτή τις συγχωνεύσεις και τις μετακινήσεις συναδέλφων.

2 Μαρτίου του 2017, εγκαίρως του πρώτου δημοτικού βρεφονηπιακού σταθμού Παπάγου - Χολαργού. Ο κ. Μητσotάκης μίλησε για «αταξία απ' την πλευρά της πολιτείας σχετικά με το τι διδάσκονται τα παιδιά» και αναφέρθηκε « στην ανάγκη να δημιουργηθεί μια ενιαία δομή στο Υπουργείο Παιδείας που θα βλέπει τα νηπιαγωγεία και τους βρεφικούς σταθμούς μέσα από ενιαίο πρίσμα».

2 Μαΐου του 2017, δύο μήνες μετά, ο κ. Γαβρόγλου εξαγγέλλει ότι τέλος Ιουνίου θα θεσμοθετήσει τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Τέλος Ιουνίου είμαστε δεν έχουμε δει κάτι τέτοιο αλλά ούτε και στο βάθος του ορίζοντα διαφαίνεται.

Δελτία τύπου όμως των επόμενων ημερών, δηλώσεις, διαρροές αποδεικνύουν το αντίθετο «...για το 2017 - 2018 θα ισχύσει το δικαίωμα εγγραφής των πρώην νηπίων προαιρετικά στο δημόσιο νηπιαγωγείο. Αργότερα «... σε βάθος τριετίας». Μετά «...η επιλογή θα είναι δυνητική» Κατόπιν «...μέσα από το διάλογο θα αντιμετωπιστούν τα όποια επιστημονικά ζητήματα έχουν τεθεί.» Ύστερα «... οι όποιες αντιδράσεις γίνονται αυτό τον καιρό είναι άκαιρες αφού ο διάλογος δεν έχει ακόμα ξεκινήσει». Και τέλος «... ένα νέο βήμα θα είναι να συζητήσουμε με τα τμήματα των ΤΕΙ ώστε και αυτοί οι άνθρωποι, οι νέοι μας απόφοιτοι από κει να μην έχουν άγχος ότι θα χάσουν επαγγελματικά δικαιώματα ή οτιδήποτε άλλο.»

Δείτε τι έγινε πριν λίγες μέρες. Τα τρία ΤΕΙ Νηπιοβρεφοκόμων συνεδρίασαν και έβγαλαν θετική απόφαση για την ενοποίηση των σχολών τους με τα αντίστοιχα παιδαγωγικά Τμήματα Νηπιαγωγών ΑΕΙ. Τα τρία αντίστοιχα πανεπιστημιακά τμήμα-

τα συνεδρίασαν για το ίδιο ζήτημα και αναμένουμε την απάντησή τους.

Τρεις μέρες μετά τον κ. Γαβρόγλου έχουμε τον Πρωθυπουργό που ανακοινώνει ξανά την υποχρεωτική προσχολική αγωγή σε βάθος τριετίας και μάλιστα με ελεύθερη επιλογή δομής. Όλα δείχνουν, λοιπόν, ότι το τελειωτικό χτύπημα στο δημόσιο σχολείο θα δοθεί με το εκπαιδευτικό κουπόνι που ήδη, για όσους δεν γνωρίζετε, έχει εισαχθεί στους δημοτικούς και στους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς. Κλείνοντας και λίγο το μάτι στους γονείς και δίνοντάς τους τάχα μου την ελεύθερη επιλογή δομής. Ας μην ξεχνάμε πως την ιδέα όμως, του εκπαιδευτικού κουπονιού, την είχε εισάγει πρώτος το 2011 ο Γιωργάκης ο Παπανδρέου. Μια ιδέα του νεοφιλελεύθερου, του Μίλτον Φρίντμαν ο οποίος πάρα πολύ σοφά έλεγε: « το εκπαιδευτικό κουπόνι είναι ένα μέσο για να επιτευχθεί η μετάβαση από ένα κρατικό σύστημα σε ένα σύστημα αγοράς».

Για όλους, λοιπόν, εκείνους που συνωμοτούν σε βάρος του δημόσιου σχολείου, και προσέξτε είναι πάρα πολλοί οι μνηστήρες που ορέγονται ζεστό χρήμα ΕΣΠΑ (έχουμε την ΠΟΕ - ΟΤΑ, έχουμε τον ΠΑΣΥΒΝ, έχουμε τα Πανεπιστημιακά τα ΤΕΙ με τα προγράμματα εξομοίωσης πτυχίων), θα πρέπει να υψώσουμε τείχος και να μην επιτρέψουμε να εφαρμοστούν αυτά που τόσα χρόνια παλεύουμε.

Τι παλεύουμε; Ενάντια στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση

Γιατί παλεύουμε ενάντια στην αξιολόγηση; Και τι λέμε; Γιατί κατηγοριοποιεί τα σχολεία. Γιατί αξιολογεί τη δομή, αξιολογεί το προσωπικό και στο τέλος κλείνει σχολεία. Αυτό, λοιπόν, θα γίνει με το εκπαιδευτικό κουπόνι. Θα αξιολογηθούν-κατηγοριοποιηθούν χρηματοδοτηθούν τα σχολεία με την ελεύθερη επιλογή δομής από τους γονείς. Θα πάνε και στους παιδικούς σταθμούς; Δεν πειράζει. Και εκεί μπορούν να πάνε. Δεν πειράζει που δεν είναι ΠΕ 60. Μπορούμε να δώσουμε και στους Δήμους ένα κομμάτι, να μην φωνάζουν.

Η υπεράσπιση, λοιπόν, του δημόσιου δωρεάν υποχρεωτικού νηπιαγωγείου είναι η υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Είναι η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, ενός σχολείου που τους χωράει όλους, που όλοι είναι ίσοι και διαφορετικοί. Και ως Συνέλευση οφείλουμε να διεκδικήσουμε τη θεσμοθέτηση και την εφαρμογή της τώρα.

Πάνω στις προτάσεις όμως που έχουν κατατεθεί και που έχει ενσωματώσει ο εισηγητής θα ήθελα να ρωτήσω γιατί λέμε θεσμοθέτηση; Η θεσμοθέτηση έχει γίνει, πέρυσσι. Αυτό που θέλουμε είναι κοινή αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών δηλαδή μείωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών στο επίπεδο του ωραρίου των συναδέλφων, των πολυθεσίων σχολείων της πρωτοβάθμιας, με καθολική εφαρμογή της κλιμάκωσής του αναλόγως των χρόνων υπηρεσίας και απώτερο στόχο την εξίσωση με το ωράριο της δευτεροβάθμιας για όλους τους εκπαιδευτικούς. Υπολογισμό ως διδακτικού χρόνου, όλο το χρόνο παραμονής των παιδιών στο νηπιαγωγείο. (Διόλειμμα, προσέλευση, αποχώρηση.).

Γιατί είμαστε εφημερία καθημερινή με αυξημένη εργασιακή ευθύνη μάλιστα εκείνη την ώρα, και παρόλα αυτά δεν υπολογίζεται ο χρόνος ως διδακτικός. Η αναχώρηση και η προσέ-

λευση των παιδιών δεν είναι διδακτικός χρόνος ; Αγνοούν τη λειτουργία του Νηπιαγωγείου οι νομοθέτες ;

Συγγνώμη, αλλά υπάρχουν επίσης δύο προτάσεις ακόμα που πρέπει να ενσωματωθούν.

Συνδικαλιστική κάλυψη των Συλλόγων Διδασκόντων των Νηπιαγωγείων για τη δημιουργία Τμημάτων Αμιγούς χαρακτήρα και την εναλλαγή της βάρδιας των νηπιαγωγών στο ολοήμερο πρόγραμμα στο πλαίσιο της ίδιας σχολικής χρονιάς.

Αντισταθήκαμε πέρυσι και με τη βοήθεια κάποιων Συλλόγων , παρεμβήκαμε στα σεμινάρια των Συμβούλων πήγαμε τα πρακτικά και τα προγράμματα στους Συμβούλους, στο τέλος δουλέψαμε με αθεώρητα προγράμματα, χωρίς όμως η ΔΟΕ να δίνει τον αγωνιστικό βηματισμό που θα έπρεπε . Φέτος πρέπει να έχουμε νωρίς, τώρα που οι συνάδελφοι χωρίζουν τα τμήματα πρέπει να έχουμε μία απόφαση που να μας επιτρέπει να δημιουργούμε αμιγώς κλασικά και αμιγώς ολοήμερα προγράμματα, σύμφωνα με τις αιτήσεις των γονέων και εναλλαγή των εκπαιδευτικών .

Και, επίσης, μία πρόταση ακόμα προς ενσωμάτωση στο διευκρινιστικό πλαίσιο , να ενσωματώσουμε το πλαίσιο διεκδικήσεων για τα νηπιαγωγεία όπου φοιτούν μαθητές της μειονότητας, όπως έχει κατατεθεί από το ΣΕΠΕ Ροδόπης.

Γιώργος Καλημερίδης

Σύρου-Τήνου-Μυκόνου

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο της Σύρου-Τήνου-Μυκόνου για τις Παρεμβάσεις.

Θα ξεκινήσω λίγο με την αφίσα που έχει το συνέδριό μας. Αφήνω το αισθητικό κομμάτι το οποίο δεν έχω καταλάβει αν αυτοί διαδηλώνουν ή χορεύουν συρτάκι και θα πάω στην ουσία. Στην αρχή μου φαινόταν ότι μάλλον έχει κάνει λάθος

ο γραφίστας, αλλά τελικά είναι η πολιτική υπογράμμιση της ίδιας της ΔΟΕ.

Δε θέλει να μιλήσει ανοιχτά για το τί μεσολαβεί μεταξύ της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης και της 14χρονης εκπαίδευσης. Μεσολαβεί το 12χρονο ενιαίο σχολείο, δωρεάν δημόσιο που για μας πρέπει να έχει πολυτεχνικό χαρακτήρα, το οποίο λείπει από την αφίσα και τα συνθήματα της ΔΟΕ. Το θέμα είναι ν' αναρωτηθούμε γιατί λείπει. Λείπει γιατί στην πραγματικότητα η πρόταση της Ομοσπονδίας σε μεγάλο βαθμό αντιστοιχεί στην κυβερνητική πρόταση που μιλάει επίσης για 14χρονη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση στο πλαίσιο ενός 14χρονου εκπαιδευτικού σχεδιασμού σε βάθος τριετίας.

Μόνο που στην κυβερνητική σκέψη αλλά και στην εκπαιδευτικό προβληματισμό της Ομοσπονδίας, αυτό το σχολείο δεν είναι ούτε ενιαίο, ούτε δημόσιο ούτε δωρεάν.

Ξεκινάω λίγο από το δημόσιο χαρακτήρα. Ήδη, με το σχεδιασμό του Υπουργείου για πρώτη φορά θα έχουμε δομή της δημόσιας εκπαίδευσης, η οποία θα παρέχεται από τους Δήμους και ιδιωτικούς φορείς. Η κυβερνητική πρόταση για ελεύθερη επιλογή προσχολικής εκπαίδευσης, στην πραγματικότητα δε σημαίνει τίποτε άλλο, απ' τη δυνατότητα των γονέων να επιλέγουν την προσχολική εκπαίδευση των παιδιών τους μεταξύ δημοσίων φορέων, ιδιωτικών και δημοτικών παιδικών σταθμών. Άρα στην πραγματικότητα έχουμε ήδη μια σχολική αγορά, η οποία θα λειτουργεί στο ευαίσθητο πεδίο της προσχολικής εκπαίδευσης.

Αν πάμε στον ενιαίο χαρακτήρα είναι ξεκάθαρο ότι διαμορφώνεται ένα εκπαιδευτικό σύστημα με πολλαπλές διαφοροποιήσεις. Έχουμε τη διάκριση Δημοτικού Γυμνασίου, διάκριση δηλαδή μεταξύ βαθμίδων, έχουμε επίσης τη διάκριση μεταξύ δικτύων εκπαίδευσης γενικής και τεχνικής. Στην πραγματικότητα ο σχεδιασμός τους είναι ένα μεγάλο μέρος της νεολαίας μετά τα 15-16, να στρέφεται στη μαθητεία και ν' αποτελέσει το φθηνό εργατικό δυναμικό του αύριο.

Στην πράξη δε θα είναι ούτε δωρεάν, γιατί όπως ξέρουμε πολύ καλά, πέρα από το ότι βάζει η εργαζόμενη πλειοψηφία το χέρι στην τσέπη βαθιά για την εκπαίδευση των παιδιών της, ήδη με τις προτάσεις για την πανεπιστημιακή εκπαίδευση, θα έχουμε ένα Πανεπιστήμιο με δίδακτρα, ένα Πανεπιστήμιο που αντί να παρέχει πτυχία με συγκεκριμένα δικαιώματα, στην πραγματικότητα δε θα παρέχει τίποτε άλλο παρά λίστες προσόντων κατάλληλες και αναγνωρίσιμες από την καπιταλιστική αγορά εργασίας.

Στην πραγματικότητα βρισκόμαστε σε μια εκπαιδευτική συγκυρία όπου έχει διαμορφωθεί ένα κρίσιμο σύνολο θέσεων που διαμορφώνουν τη συνολική εκπαιδευτική συναίνεση του κεφαλαίου και της αστικής τάξης στο χώρο του σχολείου. Αν θέλουμε να δούμε αυτή τη συναίνεση μπορούμε πολύ επιγραμματικά να επικεντρωθούμε σε μερικά σημεία.

Ένα απ' αυτά είναι η σχολική αυτονομία. Μόνο που αυτονομία δεν είναι αυτό που κάποιοι ανόητα χτες είπαν, ενδυνάμωση του Συλλόγου Διδασκόντων. Αυτονομία στην πραγματικότητα σημαίνει ανταγωνισμός των σχολικών μονάδων μεταξύ τους, ανταγωνιστική χρηματοδότηση με βάση τα αποτελέσματα των μαθητών, άρα και κλείσιμο των σχολικών μονάδων ιδιαίτερα στις εργατικές περιοχές που δε θα έχουν υψηλή εκπαιδευτική απόδοση.

Σημαίνει λειτουργία του δημόσιου σχολείου μ' επιχειρηματικούς όρους όπου κάθε σχολική μονάδα θα πρέπει ν' ανταγωνιστεί να βρει χρηματοδότηση πέρα από την επίσημη δημόσια χρηματοδότηση, άρα και χορηγίες και κουπόνια, σημαίνει ανταγωνισμός τόσο στο εσωτερικό της εκπαίδευσης όσο και μεταξύ των σχολικών μονάδων, γεγονός που θα οδηγήσει δεκάδες παιδιά εκτός σχολείου και σημαίνει φυσικά και μια έμφαση στις εργασιακές δεξιότητες και σε εκείνες τις γενικές μεταφερόμενες δεξιότητες που περιγράφουν τα κείμενα της Ε.Ε όπως το «Μαθαίνω να μαθαίνω», οι οποίες είναι κατάλληλες για την προώθηση της εργασιακής ευελιξίας σ' ένα τοπίο γενικής εργασιακής επισφάλειας.

Απέναντι σ' αυτή την πραγματικότητα έχει να πει τίποτα η πρόταση της Ομοσπονδίας; Χτες άκουσα το συνάδελφο Πετράκη με πολύ έντονο τρόπο και να σηκώνεται όλη η παράταξη της ΠΑΣΚ και να τον χειροκροτεί θεοποιώντας τα σχολεία ΕΑΕΠ. Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κυβέρνησης σε αυτή την κατεύθυνση είναι. Άρα ποια πρόταση για το σχολείο μας μιλάτε;

Η πρότασή σας δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια συνδικαλιστική παραλλαγή της κυρίαρχης πολιτικής, αυτή είναι η πραγματικότητα. Είχε έρθει εδώ στο συνέδριο ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ αλλά αντίστοιχα και ο κ. Πάιδας που εκπροσωπεί τη ΔΑΚΕ στην ΑΔΕΔΥ, η πρότασή τους είναι ότι είμαστε με την αξιολόγηση, θέλουμε την αξιολόγηση. Και σε ποια συγκυρία συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Σε μια συγκυρία που η αξιολόγηση έρχεται το Σεπτέμβριο, έρχεται με εκδικητικούς όρους, σε μια συγκυρία όπου το ζήτημα των απολύσεων ξανατίθεται με έντονο τρόπο.

Το ερώτημα που θέτει η Ομοσπονδία είναι, ποιο σχολείο θέλουμε. Είναι λάθος ερώτημα. Δεν είναι ποιο σχολείο θέλουμε, είναι ποιο σχολείο θέλουμε, σε ποια κοινωνία, σε ποια

οργάνωση της εργασίας, ποιος έχει το κουμάντο σε αυτή την κοινωνία. Άρα στην πραγματικότητα το μόνο που κάνετε είναι να καταθέτετε μια ωραιοποιημένη πρόταση, η οποία τελικά διευκολύνει τους σχεδιασμούς του Υπουργείου και ως μην ξεχνάμε ότι μέσα στο καλοκαίρι θα έχουμε τη νέα επικυρωμένη πρόταση του ΟΟΣΑ.

Και μια κουβέντα ακόμα: Είπαμε ότι το σύστημα δίνει έμφαση στις μεταφερόμενες δεξιότητες και σε μια ευέλικτη παιδαγωγική προσέγγιση σε άμεση σύνδεση με την ευελιξία στην αγορά εργασίας. Και ρωτώ: Η θεματική εβδομάδα εντάσσεται σε αυτή τη λογική; Και αν ναι, γιατί οι συναγωνιστές του ΠΑΜΕ αποφάσισαν να την αξιοποιήσουν; Δεν καταλαβαίνετε συνάδελφοι ότι ο παιδαγωγικός χώρος που σας δίνουν έχει ως αντάλλαγμα την αποδοχή εκ μέρους σας του νέου DNA που πάει να διαμορφώσει το κεφάλαιο στην εκπαίδευση;

Για να είμαστε ξεκάθαροι, η δική μας λοιπόν αντιπρόταση την οποία θα την αναπτύξει ο επόμενος ομιλητής των Παρεμβάσεων, είναι ο εκπαιδευτικός κόμβος ενός σχεδίου ανατροπής της καπιταλιστικής πραγματικότητας. Δεν είναι μια πρόταση για το υπερπέραν, αλλά αντίθετα, είναι μια πρόταση η οποία σχετίζεται με το σήμερα και το αύριο του σχολείου, τα οποία εμείς τα βλέπουμε όχι ως δύο διαδοχικές και παράλληλες διαδικασίες, αλλά ως δυο διαδικασίες που αλληλοδιαπλέκονται και αλληλοτροφοδοούνται, όπου η μία αναζητά εύφλεκτο υλικό από την άλλη. Το μορφωτικό σχέδιο των κυρίαρχων κοινωνικών στρωμάτων, οικοδομείται πάνω στους αγώνες του σήμερα. Γιατί έχει ως στόχο του όχι να διαχειριστεί την υπάρχουσα πραγματικότητα, αλλά να την ανατρέψει.

Χρήστος Κανδηλώρος

Σύλλογος «Δελμούζος»

(Αλ. Δελμούζος): «As εκπυρσοκροτήσουν οι σιωπές μας» (Γ. Δάλλας) ή

Το σχολείο που οραματιζόμαστε και η διαμόρφωση της αυτόνομης συλλογικότητάς μας.

(Περιέχονται επιλεγμένα αποσπάσματα από τη συμβολή του Γιωργου Μαυρογιώργου στο αφιέρωμα του ηλεκτρονικού περιοδικού Εκπαιδευτική λέσχη «25 χρόνια αναδιάρθρωσεις στην εκπαίδευση»)

Η εκπαίδευση προκαλείται από μια πρωτόγνωρη, μεταπολεμικά, επιθετική νεοφιλελεύθερη κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους. Όταν καταργείται το κράτος πρόνοιας έχουμε έναν ακήρυκτο κοινωνικό «πόλεμο». Ο «αρπακτικός καπιταλισμός» έχει «βάλει στο μάτι» και την εκπαίδευση. Όσοι εργαζόμαστε σ' αυτήν καλούμαστε να την υπερασπιστούμε με βάση τα θεμελιωμένα κοινωνικά μας οράματα.

Σήμερα στο δημόσιο ελληνικό σχολείο, έχει αυξηθεί ο αριθμός των μαθητών, από μη προνομιούχα κοινωνικά στρώματα ή από οικογένειες-θύματα της «νέας φτώχειας» και της ανεργίας, με σοβαρά προβλήματα αστίας και στερήσεων, τόσο που τα φέρνει αντιμέτωπα με το φάσμα της σχολικής υποεπίδοσης, της σχολικής αποτυχίας, της διαρροής και της εγκατάλειψης. Έτσι, οι πληθυσμιακές ομάδες μαθητών που

έχουν ανάγκη από πρόσθετη ειδική υλική, κοινωνική, συμβουλευτική και εκπαιδευτική υποστήριξη έχουν αυξηθεί σημαντικά. Μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι δεν έχει προτεραιότητα η «ετερότητα» όσο ο «κοινός παρονομαστής» των κοινωνικών και εκπαιδευτικών αναγκών των παιδιών που πλήττονται στη δίνη της κρίσης.

Θα πρέπει μάλλον να ξανασκεφτούμε τους τρόπους με τους οποίους «απορούμε αμήχανοι, δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι αντάμα», μπροστά στα πράγματα που συμβαίνουν γύρω μας, σε μια παρατεταμένη διάρκεια. Θα πρέπει να βρούμε τον χρόνο και τον τρόπο για να αποδεσμευτούμε από αυτά τα δεσμά. Έχουμε, για πολλά χρόνια, εκτεθεί στις διεργασίες του ευρωπαϊκού και υπερεθνικού νεοφιλελεύθερου εργαστηρίου του άκρατου ανταγωνισμού, της εξατομίκευσης, του ατομικισμού, της απόσυρσης και της παραίτησης, της εκμετάλλευσης, της απλήρωτης εργασίας, της ανεργίας, της ευέλικτης/επισφαλούς εργασίας, της φτώχειας, της υποβάθμισης των πολιτικών υγείας και στέγασης, της λιτότητας, του χρέους/των χρεών, των ενοχών, της κατανάλωσης, της υποταγής, της υπακοής, της ανειδίκευτης βίας, της καταστολής, της ποινικοποίησης των κοινωνικών δικαιωμάτων, της ιδιώτευσης, της εμπορευματοποίησης.

Δεν είναι πως καλούμαστε να υπερασπιστούμε το υπαρκτό δημόσιο σχολείο που βιώνουμε, αν και αυτό είναι το σχολείο που έχουμε καταφέρει να κατακτήσουμε με τους αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος. Είναι που υπερασπιζόμαστε το αξιακό πρόταγμα της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, ενάντια στα κελύσματα της παραπέρα νεοφιλελεύθερης ιδιωτικοποίησης, με το πρόσχημα του αναποτελεσματικού και ατελέσφορου δημόσιου σχολείου. Είναι που αντιστεκόμαστε στη νεοφιλελεύθερη «εργαλειοθήκη» του ΟΟΣΑ για αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και τις συνθήκες εργασίας που έχουν αρνητικές επιπτώσεις στις συνθήκες μάθησης των μαθητών. Οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και οι συνθήκες και όροι εργασίας δεν είναι μόνο συντεχνιακά αιτήματα και θέματα που αφορούν στους εκπαιδευτικούς ως εργαζόμενους. Σε συνδυασμό με αυτό, αυτά συνιστούν τις θεμελιώδεις προϋποθέσεις για να επιτευχθεί ουσιαστική παιδαγωγική συνάντηση δασκάλου-μαθητή. Με νομάδες εκπαιδευτικούς, ωρομίσθιους και διαθέσιμους καταργείται και αναιρείται η παιδαγωγική σχέση. Οι δάσκαλοι μόνο σε καθεστώς σταθερών εργασιακών σχέσεων μπορούν να εμπυκνώνουν, να συμβουλευθούν, να διδάσκουν και να παιδαγωγούν.

Οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν ασφαλώς να αλλάξουν τον κόσμο, κυρίως όχι από μόνοι τους, μπορούν όμως να συμβάλουν ώστε να μη διολισθήσουν οι κοινωνίες από τον λήθαργο στο πολιτικό κώμα. Ερχόμενοι σε ρήξη με τη συνείδηση και εξαγορασμένη ευπείθεια των ιδεολόγων της εξουσίας, χρειάζεται να ξαναβρούμε το μονοπάτι της διαύγειας και της τόλμης, το οποίο έχουν τιμήσει οι σπουδαιότεροι προκάτοχοί τους: να αφοσιωθούν στον μόχθο της ελπίδας και να επικαλεστούν τη χειραφετική βούληση», για αγώνες, ρήξη κι ανατροπή.

Τρεις έννοιες «ΜΝΗΜΟΝΙΑ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ – ΗΓΕΜΟΝΙΑ» και ο τρόπος που συναρτώνται.

Οι επιταγές των ΟΟΣΑ- ΕΕ-ΔΝΤ σήμερα δεν μπορούν παρά να σχετίζεται άμεσα με την κοινωνική, πολιτική και ιδεολογική συγκρότηση του ιστορικού πλαισίου.

Η εκπαίδευση δεν αποτελεί ένα σταθερό εγχείρημα που κυριαρχείται από συναίνεση. Χαρακτηρίζεται από πολιτικές, πολιτισμικές και οικονομικές διαμάχες.

Οι διαμάχες αυτές βρίσκονται σε συνεχή κίνηση, η καθημέρα επιδρά στις άλλες και όλες απορρέουν από δομικούς ανταγωνισμούς συμβιβασμούς και αγώνες».

Η ηγεμονία συνδέεται με το κράτος και τους υπερκρατικούς θεσμούς. Δεν είναι ένα τετελεσμένο κοινωνικό γεγονός αλλά μια διαδικασία με την οποία οι κυρίαρχες κοινωνικές τάξεις και ομάδες κατορθώνουν να κερδίζουν την ενεργητική συναίνεση εκείνων τους οποίους εξουσιάζουν.

Η εκπαίδευση, λοιπόν ως μέρος του κράτους, πρέπει να θεωρηθεί σημαντικό στοιχείο για τη δημιουργία αυτής της συναίνεσης. (Gramsci)

Η συναίνεση αυτή αποτελεί το διακύβευμα του δικού μας αγώνα.

Στην πορεία αυτού του αγώνα όμως, πέρα την διατύπωση μιας ουσιαστικής κριτικής γλώσσας, διαμορφώνεται ολοένα και πιο επιτακτικά η ανάγκη συγκρότησης του δικού μας εφικτού προτάγματος (μιας γλώσσας της δυνατότητας) γιατί μόνο τότε θα μπορούσε να διαμορφωθεί ένα πολιτικό και εκπαιδευτικό πρόγραμμα γύρω από το οποίο θα μπορούσαμε να στοιχηθούμε.

Αν και τα σχολεία δεν θ' αλλάξουν την κοινωνία, μπορούμε να δημιουργήσουμε μέσα σ' αυτά θύλακες αντίστασης που παρέχουν παιδαγωγικά πρότυπα για νέες μορφές μάθησης και κοινωνικών σχέσεων – μορφές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε άλλες σφαίρες πιο άμεσα εμπλεκόμενες στον αγώνα για μια νέα ηθική και μια ποιοτικά καλύτερη ζωή για όλους.

Θα μπορούσε δυστυχώς να διαπιστωθεί εδώ ότι οι «ελεύθεροι χώροι» που όλα αυτά ανθίζουν φαίνεται να έχουν παραπέρα συρρικνωθεί, στα πλαίσια των ιστορικών συνθηκών που ζούμε.

(Ένας από τους κεντρικούς στόχους των νόμων που ήρθαν ή αναμένονται στο άμεσο μέλλον είναι να πλήξουν δραστικά, περιστελλόντας, συρρικνώνοντας και χειραγωγώντας την παιδαγωγική και διδακτική αυτονομία των εκπαιδευτικών, μέσω της διευρυνόμενης τυποποίησης και ομοιομορφίας των διδακτικών τους πρακτικών, μέσω των αλληπάλλων διαδικασιών αξιολόγησης και απόδοσης λόγου αλλά και του πολύπλευρου πολιτικοϊδεολογικού ελέγχου της διδακτικής πράξης από το κράτος και τους μηχανισμούς της αγοράς.)

Ο αγώνας ενάντια στο νέο πλαίσιο που διαρρυθμίζεται συναρτώνεται με τον αγώνα ενάντια στην πολιτική των μνημονίων, της Τρόικας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης του ΔΝΤ και των συγκυβερνήσεων που την υλοποιούν.

Η κατάσταση δεν θ' αλλάξει παρά με σκληρό αγώνα και μέσα από ένα πραγματικό κοινωνικό πόλεμο.

«Το κράτος αποτελεί μια οντότητα , διαχωρισμένη από τη συλλογικότητα και θεσμοθετημένη κατά τέτοιο τρόπο , ώστε να διασφαλίζει τη μονιμότητα αυτού του διαχωρισμού» Κ.Καστοριάδης.

Αυτή τη συλλογικότητα πρέπει να χτίσουμε μέσα από το σχολείο που οραματιζόμαστε.

Αυτή τη συλλογικότητα πρέπει να κατακτήσουμε πέρα από όλα τα εμπόδια στους κοινωνικούς μας αγώνες.

Άρτεμις Κλιάφα

Βύρωνα - Καισαριανής - Παγκρατίου
«ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Η ειδική εκπαίδευση βάλλεται διαχρονικά με στόχο την αποδόμηση και την ιδιωτικοποίησή της, με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να συνεισφέρει στην αντιλαϊκή-αντικατασκευαστική τροχιά, αναβαθμίζοντας ποιοτικά την επίθεση, την ίδια στιγμή που κρατά αχαρτογράφητη τη μεγάλη πλειοψηφία των ΑΜΕΑ που βρίσκεται σπίτι του, σε δομές του υπ.Υγείας και Εργασίας, της εκκλησίας και των ΜΚΟ.

Το δόγμα ΕΕ-ΟΟΣΑ, η λογική της πλήρους ένταξης, επιχειρεί να κυριαρχήσει ιδεολογικά, πολιτικά και κοινωνικά. Ξεκινά από το μακρινό πολιτικό παρελθόν και εξελίσσεται. Προωθείται και εδραιώνεται από ένα πολιτικό προσωπικό που με μεγάλη ευκολία-γιατί κινείται διαχρονικά σε συγγενείς ιδεολογικά χώρους- παίρνει μεταγραφή από το ένα κυβερνητικό επιτελείο στο άλλο. Δεν δικαιούνται να μιλούν πολιτικοί χώροι που έθρεψαν, ανέδειξαν, δάνεισαν και οριστικοποίησαν τη μεταγραφή μεγάλου σώματος «διαδρομιστών» που απορρόφησε προγράμματα ΕΠΕΑΚ και ΕΣΠΑ, ενός σώματος που υλοποίησε επιλογές των πολιτικών του προϊστάμενων με την κατάργηση των διδασκαλείων, την εισαγωγή των 400ωρων σεμιναρίων, τη θεσμοθέτηση της ιδιωτικής παράλληλης στήριξης. Την ώρα που το ανεξάρτητο ρεύμα έδινε τη μάχη ενάντια σε όλες αυτές τις παιδαγωγικές εκτροπές, ήταν μετρημένοι στα δάχτυλα όσοι φώναζαν για όσα έρχονταν και καλούσαν σε συστράτευση για το μπλοκάρισμά τους. Ας αναλογιστούν όσοι αρκέστηκαν στην εξαγωγή πολιτικών συμπερασμάτων και μόνο, πώς θα ήταν τα δεδομένα της ειδικής αγωγής ΑΝ είχε επιβληθεί από το κίνημα μια διαφορετική πραγματικότητα.

Σήμερα οι βασικοί υπαίτιοι (χθεσινοί και σημερινοί) προσπαθούν να ρυθμίσουν πού θα κάτσει ο κόφτης για την ΕΑ, καλλιεργούν αυταπάτες, επιδιώκουν να ωφεληθούν συνδικαλιστικά από μια τεχνητή και σκόπιμη αντιπαράθεση που αφήνει κερδισμένους την κυβέρνηση και τις πολιτικές της επιλογές. Αποδέχονται και προκρίνουν το εφικτό, καλλιεργούν τη λογική της ήττας και ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΛΟΓΟΥΣ να διατυπώσουν, να οργανώσουν και να επιδιώξουν ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ Της ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ.

Απέναντι στην επίθεση αποδόμησης, ιδιωτικοποίησης και επίθεσης απαιτείται συσπείρωση με κέντρο τα μορφωτικά δικαιώματα των ΑΜΕΑ , τα σταθερά πλαίσια εκπαίδευσής τους και την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπ/

κών. Λογικές που σποραδικά εμφανίζονται με προσανατολισμό στην απόλυτη εξειδίκευση δομών και εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής δεν μπορούν να αποτελέσουν πόλο συσπείρωσης για την υπεράσπιση όλων των παραπάνω.

Ανασφάλεια, ελαστικότητα, εκμετάλλευση των εργαζομένων, αέναη αλλαγή των πινάκων με ρευστά και μεταβαλλόμενα κριτήρια και ΕΣΠΑ αποτελούν αιτίες και αποτελέσματα των οδηγιών της ΕΕ για «πλήρη ένταξη» δομών, μαθητών με αναπηρία και εκπαιδευτικών στα γενικά σχολεία και στοχεύουν στη διάλυση των σταθερών δομών της και στη διεύρυνση των ελαστικά εργαζόμενων.

Το υπουργείο με αέναντες τροπολογίες ακυρώνει το ρόλο και τη λειτουργία των ΤΕ, δημιουργεί και ρυθμίζει πλεονάσματα ωρών, προετοιμάζει την εφαρμογή των βέλτιστων πρακτικών του ΟΟΣΑ με αύξηση ωρών και μαθητών ανά εκπ/κό. Το νομοθετικό οπλοστάσιο στοχεύει στην σχολική αυτονομία, τους χορηγούς, την απογευματινή ιδιωτική χρήση, τη λογοδοσία, το προσοντολόγιο, το διευθυντή μάντζερ, την αξιολόγηση σε όλες τις πτώσεις και για όλους τους παράγοντες της εκπ/κής διαδικασίας.

Με την τροπολογία και την ΥΑ για τους αναπληρωτές ειδικής, το υπουργείο προκρίνει το προσοντολόγιο που οδηγεί σε χρηματιστήριο κριτηρίων και επιτυγχάνει συνεχές ανακάτεμα των πινάκων, ακύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων και ανακύκλωση της ανεργίας νομιμοποιώντας το διαρκές κινήγι απόκτησης μορίων, ακυρώνοντας την ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ για την εξασφάλιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των ΑΜΕΑ (ΜΟΝΙΜΟΙ ΜΑΖΙΚΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ)

Το εκπαιδευτικό κίνημα οφείλει να ξεπεράσει τις άγονες και καταστροφικές διαμάχες που υποδαυλίζει και ευνοεί το ίδιο το ΥΠ.Π.Ε.Θ. με στόχο το πέρασμα και την επιβολή των πολιτικών διάλυσης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης που κατευθύνονται από ΕΕ-ΟΟΣΑ-ΔΝΤ. Το δημόσιο σχολείο, που ασφυκτιά έπειτα από χρόνια περικοπών, μας χωρά όλες και όλους! ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΕΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ. ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

Α. ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΦΑΝΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

- Έγκαιρη διάγνωση και καταγραφή των ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- Διαχειριστικό έλεγχο ιδιωτικών μονάδων ειδικής εκπ/σης και η μετατροπή τους σε δημόσιες.

Β. ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΔΟΜΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ:

Πρώιμη παρέμβαση, ίδρυση ΤΕ σε κάθε σχολείο (Α/βάθμια-Β/βάθμια) με απαραίτητο εξοπλισμό και εποπτικό υλικό, στελέχωση των σταθερών δομών με μόνιμο προσωπικό.

Δημιουργία και δεύτερου ΤΕ ανάλογα με τις ανάγκες κάθε σχολείου. Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, επαναπροσδιορισμός περιεχομένου, μεθόδων διδασκαλίας και μέσων. Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του τακτικού προϋπολογισμού.

Κατοχύρωση παιδαγωγικής εκπαιδευτικής κατεύθυνσης των ΚΕΔΔΥ, άμεση στελέχωσή τους, μικρότερες περιοχές ευθύνης ανά δήμο, λιγότερες διοικητικές αρμοδιότητες, κινητές μονάδες που θα επισκέπτονται τα σχολεία και θα στηρίζουν εκπαιδευτικούς και μαθητές. Τα ΚΕΔΔΥ να υλοποιούν την υποστήριξη των μαθητών με ειδικές ανάγκες μέσα στα σχολεία. Διορισμοί εκπαιδευτικών σε όλα τα δημόσια ιατροπαιδαγωγικά κέντρα.

Ίδρυση ειδικών σχολείων με παράλληλη ίδρυση οργανικών θέσεων όλων των ειδικοτήτων, στελέχωσή τους με μόνιμη σχέση εργασίας. Ενίσχυση των ειδικών σχολείων και του ρόλου τους ως σταθερή δομή. Συστέγασή τους με τα γενικά σχολεία. Κανένα κλείσιμο-συγχώνευση σχολικής μονάδας. 20 μαθητές/τμήμα στα γενικά σχολεία, 15/τμήμα Α΄ - Β΄ δημοτικού και στα νηπιαγωγεία.

Ίδρυση δημόσιων και δωρεάν δομών αποκατάστασης και φροντίδας μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Αναβάθμιση των υπαρχόντων και ίδρυση νέων εκπαιδευτικών μονάδων δημόσιας και δωρεάν, ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης (ΕΕΕΕΚ), διεύρυνση του ρόλου τους με μονάδες αυτόνομης διαβίωσης, προστατευμένα εργαστήρια, νομοθετική κατοχύρωση των αποφοίτων τους. Ειδική εκπαίδευση εφόρου ζωής για τα άτομα με βαριές, πολλαπλές αναπηρίες και ίδρυση κέντρων αυτόνομης διαβίωσης. Μόνιμη σταθερή, προστατευμένη - υποστηριζόμενη εργασία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες στο Δημόσιο και στον Ιδιωτικό Τομέα.

Κατάργηση τη νομοθετικής ρύθμισης που επιτρέπει την ιδιωτική παράλληλη στήριξη. Όλη η ευθύνη για την υποστήριξη των μαθητών στο κράτος. Μία παράλληλη στήριξη για κάθε μαθητή.

Όχι στην ίδρυση ΚΥΝΣΕΠ για τη μαθητεία των μαθητών με αναπηρία.

Γ. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί στην ΕΑ όλων των βαθμίδων για όλες τις ανάγκες της. Καμία κατηγοριοποίηση, κατακερματισμό- διαχωρισμό των εκπ/κών. Κατάργηση του θεσμού των ΑΜΩ και της ελαστικής εργασίας. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους με πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά δικαιώματα! Ενιαία κριτήρια μεταθέσεων, διορισμών σε όλη την εκπαίδευση. Διορισμοί με βάση το χρόνο λήψης του πτυχίου και την προϋπηρεσία. Διορισμός όλων των αναπληρωτών και όσων έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση στο δημόσιο σχολείο. Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους.

Επαναλειτουργία των διδασκαλείων, με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, καθιέρωση της μετεκπαίδευσης σε θέματα ειδικής αγωγής και στη β/βάθμια εκπαίδευση, περιοδική ουσιαστική επιμόρφωση με τη χρηματοδότηση του υπουργείου του προσωπικού όλων των ΣΜΕΑ, αλλά και των εκπαιδευτικών της γενικής εκπαίδευσης σε θέματα ειδικής αγωγής. Όχι στις επιμορφώσεις της ντροπής του ΙΕΠ

Κατάργηση των νόμων που εμπορευματοποιούν την ειδική αγωγή, προωθούν την ιατροκοποίηση, κατηγοριοποιούν τους εκπαιδευτικούς και ανατρέπουν εργασιακά δικαιώματά.

Κατάργηση του Ν.3848/2010. Κανένα προσοντολόγιο. Όχι στα πιστοποιητικά παιδαγωγικής, διδακτικής επάρκειας. Όχι στην αξιολόγηση, στο σχεδιαζόμενο πιστοποιητικό επαγγελματικής επάρκειας και το πλαίσιο προσόντων εκπαιδευτικού.

Άμεση κατάργηση της τροπολογίας και της ΥΑ για ειδική αγωγή και αναπληρωτές.

Μπλοκάρισμα κάθε προσπάθειας ανάθεσης πλεοναζόντων ωρών σε παράλληλη στήριξη.

Συνάδελφοι του προεδρείου της ΔΟΕ

Με την εισήγηση που κάνετε δεν μιλάτε για το ποιος έχει την πολιτική ευθύνη για τον κατακερματισμό της ειδικής αγωγής. Δεν λέτε τίποτε για όσους βρίσκονται πίσω τις θέσεις του υπουργείου.

Έχετε αποδεχθεί και επιδιώκετε να γίνουν θέσεις της Ομοσπονδίας η εκπαιδευτική πολιτική του ΟΑΣΑ και της Ε.Ε.

Μιλάτε για υποστήριξη και όχι για εκπαίδευση. Αυτό δεν είναι στιγμιαίο εκφραστικό λάθος ούτε βέβαια τυπογραφικό, είναι επιλογή πολιτική. Εμείς μιλάμε για εκπαίδευση που έχει μαθητές, σταθερές δομές, αναλυτικό πρόγραμμα, μόνιμους εκπαιδευτικούς.

Λέτε ότι η «ΕΑΕ αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της εκπαίδευσης». Εμείς λέμε ότι η ΕΑΕ είναι πρωτίστως εκπαίδευση με διακριτό μαθητικό δυναμικό, σταθερές δομές, αναλυτικό πρόγραμμα που ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μαθητών και βέβαια μόνιμο προσωπικό.

Λέτε για αύξηση της χρηματοδότησης. Δεν μας λέτε από πού και πόσο. Λέμε αποκλειστική χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό και αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15%.

Αναφέρεστε σε ένα κομμάτι των εργαζόμενων στην ΕΑΕ. Εμείς μιλάμε για μόνιμους διορισμούς όλων των εκπαιδευτικών και ειδικοτήτων που μπορούν και πρέπει να εργαστούν στην ΕΑΕ.

Προετοιμάζετε και συνεπικουρείτε στην εκπαιδευτική πολιτική του υπουργείου που στοχεύει στην πλήρη ένταξη μαθητών, δομών, εκπαιδευτικών στο γενικό σχολείο.

Αναφέρεστε στην εμπορευματοποίηση της ΕΑΕ, βάζοντας στο στόχαστρο μόνο τα μεταπτυχιακά εξ' αποστάσεως. Δεν λέτε κουβέντα για τις ιδιωτικές δομές ειδικής αγωγής, για τις ιδιωτικές παράλληλες στηρίξεις, τη μείωση των θεραπειών.

Συνάδελφοι με αυτή τη λογική σας καλούμε να ψηφίσετε τις θέσεις των Παρεμβάσεων για την ειδική αγωγή.

Βασίλης Μακρής

Σύλλογος Καλλιθέας-Μοσχάτου

Αν ένα συνδικάτο δεν παίρνει θέση πάνω στις βασικές διεργασίες και τις βασικές αντιθέσεις που δημιουργούν αυτές οι

διεργασίες οδηγείται στην καλύτερη περίπτωση σε ένα αφέλές ευχολόγιο, αλλά ακόμη χειρότερα, το να μην παίρνει θέσεις πάνω στα βασικά ζητήματα αποτελεί μία συνειδητή πολιτική επιλογή. Και ακριβώς αυτό είναι που κάνει σήμερα μέσα απ' τα πεπραγμένα το Διοικητικό Συμβούλιο. Δεν παίρνει θέση πάνω στα βασικά ζητήματα, στις βασικές διεργασίες και τις αντιθέσεις που δημιουργούν.

Ποιες είναι αυτές οι δύο βασικές διεργασίες που πρέπει να πάρει θέση η Γενική Συνέλευση και το συνδικάτο;

Η πρώτη: η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, η παγκοσμιοποίηση και οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί. Πιο συγκεκριμένα, για την κατάσταση που διαμορφώνεται στην ελληνική κοινωνία από τη θέση της και τη σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν δεν πάρουμε θέση απέναντι σε αυτή τη διεργασία και πώς εκφράζεται στη χώρα οποιαδήποτε θέση της ΔΟΕ είναι ευχολόγιο, ή ακόμη χειρότερα, είναι συνειδητή πολιτική επιλογή που θα μας πηγαίνει από «σωτήρα σε σωτήρα», από «Αλέξη σε Κούλη» και σε οποιονδήποτε Μπομπ μάστορα ενός υποταγμένου πολιτικού φάσματος, που υποτίθεται θα σώσει τη χώρα.

Συνάδελφοι, η καταστροφή πάγιου κεφαλαίου τα τελευταία 10 χρόνια, απ' την έναρξη, δηλαδή, περίπου της κρίσης ανέρχεται σε 8% του συνόλου του παγίου κεφαλαίου. Να κάνουμε μία σύγκριση; Κατά τη διάρκεια του 2^{ου} Παγκόσμιου Πολέμου η Γαλλία και η Ιταλία είχαν 8 και 7% αντίστοιχα τέτοιου είδους καταστροφή. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μειώνεται ο συνολικός όγκος παραγόμενου προϊόντος, που θα μπορούσε να παραχθεί -ακόμα και αν υπήρχε απαραίτητη ζήτηση για τα προϊόντα- δηλαδή ακόμα και αν είχαμε υποθετικώς υπέρβαση της καπιταλιστικής κρίσης.

Κάθε στιγμή ολιγωρίας να πάρουμε θέση απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις διαδικασίες που συντελούνται αυτή τη στιγμή στη κοινωνία, είναι ολέθρια γιατί αδυνατεί ακόμη περισσότερο τη θέση μας. Η γραμμή του συνδικάτου αυτή τη στιγμή είναι: όχι μνημόνια αλλά όχι και ρήξη. Εμείς λέμε ότι χωρίς ρήξη θα είμαστε μονίμως σε μια μνημονιακή καταστροφή. Γι' αυτό, λοιπόν, το Συνέδριο οφείλει να πάρει θέση απέναντι σε αυτή τη διαδικασία, η οποία έχει δημιουργήσει α) ένα μικρό παραγωγικό επιθετικό σύστημα, ελεγχόμενο από μυώδεις επιθετικές επιχειρήσεις που θα επιζήσουν της κρίσης, αφήνοντας πάνω στα ερείπια της ύφεσης μυριάδες κλειστές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, β) ένα εργατικό δυναμικό που αμείβεται με χαμηλούς μισθούς, που είναι απροστάτευτο, μπροστά στις ακόρεστες καπιταλιστικές όρεξεις, που στερείται δικαιωμάτων και μετατρέπεται σε πειθήνιο εργαλείο με την εκτεταμένη και βαθιά ανασφάλεια, και επίσης γ) ένα εξασθενωμένο κοινωνικό κράτος, απογυμνωμένο σε μεγάλο βαθμό από οποιαδήποτε κοινωνική λειτουργία, γοργά μετατρέπόμενο σε εργαλείο ιδιωτικοοικονομικών συμφερόντων και ιδεολογικό και λειτουργικό προωθητή της κοινωνία της αγοράς.

Το δεύτερο ζήτημα πάνω στο οποίο δεν παίρνει θέση το συνδικάτο είναι το ζήτημα του σχολείου. Δεν υπάρχει καμία αναφορά, καμία, συνάδελφοι, αναφορά στις κεντρικές επιλογές και επιδιώξεις του ΟΟΣΑ. Επιδιώξεις που έχουν να κάνουν με την εκπαίδευση. Δεν παίρνει καμία θέση για το σχολείο

ΕΣΠΑ της Διαμαντοπούλου και το σύνολο των ιδεολογικών παραδοχών που σχετίζονται με την αριστεία, την κατάταξη και κατηγοριοποίηση, το περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων. Και αυτή, επίσης, είναι συνειδητή πολιτική επιλογή.

Εάν θέλουμε, συνάδελφοι, να έχουμε απέναντι σ' αυτά τα δύο κεντρικά ζητήματα άποψη και θέση πρέπει να τα απαντήσουμε. Και να απαντήσουμε απέναντι στη λογική της κατάταξης των σχολείων, της μείωσης του αριθμού και της χρηματοδότησής τους και κυρίως απέναντι στη συνειδητή προσπάθεια που γίνεται για πλήρη αναδιάρθρωση των σχολικών βαθμίδων κατά τα βορειοευρωπαϊκά πρότυπα, κατά τα οποία η συρρίκνωση του δημοτικού σχολείου και της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και η αποδόμηση της παιδαγωγικής επιστήμης είναι το άμεσο σχέδιό τους. Ένα σχέδιο που θα οδηγήσει στην ένταση της ταξικής επιλογής των μαθητών, ακόμη από την Τετάρτη Δημοτικού. Τέλος οφείλει η Γενική Συνέλευση να πάρει θέση απέναντι στο χτύπημα που επιχειρούν στο εκπαιδευτικό κίνημα και στους Πρωτοβάθμιους Συλλόγους, απέναντι στο χτύπημα που επιχειρούν σε όποιες δημοκρατικές κατακτήσεις έχουμε και κυρίως στο χτύπημα του αποφασιστικού ρόλου των Συλλόγων Διδασκόντων. Όμως και γι αυτό το ζήτημα, παρά την κατάργηση ενός τέτοιου αποφασιστικού ρόλου, το συνδικάτο σιώπησε... και σιώπησε συνειδητά.

Αυτοί, λοιπόν, με τις εντολές τους, εμείς πάμε με συλλογικά και δημοκρατικά. Αυτοί με αξιολόγηση, εμείς με τους Συλλόγους Διδασκόντων. Αυτοί με αγορές, εμείς με την κοινωνία. Αυτοί με τις εταιρείες, εμείς με τους μαθητές μας. Πάνω σε αυτές τις αντιθέσεις οφείλει να πάρει θέση το συνδικάτο, θέσεις που θα αποτυπωθούν σε ένα αποφασιστικό, μακρόπνοο και κοινωνικό πρόγραμμα δράσης.

Ευχαριστώ.

Δημήτρης Μαριόλης

Α' Σύλλογος Αθηνών)

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, πάνω απ' αυτή την αίθουσα και πάνω απ' αυτό το φετινό Συνέδριό μας, βαραίνουν σαν βραχνάς, 9 χρόνια καπιταλιστικής κρίσης, 7 χρόνια μνημονίων, χρόνια σκληρών αγώνων, κοινωνικών - ταξικών αναμετρήσεων. Μία περίοδος που βαραίνει σαν βραχνάς πάνω απ' αυτό το Συνέδριο και μας βάζει σαν καθήκον να πάρουμε συγκεκριμένες απαραίτητες αποφάσεις.

Μια περίοδος πλούσια σε μάχες αλλά και σε ήττες, μια περίοδος πλούσια σε υποσχέσεις αλλά και διαψεύσεις, ορισμένες από τις οποίες ανομολόγητες και όχι μόνο από την παράταξη της ΕΡΑ, περίοδος πλούσια σε διαυγείς στοχεύσεις αλλά και σε ψευδαισθήσεις. Πολλές απ' αυτές τις ψευδαισθήσεις, πάντα πιο γλυκές και ατσαλάκωτες στο χρόνο, αρκετά ανθεκτικές για να μπουκνούν από την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και στη φετινή εισήγηση. Ωραία όλα όσα ακούσαμε από τους ομιλητές προηγουμένως αλλά αν διαβάσετε προσεκτικά τις πρώτες σελίδες της εισήγησης της ΔΟΕ για το Συνέδριο εκεί θα βρείτε όλες τις γλυκές ψευδαισθήσεις που έφεραν τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία.

Πρώτη ψευδαίσθηση: ο μύθος του καλού και του κακού διαπραγματευτή. Η κυβέρνηση είναι κακός διαπραγματευτής, μια άλλη κυβέρνηση μπορεί να είναι καλύτερος διαπραγματευτής, παρακαλώντας τον κ. Σόιμπλε και τη Μέρκελ να μας δώσει ένα καλύτερο μνημόνιο.

Δεύτερη ψευδαίσθηση: η πολιτική γραμμή που λέει ότι στα μνημόνια αλλά όχι και στη ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ. Καλοί μου συνάδελφοι, είναι ακριβώς η πολιτική γραμμή που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ πριν γίνει κυβέρνηση, η γραμμή που φέρντε εσείς εδώ σήμερα πάλι στο Συνέδριο.

Εμείς λέμε καθαρά: όχι στη ρήξη σημαίνει μνημόνια. Σημαίνει επιτροπεία, σημαίνει μηδενικοί διορισμοί, σημαίνει περικοπές στους μισθούς, αξιολόγηση. Ένας και μοναδικός δρόμος υπάρχει. Ο δρόμος της ρήξης, της σύγκρουσης και της ανατροπής με την κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ. Και σ' αυτό τον προσανατολισμό οφείλει να συμβάλλει η Ομοσπονδία.

Αυτή η πολιτική γραμμή, συνάδελφοι, του μετώπου ρήξης και ανατροπής έχει το καθήκον σήμερα να συγκρουστεί με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, έχει το καθήκον να συγκρουστεί με το τέταρτο μνημόνιο της κοινωνικής καταστροφής και των καπιταλιστικών αναδιρθρώσεων. Να συγκρουστεί με τη συμφωνία της 15^{ης} Ιούνη, να συγκρουστεί με τον απερίγραπτο πολιτικό κυνισμό του Πρωθυπουργού κ. Τσίπρα, που δήλωνε πριν λίγες εβδομάδες σε μια καθημαγμένη κοινωνία ότι είναι ικανοποιημένος από την εκδρομική έξοδο του Πάσχα.

Ωστόσο αυτή η πολιτική γραμμή δεν ξεχνάει ότι στο βάθος του αστικού κήπου παραμονεύει το τρίγωνο του τρόμου. Ποιο είναι το τρίγωνο του τρόμου; Μητσοτάκης - Γεωργιάδης - Χατζηδάκης. Δηλαδή ένα έξοχο μείγμα νεοφιλελευθερισμού, ακροδεξιάς και ντίλερ της αγοράς. Αυτό το τρίγωνο του τρόμου υπόσχεται σήμερα ανηλεή επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων και γι' αυτό χρησιμοποιείται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για να φοβηθεί ο λαός και να υποταχθεί στην κυβερνητική πολιτική.

Όμως θέλουμε να θυμίσουμε στους συναδέλφους της ΕΡΑ ότι τα πρόβατα όντως φοβούνται το λύκο. Φοβούνται το λύκο, αλλά δεν τα τρώει ο λύκος - συνήθως, γιατί καμιά φορά τα τρώει και ο λύκος. Συνήθως τα πρόβατα τα τρώει ο τσοπάνης. Ο τσοπάνης τα τρώει τα πρόβατα, συνάδελφοι, και είναι ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα που περνάει τα μνημόνια. Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που περνάει το 2% πλεόνασμα για τα επόμενα 33 χρόνια. Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ των μηδενικών διορισμών, ο ΣΥΡΙΖΑ που κλέβει σήμερα τη σύνταξη απ' το συρτάρι του παππού, ο ΣΥΡΙΖΑ που βγάζει στο σφυρί το σπίτι της λαϊκής οικογένειας.

Αυτή, λοιπόν, η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας έχει συγκεκριμένους άξονες πάνω στους οποίους κινείται:

Άξονας πρώτος: περικοπές προσωπικού, που σημαίνει μηδενικοί διορισμοί, που σημαίνει όσο το δυνατόν λιγότερες προσλήψεις αναπληρωτών, που σημαίνει απολυμένοι αναπληρωτές συνάδελφοι και υπολειτουργία των σχολείων, μετακινήσεις συναδέλφων και συμπτώσεις τμημάτων.

Δεύτερον: σημαίνει αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων. Είναι δέσμευση

απέναντι στον ΟΟΣΑ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ. Με πρώτο στόχο, συνάδελφοι, να περάσει η κουλτούρα αξιολόγησης, να απαξιώσουμε το Σύλλογο Διδασκόντων και να τον μετατρέψουμε σε ένα σώμα που δεν θα χρειάζεται καν απαρτία λέει, να πάμε σε μια λογική αυταρχισμού της διοίκησης και παρωδίας. Αυτά τα φύλλα αποτίμησης που μας ζήτησαν να συμπληρώσουμε πάρτε τα ακριβώς τα ίδια, δώστε τα στους γονείς, αυτό θα κάνει η κυβέρνηση και θα βάλει εκεί που λέει υποψήφιος διευθυντής, δάσκαλος, εκπαιδευτικός. Συμπληρώστε δίπλα: συμφωνώ - διαφωνώ. Αλλά πριν το κάνει αυτό θα τα δώσει σε μας να τα συμπληρώσουμε για το σχολείο. Τι θα κάνουμε εμείς; Θα τα συμπληρώσουμε;

Τρίτος άξονας: το χτύπημα της ειδικής αγωγής μέσω του ζητήματος της παράλληλης στήριξης και ένα σωρό άλλων ζητημάτων που βάλαν οι συνάδελφοι προχθές.

Τέταρτο ζήτημα: συνάδελφοι, το καλοκαίρι είναι μία γόνιμη περίοδος αιφνιδιασμών απ' τη μεριά του Υπουργείου Παιδείας. Απ' την εποχή του ν.2525, όχι μόνο το καλοκαίρι, και το Πάσχα, μέχρι και τις τελευταίες Υπουργικές Αποφάσεις αυτής της κυβέρνησης. Μπορεί, λοιπόν, να έχουμε μνημονιακά μέτρα που αφορούν το ωράριο, που αφορούν την αξιολόγηση, που αφορούν τα τμήματα, που αφορούν ευρύτερα ζητήματα συντάξεων, μισθών κλπ.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική, λοιπόν, τι θα κάνουμε; Να ξεκαθαρίσουμε καταρχάς κάτι, γιατί μεγάλη διάθεση για συνθέσεις δεν βλέπω, συνάδελφοι, μέχρι τώρα. Απέναντι σ' αυτή την πολιτική οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών είναι έτοιμοι να σηκώσουν το βάρος που τους αναλογεί και να συντονίσουν και τη δράση τους και τον αγώνα τους και να είναι και πάλι εκεί, στα κάγκελα του Υπουργείου, στις καταλήψεις των Διευθύνσεων, στα σχολεία και στους Συλλόγους Διδασκόντων, για να μπλοκάρουμε κάθε προσπάθεια.

Αλλά το ερώτημα είναι τι θα πράξει η Ομοσπονδία. Εάν, δηλαδή, θα μπορέσουμε να φύγουμε από αυτή τη Συνέλευση με μία απόφαση της Ομοσπονδίας που θα είναι οδηγός για τις κινητοποιήσεις του φθινοπώρου και που θα είναι φρένο και φόβητρο για το Υπουργείο Παιδείας. Μια τέτοια απόφαση κατά τη γνώμη μας, πρώτον, θα πρέπει να περιλαμβάνει: μπλοκάρισμα οποιασδήποτε προσπάθειας υποχρεωτικών μετακινήσεων, συμπτώσεων τμημάτων, συγχωνεύσεων με συγκεντρώσεις και καταλήψεις σε Διευθύνσεις και Περιφέρειες.

Δεύτερον: μπλοκάρισμα κάθε απόπειρας για να χρησιμοποιηθούν πλεονάζουσες ώρες για να καλυφθεί η παράλληλη στήριξη. Τρίτον: απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης.

Τέταρτον: άμεση προκήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων σε κάθε περίπτωση ανακοίνωσης και προσπάθειας εφαρμογής των μνημονιακών αντικειμενικών μέτρων: αύξηση ωραρίου, αύξηση μαθητών ανά τμήμα, αξιολόγηση, αυτοαξιολόγηση κλπ.

Πέμπτον: συμβολή σε πανεργατικό αγωνιστικό απεργιακό συντονισμό για την ανατροπή των αντεργατικών αντιλαϊκών πολιτικών.

Έκτον: με την έναρξη της σχολικής χρονιάς καλούμε τους Συλλόγους Διδασκόντων στα νηπιαγωγεία και τα δημοτικά να συνεδριάσουν να αποτυπώσουν όλα τα κενά των σχολείων τους σε νηπιαγωγούς, δασκάλους, ειδικότητες, τμήματα ολοήμερου, ενισχυτική κλπ. και να διεκδικήσουν απ' τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης την πλήρη κάλυψή τους με τις αντίστοιχες προσλήψεις εκπαιδευτικών.

Έβδομον: με την έναρξη της σχολικής χρονιάς καλούμε τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών για να προχωρήσουν σε Γενικές Συνελεύσεις, όγδοον: καλούμε τους Συλλόγους Διδασκόντων των Νηπιαγωγείων για τη δημιουργία τμημάτων αμιγούς χαρακτήρα, αμιγώς κλασικού και αμιγώς ολοήμερου προγράμματος, σύμφωνα με τις αιτήσεις των γονέων και παρέχουμε την πλήρη συνδικαλιστική κάλυψη της ΔΟΕ και έναντον: να κηρυχθεί η φετινή χρονιά, το προτείνουμε και πριν από ώρες, χρονιά ενάντια στο φασισμό - ρατσισμό με εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις.

Συνάδελφοι, είμαστε, λοιπόν, εδώ, ενάντια στο σιδερένιο κλοιό κυβέρνησης - Ευρωπαϊκής Ένωσης - ΔΝΤ, σε πείσμα των κοινωνικών πολιτικών συσχετισμών, είμαστε εδώ για να συγκροτήσουμε ένα μέτωπο αγώνα, ρήξης και ανατροπής, γιατί, συνάδελφοι, προσέξτε, έκανε την απόπειρα η κυβέρνηση να περάσει την αξιολόγηση μέσα απ' την αξιολόγηση των διευθυντών. Η ίδια η κυβέρνηση με τα πλαστά στοιχεία που δημοσιοποίησε, μπορούμε να το συζητήσουμε άλλη ώρα αν θέλετε, αποδέχτηκε ότι πάνω από το 50% των συναδέλφων έκανε απεργία - αποχή και δεν έδωσε αξιολογικό χαρτό. Όρθιοι, λοιπόν, αδέρφια, δεν θα περάσει ούτε η αξιολόγηση, ούτε η αντιεκπαιδευτική πολιτική.

Στέφανος Μακρυγιάννης

Σύλλογος Ροδόπης

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, από το Σύλλογο της Ροδόπης.

Διαπιστώνω όπως και προηγούμενες φορές που είχα εκλεγεί αντιπρόσωπος ότι μια ολόκληρη περιοχή της χώρας, ότι μια ολόκληρη μεγάλη ομάδα μαθητών έχει εξοβελιστεί από τη συζήτηση για το σχολείο που θέλουμε και γι' αυτό αποφάσισα να τοποθετηθώ.

Είναι σαν μην υπήρξαν ποτέ οι τοποθετήσεις στις ημερίδες της ΔΟΕ για την εκπαίδευση της μειονότητας στη Θράκη, γιατί γι' αυτή την περιοχή μιλάω, δεν βλέπω τίποτα να έχει περιληφθεί στην εισήγηση για το θέμα.

Λόγω έλλειψη χρόνου μπορώ μόνο μια αδρή περιγραφή να κάνω της υπάρχουσας πραγματικότητας. Στη Θράκη υπάρχει ένα δίγλωσσο εκπαιδευτικό περιβάλλον που αφορά ένα πολύγλωσσο πληθυσμό. Υπάρχει το να δημόσιο σχολείο - ελληνόγλωσσο, με παρουσία έως και 28% μαθητών με μητρική άλλη της Ελληνικής χωρίς καμία πρόβλεψη για μόνιμους υποστηρικτικούς θεσμούς και δομές, αλλά και χωρίς καμία πρόβλεψη για το σεβασμό και τη στήριξη της μητρικής γλώσσας των μαθητών.

Ένα δημόσιο Δημοτικό σχολείο που απουσιάζει, δεν υπάρχει καν, από εκτεταμένες περιοχές του νομού Ροδόπης ενώ το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με το δημόσιο νηπιαγωγείο. Είναι μάλλον η μόνη περιοχή της χώρας όπου μαθητές στερούνται του δικαιώματος πρόσβασης σε δημόσιο δημοτικό και νηπιαγωγείο όχι γιατί τα σχολεία έκλεισαν, συγχωνεύτηκαν ή υποβαθμίστηκαν αλλά γιατί εδώ και πολλές δεκαετίες δε λειτούργησαν ποτέ.

Είναι φυσικά οι διαδοχικές κυβερνήσεις όλων των προηγούμενων χρόνων, από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι τώρα, που στερούν από τα παιδιά της περιοχής την πρόσβαση στο δημόσιο δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο. Ταυτόχρονα τα τελευταία χρόνια με την υλοποίηση της αντεργατικής πολιτικής των ΕΕ- ΟΟΣΑ, κεφαλαίου και των διαδοχικών κυβερνήσεων περικόπηκε και η μόνιμη λειτουργία τμημάτων υποδοχής. Σε μια περιοχή όπου στο σχολείο φοιτούν μόνιμα μαθητές-τριες με μητρική γλώσσα διαφορετική από την ελληνική η υποστήριξη τους έχει μετατραπεί σε πρόγραμμα ΕΣΠΑ που δεν καλύπτει φυσικά πλήρως τις ανάγκες.

Η δικαιολογία είναι ότι υπάρχουν μειονοτικά σχολεία και πολλοί συνάδελφοί μας δουλεύουν φυσικά σ' αυτά. Αλλά και τα σχολεία αυτά έχουν προβλήματα στη λειτουργία τους: είναι σχολεία δίγλωσσα, χωρίς πρόβλεψη για όλες τις μητρικές γλώσσες των μαθητών. Σχολεία με διασπασμένο αναλυτικό πρόγραμμα, ένα πρόγραμμα μάλιστα τελείως παρωχημένο που ισχύει το ίδιο από το 1957! Ναι συνάδελφοι μου, υπάρχουν σχολεία σ' αυτή τη χώρα, που δουλεύουν με πρόγραμμα του 1957!

Τα σχολεία αυτά είναι σχολεία τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί εκτεταμένα ως δοκιμαστικός σωλήνας για κάθε αντιεκπαιδευτική, αντεργατική, αντιλαϊκή μεταρρύθμιση στο χώρο της εκπαίδευσης.

Ενδεικτικά μόνο, ήταν τα σχολεία όπου εισάχθηκε αρχικά η ωρομισθία. Στα σχολεία αυτά επεκτάθηκε το ωράριο μέχρι τις 2 το μεσημέρι, πολύ πριν τα ΕΑΕΠ. Σ' αυτά τα σχολεία οι Διευθυντές ορίζονται απευθείας από τον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης χωρίς καμία ενδιάμεση διαδικασία, εδώ εφαρμόζει το κράτος - εργοδότης τη λογική του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» χωρίς προσχήματα, όταν καθορίζει διάφορα ζητήματα λειτουργίας με εγκυκλίους, όταν στερεί με το έτσι θέλω το ολοήμερο διατηρώντας - μόνο στα μειονοτικά ολιγοθέσια σχολεία - αναγκαίο αριθμό μαθητών για τη λειτουργία αυτό των πολυθέσιων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι εσχάτως ετοιμάζεται και νέο πείραμα. Μέσω προγράμματος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, του ΙΕΠ, που υλοποιεί τις οδηγίες του ΟΟΣΑ, υλοποιεί τις επιλογές του κεφαλαίου, υλοποιεί όλες τις κατευθύνσεις για το σχολείο της αγοράς, για πρώτη φορά λοιπόν ετοιμάζεται η εισαγωγή εργαζομένων στο δημόσιο Νηπιαγωγείο που δε θα είναι δημόσιοι υπάλληλοι, δε θα είναι καν αναπληρωτές, θα είναι θολές τελείως οι εργασιακές τους σχέσεις και τα επαγγελματικά τους δικαιώματα, θα είναι συμβασιούχοι και κανείς δεν ξέρει από πού θα προσλαμβάνονται.

Και επειδή οι προσλήψεις αφορούν τοπικά μέλη της μειονότητας το ματάκι κλείνει στην ΚΕΔΕ, κλείνει επίσημα στο σχολείο της αυτονομίας, κλείνει επίσημα στις προσλήψεις από τους Δήμους. Ανοίγει το παράθυρο για voucher και θύμνα στο δημόσιο σχολείο.

Όλα τα παραπάνω και το καινούργιο, τα καταγγέλλουμε φυσικά και το 2009 εδώ στη ΓΣ ΔΟΕ, όπως είχαμε αποκαλύψει και την ύπαρξη των παρανηπιαγωγείων, των Υπουργείων Εξωτερικών, ένθεν και ένθεν που έχουν μετατρέψει την προσχολική αγωγή και εκπαίδευση σε πεδίο σύγκρουσης των εθνικισμών.

Είναι φυσικά ψέμα πως μόνο η ΔΑΚΕ όπως άκουσα χτες έχει καταθέσει πρόταση για το συγκεκριμένο ζήτημα στο ΔΣ της ΔΟΕ. Υπάρχει προφανώς πρόταση που έχει κατατεθεί από τις Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Σύσπειρώσεις και καλώ το συνάδελφο Κικινή να το επιβεβαιώσει, έχει κατατεθεί πρόταση από το Μάρτη κιόλας.

Αλλά για να μην κάνουμε ψευτοσυνδικαλισμούς, να δούμε την πραγματική ανάγκη και αυτή είναι να πάρει απόφαση η Ομοσπονδία για το συγκεκριμένο ζήτημα.

Η απόφαση που θα πάρει η Ομοσπονδία, η ΓΣ των αντιπροσώπων, η , το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ αργότερα, δε μπορεί να είναι πιο πίσω από την απόφαση του Συλλόγου της Ροδόπης που είναι πλήρης και καλύπτει όλο το θέμα και επιπλέον είναι ομόφωνη.

Τελειώνοντας θεωρώ ότι δε μπορεί και η κουτσή Μαρία στη Θράκη, να κάνει συνέδρια για την εκπαίδευση των παιδιών της μειονότητας, αναπαράγοντας εθνικιστικές και φασιστικές απόψεις για το DNA λέει της ελληνικής ταυτότητας ή της πομακικής ή της τουρκικής και να μη συζητά σοβαρά η Ομοσπονδία των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για την εκπαίδευση αυτής της ομάδας μαθητών.

Καλώ λοιπόν τη ΔΟΕ να πραγματοποιήσει σε συνεργασία με τους τοπικούς Συλλόγους και του ΙΠΕΜ, συνέδριο εκπαιδευτικό και επιστημονικό στη Θράκη για το ζήτημα της εκπαίδευσης και της συνεκπαίδευσης μειονότητας και πλειονότητας. Ευχαριστώ πολύ.

Ζέττα Μελαμπιανάκη

Σύλλογος Π.Ε. Νέας Σμύρνης

Συναδέλφισσες-συναδέλφοι

Θα ξεκινήσω ενημερώνοντας τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ, ότι χτες που η συντριπτική πλειοψηφία τους έλλειπε, οι υπόλοιποι που μείναμε μέχρι το τέλος της διαδικασίας, ψηφίσαμε ένα ψήφισμα συμπαράστασης για ένα μεγάλο αγώνα που αυτή τη στιγμή εξελίσσεται, που είναι ο αγώνας των συναδέλφων στους ΟΤΑ, των συμβασιούχων που απολύονται, υιοθετώντας το αίτημά τους για μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου και μόνιμη εργασία. Είναι ένας αγώνας μαζικός, μαχητικός, που αξίζει τη συμπαράστασή μας και αφορά όλους τους συμβασιούχους του Δημοσίου.

Έχει μεγάλο ενδιαφέρον η συζήτηση που προέκυψε ανάμεσα στις παρατάξεις σχετικά με το αν πρέπει ή όχι και με ποιον τρόπο να εκφράσουμε τη συμπαράστασή μας στους εργαζόμενους των ΟΤΑ. Η συζήτηση αυτή, αποκάλυψε κατά τη γνώμη μου ποιο είναι το πρόβλημα της Ομοσπονδίας-μια που μιλάμε και για τα πεπραγμένα της. Τι πρόβλημα έχει λοιπόν η Ομοσπονδία μας και δεν μπορεί να μπει μπροστά έτσι όπως θα την θέλαμε.

Είναι γεγονός ότι πολλές φορές έχουμε συμφωνήσει σχεδόν όλοι εδώ μέσα για την ανάγκη καταγγελίας της κυβέρνησης και της πολιτικής της. Καταγγείλαμε την κυβέρνηση για την υποκρισία της, όταν υποσχόταν 20.000 μόνιμους διορισμούς και αντίθετα, έκανε απαγόρευση διορισμών. Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση γιατί ενώ υποσχόταν να αναγνωρίσει ίσα δικαιώματα στους αναπληρωτές δεν έκανε τίποτα. Καταγγέλλουμε σχεδόν όλοι εδώ μέσα την κυβέρνηση γιατί ενώ εξήγγειλε την καθιέρωση της δίχρονης δημόσιας υποχρεωτικής προσχολικής μας κοροίδευε και επιπλέον άνοιξε δρόμο για ιδιωτικοποίηση, όταν είπε ότι για το κάθε προνήπιο πρέπει να έχει ο γονιός την επιλογή σε ποια δομή θα το στείλει, ιδιωτική ή δημόσια. Η εξαγγελία για τη δίχρονη υποχρεωτική δημόσια προσχολική αγωγή και εκπαίδευση έλαβε άδοξο τέλος εν τη γενέσει της. Καταγγέλλουμε σχεδόν όλοι εδώ μέσα ότι βαφτίσανε την έναρξη της αξιολόγησης «γνωμοδότηση του Συλλόγου Διδασκόντων» και πολλά άλλα.

Εδώ, υπάρχει ένα μεγάλο «αλλά» που αφορά κυρίως τη στάση της ΔΗΣΥ και της ΔΑΚΕ. Η στάση τους σχετικά με τους συμβασιούχους των ΟΤΑ ήταν αποκαλυπτική.

Δεν μπορούμε μας είπε η ΔΗΣΥ να υιοθετήσουμε το αίτημα των συμβασιούχων που είναι για μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου γιατί έχει βγάλει το Συμβούλιο της Επικρατείας απόφαση και είναι ανέφικτο. Άρα, αποδεχόμαστε το μνημονιακό πλαίσιο.

Να καταγγείλουμε, μας είπε ο συνάδελφος της ΔΑΚΕ και να εκθέσουμε την κυβέρνηση γιατί έδωσε ψεύτικες ελπίδες στον κόσμο και ας το λύσει τώρα το πρόβλημα που δημιούργησε. Δηλαδή να καταγγείλουμε την κυβέρνηση όχι γιατί δεν υλοποίησε τις υποσχέσεις της αλλά γιατί δημιούργησε ψεύτικες ελπίδες. Δηλαδή το μνημονιακό πλαίσιο είναι αποδεκτό και ανίκανο. Εξάλλου, η ΝΔ δεν το κρύβει ότι θα κινηθεί με ζήλο για την εφαρμογή του.

Το πραγματικό πρόβλημα της πλειοψηφίας της Ομοσπονδίας είναι ακριβώς αυτό. Καταγγέλλει, αλλά δεν ασχολείται με τις πραγματικές ελπίδες, με τις πραγματικές ανάγκες των συναδέλφων, των εργαζόμενων. Δεν ασχολείται να οργανώσει στ' αλήθεια, πραγματικά, τους αγώνες μας για να πετύχουμε τις πραγματικές νίκες που χρειαζόμαστε.

Γιατί οι ανάγκες μας πάνε έξω από τα μνημονιακά πλαίσια.

Οι μαζικοί μόνιμοι διορισμοί; Μα είναι εκτός νόμου!

Δικαιώματα αναπληρωτών; Μα δεν αφήνουν οι «θεσμοί»!

Νηπιαγωγεία; Μισθοί; Συντάξεις; Υγεία; Μα αφού δεν υπάρχουν λεφτά, όλα πάνε στο χρέος.

Όχι στη αξιολόγηση και στις απολύσεις; Μα αφού είναι προαπαιτούμενο! Τι σχεδιασμό μπορούμε να έχουμε λοιπόν σή-

μερα, αν αποδεχτούμε ένα μνημονιακό πλαίσιο που σφίγγει ακόμα περισσότερο; Ο Τσίπρας έφερε από τις Βρυξέλλες λιτότητα μέχρι το 2060. Και η κυβέρνηση πανηγυρίζει. Αυτό που μας λέει πλέον, είναι:

Θα δεχθείτε το πλαίσιο αυτό και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θα λειτουργήσετε, μοιράζοντας τη φτώχεια σας. Θα φάτε το μάτι του διπλανού σας και όποιος επιβιώσει. Το διαιρεί και βασίλευε εξάλλου, ήταν πάντα μια χρήσιμη τακτική της εξουσίας. Βρεφονηπιοκόμοι εναντίον νηπιαγωγών, ειδικότητες εναντίον δασκάλων, δάσκαλοι εναντίον ειδικοτήτων, πρωτοβάθμια εναντίον δευτεροβάθμιας και τανάπαλι. Έτσι, θα σταματήσετε να μας ενοχλείτε με διεκδικήσεις και να φρενάρετε την εφαρμογή των «αναγκαίων μεταρρυθμίσεων». Για να 'ρθει η ανάπτυξη πρέπει να πουλήσουμε τα πάντα στους ιδιώτες, μαζί και τα δικαιώματά σας.

Ε λοιπόν, εμείς λέμε πως σ' αυτό το πλαίσιο δεν χωράμε. Αυτό το πλαίσιο πρέπει να το ανατρέψουμε. Γι αυτό, δεν χρειαζόμαστε ένα Συνδικάτο που απλά παρακολουθεί και καταγγέλλει, που ανέχεται απεργοσπαστικές πρακτικές του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού. Χρειαζόμαστε συνδικάτο που θα βρεθεί μπροστά και θα οργανώσει μαχητικά και ενωτικά. Η δύναμη που μπορεί να είναι η καρδιά και η ψυχή αυτής της προοπτικής το μοναδικό ρεύμα που μπορεί να μπει μπροστά για την ανατροπή αυτής της πολιτικής και των κυβερνήσεων που την υλοποιούν είναι οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις. Αυτό το ρεύμα πρέπει να ενισχυθεί και σε αυτό το Συνέδριο.

Παυλίνα Νικολοπούλου

Σύλλογος Αγίων Αναργύρων

Συνάδελφοι παρατηρώντας το πανό που έχει αναρτηθεί στην αίθουσα του συνεδρίου ,με αίτημα την « 14χρονη εκπαίδευ-

ση» και επειδή ρωτηθήκαμε από ομιλητές άλλων παρατάξεων πια είναι η διαφορά αυτού του αιτήματος από το αίτημα για ενιαίο 12χρονο σχολείο με δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή- εκπαίδευση που εμείς υπερασπιζόμαστε, αφού με μία απλή πρόσθεση τα έτη σπουδών που διεκδικούμε προκύπτουν τα ίδια , θα ήθελα να ξεκινήσω από αυτό.

Η διαφορά ανάμεσα στο 12χρονο ενιαίο, δημόσιο δωρεάν σχολείο με 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή -εκπαίδευση ,που εμείς διεκδικούμε και υπερασπιζόμαστε και στο αίτημα για 14χρονη εκπαίδευση ,που στο πανό αναγράφεται, δεν είναι ζήτημα πρόσθεσης, είναι ζήτημα διαίρεσης. Γιατί στο ενιαίο 12χρονο που εμείς θέλουμε, τα παιδιά θ' ακολουθούν ένα ενιαίο μορφωτικό πρόγραμμα ίδιο για όλους για 12 χρόνια, και θα έχουν προηγηθεί 2χρονα υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής-εκπαίδευσης με ενιαίο πρόγραμμα για όλους επίσης , ενώ στη 14χρονη δημόσια εκπαίδευση, το ενιαίο πρόγραμμα δεν αναφέρεται πουθενά. Έτσι , στο πλαίσιο της 14χρονης εκπαίδευσης μπορεί ένας μαθητής να φοιτά στο ΙΕΚ και να εντάσσεται σε προγράμματα μαθητείας , την ίδια ώρα που ένας άλλος θα προετοιμάζεται για το Harvard. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Συνάδελφοι , τριάντα σχεδόν χρόνια τώρα, οι νεοφιλελεύθερες ,νεοσυντηρητικές εκπαιδευτικές πολιτικές που προωθεί η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ στο χώρο της εκπαίδευσης είχαν ως αποτέλεσμα η εκπαίδευση να βρεθεί μπροστά σε μια δομική επίθεση που στόχους είχε: Το μορφωτικό αγαθό από κοινωνικό αίτημα να μετατραπεί σε εμπορικό προϊόν και το σχολείο σε επιχείρηση ενώ ο άνθρωπος από εκπαιδευόμενος και εργαζόμενος να μετατραπεί σε καταρτισίμο και απασχολήσιμο - που θα αλλάζει και δυο και τρεις δουλειές στη διάρκεια του εργασιακού του βίου.

Στο πλαίσιο αυτό οι εκπαιδευτικές πολιτικές που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις όλων αυτών των χρόνων , είχαν ως

αποτέλεσμα α) Η κρατική χρηματοδότηση για το δημόσιο σχολείο μειώνεται και η εκπαίδευση να θεωρείται οικονομική «επένδυση». β) Κάθε μορφωτικό σχέδιο για τις λαϊκές τάξεις να θεωρείται ξεπερασμένη φενάκη που δεν τους χρειάζεται. Η εκμάθηση μιας σειράς δεξιοτήτων τους αρκεί.

Το δημόσιο σχολείο, μεταλλάσσεται έτσι στο πολυκατακερματισμένο, φθινό σχολείο της ευελιξίας, της αγοράς και της αποσπασματικής πληροφορίας. Η σταθερή εργασία και η μονιμότητα στην εκπαίδευση, δίνει τη θέση της στην αποδόμηση των εργασιακών σχέσεων, στην ελαστική εργασία, στην ωρομισθία, στους μηδενικούς διορισμούς, στα χιλιάδες κενά στα σχολεία.

Στα πέτρινα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης το τοπίο στην εκπαίδευση, διαμορφώθηκε σε γενικές γραμμές, από την αντιπαράθεση ανάμεσα στα αλληπάλληλα κύματα αναδιάρθρωσεων και στις αντιστάσεις και τους αγώνες της εκπαιδευτικής κοινότητας. Η δημόσια εκπαίδευση βρέθηκε σε τροχιά αποδόμησης και όλες οι διεκδικήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος έρχονται σε ευθεία αντιπαράθεση με το μνημονιακό καθεστώς καθώς έχουν να αναμετρηθούν με το ισχύον μνημονιακό εκπαιδευτικό νομοθετικό πλαίσιο που επιδιώκει συντηρητικές αναδιρθρώσεις (π.χ. αξιολόγηση- αυτοαξιολόγηση, σχολική αυτονομία, αύξηση διδακτικού ωραρίου, αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα)

Στα χρόνια του 4^{ου} μνημονίου για την εκπαίδευση και των ασφυκτικών πολιτικών λιτότητας η υπουργική απόφαση για το «νέο» δημοτικό σχολείο συνιστά μηχανισμό εξοικονόμησης και δημοσιονομικής προσαρμογής του δημόσιου σχολείου στη μνημονιακή πολιτική της κοινωνικής λεηλασίας. Το υπουργείο παιδείας γενικεύει το σχολικό μοντέλο του κατακερματισμού της γνώσης και των αντικειμένων, κομμένο και ραμμένο στα όρια των μνημονιακών περιορισμών. Το ωρολόγιο πρόγραμμα λειτουργεί πλέον ως δημοσιονομικός κόφτης στο πεδίο της εκπαίδευσης με στόχο την εξαφάνιση των εκπαιδευτικών κενών και τη δημιουργία τεράστιων τεχνητών πλεονασμάτων, χιλιάδες αναπληρωτές απολύονται, χιλιάδες εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο μετακινήσεων.

Ταυτόχρονα στο πλαίσιο της μνημονιακής επιταγής για συρρίκνωση της εκπαίδευσης, διάλυσης και συγχώνευσης εκπαιδευτικών δομών προωθούνται αντιδραστικά σενάρια αναδιάρθρωσης των υφιστάμενων βαθμίδων εκπαίδευσης και δημιουργίας προσοντολογίου μεταξύ των εκπαιδευτικών που θα καθορίζει τα επαγγελματικά τους δικαιώματα.

Εξετάζεται η συγχώνευση α) σε πρώτη φάση των ΤΕΙ Βρεφονηπιοκόμων και των Παιδαγωγικών Τμημάτων Νηπιαγωγών με συνακόλουθο αποτέλεσμα τη συγχώνευση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των δύο κλάδων στις ηλικίες Ο έως 6 και β) σε μια επόμενη φάση, η συγχώνευση των ΠΤΝ και ΠΤΔΕ με την ανάλογη κινητικότητα μεταξύ των δύο κλάδων (με συνακόλουθη επιδίωξη τη δυνατότητα των νηπιαγωγών να διδάσκουν στην Α΄ και Β΄ δημοτικού)

Η παροχή παιδαγωγικής επάρκειας με μια διαδικασία που αφενός αμφισβητεί το επαγγελματικό δικαίωμα των συναδέλφων της δευτεροβάθμιας να διδάσκουν χωρίς αυτήν και αφετέρου επιχειρείται να συνδεθεί με τη δυνατότητα ειδι-

κοτήτων της δευτεροβάθμιας, όπως οι φιλόλογοι, φυσικοί, μαθηματικοί κλπ. να διδάσκουν στις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού, κινείται κατά τη γνώμη μας στην κατεύθυνση της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης των υφιστάμενων βαθμίδων και επαναφέρει απόψεις προτάσεις και επιδιώξεις για την εκπαίδευση που υποστήριξαν, στη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα, συντηρητικοί παιδαγωγοί και κυβερνήσεις.

Το σχολείο των αναγκών και των οραμάτων μας

Είναι για μας προφανές ότι οι εξελίξεις στην εκπαίδευση απηχούν τη γενική τάση των κεντρικών οικονομικών και πολιτικών εξελίξεων των δυο τελευταίων δεκαετιών: ανάπτυξη-κέρδος-ύφεση-κρίση-μνημονιακή είναι σαφές ότι το σχολείο των αναγκών και των οραμάτων μας δε χωράει στο πλαίσιο των μνημονίων και της ΕΕ. Αντίθετα συμβαδίζει με την ανάγκη ενός ευρύτατου μετώπου ρήξης και σύγκρουσης με την ΕΕ, το ΔΝΤ και τις μνημονιακές κυβερνήσεις, με τον αγώνα για την ανατροπή των μνημονίων της λιτότητας των περικοπών και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Είναι στο DNA των Παρεμβάσεων συνάδελφοι, να μην περιμένουν τη μεγάλη επαναστατική στιγμή για να δράσουν. Είναι στο DNA μας να παλεύουμε τώρα, για να αμβλύνουμε όσο μπορούμε τους ταξικούς θεσμούς. Να ξεκινάμε από σήμερα ν' αμφισβητούμε έμπρακτα την κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας μέσα στο σχολικό θεσμό.

Σήμερα, χρειαζόμαστε ένα νέο μορφωτικό/κοινωνικό σχέδιο για το δημόσιο δωρεάν σχολείο - αναπόσπαστο τμήμα μιας συνολικότερης στρατηγικής ριζικής κοινωνικής και μορφωτικής χειραφέτησης που θα στοχεύει πέρα από τους μακροπρόθεσμους στόχους, άμεσα, να αμβλύνει την αναπαραγωγή των ταξικών/κοινωνικών ανισοτήτων μέσω της εκπαίδευσης, θα αμφισβητήσει έμπρακτα την αναπαραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας μέσα από το σχολικό θεσμό και θα οδηγήσει στην ολόπλευρη πνευματική ψυχική σωματική ανάπτυξη του παιδιού.

Η εκπαιδευτική δομή που υπηρετεί αυτούς τους σκοπούς είναι το ενιαίο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό δημόσιο δωρεάν σχολείο και η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Αυτή η δομή αντιστοιχεί στην υπεράσπιση του ζωντανού στοιχείου της εκπαίδευσης, των μαθητών και των εκπαιδευτικών, των εργασιακών και μορφωτικών δικαιωμάτων τους, Δεν δέχεται το διπλό και πολλαπλό σχολικό δίκτυο, που αναπαράγει τον καταμερισμό εργασίας, ενώνει τη θεωρία με την πράξη χωρίς εσωτερικούς διαχωρισμούς, χωρίς πρόμη και αναγκαστική εξειδίκευση, και είναι η ελάχιστη κινηματική απάντηση στον κοινωνικό καταμερισμό και στις βαθιές ταξικές διαιρέσεις. Αρχίζει από τα 4 έτη (δύο έτη προσχολική αγωγή) και φτάνει με ενιαία προγράμματα καθολικής μόρφωσης ως τα 18 χρόνια. Είναι υποχρεωτικό για όλα τα παιδιά και δεν περιλαμβάνει στο εσωτερικό του εξεταστικούς φραγμούς ούτε τυποποιημένες μορφές αξιολόγησης - βαθμολογίας των μαθητών. Καταργεί τη διάκριση σε βαθμίδες εκπαίδευσης και τα διαφοροποιητικά αναλυτικά προγράμματα τα οποία ορίζουν ότι ορισμένοι τύποι μαθητών κατευθύνονται προς την επαγγελματική εξάσκηση

και άλλοι αναπτύσσουν τον θεωρητικό τρόπο σκέψης και χαρακτηρίζουν ως γνώσεις αυξημένου κύρους τις θεωρητικές υποβαθμίζοντας τις χειρωνακτικές ως κατώτερες γνώσεις. Λειτουργεί με βάση ενιαία αναλυτικά προγράμματα και παρέχει ομοιογενή εκπαίδευση, τουλάχιστον σε ότι αφορά ένα βασικό σώμα γνώσεων, για όλα τα παιδιά σχολικής ηλικίας. Εντός αυτού του συστήματος θα πρέπει να ενισχυθεί η ελευθερία του διδάσκοντα και του συλλόγου διδασκόντων να προσαρμόζει την ύλη των αναλυτικών προγραμμάτων στις δυνατότητες και τις κλίσεις των μαθητών του στην κατεύθυνση πάντα των ενιαίων κεντρικών στόχων.

Υπερασπιζόμαστε ένα δημόσιο δωρεάν υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο (4-6 ετών) που θα συνδέεται ποικιλόμορφα με το ενιαίο δημόσιο δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο, τόσο από άποψη αρχών όσο και από άποψη δομής, σκοπών, στόχων και προγραμμάτων.

Υπερασπιζόμαστε ένα ενιαίο σχολείο που θα έχει στο κέντρο του το παιδί και θα προσαρμόζει τις διδακτικές μεθόδους και τα αναλυτικά του προγράμματα ανάλογα με τον τρόπο που μαθαίνει σε κάθε ηλικία. Στην προσχολική αγωγή και εκπαίδευση (4-6 ετών) μέσα από το παιχνίδι κυριαρχεί η βιωματική μάθηση, στις μικρότερες ηλικίες (6-12 ετών), κυριαρχεί η ενιαία διδασκαλία από το/τη δάσκαλο/α, η οποία πλαισιώνεται με τις απαραίτητες ειδικότητες, ενώ στις μεγαλύτερες ηλικίες, κυριαρχεί η διδασκαλία διακριτών γνωστικών αντικειμένων από τις αντίστοιχες ειδικότητες εκπαιδευτικών. Σε κάθε περίπτωση τοποθετεί στο κέντρο του την «Παιδαγωγική σχέση» με στόχο την ανάδειξη εκείνης της παιδαγωγικής αλληλεπίδρασης που οδηγεί τους μαθητές να συλλαμβάνουν και να ερμηνεύουν τους νόμους και τις αντιφάσεις που συγκροτούν το κοινωνικό γίνεσθαι αλλά και να διαμορφώνουν τις δυνατότητες για την υπέρβασή του.

Ένα σχολείο που έχει στόχο στόχο τη βαθιά και ολοκληρωμένη γνώση, την καλλιέργεια της κριτικής σκέψης κόντρα στις δεξιότητες και τον κατακερματισμό της γνώσης. Ένα σχολείο που καλλιεργεί την ικανότητα των μαθητών να σκέπτονται, να διατυπώνουν τις απόψεις τους, να διαμορφώνουν κριτική σκέψη και συνείδηση. Υπερασπιζόμαστε ένα σχολείο μορφωτικής ισότητας που κινείται σε εντελώς αντίθετη λογική με το ιδεολόγημα των «ίσων ευκαιριών». Ένα σχολείο στο οποίο θα υπάρχει δυνατότητα επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης, συνεργατικής διδασκαλίας και συνδιδασκαλίας, με αντισταθμιστική εκπαίδευση. Με ύπαρξη και λειτουργία δημιουργικών δραστηριοτήτων (χορωδία, αθλητική, εικαστική, θεατρική ομάδα, εργαστήριο πληροφορικής κ.ά.) ώστε να καλύπτονται ολόπλευρα οι ανάγκες των μαθητών και όλοι οι εκπαιδευτικοί να μείνουν στο σχολείο, να αποκτούν ουσιαστική σχέση με αυτό και με τους μαθητές του.

Το σχολείο πρέπει να λειτουργεί συλλογικά ως κοινότητα με όρους δημοκρατίας και παιδαγωγικής ελευθερίας. Ωστόσο, πραγματικές διεκδικήσεις για το σχολείο θα υπάρξουν στο βαθμό που υπάρξουν πραγματικοί συλλογικοί αγώνες για το περιεχόμενο της δουλειάς μας. Με αυτή την έννοια οι διεκδικήσεις μας αντικατοπτρίζουν τους αγώνες μας:

Να διαμορφώσουμε ένα νέο μορφωτικό ρεύμα κριτικής απελευθερωτικής παιδαγωγικής και κοινωνικής χειραφέτη-

σης με συλλογικές ριζοσπαστικές πρακτικές, στην τάξη και το σχολείο. Να δυναμώσουμε τον αγώνα για το σχολείο των όλων, των ίσων, των διαφορετικών. Για ένα σχολείο που το παιδί και οι εκπαιδευτικοί δε θα κάνουν ό,τι θέλουν, αλλά θα θέλουν, ό,τι κάνουν. Σας ευχαριστώ πολύ.

Ντίνος Παντελίδης

Σύλλογος Στ' Θεσσαλονίκης «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες,

Συνήθως στο σπίτι μας υπολογίζουμε πόσα χρήματα θα πάρουμε για να δούμε πόσα μπορούμε να ξοδέσουμε. Ο προϋπολογισμός που μας κατέθεσε το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο έχει την αντίθετη λογική. Οι συνάδελφοι της πλειοψηφίας στο απερχόμενο ΔΣ της ΔΟΕ που συνέταξαν τον προϋπολογισμό πρώτα υπολόγισαν πόσα έξοδα χρειάζονται για να ισοσκελίσουν τη στήλη με τα έσοδα που θα γίνουν.

Και γιατί το λέω αυτό; Βλέπω ότι τα έξοδα από την προηγούμενη χρήση είναι επιπλέον 127.000. Οι κωδικοί μάλιστα που συνήθως αυξάνουν τα έξοδα είναι τα διάφορα συνέδρια και ημερίδες της Ομοσπονδίας και οι δαπάνες για μετακινήσεις, στέγαση, κλπ των μελών της. Όμως, παρότι π.χ. η 87^η Γ.Σ. που θα γίνει του χρόνου τον Ιούνιο θα είναι συνέδριο τριών και όχι τεσσάρων ημερών άρα θα έχουμε κι από κει μια μείωση 42.000 ευρώ (για τις μετακινήσεις των αντιπροσώπων των συλλόγων, για τα ξενοδοχεία κλπ) παρ' όλα αυτά τα έξοδα εμφανίζονται αυξημένα κατά 127.000 ευρώ.

Και πώς προσπάθησαν να τα ισοσκελίσουν δηλαδή να αυξήσουν τα έσοδα οι συνάδελφοι; Έχω σημειώσει για παράδειγμα πως από την προηγούμενη χρήση τα έσοδα από συνδρομές μόνιμων αναπληρωτών και μειωμένου ωραρίου συναδέλφων εμφανίζονται αυτήν την περίοδο αυξημένα κατά 56.000 ευρώ. Να υπολογίσω ότι υποθέτει και πιστεύει η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας ότι αφού δεν συνταξιοδοτούμαστε οι μόνιμοι/ες, άρα ο αριθμός μας είναι σταθερός, θα έχουμε πολύ περισσότερους συναδέλφους αναπληρωτές στα σχολεία λόγω της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με την οποία μάλιστα σχεδιάζουν να αυξήσουν για τα έσοδα της ΔΟΕ; Νομίζω ότι αυτός ο κωδικός έχει προβλήματα.

Αναφέρθηκε ο συνάδελφος ταμίας, πριν απ' αυτό, διαβάζοντας τη στήλη των εξόδων δύο στήλες ιδιαίτερα σημαντικές. Η μία είναι οι κοινωνικές παροχές, 100.000 ευρώ επιπλέον έξοδα από την προηγούμενη χρήση λόγω κατασκνήσεων, στήλη που δεν υπήρχε στην προηγούμενη χρήση άρα πρέπει να τα συνηπολογίσουμε και αυτά, συν τον κωδικό έξοδα κινητοποιήσεων, δράσεων και εκδηλώσεων.

Εδώ είναι κάτι το οποίο έχω την αίσθηση ότι δεν είναι ξεκάθαρος ο ταμίας και οι συνάδελφοί που στήριξαν την πρόταση για τον προϋπολογισμό. Στη στήλη ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ ο κωδικός « Έξοδα κινητοποιήσεων-δράσεων-εκδηλώσεων» παρουσιάζεται αυξημένος κατά 160.000 ευρώ σε σχέση με την προηγούμενη χρήση. Εδώ θα έπρεπε να είναι χωριστοί οι κωδικοί. Γιατί είναι διαφορετικά τα έξοδα κινητοποιήσεων για απεργιακές κινητοποιήσεις και την πραγματική δράση του συνδικάτου ώστε να αντιμετωπίσει την μνημονιακή κυβερνη-

τική και ευρωπαϊκή λαίλαπα στη ζωή μας, και άλλο είναι οι ανούσιες εκδηλώσεις (π.χ. οι περιφερειακές συσκέψεις για τη μοριοδότηση) που εκτινάσσουν το κόστος της Ομοσπονδίας και οι λοιπές δράσεις που έχουν να κάνουν με συνέδρια (π.χ. συνέδρια ΔΟΕ-ΠΟΕΔ, ΕΤΥΣΕ).

Έπρεπε λοιπόν να υπάρχει ένας άλλος κωδικός για τα έξοδα κινητοποιήσεων και ένας άλλος κωδικός για τις δράσεις και εκδηλώσεις, γιατί τα έξοδα κινητοποιήσεων την προηγούμενη περίοδο αποτελούσαν μόνο το 1,43% των δαπανών της Ομοσπονδίας και όχι όπως παρουσιάζεται εδώ σε τέτοια αυξημένα νούμερα. Και μάλιστα το αυξημένο κατά 160.000 ευρώ ποσό, σε σχέση με την προηγούμενη χρήση, σημαίνει ότι συν 160.000 έξοδα που σχεδιάζει η Ομοσπονδία κάτι σχεδιάζει να κάνει. Και εδώ, αν ήθελαν να είναι καθαροί -και καλώ τον συνάδελφο Ταμίνα- να μας πει μήπως προϋπολογίζετε κάποιο Μεγάλο Συνέδριο, που ίσως να έχει τίτλο: ΔΟΕ - ΠΟΕΔ ή κάτι άλλο να το ξέρουμε, να ξέρουμε τι προϋπολογίζεται και πού θα πάνε τα χρήματα απ' τις συνδρομές των συναδέλφων/ισσών.

Θα κλείσω λέγοντας τα εξής: Εμείς από τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ – ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ δεν μιλάμε για τις ανελαστικές δαπάνες. Δεν μιλάμε για το νερό, δεν μιλάμε για το φως της Ομοσπονδίας ή του ΙΠΕΜ της ΔΟΕ, δεν μιλάμε για τις ανελαστικές δαπάνες που έχουν να κάνουν με τους μισθούς των υπαλλήλων της Ομοσπονδίας. Αναφερόμαστε -εδώ και χρόνια- σε όλες εκείνες τις δαπάνες που αποδείχθηκε με την επιμονή μας και την επιμονή των Συλλόγων ότι μπορούν να περιοριστούν. Εμείς, λοιπόν, είμαστε αισιόδοξοι. Δε θα ριζούμε στα βράχια τη ΔΟΕ εάν μειωθεί ακόμα η συνδρομή και έχουμε δύο προτάσεις να καταθέσουμε.

Α. Η συνδρομή μπορεί να μειωθεί και άλλο γιατί μπορεί να μειωθούν όλες αυτές οι ελαστικές δαπάνες, όπως αυτά τα σχεδιαζόμενα συνέδρια, περιφερειακές μετακινήσεις που γίνονται μόνο για δημόσιες σχέσεις χωρίς να ωφελούν την οργανωτική δομή και αγωνιστική στάση του κλάδου και τα άλλα έξοδα τα οποία ουσιαστικά εκτινάσσουν τον προϋπολογισμό και τις δαπάνες λειτουργίας της Ομοσπονδίας. Ο οικονομικός σχεδιασμός της Ομοσπονδίας πρέπει να σχεδιαστεί υπέρ των δαπανών που χρειάζονται για τους αγώνες της επόμενης περιόδου και ξέρουμε ότι μπροστά μας έχουμε τη μεγάλη μάχη της αξιολόγησης, τον μεγάλο αγώνα για το διορισμό των αδιόριστων συναδέλφων μας, τον μεγάλο αγώνα για την υποστήριξη της ειδικής αγωγής, των νηπιαγωγέων, των ειδικοτήτων.

Β. Κάνουμε επίσης την ξεκάθαρη πρόταση: α) οι συνδρομές για τους μόνιμους συναδέλφους από τα 22 ευρώ προτείνουμε να κατέβει στα 20 ευρώ. β) Η συνδρομή από τους αναπληρωτές συναδέλφους μας προτείνουμε να κατέβει από τα 15 στα 10 ευρώ (ότι ακριβώς, δηλαδή, κάνουμε στους Συλλόγους μας), και τέλος, γ) η συνδρομή των αναπληρωτών συναδέλφων μας μειωμένου ωραρίου από τα 7 ευρώ μπορεί και πρέπει να κατέβει στα 5 ευρώ. Με έναν απλό υπολογισμό η μείωση της συνδρομής από τους συναδέλφους μας μειωμένου ωραρίου θα είναι μόλις 1.000 ευρώ το χρόνο, των δε συναδέλφων μας αναπληρωτών 32.500 ευρώ. Εδώ, επειδή δεν έχω άλλο χρόνο, αν ψάξετε θα βρείτε πάρα πολ-

λούς κωδικούς στον προϋπολογισμό που μας καταθέτετε οι οποίοι μπορούν και πρέπει να μειωθούν.

Από την πλευρά μας σας καταθέτουμε την παρακάτω πρόταση:

1. Είναι φανερό πως υπάρχει βελτίωση από τις παθογένειες των προηγούμενων περιόδων όμως το κόστος των καλύψεων συνεχίζει να είναι μεγάλο. Υπάρχουν λοιπόν περιθώρια για ακόμη μεγαλύτερο περιορισμό ή και εξάλειψη δαπανών με αποφασιστικότητα από την Ομοσπονδία.

2. Στη περίοδο που διανύουμε και με βασικό στόχο να αποκρουστεί η αντεργατική, αντιεκπαιδευτική πολιτική κυβέρνησης – ΕΕ εκτιμούμε πως μπορεί και πρέπει να μειωθούν συνολικά τα διάφορα έξοδα και να αυξηθούν σημαντικά τα ποσά που δαπανώνται για τη στήριξη των κινητοποιήσεων, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται η οικονομική αξιοποίηση των χρημάτων στην ανάγκη προβολής και στήριξης των αγωνιστικών και απεργιακών δράσεων του κλάδου.

3. Οι αποφάσεις του Δ.Σ. για τις οικονομικές παροχές και τη συνολικότερη οικονομική λειτουργία της ομοσπονδίας αναλυτικά και συγκεκριμένα να αποτυπωθούν με αναλυτικό και ξεκάθαρο κείμενο του συμβουλίου, για να είναι πλήρως διευκρινισμένα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των εμπλεκόμενων στην οικονομική ζωή και διαχείριση του συνδικάτου. Ιδιαίτερα να αναφέρονται σε μηνιαία αλλά και σε εξαμηνιαία βάση (έλεγχος Ε.Ε.) και να υπάρχει αναλυτική καταγραφή των εξόδων που χρειάζονται έγκριση και απόφαση από το Δ.Σ.

4. Να προχωρήσουν άμεσα όλες οι διαδικασίες για αναζήτηση νέων εταιριών, νέων προμηθευτών, νέων συνεργατών για όλα τα μηνιαία ή έκτακτα έξοδα της ΔΟΕ. Να υπάρξουν στη συνέχεια έγγραφες συμφωνίες και αναλυτική κοστολόγηση των διαφόρων εργασιών. Έτσι μπορεί να μειωθούν σημαντικά τα έξοδα.

5. Να γίνει διαπραγμάτευση με τη συνεργαζόμενη εταιρία που εκδίδει τα εισιτήρια, αν και η έκδοση ατομικά και ηλεκτρονικά των εισιτηρίων είναι και πιο συμφέρουσα και πιο ελεγχόμενη, αφού το ταξιδιωτικό γραφείο αυτό που επισυνάπτει είναι μια δική του απόδειξη. Προτείνουμε σήμερα, που η κράτηση μέσω διαδικτύου είναι εύκολη και πιο οικονομική, τα μέλη του Δ.Σ. και οι αιρετοί να κλείνουν με τον οικονομικότερο τρόπο τα εισιτήρια τους, χωρίς να παρεμβάλλονται μεσάζοντες.

6. Να μειωθούν οι δαπάνες για ταξίδια μελών ΔΣ ΔΟΕ στο εξωτερικό στο ελάχιστο ιδιαίτερα όταν δεν έχουν κανένα αντίκρισμα στους συνδικαλιστικούς – διεκδικητικούς αγώνες της ομοσπονδίας και καταλήγουν να γίνονται για λόγους δημοσίων σχέσεων. Τα μέλη που θα συμμετέχουν (έως 2 σε κάθε συνέδριο και ποτέ τα ίδια στην ίδια συνδικαλιστική χρονιά) θα πρέπει να καταθέτουν τα πρακτικά του συνεδρίου (προτάσεις, πορίσματα, αποφάσεις, κλπ.) και κείμενο προς τα μέλη της Ομοσπονδίας που να καταγράφουν τα συμπεράσματά τους. Ταυτόχρονα προτείνουμε να μειωθεί και η ημερήσια αποζημίωση από 125 € στα 80 € γιατί στα ταξίδια αυτά, τα βασικά έξοδα εισιτήρια-ξενοδοχεία είναι πληρωμένα από τη ΔΟΕ.

7. Ο αριθμός των μελών των μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ που συμμετέχουν σε συνέδρια στο εσωτερικό πρέπει να μειωθεί. Εξαιρώντας τον πρόεδρο κάθε παράταξη πρέπει να συμμετέχει με ένα μέλος. Αν άλλα μέλη επιθυμούν μπορούν να συμμετέχουν με έξοδα των παρατάξεών τους.

8. Οι αιρετοί του κλάδου δεν υπάρχει λόγος να συμμετέχουν στα συνέδρια και τις συνελεύσεις των συλλόγων. Έργο τους είναι να ελέγχουν τις διαδικασίες του υπουργείου Παιδείας, να ενημερώνουν τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και τους/τις συναδέλφους με ενημερωτικά. Τα υπόλοιπα είναι υποχρέωση και ευθύνη των μελών του ΔΣ να τα συζητούν με τους/τις συναδέλφους και στη συνέχεια να κατευθύνουν τους αιρετούς για τη στάση που πρέπει να κρατήσουν για κάθε θέμα.

9. Να αποχωρήσουμε από την ETUCE. Το κόστος της ετήσιας συνδρομής της ΔΟΕ για την ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνή συν αυτό της συμμετοχής των απεσταλμένων της ομοσπονδίας στις εκδηλώσεις τους πρέπει να καταργηθεί. Κρίνουμε ότι η συμμετοχή του συνδικάτου σ' έναν τέτοιο υπερ- γραφειοκρατικό οργανισμό, ο οποίος μάλιστα εναρμονίζεται πλήρως με τις στοχεύσεις του ΟΟΣΑ και της ΕΕ, κάθε άλλο παρά προωθεί τα συμφέροντα του κινήματος της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

10. Για δε την ΑΔΕΔΥ θεωρούμε ότι τα 2 € συνδρομή ανά εκπαιδευτικό της πρωτοβάθμιας είναι μεγάλη και πρέπει να μειωθεί.

11. Να μειωθεί η χιλιομετρική αποζημίωση για κάθε μετακίνηση με αυτοκίνητο στα 0,20 ευρώ το χιλιόμετρο.

12. Η απόφαση για τα έξοδα στέγασης 500 € με συμβόλαια-αποδείξεις είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά πρέπει να ισχύει χωρίς εξαιρέσεις. Είναι υπερβολικό να δίνεται το ποσό των εξόδων στέγασης ως έξοδα μετακίνησης, ενώ ταυτόχρονα καταβάλλονται και έξοδα τακτικής μετακίνησης και έξοδα μετακίνησης από επαρχία.

13. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η λογιστική απεικόνιση τόσο των εξόδων όσο και των εσόδων. Η μορφή που ακολουθείται δηλ. η ημερολογιακή καταγραφή και η συνολική παρουσίαση με το έντυπο των ορκωτών λογιστών δε βοηθά τα μέλη αλλά και την ελεγκτική επιτροπή να έχουν εικόνα για κάθε ειδική κατηγορία εσόδων ή εξόδων. Προτείνουμε λοιπόν πέρα από την ημερολογιακή καταγραφή:

α) Για κάθε συνέδριο, κάθε συμμετοχή σε συνέλευση, κάθε κατηγορία δαπάνης να υπάρχει κωδικός που με βάση αυτούς τους κωδικούς να διασταυρώνονται τα στοιχεία. β) Για κάθε μέλος του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τους αιρετούς να υπάρχει κωδικός με κάθε είδους δαπάνη.

14. Να μειωθεί η συνδρομή των αναπληρωτών συναδέλφων, -ισσων στα 10 ευρώ και των συναδέλφων, -ισσων Μειωμένου Ωραρίου στα 5 ευρώ.

15. Μα μειωθεί η συνδρομή των μονίμων συναδέλφων/ισσών στη ΔΟΕ από τα 22 ευρώ στα 20 ευρώ. Για τους παραπάνω λόγους ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΟΥΜΕ τον οικονομικό προϋπολογισμό.

Αδριανή Προκόπη

Σύλλογος «ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ»

Λέει ο Παλαμάς στο «Δωδεκάλογο του γύφτου»:

*Η μάντρα είν' ο αφίλιωτος οχτρός μας,
την πλατωσιά του κόσμου τη στενεύει,
στριγγλόχορτα φυτρώνουν και γοργόνια
βλαστομανώντας κάτω από τον ίσκιο της·
του δολεροῦ αναγάλλιασμα, τα μαραζώνει
τα ξεφτέρια του νου και της καρδιάς τ' απδόνια.*

*Περάστε απάνω από τις μάντρες, τα μουλάρια σας
πτερώστε τα σαν τα σκουπόξυλα,
όταν οι μάγισσες τα καβαλάνε·
ο κόσμος ακομμάτιστος και απέραντος·
όπου τελειώνουν οι στεριές,
τα πέλαγα αρχινάνε*

*Όσα βουνά κι αν ανεβείτε,
απ' τις κορφές τους θ' αγναντεύτε άλλες κορφές
ψηλότερες, μιαν άλλη πλάση ξελογιάστρα·
και στη κορφή σα φτάστε την κατάψηλη,
πάλε θα καταλάβετε πως βρίσκεστε
σαν πρώτα κάτω απ' όλα τ' άστρα.*

*Ο Νόμος, όταν απ' τη γνώμη του σοφοῦ
δε δίνεται σαν κάτι τι θεόσταλο,
στραγγουλιστής και πνίχτης είναι ο νόμος·
πνοή του νόμου που τα πάντα κυβερνά,
μέσα μας είν' εμάς ο νόμος, απομάτης·*

Νόμος εμάς, νυχτόμερα και πάντα, ο δρόμος

Οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, οι θρησκευτικοί φονταμενταλισμοί, η εκμετάλλευση από το κεφάλαιο του πλούτου των χωρών της Αφρικής και της Ασίας, δημιουργούν ρεύματα κολασμένων της τάξης μας. Τα νησιά, η Ειδομένη, το λιμάνι του Πειραιά, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είναι η βασική πολιτική της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βρισκόμαστε στην τελευταία μέρα του συνεδρίου και δεν αναφερόμαστε στο γεγονός ότι φέτος χιλιάδες μαθητές βρέθηκαν εκτός δημόσιου σχολείου. Τη φετινή χρονιά το Υπουργείο, ακολουθώντας πιστά τη βαθιά ρατσιστική πολιτική της Κυβέρνησης, αποφάσισε να ιδρύσει μια νέα δομή «εντός» του δημόσιου σχολείου, αλλά ουσιαστικά εκτός.

Οι ΔΥΕΠ λειτουργούσαν από τις 2 το μεσημέρι έως τις 6 το απόγευμα. Την ώρα, δηλαδή, που οι ντόπιοι μαθητές και μαθήτριες έφευγαν, οι πρόσφυγες μαθητές και μαθήτριες έρχονταν. Τα προσφυγόπουλα ακολουθούσαν διαφορετικό πρόγραμμα και τις περισσότερες φορές δεν συναντιόντουσαν ούτε καν την ώρα του διαλείμματος με τα παιδιά που παρακολουθούσαν το ολοήμερο πρόγραμμα. Οφείλουμε να πούμε ότι από τα 20.000 προσφυγόπουλα σχολικής ηλικίας μόνο τα 2.500 περίπου φοίτησαν στις ΔΥΕΠ και 800 παιδιά περίπου στα πρωινά σχολεία.

Η κυβέρνηση με την απόφαση αυτή για την ίδρυση των ΔΥΕΠ ενίσχυσε τη γκετοποίηση και τον απομονωτισμό των μαθη-

τών. Την ίδια ακριβώς τακτική ακολούθησε και με τις οικογένειές τους, δημιουργώντας στρατόπεδα εκτός αστικού ιστού για να μην έρχονται σ' επαφή με το ντόπιο πληθυσμό. Σε αυτό το σημείο δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στην απόφαση της Κυβέρνησης για ίδρυση Νηπιαγωγείων εντός των στρατοπέδων/καταυλισμών, τα οποία τελικά δε λειτούργησαν, ενισχύοντας ακόμη περισσότερο τη γκετοποίηση και τον απομονωτισμό.

Οι εκπαιδευτικοί, από την πρώτη στιγμή, σταθήκαμε αλληλέγγυοι προς τους πρόσφυγες που φεύγουν από τις χώρες του πολέμου και της φτώχειας. Ήμασταν πολλοί και πολλές, αλλά σίγουρα έπρεπε να είμαστε ακόμη περισσότεροι και περισσότερες. Ώρες ατελείωτες περάσαμε στον Πειραιά, στην Ειδομένη, στα νησιά. Ο κόσμος έδωσε και δίνει ακόμη ένα πιάτο φαί, ρούχα, φάρμακα, μια αγκαλιά...

Ταύρος, Πετράλωνα, Προφήτης, Λαγκαδάς, Ικόνιο Περάματος, Ωραιόκαστρο, Κιλκίς. Παλέψαμε ενάντια στο τέρας του φασισμού και του ναζισμού. Βάλαμε μπροστά τα σώματά μας για το αυτονόητο, για να μπουν τα παιδιά στο σχολείο. Είναι χρέος μας ως εκπαιδευτικοί να συνεχίσουμε να στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες προς όλο εκείνο το κομμάτι του πληθυσμού που πλήττεται βαθιά από τις καπιταλιστικές, ιμπεριαλιστικές και κατασταλτικές πολιτικές.

Είναι χρέος μας ν' απομονώσουμε τις ξενοφοβικές και ρατσιστικές φωνές που εμφανίζονται μειοψηφικά στις τοπικές κοινωνίες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο εχθρός μας είναι ο πόλεμος και οι πολιτικές που τον προκαλούν κι όχι οι πρόσφυγες και τα παιδιά τους. Παλεύουμε ενάντια σ' αυτούς που προκαλούν τον ξεριζωμό, ενάντια στη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας που υπέγραψε αυτή η κυβέρνηση και υπερασπιζόμαστε τους πρόσφυγες και τα δικαιώματά τους. Όπως ακριβώς κάναμε στο παρελθόν και συνεχίζου-

με να κάνουμε με όλα τα κομμάτια του πληθυσμού που πλήττονται βαθιά από τις καπιταλιστικές πολιτικές. Έχουμε χρέος να παλέψουμε για ένα σχολείο που θα χωράει όλα τα παιδιά ανεξάρτητα από εθνικότητα, θρησκεία, γλώσσα, φύλο.

Το συνέδριο της ΔΟΕ πρέπει ν' αποφασίσει ότι: Πρώτον, η εκπαίδευση των προσφύγων μαθητών πρέπει να πραγματοποιείται μέσα στο Δημόσιο σχολείο στα πρωινά τμήματα. Μαζί με όλα τα παιδιά στο ίδιο θρανίο. Το κράτος είναι υποχρεωμένο να άρει όλα τα γραφειοκρατικά και διαδικαστικά εμπόδια, ώστε η πρόσβαση στην εκπαίδευση να είναι ελεύθερη και απρόσκοπτη για όλα τα παιδιά.

Δεύτερον, δεν αποδεχόμαστε τα παιδιά να παραμένουν αποκλεισμένα στα στρατόπεδα και να φοιτούν σε ΔΥΕΠ εντός ή εκτός καταυλισμών. Να κλείσουν τώρα όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να μεταφερθούν τα παιδιά και οι οικογένειές τους σε ξενοδοχεία και σπίτια.

Τρίτον, απαιτούμε ίδρυση τμημάτων υποδοχής σε όλα τα σχολεία και στελέχωσή τους με μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Τέταρτον, απαιτούμε ισομερή κατανομή των προσφυγόπουλων στα πρωινά τμήματα των σχολείων και μέχρι να κλείσουν τα στρατόπεδα, πρόβλεψη για τη μεταφορά τους με μισθωμένα πούλμαν.

Πέμπτον, δωρεάν σίτιση και υγειονομική περίθαλψη για όλα τα παιδιά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το σχολείο πέρα από το γνωστικό έχει κι έναν επιπλέον ρόλο: Εντάσσει, κοινωνικοποιεί, φροντίζει και αγαπά όλα τα παιδιά. Για όσον καιρό λοιπόν κι αν μείνουν οι πρόσφυγες μαθητές και μαθήτριες στη χώρα μας, πρέπει να βρίσκονται εντός του δημόσιου σχολείου. Η πολύχρονη εμπειρία όλων μας από τη συνύπαρξη αλλόγλωσσων και ελληνόφωνων μαθητών, μόνο θετικά απο-

τελέσματα έχει να επιδείξει. Κι αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ή να κάνουμε πως το ξεχνάμε.

Τέλος, στην ερώτηση των προσφύγων μαθητών και μαθητριών πού είναι οι Έλληνες μαθητές, το κομμάτι της ζωντανής και μαχόμενης εκπαίδευσης οφείλει να απαντήσει ότι βρίσκονται στο ίδιο θρανίο, καθισμένοι δίπλα δίπλα.

Ντίνα Ρέππα

Σύλλογος Αριστοτέλης

Συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών «Αριστοτέλης» και από τις Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις.

Θα το πω κοφτά και καθαρά χωρίς συνδικαλιστικές κοσμιότητες και χωρίς political correct: Διάφορες τοποθετήσεις που ακούστηκαν από αυτό το βήμα και από τις παρατάξεις που εισηγούνται, είναι, για να μιλήσουμε με σαφήνεια, συντηρητική παλινόρθωση, βαθιά οπισθοδρόμηση, ξενοφοβική ρατσιστική φωνή. Και μάλιστα όχι μόνο για την εκπαίδευση αλλά και γι' αυτή. Προωθούν την εκπαίδευση του αποκλεισμού, των διακρίσεων, της εξαίρεσης και της γκετοποίησης.

Γιατί δεν αμφιβάλλει κανείς εδώ μέσα ότι οι πρόσφυγες είναι τα σύγχρονα θύματα του καπιταλιστικού πολέμου. Αυτού του καπιταλισμού που δε θέλετε να τον πιάνετε στο στόμα σας, είναι λέξη απαγορευμένη για τις κυρίαρχες συστημικές δυνάμεις, ανάμεσά τους βέβαια και του ΣΥΡΙΖΑ, της σημερινής κυβέρνησης.

Γιατί ξέρετε πολύ καλά πως σήμερα το σύστημα σοδομεί πάνω σε λαούς και τόπους για ν' ανακάμψει την καπιταλιστική κερδοφορία του, όπως κάνει κι εδώ με τα μνημόνια. Ο παρανομαστής του προσφυγικού ζητήματος είναι η καπιταλιστική κρίση. Οι πόλεμοι και η ακραία φτώχεια που δημιουργούν οι οικονομικοί και πολεμικοί ανταγωνισμοί.

Γιατί ξέρετε πολύ καλά πως ο καπιταλισμός της γραβάτας, της Samsonite και των ήρεμων επενδυτικών συζητήσεων έχει τελειώσει. Τα κράτη γίνονται ντίλερ των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων, τα όπλα είναι πάνω στο τραπέζι και δεν έχουν κανένα πρόβλημα να καταστρέψουν λαούς και τόπους ολόκληρους. Αυτοί είναι οι πρόσφυγες, γι' αυτό υπάρχει το προσφυγικό.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι Αμερικάνοι, η Ρωσία, όλοι αυτοί έχουν παίξει τεράστιο ρόλο στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Η Ελλάδα έγινε ευρωενωσιακός ανθρωποφύλακας, ειδικά μετά τη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία που ψήφισε η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και υποστήριξαν τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή τα κόμματά σας.

Η Frontex και οι ΝΑΤΟϊκές φρεγάτες κάνουν βόλτα στο Αιγαίο. Η Αυστρία, σας θυμίζω, έχει μαζέψει τα τιμαλφή των προσφύγων. Στην Αγγλία μαρκάρουν τα σπίτια τους και στην Ελλάδα ο τόπος γέμισε για πρώτη φορά τον 21^ο αιώνα με στρατόπεδα συγκέντρωσης, τόπους εξορίας όπως κάποτε γνώρισαν οι κομμουνιστές σ' αυτό τον τόπο!

Αυτή είναι η πραγματικότητα του προσφυγικού. Κι όποιος κάνει πως δεν το βλέπει, απλώς ψεύδεται. Εμείς δεν πιστεύουμε στην αφέλεια. Οποιαδήποτε πρόταση είναι αντίστοιχη μ' αυτής της κυβέρνησης και δε λέει καθαρά, τα προσφυγόπουλα στα πρωινά σχολεία, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, είναι βαθιά επικίνδυνη. Και είναι βαθιά επικίνδυνη και για τα ελληνόπουλα και θα το εξηγήσω αμέσως.

Γι' αυτό και θα την πολεμήσουμε μέχρι εσχάτων. Είναι μια πολιτική και μια πρόταση, αν αυτή την πρόταση κατεβάσετε, που δε χρησιμοποιεί τις ίδιες εξωνημένες φράσεις με τους γονείς του Ωραιόκαστρου ανοιχτά και καθαρά, αλλά χρησιμοποιεί το ίδιο αποτέλεσμα. Έχει άλλο πρόλογο, αλλά ίδιο κυρίως θέμα και ίδιο επίλογο.

Τι έλεγαν οι γονείς στο Ωραιόκαστρο; «Δε μπορούμε να δεχτούμε τα προσφυγόπουλα γιατί το κράτος δε δίνει λεφτά, γιατί δεν έχουμε καθαρίστριες, γιατί δεν έχουν κάνει εμβόλια». Τί λέει οποιαδήποτε πρόταση βάζει όρους και προϋποθέσεις στα παιδιά για τα πρωινά σχολεία; Λέει πολύ απλά «έχουμε μνημόνια, λεφτά δεν έχουμε, άρα δε μπορούμε να έχουμε τμήματα υποδοχής, δε μπορούμε να έχουμε μαζικούς διορισμούς, δε μπορεί να έχουμε μικρά τμήματα, άρα έξω τα προσφυγόπουλα από τα πρωινά σχολεία».

Είναι επίσης μια πολιτική που την ακολουθεί η κυβέρνηση μέσω των ΔΥΕΠ και της άρνησης να εντάξει όλα τα παιδιά στα πρωινά σχολεία και ξαναλέω, το ερώτημα αυτό το απευθύνω και στον εισηγητή, είναι μια πολιτική και μια πρόταση που στην πραγματικότητα, είναι βαθιά κυβερνητική, είναι Συριζέικη. Όλοι εσείς που υποτίθεται ότι μιλάτε ενάντια στην κυβέρνηση, την πολιτική της κυβέρνησης στο συγκεκριμένο ζήτημα ευνοείτε.

Είναι μια πρόταση όμως, συνάδελφοι, βαθιά επικίνδυνη. Και το λέω με πολύ κατηγορηματικό και αποφασιστικό τρόπο. Γιατί στον παρανομαστή της, ευνοεί τον εμφύλιο των φτωχών και τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Να μείνουν οι πρόσφυγες έξω από τα πρωινά σχολεία γιατί δεν έχουμε υποδομές. Μόνο που την εποχή της πιο βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, το σύστημα γεννά εκθετικά τη φτώχεια και περικλύπτει ό,τι περισσεύει.

Σήμερα τους πρόσφυγες, αύριο τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Γιατί το σχολείο δε μπορεί να έχει τμήμα ένταξης, δε μπορεί να έχει παράλληλη στήριξη. Γι' αυτό και είναι επικίνδυνη πρόταση και για τα ελληνόπουλα και για τα ντόπια παιδιά. Και μεθαύριο, το σχολείο δε θα αποδέχεται τα φτωχά παιδιά των άνεργων γονιών, γιατί δε συνεισφέρουν στην καπιταλιστική ανάπτυξη και στο ΑΕΠ και δεν πληρώνουν φόρους. Γι' αυτό είναι βαθιά επικίνδυνη.

Γιατί αν κυριαρχήσει ο πόλεμος ανάμεσα στους φτωχούς, οι αφεντάδες του κόσμου θα μας μασήσουν όλους. Έτσι, μ' ετούτες κι εκείνες τις δικαιολογίες του Ωραιόκαστρου, της κυβέρνησης, της Χίου και πάει λέγοντας, τα προσφυγόπουλα καταδικάζονται να ζουν στα γκέτο των στρατοπέδων μαζί με τους γονείς τους και τις οικογένειές τους, να πηγαίνουν σε γκέτο τμήματα μόνο για πρόσφυγες, μακριά

από τα υπόλοιπα παιδιά. Η πρόταση που βάζει όρους και προϋποθέσεις κρατά τα παιδιά αυτά μακριά από τα κανονικά σχολεία, κάποιες απογευματινές ώρες όταν όλα κλείνουν, σαν τους λεπρούς, να μην τους βλέπουμε, να μην τους ακούμε, να μην τους μυρίζουμε. Γιατί σ' αυτό το σύστημα, ό,τι περισσεύει πρέπει να εξαφανίζεται.

Και το απευθύνουμε σε όλες τις πτέρυγες και στο ΠΑΜΕ. Όχι μασημένα λόγια και καταγγελτικές ανακοινώσεις, όπως πέρσι στον Αριστοτέλη που μας καταγγείλατε γιατί γράψαμε προσφυγόπουλα στα πρωινά σχολεία χωρίς να υπάρχουν από την αρχή όλες οι υποστηρικτικές δομές. Οι πρόσφυγες είναι οι σύγχρονοι δραπετές από τα πιο βάρβαρα καπιταλιστικά Άουσβιτς! Η υπεράσπισή τους είναι η υπεράσπιση των φτωχών και των κατατρεγμένων, των πιο πληττόμενων κομματιών της τάξης μας, των εργατών! Δε θέλει μισόλογα αυτή η υπεράσπιση!

Την ίδια στιγμή οι ΔΥΕΠ ευνοούν τους φασίστες. Στο Ικόνιο και στο Ωραιόκαστρο πήγαν οι φασίστες που τα παιδιά πήγαιναν απόγευμα. Εμείς που γράψαμε τα προσφυγόπουλα στα πρωινά σχολεία στον Άγιο Παντελεήμονα, εκεί που η Χρυσή Αυγή έχει 25%, δεν άνοιξε ούτε ρουθούνι. Τα εκπαιδευτικά Σωματεία και ο Συντονισμός για το Προσφυγικό/Μεταναστευτικό πρωτοστάτησαν και έγραψαν τα προσφυγόπουλα των στρατοπέδων στα πρωινά σχολεία και νηπιαγωγεία.

Γελαστήκατε λοιπόν αν νομίζετε πως για μας, τη μαχόμενη εκπαίδευση, η εκπαίδευση των προσφυγόπουλων είναι δευτερεύον ζήτημα.

Λέω λοιπόν με πολύ καθαρό τρόπο: Τούτο το συνέδριο μπορεί να βγάλει μόνο μία απόφαση: Όλα τα παιδιά χωρίς όρους και προϋποθέσεις στα πρωινά σχολεία και την ίδια στιγμή αγώνας για όλες τις υποδομές που είπαν και προηγουμένως οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες.

Γιατί ξέρετε, για μας υπάρχουν βασικά πράγματα: Με πείσμα και ασάβινη επιμονή, είμαστε χαλκέντεροι και πρέπει να το πάρете απόφαση. Γιατί είμαστε κι επαναστάτες κι όχι μόνο ριζοσπάστες και αγωνιστές. Και ξέρουμε πως τούτη την εποχή πρέπει να πρωτοστατήσουμε.

Να πρωτοστατήσουμε ώστε να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τα οποία αρνείστε να μιλήσετε. Και οι πρόσφυγες κι οι μετανάστες να ενταχθούν μέσα στον οικιστικό ιστό κανονικά, σε σπίτια με όλα τα δικαιώματα στην παιδεία, στην υγεία, στην εργασία, στη μετακίνηση.

Και ταυτόχρονα θα συμβάλλουμε και θα πρωταγωνιστήσουμε για ένα μεγάλο αντιιμπεριαλιστικό, αντιπολεμικό, αντικαπιταλιστικό, επιτρέψτε μου να πω, κίνημα, έτσι ώστε να γίνουμε ο κρίσιμος κρίκος και στην Ελλάδα ν' ορθώσουμε τη φωνή μας και φραγμό να σηκώσουμε απέναντι στα μνημόνια ώστε η ελληνική κυβέρνηση να μη μπορεί να παίζει επικίνδυνα παιχνίδια στην περιοχή, στη Αίγυπτο και στη Λιβύη, με τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Τέλος, αν μου επιτρέπετε συνάδελφοι, εμείς μιλάμε για την κοινωνική απελευθέρωση. Και αυτές τις ιδέες θα ξαναφέρουμε στην επιφάνεια. Γιατί οι πρόσφυγες στο λιμάνι, στη μεγάλη διαδήλωση που κάναμε πέρυσι το Μάη, τραγου-

δούσαν εκτός των άλλων και το «Bella Ciao». Μαζί τους λοιπόν, για την απελευθέρωση της κοινωνίας από την εκμετάλλευση και τους πολέμους.

Σεραφείμ Ρίζος

Σύλλογος Χανίων

Είμαι μέλος των Παρεμβάσεων - Κινήσεων - Συσπειρώσεων. Μέσα σε αυτό το Συνέδριο, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο παλιός κυβερνητικός συνδικαλισμός είτε χρησιμοποιώντας πολιτικά επιχειρήματα, είτε ένα φαιδρό λιβανιστήρι προς τον Πρόεδρο και τους νόμους της Γιαννάκου, προσπαθεί να δημιουργήσει ένα κλίμα παλινόρθωσης όχι απέναντι στο νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό, αλλά εις βάρος ολόκληρης της εκπαιδευτικής αριστεράς, εις βάρος πρώτα και κύρια της βάσης του κλάδου και των αγώνων.

Αυτή η απόπειρα δεν στοχεύει απλά στην κυβερνητική πολιτική, αλλά τη χρησιμοποιεί για να μετατρέψει τον κλάδο σε χειροκροτητή των μνημονίων και του φθηνού, ευέλικτου σχολείου της αγοράς. Αυτό το είδαμε χτες, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στη στάση που κράτησαν η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ στο ζήτημα του Ψηφίσματος συμπαραστάσης στους συμβασιούχους. Αρνήθηκαν απ' τη μια πλευρά να υιοθετήσει ο κλάδος το αίτημα για μονιμοποίηση των συμβασιούχων και από την άλλη αποδεχτήκαν τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθαγιάζοντάς τις. Αποδέχτηκαν τις θέσεις της ΚΕΔΕ. Αυτό το διαπιστώνουμε και μέσα στις τοποθετήσεις των συναδέλφων τόσο της ΔΗΣΥ, όσο και της ΔΑΚΕ.

Μας λένε ότι φταίνε οι ιδεοληψίες της Αριστεράς. Μας λένε ότι φταίει ο λαϊκισμός της Αριστεράς. Αυτό το οποίο δεν λένε όμως είναι ότι είμαστε σ' αυτή την κατάσταση όχι γιατί ο Τσίπρας έσκισε τα μνημόνια, αλλά γιατί τα αποδέχτηκε. Αυτό που δεν λένε είναι ότι είμαστε εδώ, όχι γιατί η κυβέρνηση εφάρμοσε το παραμικρό αριστερό πρόγραμμα, αλλά γιατί υιοθέτησε πλήρως τις νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες για τη λειτουργία της αγοράς και υιοθέτησε τις απόψεις της «μεγάλης φιλελεύθερης παράταξης» που έλεγε ότι τα μνημόνια είναι αυτά τα οποία θα φέρουν την ανάπτυξη. Φυσικά μέσα σε συνθήκες έντασης της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης αυτός ο ισχυρισμός μπορεί να ακουστεί μόνο ως το πιο σύντομο ανέκδοτο. Το πιο σύντομο κακόγουστο ανέκδοτο.

Ξεχνάτε να μας πείτε πού λογοδοτεί, συναδέλφισσες της δεξιάς πτέρυγας η πολιτική του Υπουργείου, η πολιτική της αξιολόγησης, της αδιοριστίας, των συγχωνεύσεων, των κλεισιμάτων. Λογοδοτεί στη βαρβαρότητα των πρωτογενών πλεονασμάτων της τάξης του 4,5 και 5%, που οι πολιτικοί σας φορείς πιέζανε να τα ψηφίσει η κυβέρνηση και να τα αποδεχθεί ακόμα νωρίτερα, χωρίς πολλά-πολλά.

Ξεχνάτε να μας πείτε ότι οφείλεται στις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του ευρωπαϊσμού σας, δηλαδή, που αποτελεί το DNA της άποψής σας και της ύπαρξής σας. Ξεχνάτε να μας πείτε

ότι λογοδοτεί στους νόμους της Διαμαντοπούλου και του Αρβανιτόπουλου που έρχεστε σήμερα να τους υπερασπιστείτε.

Ό,τι και να λέει ο συνάδελφος ο Μαγκανάρης είναι στο DNA σας η πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων. Είναι στο DNA σας η πολιτική του φτηνού, ευέλικτου σχολείου της αγοράς, των άγριων περικοπών, των παγωμένων και πλημμυρισμένων κτιρίων που κάνουνε μάθημα σ' αυτά παιδιά που υποσιτίζονται και τουρτουρίζουν, των ελαστικών σχέσεων εργασίας, της εργασιακής ομηρίας των αναπληρωτών και παλιότερα των ωρομισθίων, της επιχειρηματικότητας, της διαρκούς αξιολόγησης των κλεισιμάτων και των συγχωνεύσεων.

Δεν ξεχνάμε τους αγώνες που έχουμε δώσει. Δεν είναι η ΔΑΚΕ, και το Προεδρείο της ΔΟΕ συνάδελφοι, που μπήκατε μπροστά για να αποκρουστεί η αξιολόγηση το '14. Είναι οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που όπως και το '14 έτσι και τώρα θα σταθούν εμπόδιο μην πειθαρχώντας, μην υπακούοντας στις εντολές των Υπουργείων και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Έτσι θα αντιμετωπίσουμε με ενιαία απεργιακή δράση την αξιολόγηση. Έτσι θα μετατρέψουμε σε επιθετικό κλίμα ενάντια στις περικοπές, ενάντια στην αδιοριστία, για ένα μαζικό κίνημα προσλήψεων σε συντονισμό με τους υπόλοιπους κλάδους του Δημοσίου.

Όλη η πέρα της κυβέρνησης Αριστερά πρέπει να καθίσει σ' αυτό το μετερίζι ενωμένη όπως και με το Ψήφισμα. Και απεργιακά και εκλογικά.

Σταυρούλα Τσακανίκα

(Σύλλογος Γλυφάδας – Βάρης – Βούλας-
Βουλιαγμένης)

Πέρυσι τέτοια εποχή, η 85^η Γενική Συνέλευση πήρε μια σημαντική απόφαση για την προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Μια απόφαση η οποία δόθηκε αγώνας να περιέχει και την αντίθεση μας στο νέο ολοήμερο Νηπιαγωγείο το οποίο τελικά μας ήρθε από το Υπουργείο μαζί με τα πανηγύρια του Δεκαπενταύγουστου.

Ακούσαμε στην έκθεση πεπραγμένων ότι η Ομοσπονδία θωράκισε με επιθετικές ενέργειες την Προσχολική και το Νηπιαγωγείο. Κι εδώ λέω: Να γελάσουμε ή να κλάψουμε; Η ΔΟΕ πιάστηκε από τη βάση και σύρθηκε για να βγάλει τελευταία στιγμή απόφαση και πρακτικό για τα αμιγή τμήματα και την αλλαγή της βάρδιας το Σεπτέμβρη. Και την ώρα που εκατοντάδες συναδέλφισσες συγκρουάμαστε στα σεμινάρια των σχολικών συμβούλων, συνδικαλιστές των γνωστών, δυστυχώς παρατάξεων, ιδιαίτερα στην επαρχία, έλεγαν σε συναδέλφους να συνειδητούν κι ότι δε γίνεται τίποτα.

Την ώρα που οι σχολικοί σύμβουλοι επέστρεφαν τα προγράμματα αθεώρητα, οι νηπιαγωγοί ζητούσαν στήριξη. Από πού; Από τη ΔΟΕ φυσικά! Καμία ανταπόκριση. Έτσι που τα έκαναν οι νηπιαγωγοί, ας τα βγάλουν πέρα μόνες τους. Ξέρετε κάτι συνάδελφοι; Τα βγάλαμε πέρα. Μέσα από τους Συλλόγους μας τα βγάλαμε πέρα που μας στή-

ριζαν, μέσα από τις Επιτροπές Νηπιαγωγών, μέσα από το Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Κατατέθηκε από τη ΔΟΕ αίτηση ακύρωσης του νέου ολοήμερου Νηπιαγωγείου. Αυτή όμως πάει από αναβολή σε αναβολή. Στο δια ταύτα όμως εμείς στα Νηπιαγωγεία τί κάναμε; Το Υπουργείο ζήτησε στις φετινές εγγραφές να χωρίσουμε τα παιδιά σε τμήματα απ' τον Ιούνη. Σαν Παρεμβάσεις ζητήσαμε στα τέλη του Μάη να βγει απόφαση που να καλεί σε δημιουργία αμιγών τμημάτων, σε ό,τι δηλαδή είχαμε αποφασίσει και πέρυσι από τη Γενική μας Συνέλευση αλλά και το Σεπτέμβρη βάσει των πρακτικών που η ίδια η ΔΟΕ πρότεινε. Δε πάρθηκε όμως απόφαση. Ας αναλογιστεί ο καθένας γιατί και με ευθύνη ποιων παρατάξεων.

Από αυτήν εδώ τη συνέλευση θα πρέπει να πάρουμε απόφαση για όλα αυτά, για τα αμιγή τμήματα- όπου υπάρχει η δυνατότητα να γίνουν- και για την εναλλαγή της βάρδιας. Έχουμε να γυρίσουμε στα σχολεία και από Σεπτέμβρη να δούμε τί θα κάνουμε. Πρόκειται για ένα άμεσο πρακτικό και ουσιαστικό ζήτημα.

Μεγάλη η αγωνία και ο προβληματισμός των συναδέλφων για τις αλλαγές που έφερε το νέο ολοήμερο, οι νόμοι Φίλη αλλά και για όλες τις οργανωμένες κινήσεις για την ενιαία προσχολική, Ο έως 6 ετών που αφήνει περιθώρια σε κάθε είδους φορείς, ομάδες ή επιχειρήσεις, να βάζουν για άλλη μια φορά στο στόχαστρο δημόσια δομή εκπαίδευσης, αυτή του Νηπιαγωγείου δηλαδή και ό,τι αυτό συνεπάγεται εργασιακά, επιστημονικά, παιδαγωγικά.

Με δεδομένη την ανάγκη η προσχολική εκπαίδευση να αντιμετωπιστεί στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης και παιδαγωγικά εμπειριστωμένης πρότασης για την 14χρονη υποχρεωτική δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, το ΔΣ του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ πρότεινε στα μέσα της φετινής χρονιάς την οργάνωση και υλοποίηση ημερίδας με θέμα: «Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση: μια ανάγκη στη σύγχρονη πραγματικότητα» και κινούνταν στην κατεύθυνση οργάνωσης της με συμμετοχή πανεπιστημιακών καθώς και εκπροσώπων φορέων υπεράσπισης δικαιωμάτων των παιδιών. Το ΔΣ της ΔΟΕ ναι μεν δεν διαφώνησε με την ημερίδα αλλά δεν πήρε τελικά και κάποια απόφαση για τη διεξαγωγή της με αποτέλεσμα να μην πραγματοποιηθεί ποτέ.

Προχωράμε στις εξαγγελίες του Γαβρόγλου. Τέτοιες μέρες, τέλη Ιούνη, υποτίθεται ότι θα θεσμοθετούσε τη 2χρονη προσχολική, αυτό είχαμε ακούσει στην αρχή από τον Υπουργό. Όπως βέβαια είχαμε ακούσει ότι θα διόριζε και 20.000 αναπληρωτές. Τρεις μέρες μετά την πρώτη δήλωση, ο Πρωθυπουργός λέει πως σκοπεύει να τη θεσμοθετήσει σε βάθος τριετίας αλλά μπορεί με ανάθεση και σε άλλο φορέα κι όχι αποκλειστικά στο δημόσιο Νηπιαγωγείο.

Τάζουν δηλαδή δια στόματος Πρωθυπουργού κομμάτι της υποχρεωτικής εκπαίδευσης σε άλλο φορέα κι εμάς ποια η αντίδρασή μας; Στη συνάντησή με τη ΔΟΕ αμέσως μετά, ο Γαβρόγλου λέει πως θα εξετάσει στο τέλος της τριετίας αν υπάρχει η αναγκαιότητα και η δυνατότητα να πάνε τα προ-

νήπια «στις κυρίες με τα τακούνια». Ξέρετε κάτι; Ένα καλό έχουν τα τακούνια: Δεν επιτρέπουν τις κωλοτούμπες!...

Από και πέρα τα πράγματα γνωστά, η ΚΕΔΕ, Επιστημονικοί Σύλλογοι Βρεφονηπιοκόμων, Δημαρχαίοι...όλοι ορέγονται το Νηπιαγωγείο. Φυσικά όχι μόνο το Νηπιαγωγείο αλλά και άλλα κομμάτια της εκπαίδευσης γιατί το ένα ακολουθεί το άλλο. Επικοινωνιακός πόλεμος και λάσπη από παντού. Η ΔΟΕ πού ήταν; Πού ήταν για ν' αναλάβει την υπεράσπιση της 2χρονης προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης; Πού ήταν για ν' αναλάβει την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των νηπιαγωγών αλλά και των νηπίων;

Πού ήταν στη συγκέντρωση για την Προσχολική στις 16 Ιούνη; Εννοώ που ήταν ουσιαστικά και όχι μόνο για να εκδώσει αποφάσεις. Μια απόφαση μπορεί να βγει συνάδελφοι αλλά αν δεν την προχωρήσουμε, δεν την δουλέψουμε, δεν την υλοποιήσουμε και δεν την υπηρετήσουμε πραγματικά όλοι μας, τότε είναι κενός λόγος.

Τρία πανεπιστημιακά Τμήματα Νηπιαγωγών και τρία ΤΕΙ Βρεφονηπιοκόμων συνεδρίασαν για την ενοποίηση των Σχολών Νηπιαγωγών και Βρεφονηπιοκόμων. Η ΔΟΕ το γνώριζε, όπως γνώριζε και για την απόφαση της Συνόδου των Προέδρων και Κοσμητόρων για πλήρη ανατροπή του περιεχομένου και της δομής των παιδαγωγικών σχολών. Ποιες κινήσεις έχει κάνει για αυτά;

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι κινήσεις που έκανε φέτος η Ομοσπονδία ήταν τόσες, ώστε να μπορεί ίσα-ίσα να δικαιολογηθεί. Κι όσες έγιναν, έγιναν κάτω από την πίεση των Συλλόγων, της περσινής μας απόφασης και κυρίως των εκπαιδευτικών της βάσης. Η Ομοσπονδία όμως ελέγχεται και κρίνεται όχι μόνο για όσα έκανε αλλά και για

όσα δεν έκανε και όφειλε να κάνει στην κρίσιμη αυτή περίοδο.

Πολύ φοβάμαι ότι σε μεγάλο βαθμό δεν τα έκανε εσκεμμένα και συνειδητά με επιλογή συγκεκριμένων παρατάξεων και για εξυπηρέτηση συγκεκριμένων εκπαιδευτικών σχεδιασμών. Αν κάνω λάθος, διαψεύστε με πράξεις και όχι μόνο με λόγια. Ευχαριστώ .

Γιώργος Χρόνης

Σύλλογος εκπαιδευτικών «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ»

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΚΑΙ ΚΕΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ: Μια ακόμη σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Για μια ακόμη σχολική χρονιά δεν έγιναν διορισμοί. 9.500 διορισμούς είχαν τάξει Μπαλτάς-Κουράκης-με προτεραιότητα στην ειδική αγωγή-, 20.000 ο Φίλης. Τίποτα από αυτά δεν έγινε πραγματικότητα. Σήμερα ο Γαβρόγλου ισχυρίζεται ότι χρειάζονται-και θα γίνουν-τουλάχιστον 10.000 διορισμοί. Το πότε όμως δε μας το λέει. Και έτσι χιλιάδες αναπληρωτές, με 10 και 15 χρόνια υπηρεσίας, 35 και 40 χρονών, με 2 και 3 παιδιά εξακολουθούν να είναι όμηροι της κάθε κυβέρνησης. Αν και μείωσαν τις ώρες των μαθημάτων και αφαίρεσαν μαθήματα, ώστε να σχολάμε 1.15μ.μ., δεν κατόρθωσαν από τις περισσευούμενες ώρες των μόνιμων εκπαιδευτικών να καλύψουν όλα τα κενά. Καθόλη τη διάρκεια της χρονιάς υπήρξαν κενά τόσο σε δασκάλους όσο και σε νηπιαγωγούς, αλλά και σε ειδικότητες, που δημιούργησαν προβλήματα στην ομαλή λειτουργία των σχολικών μονάδων. Υπολογίζεται ότι φέτος εργάστηκαν Α/ΘΜΙΑ και Β/ΘΜΙΑ εκπαίδευση, γενική και ειδική αγωγή, λιγότεροι αναπληρωτές από πέρσι. Αυτός ήταν ο στόχος της μείωσης του ωραρίου και όχι βέβαια το καλό των μαθητών.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ: Πέρσι είχαμε μετακινήσεις νηπίων με αποτέλεσμα σύμπτυξη ή και κατάργηση τμημάτων, ώστε οι περισσευούμενες νηπιαγωγοί να καλύψουν λειτουργικά κενά, ώστε να προσληφθούν λιγότερες αναπληρώτριες. Φέτος παρατηρήσαμε ότι έγιναν αλλαγές ορίων στα νηπιαγωγεία. Όσον αφορά τη Διεύθυνσή μας, ζητήσαμε σχετικά στοιχεία. Μας απάντησαν ότι από τη μία θα υπάρξει αύξηση τμημάτων, καθώς θα μπορείς με μικρότερο αριθμό παιδιών να δημιουργείς ολοήμερο τμήμα και από την άλλη ότι θα χαθούν θέσεις νηπιαγωγών στα κλασσικά νηπιαγωγεία λόγω του μικρού αριθμού των μαθητών. Δεν πήραμε ξεκάθαρη απάντηση, αν θα υπάρξει μείωση ή αύξηση των τμημάτων σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Παράλληλα, ενώ το υπουργείο ανακοίνωσε ότι του χρόνου θα ισχύσει η 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις, το πήραν πίσω κάτω από διάφορες πιέσεις για να το ξαναδούν σε βάθος τριετίας.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ: Είχαμε την απόφαση του Στε. Οι σύλλογοι διδασκόντων-και κυρίως οι αανπληρωτές- δε νομιμοποιούνται να επιλέγουν τους διευθυντές τους. Από τη μία υποβαθμίζεται ο ρόλος του συλλόγου διδασκόντων και από την άλλη υποβιβάζουν τους αναπληρωτές σε κατώτερους εκπαιδευτικούς. Και ποιοι είναι οι κατάλληλοι; Τα υπηρεσιακά συμβούλια που στην πλειοψηφία τους αποτελούνται από διορισμένα κομματικά στελέχη της εκάστοτε κυβέρνησης, που θα αξιολογήσουν τους υποψήφιους μέσα από την προϋπηρεσία τους, τα πτυχία τους και τη συνέντευξη. Ό,τι συνέβαινε και παλιότερα. Οι συνδικαλιστές και όσοι έχουν μπάρμπα στην Κορώνη να έχουν τη μερίδα του λέοντος. Και λένε μερικοί: < Μα η κυβέρνηση ήθελε να ψηφίσουν οι συνάδελφοι, αλλά τους έδεσε τα χέρια η δικαστική απόφαση >. Απαντώ: < Δικαστική απόφαση υπήρξε και για τις μειώσεις μισθών και συντάξεων που κρίθηκαν παράνομες. Είδατε την κυβέρνηση να την ακολουθεί; Γιατί δεν έκανε και το ίδιο με τις επιλογές των διευθυντών; Άλλα μέτρα και άλλα σταθμά; Βολεύτηκε με την απόφαση και σαν Πόντιος Πιλάτος ένιψε τα 5 χείρας της >. Η επιλογή να γίνεται από τους συλλόγους χωρίς να λαμβάνονται υπόψη η προϋπηρεσία και τα πτυχία. Ο δε διευθυντής να είναι ανακλιπτός, αν ο σύλλογος κρίνει ότι δεν εκτελεί σωστά το έργο του. Αν θέλετε δε την προσωπική μου άποψη, δεν πιστεύω ότι ο διευθυντής είναι απαραίτητος στη λειτουργία ενός σχολείου. Μπορεί ο σύλλογος να λειτουργήσει μια χαρά αρκεί να υπάρχει ανάμεσα στα μέλη του συνεργασία και αλληλοσεβασμός.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΩΝ: Στον καταυλισμό του Σκαρμαγαγκά ζουν 650 παιδιά, περίπου, διαφορετικών εθνικοτήτων. Οι γονείς 250 παιδιών από αυτά, έκαναν αίτηση να φοιτήσουν τα παιδιά τους σε σχολεία της Γ΄ Αθήνας. Η θέση της Διεύθυνσης, αφού προηγήθηκαν συναντήσεις με δημάρχους, αντιδημάρχους, γονείς, ήταν να φοιτήσουν στην απογευματινή βάρδια 2-6, απομονω-

μένα από τα Ελληνόπουλα για να μην υπάρξουν αντιδράσεις από τις τοπικές κοινωνίες και ακραίες αντιδράσεις τύπου Χρυσής Αυγής. Η θέση των εκπαιδευτικών των συλλόγων της Γ΄ Αθήνας ήταν τα παιδιά να φοιτήσουν στην πρωινή ζώνη μαζί με τα Ελληνόπουλα, ώστε με την άμεση επαφή να μάθουν τη γλώσσα γρηγορότερα. Το αρνήθηκαν κατηγορηματικά και μας αποκάλεσαν μειοψηφία. Φαίνεται ότι πιο αρμόδιοι από τους εκπαιδευτικούς για να ασκούν εκπαιδευτική πολιτική είναι οι δήμαρχοι, οι αντιδήμαρχοι, οι γονείς και η Χρυσή Αυγή. Προσπαθήσαμε και καταφέραμε να γράψουμε από την αρχή της σχολικής χρονιάς προσφυγόπουλα στην πρωινή ζώνη, παρά τη σθεναρή αντίδραση που συναντήσαμε με το επιχείρημα των ελλιπών δικαιολογητικών. Σήμερα στο Αιγάλεω, στο Χαϊδάρει και στο Ίλιον φοιτούν προσφυγόπουλα στην πρωινή ζώνη, που στην πλειοψηφία τους δε μένουν σε καταυλισμούς, αλλά στον ιστό της πόλης, φιλοξενούμενα από δημότες και φορείς. Έχουν εγκλιματιστεί πλήρως, δεν υπάρχουν προβλήματα με τα Ελληνόπουλα και τους γονείς τους, έχουν κάνει μεγάλη πρόοδο στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Αυτό μας δικαιώνει που επιμένουμε να φοιτήσουν στην πρωινή ζώνη και όχι στην απογευματινή. Τον Φεβρουάριο περίπου 200 προσφυγόπουλα ξεκίνησαν να φοιτούν στη ζώνη 2-6 το απόγευμα σε 6 σχολεία, 2 του Αιγάλεω, 2 του Χαϊδαρίου, 2 του Περιστερίου.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΙΝΗ ΖΩΝΗ. ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

ΔΙΩΞΕΙΣ ΑΙΡΕΤΩΝ: Τον Φεβρουάριο ολοκληρώθηκε τελεσίδικα και η τελευταία από τις μηνύσεις που μας είχαν υποβάλει-εμένα και του Παντελή Βαϊνά-υποψήφιοι διευθυντές λόγω της χαμηλής βαθμολογίας που τους είχαμε βάλει στις κρίσεις του 2011 εξαιτίας της αντισυναδελφικής και της αυταρχικής τους συμπεριφοράς. Παρά τις προσπάθειες των μνηστών και των μαρτύρων τους να μας παρουσιάσουν ως εγκληματίες, το δικαστήριο μας αθώωσε ομόφωνα ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα. Θέλω να ευχαριστήσω, για μια ακόμη φορά, όλους εκείνους τους συναδέλφους, που μας συμπαράσταθηκαν τα τελευταία 6 χρόνια είτε με ατομικές υπογραφές συμπαράστασης είτε με ψηφίσματα συμπαράστασης είτε με τη φυσική τους παρουσία στα δικαστήρια και στις πειθαρχικές αίθουσες. Είναι μια ηθική νίκη, αλλά και μια νίκη του κινήματος. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών, ανεξάρτητα από τη θέση που βρισκόμαστε, απέναντι στην αυταρχικότητα στοχεύοντας σε ένα δημοκρατικό σχολείο.

Να είστε καλά.

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΥΠΩΠΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΓΕΛΗΣ ΕΡΝΕΣΤΟΣ
2. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
3. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ ΑΝΘΗ
4. ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ
5. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
6. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
7. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
8. ΒΑΡΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
9. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
10. ΒΕΖΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ
11. ΒΛΑΧΟΥ ΕΛΕΝΗ
12. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
13. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
14. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
15. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ
16. ΔΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ
17. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
18. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
19. ΔΟΜΟΥΖΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
20. ΔΡΑΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
21. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
22. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
23. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
24. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
25. ΙΑΚΩΒΟΥ ΝΕΝΑ
26. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
27. ΚΑΒΑΚΛΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
28. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
29. ΚΑΛΛΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
30. ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ
31. ΚΑΛΠΙΑ ΒΑΪΑ
32. ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
33. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
34. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
35. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
36. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
37. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
38. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
39. ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΜΑΡΙΑ
40. ΚΟΛΟΖΗ ΜΑΡΙΑ
41. ΚΟΛΩΝΙΩΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
42. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
43. ΚΟΡΔΙΛΑΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ
44. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
45. ΚΟΤΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
46. ΚΟΤΡΙΔΗ ΑΘΗΝΑ
47. ΚΟΥΛΙΟΥΜΠΑΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
48. ΚΟΥΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
49. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
50. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
51. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
52. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
53. ΛΑΘΗΡΑ ΒΑΣΩ
54. ΛΑΘΗΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
55. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
56. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
57. ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
58. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
59. ΜΑΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ
60. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
61. ΜΑΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
62. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
63. ΜΕΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
64. ΜΗΤΣΟΥΡΑ ΗΛΕΚΤΡΑ
65. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
66. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
67. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
68. ΜΟΥΣΤΑΦΑΟΓΛΟΥ ΓΚΙΚΑΛΗ-ΑΛΙ
69. ΜΟΥΤΑΦΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
70. ΜΠΑΖΩΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
71. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
72. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ
73. ΜΠΟΥΡΔΟΜΠΟΥΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
74. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
75. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
76. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
77. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΥΛΙΝΑ
78. ΞΟΠΛΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
79. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
80. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
81. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
82. ΠΑΠΑΤΣΙΜΠΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
83. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
84. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
85. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
86. ΠΑΤΣΟΓΛΟΥ ΣΑΒΒΑΣ
87. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ
88. ΠΛΑΚΟΝΟΥΡΗ ΣΙΣΥ
89. ΠΟΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
90. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
91. ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
92. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
93. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
94. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
95. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
96. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΗΣ
97. ΣΑΜΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
98. ΣΓΑΤΖΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
99. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
100. ΣΙΜΗΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
101. ΣΙΟΥΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
102. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ ΣΟΦΙΑ
103. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
104. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
105. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
106. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
107. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
108. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
109. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
110. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
111. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
112. ΤΣΙΜΙΚΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
113. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
114. ΦΟΥΡΚΑΛΙΔΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ
115. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
116. ΧΑΛΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
117. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
118. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
119. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
120. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
121. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
122. ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΥΠΩΠΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΚΟΥΤΣΙΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
3. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ

ΥΠΩΠΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΑΓΓΕΛΗΣ ΕΡΝΕΣΤΟΣ
3. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
4. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ ΑΝΘΗ
5. ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ
6. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
7. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
8. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
9. ΒΑΡΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
10. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
11. ΒΕΖΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ
12. ΒΛΑΧΟΥ ΕΛΕΝΗ
13. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
14. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
15. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
16. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ
17. ΔΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ
18. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
19. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
20. ΔΟΜΟΥΖΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
21. ΔΡΑΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
22. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
23. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
24. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
25. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
26. ΙΑΚΩΒΟΥ ΝΕΝΑ
27. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
28. ΚΑΒΑΚΛΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
29. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
30. ΚΑΛΛΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
31. ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ
32. ΚΑΛΠΙΑ ΒΑΪΑ
33. ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
34. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
35. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
36. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
37. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
38. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
39. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
40. ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΜΑΡΙΑ
41. ΚΟΛΟΖΗ ΜΑΡΙΑ
42. ΚΟΛΩΝΙΩΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
43. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
44. ΚΟΡΔΙΛΑΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ
45. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
46. ΚΟΤΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
47. ΚΟΤΡΙΔΗ ΑΘΗΝΑ
48. ΚΟΥΛΙΟΥΜΠΑΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
49. ΚΟΥΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
50. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
51. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
52. ΚΟΥΤΣΙΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
53. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
54. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
55. ΛΑΘΗΡΑ ΒΑΣΩ
56. ΛΑΘΗΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
57. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
58. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
59. ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
60. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
61. ΜΑΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ
62. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
63. ΜΑΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
64. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
65. ΜΕΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
66. ΜΗΤΣΟΥΡΑ ΗΛΕΚΤΡΑ
67. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
68. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
69. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
70. ΜΟΥΣΤΑΦΑΟΓΛΟΥ ΓΚΙΚΑΛΗ-ΑΛΙ
71. ΜΟΥΤΑΦΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
72. ΜΠΑΖΩΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
73. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
74. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ
75. ΜΠΟΥΡΔΟΜΠΟΥΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
76. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
77. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
78. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
79. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΥΛΙΝΑ
80. ΞΟΠΛΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
81. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ
82. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
83. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
84. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
85. ΠΑΠΑΤΣΙΜΠΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
86. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
87. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
88. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
89. ΠΑΤΣΟΓΛΟΥ ΣΑΒΒΑΣ
90. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ
91. ΠΛΑΚΟΝΟΥΡΗ ΣΙΣΥ
92. ΠΟΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
93. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
94. ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
95. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
96. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
97. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
98. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
99. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΗΣ
100. ΣΑΜΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
101. ΣΓΑΤΖΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
102. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
103. ΣΙΜΗΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
104. ΣΙΟΥΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
105. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ ΣΟΦΙΑ
106. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
107. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
108. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
109. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
110. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
111. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
112. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
113. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
114. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
115. ΤΣΙΜΙΚΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
116. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
117. ΦΟΥΡΚΑΛΙΔΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ
118. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
119. ΧΑΛΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
120. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
121. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
122. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
123. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
124. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
125. ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σωτήρης Βαρελάς

Σύλλογος Υπαίθρου Θεσσαλονίκης

Συνάδελφοι,

Δε θέλουμε από αυτό το βήμα να αποτυπώσουμε για άλλη μια φορά όλα όσα έχουν συμβεί, αλλά να απαντήσουμε στο ερώτημα τι πρέπει να κάνουμε από εδώ και πέρα.

Είναι επείγον, αν θέλουμε να υπερασπιστούμε τις ζωές μας και τις ζωές των παιδιών μας, η κατάσταση της πτωπότητας και της απογοήτευσης που πλανάται στα σχολεία μας και ανάμεσά μας να αλλάξει.

Το κίνημά μας να ορθώσει ανάστημα για τον εαυτό του και όχι για να στηρίξει τον έναν ή τον άλλο διαχειριστή του συστήματος. Να ορθώσει ανάστημα απέναντι στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, να φωνάξει πως «δεν θα ζήσουμε με ψίχουλα», και μόνο ο οργανωμένος αγώνας και η πάλη των εργαζομένων έφεραν στο παρελθόν και μπορούν να φέρουν και σήμερα θετικά αποτελέσματα για τις ζωές μας και όχι οι διάφοροι «σωτήρες», που θέλουν το λαό θεατή στις εξελίξεις. Η συμμαχία μας με τους γονείς και τους μαθητές μας, καθώς και με τους υπόλοιπους εργαζόμενους μπορεί να ανακόψει την επίθεση και να οδηγήσει στην ανάκτηση των απωλειών που είχαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

ΖΗΤΑΜΕ ΑΠΟ ΣΑΣ ΝΑ ΣΤΗΡΙΞΕΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ. Κίνημα που δεν αποδέχεται σαν δεδομένους τους αντιλαϊκούς νόμους και τα μέτρα που πάρθηκαν, που παλεύει για επαναφορά μισθών και συντάξεων, των αποθεματικών των Ταμείων, του εφάραξ, την κατάργηση του «Νέου Σχολείου» της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της αγοράς.

Κίνημα που παλεύει να ενώσει τους εκπαιδευτικούς με τα άλλα λαϊκά στρώματα, τους εργατοϋπαλλήλους, τους αγρότες, τους ΕΒΕ, τη μαθητική νεολαία, όχι κίνημα που διασπά τους εργαζόμενους και μας απομονώνει από τους πραγματικούς μας συμμάχους.

Κίνημα που δεν αποδέχεται τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν αναγνωρίζει το χρέος, ως χρέος του ίδιου του λαού, που δεν συζητά πώς αυτό θα γίνει βιώσιμο (δηλαδή με ποιον τρόπο θα πληρώσει ο λαός ένα χρέος που δεν είναι δικό του) όπως κάνει και σήμερα η νέα κυβέρνηση. Κίνημα που να καλεί το λαό να αρνηθεί να πληρώσει το χρέος των βιομηχάνων, των τραπεζιτών. Γι' αυτό το κίνημα παλεύουμε.

Η αλλαγή των συσχετισμών, η ισχυροποίηση των συνεπών αγωνιστικών δυνάμεων, η ανασύνταξη του κινήματος σε συνθήκες καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, είναι επιτακτική ανάγκη.

Τι κίνημα έχουμε ανάγκη σήμερα, για να εμποδίσουμε και να ανατρέψουμε αυτούς που μας παίρνουν πίσω κατακτήσεις και δικαιώματα;

Σήμερα, έχουμε ανάγκη από: εκπροσώπους που θα είναι στην πρώτη γραμμή των αγώνων ενάντια στον αντιδραστικό κρατικό έλεγχο, τη λεγόμενη αξιολόγηση, τις απολύσεις, τις καταργήσεις-συγχωνεύσεις σχολείων εκπροσώπους, που θα παλεύουν για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για μονιμοποίηση των ελαστικά απασχολούμενων στην εκπαίδευση, ενάντια στις ελαστικές σχέσεις εργασίας, το σύγχρονο δολιχόριο των ΜΚΟ και των 5μηνων.

Πάνω σε αυτήν τη γραμμή και με αυτό το περιεχόμενο πάλης, επιδιώκουμε την ΕΝΟΤΗΤΑ όλων των εκπαιδευτικών, όλων των εργαζομένων, όλου του λαού, ανεξάρτητα από την ιδεολογική-πολιτική τοποθέτησή τους.

Κυβέρνηση και Ευρωπαϊκή Ένωση διαμορφώνουν ένα «νέο σχολείο», πιο άμεσα υποταγμένο στην ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων. Ένα σχολείο που θα αναζητά «χορηγούς», θα αποκρύπτει ή θα διαστρεβλώνει την ιστορική και επιστημονική αλήθεια, θα σακατεύει νεανικά μυαλά.

Σήμερα φανερώνονται πιο καθαρά, δύο επιλογές. Η πρώτη είναι πολυφορεμένη και με πολλά διαφορετικά κουστούμια που φέρνουν το ίδιο πικρό αποτέλεσμα για τη ζωή μας. Υποσχέσεις για βελτίωση της ζωής μας μέσα στη λυκοσυμμαχία της ΕΕ και της δικτατορίας του κεφαλαίου, με βαριές λαϊκές θυσίες που μοναδικό κερδισμένο έχουν μια χούφτα επιχειρηματικούς ομίλους που τις καρπώνονται. Η άλλη επιλογή είναι ο δρόμος της αποφασιστικής σύγκρουσης με τους μονοπωλιακούς ομίλους και τα συμφέροντά τους για να μη ζήσουμε σαν σύγχρονοι σκλάβοι!

Η ίδια η ζωή, η πλούσια πείρα, κυρίως των τελευταίων ετών αποδεικνύει περίτρανα ότι στο πλαίσιο της ΕΕ, της εξουσίας των μονοπωλίων, δε μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή λύση. Αποκαλύπτεται όλο και περισσότερο ο ρόλος της ΕΕ, ως μια λυκοσυμμαχία και δυνάστης της εργατικής τάξης, των λαών. Καταρρίπτονται οι μύθοι ότι είναι δήθεν "ένωση της αλληλεγγύης και απάνεμο λιμάνι για τους λαούς" όπως ισχυριζόταν η πλουτοκρατία και τα στηρίγματά της.

Η ελπίδα και η προοπτική βρίσκεται σε σύγκρουση μ' αυτές τις πολιτικές. Ούτε βήμα πίσω από την ικανοποίηση των δικαιωμάτων μας. Αγωνιζόμαστε για τη μονομερή ολοσχερή διαγραφή του χρέους, για την κατάργηση των αντεργατικών νόμων, για ρήξη με ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ και τους άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Ο αγώνας αυτός απαιτεί Σωματεία και Ομοσπονδίες που δε θα είναι κυβερνητικά φερέφωνα αλλά όργανα πάλης στα χέρια μας. Στη βάση αυτή, χρειαζόμαστε Συλλόγους και Ομοσπονδία, που θα είναι μακριά από κάθε λογική συναίνεσης, συμβιβασμού και εφικτού, θα έχουν ταξικό προσανατολισμό και γραμμή σύγκρουσης με κεφάλαιο, ΕΕ.

Να, γιατί πρέπει να αλλάξουν οι συσχετισμοί στα συνδικάτα και να, γιατί, κατά τη γνώμη μας, βασικό κριτήριο πρέπει να είναι τι αγώνες χρειάζονται, τι κίνημα έχουμε ανάγκη σήμερα, για να αλλάξουν τα πράγματα προς όφελός μας, για να αναμετρηθούμε με όλους αυτούς που κάνουν τη ζωή μας μαύρη και το μέλλον αβέβαιο.

Συνάδελφοι,

είτε με κρίση, είτε με ανάπτυξη, είτε με τη μορφή Μνημονίων, είτε με τη μορφή «προγραμμάτων», όποιο και αν είναι το μείγμα διαχείρισης της κρίσης, τα αντιλαϊκά μέτρα θα παραμείνουν και θα προστίθενται και άλλα. Εξάλλου, το ίδιο γίνεται και σε άλλες χώρες της ΕΕ, καθώς η αντιλαϊκή πολιτική αποτελεί στρατηγική της ΕΕ. Προσπαθούν με ψίχουλα και αυταπάτες να μας εξαπατήσουν, να μας βάλουν στη γωνιά. **ΕΜΕΙΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ!**

Αγωνιζόμαστε και διεκδικούμε αταλάντευτα: Ανάκτηση των απωλειών μας, ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας!

Ούτε βήμα πίσω από αυτά για να έχουμε ζωή, μόρφωση και δουλειά με δικαιώματα, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες μας και τις μεγάλες επιστημονικές, τεχνολογικές και πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες της εποχής μας!

Καλούμε σε ανυποχώρητο αγώνα για να προστατεύσουμε τη ζωή μας από τα μνημόνια διάρκειας και τους εφαρμοστικούς νόμους, να αντισταθούμε και να οργανώσουμε την απάντησή μας απέναντι στο νέο βάρβαρο γύρο επίθεσης που ακολουθεί, στην ανέχεια και την εξαθλίωση, που μας περικυκλώνει, για να σωθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Απευθυνόμαστε σε όλους τους εκπαιδευτικούς (μόνιμους-αναπληρωτές-ειδικότητες), ανεξάρτητα από σχέση εργασίας, σε όλα τα Δ.Σ. και τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων.

Είμαστε σε ετοιμότητα όλο το καλοκαίρι, αφού η κυβέρνηση δεν κάνει διακοπές στην εφαρμογή αντικειμενικών αντιλαϊκών επιλογών.

Όμως τα συνδικάτα, εργατικά κέντρα ομοσπονδίες που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ θα βρίσκονται σε θέση μάχης.

Καταθέτουμε συγκεκριμένα βήματα οργάνωσης και κλιμάκωσης του αγώνα:

- 1) Στηρίζουμε τον αγώνα των συμβασιούχων.
- 2) Είμαστε στο ίδιο μετερίζι και στηρίζουμε τους κλαδικούς αγώνες που βρίσκονται σε εξέλιξη όλο αυτό το διάστημα (ξενοδοχοϋπάλληλοι, ναυτεργάτες, εμποροϋπάλληλοι) για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας.
- 3) Συνεχίζουμε με συσκέψεις, συγκεντρώσεις, συναυλίες, για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τις επεμβάσεις.
- 4) Παίρνουμε πρωτοβουλίες σε όλες τις περιοχές για να αποκρούσουμε τις συγχωνεύσεις, υποβαθμίσεις, συμπύκνωσης που εξήγγειλε το υπουργείο παιδείας.

Αυτές οι πρωτοβουλίες διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις, ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα να βρίσκεται σε θέσεις μάχης. Την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου προχωράμε σε συνεδριάσεις Δ.Σ. των σωματείων, ώστε να προετοιμάσουμε μαζικές γενικές συνελεύσεις.

Δυναμώνουμε πολύμορφες πρωτοβουλίες με τους Συλλόγους Γονέων, εργατικά συνδικάτα, για να διεκδικήσουμε μόνιμους διορισμούς, κάλυψη κενών και γενναίες πιστώσεις στις σχολικές επιτροπές.

Από κοινού με το υπόλοιπο συνδικαλιστικό κίνημα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα διαμορφώνουμε όρους και προϋποθέσεις συνολικής αναμέτρησης με την κυβερνητική πολιτική, στα οποία θα περιλαμβάνεται και απεργιακή καλά προετοιμασμένη απάντηση.

Συγκεκριμένα λόγια, συγκεκριμένα βήματα και όχι γενικολογίες περί αγώνων.

Δεν λέμε καλό καλοκαίρι αλλά δύναμη και καλούς αγώνες μέσα στο καλοκαίρι!

Βασίλης Βατίστας

Σύλλογος «Ο ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Η Εκπαίδευση των Προσφυγόπουλων είναι Υπόθεση ΟΛΩΝ μας!

Η Μόρφωση είναι δικαίωμα ΟΛΩΝ των παιδιών!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι εστίες του πολέμου φουντώνουν. Τα караβάνια των κτηνημένων πληθαίνουν. Οι εικόνες των προσφύγων στα λιμάνια και τους καταυλισμούς της χώρας ραγίζουν καρδιές. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που στο λιμάνι του Πειραιά χιλιάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά ήταν στο έλεος του ήλιου, της πείνας, βρώμας, της εγκατάλειψης. Τις ημέρες εκείνες, αλλά και μέχρι σήμερα, ο λαός του Πειραιά έδειξε την έμπρακτη συμπαράσταση του, την αλληλεγγύη του στους ανθρώπους που την είχαν ανάγκη. Προσέφερε από το υστέρημα του, έβγαλε από το φτωχικό του τραπέζι, μοιράστηκε με τα δικά του παιδιά το λιγοστό φαγητό του. Τα Εργατικά Σωματεία της περιοχής, οι Σύλλογοι Δασκάλων και η ΕΛΜΕ Πειραιά έκανε πράξη το σύνθημα "έναν για όλους, και όλοι για έναν" προσφέροντας υλική και ηθική βοήθεια στα θύματα της βαρβαρότητας του πολέμου. Οι δάσκαλοι απασχολήσαμε δημιουργικά τα ταλαιπωρημένα προσφυγόπουλα στις πύλες του λιμανιού του Πειραιά και στη Δομή του Σχιστού και του Σκαραμαγκά και παραδώσαμε γραφική ύλη, φάρμακα, τρόφιμα, είδη ρουχισμού και ό,τι άλλο ήταν απαραίτητο. Όλες αυτές είναι πράξεις αλληλεγγύης, από ίσους προς ίσους, είναι η προσφορά που δεν έχει αντίτιμο και δεν περιμένει αντάλλαγμα, και διαφέρει από τη Φιλανθρωπία των "ισχυρών", των μεγάλων "ευεργετών" που αφού πρώτα έχουν οπλίσει τα όπλα του πολέμου, έρχονται τώρα να ξεπλύνουν τα αιματοβαμμένα τους χέρια πάνω στον πόνο και τη θλίψη των θυμάτων που η πολιτική τους έχει δημιουργήσει.

Το προηγούμενο διάστημα, υποδεχθήκαμε τα προσφυγόπουλα στα σχολεία του Πειραιά. Με μεγάλη καθυστέρηση και πολλά προβλήματα και ελλείψεις σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή (συνάδελφοι που διορίστηκαν για δύο μήνες ωρομίσθιοι, υλικά αποκλειστικά από τις προσφορές, τις ΜΚΟ και τις χορηγίες) ξεκίνησαν να λειτουργούν οι 4 ΔΥΕΠ του Πειραιά (Ικόνιο, Κερατσίνι, Δραπετσώνα, Νίκαια). Οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές μας αγκαλιάσαμε τα προσφυγόπουλα που ήρθαν στα σχολεία μας. Πήραμε πρωτοβουλίες έμπρακτες αλληλεγγύης και στήριξης. Οι εκπαιδευτικοί της ΑΣΕ, είτε μέσα από τα σωματεία μας είτε μαζί με άλλους φορείς των τοπικών κοινωνιών όπως Λαϊκές Επιτροπές, Εργατικά Ταξικά Σωματεία, Ενώσεις και Συλλόγους Γονέων που πλειοψηφούν οι ταξικές δυνάμεις, Σύλλογοι Γυναικών, εκφράσαμε έκδηλα και με ποικίλους τρόπους αυτήν την αλληλεγγύη: μιλήσαμε στους μαθητές μας για την προσφυγιά και τη μετανάστευση, καλέσαμε τους συναδέλφους να ανταποκριθούν στη δράση της ΕΕΔΥΕ "Να σκέφτεσαι τους άλλους". Σταθήκαμε απέναντι στα φασιστοειδή της Χρυσής Αυγής που δρουν στην περιοχή και πρωτοστάτησαν στην τραμπούκικη επίθεση στο δημοτικό σχολείο

του Ικονίου. Με μαζικά ψηφίσματα καταδίκης της επίθεσης, με καθημερινή παρουσία στις γειτονιές της περιοχής, γίναμε ασπίδα προστασίας για τα παιδιά, τα πιο αθώα θύματα της βαρβαρότητας του πολέμου από το δηλητήριο του φασισμού και της ξενοφοβίας. Αυτή ήταν η ξεκάθαρη, ταξική, πραγματική αλληλεγγύη απέναντι στα προσφυγόπουλα και όχι αυτή που εκφράστηκε από κάποια θολά αντιφασιστικά μέτωπα και διάφορες "συλλογικότητες", που χωρούν μέσα από ΜΚΟ μέχρι και η κυβέρνηση.

Οι γειτονιές μας, ο Πειραιάς, το Πέραμα, το Κερατσίνι, η Κοκκινιά, ξέρουν πολύ καλά τι σημαίνει προσφυγιά. Η ιστορία του τόπου μας είναι συνδεδεμένη με τα βάσανα και τις πίκρες της προσφυγιάς και της μετανάστευσης. Δεν ξεχνάμε! Ξέρουμε καλά ότι κανένας άνθρωπος δεν επιλέγει να γίνει πρόσφυγας!!!

Τα παιδιά αυτά που είδαν τα χωριά τους να καίγονται, τους δικούς τους ανθρώπους να χάνονται, τους συνομηλίκους τους να θαλασσοπνίγονται, είναι τα πιο αθώα θύματα του πολέμου. Τα παιδιά αυτά δικαιούνται τη ζωή που τους στερήσαν. Είναι και δική μας ευθύνη να υπερασπιστούμε το δικαίωμα τους στη μόρφωση, την φροντίδα, την ασφάλεια. Είναι το καθήκον που οφείλουμε να υπηρετούμε για όλα τα παιδιά.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η μόρφωση αποτελεί δικαίωμα κάθε παιδιού, ανεξάρτητα από χρώμα, κοινωνική θέση, θρήσκευμα και καταγωγή. Η φοίτηση ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ στα δημόσια σχολεία είναι καθήκον του κράτους και κανείς δεν μπορεί να την εμποδίσει. Από την πρώτη στιγμή που χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες εγκλωβίστηκαν στην χώρα μας εξαιτίας των αποφάσεων και των συμφωνιών ΕΕ – Ελληνικής κυβέρνησης – Τουρκίας, τα Συνδικάτα, οι Επιτροπές Αγώνα μαζί με το αίτημα για απεγκλωβισμό και ελεύθερη μετακίνησή τους, απαίτησαν να υπάρξουν μέτρα στήριξης και εκπαίδευσης των παιδιών.

- Εγγραφή στο δημόσιο σχολείο όλων των προσφυγόπουλων με δημιουργία κατάλληλων υποδομών (τμήματα υποδοχής, προσλήψεις, χρηματοδότηση). Απαιτήσαμε την πλήρη και ομαλή ένταξη όλων των παιδιών των μεταναστών και προσφύγων στο Δημόσιο Σχολείο, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς την εμπλοκή ΜΚΟ. Με ευθύνη του κράτους να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα, για την υγεία των παιδιών, την εξασφάλιση όλου του απαραίτητου εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού, τη στήριξη των υποδομών (τμήματα υποδοχής...) και των σχολικών επιτροπών. Να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε τα προσφυγόπουλα να ζήσουν σε ανθρώπινες συνθήκες.

Τα στοιχεία του ΟΗΕ και άλλων παγκόσμιων οργανισμών κάνουν λόγο για δεκάδες εκατομμύρια προσφύγων και εσωτερικά εκτοπισμένων, από τους οποίους οι μισοί περίπου είναι παιδιά, για νέες μάζες που χρόνο με το χρόνο προστίθενται στους προηγούμενους. Αν οι λαοί δεν βάλουν στο στόχαστρο τα μονοπώλια και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, τα εκατομμύρια των κατατρεγμένων και ξεριζωμένων ανθρώπων θα αυξάνονται κάθε χρόνο.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να σταθούμε σε ορισμένες πλευρές της μάχης που καλούμαστε να δώσουμε. Δεν αρκεί όλοι μαζί να συναντιόμαστε για την επούλωση των πληγών που

ανοίγει ο πόλεμος. Δεν αρκεί να συζητάμε πώς θα μαλακώσουμε τον πόνο. Πρέπει να στρέψουμε τα όπλα μας στους υπαίτιους της βαρβαρότητας. Ο αγώνας για την επούλωση των πληγών μπορεί να είναι αποτελεσματικός και ελπιδοφόρος μόνο αν συνδεθεί με τον αγώνα ενάντια στο σύστημα που τον γεννά και σε αυτούς που κυνικά το υπηρετούν. Και στο σημείο αυτό πρέπει να πούμε την αλήθεια.

Θα μιλήσουμε άραγε για τους ανταγωνισμούς και τα συμφέροντα των ισχυρών δυνάμεων, όπως οι ΗΠΑ, η ΕΕ, η Ρωσία, για το μοίρασμα των πετρελαίων, των δρόμων μεταφοράς ενέργειας και αγωγών, των αγορών, σε όφελος των συμφερόντων των μονοπωλιακών ομίλων τους; Θα μιλήσουμε για την εμπλοκή της χώρας μας και τις ευθύνες των ελληνικών κυβερνήσεων που συμμετέχουν ενεργά στις λυκοσυμμαχίες, προσφέροντας πολύτιμες υπηρεσίες στις φονικές μηχανές τους και ανοίγοντας επικίνδυνους δρόμους για το λαό μας;

Πρέπει λοιπόν να μιλήσουμε καθαρά και να πάρουμε θέση. Η βάση της Σούδας θα συνεχίσει να στέλνει τα βομβαρδιστικά στη Μέση Ανατολή, οι νέες βάσεις στο Αιγαίο θα επιτρέψουμε να λειτουργήσουν; Οι συνθήκες του Δουβλίνου και οι δεσμεύσεις της Ελληνικής κυβέρνησης θα συνεχίσουν να θαλασσοπνίγουν τους πρόσφυγες στο Αιγαίο και να μουχλιάζουν τα όνειρα των προσφύγων στους λασπωμένους καταυλισμούς σε όλη την επικράτεια;

Ο Αγώνας για την αντιμετώπιση της προσφυγιάς είναι άρρηκτα δεμένος με τον αγώνα ενάντια στις λυκοσυμμαχίες του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε. ενάντια στη συμμετοχή της χώρας μας στον πόλεμο στο πλευρό των συμμάχων τους.

Γι' αυτό και εκπαιδευτικά ταξικά σωματεία στήριξαν τη μεγάλη διαδήλωση που έγινε στο ΝΑΤΟϊκό Στρατηγείο της Θεσσαλονίκης, σήμερα Σάββατο στις 24 Ιούνη στη 1 μ.μ. Πλ. Αριστοτέλους.

Η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ θα συνεχίσει και με το νέο σχολικό έτος:

- να οργανώνει εκδηλώσεις, δράσεις που θα διδάσκουν στους μαθητές την αλληλεγγύη, θα καταδικάζουν το ρατσισμό και την ξενοφοβία.
- Θα δυναμώσει τον αγώνα για να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε τα προσφυγόπουλα να ζήσουν σε ανθρώπινες συνθήκες.

Βασίλης Γιαννέλης

Σύλλογος Λέσβου

Συνάδελφοι, είμαι από το ΠΑΜΕ, από τον Σύλλογο Λέσβου. Εγώ, συνάδελφοι, θέλω να σταθώ σε ορισμένα ζητήματα.

Μια που εδώ πέρα ορισμένες δυνάμεις ανακάλυψαν σήμερα ότι το πτυχίο είναι βασικό, ότι πρέπει να είναι βασικό, εμείς αυτό το είχαμε πει από τότε που καταργείτο η επετηρίδα. Όταν άλλες δυνάμεις κοίταζαν τυχοδιωκτικά να προσεγγίσουν τους αναπληρωτές. Επιπλέον το 2005, είχαμε βάλει ως χώρος το ζήτημα, ότι ισχύει για τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς, να ισχύει και για τους εκπαιδευτικούς αναπληρωτές της Ειδικής Αγωγής. Η πλειοψηφία εδώ περί άλλων τύρβαζε.

Μερικοί σήμερα χύνουν κροκοδειλία δάκρυα. Αλλά όμως η Ειδική Αγωγή όπως και η Προσχολική Αγωγή, είναι ένα πάρα πολύ καλό φιλέτο για τους επιχειρηματικούς ομίλους.

Γι' αυτό όλα είναι χύμα στο κύμα. Όσον αφορά τώρα για το ΕΣΠΑ, μερικοί εδώ έλεγαν ν' απορροφηθεί το ΕΣΠΑ. Το ΕΣΠΑ όμως βάζει προϋπόθεση όχι για μόνιμους εκπαιδευτικούς, αλλά για εργαζόμενους με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Υπάρχει και αυτό το ζήτημα.

Να πάω σε πρακτικό ζήτημα: Καλλιεργείται μια αντιπαράθεση μεταξύ εκπαιδευτικών Ειδικής Αγωγής, αυτών που έχουν προϋπηρεσία και αυτών που έχουν μεταπτυχιακά. Μάλιστα στον Σύλλογό μας, η εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ μας είπε «τί να κάνουμε, παντού ισχύουν τα μεταπτυχιακά, άρα πρέπει να ισχύσουν κι εδώ».

Για το ζήτημα της αντιπαράθεσης με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς, που βγαίνουν υπεράριθμοι, που έχει σχέση και με τις ειδικότητες, που έβαλαν ορισμένοι συνάδελφοι και από κάποια τέτοια επαναστατικά ψηφοδέλτια, θέλω να πω ότι κάποιος από την Πρωτοβουλία, που δεν εκλέχθηκε, συμμετείχε στο ΠΥΣΠΕ ως ορισμένο μέλος για να βγουν οι υπεράριθμοι, αφού πρώτα διαφοροποιήθηκε εδώ και μετά αφού έκανε τη βρώμικη δουλειά με τις υπεραριθμίες, έκανε επαναστατική έξοδο.

Άρα λοιπόν, όταν πάμε στο ΠΥΣΠΕ, δεν είναι μόνο οι Σύλλογοι Διδασκόντων, όταν πάμε στο ΠΥΣΠΕ, οι αιρετοί θα συναινέσουν με τις υπεραριθμίες οι συνάδελφοι να πάνε σε άλλο σχολείο; Γιατί να μην κάνουν ενισχυτική διδασκαλία στο σχολείο; Γιατί να μην κάνουν ενισχυτική διδασκαλία και να πάνε σε άλλα σχολεία; Γιατί να μη σπάσουν τμήματα; Γιατί δεν το βάζουν άλλες δυνάμεις;

Δεν άκουσα πουθενά πόσοι εκπαιδευτικοί ανά πόσους μαθητές. Γιατί να μη σπάσουν τμήματα και γιατί να κλείσουν σχολεία στα χωριά; Είναι πολυτέλεια ένας εκπαιδευτικός σ' ένα χωριό απομακρυσμένο να έχει και 5 παιδιά; Είναι πολυτέλεια αυτό; Ο εκπαιδευτικός θα λουφάρει ή τα 5 παιδιά θα έχουν κάτι επιπλέον που στερούνται τα παιδιά της πόλης; Υπάρχουν κι άλλα ζητήματα με τις ΕΔΕΑΥ. Οι ΕΔΕΑΥ είναι κόκκινο. Περνούν πρώτα από την ΕΔΕΑΥ για να πάνε στο ΚΕΔΥ. Δηλαδή και εκεί υπάρχουν περιορισμοί και χρειάζονται προϋποθέσεις για να λειτουργήσουν τα τμήματα. Ζητούνται κάποιες προϋποθέσεις, να έχει περάσει από το ΚΕΔΥ. Και σε πολλά σχολεία χρειάζονται δυο Τμήματα Ένταξης. Πέρα του ότι παράλληλη στήριξη, το Τμήμα Ένταξης κι όλα γίνονται αχταρμάς.

Όσον αφορά τα Ειδικά Σχολεία, είναι υποβαθμισμένα. Όπως είπε κι ο συνάδελφος συναγωνιστής, ο Τόκας, τα έχουν κάνει γκέτο και κανείς γονιός δε θέλει να το πάει στα συγκεκριμένα Ειδικά Σχολεία, τα οποία όμως είναι στο χάλι που είναι. Λείπουν οι ειδικότητες, λείπουν οι υποδομές κτλ. Κανένας γονιός δε θέλει να βάζει το χέρι του στην τσέπη. Όταν υπάρχουν δημόσιες και δωρεάν δομές θα το πάει εκεί.

Θεώνη Δρόσου

Σύλλογος Περιστερίου «ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ»

Καλημέρα συνάδελφοι, από την Αγωνιστική Σύσπειρωση εκπαιδευτικών, είμαι αναπληρώτρια.

Εμείς συνάδελφοι συνεχίζουμε ν' αγωνιούμε για το πότε, το πού αλλά και με ποιες συνθήκες θα μας προσλάβουν. Και από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μετράμε απολύσεις που έρχο-

νται να προστεθούν στις απολύσεις - διαθεσιμότητες των προηγούμενων κυβερνήσεων, ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας. Γιατί όπως ήταν και είναι καθαρό, η κυβέρνηση μπορεί να άλλαξε όμως η πολιτική που δημιουργεί τα προβλήματά μας, είναι και θα είναι εδώ.

Συνάδελφοι, το ΠΑΜΕ είναι η μόνη δύναμη που με συνέπεια μας στηρίζει χωρίς ταλαντεύσεις. Έβαζε και βάζει ως βασική κατεύθυνση και προσανατολισμό στο κίνημα τους αναπληρωτές, τη μόνιμη και σταθερή δουλειά χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Οι προσπάθειες που γίνονται από τις δυνάμεις που πιστεύουν στις διαχειριστικές λογικές διαιρώντας τα αιτήματά μας, αποσπώντας τα από το βασικό προσανατολισμό, οι προσπάθειες διαίρεσης των εκπαιδευτικών ανάλογα με τη σχέση εργασίας αλλά ακόμα και ανάλογα με την ειδικότητα, καθώς επίσης και η υποστήριξή τους από δυνάμεις που τάχα στέκονται κριτική απέναντί τους, ένα στόχο έχουν: Τη διάσπαση των εργαζόμενων, την απομάκρυνσή μας από τα Σωματεία μας, από τη βασική κατεύθυνση που θα πρέπει να έχουμε μέσα στο κίνημα, τη διεκδίκηση μόνιμης και σταθερής δουλειάς.

Είναι καθαρές προσπάθειες που υπηρετούν την Τράπεζα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυβέρνησης και κεφαλαίου. Μιας πολιτικής που μας θέλει διαιρεμένους, με σκυμμένο το κεφάλι, με τσακισμένα εργασιακά δικαιώματα, μισοεργαζόμενους, μισοανέργους.

Το νέο μνημόνιο για την παιδεία, κινείται και αυτό σε αυτές τις γραμμές. Δεν κάνει κουβέντα για μονιμοποίηση των αναπληρωτών, αφού και με την πρόσφατη τροπολογία κανένας μόνιμος διορισμός δε θα γίνει μέχρι και το 2019.

Η μόνιμη και σταθερή δουλειά όμως, δε θα πρέπει να φαίνεται ως κάτι ανέφικτο.

Είναι το αίτημα που πατά στις δικές μας ανάγκες και των χιλιάδων παιδιών που θα βρεθούν χωρίς δασκάλους, τη στιγμή που και το ίδιο το Υπουργείο δέχεται τη έλλειψη χιλιάδων εκπαιδευτικών στα σχολεία και μένει πιστό στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου περί κινητικότητας, ευέλικτων μορφών εργασίας, απλήρωτης και ανασφάλιστης δουλειάς.

Είναι το αίτημα που πρέπει να υποστηριχθεί και από τους μόνιμους συναδέλφους, αφού όλες οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση που περνούν έχουν ως κύριο στόχο να την καταργήσουν. Π.χ. η αξιολόγηση. Είναι λοιπόν αίτημα ρεαλιστικό η σταθερή και μόνιμη δουλειά. Στο προηγούμενο συνέδριο της ΔΟΕ, μετά από πρόταση της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης Εκπαιδευτικών, πάρθηκε απόφαση με βάση το αίτημα, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Το αίτημα αυτό ενώνει και δε διαιρεί τους συναδέλφους, κινητοποιεί και δυναμώνει την πάλη μέσα στα Σωματεία, βάζει κατευθυντήριες γραμμές για συνολική ρήξη και ανατροπή. Από την άλλη, θα πρέπει να έχουμε καθαρό ότι μόνο μέσα από τη διεκδίκηση και την πάλη μέσα από τα Σωματεία μας, μπορούμε να μετράμε βήματα.

Αυτό θα επιτευχθεί με την ανεμπόδιση συμμετοχή των αναπληρωτών στους Συλλόγους τους. Οι εξελίξεις έχουν προχωρήσει. Πλέον ένα μεγάλο κομμάτι των εκπαιδευτικών είναι αναπληρωτές, κυρίως στην επαρχία που Διοικητικά Συμβούλια Συλλόγων απαρτίζονται από αναπληρωτές. Επομένως θα πρέπει να εξασφαλίζετε και όχι να παρεμποδίζεται με όλα τα μέσα η δράση τους.

Παλεύουμε για εξίσωση όλων των δικαιωμάτων με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς. Κι όταν λέμε όλα, εννοούμε και των τα συνδικαλιστικά. Είναι ζωτικής σημασίας η αναζωογόνηση του κινήματος με νέους συναδέλφους και ιδίως με αυτούς που δουλεύουν με τους χειρότερους όρους εργασίας, τους αναπληρωτές.

Η Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών όλο το προηγούμενο διάστημα κινήθηκε σε αυτή την κατεύθυνση. Μέσα από τα Σωματεία έκανε προτάσεις για κινητοποιήσεις αναπληρωτών. Μετράμε δεκάδες κινητοποιήσεις κι θα μετρήσουμε κι άλλες τόσες. Κινητοποιήσεις για την Ειδική Αγωγή, κινητοποιήσεις για τις άδειες των αναπληρωτών και την εξίσωσή τους με τις άδειες των νομίμων.

Κινητοποιήσεις για τα δικαιώματα των αναπληρωτών, παράλληλης στήριξης, που λόγω της σκόπιμης έλλειψης νομοθεσίας για τ' ακριβή καθήκοντά τους, γίνονται βορά κάθε φορά του εκάστοτε Διευθυντή Εκπαίδευσης και των διαφόρων μηχανισμών, με μότο «αποφασίζω και διατάζω». Όλες αυτές οι κινητοποιήσεις, συνάδελφοι, δε στηρίζονταν σχεδόν από το σύνολο των υπολοίπων παρατάξεων, με κύρια δικαιολογία ότι το ΠΑΜΕ είναι κομματικός φορέας, ότι πάει μόνο του κι άλλες τέτοιες αστείες δικαιολογίες.

Βλέποντας τις αφίσες και τα πανό της ΕΡΑ, της κυβερνητικής παράταξης που μιλάει για εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών και μόνιμων, για πλήρη εργασιακά δικαιώματα, πραγματικά απορώ: Αυτή δεν είναι η παράταξη που απαρτίζεται από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ; Πώς θα παλέψει άραγε για όσα λέει; Κι αφού αποφάσισε μέσω της αφίσας της να παλέψει, γιατί καταψηφίζει σε μια σειρά Διοικητικά Συμβούλια αυτά για τα οποία παλεύει;

Βλέποντας και ακούγοντας από την άλλη, την παράταξη των παρεμβάσεων να λέει ότι πρέπει ν' αντιταχθούμε στις μνημονιακές και κυβερνητικές πολιτικές, ξανά απορώ και λέω: Αυτή δεν είναι η παράταξη που πριν από δυο χρόνια κατέβαινε από κοινού με την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ σε 200 Σωματεία στο Δημόσιο;

Δεν είναι αυτή που ακόμα και πριν από δυο εβδομάδες σε 5 Σωματεία Εκπαιδευτικών κατεβαίνει ξανά με την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ; Πώς θ' αντιταχθεί συνάδελφοι στην κυβερνητική πολιτική, αφού συνεργάζεται σε μια σειρά Σωματεία μαζί της; Ποιος θα πρέπει να είναι επομένως ο ρόλος του Σωματείου; Από την άλλη, ΔΗΣΥ και ΔΑΚΕ επιβεβαίωσαν και χτες τη στάση που κρατούν για τους συμβασιούχους των ΟΤΑ, άρα και για τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, τους αναπλη-

ρωτές δηλαδή. Θέλουμε λοιπόν Σωματεία φερέφωνα της εκάστοτε κυβέρνησης ή Σωματεία οργανωτές ενάντια στη νέα θύελλα μέτρων που έρχονται;

Ποιος εν τέλει είναι αυτός που πάει μόνος του, που δεν αφουγκράζεται τον κόσμο; Που διαλέγει με ποιου μέρος θα πάει;

Νίκος Ζαπάντης

Σύλλογος Άνω Λιοσίων,

Εκπρόσωπος της ΑΣΕ στην ΕΕ της ΔΟΕ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΔΟΕ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2016

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Ο έλεγχος των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας, για εμάς είναι πράξη πολιτική και όχι απλά διαχειριστική. Από τον έλεγχο των οικονομικών της, εμείς βγάζουμε πολιτικά συμπεράσματα. Μας ενδιαφέρει π.χ. το πώς αξιοποίησε η Ομοσπονδία τις συνδρομές των συναδέλφων και αν τις αξιοποίησε για να οργανώσει αγωνιστικές κινητοποιήσεις, δράσεις, παρεμβάσεις. Κρίνουμε τα οικονομικά πεπραγμένα πολιτικά και όχι διαχειριστικά.

Μέσα στο 2016 η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με βάση τις κατευθύνσεις της ΕΕ, το 3^ο μνημόνιο που ψήφισε παρέα με τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι και με βάση τις ανάγκες για τη θωράκιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, προχώρησε σε παραπέρα μείωση του εργατικού κόστους, προώθησε νέες αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις και στην εκπαίδευση, ανάγκασε τους γονείς να βάλουν βαθύτερα το χέρι στην τσέπη για να πληρώσουν την τάχα «δωρεάν» εκπαίδευση των παιδιών τους.

Αντί για 20.000 μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, ψήφισε νόμο που τους απαγορεύει μέχρι το 2019, συνέχισε να απολύει αναπληρωτές και συνεχίζει να προσλαμβάνει κάθε χρόνο όλο και λιγότερους. Αντί να κάνει μόνιμους διορισμούς ώστε να καλύψει τα χιλιάδες κενά, η κυβέρνηση τα εξαφάνισε. Ψαλίδισε το ολοήμερο σχολείο, εξόρισε από το σχολείο τους συναδέλφους των ειδικοτήτων και της ειδικής αγωγής, σύμπτυξε τμήματα, έκλεισε νηπιαγωγεία, κατάργησε τομείς και ειδικότητες στα ΕΠΑΛ.

Αν θέλουμε να μπει φραγμός σε μια πολιτική που γίνεται ολοένα και πιο επικίνδυνη και για τις λαϊκές οικογένειες αλλά και για τους εκπαιδευτικούς, είναι αναγκαίο να δυναμώσουμε ακόμα περισσότερο ένα μαζικό ταξικά προσανατολισμένο κίνημα, που δε θα αποδέχεται τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης και του κεφαλαίου απέναντι στην ΕΕ, τον ΟΟΣΑ και κάθε άλλο ιμπεριαλιστικό οργανισμό, αλλά θα συγκρούεται μαζί τους και θα διεκδικεί. Ένα κίνημα που θα παλεύει για να έχουν όλα τα παιδιά αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, σε ένα Ενιαίο 12χρονο Σχολείο Σύγχρονης Γενικής Παιδείας.

Σαν Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών για τα οικονομικά πεπραγμένα της ΔΟΕ μέσα στο 2016 έχουμε να κάνουμε τις παρακάτω παρατηρήσεις:

1. Για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της ΔΟΕ του έτους 2016 πραγματοποιήθηκαν στα γραφεία της Ομοσπονδίας δύο συνεδριάσεις.

Η πρώτη έγινε στις 16-17/6/2016 και αφορούσε τον έλεγχο της περιόδου από 1/1/2016 έως 31/5/2016 και η δεύτερη έγινε στις 6-7-8/2/2017 και αφορούσε τον έλεγχο της περιόδου από 1/6/2016 έως 31/12/2016. Από τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων και στις δύο περιόδους πρόεκυψε ότι τα εντάλματα πληρωμών και τα γραμμάτια είσπραξης ανταποκρίνονταν στον ισολογισμό του κάθε μήνα.

2. Η συνολική ετήσια συνδρομή για ΔΟΕ-ΑΔΕΔΥ-Τοπικό Σύλλογο εξακολουθεί να είναι υψηλή. Η συνδρομή πρέπει άμεσα να μειωθεί στα 20€ για τους μόνιμους, στα 10€ για τους αναπληρωτές πλήρους ωραρίου και στα 5€ για τους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και τους ωρομίσθιους, να εισπράττεται από τα πρωτοβάθμια σωματεία και όχι να παρακρατείται μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών.

3. Είναι θετικό ότι με ομόφωνη απόφαση του ΔΣ η συνδρομή των αναπληρωτών έχει μειωθεί στα 15€ και ότι όλα σχεδόν τα έξοδα των μελών του ΔΣ και των αιρετών του ΚΥΣΠΕ καταβάλλονται πλέον με αποδείξεις, ότι η αποζημίωση τους για τις μετακινήσεις με ΙΧ είναι πλέον 0,30€ ανά χιλιόμετρο, για τις περιodes στο εσωτερικό η αποζημίωση τους είναι 50€ τη μέρα, στο εξωτερικό 125€ τη μέρα, ενώ για τη διαμονή σε ξενοδοχείο στην Ελλάδα η αποζημίωση τους είναι έως 60€ τη μέρα.

4. Τα συνολικά έξοδα μετακίνησης και διαμονής για όλες τις εκδηλώσεις που πήραν μέρος τα 11 μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και οι 2 αιρετοί του ΚΥΣΠΕ μέσα στο έτος 2016 έφτασαν συνολικά στο ποσό των 86.288,45€.

Από τα παραπάνω έξοδα, τα 41.132,71€ (περίπου το 48%) ξοδεύτηκαν για τη συμμετοχή των 11 μελών της ΔΟΕ και των 2 αιρετών στις 11 ημερίδες που διοργάνωσε η ΔΟΕ με θέμα «Το σχολείο που βιώνουμε-το σχολείο που οραματιζόμαστε», που έγιναν στις Σέρρες, στα Ιωάννινα, στη Θεσσαλονίκη, στην Αλεξανδρούπολη, στη Ρόδο, στη Φλώρινα,

στα Χανιά, στα Τρίκαλα, στο Ναύπλιο, στην Κέρκυρα και στην Πάτρα (η καταληκτική).

Τα 23.703,94€ (περίπου το 28%) ξοδεύτηκαν για τη συμμετοχή 7 μελών του ΔΣ (2 από τη ΔΑΚΕ, 2 από τη ΔΗΣΥ, 1 από τις Παρεμβάσεις, 1 από την ΕΡΑ, 1 από την ΑΕΕΚΕ) σε 8 ταξίδια εξωτερικού. Αναλυτικότερα:

Στο Βερολίνο: Συνάντηση της Γερμανικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών με εκπροσώπους της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ με θέμα «Η κρίση στην Ελλάδα και στην εκπαίδευση». Στο ταξίδι συμμετείχαν 5 μέλη του ΔΣ (2 από τη ΔΑΚΕ, 1 από τις Παρεμβάσεις, 1 από την ΕΡΑ και 1 από την ΑΕΕΚΕ).

Στο Παρίσι: Συνέδριο Εκπαιδευτικών Συνδικάτων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων. Στο ταξίδι συμμετείχε 1 μέλος του ΔΣ από την ΑΕΕΚΕ.

Στο Ελσίνκι: Συνέδριο της ETUCE. Στο ταξίδι συμμετείχαν 2 μέλη του ΔΣ (1 από τη ΔΑΚΕ και 1 από τη ΔΗΣΥ)

Στη Λάρνακα: Εγκαίνια του νέου κτιρίου της ΠΟΕΔ. Στο ταξίδι συμμετείχαν 2 μέλη του ΔΣ (1 από τη ΔΑΚΕ και 1 από τη ΔΗΣΥ).

Στην Αγκυρα: Συλλαλητήριο του Συνδικάτου των Εκπαιδευτικών Τουρκίας ενάντια στις απολύσεις χιλιάδων εκπαιδευτικών μελών του συνδικάτου. Στο ταξίδι συμμετείχε 1 μέλος του ΔΣ από την ΕΡΑ.

Στο Παρίσι: Συνέδριο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Συνδικάτων. Στο ταξίδι συμμετείχε 1 μέλος του ΔΣ από τη ΔΗΣΥ.

Στη Στοκχόλμη: Συνέδριο της Εκπαιδευτικής Διεθνούς με θέμα «Εκπαίδευση των μεταναστών». Στο ταξίδι συμμετείχαν 2 μέλη του ΔΣ (1 από τη ΔΑΚΕ και 1 από τη ΔΗΣΥ).

Στο Βελιγράδι: Συνέδριο της ETUCE. Στο ταξίδι συμμετείχαν 4 μέλη του ΔΣ (2 μέλη από τη ΔΑΚΕ ως αντιπρόσωποι, ενώ 1 από τη ΔΗΣΥ και 1 από την ΑΕΕΚΕ ως παρατηρητές).

Τα υπόλοιπα 21.451,80€ (περίπου το 24%) ξοδεύτηκαν για τη συμμετοχή των 11 μελών του ΔΣ σε ΓΣ Συλλόγων, στην αντιπροσωπεία στη ΔΕΘ, σε επιστημονικά και εκπαι-

δευτικά συνέδρια, σε άλλες εκδηλώσεις και σε έκτακτα ΔΣ της Ομοσπονδίας.

5. Τα 2 μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ που είναι εκλεγμένα με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών (Δριμάλα Θεοδώρα και Μαρίνης Σπύρος), συμμετείχαν σε κάποιες από τις ημερίδες (σε 6 η Δριμάλα, σε 3 διαφορετικές ο Μαρίνης), ενώ και οι 2 συμμετείχαν στην καταληκτική ημερίδα της Πάτρας και στην αντιπροσωπεία στη ΔΕΘ. Τα συνολικά τους έξοδα μετακίνησης και διαμονής ήταν 3.396,08€ (περίπου το 4% των συνολικών εξόδων), όταν στη ΔΑΚΕ αντιστοιχεί το 36% (με 3 μέλη και 1 αιρετό), στη ΔΗΣΥ το 28% (με 2 μέλη και 1 αιρετό), στις Παρεμβάσεις το 12% (με 2 μέλη), στην ΑΕΕΚΕ το 11% (με 1 μέλος) και στην ΕΡΑ το 9% (με 1 μέλος).

Οι 2 εκπρόσωποι της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών μετακινούνται μόνο όταν κρίνουν ότι είναι απαραίτητο, όπως επίσης όταν κρίνουν ότι δεν είναι απαραίτητο να παραβρισκονται και οι δύο, συμμετέχει ένας εκ των δύο εκπροσωπώντας την ΑΣΕ.

6. Παραμένει πολύ σοβαρό το ζήτημα της συμμετοχής της ΔΟΕ στην ETUCE, στην Εκπαιδευτική Διεθνή και σε παρεμφερή παρακλάδια των δύο αυτών μηχανισμών, που όχι απλά επιβαρύνουν την οικονομική κατάσταση της Ομοσπονδίας, αλλά κυρίως καθορίζουν την πολιτική κατεύθυνση της.

Για μας είναι φανερό ότι η ETUCE και η Εκπαιδευτική Διεθνή στην ουσία αποτελούν μηχανισμούς που συμμετέχουν ενεργά στη συζήτηση, συνδιαμόρφωση και προώθηση των βασικών στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου για την εκπαίδευση και εκ των πραγμάτων συμβάλλουν στην ενσωμάτωση και τη χειραγώγηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Είναι φορείς, πλουσιοπάροχα αμειβόμενοι από την ΕΕ και τους κεφαλαιοκράτες, συμμετέχουν σε προγράμματα για την προώθηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, από κοινού με τους εργοδότες, υιοθετούν την επιχειρηματολογία των ιμπεριαλιστικών οργανισμών, όπως του ΟΟΣΑ και προτείνουν προγράμματα αυτοαξιολόγησης, ως ένα πρώτο βήμα για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των εκπαιδευτικών προς την αξιολόγηση γενικά. Είναι πρόκληση σαν ΔΟΕ να ενισχύεις και με την παρουσία σου και με τα χρήματά σου τέτοιους μηχανισμούς που προωθούν τέτοια προγράμματα, όταν πριν 4 μέρες σαν δάσκαλοι της χώρας δώσαμε μια τεράστια μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, και πετύχαμε να έχουμε Συλλόγους με τόσο μεγάλα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία-αποχή, σπάζοντας τους εκβιασμούς και τα διλήμματα. Είναι ντροπή αυτή η υποκρισία της συντριπτικής πλειοψηφίας της ΔΟΕ από τη μια να χειροκροτούν τη δυναμική στάση του κλάδου απέναντι

στην αξιολόγηση και απ' την άλλη συνειδητά να επιλέγουν να παραβρισκονται στα συνέδρια αυτών των μηχανισμών, αν και γνωρίζουν ακριβώς τι πρεσβεύουν.

Απαιτούμε να αποχωρήσει άμεσα η ΔΟΕ από την ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνή, στις οποίες δίνουμε κάθε χρόνο υψηλή συνδρομή (το 2016 η ΔΟΕ ξόδεψε 31.476,82€ για τη συνδρομή της στην ETUCE) και επιπλέον ξοδεύουμε σχεδόν άλλα τόσα σε ταξίδια για τη συμμετοχή των μελών του ΔΣ στα διάφορα συνέδριά τους.

Με βάση την παραπάνω τοποθέτηση και παίρνοντας υπόψη : ότι συνεχίζει η ΔΟΕ να συμμετέχει στην ETUCE και στην Εκπαιδευτική Διεθνή

ότι πρέπει να μειωθεί ακόμα παραπέρα η συνδρομή μόνιμων και αναπληρωτών

ότι χρειάζεται παραπέρα περιορισμός των εξόδων κίνησης των μελών του ΔΣ και των αιρετών, αλλά και των εξόδων για συνέδρια, ημερίδες κλπ και

ότι πρέπει να διατίθενται οι συνδρομές των συναδέλφων κυρίως για το δυνάμωμα των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του κλάδου

η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών θα καταψηφίσει τα οικονομικά πεπραγμένα της Ομοσπονδίας για το έτος 2016 στη διαδικασία της ψήφισης του οικονομικού απολογισμού.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΔΟΕ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2018

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Σαν Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών καταθέσαμε στον απολογισμό των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας ολοκληρωμένη τοποθέτηση. Καταψηφίσαμε τον απολογισμό, όχι για διαχειριστικά ζητήματα, αλλά για τον προσανατολισμό που έχουν τα οικονομικά της Ομοσπονδίας, τα οποία συνάδουν με τον υπόλοιπο πολιτικό συνδικαλιστικό προσανατολισμό της.

Ο προϋπολογισμός που φέρνει για ψήφιση το ΔΣ της ΔΟΕ κινείται ακριβώς στην ίδια κατεύθυνση με τον απολογισμό. Από αυτήν την άποψη καταψηφίζουμε τον οικονομικό προϋπολογισμό της Ομοσπονδίας για το 2018.

Αχιλλέας Ζορμπάς

Σύλλογος Χανίων

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών. Από αυτό το βήμα και εκ μέρους της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών θέλουμε να εκφράσουμε τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς στους χιλιάδες συναδέλφους που στις 20 Ιουνίου αντιστάθηκαν στους κάθε λογής εκβιασμούς, στα ψέματα, στις απειλές του Υπουργείου και πολλών στελεχών εκπαίδευσης, αλλά και των παρατάξεων που πήραν εργολαβικά την προσπάθεια να πείσουν το πόσο δημοκρατικό σχολείο δημιουργεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Παρά τα εμπόδια που έβαλαν όλες αυτές οι δυνάμεις έγινε ένα πρώτο βήμα. Καταδικάστηκε από την πλειοψηφία η προσπάθεια εισαγωγής της αξιολόγησης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ πως το αστικό κράτος έχει συνέχεια. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να ήταν αλλιώς, αφού βασίζεται σε όλο το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει εδώ και χρόνια; Στο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα, στο καθηκοντολόγιο, στο νόμο 3848 της Διαμαντοπούλου, στο νόμο Αβρανιτόπουλου. Η αξιολόγηση του ΣΥΡΙΖΑ, η λεγόμενη καλή αξιολόγηση, πατάει γερά πάνω σε ένα νομοθετικό πλαίσιο που προσαρμόζει και το σχολείο στις ανάγκες της αγοράς. Βαδίζει σταθερά στις ράγες των κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ. Και ως καμώνεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ότι η δική της αξιολόγηση είναι η καλή. Κρύβει επιμελώς ότι η αξιολόγηση έχει να κάνει με την αποτελεσματικότητα, αλλά με βάση τη λεγόμενη στοχοθεσία, μετρήσιμους στόχους, δηλαδή, που θα επιβάλλουν οι προϊστάμενοι και οι διευθυντές στους εργαζόμενους. Κρύβουν επιμελώς ότι η αξιολόγηση έχει να κάνει με τις υπηρεσιακές σχέσεις, τη συμπεριφορά, δηλαδή, εντός και εκτός υπηρεσίας. Σας θυμίζει μήπως το Πειθαρχικό του Μανιτάκη; Κρύβει επιμελώς τη σύνδεση της αξιολόγησης με την περικοπή του μισθού, αφού μετά από δύο αρνητικές αξιολογήσεις θα αφαιρείται ένα τουλάχιστον μισθολογικό κλιμάκιο απ' τον εργαζόμενο. Κρύβει επιμελώς τη σύνδεση της αξιολόγησης με τις απολύσεις. Και εδώ πέρα να τονίσουμε το μύχιο πόθο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ταυτόχρονα την απαίτηση του ΣΕΒ, ο οποίος με περίσσια προκλητικότητα σε έκθεση το 2016 ζήτησε να απολυθούν οι μισοί δημόσιοι υπάλληλοι, δηλαδή πάνω από 300.000.

Αυτό εννοούν όταν λένε μικρότερο κράτος και ακριβώς αυτό φωτογραφίζει και ο κρατικός προϋπολογισμός και οι προβλέψεις των επόμενων κρατικών προϋπολογισμών μέχρι το 2019, όπου οι μισθολογικές δαπάνες θα είναι μειωμένες κατά δυόμισι δις ευρώ. Ψεύδονται, λοιπόν, όλες εκείνες οι δυνάμεις στους δημόσιους υπάλληλους που λένε ότι ο Συριζαϊκός νόμος του Βερναρδάκη και η αξιολόγηση δε συνδέονται με τις απολύσεις. Βεβαίως δεν πέφτουμε απ' τα σύννεφα. Έχουν πάρει μαθήματα από προηγούμενες δυνάμεις, που λέγανε ότι με το νέο μισθολόγιο οι συνάδελφοι θα παίρναμε αυξήσεις και όλοι είδαμε τους μισθούς να μειώνονται δραματικά. Πήραν τα καλύτερα μαθήματα.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, η Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών ιεραρχεί το ζήτημα της αξιολόγησης, γιατί ο αντιδραστικός κρατικός έλεγχος συνδέεται με το χαρακτήρα του κράτους. Αποτελεί εργαλείο για τη θωράκισή του, γιατί με το βούρδουλα της αξιολόγησης αλλά και συνολικά με τις αναδιρθρώσεις στο Δημόσιο το αναπροσαρμόζουν για να υπηρετεί πιο αποτελεσματικά τη στρατηγική της ανταγωνιστικότητας.

Στοχεύουν στην ενίσχυση της επιχειρηματικής λειτουργίας σε όλο το δημόσιο. Αυτή είναι και η ουσία συνημάτων που έλεγαν όλα τα προηγούμενα χρόνια, όπως σχολείο ανοικτό στην κοινωνία, les και η κοινωνία είναι κάτι άχρωμο και ουδέτερο. Les και στην κοινωνία δεν υπάρχει το Περιστέρι και η Εκάλη. Les και στην κοινωνία δεν υπάρχουν οι εργαζόμενοι και το μεγάλο κεφάλαιο.

Η αξιολόγηση δεν έχει καμία σχέση με την ανάγκη για επισημοτική, τεχνική, επαγγελματική στήριξη των δημοσίων

υπαλλήλων, ώστε για παράδειγμα στο κομμάτι της εκπαίδευσης να γίνονται καλύτερες οι δομές, η υλικοτεχνική υποδομή, το πρόγραμμα σπουδών να ανταποκρίνεται στα σύγχρονα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Το τι αξιολόγηση έχουν στο μυαλό τους φαίνεται από το γεγονός ότι πρώτα στελέχη Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, όπως και του ΣΥΡΙΖΑ, δεν περνά ούτε μία μέρα χωρίς να καθυβρίζουν και να μην συκοφαντούν τους δημόσιους υπάλληλους.

Δείχνουν τους εργαζόμενους ως υπεύθυνους, αποσκοπώντας έτσι να κρύψουν τις ευθύνες που τόσα χρόνια υποθάλπουν οι αστικές κυβερνήσεις. Κυβερνήσεις οι οποίες θα είχαν πιο δύσκολο έργο, αν δεν είχαν πλάι τους την πολύτιμη βοήθεια των ηγεσιών των παρατάξεων που αποτελούν μέρος αυτού του προβλήματος. Παρατάξεις που πιπίλισαν τόσα χρόνια τα μυαλά των συναδέλφων, για μια άλλη δήθεν καλή αξιολόγηση και λειτούργησαν σαν λαγός για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Τόσα χρόνια καλλιέργησαν αυταπάτες πως στο πλαίσιο της γενικότερης αντιλαϊκής πολιτικής, του σημερινού αστικού κράτους, μπορεί να υπάρξει φιλεργατική αξιολόγηση. Δεν πέσαμε απ' τα σύννεφα. ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ είναι υπέρ της αξιολόγησης. Μάλιστα όχι μόνο δεν κρύβουν την αγωνία τους για την εφαρμογή αλλά σε συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ άσκησαν κριτική στην κυβέρνηση γιατί καθυστερεί. Εχθές μάλιστα γίναμε μάρτυρες στις στάσεις που κρατάνε στην ΑΔΕΔΥ, μιας και δια στόματος Κουτσιμπέλη στο χαιρετισμό ακούσαμε πως η ΑΔΕΔΥ διαφωνεί με τεχνικά ζητήματα, με τη διαδικασία, δηλαδή, της αξιολόγησης και όχι με την ουσία. Βέβαια η πίεση των συναδέλφων και των Συλλόγων δεν τους εμποδίζει φραστικά, σε επίπεδο διακηρύξεων, να διατυπώνουν θέσεις για μπλοκάρισμα της αξιολόγησης. Κάνουν την ανάγκη φιλότιμο αφού δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς.

Μέσα στο χώρο δουλειάς όμως, εκεί που κρίνεται ο αγώνας, δεν κάνουν τίποτα για την οργάνωση και την επιτυχία. Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στο συνδικαλιστικό κομμάτι, με όποιο φερετζέ και αν έκανε, ιδιαίτερα μετά το «συνδικαλιστικό γάμο» με διάφορες δυνάμεις, όπως η ΑΕΕΚΕ μετά το 36^ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Στηρίζουν το Νόμο Βερναρδάκη μέχρι τέλους. Έδωσαν διαπιστευτήρια και συνεχίζουν να δίνουν, ώστε να γίνουν χαλίφηδες στη θέση του χαλίφη.

Από την άλλη πλευρά, η ηγεσία των Παρεμβάσεων, παρά τις όποιες επαναστατικές κορώνες, συνεχίζουν να κάνουν τη βρώμικη δουλειά. Από τη μια θεοποιούν τον τρόπο επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης και δεν λένε κουβέντα για το τι θα υλοποιεί ο διευθυντής, τα αποκεντρωμένα σχολεία, τα αναλυτικά προγράμματα, τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Αφού, λοιπόν, όλα τα προηγούμενα χρόνια αξιολογούσαν από τη θέση του αιρετού, τώρα δήθεν ανακάλυψαν την Αμερική και καλούν τους αιρετούς να βάλουν παύλα, εκτός λένε, εκτός, προσέξτε, και αν υπάρχει καταγγελία από Σύλλογο. Βάζουν, δηλαδή, μπροστά τους Συλλόγους για να καλύψουν τη τυχοδιωκτική τους στάση. Θέλουν να είναι και με το χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ. Και εδώ πέρα μία οφειλόμενη απάντηση σ' αυτούς που μίλησαν περί «παυλάκηδων» εχθές, ο κλάδος, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχει ανάγκη από

αιρετούς, όπλο στα χέρια των συναδέλφων, όχι από αξιολογητές.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι εξελίξεις αποδεικνύουν πως οι δυνάμεις αυτές ούτε θέλουν, ούτε μπορούν να σηκώσουν το βάρος του αγώνα. Καλούμε κάθε συνάδελφο που ακούει, που προβληματίζεται, που αντιλαμβάνεται πως η σημερινή κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να ανατραπεί, να κάνουν το βήμα τώρα. Να βάλουν το λιθαράκι τους για την αλλαγή συσχετισμών δύναμης και στη ΔΟΕ ώστε να ανασάνει ο κλάδος.

Οι δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών, όπου συσπειρώνονται κάτω απ' το πλαίσιο του ΠΑΜΕ, δίνουν τον καλύτερο τους εαυτό για ένα κίνημα που δε θα φοβάται, που δε θα βάζει πλάτη για την εκάστοτε κυβερνητική εναλλαγή, που θα ενώνει όλους τους εργαζόμενους στη βάση των κοινωνικών, ταξικών τους συμφερόντων, μέχρι την τελική νίκη και σε επίπεδο οικονομίας και κοινωνίας. Εδώ βρίσκεται η ελπίδα και η προοπτική και σε αυτό το μετερίζι σας καλούμε. Να 'στε καλά.

Δημήτρης Θεοχάρης

Σύλλογος Πάτρας

Συνάδελφοι, τη χρονιά που πέρασε είχαμε τις γνωστές ημερίδες της ΔΟΕ με θέμα «Το σχολείο που έχουμε, το σχολείο που ονειρευόμαστε».

Είναι ένα θέμα που έχει τη σημασία του ιδιαίτερα τώρα που βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα κύμα αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση. Η απάντηση στο ερώτημα «τι σχολείο θέλουμε;», δε μπορεί φυσικά να μείνει μόνο στη διάρκεια του. Εκεί είτε το πεις 14χρονο είτε το πεις 12χρονο, με δυο χρόνια υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, δεν έχει μεγάλη διαφορά.

Η απάντηση σαφώς πρέπει ν' αναφέρεται στο περιεχόμενο του σχολείου, στη διάρθρωσή του, στις προϋποθέσεις φοίτησης που διαμορφώνονται για τους μαθητές.

Από τη μεριά τους η απάντηση που δίνουν σ' αυτό το ερώτημα οι κυβερνήσεις δεν έχει σχέση ούτε με ιδεοληψίες Υπουργών, που ακούστηκε εδώ, ούτε με τη δεξιοαριστερόσύννη τους, που ακούστηκε κι αυτό εδώ πέρα.

Εξαρτάται αποκλειστικά από το τι υπηρετεί το σύστημα, τι υπηρετεί την καπιταλιστική κερδοφορία. Η οικονομία λοιπόν, οι αντικειμενικές συνθήκες και οι όροι της παραγωγής ήταν πάντα αυτό που καθόριζε τα εκπαιδευτικά συστήματα, αφού το σχολείο εκτός από ιδεολογικός μηχανισμός της άρχουσας τάξης, είναι αυτό που προετοιμάζει τους αυριανούς εργαζόμενους.

Σ' αυτά τα πλαίσια, είχαμε πριν από 10 και πλέον χρόνια, την εισαγωγή στην πρωτοβάθμια των νέων προγραμμάτων σπουδών με τις δεξιότητες στη διαθεματικότητα, στις αποσπασματικές και κατακερματισμένες γνώσεις, στον υποκειμενισμό, στη λογική του «υπολογίζω στο περίπου».

Ποιες ανάγκες της σύγχρονης καπιταλιστικής οικονομίας εξυπηρετούν αυτές οι αλλαγές;

Πρώτον, η εισαγωγή των αυτοματοποιημένων συστημάτων παραγωγής σχεδόν σε όλους τους κλάδους, απαιτεί πλέον

κατά βάση απλούς χρήστες των νέων τεχνολογιών και όχι παραγωγούς τους. Ιδιαίτερα σήμερα που με τον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας, πολλές νέες τεχνολογίες μας έρχονται πακέτο από συγκεκριμένες χώρες.

Δεύτερον, η ολοένα και πιο γρήγορη μείωση του ποσοστού κέρδους των επιχειρηματικών ομίλων, προκαλεί συνεχή αναπροσανατολισμό της παραγωγής τους. Έχουν λοιπόν ανάγκη από «ευέλικτους» εργαζόμενους, που μέσα από προγράμματα αυτοεπιμόρφωσης, θ' ανανεώνουν συνεχώς τις δεξιότητές τους προσπαθώντας, ασθμαίνοντας να παρακολουθήσουν τις συνεχείς αλλαγές.

Έτσι λοιπόν μας προέκυψε η Δια Βίου Μάθηση με τις φθηνές ληξιπρόθεσμες καταρτίσεις, τ' ατομικά διαφοροποιημένα προγράμματα, τα πορτφόλια με τη συλλογή προσόντων. Η παρατεταμένη σήμερα οικονομική κρίση, επιτάχυνε τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση και τις επέκτεινε σε όλες τις βαθμίδες, και στη Δευτεροβάθμια.

Έτσι έχουμε την επικαιροποίηση της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ για την παιδεία και τις σχετικές ανακοινώσεις του ΣΕΒ πριν λίγους μήνες.

Πού το πάνε συνάδελφοι;

Εκτός από την αυτονομία της σχολικής μονάδας, την αποκέντρωση, την αξιολόγηση, την αύξηση ωραρίου, την περαιτέρω μείωση διδακτικών ωρών, πράγματα στα οποία αναφέρθηκαν προηγούμενα άλλοι ομιλητές, πρέπει να πούμε ότι πάμε σ' ένα νέο διτάξιο Λύκειο με εντελώς διαφορετική λειτουργία απ' ό,τι το σημερινό.

Στην Α' Λυκείου ή Δ' Γυμνασίου, όπως αλλιώς την ονομάσουν, θα ωθείται στην έξοδο, κυριολεκτικά θα ξεφορτώνεται ένα μέρος του μαθητικού πληθυσμού και θα οδηγείται στη φθηνή επαγγελματική κατάρτιση και στη απλήρωτη μαθητεία. Για τους υπόλοιπους, προβλέπεται ένα διετές Λύκειο, εντελώς διαφοροποιημένο εσωτερικά, με επιλεγόμενα μαθήματα διαφορετικής δυσκολίας. Ένα Λύκειο πολλών ταχυτήτων.

Ουσιαστικά συνάδελφοι προωθούν την πρώιμη εξειδίκευση του μαθητικού πληθυσμού στοχεύοντας στην προετοιμασία του αυριανού ευέλικτου εργαζόμενου που έχουν ανάγκη οι επιχειρήσεις, ενός εργαζόμενου που θα τα έχει όλα μισά. Μισή μόρφωση, μισή δουλειά, μισά δικαιώματα, μισή ζωή.

Ποια είναι η θέση της ηγεσίας της ΔΟΕ για όλα αυτά; Στην ουσία ναι σε όλα. Για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, όσον αφορά το θέμα των περικοπών που γίνονται, έχει εκφράσει την αντίθεσή της, άσχετα αν και πώς το έχει παλέψει, αν προσπάθησε για παράδειγμα ν' απαιτήσει συμμαχίες με το γονεϊκό κίνημα και τους άλλους εργαζόμενους.

Με το περιεχόμενο των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων, ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ, όχι απλά συμφωνούν, αλλά εργάστηκαν συστηματικά για την εκλαίκευσή τους. Ιδιαίτερα η ΠΑΣΚ τον καιρό της παντοδυναμίας της. Είναι οι ίδιοι με τους μηχανισμούς τους, αυτοί που έγραψαν τα βιβλία του νέου σχολείου, είναι οι ίδιοι που τριγύριζαν τα σχολεία για να τα διαφημίσουν.

Είναι οι ίδιοι που έχουν το δημοκρατικό δικαίωμα, όπως μας είπε χθες ο Πρόεδρος, ο Κικινής, να ζητούν το πέρασμα του Νηπιαγωγείου στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ανάλογα με το

κοινό στο οποίο απευθύνονται. Είναι οι ίδιοι που παραδέχονται χωρίς ενδοιασμούς ότι είναι υπέρ της αξιολόγησης, υπέρ δηλαδή του εργαλείου με το οποίο θα επιβληθούν οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις.

Συνάδελφοι, αν θέλουμε ν' απαντήσουμε ποιο είναι το πρόβλημα του σχολείου που φτιάχνουμε για τα παιδιά μας, πρέπει να πούμε ότι δεν είναι άλλο από τον αστικό του χαρακτήρα. Μη μπορώντας παρά να υπηρετήσει πιστά την κερδοφορία του κεφαλαίου, φτιάχνει ανθρώπους ημιμαθείς, διαβίου περιπλανώμενους, απασχολήσιμους.

Μ' αυτή την έννοια, αν θέλουμε ν' αλλάξουμε πραγματικά το σχολείο, πρέπει ν' αγωνιστούμε για ν' αλλάξουμε την κοινωνία. Να πάρει ο λαός το τιμόνι της οικονομίας, γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι σχολείο όαση μέσα στην έρημο του καπιταλισμού, απλά δεν υπάρχει.

Το ΠΑΜΕ έχει εδώ και καιρό καταθέσει την πρότασή του για το Ενιαίο 12χρονο σχολείο και τη 2χρονη προσχολική αγωγή. Είναι πρόταση αγώνα και διεκδίκησης για το σχολείο που ανταποκρίνεται σήμερα στις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών των λαϊκών οικογενειών και βασίζεται στις μεγάλες δυνατότητες επιστημονικές και τεχνολογικές της εποχής μας.

Είναι ένα σχολείο που μορφώνει ολόπλευρα και ολοκληρωμένα τους μαθητές, ένα σχολείο που θα συνδυάζει τη θεωρία με την πράξη. Θ' αναφερθώ επιγραμματικά σε 6 βασικά σημεία από την πρότασή μας:

Παλεύουμε γι' αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν, με ευθύνη του κράτους εκπαιδευτικό σύστημα που θα περιλαμβάνει εκτός από το σχολείο και όλες τις δομές που έχουν να κάνουν με τον ελεύθερο χρόνο του παιδιού.

Απαγόρευση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της εκπαίδευσης.

Αύξηση των δαπανών για την παιδεία, ώστε να καλύπτονται όλες οι ανάγκες του εκπαιδευτικού συστήματος με πόρους αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Αποκλειστικά δημόσια δωρεάν δίχρονη προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά μέσα από ένα αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα παιδικών σταθμών που θα καλύπτει τις ανάγκες των μικρότερων ηλικιών.

Ενιαίο 12χρονο σχολείο υποχρεωτικό για όλα τα παιδιά και αντίστοιχο σχολείο για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες που δε μπορούν να ενταχθούν στα γενικά σχολεία, με ταυτόχρονη απαγόρευση της παιδικής εργασίας, κανένα παιδί έξω απ' το σχολείο ως τα 18.

Επαγγελματικές δημόσιες σχολές και δωρεάν μετά το 12χρονο σχολείο, ποτέ πριν, για όσα παιδιά επιλέξουν επαγγέλματα που δε χρειάζονται Πανεπιστήμιο.

Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση που θα περιλαμβάνει ισότιμα ιδρύματα που θα παράγουν επιστημονικό δυναμικό έτοιμο να θέσει τις γνώσεις προς την υπηρεσία του λαού.

Σύστημα απογευματινής εκπαίδευσης ως προσωρινό μέτρο για να ολοκληρώσουν την υποχρεωτική εκπαίδευση όσοι εργαζόμενοι λόγω ταξικών αποκλεισμών δεν το έχουν κάνει. Εννοείται ότι θα πρέπει να έχουν κάθε διευκόλυνση μειωμένου ωραρίου και άδειες την περίοδο των εξετάσεων.

Ντιάνα Λιάκου

Σύλλογος «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Η κατάσταση που ζούμε σήμερα στα νηπιαγωγεία μας, νήπια και εκπαιδευτικοί δεν είναι αποκομμένη από τη γενικότερη πολιτική και οικονομική κατάσταση. Η σκληρή πραγματικότητα είναι ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ από τη μια ακολουθεί τις γενικότερες κατευθύνσεις, που επιβάλλει η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ και από την άλλη παίρνει σωρεία μέτρων, που μοναδικό σκοπό έχουν να τσακίζουν την ζωή των εργαζομένων και να φέρνουν βαθιές και αντιδραστικές αλλαγές και στο χώρο της εκπαίδευσης. Ειδικά για την Προσχολική, οι όποιες ρυθμίσεις πάρθηκαν τον τελευταίο χρόνο ως μέτρα από το υπουργείο, δεν είχαν στόχο τη βελτίωση της, αλλά για να «στενέψουν» όλο και περισσότερο το πλαίσιο του παιδαγωγικού περιεχομένου, αλλά και των εργασιακών συνθηκών των εκπαιδευτικών.

Α. Αυτή η περίοδος στη ζωή των παιδιών, πριν τη μετάβαση στο δημοτικό σχολείο, που από την θαλαπωρή της οικογένειας έρχονται να φοιτήσουν στο νηπιαγωγείο είναι σημαντική και κρίσιμη για την ανάπτυξή τους και την μετέπειτα εξέλιξή τους. Η σωστή και οργανωμένη παρέμβαση στη νηπιακή ηλικία έρχεται να αποδώσει καρπούς στην μετέπειτα ενήλικη ζωή. Εδώ ξεκάθαρα έρχονται να αναδειχθούν οι πραγματικές ανάγκες του νηπίου, που ανακαλύπτει τον κόσμο μέσα από το θεματικό παιχνίδι, την επικοινωνία του με τους ανθρώπους και τη σχέση του με τα αντικείμενα που το περιβάλλουν. Φυσικά σε αυτό τον ένα και μοναδικό, υποχρεωτικό χρόνο, που δεν επαρκεί, συντελείται η προετοιμασία και η δημιουργία προϋποθέσεων για την ένταξή του στην επόμενη βαθμίδα και την επιτυχή μαθησιακή του πορεία. Όμως αυτό που βιώνουν είναι ο περιορισμός της εκπαίδευσης σε γνωστικά αντικείμενα όπως ορίζει το αναλυτικό πρόγραμμα με προτεραιότητα σε δεξιότητες (γραφή, ανάγνωση, αριθμηση). Γι αυτό και επιμένουμε στον αυτοτελή ρόλο της Π.Α. στη 2χρονη υποχρεωτική, γιατί, αν και αποτελεί την παιδαγωγική βάση, δεν μπορεί να είναι ο προθάλαμος του δημοτικού σχολείου.

Β. Στο νηπιαγωγείο που ζούμε καθημερινά έχει «καταλήξει» ένα ασφυκτικό εργασιακό πλαίσιο για τους εκπαιδευτικούς. Ξεκινώντας από τις συνθήκες εργασίας και καταλήγοντας στις εργασιακές σχέσεις διαφαίνεται ξεκάθαρα πως το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα περιορίζει το ρόλο του νηπιαγωγού μέσα στην τάξη. Επίσης στο πάζλ της εντατικοποίησης της εργασίας έρχονται να προστεθούν τα πολυπληθή τμήματα, η αργοπορημένη στελέχωση των τμημάτων ένταξης, οι κουτσουρεμένες παράλληλες στηρίξεις, η ανύπαρκτη πρωίμη παιδαγωγική παρέμβαση, τα άδεια ταμεία των σχολικών

επιτροπών που αναγκάζουν τις οικογένειες να χρηματοδοτήσουν τις σχολικές μονάδες για να λειτουργήσουν.

Ποιο το ζητούμενο; Να βλέπουμε ξεκάθαρα ότι στόχος της εκπαιδευτικής πολιτικής της σημερινής καθώς και των προηγούμενων κυβερνήσεων και στο χώρο της προσχολικής είναι να υπάρχουν μαθητές με εξαφανισμένες τις πραγματικές τους ανάγκες, οι οποίοι εκπαιδεύονται ώστε να αποκτήσουν στενές δεξιότητες σε κάθε βαθμίδα για να γίνουν οι μελλοντικοί πειθήνιοι και φτηνοί εργαζόμενοι. Στο σημερινό ΕΤΟΝ (Ενιαίο Τύπου Ολοήμερο Νηπιαγωγείο), που σε λίγο συμπληρώνει ένα χρόνο, τα παιδιά πηγαioέρχονται σε τμήματα, μέσα στο ίδιο το σχολείο, με ένα πρόγραμμα, χωρίς ενιαίους στόχους, σε όλη τη διάρκειά του, με αυξημένο το ωράριο των νηπιαγωγών και με το 1/3 των οργανικών θέσεων «στον αέρα». Ειδικά οι πρόσφατες συγχωνεύσεις-καταργήσεις το μαρτυρούν.

Το τελευταίο διάστημα, δεν θα αναφερθώ αναλυτικά, άνοιξαν οι ασκοί του Αιόλου για το ποια δομή, νηπιαγωγεία ή παιδικό σταθμοί εξυπηρετεί καλύτερα και ποιος κάνει καλύτερα τη δουλειά του. Το ζήτημα αξιοποιείται αποπροσανατολιστικά. Ο εχθρός δεν είναι οι άλλοι εργαζόμενοι αλλά η εκπαιδευτική πολιτική των υπουργείων και της εκάστοτε κυβέρνησης, που πιστοί στις ευρωενωσιακές ντιρεκτίβες, υποβαθμίζουν και αποκλείουν χιλιάδες παιδιά από το δικαίωμα και την ανάγκη να εντάσσονται από νωρίς σε δομές της Προσχολικής Αγωγής.

- Διεκδικούμε την ικανοποίηση των αιτημάτων που αφορούν τα χρόνια προβλήματα των ανύπαρκτων δομών, των ελλείψεων σε προσωπικό και της υποχρηματοδότησης και τα οποία υποβαθμίζουν όλο και περισσότερο τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και τα εργασιακά των νηπιαγωγών.
- Υπερασπιζόμαστε τον αυτοτελή ρόλο του νηπιαγωγείου, που δεν είναι αυτός της στενής και στείρας εκπαίδευσης, αλλά της διαπαιδαγώγησης και να βάζουμε πάντα ως μέτρο τις ανάγκες των παιδιών της προσχολικής ηλικίας.
- Απαιτούμε να καταργηθούν όλες οι ρυθμίσεις που έχει κάνει το Υπ. Παιδείας το 2016 και 2017 για την ΠΑ. Συγκεκριμένα: Κατάργηση του άρθρου 35 του νόμου για την Έρευνα... που διπλασιάζει (από 7 σε 14) τον ελάχιστο αριθμό νηπίων για λειτουργία τμήματος Νηπ/γείου που οδηγεί στο κλείσιμο πολλών νηπιαγωγείων.. Κατάργηση των Υ.Α. για τον «Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγείου» και για το διδακτικό 30ωρο των νηπιαγωγών. Κατάργηση της ρύθμιση που δεν επιτρέπει τη μείωση του αριθμού των μαθητών του τμήματος ανάλογα με τις εκπαιδευτικές ανάγκες.

Τέλος ως εδώ. Για άλλη μια χρονιά έλαβαν μέρος οι κληρώσεις στις σχολικές μονάδες για τα προνήπια. Η καθιέρωση της δίχρονης Προσχολικής Αγωγής και του Ενιαίου 12χρονου Σχολείου που προτείνουμε, πρέπει επιτέλους να γίνει πράξη ΤΩΡΑ, επειδή είναι ανάγκη και βασίζεται στις αναπτυξιακές ανάγκες των παιδιών.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα παλεύει για μόρφωση, δουλειά με δικαιώματα και πρέπει και στην ίδια κατεύθυνση, με σωστό ταξικό προσανατολισμό, να παλεύει αγαπητοί σύνε-

δροι και το ΔΣ της ομοσπονδίας που θα εκλέξουμε αύριο μακριά από κάθε λογικής συναίνεσης και συμβιβασμού.

ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΘΙΕΡΩΘΕΙ ΤΩΡΑ Η ΔΙΧΡΟΝΗ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ(ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ)

Καλούμε σε ανυποχώρητο αγώνα για να προστατεύσουμε τη ζωή μας από τα μνημόνια διαρκείας και τους εφαρμοστικούς νόμους, προκειμένου να σωθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου. Να αντισταθούμε και να οργανώσουμε την απάντησή μας απέναντι στο νέο βάρβαρο γύρο επίθεσης που ακολουθεί, απέναντι στην ανέχεια και την εξαθλίωση που μας περικυκλώνει για ότι έχουμε να αντιμετωπίσουμε μπροστά μας, όχι από Σεπτέμβρη, αλλά από αύριο

Επιλέγουμε το δρόμο του αγώνα, της αλληλεγγύης, της κοινωνικής συμμαχίας, με την οργάνωση στα σωματεία, στους τόπους δουλειάς και τις γειτονιές. Το δρόμο της καθολικής σύγκρουσης με το αστικό κράτος και τη διοίκηση, με το πολιτικό προσωπικό τους και τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις και με τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, που κάνουν έφοδο στο δημόσιο σχολείο.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

Θεσμοθέτηση του ωραρίου των νηπιαγωγών τώρα.

Χρηματοδότηση αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Γενναίο πρόγραμμα ανάπτυξης των δομών του νηπιαγωγείου για να γίνει επιτέλους πράξη η δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή για όλα τα παιδιά. Μαζικοί διορισμοί μόνιμων νηπιαγωγών και βοηθητικού προσωπικού. 15 παιδιά ανά τμήμα. Δύο νηπιαγωγοί στα τμήματα που σήμερα έχουν 25 παιδιά.

Ίδρυση όλων των δημόσιων δομών για να εντάσσονται όλα τα παιδιά 1-4 χρόνων, γιατί η διαπαιδαγώγησή τους δεν πρέπει να είναι υπόθεση της οικογένειας αλλά της κοινωνίας.

Τμήματα ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα. Πλήρη παράλληλη στήριξη για κάθε παιδί. Πρώιμη παιδαγωγική παρέμβαση για όλα τα παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Δεν κάνουμε βήμα πίσω. Προχωράμε οργανωμένα, ανυποχώρητα με τα σωματεία μας και τους συλλόγους γονέων για να κάνουμε πράξη όσα παλεύουμε.

Για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Κάλυψη όλων των κενών με μαζικούς, μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών και όλων των εργαζόμενων στην εκπαίδευση.

Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών παίρνουμε θέση στον αγώνα.

Καλή συνέχεια.

Χαρά Μήνου

Σύλλογος Ηρακλείου

«ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Καλημέρα, εγώ είμαι δασκάλα ειδικής αγωγής και όση ώρα ακούω τις ομιλίες, συνάδελφοι, έχω μια απορία που μου γεννήθηκε. Εσείς, των παρατάξεων του πρῶν και νυν κυ-

βερνητικού συνδικαλισμού, τόση ώρα που μιλάτε και τόσα χρόνια που χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για μας τους αναπληρωτές που είμαστε 15 και 17 χρόνια σε μονάδες ειδικής αγωγής αλλά και συνολικά στα σχολεία, τόσα χρόνια λοιπόν οι πολιτικοί φορείς που στηρίζετε γιατί δεν έχουνε κάνει ούτε έναν διορισμό;

Λοιπόν, πιστεύουμε ότι είναι πάγια τακτική του κεφαλαίου, που μέσω των εκάστοτε κυβερνήσεων προσλαμβάνει τους εργαζόμενους με σχέσεις εργασίας λάστιχο. Και στους δασκάλους πραγματοποιείται αυτό και με τους αναπληρωτές αλλά και που τρέχουμε σε δύο και τρία σχολεία για να συμπληρώσουμε τις ώρες τους. Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί και στην ειδική αγωγή, που είναι ένας δάσκαλος για 3 και για 4 μαθητές. Όμως το καθεστώς αναπλήρωσης επηρεάζει μόνο εμάς; Δεν επηρεάζει εμάς μόνο. Ας ρωτήσουμε λίγο και τους γονείς και τα παιδιά στα ειδικά σχολεία. Τι γίνεται εκεί πέρα;

Οι οπτικές είναι δύο αλλά εμείς, οι συνάδελφοι που συσπειρωνόμαστε στο ΠΑΜΕ, πιστεύουμε ότι φταίει ένα πράγμα και αυτό είναι το κεφάλαιο που θέλει δασκάλους, γονείς και μαθητές που είναι αυριανοί εργαζόμενοι φτηνό ευέλικτο εργατικό δυναμικό, με σκυμμένο κεφάλι, που δεν θα συμμετέχει στο Σωματείο του. Έτσι, λοιπόν, θέλουμε και τα άτομα με ειδικές ανάγκες και τις οικογένειές τους. Η μία οπτική είναι που λέει ότι οι μόνιμοι αναπληρωτές δάσκαλοι ειδικής αγωγής, που κάθε χρόνο αντιμετωπίζουμε μέχρι και σκηνές βίας για να ενταχούμε στο μαθητικό πληθυσμό, άρα τότε θα γίνουμε μόνιμοι για να σταματήσουν αυτά; Η άλλη οπτική μιλάει για τους δασκάλους που αποσπώνται στα τμήματα ένταξης ή που πρέπει να συμπληρώσουμε τις υπεραριθμίες τους, να απορροφηθούν οι υπεραριθμίες και να καλυφθούν οι έξτρα ώρες, αλλά το ζήτημα δεν είναι αυτό. Δεν θα το δούμε ούτε με την πλευρά της ευαίσθητης ειδικής αγωγής, ούτε με θέμα ηθικής μόνο.

Είναι πολιτική κατεύθυνση που θέλει τα ειδικά σχολεία πάρ-κινγκ, γονείς απελπισμένους, χωρίς δομές υποστήριξης των ίδιων, τάξεις με 5 και 7 παιδιά με διαφορετική ανάγκη κάθε φορά και φυσικά δασκάλους καμικάζι που μπαίνουν μέσα στις τάξεις και δεν ξέρουν τι να πρωτοκάνουν. Και με όλα αυτά καλλιεργείται και η διάσπασή μας μέσα στα Σωματεία και στο κίνημα συνολικά. Αυτό το καλλιεργεί η ΔΟΕ, τη διάσπαση, της οποίας η πλειοψηφία φυσικά έμμεσα ή άμεσα δείχνει να υποστηρίζει όσα προανέφερα, για τους δε αιρετούς δεν το συζητάω, που τσακώνονται πρώτοι ποιος θα μας ενημερώσει έγκαιρα και έγκυρα από το Υπουργείο, που δεν είναι για μας αυτό το ζήτημα. Το θέμα είναι πώς τα αιτήματά μας, τα δίκαια αιτήματά μας θα εκφράζονται στο εκάστοτε όργανο, στα όργανα και φυσικά οι υπεύθυνοι που πρέπει να τα διεκδικήσουμε είμαστε εμείς, μέσα από το Σωματείο μας. Αυτό ακριβώς εφαρμόζετε όμως, ανενεργά σωματεία που δεν παίρνουν αγωνιστικές αποφάσεις σε κοινή συμπόρευση και με τα άλλα τμήματα της εργατικής τάξης. Μας νοιάζει το Σωματείο να διεκδικεί τα δίκαια αιτήματά μας, που είναι: να έχει κάθε σχολείο ειδικής αγωγής ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, ειδικό βοηθητικό προσωπικό, δασκάλους ειδικής αγωγής από την πρώτη ημέρα, μόνιμους διορισμούς εδώ και τώρα με βασική προϋπόθεση το πτυχίο και όχι εργασιακές σχέσεις λάστιχο, δημόσια και δωρεάν αναβαθμισμένη ειδική

αγωγή και εκπαίδευση για όλα τα άτομα με αναπηρίες, άμεση και γενναία χρηματοδότηση της ειδικής αγωγής από τον κρατικό προϋπολογισμό, καμία επιχειρηματική δραστηριότητα μέσα στα σχολεία, υλικοτεχνική υποδομή στις υπάρχουσες δομές και εννοείται ίδρυση νέων δομών και σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής, κατάργηση όλου του αντιεκπαιδευτικού, νομοθετικού πλαισίου, που αλλάζει τα τμήματα ένταξης και τις προσλήψεις γενικά και διέπει την ειδική αγωγή, να μην πληρώνουν οι γονείς για εξετάσεις, φάρμακα, θεραπείες και κανένα παιδί να μη μένει έξω από τις σχολικές μονάδες και από τις δομές ειδικής αγωγής συνολικά.

Ευχαριστώ.

Νατάσσα Μιχαήλ

Σύλλογος «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες,

είμαι μία από τους πολλούς συναδέλφους που συντάσσονται με τους συνδικαλιστές της Ομοσπονδίας στα Σωματεία που στηρίζουν μαχητικά το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο. Είναι η δεύτερη μέρα του Συνεδρίου μας και θα περίμενε κανείς σε μια περίοδο που με επιθετικό τρόπο εφαρμόζονται όλες οι οδηγίες του ΟΟΣΑ να είναι ένα Συνέδριο με μαζική συμμετοχή, δημιουργικό προβληματισμό και το κυριότερο με τα βλέμματα όλων των συναδέλφων στραμμένα εδώ.

Αντίθετα, συνάδελφοι, παρακολουθούμε συζητήσεις μακριά και πέρα από τις αγωνίες, τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς συνολικά των εργαζομένων. Εμείς όμως επιμένουμε να μιλάμε για το σύνολο των εργαζομένων. Και επιμένουμε γιατί θεωρούμε ότι μια τέτοια μεγάλη Ομοσπονδία σαν τη δική μας δεν μπορεί να παραμένει εγκλωβισμένη στο συντεχνιασμό, στην εξυπηρέτηση των κυβερνήσεων και των αντιλαϊκών πολιτικών.

Την ώρα που μαζικά φτωχοποιείται, λοιπόν, κόσμος, την ώρα που η επίθεση βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, καταργούνται δικαιώματα, συνάδελφοι. Εχθές απολύθηκε μαζικά κόσμος. Απελευθερώνονται οι πλειστηριασμοί των σπιτιών μας. Ποιος όμως κρατά την Ομοσπονδία μας εγκλωβισμένη; Ποιος οδήγησε και συνεχίζει να οδηγεί μια τέτοια Ομοσπονδία να είναι απαξιωμένη στα μάτια των συναδέλφων;

Ένα από τα παραδείγματα. Με τη φετινή ρύθμιση του Υπουργείου Παιδείας για τα νηπιαγωγεία, την προαιρετικότητα του ολοήμερου τμήματος και τη γενίκευση του πρωινού μέχρι τη 1, ανοίγει ο δρόμος να πεταχτεί έξω απ' την εκπαίδευση το 1/3 των νηπιαγωγών. Με μια, λοιπόν, εξίσου απλή ρύθμιση πολλά τμήματα μπορεί να κλείσουν, ενώ το υποβαθμισμένο πλέον ολοήμερο των 1 με 4 μπορούν να καλύψουν συνάδελφοι με ελαστικές μορφές εργασίας και πιο φτηνά μεροκάματα απ' τα δικά μας ή και να αντικατασταθεί από προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης.

Μόλις πριν από λίγο, συνάδελφοι, διαβάσαμε το ΦΕΚ στο οποίο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ καταργεί 44 τμήματα νηπιαγωγείου πανελλαδικά. Ενώ, λοιπόν, είμαστε μπροστά σε μία τέτοια εξέλιξη, η ΔΟΕ όλη τη χρονιά έλαμψε δια της απουσίας της και ανέβηκε στα κάγκελα ένα μόλις μήνα πριν τις εκλογές για τους αντιπροσώπους. Πώς, λοιπόν, συνάδελ-

φοι, αναρωτιόμαστε να μην είναι απαξιωμένη στα μάτια των συναδέλφων;

Γι' αυτό, λοιπόν, και σήμερα απευθυνόμαστε σε όλους αυτούς που είναι προβληματισμένοι και βλέπουν ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτή η κατάσταση στην Ομοσπονδία μας. Η μία όψη αυτού του συσχετισμού που υπάρχει σήμερα είναι ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, δεμένος στο άρμα των κυβερνήσεων που όλο το προηγούμενο διάστημα στήριξε την κυβερνητική εναλλαγή. Και είναι έτοιμος να την ξαναστηρίξει. Έφτασε μάλιστα στο σημείο για πρώτη φορά στα χρονικά του συνδικαλιστικού κινήματος, δε θα σταματήσουμε να το λέμε, να φέρνει τον Υπουργό στα γραφεία του συνδικάτου και να δίνει από κει μέσα συνεντεύξεις. Έκανε την πλάτη των συναδέλφων σκαλοπάτι για να ανεβοκατεβάξει κυβερνήσεις. Και μετά απορείτε γιατί είστε απαξιωμένοι.

Η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος είναι ο τυχοδιωκτισμός, ο κυδαίος συντεχνιασμός, που φτάνει στο σημείο να βάζει τους νηπιαγωγούς και τους βρεφοκόμους να αντιμετωπίζουν τα παιδιά του λαού σαν πελάτες και να κοιτάνε ποιος θα βουτήξει τα περισσότερα. Και για να βγάλουν λάδι την κυβερνητική πολιτική, δεν αναδεικνύουν τις πολιτικές ευθύνες για το κλείσιμο τμημάτων και την υποβάθμιση της μόρφωσης των παιδιών, αλλά καλλιεργώντας τον κανιβαλισμό αλλάζουν θέσεις και απόψεις ανάλογα με το ακροατήριο.

Είναι χαρακτηριστική η στάση της ηγεσίας της ΔΑΚΕ και της Ανατροπής στην ΠΟΕ - ΟΤΑ που εξήγγειλαν κινητοποιήσεις και απεργία, ενάντια στη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, ενώ την ίδια στιγμή εδώ μέσα δήθεν την υπερασπίζονται. Είναι χαρακτηριστική, επίσης, η στάση των Παρεμβάσεων που από τη μία στήριξαν αυτή την απεργία της ΠΟΕ - ΟΤΑ και από την άλλη καλούσαν την κυβέρνηση να κατοχυρώσει το δικαίωμα των νηπιαγωγών που εργάζονται στους παιδικούς σταθμούς των Δήμων, να περάσουν στα δημόσια νηπιαγωγεία, κάνοντας δηλαδή την κινητικότητα και αίτημα των εργαζομένων. Γιατί, αν ανοίξει ο δρόμος, συνάδελφοι, προς τη μία κατεύθυνση, γιατί να μην ανοίξει και προς την άλλη;

Είναι αυτοί που μέσω του Συντονιστικού εγκλωβίζουν συναδέλφους στο συντεχνιασμό, αντί να αναδεικνύουν τις πολιτικές ευθύνες και να οργανώνουν τον κόσμο ενάντια στην πολιτική των κυβερνήσεων και του ΟΟΣΑ. Αντί, δηλαδή, να παλεύουμε από κοινού με τους εργαζόμενους των παιδικών σταθμών για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή με μόνιμο εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό και όλα τα παιδιά των μικρών των ηλικιών σε κρατικές υψηλού επιπέδου δομές τρωγόμαστε μεταξύ μας. Η διαπαιδαγώγηση, συνάδελφοι, του παιδιού θεωρούμε ότι δεν είναι και δεν πρέπει να είναι υπόθεση μόνο της οικογένειας, αλλά κυρίως της κοινωνίας. Πώς, λοιπόν, να κάνουν διαφορετικά;

As αναρωτηθούμε, λοιπόν, συνάδελφοι, όσοι νοιαζόμαστε για το συμφέρον του κινήματος, αν μπορούμε να περιμένουμε τίποτα απ' αυτές τις ηγεσίες. Κατάφερε η Ομοσπονδία μας να αποτρέψει τίποτα μ' αυτούς τους συσχετισμούς; Άνοιξε καμία προοπτική για το κίνημα; Σήμερα, συνάδελφοι, χιλιάδες διαδηλωτών είναι μαζεμένοι στη Θεσσαλονίκη. Αύριο χιλιάδες θα βρίσκονται στην Πάτρα ενάντια στην ανεργία. Χθες και σήμερα και αύριο θα είναι στο δρόμο οι συμβασιούχοι

αντιμέτωποι με τα ΜΑΤ. Προχθές ήταν οι συνταξιούχοι και ο κατάλογος είναι μεγάλος.

Είναι μεγάλο ψέμα η λογική του τίποτα δε γίνεται, του τίποτα δεν κινείται. Εμείς, λοιπόν, συνάδελφοι, σας καλούμε. Το μέλλον είναι εδώ. Με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, που είναι οι εμπνευστές, οι οργανωτές και πρωτοπόροι αυτού του μεγάλου ταξικού κινήματος. Σας καλούμε σε αυτό τον δρόμο να γίνουμε περισσότεροι. Να βάλουμε, επιτέλους, στην άκρη τους ανθρώπους των κυβερνήσεων και της εργοδοσίας.

Χρήστος Μπίκας

Σύλλογος Λάρισας

Είμαι με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης Εκπαιδευτικών.

Αγαπητές συναδέλφισσες - αγαπητοί συνάδελφοι, πραγματικά αυτές τις δύο μέρες είδαμε μια καλά οργανωμένη προσπάθεια ένθεν και ένθεν από παρατάξεις από αυτή την πλευρά έως και εδώ, μια προσπάθεια η οποία ήταν καλή ως προς την απарίθμηση των προβλημάτων αλλά στόχευε στο εξής: να κρύψει τις αιτίες των προβλημάτων, τη μήτρα των προβλημάτων, αυτό που ζούμε σήμερα με το 4^ο μνημόνιο, με το 5^ο ή 6^ο που θα έρθει στη σειρά και κατά τη γνώμη μας αυτό που σήμερα υπηρετεί αυτή η κυβέρνηση, που υπηρετούσαν και οι προηγούμενοι, είναι η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου, οι επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, του ΔΝΤ, του ΣΕΒ.

Γιατί πραγματικά, καλοί μου συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, που έλεγε και ο προηγούμενος ομιλητής, είναι Ευρωπαϊκή Ένωση των 50 εκατομμυρίων ανέργων, των 3 εκατομμυρίων αστέγων, των ασφαλιστικών συστημάτων που πάνε στα 71, Φιλανδία, Αγγλία, Γερμανία, Γαλλία, όπου τα μέτρα παίρνονται από δήθεν αριστερές και δήθεν δεξιές κυβερνήσεις, από κυβερνήσεις που έχουν μνημόνια ή κυβερνήσεις που δεν έχουν μνημόνια.

Πραγματικά μας θύμισε μέρες πιο παλιές το συνδικαλιστικό κίνημα, σκοτάδι και φως, όπου η μία παράταξη τα 'ριχνε στην άλλη και προσπαθούσε να επαινέσει περισσότερο την κυβέρνησή της. Καραμπινάτος κυβερνητικός συνδικαλισμός και απ' τη ΔΑΚΕ και απ' την ΕΡΑ και απ' τη ΔΗΣΥ.

Κοιτάτε, συνάδελφοι, λέει η ΔΑΚΕ: οι ιδεολογικές αγκυλώσεις της κυβέρνησης, του Τσίπρα, της αριστεράς. Μα συνάδελφοί μου, αυτό που επιλέχτηκε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να κάνει είναι η βρώμικη δουλειά γιατί ήταν πιο εύκολο για την αστική τάξη και το κεφάλαιο. Τη δικιά σας πολιτική αντιγράφει. Τις πολιτικές του ΟΟΣΑ, τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό αντιγράφει και αυτό υπηρετεί. Τη βρώμικη δουλειά βγάζει. Γι' αυτό δεν αντιπαράθεσε στην ουσία της πολιτικής και πάτε στα επουσιώδη και στα δευτερεύοντα, γιατί τα προβλήματα τα γεννούν αυτές οι πολιτικές.

Δεύτερον: Ακούσαμε εδώ την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, την ΕΡΑ, ανατριχίλα, για πολλά ζητήματα. Για τις απολύσεις του Μπυσσοτάκη και τα λοιπά. Οι 4,5 χιλιάδες συνάδελφοί μας αναπληρωτές δεν είναι απολυμένοι; Δεν ανατριχιάζετε; Όταν η κυβέρνησή σας υπογράφει τα μνημόνια, δεν ανατριχιάζετε; Όταν εκχωρεί ελληνικό έδαφος στους φονιάδες, να περάσουν τα νατοϊκά στρατεύματα απ' την Εγνατία, απ' την Αλε-

ξανδρούπολη, δεν ανατριχιάζετε; Όταν πάνε να δώσουν τη βάση της Σούδας στους φονιάδες του NATO δεν ανατριχιάζετε; Επιλεκτικά ανατριχίλα, συνάδελφοι.

Ιστορικά ο καθένας παίρνει την ευθύνη του γι' αυτό που συμβαίνει στο κίνημα. Υπηρετείτε την πολιτική, τη δέχεστε.

Και εδώ, συνάδελφοι, πρέπει να πούμε το εξής: ότι στην κατάσταση αυτή και αυτό που ζούμε τα τελευταία χρόνια δεν είναι μόνο αυτές οι δυνάμεις που προσπάθησαν να δυσκολέψουν τα πράγματα, να βάλουν εμπόδια και να δημιουργήσουν ένα θαμπό τοπίο.

Κοιτάξτε, στην αρχή της κρίσης οι από δω δυνάμεις των Παρεμβάσεων μιλάγανε για καζινοκαπιταλισμό. Μάλιστα στην ΑΔΕΔΥ είσατε στην Επιτροπή Αναγνώρισης του χρέους. Ποιο είναι το νόμιμο και ποιο το παράνομο. Τώρα το διορθώσατε. Αλήθεια ο ελληνικός λαός δημιούργησε το χρέος;

Για να 'μαστε καθαροί, συνάδελφοι: Αυτό που βιώνουμε σήμερα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στην κυβέρνηση, έχετε ευθύνη μεγάλη, μας τον σβερκώσατε, μας κασικώθηκε. Και λέω το εξής: Λέει ο συνάδελφος των Παρεμβάσεων, ο Ρίζος νομίζω, μπορεί να κάνω και λάθος, απ' των Παρεμβάσεων ήταν, λέει: ο Τσίπρας υποχώρησε και ψήφισε μνημόνια. Ρε καλοί μου συνάδελφοι, που παίρνετε και το αριστερόμετρο και μετράτε, υπάρχει μεγαλύτερο μνημόνιο απ' τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τη Λευκή Βίβλο;

Δεν ξέρατε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένωση του κεφαλαίου; Τώρα το μαθαίνετε; Τώρα το βιώνετε; Αν είναι δυνατόν, είστε έμπειροι συνδικαλιστές. Πώς κάνετε τέτοια λάθη; Ψάχνετε το ταξικό πρόσημο; Φλεβάρης '15, Συνέλευση, Κωνσταντίνος Γκούμας, στη Λάρισα, ρωτάω την εκπρόσωπο των Παρεμβάσεων, ένα μήνα μετά: τι πρόσημο έχει αυτή η κυβέρνηση; Δεν έχει, το ψάχνει. Ωραία, βρείτε το τώρα.

Σ' αυτή τη λογική κινηθήκατε το προηγούμενο διάστημα, δείτε παντού στα Σωματεία ακόμα και σήμερα είστε μαζί με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ. Είστε σε ΕΛΜΕ, είστε σε Συλλόγους Πρωτοβάθμιας. Ακόμα και σήμερα, δε βγάλατε συμπεράσματα. Με το ΜΕΤΑ είστε αλά μπρατσέτα, τους λαφαζανικούς. Και κοιτάξτε, μη διαμαρτυρηθεί κανείς, θα πω το εξής: Εκείνος ο Ήσυχος που είναι με τον Λαφαζάνη τώρα, με τη ΛΑΕ, ήταν Υφυπουργός Άμυνας, υπέγραψε όλα τα ανακοινωθέντα του NATO. Όλα τα ανακοινωθέντα των φονιάδων τα υπέγραψε. Πολύ Ήσυχος λέμε. Όνομα και πράγμα. Όνομα και πράγμα. Και μ' αυτούς σήμερα είστε αλά μπρατσέτα. Καλλιεργείτε καινούργιες αυταπάτες και τις καλλιεργείτε, τις δέχεστε, γιατί έχετε τις αυταπάτες ενός μεταβατικού προγράμματος που σας οδηγεί σε κυβερνήσεις.

Ήδη, να τελειώσω με αυτό, μιλάτε για συντονισμό, γιατί πραγματικά αξίζει τον κόπο, συντονισμός, λέτε, Σωματείων, δράσεων, Ομοσπονδιών, κοινωνικών στρωμάτων. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα, τους αγρότες. Το κίνημα των αγροτών, τα μπλόκα. Εδώ στη ΔΟΕ έβγαине ο εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων και έλεγε ότι τα τρακτέρ στο Σύνταγμα ήταν εκδρομή. Όταν ο λαός ήταν στους δρόμους, όταν οι αγρότες στήριζαν τα μπλόκα της Λάρισας λέγατε αυτό και η υποκρισία σας είναι η εξής: ότι δεν τολμούσατε αυτό να το πείτε στη Λάρισα, στην Καρδίτσα, εκεί τρέχατε κοντά στους αγρότες. Γιατί; Γιατί δύο πρόσωπα; Εξηγήστε το.

Εμείς, συνάδελφοι, να τελειώσουμε μ' αυτό, κλείνοντας, να μην καταχραστώ το χρόνο, λέμε το εξής: ότι καλούμε κάθε συνάδελφο εδώ μέσα που καλοπροαίρετα σκέφτεται, που βλέπει την κατάσταση, βλέπει πού οδηγείται το κίνημα, βλέπει το ρόλο των ηγεσιών των παρατάξεων, έχουν τις ευθύνες τους, τις αναφέραμε πριν, να βγάλει συμπεράσματα. Τον καλούμε να συμπορευτεί μαζί μας και στη Γενική Συνέλευση και στους αγώνες του αύριο που θα αναπτυχθούν.

Να αγωνιστεί μαζί μας για ένα κίνημα ταξικό που θα χτυπάει στην καρδιά των προβλημάτων, για ένα κόσμο όπως λέει και σήμερα το αντιπολεμικό συλλαλητήριο, για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους και προσφυγιά.

Δήμητρα Νούτσου

Σύλλογος Μεσσηνίας

Καλημέρα συνάδελφοι. Είμαι αναπληρώτρια Μουσικός από τη Μεσσηνία και εκλεγμένη με την Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Αρχικά μία οφειλόμενη απάντηση στο συνάδελφο από τις Παρεμβάσεις. Η τοποθέτησή του μας δίνει τη δυνατότητα να υπενθυμίσουμε δυο ζητήματα που φαίνεται ότι ξέχασε. Πρώτον, το γεγονός ότι το 12χρονο σχολείο είναι μια φράση εξαφανισμένη από τα κείμενα της Ομοσπονδίας, είναι και δική σας ευθύνη συνάδελφοι. Γιατί και στα δικά σας κείμενα την ίδια φρασεολογία είχατε, γι' αυτό και οι 9 στους 10 όπως μας υπενθύμισε χτες και ο Πρόεδρος εδώ πέρα, κατεβάσατε κοινή εισήγηση στις Γενικές Συνελεύσεις.

Δεύτερον, για τη θεματική εβδομάδα, πάει πολύ να λέτε ότι το ΠΑΜΕ τη στήριξε. Οι πρωτοπόροι αγωνιστές ριζοσπάστες αλλά και άλλοι εκπαιδευτικοί που θεωρούν τον εαυτό τους δάσκαλο και όχι ιμάντα της κρατικής μηχανής, έχουν ευθύνη να μιλούν στους μαθητές τους και να διδάσκουν την αλήθεια.

Εσείς αυτό το δικαίωμα μάλλον το αναγνωρίζετε μόνο στο κράτος, στους παπάδες και στις ΜΚΟ. Σκεφτείτε μόνο σε τί επικίνδυνα κανάλια μπαίνετε, όταν μας κατηγορείτε ότι θέλουμε να κάνουμε ταξική προπαγάνδα στους μαθητές. Σκεφτείτε μόνο ότι τα ίδια λέει και η κυβέρνηση και ο Άδωνις.

Και κάτι ακόμα: Η κριτική σας στη θεματική εβδομάδα γύρω από τεχνικά και διαδικαστικά ζητήματα, είναι ο φερετζές για να κρύψετε την ουσιαστική σας συμφωνία στο περιεχόμενο που επιχειρήσε να δώσει η κυβέρνηση. Άλλωστε εδώ και χρόνια, από κοινού με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ διεκδικείτε το διαχωρισμό μαλακών και σκληρών ναρκωτικών.

Όλοι γνωρίζουμε τώρα για τις εξελίξεις πάνω στα ζητήματα των αναθέσεων. Το ζήτημα των αναθέσεων δεν είναι συντηχιακό, όπως ίσως κάποιοι βιαστούν να πουν. Είναι βαθύτερο και ουσιαστικό και κανένας από μας στις λεγόμενες ειδικότητες, δεν πρέπει να σκεφτόμαστε το δάσκαλο ως εχθρό. Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε, αλλά πολλά να μας ενώνουν.

Το ζητούμενο είναι να μην απομονωθούμε ο καθένας γύρω από τα προβλήματά του. Αντιθέτως να δούμε τη μεγάλη εικόνα, που μας θέλει όλους, μόνιμους και αναπληρωτές, δασκάλους και ειδικότητες, να βράζουμε στο ίδιο καζάνι. Αν σήμερα στο δάσκαλο ανατίθεται να κάνει Μουσική ή Εικαστικά, για παράδειγμα, αύριο θα του ανατεθεί να κάνει Αγγλικά,

άμα έχει ένα Proficiency ή Πληροφορική με μια επιμόρφωση β' επιπέδου.

Και αν κάποια στιγμή δε δώσει ο Δήμος λεφτά για την καθαριότητα, ποιος μας λέει ότι δε θα του πουν να ρίξει κι ένα σφουγγάρισμα πριν σχολάσει; Μ' αυτό τον τρόπο απαξιώνονται ολόκληρα πανεπιστημιακά τμήματα και τα πτυχία που αυτά παρέχουν, αλλά κι εμείς ως ειδικευμένοι εργαζόμενοι σε διάφορα αντικείμενα.

Σκεφτείτε εμείς, οι ειδικότητες ας πούμε, να μπορούσαμε να διδάξουμε μαθήματα των οποίων τα επιστημονικά αντικείμενα δεν έχουμε διδαχθεί. Σκεφτείτε τελικά πόσο βάλλει η κατάσταση αυτή τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών των λαϊκών οικογενειών.

Γνωρίζουμε πως στην καπιταλιστική οικονομία, που τα πάντα προσεγγίζονται με βάση την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου, όπου εκπαιδευτικοί και παιδιά υπολογίζονται απλά ως αριθμοί, όπου μας θέλουν φθηνούς και ευέλικτους και κυρίως χωρίς απαιτήσεις, δε μπορεί να υπάρξει το σχολείο που δικαιούμαστε και τελικά χρειαζόμαστε.

Ενάντια σ' αυτό το ταξικό σχολείο που έχουμε όμως, μπορούμε ν' απαντήσουμε μόνο ενωμένοι εργαζόμενοι. Τελευταία βλέπουμε να φτιάχνονται Σύλλογοι ανά ειδικότητα. Αυτή η διαδικασία στην ουσία το μόνο που κάνει είναι να μας διασπά σε κομμάτια και να γινόμαστε ακόμα πιο ευάλωτοι μπροστά στον κοινό μας αντίπαλο, που δεν είναι άλλος από την κάθε κυβέρνηση που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και υλοποιεί μέχρι κεραίας τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Την τωρινή κυβέρνηση μάλιστα των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ προσφάτως τη συμβούλεψε και ο ΣΕΒ και κάπου ταυτίζονται τα όσα έλεγαν. Κάποτε θα μας λέγατε γραφικούς, τώρα η ίδια η ζωή μάλλον δε σας το επιτρέπει.

Το ζητούμενο λοιπόν για το σύνολο των εκπαιδευτικών, πρέπει να είναι το πώς θ' απαντήσουμε ενωμένοι στην κυβερνητική πολιτική.

Το πώς μέσα από τα Σωματεία μας και από το συσχετισμό, συνάδελφοι, που θα διαμορφώσουμε εδώ στην Ομοσπονδία, θα βάλουμε μπροστά αυτό που χρειαζόμαστε το 2017 εμείς και οι μαθητές μας. Κι αυτό είναι εφικτό μόνο μέσα από τις γραμμές του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ, που προτάσσει ως πρώτη και κύρια ανάγκη τη συμπίεση του συνόλου των εργαζομένων, να χτίσουμε την κοινωνική συμμαχία, όπου όλοι μαζί από κοινού θα παλέψουμε και θα χτίσουμε μια κοινωνία στα μέτρα μας και όχι στα μέτρα των καπιταλιστών, όπως είναι αυτή που ζούμε σήμερα.

Το σχολείο, ως μέρος του εποικοδομήματος, δε μπορεί να είναι ανεξάρτητο της βάσης του, που είναι η οικονομία ούτε να την επηρεάσει. Αντιθέτως, διαχρονικά και απόλυτα λογικά, αυτή ορίζει το περιεχόμενό του με βάση τις ανάγκες της άρχουσας τάξης.

Για μας, λύση και απάντηση στην ανάγκη του κάθε μαθητή για ολόπλευρη μόρφωση και καλλιέργεια, είναι το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Ένα σχολείο που θα είναι φτιαγμένο με άλλες αξίες και με γνώμονα τις σύγχρονες εκπαιδευτικές και μορφωτικές ανάγκες του κάθε μαθητή και όχι τις ανάγκες της αγοράς. Ευχαριστώ.

Λίλα Πέτρου

Σύλλογος Μαγνησίας

Είμαι από την Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Χορτάσαμε από λόγια, ανακοινώσεις και παρεμβάσεις για την Προσχολική Αγωγή, που το τελευταίο διάστημα σε ποσότητα είναι τόσα όσα δεν έχουμε ακούσει την τελευταία δεκαετία, ειδικά πλησιάζοντας για το Συνέδριο.

Χορτάσαμε από τις εξαγγελίες του Υπουργείου για καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής, τις κινητοποιήσεις εναντίον της, καθώς και τη διπροσωπία, συνάδελφοι, κάποιων παρατάξεων εδώ μέσα, όπως ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και Παρεμβάσεις, που άλλα λένε στον έναν συνδικαλιστικό φορέα και άλλα υποστηρίζουν στον άλλο, συνάδελφοι. Ναι, σας πειράζει. Μετά βγαίνετε και λέτε, συνάδελφοι, ότι δεν έχετε καμία σχέση ο ένας με τον άλλον, αλλά τα ίδια ψηφίζετε, συνάδελφοι.

Είναι ανθρωποφαγία να αναλωνόμαστε στη διαίρεση του κινήματος σε συντεχνίες: νηπιαγωγούς και βρεφονηπιαγωγούς, όπως επιχειρείται απ' την κυβέρνηση και κάποιες συνδικαλιστικές παρατάξεις. Δεν ξεχνάμε τη 48ωρη απεργία η οποία ανακοινώθηκε μόλις δύο μέρες πριν τις 17 Μαΐου που ήταν η πανελλαδική πανεργατική απεργία, από τις συνδικαλιστικές παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Ανατροπή, με πλαίσιο πάλης ενάντια στη δίχρονη Προσχολική Αγωγή και ενάντια στην προσπάθεια ένταξης όλων των προνηπίων στα νηπιαγωγεία. Είπε μία συναδέλφισσα εδώ μέσα ότι δε συμφωνεί με την ΚΕΔΕ, όμως, αγαπητή μου συναδέλφισσα, οι δικοί σας οι Δήμαρχοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ ψηφίσανε στην ΚΕΔΕ να πάνε τα νηπιαγωγεία στους Δήμους. Όταν βγαίνετε από δω μέσα, συνάδελφοι, όταν βγαίνετε από δω μέσα, ενώ εδώ μέσα διαρρηγνύετε τα μάτια σας και λέτε ναι στη δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, όταν βγαίνετε έξω, αυτούς τους δημάρχους και αυτά τα Υπουργεία πάτε και ψηφίζετε και μας έχουν φτάσει σ' αυτή την κατάσταση σήμερα.

Σαν Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών παλεύουμε για: δίχρονη υποχρεωτική δημόσια και δωρεάν αποκλειστικά Προσχολική Αγωγή, χωρίς όρια και προϋποθέσεις, για όλα τα παιδιά και από 1 έως 4 χρονών τα παιδιά να πηγαίνουν σε δημόσιες δομές χωρίς να πληρώνουν οι γονείς τίποτα. Να μην βάζουν καθόλου το χέρι στην τσέπη. Παλεύουμε για Ενιαίο 12χρονο δημόσιο δωρεάν Σχολείο, για να μπορούν όλα τα παιδιά να βγαίνουν στη ζωή ολοκληρωμένοι άνθρωποι. Θέλουμε παιδιά τα οποία να μην είναι με δεξιότητες. Θέλουμε παιδιά που να μην είναι ημιμαθή. Θέλουμε παιδιά να είναι μορφωμένα, για να μπορούν, όταν μετά βγαίνουν στην κοινωνία, να μπορούν να σκέφτονται.

Αυτοί δεν τα θέλουμε, συνάδελφοι, και εσείς πάτε να τους αφήσετε να το κάνουν και τους δίνετε άλλοθι.

Μάρκος Σκούφαλος

Σύλλογος Χίου

Συνάδελφοι, είμαι εκλεγμένος με την ΑΣΕ από το Σύλλογο της Χίου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλό θα είναι όσοι επικαλούνται το συμφέρον των εκπαιδευτικών σε αντιδιαστολή με τις παρατάξεις, να πράττουν το αυτονόητο και να είναι απεργοί αντί απεργοσπαστές για να κατακτούν και το δικαίωμα να κάνουν παρατηρήσεις.

Άκουσα με προσοχή τον εισηγητή πάνω στο θέμα. Είναι γεγονός ότι γίνεται μια καταγραφή αλλά ωστόσο θυμήθηκα τη βασική αρχή του κονστρουκτιβισμού, είτε αφορά στη τέχνη είτε στα μαθηματικά είτε στην εκπαίδευση, ότι η ζωή μας δεν αποτελείται από την πραγματικότητα αυτή καθαυτή αλλά από εκφάνσεις της πραγματικότητας. Δηλαδή την αλήθεια δε μπορούμε να τη μάθουμε.

Έτσι λοιπόν, μπορεί να υπάρχει ανθρωπιστική κρίση, αλλά μάλλον θα ψάχνουμε να βρούμε την αιτία της. Ο Χορκχάιμερ έλεγε ότι όποιος δε θέλει να μιλήσει για τον καπιταλισμό, τότε δεν πρέπει να μιλάει και για το φασισμό. Έτσι λοιπόν συνάδελφοι, για να μιλάμε για τον καπιταλισμό, για το φασισμό, για τον πόλεμο, για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, θα πρέπει να μιλάμε για την πραγματικότητα.

Κι επειδή βέβαια εδώ πέρα για κάποιες πολιτικές δυνάμεις ο καπιταλισμός είναι ταμπού, γι' αυτό τον λόγο τρέχουν στον Ενβέρ Χότζα, τρέχουν στον παρθενικό υμένα, τρέχουν να μας μιλήσουν για τον «Τρίτο δρόμο του ΠΑΣΟΚ» είναι ένα καλό βιβλίο που το έγραψε ο Κοτζιάς πριν γίνει Συριζοπασόκος.

Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι αν θα πρέπει να μιλήσουμε για το προσφυγικό – μεταναστευτικό, πρέπει να μιλήσουμε για το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού που είναι ο ιμπεριαλισμός και είναι ένα αναλυτικό εργαλείο όχι παρωχημένο, είναι το αναλυτικό εργαλείο του μαρξισμού - λενινισμού που ακριβώς μπορεί να ερμηνεύσει τη σημερινή πραγματικότητα των πολέμων, των συγκρούσεων στη Μέση Ανατολή, στη Συρία, στο Αφγανιστάν αντί να γελοιοποιείται και να λέει «ήρθε η Αραβική Άνοιξη». Αλήθεια; Πού είναι η Αραβική Άνοιξη στη Λιβύη, πού είναι στη Συρία, πού είναι στο Αφγανιστάν;

Έτσι λοιπόν, συνάδελφοι, θα πρέπει να σκύβει πάνω στα έργα, μ' αυτό το εργαλείο θα πρέπει να σκύβει πάνω στο φαινόμενο, ο Πρωθυπουργός Τσίπρας, αυτός ο μέγας επαναστάτης, όταν έφευγε στην Ευρώπη και πριν υπογράψει τη συμφωνία εγκλωβισμού Τουρκίας – Ευρωπαϊκής Ένωσης – συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, ο κ. Μητσοτάκης, η κα Φώφη Γεννηματά, ο κύριος από το Ποτάμι και ο κύριος της Ένωσης Κεντρώων του έδωσαν μια σαφή εντολή: Να μην απόσχει από το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Ή αλλιώς πώς, να μην τα κάνει μπάχαλο από το κοινό μας σπίτι, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ήρθε η συμφωνία εγκλωβισμού, αυτή που ζούμε εμείς στα νησιά μας. Και στα νησιά μας, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βιώνουμε ακριβώς και την ιμπεριαλιστική βία του πολέμου και τα θύματα που είναι οι πρόσφυγες μετανάστες και το μπετόν αρμέ που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, Ένωση Κεντρώου, πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Και στα νησιά μας, στη Χίο, δεν υπάρχει κέντρο καταγραφής συντοπίτη Μανώλη Τζακάτε, υπήρχε πριν δυο χρόνια εσύ που κατοικείς στη Χίο, κέντρο καταγραφής (hot spot), τώρα είναι κέντρο εγκλωβισμού με 2.200, 1.000 στο κέντρο της ΒΙΑΛ, 1.200 σ' ένα, να μην το πω τί είναι, χαμαιτυπείο της Σούδας, όπου είναι σάκος του μποξ των φασιστών και μπο-

ρώ μετά λόγο γνώσεως να το πω ως Δημοτικός Σύμβουλος που οι φασίστες μας έχουν βάλει σε πρώτη γραμμή στο στόχο κάθε φορά που πηγαίνουμε και συμπαραστεκόμαστε σ' αυτούς τους ανθρώπους.

Αυτή είναι η κατάσταση. Και θα είναι έγκλημα ακόμη και για την Ομοσπονδία να περάσει σε μια λογική, πέρα από αυτή τη συστημική λογική που έχει, να διαχωρίζει άλλη πολιτική στην ηπειρωτική Ελλάδα και άλλη πολιτική στη νησιωτική. Τα σχολεία πρέπει ενιαία να είναι ανοιχτά στα προσφυγόπουλα και στους μετανάστες, απ' άκρη σ' άκρη.

Ωστόσο, αυτό που πρέπει να γίνει ξεκάθαρο, είναι ότι για να μπορέσουν να έχουν πόδια στη γη αυτές οι προτάσεις, ιδιαίτερα οι προτάσεις της ΑΣΕ, αλλά αν θέλετε και κάποιες από αυτές που ακούγονται και που ευελπιστούν ν' ακουμπήσουν στην πραγματικότητα, θα γυρίζουν οι ρόδες μας στον αέρα εάν μέσα στην εισήγηση της ΔΟΕ δε μπει και το θέμα του ιμπεριαλιστικού πολέμου και των ευθυνών όλων εκείνων των κυβερνήσεων που κομμάτων που έχουν βάψει τα χέρια τους με αίμα.

Και για να κλείσω, συνάδελφοι, αυτό είναι που διαφοροποιεί το ταξικό κίνημα από την ενότητα στην οποία αναφέρθηκε εδώ μέσα ο Πρόεδρος και πολλοί άλλοι, ότι «βρε παιδιά τί μας χωρίζει». Μας χωρίζει η ουσία των πραγμάτων, μας χωρίζει η λογική στο να οικοδομήσουμε ένα αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο απέναντι στους φονιάδες των λαών, μας χωρίζει η λογική να μη βλέπουμε την πηγή του προβλήματος, αλλά να βλέπουμε μόνο τ' αποτελέσματα.

Γιατί διαφορετικά συνάδελφοι, θα έρχονται και θα παρέρχονται οι Αρβανιτόπουλοι, για να χρησιμοποιήσω του Προέδρου μας τη φράση, θα έρχονται και θα παρέρχονται οι Φίληδες, οι πολιτικές οι αντιλαϊκές θα μένουν, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες θα είναι βορά στους φασίστες και στους κοσμοπολίτες, που θέλουν καθαρά σχολεία. Αυτή είναι η ατζέντα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος και απ' αυτήν ρούπι δεν κάνουμε πίσω, ακόμα και αν είμαστε μόνοι μας.

Λέει ο Καβάφης, μιας και έπεσε μπόλικη ποίηση: «*Αν ευτυχής ή δυστυχής είμαι δεν εξετάζω, πλην ένα πράγμα με χαρά στο νου μου πάντα βάζω, που στη μεγάλη πρόσθεση την πρόσθεσή των που μισώ, που έχει τόσους αριθμούς, δεν είμ' εγώ εκεί απ' τις πολλές μονάδες μία. Μεσ' στο συνολικό ποσό δεν αριθμήθηκα*». Κι αυτή η χαρά, για να τον παραφράσω, μας αρκεί. Να είστε καλά.

Τάσος Τόκας

Σύλλογος Ιωαννίνων

Ξεκινώντας, να σχόλιο για το «Σχολείο που θέλουμε» γιατί ακούσαμε κάποιες ειρωνείες και λαϊκισμούς.

Εμείς συνάδελφοι δεν έχουμε ως πρότυπα «παιδαγωγούς» του τύπου Αρσένη, Διαμαντοπούλου, Αρβανιτόπουλου, Γιαννάκου-Κουτσίκου, Φίλη και Γαβρόγλου. Όλους αυτούς που για να εφαρμόσουν το σχολείο τους κινητοποίησαν όλο το φάσμα των κατασταλτικών μηχανισμών: από τους εισαγγελεύς μέχρι τα ματ και τα ασφυξιόγωνα, που πολλοί από εδώ μέσα τα ζήσαμε. Σας τους χαρίζουμε.

Εμείς έχουμε ως όραμα το σχολείο των μεγάλων παιδαγωγών που τα ονόματά τους θα μνημονεύονται αιώνια από

την ανθρώπινη ιστορία: Το σχολείο του Βιγκότσκι και του Μακάρεγκο, το σχολείο του Γλννού, του Παπαμαύρου, της Αλεξίου, το Ειδικό Σχολείο της Ιμβριώτη και πολλών άλλων ομοϊδεατών μας, που οραματίστηκαν εκείνο το σχολείο που απελευθερώνει τον άνθρωπο από τα δεσμά της αμάθειας, της πνευματικής και σωματικής υποδούλωσης. Αυτό το σχολείο υπερασπιζόμαστε όταν μιλάμε για 12χρονο σχολείο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Όλες οι παρεμβάσεις –μεταρρυθμίσεις – αλλαγές που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στην Ειδική Αγωγή έχουν την *αντιδραστική σφραγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, με βασική στρατηγική την παραπέρα συρρίκνωση και αποδυνάμωση των δημόσιων δομών της Ειδικής. Η ίδια η πείρα των λαϊκών οικογενειών που ζουν το πρόβλημα, μέσα σε συνθήκες έλλειψης και υποβάθμισης των δημόσιων δομών ειδικής αγωγής, με τους εργαζόμενους όλων των ειδικοτήτων στον ευαίσθητο αυτό χώρο να τρέχουν και να μην φτάνουν, αναδείχνει ότι οι εξαγγελίες των κυβερνήσεων για δήθεν αναβάθμιση και υποχρεωτικότητα της Ειδικής Αγωγής είναι βαθιά υποκριτικές. Η Ευρώπη της «συμπερίληψης» και της «συνεκπαίδευσης» που τα κυβερνητικά –και όχι μόνο – στελέχη επικαλούνται, είναι αυτή με τα σχολεία των πολλών ταχυτήτων, με τους γονείς που πληρώνουν για βασικές τους λειτουργίες, με τους γονείς και τους μαθητές που αντιμετωπίζονται ως πελάτες.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει εκδηλώσει εδώ και δυο χρόνια τις προθέσεις της προτείνοντας ως λύση το τρίπτυχο:

1. «Τα παιδιά με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες να μην πηγαίνουν ξεχωριστά από τα άλλα παιδιά σε σχολεία που «καταλήγουν συχνά να είναι γκέτο», και να ενταχθούν στην τυπική εκπαίδευση (βλ. κλείσιμο Ειδικών σχολείων) ώστε να έχουν και αυτά τα ερεθίσματα, ψυχολογικά, διανοητικά που έχουν οι υπόλοιποι μαθητές».

2. «Τον προσανατολισμό της ένταξης μιας μεγάλης κατηγορίας παιδιών με ειδικές ανάγκες στα σχολεία της γειτονιάς».

3. «την αναπροσαρμογή των «θεσμών ένταξης» στα σχολεία ώστε να γίνουν πραγματικοί θεσμοί ένταξης και η παράλληλη στήριξη να μην είναι ο προσωπικός εκπαιδευτικός του παιδιού αλλά η λειτουργία του σχολείου.»

Από τότε πάρθηκαν μια σειρά μέτρων που βήμα-βήμα υλοποιούσαν τις παραπάνω κατευθύνσεις, υποβαθμίζοντας παραπέρα την παρεχόμενη Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση. Επιγραμματικά αναφέραμε:

1. Τροπολογία που ψηφίστηκε στη Βουλή με την οποία: «Ο εκπαιδευτικός του Τ.Ε. υποστηρίζει τους μαθητές εντός του περιβάλλοντος της τάξης τους (...)». Στην ουσία ο εκπαιδευτικός του Τ.Ε. μετατρέπεται σε «γυρολόγο» χωρίς να μπορεί να δώσει την παραμικρή εκπαιδευτική βοήθεια στους μαθητές.

2. Τοπολογίες που περιλαμβάνονταν στους νόμους 4415/2016 και 4465/17 με τους οποίους προβλέπονται ότι «εάν συντρέχει αδυναμία πλήρωσης των κενών διατίθενται εκπαιδευτικοί χωρίς ... προσόντα ή χαρακτηριστικά (πτυχίο - μεταπτυχιακές σπουδές ή μετεκπαίδευση στην ειδική Αγωγή δηλ.) Με τις τροπολογίες αυτές υποβαθμίζονται τα ειδικά παιδαγωγικά προσόντα που απαιτούνται στην Ειδική Αγωγή, προωθείται η διδασκαλία α λα κάρτ και τσουβαλιάζονται οι εκπαιδευτικοί ανεξαρτήτως επιστημονικής κατάρτισης

3. *Νόμος σκούπα (Φλεβάρης 2017)* με τον οποίο αυξάνεται ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα στα Ειδικά σχολεία, ακυρώνεται η μείωση του πληθυσμού των μαθητών στις τάξεις των γενικών σχολείων που φοιτούν μαθητές με Ειδικές Μαθησιακές δυσκολίες, γενικεύεται το απαράδεκτο καθεστώς της ιδιωτικής παράλληλης στήριξης πέρα από τα σχολεία της γενικής εκπαίδευσης που ίσχυε μέχρι τώρα και στα ειδικά σχολεία. Οι γονείς μάλιστα σύμφωνα με το νόμο οφείλουν ν' αναζητήσουν και με δική τους ευθύνη να προσκομίσουν το ποινικό μητρώο των προσλαμβανομένων.

4. Και τέλος η υπουργική Απόφαση του Απρίλη (61048/Ε2 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 1239/10-04-2017) που αφορά στη ρύθμιση θεμάτων πρόσληψης αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών στις δομές της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης με την οποία απαξιώνεται ο βασικός τίτλος προπτυχιακών σπουδών στην ΕΑΕ και η προϋπηρεσία και προτάσσονται οι μεταπτυχιακές ή/και διδακτορικές σπουδές στην ΕΑΕ και στη Σχολική Ψυχολογία. Την ίδια στιγμή ζητείται να αποδείξουν οι συνάδελφοι από τα παιδαγωγικά τμήματα ειδικής αγωγής ότι είναι δάσκαλοι ζητώντας «παιδαγωγική επάρκεια» (πχ εκπαιδευτικοί ΠΑΝ.ΜΑΚ)

Όλα τα παραπάνω (τα οποία σημειωτέον στάλθηκαν «πακέτο» σε όλα τα σχολεία Ε.Α. προχτές Τετάρτη 21 Ιουνίου στη 1ο μεσημέρι με απαίτηση για απarέγκλιτη εφαρμογή) σε συνδυασμό με τους μηδενικούς μόνιμους διορισμούς στην ΕΑΕ, την υποστελέχωση των Ειδικών σχολείων ακόμα και με αναπληρωτές, τη μη κάλυψη όλων των αναγκών για Παράλληλες Στήριξεις, τη μη έγκριση νέων Παράλληλων Στήριξεων και το μίσρασμα ενός εκπαιδευτικού σε 2 και 3 μαθητές, συντέλεσαν και τη φετινή σχολική χρονιά να οξυνθούν οι καταστροφικές συνέπειες που έχουν επιφέρει στο χώρο της Ειδικής Αγωγής και στην εκπαίδευση των παιδιών ΑμεΑ οι πολιτικές των αστικών κυβερνήσεων και της ΕΕ.

Θέλετε να μιλήσουμε για τις υποδομές; Οι δομές της Ειδικής Αγωγής κι Εκπαίδευσης είναι ανεπαρκέστατες, είτε μιλάμε για τις διακριτές και αυτόνομες, είτε αυτές που είναι ενταγμένες στο γενικό σχολείο όπως είναι τα τμήματα ένταξης ή η παράλληλη στήριξη. Αυτό που τις χαρακτηρίζει είναι η υποβάθμιση, η ανυπαρξία μόνιμου προσωπικού, οι ελλείψεις σε υλικοτεχνικό υλικό, οι ανεπαρκείς μεταφορές κ.τ.λ, ο κατάλογος είναι μακρύς και περιλαμβάνει κάθε έκφανση της διαδικασίας της ειδικής παρέμβασης και εκπαίδευσης.

Μέσα σε αυτήν την κατάσταση, οι εκάστοτε υπουργοί επικαλούνται (ως άλλοθι) τους γονείς των παιδιών με ειδικές ανάγκες, που απογοητευμένοι από την εικόνα των ειδικών σχολείων δε θέλουν να δουν τα παιδιά τους μέσα σε αυτά. Επιπλέον υπάρχει και το απαράδεκτο- αντιεπιστημονικό νομοθετικό καθεστώς, οι γονείς να επιλέγουν το σχολείο που θα φοιτήσουν τα παιδιά τους. Κι επειδή τα ρίχνουμε όλα στους «δύστροπους γονείς» να δούμε λίγο γιατί δεν θέλουν τα Ειδικά Σχολεία:

Γιατί αυτά τα σχολεία ποτέ δεν ανοίγουν τον Σεπτέμβρη και λείπουν από αυτά οι ειδικοί παιδαγωγοί, το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, το ειδικό βοηθητικό προσωπικό, τα μέσα μεταφοράς και όλες οι υλικοτεχνικές υποδομές για να γίνει συστηματική παρέμβαση με βάση την αναπηρία του κάθε παιδιού. Και αυτές οι ελλείψεις σε μεγάλο βαθμό σέρνονται

μέχρι τη λήξη του σχολικού έτους. Τα «γκέτο» λοιπόν, όπως ακούμε να τ' αποκαλούν παράγοντες και υπουργοί, είναι αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής, που θεωρεί τα παιδιά, σε όλο το φάσμα των μαθησιακών δυσκολιών, δεύτερης κατηγορίας.

Αυτών των παιδιών, η εκπαίδευση συνειδητά υποχρηματοδοτείται και είναι υποβαθμισμένη, καθώς στοιχίζει πολλαπλάσια από ό,τι αυτή της γενικής εκπαίδευσης και επιπλέον αποτελεί εμπόδιο για τους κυβερνώντες στο «πίσιμο» των «εθνικών» στόχων των «πρωτογενών πλεονασμάτων» που «θα βάλουν σε κίνηση την οικονομία».

Κι επειδή ακούσαμε και πάλι διάφορα «επαναστατικά» εδώ, να θέσουμε το ερώτημα: πώς γίνεται κάποιος να θέλουν ποιοτικά αναβαθμισμένο σχολείο, μόνιμους διορισμούς κλπ και αυτοί που τα λένε να στηρίζουν κόμματα και πολιτικές που είναι ενάντια σ' όλα αυτά.

Αυτή είναι η πολιτική που με την παραπάνω λογική, εφαρμόζει από το 2015 τη νέα «παιδαγωγική ... καινοτομία» και τοποθετεί έναν εκπαιδευτικό, όχι σε κάθε παιδί που χρειάζεται βοήθεια, αλλά σε δυο και τρία παιδιά. Για παράδειγμα με φειδές (2016-17) τοποθετήσεις εκπαιδευτικών Π.Σ., στα Γιάννενα τοποθετήθηκαν 10 εκπαιδευτικοί σε 23 παιδιά, τα οποία μάλιστα είναι σε διαφορετικά σχολεία (και τη στιγμή που οι βεβαιωμένες περιπτώσεις παιδιών που χρήζουν Π.Σ. είναι κοντά στις 50). Το τι μπορεί να γίνεται σε μια τάξη όταν ο εκπαιδευτικός ΠΣ βρίσκεται σε άλλο σχολείο όλοι το ξέρουμε.

Κι επειδή ακούσαμε εκπροσώπους του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού να πανηγυρίζουν ότι φέτος είχαμε πάρα πολλούς διορισμούς αναπληρωτών στην Ειδική Αγωγή, να τους θυμίσουμε ότι ΕΕΠ και ΕΒΠ (που χωρίς αυτό δεν λειτουργεί σχολείο), σε κάποια Ειδικά Σχολεία ακόμα να φτάσει.

Αυτό - με λίγα λόγια - είναι το «συμπεριληπτικό-ενταξιακό» μοντέλο που υπερασπίζεται τόσο η κυβέρνηση όσο και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα και από κοντά οι συνδικαλιστικές τους παρατάξεις. Αν τώρα, όλα όσα περιγράψαμε δεν είναι στιγματισμός για τα παιδιά με ειδικές μαθησιακές ανάγκες, που σταδιακά συμβάλλει στο να δημιουργηθούν αρνητικά στερεότυπα για την αναπηρία και κατά προέκταση ακόμα και ρατσιστικά φαινόμενα μέσα στα σχολεία, τότε τι είναι;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Αν πραγματικά θέλουμε να δούμε με την πρόπευσα σοβαρότητα και ευαισθησία το μεγάλο ζήτημα της Ε.Α. ένα δρόμο έχουμε: Οι Δάσκαλοι - Νηπιαγωγοί μόνιμοι και αναπληρωτές, της Γενικής και της Ειδικής, οι συνάδελφοι όλων των ειδικοτήτων, παλιοί και νέοι αλλά και όλοι όσοι παίρνουν μέρος στη διαπαιδαγωγική διαδικασία στην Ειδική Αγωγή, οι φορείς του αναπηρικού κινήματος, να δυναμώσουμε τον αγώνα μας για αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση που ν' ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες και κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης στο χώρο. Για ζωή με αξιοπρέπεια σε όλα τα ΑμΕΑ!

ΚΑΤΑΘΕΤΩ ΣΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΗΣ Α.Σ.Ε.

Άμεση στήριξη των δομών Ειδικής Αγωγής. Να λειτουργήσουν χωρίς καμία περικοπή όλα τα αναγκαία Τμήματα Ένταξης. Στην παράλληλη στήριξη να υπάρχει ένας εκπαιδευτικός

ανά μαθητή που έχει ανάγκη ειδικής εκπαιδευτικής στήριξης. Να καταργηθεί όλο το νομοθετικό πλαίσιο για ΕΑΕ από 2008 ως σήμερα (ν.3699/2008, ν.3848/2010, ν.4115/2013, ν.4403/2016, ν. 4415/2016, ν.4452/2017) αλλά και η Υ.Α. του Απριλίου του 2017 για το νέο σύστημα πρόσληψης αναπληρωτών στην ΕΑΕ.

Να καταργηθεί (άρθρο 48 ν. 4415/2016) η δυνατότητα συμπλήρωσης ωραρίου στην Ειδική Αγωγή από μόνιμους εκπαιδευτικούς της Γενικής Αγωγής.

Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, αναβαθμισμένη Ειδική Αγωγή. Να μην πληρώνουν οι γονείς ούτε ένα ευρώ για οποιαδήποτε ανάγκη εκπαίδευσης, αποκατάστασης και περιθάλψης των παιδιών με ειδικές ανάγκες και αναπηρίες.

Άμεση και γενναία χρηματοδότηση της Ειδικής Αγωγής. Τα χρήματα του ΕΣΠΑ να κατευθυνθούν άμεσα για τη στήριξη και τη διεύρυνση των δημόσιων βασικών σταθερών δομών και όχι για επιδότηση των ΜΚΟ, των λεγόμενων μη κερδοσκοπικών οργανώσεων που ανοίγουν το δρόμο της ιδιωτικοποίησης και των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής των υπάρχοντων δομών Γενικής και Ειδικής Αγωγής, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των μαθητών με ε.α. και ίδρυση νέων ΣΜΕΑΕ. Δημιουργία νέων δημόσιων δομών σε υγεία-πρόνοια-ΕΑΕ με δωρεάν υψηλής ποιότητας υπηρεσίες με βάση τις ανάγκες και 100% κάλυψη από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Σε κάθε σχολείο να λειτουργούν όσα ΤΕ είναι αναγκαία και να καλύπτονται όλες οι αιτήσεις για παράλληλη στήριξη με έναν εκπαιδευτικό για κάθε παιδί.

Να απαγορευτεί η επιχειρηματική δράση στο χώρο της Ειδικής Αγωγής, της πρώιμης διάγνωσης και παρέμβασης, αλλά και της αποκατάστασης των παιδιών με αναπηρίες.

Πλήρης, έγκαιρη και αντικειμενική καταγραφή και διάγνωση, ομαδοποίηση ανά ιδιαίτερη ανάγκη και πρόβλημα. Που σημαίνει επιστημονική «χαρτογράφηση» του χώρου και των αναγκών της Ειδικής Αγωγής ποσοτικά όσο και ποιοτικά.

Κανένα παιδί με ειδικές ανάγκες έξω από τη δημόσια εκπαίδευση με εντελώς δωρεάν όλες τις θεραπείες που χρειάζεται. Κάθε παιδί με ειδικές ανάγκες να φοιτά υποχρεωτικά στη δημόσια εκπαίδευση και στη δομή που έχει ανάγκη.

Μαζικές προσλήψεις όλου του απαραίτητου προσωπικού (εκπαιδευτικού, ειδικού εκπαιδευτικού, βοηθητικού εκπαιδευτικού και τεχνικού προσωπικού) στην ΕΑΕ για τη στήριξη όλων των παιδιών με αναπηρίες και μαθησιακές δυσκολίες. Να σταματήσει η περιπλάνηση και η ομηρία των χιλιάδων εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής, που εργάζονται εδώ και 16 χρόνια σαν αναπληρωτές.

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. ΟΧΙ στις εργασιακές σχέσεις λάστιχο. Αυτή είναι η ελάχιστη παιδαγωγική προϋπόθεση ώστε να μπορεί ο ειδικός παιδαγωγός και το βοηθητικό προσωπικό να διαμορφώσουν σχέσεις εμπιστοσύνης με τους μαθητές.

Άμεση αποπληρωμή από τον ΕΟΠΥΥ-ΕΦΚΑ των οφειλών στις οικογένειες των ΑμΕΑ και στους αυτοαπασχολούμενους του χώρου.

Νίκος Φρέγκογλου

Σύλλογος Ξάνθης

Είμαι εκλεγμένος με την Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών. Πρέπει να χαιρετίσουμε και από την αίθουσα της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης τους χιλιάδες διαδηλωτές που αυτή την ώρα βρίσκονται συγκεντρωμένοι στην πλατεία Αριστοτέλους, χιλιάδες διαδηλωτές απ' όλη τη χώρα αλλά και από χώρες της γύρω περιοχής και ετοιμάζονται να πορευτούνε στο νατοϊκό στρατηγείο, στα πλαίσια της διήμερης αντιπολεμικής αντιιμπεριαλιστικής κινητοποίησης βαλκανικών συνδικάτων.

Αυτοί που βρίσκονται ψηλά λένε: πόλεμος και ειρήνη είναι δύο πράγματα ολότελα διαφορετικά, όμως η ειρήνη τους και ο πόλεμος τους μοιάζουν όπως ο άνεμος και η θύελλα. Ο πόλεμος γεννιέται από την ειρήνη τους καθώς ο γιός από τη μάνα. Έχει τα δικά της απαίσια χαρακτηριστικά. Με αυτούς τους στίχους ο Μπρεχτ δίνει την ουσία του ιμπεριαλιστικού πολέμου ως συνέχεια της πολιτικής με άλλα βίαια μέσα. Η πολιτική που διαλύει κάθε εργασιακό, κοινωνικό, ασφαλιστικό δικαίωμα που κατάκτησε η εργατική τάξη τον περασμένο αιώνα, όταν οξύνονται οι ανταγωνισμοί, μετατρέπει τους εργαζόμενους σε κρέας για τα κανόνια.

Σε περιόδους καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης η προσπάθεια να γίνουν πιο φθηνοί οι εργαζόμενοι για να ανακάμψει η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, η προσπάθεια να είναι τα κεφάλαια του ανταγωνιστή αυτά που θα καταστραφούν, οι ανακατατάξεις που γίνονται στην παγκόσμια ιμπεριαλιστική πυραμίδα και το ξαναμοίρασμα των αγορών οδηγούν σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους, που δημιουργούν караβάνια προσφύγων. Απ' την Ουκρανία μέχρι τη Βόρεια Αφρική ο αέρας μυρίζει μπαρούτι. Ο πόλεμος της Συρίας στον οποίο μπλέκονται ισχυρές καπιταλιστικές δυνάμεις συνεχίζεται.

Στα Βαλκάνια ανάβουν νέες φωτιές. Οι ιμπεριαλιστές ξαναμοιράζουν τη γη με των λαών το αίμα. Γι' αυτό καλλιεργούν τις εθνικιστικές και θρησκευτικές έχθρες ανάμεσα στους λαούς. Στα Βαλκάνια έχουμε ζήσει την εμπειρία του αιματηρού και καταστροφικού διαμελισμού κρατών με τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, την αλλαγή των συνόρων.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ συνεχίζει αμείωτα την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων. Μπλέκει ακόμα περισσότερο τη χώρα μας στους ανταγωνισμούς των ιμπεριαλιστών, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων. Μπλέκει τη χώρα και το λαό μας σε επικίνδυνα παιχνίδια. Ενισχύει τη στρατιωτική συμμαχία της με το Ισραήλ και την Αίγυπτο, τους πολεμικούς της σχεδιασμούς στην περιοχή με βάση τα επιχειρηματικά συμφέροντα, με τα πολεμικά σχέδια των ΗΠΑ στα Βαλκάνια. Δίνουμε 4 δις κάθε χρόνο στο ΝΑΤΟ. Το υψηλότερο ποσοστό ευρωπαϊκής χώρας. Την ίδια στιγμή που τσακίζονται οι μισθοί, τα ασφαλιστικά δικαιώματα, που κόβεται το επίδομα ανεργίας και σε συναδέλφους αναπληρωτές που συμπλήρωσαν τις 400 ημέρες και το ρεύμα σε φτωχά σπίτια. Ούτε γη, ούτε νερό στους φονιάδες των λαών. Αυτό είναι το σύνθημα που χρειάζεται να συμπυκνώσει την ουσία των αιτημάτων του συνδικαλιστικού κινήματος για την αποτροπή της εμπλοκής της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς πολεμικούς σχεδιασμούς.

Καμιά συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Καμιά εμπλοκή στα σφαγεία του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να γυρίσουν πίσω πλοία, αεροπλάνα, στρατιωτικές αποστολές. Κανένας φαντάρος έξω από τα σύνορα. Να κλείσουν όλες οι ξένες στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Έξω το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο και τα Βαλκάνια. Πάλη ενάντια στην αλλαγή συνόρων. Πάλη ενάντια στην περιστολή συνδικαλιστικών και άλλων ελευθεριών.

Όχι σε δαπάνες πολεμικές, νατοϊκές, αλλά δαπάνες για τις ανάγκες της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Αγώνας ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το σωβινισμό. Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, στους μετανάστες, αλληλεγγύη σε όλους τους λαούς. Ως εκπαιδευτικοί όμως έχουμε και ιδιαίτερη ευθύνη μέσα στις τάξεις μας να καλλιεργήσουμε τις αξίες της αλληλεγγύης, να προβληματίσουμε παιδιά και γονείς για τις αιτίες των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Να μην αφήσουμε να εισχωρήσει το ρατσιστικό - σοβινιστικό δηλητήριο στα παιδιά. Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που δίνουν αυτό τον αγώνα μες στις τάξεις. Τους εκπαιδευτικούς και τα πρωτοβάθμια σωματεία που μαζί με την Ελληνική Επιτροπή για τη διεθνή ύφεση και ειρήνη πραγματοποιήσανε φέτος τη δράση να σκέφτεσαι τους άλλους, αντίστοιχες δράσεις τα προηγούμενα χρόνια. Ας είναι σίγουροι όσοι για τα κέρδη τους θελήσουν να μπλέξουν και τον ελληνικό λαό σε πολεμικές περιπέτειες, εφιάλτης τους θα είναι οι στίχοι του Μπρεχτ: «Σαν γυρίσω ξανά θα ακολουθώ άλλες σημαίες».

Και τέλος για την αποκατάσταση της αλήθειας, είτε η συναδέλφισσα από τη ΔΑΚΕ από τη Ροδόπη για το ζήτημα του πιλοτικού προγράμματος ΙΕΠ. Θα έπρεπε να ήταν καλύτερα ενημερωμένη ότι η πρώτη ανακοίνωση που στάλθηκε στα σχολεία και στον τύπο της περιοχής ήταν η ανακοίνωση των Επιτροπών Εκπαιδευτικών του ΠΑΜΕ στη Θράκη, μια ανακοίνωση που καθαρά και ξάστερα έβαζε το ζήτημα παιδαγωγικά, κόντρα σε όσους θέλουν να παίξουν επικίνδυνα παιχνίδια στις πλάτες των εργαζομένων, πλειονότητας και μειονότητας στην περιοχή.

Δημήτρης Χριστοφίδης

Σύλλογος Θεσπρωτίας

Συναδέλφιοι, Συναδέλφισσες

Η 86^η γενική συνέλευση της Δ.Ο.Ε. γίνεται κάτω από το βάρος μίας νέας επίθεσης από πλευράς Κυβέρνησης - Ε.Ε. - Δ.Ν.Τ. Μία επίθεση η οποία παίρνει σάρκα και οστά με την ψήφιση του 4^{ου} Μνημονίου και μέτρα 5δς περίπου. Μέτρα που θα ματώσουν άλλη μια φορά τους εργαζομένους και τη λαϊκή οικογένεια.

Μέτρα που παίρνονται στο όνομα του ελληνικού χρέους. Ενός χρέους που δημιούργησε το μεγάλο κεφάλαιο και πληρώνει ο λαός. Μέτρα στο όνομα της περίφημης ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης. Μέτρα που αποτελούν λαιμπτόμο για τον λαό και ταυτόχρονα μέτρα στύλωσης της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου. Μόνο απ' τη μείωση του αφορολόγητου, παραδείγματος χάρη, θα χάσουμε έναν βασικό μισθό. Ακόμη νχούν στα αυτιά μας οι δηλώσεις των ΣΥ.ΡΙΖ.Α. - ΑΝ.ΕΛ. για διαγραφή του χρέους, για σκίσιμο των μνημονί-

ων, για τις αγορές που τάχα θα τους υπαγόρευε ο Αλέξης Τσίπρας. Ακόμα είναι νωπές οι μνήμες από τα πανηγύρια της Πλατείας Συντάγματος αλλά και από τα καλέσματα σε συγκεντρώσεις με σκοπό να ενισχυθεί η διαπραγματευτική θέση της κατά τα άλλα «αριστερής» Κυβέρνησης καλλιεργήθηκαν προσδοκίες κι ελπίδες που σήμερα δυστυχώς μετατράπηκαν σε απογοήτευση, πτωπάθεια. Πάνω σ' αυτήν την απογοήτευση παίρνονται μέτρα τα οποία κυριολεκτικά εξαυλώνουν δικαιώματα και κατακτήσεις που κερδήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια με σκληρούς αγώνες, ιδρώτα και αίμα.

Ζούμε και βιώνουμε καθημερινά και στο χώρο της εκπαίδευσης την εφαρμογή όλων αυτών των πολιτικών.

Οι 4000 απολύσεις αναπληρωτών και η καταδίκη όλων των υπόλοιπων σε «μόνιμη» αναπλήρωση, οι αλλαγές στο ωρολόγιο πρόγραμμα Νηπιαγωγείου και Δημοτικού, οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων, η αύξηση του ωραρίου των Νηπιαγωγών, η δυσκολία πρόσβασης στο ολοήμερο για πολλά παιδιά λαϊκών οικογενειών, οι αντιδραστικές ρυθμίσεις για την Ειδική Αγωγή, ο εκπαιδευτικός λάστιχο, οι μηδενικές υπηρεσιακές μεταβολές, η υποχρηματοδότηση, συνθέτουν το παζλ της πολιτικής των περικοπών και του λεγόμενου εξορθολογισμού. Το πλήγμα στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών είναι τεράστιο.

Σ' αυτό το περιβάλλον ακόμα πιο αποφασιστικά δρομολογούνται και μια σειρά αναδιαρθρώσεις στρατηγικού χαρακτήρα (Ε.Ε.-ΟΟΣΑ), που στοχεύουν στην αντιδραστική προσαρμογή του σχολείου στις ανάγκες της αγοράς, όπως η "αυτονομία" της σχολικής μονάδας, που θα οδηγήσει σε διαφοροποίηση-κατηγοριοποίηση των σχολείων, το άνοιγμα της διαδικασίας "αξιολόγησης"- ελέγχου του σχολείου και του εκπαιδευτικού, η υποβάθμιση των επιστημονικών αντικειμένων σε ένα "ευέλικο" σχολείο όπου όλοι θα τα κάνουν όλα.

Ιδιαίτερη σημασία αποκτά για το επόμενο διάστημα η πάλη για την αντιμετώπιση της επικείμενης εφαρμογής της αξιολόγησης, αλλά και η πάλη για την κατάργηση νόμων και αποφάσεων, όπως για παράδειγμα την ουσιαστική κατάργηση του πτυχίου, ως μοναδικό προσόν διορισμού στο χώρο της ειδικής αγωγής, αλλά και την απόσυρση εγκυκλίων και αποφάσεων που μετατρέπουν το δάσκαλο σε εκπαιδευτικό για όλες τις δουλειές και ταυτόχρονα κλείνουν την πόρτα της εκπαίδευσης σε χιλιάδες συναδέλφους των ειδικοτήτων που σήμερα εργάζονται ως αναπληρωτές.

Όσο για την Προσχολική Αγωγή περισσεύει η υποκρισία από πολλές πλευρές.

ΚΕΔΕ, δήμαρχοι και λοιπά στελέχη κυρίως του νεοφιλελεύθερου και σοσιαλδημοκρατικού μπλόκ της αγοράς, συχνά πυκνά δηλώνουν ότι η Προσχολική Αγωγή αποτελεί τάχα δικό της αντικείμενο, δική τους αρμοδιότητα και άρα θα πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη της λειτουργίας της. Δεν ξεγελούν κανέναν πλέον.

Είναι οι γνωστοί υπέρμαχοι των τροφείων στους παιδικούς σταθμούς που διοικούν, των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων, του ρουσφετιού και της συναλλαγής στις προσλήψεις.

Από κοντά όμως και η ΔΑΚΕ και όχι μόνο (Δημ. Ανατροπή) η οποία στους ΟΤΑ σφύζει από αγωνιστικότητα και παίρνει στην

παραπάνω ομοσπονδία πρωτοβουλίες για αγωνιστικές κινητοποιήσεις ενάντια στο αίτημα για δίχρονη προσχολική αγωγή. Η διγλωσσία στο μεγαλείο της!

Συνάδελφοι –ισσες

Η πλειοψηφία που διαμορφώθηκε και αυτή τη διετία στο ΔΣ της ΔΟΕ κινήθηκε στον αστερισμό της συναίνεσης (με την ουσία αυτής της πολιτικής) και αυτό πλέον δεν κρύβεται.

Ούτε μια ανακοίνωση, για παράδειγμα, για τις Γενικές απεργίες, ούτε μια πρωτοβουλία για την αδιοριστία και τους μόνιμους διορισμούς, για τα ζητήματα της προσχολικής και ειδικής αγωγής.

Ας όψονται τα σωματεία και οι πρωτοβουλίες των αναπληρωτών συναδέλφων που έσωσαν τον κλάδο από την αδράνεια. Το μόνο που έκανε η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ ήταν οι γνωστές διευκολυντικές στάσεις εργασίας.

ΝΑΙ συνάδελφοι, δεν μπορούσε να πράξει διαφορετικά. Είναι δεμένοι στο άρμα όλων των τελευταίων κυβερνήσεων, των πολιτικών της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ, των πολιτικών που οδηγούν στο σχολείο της αγοράς, στο σχολείο των ταξικών φραγμών. Νωπές είναι εξάλλου στις μνήμες όλων μας οι ευχαριστίες υπουργών για την συνεισφορά και τις θέσεις της ΔΟΕ σ' αυτή την πολιτική.

Το αίτημα για μόνιμους μαζικούς διορισμούς, για μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς μισθούς έρχεται σε σύγκρουση με τον πυρήνα της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΣΕΒ και του μεγάλου κεφαλαίου για εργαζομένους λάστιχο, για μερική απασχόληση, για μεροκάματα πείνας. Η προσχολική και ειδική αγωγή αποτελούν γι' αυτούς πεδίο κερδοφορίας, αποτελούν εμπόρευμα.

Δεν είναι λοιπόν ότι δε θέλει μα δεν μπορεί αυτή η πλειοψηφία τόσο στη ΔΟΕ αλλά και στην ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ να αντιπαλέψει αυτή την πολιτική γιατί αποτελούν εργαλείο για την εφαρμογή της. Συνδικαλιστικές ηγεσίες που αποτελούν το μακρύ χέρι όλων των αστικών κυβερνήσεων στο συνδικαλιστικό κίνημα. Συνδικαλιστικές ηγεσίες που καταγράφηκαν στη συνείδηση των εργαζομένων ως κυβερνητικός-εργοδοτικός συνδικαλισμός.

Εμείς λέμε ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!

Δεν πάει άλλο μ' αυτή την πολιτική, δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση στο συνδικάτο.

Δεν πάει άλλο με την πολιτική που ματώνει το λαό για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, με την πολιτική που υποτάσσει ακόμη πιο βαθιά και την εκπαίδευση στις ανάγκες αναπαραγωγής του εκμεταλλευτικού συστήματος.

Χρειάζεται να δυναμώσουν οι αγώνες για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, για την ανάκτηση των απωλειών μας, για την ολόπλευρη στήριξη των μαθητών των λαϊκών οικογενειών.

Χρειάζεται να ενισχυθεί η γραμμή πάλης μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα που θέτει ως αιχμή του δόρατος τη σύγκρουση με όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, με την Ε.Ε και τους μονοπωλιακούς ομίλους ως προϋπόθεση για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Χρειάζεται να δυναμώσει ακόμη πιο αποφασιστικά η γραμμή του αγώνα, η γραμμή της ταξικής πάλης.

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
3. ΑΜΠΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
5. ΒΑΡΔΟΥΛΗ ΓΕΩΡΓΙΑ
6. ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
7. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΒΡΑΧΑ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ
9. ΓΑΛΑΝΟΥ ANNA
10. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
11. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
12. ΔΙΝΔΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
13. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
14. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ
15. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
16. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
17. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
18. ΚΑΤΙΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
19. ΚΟΚΟΖΙΔΟΥ ANNA
20. ΚΟΛΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
21. ΚΟΠΡΙΤΕΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
22. ΚΟΡΔΑΤΟΣ ΦΩΤΗΣ
23. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ
24. ΚΟΥΡΙΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

25. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
26. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ
27. ΛΑΜΠΑΔΑ ΓΙΩΤΑ
28. ΛΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
29. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ
30. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
31. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
32. ΜΑΚΡΟΘΑΝΑΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
33. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ
34. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
35. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
36. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ
37. ΜΕΡΑΜΒΕΛΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
38. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ
39. ΜΟΚΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
40. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ
41. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
42. ΝΟΜΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
43. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
44. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
45. ΠΑΛΗΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
46. ΠΑΝΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
47. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

48. ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
49. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
50. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
51. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
52. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
53. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
54. ΣΑΚΟΥΛΟΓΕΩΡΓΑ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
55. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
56. ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
57. ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΝΑΤΑΣΣΑ
58. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
59. ΤΣΙΓΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
60. ΤΣΟΥΝΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
61. ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
62. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
63. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
2. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
3. ΣΦΥΡΗ ΜΑΡΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
3. ΑΜΠΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
5. ΒΑΡΔΟΥΛΗ ΓΕΩΡΓΙΑ
6. ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
7. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΒΡΑΧΑ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ
9. ΓΑΛΑΝΟΥ ANNA
10. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
11. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
12. ΔΙΝΔΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
13. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
14. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ
15. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
16. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
17. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
18. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
19. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
20. ΚΑΤΙΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
21. ΚΟΚΟΖΙΔΟΥ ANNA
22. ΚΟΛΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
23. ΚΟΠΡΙΤΕΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

24. ΚΟΡΔΑΤΟΣ ΦΩΤΗΣ
25. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ
26. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΝΗ ΑΡΓΥΡΩ
27. ΚΟΥΡΙΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
28. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
29. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ
30. ΛΑΜΠΑΔΑ ΓΙΩΤΑ
31. ΛΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
32. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ
33. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
34. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
35. ΜΑΚΡΟΘΑΝΑΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
36. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ
37. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
38. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
39. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ
40. ΜΕΡΑΜΒΕΛΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
41. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ
42. ΜΟΚΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
43. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ
44. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
45. ΝΟΜΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
46. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

47. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
48. ΠΑΛΗΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
49. ΠΑΝΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
50. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
51. ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
52. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
53. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
54. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
55. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
56. ΣΑΚΟΥΛΟΓΕΩΡΓΑ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
57. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
58. ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
59. ΣΦΥΡΗ ΜΑΡΙΑ
60. ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΝΑΤΑΣΣΑ
61. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
62. ΤΣΙΓΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
63. ΤΣΟΥΝΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
64. ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
65. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
66. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αλεξάνδης Αλέξανδρος

Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ Σπείρας «ο Μύσων»

Συνάδελφοι, από την 84^η Γενική Συνέλευση που είχε τεθεί το αγωνιστικό πλαίσιο μέχρι σήμερα έχουν αλλάξει αρκετά δεδομένα, με κύριο το νέο τύπο σχολείου και την τροπολογία για το νηπιαγωγείο. Με τις τροπολογίες που έχει εισάγει το Υπουργείο Παιδείας γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες των προβλημάτων που ανακύπτουν κατά τη λειτουργία του.

Ο νέος τύπος σχολείου δυσλειτουργεί, γιατί πολύ απλά προσπαθεί με λογιστικό τρόπο να συρρικνώσει τα κενά της εκπαίδευσης, μειώνοντας τις ώρες δασκάλου και αφαιρώντας το δάσκαλο του ολοήμερου. Τα λειτουργικά κενά την περσινή σχολική χρονιά σε πολλές διευθύνσεις προσδιορίστηκαν λογιστικά, διαιρώντας τις ώρες του σχολείου με τις ώρες των εκπαιδευτικών. Το καταγγείλαμε και σταθήκαμε απέναντι καθώς γνωρίζουμε ότι αυτό θα οδηγήσει στη συνέχεια να χαθεί η οργανική θέση του ολοήμερου. Με λίγα λόγια, το σχολείο γίνεται σούπα, αφού οι ώρες εκπαιδευτικών διαιρούνται με ώρες ανά τάξη δημιουργώντας πλασματικά πλεονάσματα. Δε μας διασφαλίζει κανείς ότι αύριο δεν θα ακολουθήσουν συρρικνώσεις οργανικών θέσεων. Χθες βγήκε το ΦΕΚ με καταργήσεις, υποβιβασμούς και ιδρύσεις με αρνητικό ισοζύγιο για τις σχολικές μονάδες. Είμαστε ξεκάθαροι ότι πρέπει όχι μόνο να σταματήσει κάθε υποβιβασμός αλλά και να επανέλθει ο δάσκαλος του ολοήμερου.

Κάποιοι ήταν υπέρ του ΕΑΕΠ που αφαιρούσε το δάσκαλο του ολοήμερου και δημιουργήθηκε για να απορροφήσει τις 3.500 συγχωνεύσεις, αλλά δημιουργούσε σχολεία τριών ταχυτήτων. Κάποιοι εδώ μέσα ήτανε τότε κατά του ΕΑΕΠ και το πολεμούσαν, αλλά τώρα το θέλουνε. Της παλιωδίας το ανάγνωσμα. Εμείς είμαστε ξεκάθαροι ότι πρέπει να υπάρχει ενιαίος τύπος σχολείου. Όχι όμως αυτός ο τύπος σχολείου που εισάγει η κυβέρνηση η οποία χρησιμοποιεί το αίτημα της ίσης μεταχείρισης όλων των σχολικών μονάδων του για να συρρικνώσει τις ανάγκες σε προσωπικό.

Το ίδιο συμβαίνει περίπου και στην προσχολική αγωγή με το άρθρο 35, όπου βάζει πλαφόν στις εγγραφές μαθητών για τη λειτουργία του ολοήμερου. Πέρυσι με σχετική οδηγία δεν έκαναν αυστηρή εφαρμογή του άρθρου, αλλά φέτος ποιος το διασφαλίζει; Ήδη είχαμε συρρίκνωση στις περισσότερες περιοχές της τάξεως του 35% με την εφαρμογή του νέου τύπου νηπιαγωγείου, ενώ και οι εγγραφές στο ολοήμερο ήταν κατά πολύ λιγότερες.

Αυτό φάνηκε και στις φετινές μεταθέσεις, που εκπληρώθηκαν το 10,6% , με την απαράδεκτη επιλογή που έγιναν από Περιφερειακές και στη συνέχεια από το Υπουργείο. Ζητήσαμε και ως Σύλλογος (Εκπαιδευτικών ΠΕ Σπείρας «ο Μύσων» και ως Ενωτική Κίνηση Εκπαιδευτικών να ξαναγίνουν οι διαδικασίες μεταθέσεων λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά κενά, δηλαδή αυτά που είχαν σταλεί απ' τα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Θέση της 84^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου είναι να γίνουν διορισμοί με μοναδικά κριτήρια το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία. Είναι αδιαπραγμάτευτη αρχή για να κα-

ταρτιστούν οι πίνακες. Πριν από ένα χρόνο τον Μάρτιο ο Υπουργός Παιδείας Ν. Φίλης ήθελε να θέσει κριτήρια για την κατάταξη των αναπληρωτών και με κινητοποιήσεις αυτό σταμάτησε. Σήμερα ο νυν Υπουργός Παιδείας χτυπάει στον ευαίσθητο τομέα της ειδικής αγωγής βάζοντας κριτήρια για την κατάρτιση των πινάκων της ειδικής αγωγής. Διαχρονικά τα Υπουργεία περνάνε τα νομοσχέδια τους πρώτα στους πιο ευαίσθητους τομείς της εκπαίδευσης. Παλιότερα τα πενούσαν στο νηπιαγωγείο, σήμερα τα περνάνε στην ειδική αγωγή.

Με άλλα λόγια πετάει στα σκουπίδια τη βασική θέση της Ομοσπονδίας για βασικό πτυχίο και βάζει ως πρόσθετα κριτήρια τίτλους σπουδών που ανατρέπουν τους πίνακες. Κλείνει τον ΟΣΠΥΔ, αφήνοντας έξω όλους τους νέους πτυχιούχους και από την ειδική και από τη γενική αγωγή. Αυτό πρέπει να το δούμε στην Γενική Συνέλευση του κλάδου να πάρουμε θέση και να το ξανασκημάσουμε ψηλά. Μπορεί να πάει ακόμα και δικαστικά.

Επίσης θα πρέπει να βάλουμε την κατάργηση της τροπολογίας του Αυγούστου του 2016 που αφορά τα κριτήρια διορισμού στην ειδική αγωγή. Το βασικό πτυχίο είναι αυτό που θα πρέπει να διασφαλίζει το διορισμό στις εν λόγω δομές. Επιπλέον, επαναφορά του αρ. 28 του 4186/13 αναφορικά με τους μαθητές με γνωμάτευση που θα μειώνονται οι μαθητές ανά τμήμα από τον μέγιστος αριθμό. Συγκεκριμένα για κάθε ένα μαθητή με μαθησιακές δυσκολίες θα μειώνονται κατά τρεις οι μαθητές στην τάξη.

Θα πρέπει να γίνει προμετωπίδα των αγώνων μας οι μόνιμοι διορισμοί και η ανατροπή του νέου τύπου σχολείου. Αυτή τη στιγμή περιγράφουμε το πρόβλημα των αναπληρωτών αλλά το ζήτημα είναι ότι πρέπει να γίνουν κέντρο των αγώνων μας οι μόνιμοι διορισμοί.

Μόνο με μαζικές κινητοποιήσεις, με ένα αίτημα: μαζικούς διορισμούς. Δεν μπορούμε να περιγράφουμε απλά το πρόβλημα, πρέπει να προτείνουμε λύσεις.

Συνάδελφοι, ξεκινάει η διαδικασία κρίσης των διευθυντών. Ακουστικε έντονα το θέμα της επιλογής τα κριτήρια καθώς και η στάση του Συλλόγου Διδασκόντων στη διαδικασία. Πριν από δύο χρόνια έγιναν οι διαδικασίες και δεν υπήρξε καμία θέση του κλάδου που να απαγορεύει στους συναδέλφους να πουν τη γνώμη τους για το ποιο διευθυντή επιθυμούν, με τα όποια προβλήματα του νόμου. Σήμερα η ομοσπονδία χωρίς να το θέσει ως θέμα στις τακτικές γενικές συνελεύσεις των συλλόγων προέτρεξε να τις καπελώσει ζητώντας από τους συναδέλφους να μην πουν τη γνώμη τους. Πάγια θέση μας είναι η έκφραση της γνώμης από τη βάση. Είναι μεγάλο απόπημα που απέκλεισαν τους συναδέλφους μας αναπληρωτές και εκεί θα έπρεπε να εστιαστεί η ρητορική της ομοσπονδίας. Η βάση πρέπει να λείει τη γνώμη της. Φοβόσαστε τη βάση, συνάδελφοι;

Μέχρι χθες στην διαδικασία επιλογής στελεχών εκπαίδευσης οι μεν συνάδελφοι ψήφισαν οι δε αιρετοί βαθμολόγησαν και δεν υπήρξαν αντιδράσεις. Ακόμα δεν υπάρχουν αντιδράσεις στον τρόπο επιλογής των υποδιευθυντών που γίνεται με ψηφοφορία από το Σύλλογο Διδασκόντων.

Τελικά σήμερα έχουμε πρόβλημα με το να διατυπώνουν οι συνάδελφοι τη γνώμη τους; Να μας το ξεκαθαρίσετε! Ποια θα είναι η θέση μου ως αιρετός. Στο σχολείο θα απέχω ενώ στο συμβούλιο θα βαθμολογήσω; Είναι αρμοδιότεροι οι αιρετοί λειτουργώντας μέσα σε ένα κονκλάβιο να βαθμολογήσουν χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη των συνάδελφων; Κάποιοι με κάλεσαν σε συνέλευση να δεσμευτώ ως αιρετός, ότι δε θα λάβω υπόψη μου τις γνωμοδοτήσεις των συναδέλφων. Δεν τόλμησαν να απαντήσουν όταν τους κάλεσα να εκφράσουν δημόσια την αντίθεση τους για το οξύμωρο να λένε οι συνάδελφοι τη γνώμη τους σε συνελεύσεις αλλά όχι άμεσα στο Σύλλογο Διδασκόντων. Είναι απαράδεκτο να αποκλείουν οργανική μερίδα συναδέλφων. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Ας μας ξεκαθαρίσουν όμως. Οι αιρετοί των όσων δε θέλανε να ειπωθεί η γνώμη των συναδέλφων θα ψηφίσουν; Το ΠΑΜΕ ήταν ξεκάθαρο. Λέει: «Εμείς θα βάλουμε παύλες». Οι υπόλοιποι όμως δεν μας το έχουν ξεκαθαρίσει. Είναι και με τη μία, είναι και με την άλλη; Πολύ κυβίστηση βλέπουμε.

Συνάδελφοι αυτή τη στιγμή θα πρέπει να βγούμε από αυτή τη Γενική Συνέλευση με τα πάγια αιτήματα για το νέο τύπο σχολείου και του σχολείου που οραματιζόμαστε. Πριν από ένα χρόνο είχαμε γίνει σε όλη την Ελλάδα συνεδριάσεις για το ολοήμερο σχολείο το οποίο εμείς οραματιζόμαστε και διεκδικούμε και θα πρέπει να έχουμε αποτελέσματα.

Θα πρέπει να μπει ξανά μπροστά το βασικό πτυχίο ως κριτήριο διορισμού, οι μαζικοί διορισμοί για να σταματήσει ο κανιβαλισμός των 15 χρόνων στην ειδική αγωγή, αλλά και των χρόνιων αναπηρωτών στη γενική και του ΕΒΠ.

Συνάδελφοι, χαιρετίζω τις διαδικασίες και ελπίζω να έχουμε αποφάσεις απ' αυτή τη Γενική Συνέλευση.

Μπακολουκά Αθανασίας

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. Φθιώτιδας

Αγαπητοί συνάδελφοι

Η προσχολική αγωγή βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας εδώ και αρκετούς μήνες.

Η λειτουργία του Ενιαίου Τύπου Ολοήμερου Νηπιαγωγείου στην πράξη ναυάγησε. Δημιούργησε άπειρα προβλήματα ως προς την εφαρμογή της.

Το ωρολόγιο πρόγραμμα, τόσο στο υποχρεωτικό, όσο και στο προαιρετικό μέρος του, απέδειξε στην πράξη πως δεν είναι εφικτό να υλοποιείται με τη μορφή που έχει μέχρι και σήμερα, για παιδαγωγικούς, αλλά και λειτουργικούς λόγους (τέσσερις 45λεπτες δραστηριότητες με εικοσάλεπτα διαλείμματα).

Το απογευματινό τμήμα χαρακτηρίζεται τώρα ως «προαιρετικό» καλλιεργώντας την εντύπωση στους γονείς ότι παρέχει απλή φύλαξη και όχι συνέχεια της πρωινής τους εκπαίδευσης. Άλλωστε η παραπληροφόρηση στο διαδίκτυο καλά κρατεί!!!!.

Επίσης, θεσμοθετώντας τον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, δημιουργεί παιδιά δύο ταχυτήτων, καθώς εκείνο που θα αποχωρήσει στη 1.00', δε θα αποκτήσει τις ίδιες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες με το παιδί που θα παραμείνει ως τις 4.00. Κι αυτό γιατί θα είναι ελλιπής η εκπαίδευσή του σε σχέση με τα υπόλοιπα. Στην ουσία είναι σαν να γνωρίζει μόνο το μισό παραμύθι και δε θα μάθει ποτέ το τέλος.

Η λέξη «ολοήμερο» καταργείται από την επωνυμία των νηπιαγωγείων και αυτό μας προβληματίζει για τα σχέδια της πολιτείας. Για κάποιους, είναι πασιφανές για το που προσπαθούν να οδηγήσουν τα σχολεία μας. (στους Δήμους; σε πολυπληθή τμήματα; στην κατάργηση του ολοήμερου και τη λειτουργία τους ως τις 2.00;)

Όλοι οι νηπιαγωγοί, όμως, δίνουμε καθημερινή μάχη για να μην υποβαθμιστεί περισσότερο. Με την καλή, μεταξύ μας, συνεργασία, διατηρώντας τη συνέχεια του προγράμματος και των δραστηριοτήτων, τόσο στο υποχρεωτικό, όσο και στο προαιρετικό πρόγραμμα και ενημερώνοντας τους γονείς για τον παιδαγωγικό χαρακτήρα του ολοήμερου νηπιαγωγείου, κάνουμε αγώνα να αναβαθμίσουμε την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης, να διατηρήσουμε τα τμήματα, αλλά και τις θέσεις εργασίας. Αν ένα σχολείο υποβιβαστεί, δε θα μπορέσει να ανακτήσει ξανά τη θέση που χάθηκε.

Δηλώνουμε εξοργισμένοι με την τακτική του Υπουργείου, που δεν προχωράει τώρα στην εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, παραπέμποντας το ζήτημα σε βάθος τριετίας και αφήνοντας ανοιχτό το θέμα της διεκδίκησης της εκπαίδευσης των προνηπίων στους παιδικούς σταθμούς. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι Παιδικοί Σταθμοί, σήμερα, παίρνουν παιδιά από τα 2,5 και μετά. Γιατί όχι μικρότερα; Άλλωστε σ' αυτούς εργάζονται ως επί το πλείστον νηπιοβρεφολόγοι, των οποίων οι σπουδές, κατεξοχήν, είναι για παιδιά από μηνών μέχρι τεσσάρων ετών κι όχι παραπά-νω.....

Η φοίτηση των νηπίων Α και Β ηλικίας που παρέχεται στο δημόσιο νηπιαγωγείο είναι δωρεάν, χωρίς κληρώσεις και κουπόνια ΕΣΠΑ. Έτσι δίνονται ίσες δυνατότητες και ευκαιρίες μάθησης σε παιδιά από οποιαδήποτε κοινωνικοοικονομικά περιβάλλοντα κι αν προέρχονται, χωρίς διακρίσεις.

Με αυτήν την τακτική το Υπουργείο στερεί από χιλιάδες προνήπια το δικαίωμα να αντιμετωπιστούν ισότιμα με τα προνήπια που φοιτούν στο δημόσιο νηπιαγωγείο. Ταυτόχρονα, κάτω από αυτές τις συνθήκες, εργαζόμενοι στρέφονται εναντίον εργαζομένων, ενώ το ζητούμενο για μας είναι η ενότητα, η εξασφάλιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, η μόνιμη εργασία μέσω διορισμών και όχι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και μισθούς πείνας.

Το αίτημα μας για δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή είναι βασικό και αδιαπραγμάτευτο. Έχουμε απεργήσει για αυτό χιλιάδες ώρες και αποτελεί αίτημα όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας εδώ και 32 χρόνια γιατί:

Αποκαθιστά την εγκληματική αδικία του αποκλεισμού απέναντι στην ηλικία, «θύμα», των τεσσάρων χρονών. Στην Ελ-

λάδα η προσβασιμότητά τους στην εκπαιδευτική δομή του Νηπιαγωγείου είναι 67 %, ποσοστό το οποίο είναι πολύ χαμηλό σε σχέση με την Ευρώπη, όπου εκεί αγγίζει 95%.

Ενισχύει τον αντισταθμιστικό ρόλο του Νηπιαγωγείου παρέχοντας περισσότερα εφόδια στα παιδιά των μη προνομιούχων κοινωνικών στρωμάτων και των ευπαθών ομάδων

Δημιουργεί ένα σταθερό, ολοκληρωμένο και ποιοτικό πλαίσιο λειτουργίας του Νηπιαγωγείου, το οποίο είναι δωρεάν, δημόσιο και με συνέχεια (14χρονη Δημόσια και δωρεάν Υποχρεωτική Εκπαίδευση)

Εντάσσει τα παιδιά από άλλους πολιτισμούς αρμονικά και ομαλά στο εκπαιδευτικό σύστημα δίνοντάς τους χρόνο για την καλλιέργεια της γλώσσας και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την αποδοχή της διαφορετικότητας στα παιδιά και στους γονείς

Παρέχει τη δυνατότητα εντοπισμού των ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών και δυσκολιών των παιδιών και δίνει το χρόνο για πρώτη μη παρέμβαση.

Προσφέρει ποιοτική επιστημονικά τεκμηριωμένη προσχολική αγωγή από Παιδαγωγούς ΠΕ 60 – Νηπιαγωγούς και κατάλληλα για την ηλικία σχεδιασμένα προγράμματα, τα οποία βασίζονται στη γνώση για το πώς μαθαίνουν και αναπτύσσονται τα παιδιά, αλλά και στις σχετικές επιστημονικές θεωρήσεις και τα εμπειρικά και ερευνητικά δεδομένα.

Από το ένα μέρος λοιπόν ο νόμος 1566/85 ορίζει ότι η φοίτηση στο Νηπιαγωγείο είναι διετής και από το άλλο, όλες οι κυβερνήσεις αποποιούνται της υποχρέωσής τους να ενεργοποιήσουν αυτό το άρθρο του Νόμου εδώ και 32 χρόνια.

ΚΑΛΟΥΜΕ

Το Υπουργείο να προχωρήσει άμεσα στην εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Εκπαίδευσης με μοναδικό φορέα υλοποίησής της το νηπιαγωγείο.

Να σταματήσει οποιαδήποτε ενέργεια απειλεί την επιστημονική και επαγγελματική μας υπόσταση.

Να καταστήσει διακριτό το ρόλο των νηπιαγωγών και των βρεφονηπιοκόμων σχετικά με την προσχολική ηλικία (0-4 βρεφονηπιοκόμοι και 4-6 νηπιαγωγοί)

Να δημιουργήσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις υλικοτεχνικής και κτιριακής υποδομής, ώστε να απορροφηθούν όλα τα νήπια και προνήπια στα δημόσια νηπιαγωγεία.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Τη συνταγματική κατοχύρωση της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Αυτό, συνάδελφοι, δεν έχει γίνει από το 2006 μέχρι σήμερα. Ζητάμε να πάρετε θέση όλες οι παρατάξεις, όλοι οι συνάδελφοι, έτσι ώστε να κατοχυρωθεί συνταγματικά και να μην αφήνουμε στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία και στις εκάστοτε υπουργικές αποφάσεις το περιθώριο να παίζουν με την υποχρεωτικότητα της προσχολικής εκπαίδευσης. Θα ήθελα σε αυτό να συμφωνήσουμε όλοι και να το προωθήσουμε να γίνει άμεσα και όχι σε βάθος τριετίας. Είναι πολύ σημαντικό.

Άμεση απόσυρση- κατάργηση των Υπουργικών αποφάσεων που αφορούν στον «Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγείου».

Μείωση της αναλογίας νηπιαγωγού – νηπίων & προνηπίων ανά τμήμα σε 1 προς 15.

Τον προσδιορισμό της οργανικότητας των νηπιαγωγείων με βάση τη λειτουργικότητα. Τα ολοήμερα νηπιαγωγεία είναι διαθέσιμα. Έχουν 2 οργανικές θέσεις και 4 λειτουργικές.

Μόνιμους διορισμούς νηπιαγωγών ειδικής αγωγής με οργανικές θέσεις στους Νομούς και τη δυνατότητα να διατίθενται μέσω των Διευθύνσεων στα νηπιαγωγεία που υπάρχει ανάγκη. Σε περίπτωση αδειών των συναδέλφων νηπιαγωγών της ειδικής αγωγής να αναπληρώνονται από νηπιαγωγούς ειδικής αγωγής.

Την έγκαιρη διάγνωση και παρέμβαση για τα παιδιά που έχουν ανάγκη, απ' την αρχή της φοίτησής τους ως προνήπια στο νηπιαγωγείο και όχι στο τέλος της δεύτερης χρονιάς.

Την επαναλειτουργία των θεσμών επιμόρφωσης, όπως είναι τα διδασκαλεία, με εκσυγχρονισμένο πρόγραμμα σπουδών, επιμόρφωση των νηπιαγωγών σε θέματα διοίκησης και νομικής υπόστασης.

Μεταφορά των νηπιαγωγείων που στεγάζονται και λειτουργούν σε ενοικιαζόμενα κτίρια, σε δημόσια κτίρια που πληρούν τις προδιαγραφές να λειτουργήσουν ως σχολεία.

Πρόσληψη βοηθητικού προσωπικού (τραπεζοκόμοι για ολοήμερα και μόνιμες καθαρίστριες).

Επέκταση του θεσμού των ΕΔΕΑΥ (ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί) στα νηπιαγωγεία όπου υπάρχει ανάγκη.

Ανέγερση νέων σχολικών συγκροτημάτων, ικανών να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της προσχολικής αγωγής. Βελτίωση των ήδη υπάρχοντων κτιριακών υποδομών σε αίθουσες, προαύλους και βοηθητικούς χώρους.

ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΕ

Να προχωρήσει άμεσα σε ενέργειες ένδikes και μη, σ' αυτήν την προσπάθεια απαξίωσης της δημόσιας δωρεάν δίχρονης Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης και των επαγγελματικών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών.

Να αναδείξει το θέμα στα Μ.Μ.Ε. ενημερώνοντας την κοινή γνώμη για την διακριτότητα του ρόλου των δυο δομών.

Να ενημερώσει με ειδικά φυλλάδια τους γονείς

Να ζητήσει τη σαφή στήριξη της ΑΔΕΔΥ σε αυτή την κατεύθυνση.

Να παρέμβει δυναμικά στο Υπουργείο Παιδείας, με συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία, πιέσεις και κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση του Δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Σας ευχαριστώ

Γ. Μακράκη

Σύλλογος Θεοτοκόπουλος Ν. Ηρακλείου

Συνάδελφοι είμαι από την ΑΕΕΚΕ. Η Ανεξάρτητη Ενωτική Εκκίνηση Εκπαιδευτικών, πιστεύει και παλεύει για ένα σύγ-

χρονο, δημόσιο, δημοκρατικό, πολυεπιστημονικό, διαπολιτισμικό και ολοήμερο σχολείο.

Το σύγχρονο Δημοτικό Σχολείο πρέπει ν' ανταποκρίνεται στην ολόπλευρη ανάπτυξη του παιδιού. Οφείλει δηλαδή να παρέχει τις βασικές γνώσεις, αρχές και αξίες για τη διαμόρφωση ενός κριτικά σκεπτόμενου και μορφωμένου ατόμου. Παράλληλα, οφείλει ν' αναδεικνύει την τέχνη, τον πολιτισμό και την τεχνολογία της εποχής που συμβάλλουν καθοριστικά στη συγκρότηση του μορφωτικού και αξιακού συστήματος των ατόμων.

Επίσης να συμβάλλει καθοριστικά στην εξομάλυνση των κοινωνικών και μορφωτικών ανισοτήτων που υπάρχουν και αναπαράγονται στη σημερινή του μορφή. Σήμερα απαιτείται απ' όλες τις συνδικαλιστικές δυνάμεις, σοβαρότητα, συνέπεια και ενότητα για τη διαμόρφωση του Δημοτικού Σχολείου που οραματιζόμαστε, που με αγώνες και διεκδικήσεις θα επιβάλλουμε.

Ένα δημόσιο σχολείο με τις ίδιες ευκαιρίες για όλα τα παιδιά, ένα σχολείο που θα ικανοποιεί τις ανάγκες όλων των μαθητών χωρίς εξαιρέσεις. Το εκπαιδευτικό κίνημα, οι συνάδελφοι δάσκαλοι, νηπιαγωγοί, ειδικοί μόνιμοι και αναπληρωτές, οφείλουμε να παλεύουμε για ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο που θ' αποτελεί τη νησίδα για τις επόμενες γενιές.

Το ερώτημα που τίθεται και έχει τεθεί από πολλές παρατάξεις όλο αυτό το χρονικό διάστημα, είναι τα σχολεία πολλών ταχυτήτων που είχαν διαμορφωθεί από τις κυβερνήσεις των προηγούμενων ετών ή ένα ενιαίου τύπου σχολείο για όλα τα παιδιά. Σ' αυτό απαντάμε ξεκάθαρα ότι πιστεύουμε και παλεύουμε για ένα ενιαίο σχολείο με τις ίδιες ευκαιρίες για όλους τους μαθητές.

Ενιαία 14χρονη εκπαίδευση και δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Απαιτείται κάτι που δεν έχει ειπωθεί, ότι για τη 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, απαιτείται συνταγματική κατοχύρωση και όχι Υπουργικές Αποφάσεις που θα διαμορφώνουν ένα θολό τοπίο. Μαζικούς και μόνιμους διορισμούς στη Γενική και Ειδική Αγωγή και την απόδοση οργανικών θέσεων και ειδικοτήτων.

Τη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα 1 προς 20 για τα Δημοτικά Σχολεία και 1 προς 15 για τα Νηπιαγωγεία σε πρώτη φάση, αναδιάρθρωση του ωρολογίου προγράμματος των ολοήμερων τμημάτων ώστε οι 2 διδακτικές ώρες να μετατραπούν σε 3, μετά τη διόγκωση της ώρας των διαλειμμάτων και των διδακτικών ωρών που υπάρχουν στο ολοήμερο αυτή τη στιγμή ώστε να κατοχυρώσουμε ξανά τον υπεύθυνο δάσκαλο στο ολοήμερο.

Την εγγραφή των παιδιών στο ολοήμερο χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Ένα νέο σχεδιασμό για τον εξορθολογισμό της ύλης όπως και για τις αναγκαίες αλλαγές στα σχολικά εγχειρίδια. Την ίδρυση και την επέκταση των τμημάτων ένταξης σε Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία. Τη μείωση των μαθητών ανά τμήμα όταν υπάρχουν δύο διαγνώσεις από ΚΕΔΔΥ, Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα.

Τη δημιουργία Διεπιστημονικής Ομάδας ανά Διεύθυνση με την παρουσία ειδικών επιστημόνων όπως ψυχολόγους

και κοινωνικούς λειτουργούς. Υλικοτεχνική υποδομή, την άμεση επίλυση του κτιριακού προβλήματος, ειδικότερα των Νηπιαγωγείων όπου πολλά από αυτά λειτουργούν σε υπόγεια και χωρίς αύλειους χώρους με απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης που εγκυμονούν κινδύνους για την υγεία των παιδιών.

Κανένα σπάσιμο των διδακτικών ωρών στις δομές της Ειδικής Αγωγής. Την επαναλειτουργία και τον εκσυγχρονισμό του Προγράμματος Σπουδών και των Διδασκαλείων. Με επόμενους ομιλητές θα καταθέσουμε και άλλες προτάσεις για το δημόσιο σχολείο και το Νηπιαγωγείο.

Μανόλης Τσαγκάτος

Σύλλογος Χίου

Συνάδελφοι καλησπέρα.

Είμαι από τους Ανεξάρτητους Εκπαιδευτικούς Π.Ε. Χίου, και συμμετέχω στην Ανεξάρτητη Ενωτική Εκκίνηση Εκπαιδευτικών Π.Ε. Κατάγομαι απ' τη Χίο όπου ζούμε το προσφυγικό έντονα.

Κατ' αρχήν θα μου επιτρέψετε να κάνω μια επισήμανση πριν αναφερθώ στο ζήτημα της εκπαίδευσης των προσφύγων.

Χρειάζεται μεγαλύτερη υπευθυνότητα απ' όλους μας για να καταστούν οι διαδικασίες της Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ πιο ουσιαστικές και γόνιμες. Ακούω συνέχεια «η παράταξή μου, η παράταξή μου». Πάνω συνάδελφοι από την παράταξή μας πρέπει να είναι το συμφέρον και το καλό του εκπαιδευτικού και της εκπαίδευσης.

Όσον αφορά την εκπαίδευση των προσφύγων. Η εκπαίδευση είναι δικαίωμα όλων, είναι κατοχυρωμένο και θεμελιωμένο δικαίωμα στην οποία πρέπει να έχουν πρόσβαση όλα τα παιδιά. Είναι λοιπόν υποχρέωση του κράτους ν' αναπτύξει όλες εκείνες τις δομές που θα καταστήσουν ομαλή την ένταξη των προσφύγων στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Κατανοούμε και συμμεριζόμαστε πλήρως τις ανάγκες των προσφύγων, την ανάγκη για επιβίωση, για ελπίδα.

Υπάρχει μια συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Ελλάδας η οποία εγκλωβίζει τους πρόσφυγες στον ελλαδικό χώρο, μια συμφωνία που φορτώνει στις πλάτες της Ελλάδας ένα μερίδιο ευθύνης μεγαλύτερο από αυτό που της αναλογεί.

Πρέπει να υπάρξει διαφοροποίηση όσον αφορά την πρόταση της ΔΟΕ για την εκπαίδευση των προσφύγων στον ηπειρωτικό κορμό της Ελλάδας σε σχέση με τις προτάσεις για την εκπαίδευση των προσφύγων στα νησιά κέντρα υποδοχής, Χίο, Μυτιλήνη, Λέρο, Σάμο, Κω.

Η εκπαίδευση των προσφύγων στην Ελλάδα γενικά θα πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής χαρακτηριστικά:

Ομαλή ένταξη των παιδιών στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα υπό προϋποθέσεις ώστε να ενταχθούν ομαλά. Δημιουργία όλων των απαραίτητων προϋποθέσεων από την κυβέρνηση και από το κράτος.

Να μοιραστούν τα προσφυγόπουλα σε όσο το δυνατόν περισσότερα σχολεία ώστε να μη δημιουργηθούν σχολεία γκέτο.

Να θεσμοθετηθεί η αλλόγλωσση εκπαίδευση με τη θεσμική ίδρυση τάξεων υποδοχής στα σχολεία που θα δεχθούν τους πρόσφυγες.

Να δημιουργηθούν ομάδες μαθημάτων. Συγκεκριμένα: Οι πρόσφυγες ν' αποτελούν μια αυτούσια ομάδα για τα μαθήματα της Ελληνικής Γλώσσας, των Αγγλικών, της μπτρικής τους γλώσσας και των Μαθηματικών και μια μικτή ομάδα μαζί με τα υπόλοιπα παιδιά των τάξεων για τα καλλιτεχνικά μαθήματα, γυμναστική, μουσική εικαστικά κτλ.

Πρέπει να υπάρξει ενημέρωση των γονέων των τοπικών κοινωνιών ώστε ν' αμβλυνθούν οι αντιδράσεις τους.

Πρέπει να υπάρξει επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ώστε να μπορέσουν να διαχειριστούν καταστάσεις δύσκολες αλλά και την ίδια την παρουσία των προσφυγόπουλων μέσα στις τάξεις τους.

Πρέπει να υπάρξει μέριμνα για εμβολιασμό και εξέταση των προσφυγόπουλων.

Το κράτος να χρηματοδοτήσει έξτρα τα σχολεία που θα δεχθούν πρόσφυγες.

Να στελεχωθούν με μόνιμο προσωπικό τα σχολεία αυτά και να υπάρξει μέριμνα για παρουσία στα σχολεία αυτά κοινωνικών λειτουργών και ψυχολόγων που θα μπορέσουν να διαχειριστούν τα ιδιαίτερα κοινωνικά χαρακτηριστικά των προσφύγων.

Όσον αφορά τα νησιά κέντρα υποδοχής Χίο, Μυτιλήνη, Λέρο, Σάμο, Κω, πρέπει να υπάρξει κάποια διαφοροποίηση ή πρόβλεψη από το κράτος σε σχέση με την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων.

Στα νησιά μας έχουν εγκλωβιστεί πάρα πολλοί πρόσφυγες. Οι δομές δεν αντέχουν, τα κέντρα φιλοξενίας είναι κατάμεστα. Οι συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων είναι άθλιες.

Τα κοινωνικά και πολιτισμικά προβλήματα που δημιουργούνται είναι επίσης έντονα. Ο ντόπιος πληθυσμός από την ανοργανωσιά και την πολιτική ανευθυνότητα του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και του κράτους γενικότερα, έχει φτάσει στα όριά του. Είναι ο ίδιος πληθυσμός που στην πλειοψηφία του έδειξε την αλληλεγγύη του στα κύματα των προσφύγων.

Τα νησιά αυτά λειτουργούν ως κέντρα υποδοχής και καταγραφής των προσφύγων με την έννοια ότι δέχονται τα προσφυγικά ρεύματα από την Τουρκία με σκοπό να καταγραφούν οι πρόσφυγες και να μεταφερθούν στην ηπειρωτική Ελλάδα ή στη χώρα προορισμού τους.

Υπάρχει λοιπόν μια λειτουργική δυσκολία στα νησιά αυτά όσον αφορά την χωρίς προϋποθέσεις ένταξη των προσφυγόπουλων (που όλες οι παρατάξεις προτείνετε) στην τυπική εκπαίδευση δηλαδή τα σχολεία. Κάθε τόσο νέοι πρόσφυγες καταθάνουν, κάθε τόσο πρόσφυγες φεύγουν για την ηπειρωτική Ελλάδα. Η συμφωνία προβλέπει ότι θα μένουν στα νησιά αυτά για μικρό χρονικό διάστημα μέχρι να γίνει η καταγραφή τους. Δεν είναι δυνατό κάθε μέρα, κάθε βδομάδα να αλλάζει η σύσταση (ποσοτική και ποιοτική) των σχολικών τάξεων και του σχολείου γενικότερα.

Γι' αυτό λοιπόν προτείνουμε για τους πρόσφυγες που δεν έχουν σκοπό να μείνουν στη Χίο, Λέσβο τη Σάμο, τη Κω, τη Λέρο αλλά σκοπεύουν να μετακινηθούν, ν' αναπτυχθούν εκπαιδευτικές δομές οργανωμένες από το Υπουργείο Παιδείας μέσα ή κοντά στα κέντρα φιλοξενίας, χωρίς την εμπλοκή ΜΚΟ, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας.

Από την άλλη, για τους πρόσφυγες που επιλέγουν ως τόπο διαμονής τους τη Χίο, τη Λέσβο τη Σάμο, τη Κω, τη Λέρο, προτείνουμε να ενταχθούν ομαλά, υπό τις προηγούμενες προϋποθέσεις που θέσαμε, στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Τα νησιά μας (Λέσβος, Χίος, Κως, Λέρος, Σάμος) είναι σε ιδιαίτερη γεωπολιτική θέση. Αυτή τη στιγμή η Χίος έχει 3.000 πρόσφυγες, ενώ η συμφωνία προβλέπει 1.100.

Πρέπει λοιπόν το κράτος και η κυβέρνηση να μεριμνήσουν προς την αποκατάσταση της αναλογίας αυτής.

Καλούμε τους εκπαιδευτικούς να ανταποκριθούν στον ρόλο τους και να μη στηρίξουν εκδηλώσεις και εκφράσεις διχασμού.

A. Μπιμπισίδης

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. Ρεθύμνου

Συνάδελφοι, καλησπέρα. Αρχικά θα ήθελα να ευχηθώ καλή δύναμη, καλά μυαλά και καλά αποτελέσματα σε όλους. Στα ίδια μέρη θα ξαναβρεθούμε, όπως λέει και το γνωστό άσμα. Έτσι, λοιπόν, είμαστε παρόντες και φέτος στο συνέδριο, για 3^η συνεχόμενη φορά, μόνο που η παρούσα ιδιότητά μου, αυτή του αναπληρωτή, δε συνάδει με το κοινό όραμα του κλάδου, αυτό των μόνιμων διορισμών. Για 7^η χρονιά, λοιπόν, αναπληρωτής εκπαιδευτικός. Και πάμε για 8^η, για 9^η, για 10^η... κ.ο.κ.

Είναι κοινός τόπος ότι τα προβλήματα της αδιοριστίας είναι πάρα πολλά, ποσοτικά και ποιοτικά σκεπτόμενοι. Θεωρώ πως λίγο πολύ είναι γνωστά σε όλους μας γιατί πλέον όλο και περισσότεροι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί εργάζονται σε σχολεία που στελεκώνονται από μόνιμο προσωπικό. Δυστυχώς δε δύναμαι να αναφερθώ εκτενέστερα αναλύοντας όλα αυτά τα προβλήματα λόγω έλλειψης χρόνου, επομένως θα θίξω δύο τρία καίρια ζητήματα.

Κάθε χρόνο καλούμαστε να ανοίξουμε τα σχολεία της ορεινής επαρχίας μόνοι μας και φέτος στις επιλογές των διευθυντών δεν έχουμε δικαίωμα στη διαδικασία για τη γνωμοδότηση. Παράδοξο και οξύμωρο. Αναλαμβάνουμε θέσεις διευθυντικές, δεν έχουμε καμία αξίωση στο επίδομα και σε γραπτά ερωτήματα προς τους ιθύνοντες δεν υπάρχει καμία σαφής απάντηση. Επίδομα μηδενικής αξίας. Παρέχουμε και παράγουμε το ίδιο έργο με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς κι όμως οι αναπληρωτές είμαστε παιδιά ενός κατώτερου Θεού.

Ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα που ταλανίζουν τον πολύπαθο κόσμο των αναπληρωτών είναι το θέμα με τις άδειες. Είναι δυνατόν να γίνεται παρακράτηση μισθού σε έναν εκπαιδευτικό αναπληρωτή και να μη γίνεται στο μόνιμο; Ποια η διαφορά μας; Ρητορικό ερώτημα φυσικά. Όσον αφορά τις άδειες εγκυμοσύνης, οι γυναίκες σε ενδιαφέρουσα θέτουν τον εαυτό τους σε άμεσο κίνδυνο καθώς δικαιούνται ελάχιστες μέρες άδειας. Σχετικά με τις αναρρωτικές άδειες, γνωρίζετε ότι οι αναπληρωτές έχουν περιορισμό στις μέρες και αν υπερβούν το όριο επέρχεται καταγγελία σύμβασης άρα και απόλυση; Φοβάται ο αναπληρωτής μήπως αρρωστήσει.

Νέος τύπος ολοήμερου σχολείου. Ένα σχολείο το οποίο ήρθε να παγιωθεί χωρίς καμία παιδαγωγική βάση. Γιατί το λέω αυτό; Σχολικός σύμβουλος στην Κρήτη προέβη σε συστάσεις το περσινό σχολικό έτος, διότι στο ωρολόγιο πρόγραμμα της τάξης μου το πρώτο δίωρο μίας ημέρας δεν περιείχε τα μαθήματα της γλώσσας και των μαθηματικών. Το παράδοξο είναι ότι φέτος, με το νέο τύπο ολοήμερου

σχολείου, τη μέρα που είχα εγώ το ολοήμερο δεν υπήρχε ο αντίστοιχος προβληματισμός από μεριάς σχολικού συμβούλου. Καμία παιδαγωγική βάση, λοιπόν, όσον αφορά το σχεδιασμό του σχολείου που προτείνουν και εδραιώνουν. Η εκπαιδευτική κοινότητα στο σύνολο της έρμαιο μνημονιακών επιταγών της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής. Μιλάμε για μία άτυπη μορφή γυμνασιοποίησης του δημοτικού σχολείου, με το δάσκαλο να «ανεβοκατεβαίνει» όπως βολεύει την πολιτική ηγεσία. Το ολοήμερο αυτό όχι μόνο φάνηκε προβληματικό λειτουργικά αλλά και ηθικά. Τη φετινή σχολική χρονιά δουλέψανε 836 δάσκαλοι λιγότεροι εξαιτίας αυτού του νέου τύπου σχολείου, που στην ουσία κατάργησε το δάσκαλο του ολοήμερου. Εμείς ζητάμε σταθερό δάσκαλο ολοήμερου για όλες τις μέρες, με συμπλήρωση του ωραρίου του στο πρωινό τμήμα, κάνοντας είτε ενισχυτική, είτε παράλληλη στήριξη κάποιων μαθητών μες στο σχολείο.

Να επισημάνω πως ο πρώην υπουργός Παιδείας κ. Φίλης τον προηγούμενο Σεπτέμβριο στο Ζάππειο είχε αναφερθεί στο άνοιγμα 700 σχολικών βιβλιοθηκών, κάτι που φυσικά δεν πραγματοποιήθηκε. Θεωρώ πως επιβάλλεται να συμπεριληφθεί το συγκεκριμένο ζήτημα στα αιτήματα του σωματείου μας διότι πέρα από τα θετικά του παιδαγωγικού χαρακτήρα του θέματος, θα δοθεί και μία εναλλακτική μορφή λύσης στο πρόβλημα της συμπλήρωσης του ωραρίου. Εκπαιδευτικοί μπορούν να καλύπτουν το ωράριο και επισήμως σε αυτές τις δομές.

Όσον αφορά τις μονιμοποιήσεις, οι οποίες αποτελούν και πάγιο - πλέον - αίτημα του κλάδου αλλά και μία κοινή συνιστώσα όλων μας: Τα τελευταία έξι χρόνια έχουμε συνταξιοδοτηθεί 6.372 δάσκαλοι. Θα μιλήσω για τον κλάδο των δασκάλων μιας και είμαι και εγώ εκπαιδευτικός ΠΕ 70. Υπάρχουν πάνω από 7.000 οργανικά κενά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, τα 3.000 είναι των δασκάλων. Όχι μόνο δε γίνονται διορισμοί αλλά είναι θλιβερά δραματικό πως φέτος είχαμε 836 εκπαιδευτικούς δασκάλους λιγότερους σε προσλήψεις.

Συνάδελφοι, κλείνοντας θα αναφερθώ σε ένα θέμα υψηλής προτεραιότητας που συνδέεται φυσικά με όλα τα παραπάνω. Η Κύπρος, συγκεκριμένα το Υπουργικό Συμβούλιο της Κύπρου, έλαβε την απόφαση να καταστούν αορίστου χρόνου οι μη μόνιμοι εκπαιδευτικοί που έχουν εργαστεί πέραν των 30 μηνών. Έτσι τουλάχιστον υπέδειξε η Νομική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας. Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, κατά τη διάρκεια μιας ημερίδας που έλαβε χώρα στην Αμαλιάδα είχε αναφερθεί στο γεγονός αυτό και είχε δηλώσει πως αναμένεται η προσφυγή της ΔΟΕ για τη διακαίωση χιλιάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών με τη νομική σύμβουλο της Ομοσπονδίας να πρόκειται να καταθέσει προσφυγή υπέρ της μονιμότητας των αναπληρωτών στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, όπως έγινε σε Ιταλία και Κύπρο. Η εκάστοτε κυβέρνηση οφείλει να εφαρμόσει το κοινοτικό δίκαιο προχωρώντας σε μαζικούς διορισμούς. Θέλω μέσα από αυτό το βήμα να καλέσω το νέο Διοικητικό Συμβούλιο να δεσμευτεί και να προχωρήσει άμεσα στις απαιτούμε-

νες διαδικασίες σε συνεργασία με τη νομική σύμβουλο της Ομοσπονδίας μας. Καλή συνέχεια σε όλους.

Φωτεινή Πατκίδου

Σύλλογος Σερρών «ΕΜΜ. ΠΑΠΠΑΣ»

Καλησπέρα συνάδελφοι/σες. Αναρωτήθηκα πολλές φορές σήμερα ποια τακούνια να φορέσω για να ανέβω σε αυτό εδώ το βήμα γιατί εγώ είμαι μία απ' αυτές τις Νηπιαγωγούς που φοράνε τακούνια!! (αναφορά στο σεξιστικό σχόλιο του Υπουργού Παιδείας σε συνάντηση με το ΔΣ της ΔΟΕ, όπου ο Υπουργός είπε ότι σκέφτεται διάφορα για το δίχρονο Νηπιαγωγείο γιατί του είπε μία φίλη του μετά τις εξαγγελίες του για δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση: «Θα αφήσεις τα παιδιά στις Νηπιαγωγούς με τα τακούνια που δε ζεσταίνουν φαγητά!»)

Θέλω να ευχαριστήσω τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μου γιατί ήταν ο πρώτος Σύλλογος (Σερρών) που έβγαλε ανακοίνωση για τη στήριξη του δημόσιου Νηπιαγωγείου και τη θέση της δίχρονης, έβγαλε επιστολή προς τους γονείς και, επίσης, στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας βγάλαμε ψήφισμα το οποίο το καταθέσαμε στο προεδρείο της 86^{ης} ΓΣ της ΔΟΕ.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις στον εισηγητή. Με όλο το σεβασμό στον εισηγητή, ανέφερες... Θεωρώ ότι εν τη ρύμη του λόγου ειπώθηκαν αυτά... και διαχώρισε την πρωτοβάθμια εκπαίδευση από τα νηπιαγωγεία, την προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, θυμίζω ότι στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ανήκουν και τα Νηπιαγωγεία!!! Επίσης αποκάλεσε συναδέλφισσες τις βρεφονηπιοκόμους οι οποίες δεν είναι συναδέλφισσες των Νηπιαγωγών σε καμία περίπτωση, δεν ανήκουν στο Υπουργείο Παιδείας και ούτε πρέπει να μπου. Εργαζόμενοι ναι, αλλά δεν είναι συνάδελφοι των Νηπιαγωγών.

Η παράταξή μας, η Ανεξάρτητη Ενωτική Εκκίνηση, ήταν η πρώτη που έφερε το θέμα και στη ΔΟΕ και στην ΑΔΕΔΥ, δηλαδή το θέμα για τη στήριξη του δημόσιου Νηπιαγωγείου και της θέσπισης της δίχρονης υποχρεωτικής φοίτησης σ' αυτό!

Θυμίζω ότι πέρυσι απ' αυτό το βήμα, στις 4 Ιουνίου, στην ημερίδα για τα Νηπιαγωγεία είχα αναφέρει για τον κίνδυνο με τις βρεφονηπιοκόμους.

Το τελευταίο πεντάμνο δεχόμαστε μια βρώμικη επίθεση από βρεφονηπιοκόμους, ΚΕΔΕ, Δημάρχους, ΠΟΕ – ΟΤΑ οι οποίοι απαξιώνουν το δημόσιο Νηπιαγωγείο και το σημαντικό ρόλο των Νηπιαγωγών. Οι βρεφονηπιοκόμοι θέλουν να εισβάλλουν στα δημόσια Νηπιαγωγεία, θέλουν να κρατήσουν τα προνήπια ηλικίας 4 ετών στους παιδικούς σταθμούς. Θέλουν να βγουν οι Νηπιαγωγοί στην ανεργία. Αυτό δεν θα το επιτρέψουμε. Δεν πρέπει να το επιτρέψει η ΔΟΕ!

Η ΚΕΔΕ από την άλλη θέλει να περάσουν τα Νηπιαγωγεία στους Δήμους. Αγαπητοί συνάδελφοι, δάσκαλοι και όλες οι άλλες ειδικότητες, το επόμενο βήμα θα είναι να περάσει το δημοτικό σχολείο στους Δήμους.

Από τη μια, λοιπόν, έχουμε έναν Υπουργό που δεν τολμά, δεν τολμά να θεσμοθετήσει άμεσα τη δίχρονη υποχρεωτική

φοίτηση στο Νηπιαγωγείο της ηλικίας των προνηπίων και φαίνεται να ενδιαφέρεται περισσότερο για τις βρεφονηπιοκόμους παρά για τις Νηπιαγωγούς. Ένα Υπουργείο στο οποίο δεν ανήκουν αυτοί αλλά ανήκουν οι Νηπιαγωγοί φυσικά.

Από την άλλη μια ΔΟΕ ανύπαρκτη τόσους μήνες, που τελικά έβγαλε τον τελευταίο μήνα μία ανακοίνωση χλιαρή θα έλεγα, ένας Πρόεδρος της ΔΟΕ ο οποίος δεν στήριξε όπως έπρεπε τις Νηπιαγωγούς και το δημόσιο Νηπιαγωγείο. Μπορείτε να μας πείτε, κ. Πρόεδρε, δεν σας βλέπω πού είστε, τι έγινε στη συνάντηση στο Υπουργείο Εσωτερικών; Ποια ήταν η στάση σας; Φοβηθήκατε την ΚΕΔΕ; Τους Δημάρχους ή την ΠΟΕ - ΟΤΑ; Χτυπήσατε το χέρι στο τραπέζι; Μπήκατε σε διάλογο εσείς με τους βρεφονηπιοκόμους; Με την κα Καλαϊτζή; Γιατί τα μαθαίνουμε, αν και ζούμε στις Σέρρες.

Ο Πρόεδρος ως τώρα έδειχνε να κάνει μία αγγαρεία, δηλαδή για το θέμα των Νηπιαγωγείων και της Δίχρονης, και στις συνεντεύξεις του να λέει τα ίδια και τα ίδια, υποτονικά, για να πούμε ότι κάτι είπαμε. Πού είναι οι αγώνες και οι κινητοποιήσεις;

Σας καλούμε όλους τους συνέδρους και αντιπροσώπους, πέρα από παρατάξεις, κόμματα, να στηρίξετε ένα ψήφισμα το οποίο το έχουν υπογράψει 34 αντιπρόσωποι, το οποίο αν δεν θέλετε να μπει σε ψηφοφορία, μπορείτε να συμπεριλάβετε μερικά στοιχεία στο διεκδικητικό πλαίσιο.

«Καταθέτουμε ψήφισμα στην 86^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ ενάντια στις επιθέσεις που δέχεται το δημόσιο Νηπιαγωγείο, με στόχο την αποδόμησή του και το διαχωρισμό του απ' τη γενική εκπαίδευση και συγκεκριμένα από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Ζητάμε απ' το Υπουργείο Παιδείας άμεση θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής φοίτησης των νηπίων Β ηλικίας 4 έως 5 ετών αποκλειστικά στα δημόσια Νηπιαγωγεία. Αλλαγή του όρου προσχολική αγωγή, (το έχουν καπηλευθεί οι βρεφονηπιοκόμοι) και αντικατάστασή του για παράδειγμα με πρωτοσχολική εκπαίδευση ή με όρο σύμφωνα με διεθνείς όρους προς αποφυγή παρερμηνειών της ουσίας και του ρόλου που διαδραματίζει το Νηπιαγωγείο στην ιστορική αλλά και σύγχρονη ελληνική εκπαιδευτική - κοινωνική πραγματικότητα.

Προτείνουμε στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ:

Να στηρίξει και να περιφρουρήσει έμπρακτα με όλους τους τρόπους και τα μέσα το ρόλο και τη θέση του Δίχρονου Υποχρεωτικού Νηπιαγωγείου στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Να οργανώσει καμπάνια ενημέρωσης της κοινής γνώμης και επιστολή προς τους γονείς που θα αποδεικνύεται η σημασία και τα οφέλη της διετούς υποχρεωτικής φοίτησης στο δωρεάν δημόσιο Νηπιαγωγείο.

Η υπεράσπιση του Δίχρονου Υποχρεωτικού Νηπιαγωγείου αφορά όλους και καλούμε τους συνέδρους της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ να στηρίξουν με την ψήφο τους το παρόν Ψήφισμα.»

Στο τέλος, θέλω να αναφερθώ λίγο και σε δύο άλλες παρατάξεις, τις Παρεμβάσεις και το ΠΑΜΕ, οι οποίοι και αυτοί δείχνουν να ενδιαφέρονται περισσότερο για τους εργαζόμενους στους παιδικούς σταθμούς παρά για τους/ις Νηπιαγωγούς! Λυπάμαι ειλικρινά!

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
2. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
3. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
4. ΚΑΡΑΤΑΡΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
5. ΚΟΚΟΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
6. ΚΟΣΜΑΝΟΣ ΝΙΚΟΣ
7. ΚΥΔΩΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
8. ΛΟΥΡΙΔΑΣ ΖΩΗΣ
9. ΜΠΑΚΟΛΟΥΚΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑ
10. ΜΠΕΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
11. ΠΑΠΑΤΣΙΜΟΥΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
12. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛΙΑΣ
13. ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ
14. ΠΡΩΤΟΓΕΡΑΚΗ ΝΕΚΤΑΡΙΑ
15. ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
16. ΣΙΣΜΑΝΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ
17. ΤΖΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
18. ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
19. ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
2. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
3. ΜΑΥΡΟΓΕΝΝΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
4. ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
2. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
3. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
4. ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
5. ΠΑΣΠΑΡΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
6. ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ
7. ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
8. ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

Μηνάς Ευσταθίου

Σύλλογος ΠΕ Ιωαννίνων

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προηγουμένως τέθηκαν καιρής ζητήματα που αφορούν τον κλάδο των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το απερχόμενο Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν κατάφερε να διαμορφώσει μια συνθετική, ενωτική πρόταση για να μπορέσει να απεγκλωβιστεί ο Κλάδος από τις μακροχρόνιες πελατειακές σχέσεις δεκαετιών που δημιουργήθηκαν από τις διάφορες κυβερνήσεις και ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας με την σύμπραξη και του κυβερνητικού συνδικαλισμού εις βάρος των ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, καθώς και των εργαζομένων στις σχολικές και διαγνωστικές δομές της ειδικής αγωγής.

Εκ μέρους των Εκπαιδευτικών της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και της Αυτόνομης Παρέμβασης θέλουμε να τονίσουμε ότι τα Πεπραγμένα των απερχόμενων Διοικητικών Συμβουλίων της ΔΟΕ από το 2010 –έναρξη της γκρίζας περιόδου των Μνημονίων- έως σήμερα, δεν κατάφεραν να κατανοήσουν ακριβώς τι συμβαίνει στην ειδική αγωγή σε σχέση με τα εργασιακά δικαιώματα, σε σχέση με τον προσανατολισμό της ελληνικής κοινωνίας, αν θέλετε και του ίδιου του ελληνικού κράτους που αναγκάστηκε να διασφαλίσει θεσμικά τα δικαιώματα των αναπήρων παιδιών, ούτως ώστε να έχουν προσβασιμότητα στο δημόσιο ελληνικό σχολείο. Δεν κατάφεραν τα Δ.Σ. της ΔΟΕ να κατανοήσουν και να ενστερνιστούν την «Παιδαγωγική της Ένταξης» και την υιοθέτηση των Διεθνών Συμβάσεων και Διακηρύξεων για τα δικαιώματα προσβασιμότητας στη δημόσια εκπαίδευση των αναπήρων μαθητών και μαθητριών. Είναι πραγματικά αδιανόητο να διατηρείται το ιατρικό μοντέλο στη χώρα μας και με διάφορους τρόπους (ονοματολογία σε υπηρεσιακές εγκυκλίους, αναφορές από δήθεν «ειδικούς φορείς» και από όψιμους ενδιαφερόμενους) να επιχειρείται η Νομιμοποίηση της Κατηγοριοποίησης των Δασκάλων και Νηπιαγωγών σε «ειδικούς» και «γενικούς», ο Διαχωρισμός της εκπαίδευσης σε «γενική» και «ειδική» και το απερχόμενο Δ.Σ. να κινείται δικαστικά στον Κλάδο. Μια κατηγοριοποίηση επιστημονικά άστοχη και εξ' ορισμού αντίθετη στην Παιδαγωγική της Ένταξης, αν και παραδόξως στη χώρα μας προωθήθηκε και προωθείται συστηματικά, κατά ειρωνικό τρόπο, στο όνομα της «Ένταξης». Η Παιδαγωγική της Ένταξης είναι ασυμβίβαστη με μία τέτοια διάκριση, η οποία αντιμετωπίζει τον «ειδικό» και τον «γενικό» παιδαγωγό ως ξεχωριστές οντότητες και τους κατηγοριοποιεί σαν να προέρχονται από διαφορετικούς επιστημονικούς κλάδους, όπως είναι και ασυμβίβαστη με την απαξίωση της συμπληρωματικής, μετά την απόκτηση του βασικού πτυχίου του δασκάλου και νηπιαγωγού, εξειδίκευσης στην εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και ΕΕΑ.

Τι πέτυχε, το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ; Να οδηγήσει τον Κλάδο στο δικασμό. Αλήθεια, συνάδελφοι της ΔΟΕ, γιατί υπερασπιζέστε τον αντισυνταγματικό και μνημονιακό Νόμο 3966/2011 και δεν αναγνωρίζετε το άρθρο 48 του Νόμου 4415/2016, σύμφωνα με το οποίο καταργείται το άρθρο «σφάχτης» 56 του Νόμου 3966/2011, όπου μετέ-

τρεψε σε μία νύχτα με τη διαδικασία του κατεπίγοντος τις οργανικές θέσεις όλων των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής σε ΠΕ61 & σε ΠΕ71 στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση (προσχολική & δημοτική εκπαίδευση), καταβροχθίζοντας όλες τις οργανικές θέσεις των μονίμων εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής; Αλήθεια, πιστεύει κανένας συνάδελφος ή καμιά συνδικαλιστική παράταξη εδώ ότι στην ειδική αγωγή εργάζονται μόνο οι εκπαιδευτικοί ΠΕ61 & ΠΕ71; Βεβαίως, είναι και αυτοί ένα σημαντικό κομμάτι του κλάδου, αλλά δεν σκεφτήκατε συνάδελφοι του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ ότι με το που θα διοριζόταν ο πρώτος συνάδελφος νηπιαγωγός ΠΕ61 και συνάδελφος δάσκαλος ΠΕ71, τρειςήμισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που έχουν οργανικές θέσεις στα δημοτικά σχολεία και στα Νηπιαγωγεία, σε Τμήματα Ένταξης, σε Ειδικά Σχολεία, σε Ειδικά Νηπιαγωγεία, σε ΚΕΔΔΥ: όλοι αυτοί θα βρίσκονταν στη διαθεσιμότητα χωρίς οργανικές θέσεις; Ή θα υιοθετήσουμε το πυροτέχνημα συναδέλφων με σημαντικά αξιώματα του συνδικαλισμού, στις θέσεις των αιρετών, σε κεντρικά ή περιφερειακά συμβούλια να λένε: «*Διαλέγετε, συνάδελφοι, ή θα πάτε στη γενική ή στην ειδική*». Δηλαδή στο «Σχολείο για Όλους» θα υιοθετήσουμε το διαχωριστικό μοντέλο; Το ιατρικό μοντέλο που παλέψαμε και παλεύουμε να καταργηθεί -αν όχι όλοι στο σύνολό μας, αλλά τουλάχιστον οι περισσότεροι-, να χωρίσουμε τους συναδέλφους σε γενικούς και ειδικούς; Να περιορίσουμε τα δικαιώματα; Είναι δυνατόν το Συνδικάτο μας να μην αναγνωρίζει ως βασικό εργασιακό δικαίωμα όλων μας την προϋπηρεσία; Είναι δυνατόν να δεχθούμε ότι μπορεί να χωριστεί η προϋπηρεσία στη γενική, όπου θα μοριοδοτείται μόνο στη γενική και όχι η προϋπηρεσία στην ειδική –με προσθαφαιρέσεις συν-πλην και εκπτώσεις στα επαγγελματικά μας δικαιώματα; Όχι συνάδελφοι. Οφείλει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αφού δεν το πέτυχε το απερχόμενο, να αναγνωρίσει ότι στο «Ένα Σχολείο για Όλους» τα εργασιακά δικαιώματα δεν πετσοκόβονται. Στο ενταξιακό σχολείο η φιλοσοφία της δημοκρατικής παιδαγωγικής δεν πετσοκόβεται. Δυστυχώς έχουμε συναδέλφους που, ενώ είναι βαθύτατα προοδευτικοί, ισχυρίζονται ότι το συμπεριληπτικό σχολείο, το σχολείο για όλους, είναι καταστροφικό; Γιατί; Για ποιο λόγο; Και για αυτούς τους σημαντικούς λόγους εμείς οι Εκπαιδευτικοί της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και της Αυτόνομης Παρέμβασης καταψηφίζουμε τα Πεπραγμένα του ΔΣ της ΔΟΕ.

Επιπλέον, συνάδελφοι να παλέψουμε οι εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμια & Δευτεροβάθμιας ούτως ώστε οι μετανάστες να εκπαιδεύονται από εκπαιδευτικούς στο πλαίσιο του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και να αποκλειστούν από τα Προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις -οι χρυσοπληρωμένες μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή κανένα ανάπηρο παιδί δεν είναι αόρατο, κανένας γονιός ανάπηρου παιδιού δεν είναι αόρατος, κανένας εκπαιδευτικός της Γενικής και της Ειδικής Αγωγής και κανένας Νηπιαγωγός Γενικής και Ειδικής Αγωγής ή συνάδελφοι των ειδικοτήτων δεν είναι αόρατοι, θα κάναμε πέντε προτάσεις στον εισηγητή της ΔΟΕ, τον αγαπητό συνάδελφο Θανάση Γκούμα: Πρόταση 1^η: Μόλις συγκροτηθεί το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, να ζητήσει την άμεση

εισαγγελική παρέμβαση, γιατί από το 2013 ξεκίνησε ιδιωτική εταιρεία σε συνεργασία με το ΙΕΠ, έναντι του ποσού 1.310.000 ευρώ, να γίνει χαρτογράφηση του μαθητικού πληθυσμού και δεν έγινε (θυμίζω ότι ήταν πάγιο αίτημα του ΠΕΣΣΕΑ, της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ). Άμεση εισαγγελική παρέμβαση για να χτυπηθεί επιτέλους η διαφθορά σε αυτή τη χώρα. Τολμήστε λοιπόν για να μη χρεωθείτε ότι συγκαλύπτετε.

Πρόταση 2^ο: Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ν' αναλάβει το επόμενο Συνέδριο της ΔΟΕ και της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Ελλήνων Διδασκάλων, να γίνει αποκλειστικά και μόνο για τη συγκρότηση της Ειδικής Αγωγής στο πλαίσιο της ημιτελούς πρότασης που έκανε ο εισηγητής του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Δεν αρκεί η Ειδική Αγωγή και η Εκπαίδευση να είναι μόνο κομμάτι αναπόσπαστο της ενιαίας, δημόσιας και δωρεάν παιδείας, αλλά σε ένα Πανελλήνιο και Παγκύπριο Συνέδριο για την Ειδική Αγωγή να αναλυθεί: γιατί χρειάζεται ενιαίος νόμος για τη Γενική και Ειδική Αγωγή στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, και γιατί με τη δημοκρατική νομιμότητα πρέπει να μπει φρένο στην ιατροποίηση της Ειδικής Αγωγής που εξακολουθεί ταλανίζεται από διαχωριστικούς νόμους και ρατσιστικές παρεμβάσεις.

Πρόταση 3^η: Η ΔΟΕ να πάρει θέση για όλους τους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής και να δώσει ένα τέλος στο διχασμό. Επειδή είπα προηγουμένως ότι δεν υπάρχουν αόρατοι εκπαιδευτικοί, δυστυχώς για τη ΔΟΕ, 3.500 εκπαιδευτικοί με οργανικές θέσεις από τα Τμήματα Ειδικής Αγωγής του Μαράσλειου Διδασκαλείου και των Διδασκαλείων, συνάδελφοι με μεταπτυχιακές σπουδές και διδακτορικά, συνάδελφοι ανάπηροι με 10 και 15 χρόνια εμπειρικοί, χωρίς να έχουν κανένα χαρτί, συνάδελφοι με σεμινάρια μέχρι το 2010 των Πανεπιστημίων, με 10 και 15 χρόνια σε οργανικές θέσεις, να πάρει θέση η ΔΟΕ σ' αυτό το θέμα γιατί τους μετέτρεψε όλους αυτούς σε συνθήκες του αόρατου. Είναι αόρατοι. Γι' αυτό και πρέπει ν' αποσυρθεί άμεσα η πρόταση ΔΟΕ-Θανάση Γκούμα, που λέει: «ότι οι εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής των Διδασκαλείων/Μαράσλειου, με μεταπτυχιακά και διδακτορικά δεν θα παίρνουν οργανική θέση, αλλά θα δικαιούνται μόνο απόσπαση. Δηλαδή με τη βούλα της ΔΟΕ θα υπάρξει η απόλυτη διάκριση και το απόλυτο αόρατο.

Πρόταση 4^η: Ακούστηκε από τη συνάδελφο Βασιλάτου στην αποκωδικοποίηση των προτάσεων των Συλλόγων ότι ζητήθηκε να ιδρύνονται Τμήματα Ένταξης μόνο σε 12 θέσια σχολεία και άνω. Αυτό είναι καταστροφικό. Σε κάθε σχολική μονάδα ακόμα και κάτω των 4θεσίων σχολείων, όταν υπάρχουν ανάπηρα παιδιά, ναι, χρειάζονται Τμήματα Ένταξης. Ναι, στα Νηπιαγωγεία χρειάζονται Τμήματα Ένταξης. Και αυτό πρέπει να είναι βασικό Αίτημα της ΔΟΕ, γιατί γίνεται μια προσπάθεια από Διευθυντές ή Προϊσταμένους Σχολείων -κυρίως των Νηπιαγωγείων, από τη Ρόδο μέχρι την Κρήτη κι από την Κρήτη μέχρι τη Θράκη κι από τη Θράκη μέχρι την Πελοπόννησο, γίνονται προσπάθειες να κλείσουν τα Τμήματα Ένταξης στα γενικά Νηπιαγωγεία. Αυτό είναι απαράδεκτο. Όπου υπάρχουν ανάπηρα παιδιά, πρέ-

πει να υπάρχει ο βασικός θεσμός της ένταξης και της υποστήριξης των ατόμων με αναπηρία στα Τμήματα Ένταξης.

Πρόταση 5^η: Αν είναι δυνατόν, ακούστηκε εδώ από συναδέλφους μας ότι χρειάζονται ιδρύσεις κέντρων αυτόνομης διαβίωσης από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Όχι. Σε συνάρτηση με το αίτημα και ανακοινώσεις συνδικαλιστικών παρατάξεων που έβαλαν το ζήτημα ότι οι συνάδελφοι Λογοθεραπευτές και οι Ειδικοί Παιδαγωγοί, Ειδικοί Δάσκαλοι, οι άνεργοι που εργάζονται στα ιδιωτικά Κέντρα Ειδικής Αγωγής, είναι στη μαύρη εκμετάλλευση και τους δίνουν μόνο 1 ευρώ τα ιδιωτικά κέντρα, ενώ εισπράττουν 15 ευρώ από τ' Ασφαλιστικά Ταμεία και το δημόσιο τομέα. Τα ιδιωτικά κέντρα, ενώ εισπράττουν 15 ευρώ, δίνουν μόνο 1 ευρώ. Μαύρη αγορά εργασίας. Να παλέψουμε, για να κατακτήσουμε το δικαίωμα των συναδέλφων σε ό,τι φορά το μεροκάματά τους στα ιδιωτικά κέντρα Ειδικής Αγωγής, να παίρνουν το μισθό τον ανάλογο που παίρνουν το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό και οι εκπαιδευτικοί Ειδικής Αγωγής και Γενικής Αγωγής. Κι όχι με την ώρα, 1 ευρώ την ώρα.

Υπερασπιζόμενοι την δημοκρατική νομιμότητα και την ισονομία ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση τονίζουμε ότι στον Ενιαίο Νόμο δεν έχουν θέση ρυθμίσεις σαν και αυτή του άρθρου 56 του ν.3966/2011. Η κατάργηση του άρθρου αυτού αποτελεί δικαίωση και αποκατάσταση της συνταγματικής νομιμότητας για τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς (ΠΕ 70 και ΠΕ60) που σε μια νύκτα το 2011 είδαν με μια διάταξη να διαγράφονται τα επιστημονικά τους προσόντα, η παιδαγωγική τους διαδρομή, η προϋπηρεσία τους, καθώς και η μεγάλη τους προσφορά στις δομές της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Η συγκεκριμένη διάταξη, που δεν έχει προηγούμενο σε κανέναν επαγγελματικό χώρο, καλλιέργησε σκόπιμα τον έντονο διαχωρισμό και την κατηγοριοποίηση των εκπαιδευτικών με δραματικές και άδικες αλλαγές στις εργασιακές και υπηρεσιακές σχέσεις στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής ανοίγοντας το δρόμο για περαιτέρω αντιδημοκρατικές και αντιεπιστημονικές ρυθμίσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας να τονίσουμε τα εξής: Εάν θέλουμε να κοιταζόμαστε στα μάτια και ν' αναπτύσσουμε σχέσεις μεταξύ μας οι οποίες θα έχουν ως βασικό στοιχείο τη φιλοσοφία του σχολείου για όλους και ως στόχο την παιδαγωγική της απελευθέρωσης, να τονίσουμε ότι: «Δεν είναι δυνατόν να μην έχει μιλήσει το Συνδικάτο τόσα χρόνια ότι στη χώρα μας, εξαιτίας των πελατειακών σχέσεων ιδρύθηκαν δυο Παιδαγωγικά Τμήματα, τα οποία ενίσχυαν το ιατρικό μοντέλο και απομόνωναν τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς της Ειδικής Αγωγής που αποφοίτησαν εκεί; Είναι δυνατόν να μείνει αυτό το θέμα χωρίς ν' αναπτυχθεί ένας βαθύς διάλογος ούτως ώστε οι συνάδελφοί μας των Παιδαγωγικών Τμημάτων του Βόλου και της Μακεδονίας να εξασφαλίσουν το επαγγελματικό δικαίωμα για να μπορούν να εργάζονται σε όλες τις δομές της εκπαίδευσης χωρίς διακρίσεις; Σας ευχαριστώ.

Ζήσης Καπράνας

Σύλλογος Περιστερίου

Συναδέλφισσες-φοι.

Πρόσφατα έγινε ο σεισμός στη Λέσβο που εκτός από την απώλεια ανθρώπινων ζωών και των άλλων καταστροφών, 8 σχολικές μονάδες έχουν υποστεί δομικές βλάβες που έχουν ως αποτέλεσμα να μην λειτουργήσουν το νέο σχολικό έτος και δεκάδες μαθητές να μείνουν κυριολεκτικά στο δρόμο ή να φοιτήσουν σε πρόχειρες κατασκευές. Να θυμίσω τους συναδέλφους της 86^{ης} ΓΣ πως όταν έγινε ο καταστρεπτικός σεισμός στις 9-9-1999 στην Αττική η ΔΟΕ διοργάνωσε έρανο και με τα χρήματα που συγκέντρωσε ενίσχυσε οικονομικά τους σεισμόπληκτους συναδέλφους και έχτισε ένα νηπιαγωγείο. Προτείνω να πιέσουμε άμεσα την Κυβέρνηση για την επισκευή και ανέγερση των καταστραμμένων διδακτηρίων και παράλληλα η ΔΟΕ στο πλαίσιο της αλληλεγγύης και των οικονομικών δυνατοτήτων της να ενισχύσει οικονομικά τυχόν σεισμόπληκτους συναδέλφους, και να πάρει τα κατάλληλα μέτρα για την επισκευή μιας σχολικής μονάδας ή να την εξοπλίσει με εκπαιδευτικό υλικό.

Συναδέλφισσες-φοι.

Εδώ και χρόνια στη χώρα μας, στην Ε.Ε. αλλά και σε όλη την υφήλιο ακολουθείται από τις κυβερνήσεις μια σκληρή νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική επίθεση ενάντια στον κόσμο της εργασίας και υπέρ του κεφαλαίου με μόνο στόχο τη συνέχιση της κερδοφορίας του.

Είναι φανερό ότι όσο η χώρα βρίσκεται κάτω από τις μνημονιακές επιταγές, η νεοφιλελεύθερη γραμμή απέναντι στην εργασία, στους εργαζόμενους και στους συνταξιούχους θα θριαμβεύει, γι αυτό χρέος του κινήματος είναι η ανατροπή τους.

Οι αγώνες των εργαζομένων, αποτελούν κρίσιμη προϋπόθεση για την αναχαίτιση των μνημονιακών πολιτικών, για μικρές και μεγάλες νίκες, και η ενδυνάμωσή τους αποτελεί επιτακτικό καθήκον όλων μας. Η ΕΡΑ αγωνίζεται και θα προσπαθήσει να συμβάλει ώστε τα συνδικάτα να αναγεννηθούν, να ισχυροποιηθούν, να μετατραπούν ανάχωμα στις μνημονιακές πολιτικές και σε πρωταγωνιστή των εξελίξεων, να πετυχαίνουν μικρές και μεγάλες νίκες, χτίζοντας καθημερινά τις συνθήκες εκείνες, οι οποίες θα οδηγήσουν στη συνολική ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών και την απαλλαγή της χώρας μας από την επιτροπεία των δανειστών.

Η πολιτική αλλαγή που έγινε στη χώρα τον Γενάρη του 2015 με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ επέφερε θετικές εξελίξεις και υλοποίησε πάγιες διεκδικήσεις του κινήματος σε μια σειρά ζητήματα, στην εκπαίδευση και στην κοινωνία και αποτελούν πολιτικά βήματα στη σωστή κατεύθυνση. Η εκπαίδευση βέβαια, μέσα σε ένα περιβάλλον μνημονίων και νεοφιλελεύθερων κατευθύνσεων και εκβιασμών δεν μπορεί να αποτελέσει νησίδα συνολικών προοδευτικών και ριζοσπαστικών αλλαγών.

Για όλες αυτές τις θετικές ρυθμίσεις που αποτελούσαν χρόνια αιτήματα του κλάδου διαπιστώσαμε με έκπληξη οι παρατάξεις στη ΔΟΕ είτε να σιωπούν είτε να αναπολούν το σχολείο που «χάθηκε», αυτό των Αρβανιτόπουλου-Διαμα-

ντοπούλου, λησμονώντας τι έπαθε ο κλάδος και η εκπαίδευση από τις πολιτικές ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην επιλογή των διευθυντών όχι μόνο δεν θεωρήθηκε από τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ δημοκρατική κατάκτηση του κλάδου, αλλά αντίθετα έβγαλαν τις μάσκες και έδειξαν το πραγματικό τους πρόσωπο. Στην ουσία κατήγγειλαν τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στη διαδικασία, που υποτίθεται εκπροσωπούν, στηρίζοντας την γνωστή συνέντευξη, κατά την οποία μόνο οι αιρετοί και οι διορισμένοι από το κράτος ήταν «αρμόδιοι» να αποφασίζουν για τη διοίκηση των σχολικών μονάδων. Εντύπωση προξένησε και η «εκκωφαντική» σιωπή των Παραεμβάσεων και του ΠΑΜΕ για αυτό το θέμα.

Η ΕΡΑ τοποθετήθηκε και τοποθετείται σε όλα τα εκπαιδευτικά θέματα με γνώμονα κατά πόσο οι αλλαγές βοηθούν ή όχι την εκπαίδευση, τη μόρφωση των παιδιών, κατά πόσο εξασφαλίζονται τα εργασιακά-μισθολογικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και αν γίνονται ή όχι κρίσιμα βήματα για την ενίσχυση της δημοκρατίας στα σχολεία.

Συναδέλφισσες-φοι.

Όλος ο κλάδος και οι παρατάξεις διεκδικούν μόνιμους μαζικούς διορισμούς στην εκπαίδευση. Η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ όμως στις ανακοινώσεις και στις διεκδικήσεις τους για αυτό το θέμα δίνουν την εντύπωση ότι το πρόβλημα δημιουργήθηκε από το 2015 και μετά. Θέλουν να αποκρύψουν, για προφανείς λόγους και να ξεχαστεί ότι οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ διαχρονικά στην ουσία επέλεξαν να έχουν συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, αλλά και απολύσεις μόνιμων εκπαιδευτικών υιοθετώντας μάλιστα και σύστημα απόλυσης, αυτό της αξιολόγησης με τα περιφρακτικά ποσοστά κόφτες. Όλα αυτά γιατί θεωρούσαν και θεωρούν και την εκπαίδευση αγοράία επένδυση, τους εκπαιδευτικούς διαμεσολαβητές και τους εκπαιδευόμενους ως προϊόν μεταπώλησης για την αγορά εργασίας. Είναι φανερό ότι επιδιώκουν να ξαναέρθουν στη διακυβέρνηση οι πολιτικοί εκφραστές του νεοφιλελευθερισμού: η ΝΔ του Μητσοτάκη και η ΔΗΣΥ (Δημοκρατική Συμπαράταξη) της Γεννηματά, μαζί με όλο το τιμ των απολύσεων των εκπαιδευτικών και των καταργήσεων 2.000 σχολικών μονάδων, μήπως και τελειώσουν ότι άφησαν στη μέση.

Όμως οι εκπαιδευτικοί με τους αγώνες τους δεν θα επιτρέψουν το καταστροφικό παρελθόν τους να επανέλθει στην εκπαίδευση και στη ζωή μας. Αυτή η οδυνηρή πραγματικό-

τητα που διαμορφώθηκε στην εκπαίδευση με την αδιοριστία χιλιάδων εκπαιδευτικών δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Δεν μπορεί να εξαρτάται από μνημόνια «αξιολογήσεις» και «δεσμεύσεις».

Μόνιμοι μαζικοί διορισμοί στην εκπαίδευση, τώρα!

Σήμερα που καθηγητές από τα ΤΕΙ και δυστυχώς η ΠΟΕ-ΟΤΑ, η ΚΕΔΕ και η ηγεσία των βρεφονηπιοκόμων «ξεσηκώνονται» ενάντια στο δίχρονο υποχρεωτικό νηπιαγωγείο, η διεκδίκηση για Νηπιαγωγείο μέρος της 14χρονης υποχρεωτικής δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης αποτελεί για την ΕΡΑ πρώτιστο στόχο, «ζωτικής» σημασίας και για τα νήπια, αλλά και για την θωράκιση του επαγγέλματος και της εργασίας των νηπιαγωγών. Ταυτόχρονα διεκδικούμε την ίδρυση και ανέγερση νέων νηπιαγωγείων που θα καλύπτουν όλες τις σύγχρονες ανάγκες για την αγωγή και εκπαίδευση των νηπίων.

Συναδέλφισσες-φοι.

Η ΕΡΑ σας καλεί όλους να συμμετέχετε στους συλλογικούς – ενωτικούς αγώνες για το σχολείο των αναγκών και των οραμάτων μας, μαζικά και ενωτικά να διεκδικήσουμε και να αγωνιστούμε για:

Την ανατροπή των μνημονίων και της επιτροπείας, ώστε να γίνουν μαζί με τις πολιτικές λιτότητας παρελθόν. Η ιστορική εμπειρία από τους αγώνες μας, τις νίκες και τις ήττες μας, μας έμαθε πως τίποτα δεν κερδίζεται χωρίς μάχη και συλλογική διεκδίκηση.

Την προάσπιση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης ως δημόσιου και κοινωνικού αγαθού.

Δεκαετήριον δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση στο δημόσιο και δωρεάν Νηπιαγωγείο για όλα τα παιδιά 4-6 χρονών. Μαζικούς μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση τώρα. Χρόνια τώρα οι αναπληρωτές-συμβασιούχοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στην εκπαίδευση και ως εκ τούτου πρέπει να μονιμοποιηθούν με διορισμό όπως γίνεται και σε άλλους κλάδους του Δημοσίου.

Μάθημα-βιβλία θρησκευτικών- θρησκευολογίας και όχι κατήχησης.

Μείωση του αριθμού των μαθητών από φέτος ανά τμήμα με στόχο 20 μαθητές στο Δημοτικό και 15 στο Νηπιαγωγείο.

Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της εκπαίδευσης. Σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή και εξοπλισμό για όλα τα σχολεία. Επέκταση του διδακτικού ωραρίου και στα ολιγοθέσια Νηπιαγωγεία και Δημοτικά Σχολεία. Το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια να γίνει ίδιο με των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας. Το ίδιο να ισχύει και για τους διευθυντές –υποδιευθυντές-προϊσταμένους.

Νέα σχολικά προγράμματα και βιβλία που θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, για μια δημοκρατική –ριζοσπαστική εκπαίδευση της ολόπλευρης γνώσης και της κριτικής σκέψης.

Κατάργηση όλου του θεσμικού πλαισίου αξιολόγησης. Αποτίμηση εκπαιδευτικού έργου με αποκλειστικά εσωτερικές

δημοκρατικές διαδικασίες και με ευθύνη του Συλλόγου διδασκόντων.

Να διεκδικήσουμε και να διασφαλιστεί η συμμετοχή όλων των εκπαιδευτικών και η γνώμη τους να λαμβάνεται υπόψη κατά τρόπο καθοριστικό στην επιλογή των στελεχών της διοίκησης της εκπαίδευσης

Πλήρη εργασιακά δικαιώματα και δωδεκάμηνη σύμβαση για τους αναπληρωτές-συμβασιούχους και κάλυψη των εξόδων πρώτης εγκατάστασης,

Αυξήσεις στους μισθούς ώστε για να ζούμε με αξιοπρέπεια από την εργασία μας. Αλλαγή του φορολογικού συστήματος προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων, 12 χιλιάδες Αφορολόγητο.

Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.

Οι ρατσιστικές και ξενοφοβικές αντιλήψεις και στάσεις και η κορύφωση αυτών από τους φασίστες μακριά και έξω από τα σχολεία και τις γειτονιές, στο μαύρο σκοτάδι της ιστορίας που ανήκουν.

Τα όρια συνταξιοδότησης και το ύψος των συντάξεων αποτελούν για μας γεγονός τελεσίδικο. Η ανατροπή των συγκεκριμένων διατάξεων και ρυθμίσεων αποτελεί για την ΕΡΑ προτεραιότητα στις διεκδικήσεις και στον αγώνα μας.

Τα μνημόνια, η λιτότητα, οι νεοφιλελεύθερες οδηγίες της ΕΕ και του ΟΟΣΑ και η πολιτική τους εφαρμογή να σταματήσουν... χτες! Διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του Χρέους.

Δημήτρης Κρατημένος

Σύλλογος Κορυδαλλού - Αγ. Βαρβάρας

Καλημέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Θέλω να ξεκινήσω από το τι ξεχνάμε και τι θυμόμαστε. Δεν ξεχνάμε τίποτα. Σίγουρα, συνάδελφοι, εδώ από αριστερά όπως βλέπω, της ανεξάρτητης, λεγομένης, ΔΑΚΕ δεν ξεχνάμε τίποτα. Τίποτα, Αλέξανδρε. Δεν ξεχνάμε ποιος μας έφερε εδώ. Δεν ξεχνάμε ποιος φτάνει για τα μνημόνια, για τις συντάξεις, για τις αυξήσεις των ορίων ηλικίας. Επειδή εγώ είμαι και λίγο παλιός και κάποιιοι δεν το θυμούνται, η κατάρρευση των ταμείων και όλο αυτό που ζούμε σήμερα ξεκινάει από το 1992 με το νόμο Σουφλιά. Όποιος έχει διάθεση να γυρίσει πίσω, να το βρει και θα καταλάβει τι εννοώ ακριβώς.

Εδώ φτάσαμε με συγκεκριμένες πολιτικές οι οποίες εφαρμόστηκαν από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και οι κυβερνήσεις αυτές ήταν συγκεκριμένες ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Δεν ξεχνάμε, λοιπόν, ότι η δεξιά και ο φιλελευθερισμός έχουν οδηγήσει όχι την Ελλάδα αλλά όλη την Ευρώπη στην ύφεση, ότι χάνονται συνέχεια δικαιώματα εργαζομένων, προχθές διάβαζα ότι και στη Γερμανία κλείνουν νοσοκομεία και γίνονται κέντρα υγείας και αυτό είναι αποτέλεσμα της δεξιάς νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Αν υπάρχει μία ελπίδα να αλλάξει αυτή η πολιτική, αυτή είναι μόνο η Αριστερά.

Όμως κλείνω και πάω στην Ομοσπονδία γιατί πάντα κάνω κριτική πεπραγμένων της Ομοσπονδίας. Αυτός είναι ο λόγος που είμαστε εδώ και όχι για να πούμε κάποιιο τον πόνο μας.

Η Ομοσπονδία μας, λοιπόν, κατάφερε την περασμένη διετία να έχει δημιουργήσει ένα αξιοπρόσεχτο φαινόμενο. Να έχει όλο τον κόσμο απέναντί της. Το Υπουργείο με το οποίο δεν μιλάει. Τους συναδέλφους από κάτω οι οποίοι την έχουν απαξιώσει. Τους αναπληρωτές οι οποίοι έχουν πάρει την τύχη στα χέρια τους και τελικά δεν ξέρω, ειλικρινά, σε ποιους απευθύνεται. Ας θυμηθούμε τι έγινε ακριβώς τη διετία που μας πέρασε. Ακολουθήσαμε, κατά πάγια τακτική, την ΑΔΕΔΥ σε κάποιους αγώνες –τουφεκίες και όποια απόφαση ή ανακοίνωση έβγαине από το Υπουργείο προσπαθούσαμε να την καταγγείλουμε, να τη διορθώσουμε ή να την αλλάξουμε με, δόθεν, σκληρές ανακοινώσεις, με στάσεις εργασίας. Τίποτα σοβαρό.

Τη διετία που πέρασε δεν παραγάγαμε τίποτα σαν Ομοσπονδία. Δεν δώσαμε καμία διέξοδο σε κανέναν συνάδελφο. Μικροπολιτική, δόθεν αγώνες με κορυφαίο γεγονός την τελευταία απεργία σας πληροφορώ δεν υπήρχε ούτε το πανό της Ομοσπονδίας. Ούτε το πανό, συνάδελφοι.

Υπάρχει θέμα, συνάδελφοι. Συνδικαλισμός της ατάκας, συνδικαλισμός του συνθήματος, καιροσκοπισμός. Θα φέρω για παράδειγμα το ΕΑΕΠ σχολείο της Διαμαντοπούλου. Όταν είχε γίνει, αν θυμάστε, το είχαμε καταγγείλει, τώρα το αγιοποιούμε. Αυτό το σχολείο, λοιπόν, το σημερινό της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ίσως κάποια χρόνια μετά να το έχουμε κάνει ευαγγέλιο.

Δεν υπήρξε, επίσης, και πολύ με πλήγωσε αυτό, μία ανακοίνωση όταν βγήκε η απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας για τους διευθυντές. Δε σας κρύβω θα την ήθελα να βγει. Να βγούμε και να πούνε τουλάχιστον ότι εμείς δεν συμφωνούμε σαν Ομοσπονδία και θέλουμε το Σύλλογο Διδασκόντων να έχει αποφασιστικό ρόλο στη διοίκηση του σχολείου. Δεν έγινε. Πέρασε στα μουλωχτά. Γιατί; Γιατί οι «κυρίαρχες» παρατάξεις δεν θέλουν το Σύλλογο Διδασκόντων. Τον θέλουν απέξω. Τους ενοχλεί γιατί θα τους κρίνει. Όπως έκρινε πολλούς και τους πέταξε έξω. Γιατί και ΝΔ και ΠΑΣΟΚ διευθυντές μείνανε, αλλά είχαν λειτουργήσει συναδελφικά και με μία συγκεκριμένη πολιτική.

Επειδή, λοιπόν, “φοβόμαστε” το Σύλλογο Διδασκόντων δεν τον αναδεικνύουμε και τον αφήνουμε στην άκρη. Θα ‘θελα βέβαια αυτούς που ψήφισαν και αυτούς που υπερασπίστηκαν στα σχολεία τους την τελευταία απεργία - αποχή, που κήρυξε η Ομοσπονδία, θα ‘θελα να σηκώσουν το κεράκι τους και να δω, στην περασμένη αξιολόγηση της Κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ το πατήσανε αυτό το ρημάδι το κλικ; Να σηκώσουμε το κεράκι, ευχαριστώ πολύ Αλέξανδρε που το λες, αλλά θέλω να το σηκώσουν το χέρι όλοι αυτοί που δεν το πάτησαν. Είναι λίγοι. Είναι λίγοι από τη δεξιά παράταξη. Όσοι υπήρχαν από κει, από την αριστερά, δεν το πάτησαν. Έτσι; Αυτό, λοιπόν, όποιος το πάτησε είναι υπόλογος.

Τέλος, (διακοπή από σύνεδρο της ΔΑΚΕ..πρόσεχε τι λες, πρόσεχε τι λες, πρόσεχε τι λες!!!!). Πρόεδρε, προστατέψτε μας από τη βοθρολογία μερικών. Σε παρακαλώ!!!! Λοιπόν, κλείνω με τους αναπληρωτές τους οποίους όλοι εδώ τους χαϊδεύουμε. Οι αναπληρωτές έχουν φύγει από την ομοσπονδία. Σας το λέω. Και μάλιστα κάποιοι Σύλλογοι των αναπληρωτών κάνουν μόνοι τους αγώνα να προστατέψουν

τα δικαιώματά τους και επειδή εδώ πολύ κλάμα πέφτει για τους αναπληρωτές και θέλουμε διορισμούς και πόσους; Φέτος έχουν γίνει πάνω από 115 - 120 χιλιάδες αιτήσεις αναπληρωτών από τους οποίους θα δουλέψουν οι 20 - 25 χιλιάδες, όμως παρόλα αυτά οι 100 χιλιάδες θα μείνουν έξω. Γι’ αυτούς δεν θα μιλήσει κανείς ποτέ; Δεν το βλέπω.

Κλείνοντας, λοιπόν, πρόεδρε λέω: Αν έπρεπε να χαρακτηρίσω τη διετία 2015 - 2017 παραφράζω έναν τίτλο μιας ταινίας ήταν «Η ήσυχη διετία της ΔΟΕ 2015 - 2017.» Εύχομαι να μην το ξαναζήσουμε.

Χριστοφορούλα Λιάτσου

Σύλλογος Αγρινίου - Θέρμου

Γεια σας συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαι νηπιαγωγός από το σύλλογο Αγρινίου-Θέρμου, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο ΕΡΑ-ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ.

Αν το ένα μας μάτι είναι στραμμένο στα δεινά του κόσμου ολόκληρου, που είναι μεγάλα (αφού εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους λαούς του κόσμου που δοκιμάζονται έμπρακτα, όχι με λόγια και χαιρετίσουμε τους συναδέλφους που δίνουν πραγματική μάχη με στα σχολεία με τα παιδιά των προσφύγων), και ταυτόχρονα αφήσουμε το άλλο μας μάτι στα δυο τελευταία χρόνια της θητείας του Δ.Σ. της ΔΟΕ, θα πούμε: Πάρα πολύ καλά! Απεργίες κάθε μήνα σχεδόν, στάσεις εργασίας, ανακοινώσεις επί παντός επιστητού, διαμαρτυρίες για τα πάντα!

Όλα καλά λοιπόν, περίφημα! Ήρθε η ιστορική στιγμή, που ως εκ θαύματος οι τυφλοί ανέβλεψαν και οι κωλοί περπάτησαν! Και εκείνοι που χρόνια αδιαφορούσαν και έβγαζαν στη σέντρα όλους όσους διαμαρτύρονταν, τώρα καταγγέλλουν και φρίττουν.... Ποιοι είναι όμως αυτοί, συνάδελφοι; Γιατί όσοι χρόνια συνδικαλιζόμαστε (και μπορεί να μην είμαστε κεντρικά στελέχη των παρατάξεων και της ΔΟΕ αλλά εργατές του συνδικαλισμού στους Συλλόγους μας) γνωρίζομαστε όμως πολύ καλά οι περισσότεροι μεταξύ μας. Είναι εκείνοι, που ονειρεύονται σήμερα την πολιτική τους επάνοδο και την επιστροφή στο παρελθόν, στη ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, επιστροφή σε όσα είχαν μάθει και έχασαν. Στην έλλειψη δημοκρατικών και αξιοκρατικών θεσμών και στην υποστήριξη με τη σιωπή τους της τιμωρητικής αξιολόγησης, της κομματικής τους φαυλοκρατίας και της προσωπικής τους ιδιοτέλειας.

Αντί γι’ αυτό, συνάδελφοι, όλοι οι υπόλοιποι που βρεθήκαμε στους δρόμους και εξακολουθούμε να είμαστε, για αύξηση των δαπανών για την παιδεία, για άλλα αναλυτικά προγράμματα, για μαζικούς διορισμούς, για την ειδική αγωγή, για την κατάρτιση της αξιολόγησης - χειραγώγησης, για τα ταμεία μας που τινάχτηκαν στον αέρα, για την υποβάθμιση τα τελευταία χρόνια του Δημόσιου Σχολείου, με την αγοραία αντίληψη να επιχειρείται να ανεπιστρεπτί να διεισδύσει στην εκπαίδευση, με την απαξίωση του έργου των εκπαιδευτικών (υπό το χρόνιο ροχαλητό της ΔΟΕ, της ΑΔΕΔΥ, της ΓΣΕΕ), γνωρίζοντας τα πραγματικά προβλήματα, απορούμε σήμερα, απορούμε και ανατριχιάζουμε με τη σκέψη να ξαναζή-

σουμε τις καταστάσεις της «αξιολογικής» ζούγκλας και της φωτοτυπίας στα σχολεία!

Ανατριχιάζουμε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες όταν ενώ βγαίνει στη φόρα το μεγάλο κομματικό τους φαγοπότι στο δημόσιο χρήμα, τόσα χρόνια σε όλα τα Υπουργεία αλλά και στους χώρους εκπαίδευσης, η ΔΟΕ και τα κεντρικά στελέχη-συνδικαλιστές των μεγάλων παρατάξεων, να μην μιλάνε για τίποτα από όλα αυτά νομίζοντας ότι η χώρα θα ορθοποδήσει συγκαλύπτοντας ώστε να γίνουν μια από τα ίδια. Ανατριχιάζουμε, όταν καταλαβαίνουμε πώς δούλευε το προσφιλές τους σύστημα, που έβαζε απ' τη μια μεριά της μηχανής ανθρώπους, κομματικές διαπλοκές, ιδέες, νόμους και ασυνόμους και έβγαζε απ' την άλλη, προπαγάνδα, χρήμα, προσωπικό βόλεμα και συνδικαλιστές καριέρας.

Μας τρομάζει η επαγγελματική τους ικανότητα, όσων κουνούν σήμερα το δάκτυλο απ' αυτό το βήμα, να χειρίζονται τόσα χρόνια τα προβλήματα του κλάδου και ταυτόχρονα αυτή τους η ικανότητά να τους επιτρέπει να μεγαλουργούν στο προσωπικό βόλεμα και στο ρουσφέτι.... Μας τρομάζουν, συνάδελφοι, οι άχρωμες, άσμες φασίσιες τους, που διδάσκουν αθόρυβα προσωπικό βόλεμα, με πωλητές ελπίδας στους αναπληρωτές συναδέλφους και προσωπικών εκδουλεύσεων στους μόνιμους. Μας τρομάζουν τα άδεια πουκάμισα παρατάξεων-αχταρμά, που τα τσουβαλιάζουν και τα εκφράζουν όλα και τίποτα, όλους και κανέναν. Μας τρομάζει, που ως κλάδος δείχνουμε να μην ανησυχούμε για όλα αυτά ακόμη και σήμερα, μετά και τα έχουμε πάθει στα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, επειδή λίγο-πολύ τα συνηθίσαμε και αρκούμαστε όλοι, ακόμα και οι παρατάξεις της Αριστεράς να ψάχνουμε τις διαφορές μας και πόσο ο καθένας είναι πιο επαναστάτης από τον άλλον.

Απορούμε δε συνάδελφοι διπλά με τη στάση των άλλων αριστερών παρατάξεων, που ευκαιριακά παίρνουν μαζί με αυτούς που χτες καταδικάζαν αποφάσεις, δημιουργώντας αναξιόπιστες πλειοψηφίες, να μας καλούνε χωρίς καμία ιεράρχηση των αγώνων και χωρίς αποφάσεις της βάσης, κάθε τρεις και λίγο σε κατακερματισμένες-επετειακές απεργίες. Μας τρομάζει που χάθηκαν, γι' αυτό το λόγο, συνάδελφοι από τις κινητοποιήσεις των τοπικών μας συλλόγων, εκπ/κοι που πάλευαν για το κλάδο κι όχι στενά για τον εαυτό τους. Δεν ξέρω στην Αθήνα τι γίνεται, στην περιφέρεια όμως συμβαίνει. Οι συνάδελφοι ανεξαρτήτως παρατάξεων, που χρόνια ήταν στο δρόμο και δήλωναν παρόντες, απελπισμένοι και μπερδεμένοι βλέποντας τα τελευταία χρόνια όλα αυτά που γίνονται απέχουν από τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις.

Να πω, συνάδελφοι, ότι ένα από αυτά που μας μπέρδεψε και πραγματικά μας απογοήτευσε, ιδίως εμάς τις νηπύγους είναι και η στάση του Δ.Σ. της ΔΟΕ στο ζήτημα της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Τι έκανε η ΔΟΕ, πέρα απ' τις ανέξοδες, άνευρες ανακοινώσεις της τελευταίας στιγμής για την προσχολική αγωγή; Ποιο σποτάκι έπαιξε στην τηλεόραση; Ποιες διεκδικήσεις πρόβαλε, ποιες κινητοποιήσεις οργάνωσε πανελλαδικά μέσα απ' τους Συλλόγους ώστε με λεωφορεία να 'ρθουν οι συναδέλφισσες και οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί όπως έγινε άλλες φορές στο υπουργείο; Εδωσε συνεντεύ-

ξεις για να προβληθεί η ανάγκη για δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση στο νηπιαγωγείο; Τι στάση κράτησαν οι παρατάξεις; Γιατί χάθηκε ξαφνικά ο αγωνιστικός τους οίστρος;..

Κάνουν λάθος κάποιοι αν νομίζουν ότι το πρόβλημα είναι συντηνιακό, μεταξύ των νηπιαγωγών και των βρεφονηπιοκόμων που δυστυχώς το άκουσα και από συναδέλφους δασκαλους. Η ανάγκη 14χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης με δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο είναι ζήτημα πολιτικής αντίληψης το κατά πόσο διασφαλίζεται ή όχι η δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλα τα παιδιά. Η χρόνια προσπάθεια των μεταρρυθμιστών του Δημοσίου για ενιαία δομή από 0 έως 6 ετών, στην αρχή με τα Παιδικά Κέντρα του Γιώργου Παπανδρέου, τώρα με την ΠΟΕ - ΟΤΑ, τον Πατούλη και την ΚΕΔΕ όχι μόνο δεν διασφαλίζει ενιαίο δημόσιο 14χρονο σχολείο για όλα τα παιδιά αλλά το αντίθετο, κατακερματίζει την εκπαίδευση των νηπίων κλείνοντας ταυτόχρονα το μάτι στους ιδιώτες και στις ελαστικές σχέσεις εργασίας εις βάρος των δικαιωμάτων μας, αλλά και κυρίως εις βάρος της εκπαίδευσης των ίδιων των παιδιών. Δυστυχώς θα έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα αν η κυβέρνηση επιμείνει στην «ελεύθερη» επιλογή γονέα αν θα φοιτήσει σε παιδικό σταθμό ή σε νηπιαγωγείο το παιδί τους.

Είναι η εφαρμογή των αρχών της αγοράς στην εκπαίδευση στηριζόμενη στις ελαστικές σχέσεις εργασίας όπου η εκπαίδευση θα παρέχεται από διάφορα «κέντρα», σε αντίθεση με τη σταθερή θέση της αριστεράς για υποχρέωση του κράτους να προσφέρει ισότιμη εκπαίδευση, σε όλα τα παιδιά, σε δημόσια σχολεία, στις ίδιες συνθήκες.

Ο στόχος όλων αυτών απ' το ΣΕΒ και τον κ. Μητσοτάκη του ΝΔ, μέχρι τους Δημάρχους ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, είναι φανερός. Να σπάσουν το ενιαίο και την υποχρεωτικότητα της εκπαίδευσης, να αλλοιώσουν το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα, να μπει «τάξη», (βλ. αναφορά Κυριάκου Μητσοτάκη), πρώτα στο Νηπιαγωγείο, θεωρώντας ότι αποτελεί τον αδύναμο κρίκο και βέβαια στη συνέχεια να «μεριμνήσουν» και για το Δημοτικό Σχολείο

Τέλος συνάδελφοι, υπάρχει ψήφισμα απ' τη Γενική Συνέλευση Αγρινίου-Θέρμου για τα νηπιαγωγεία, το οποίο μοιράστηκε καθώς και κείμενο υπογεγραμμένο από αντιπροσώπους νηπύγους από πολλούς συλλόγους και παρατάξεις. Σας καλούμε όλες και όλους να τα υπερψηφίσετε.

Θοδωρής Μπαλτάς

Η' Σύλλογος Θεσσαλονίκης
(Ελευθερίου Κορδελιού- Ευόσμου)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με χαρά βλέπω ότι υπάρχει στο κεντρικό πανό που έχει βγει για τη φετινή 86^η Γενική Συνέλευση ο αριθμός 14. Και το λέω αυτό γιατί, η ΕΡΑ είναι η παράταξη που εδώ και χρόνια μιλάει για 14χρονη ενιαία δημόσια εκπαίδευση την οποία δεν την τεμαχίζει σε 2χρονη «προσχολική αγωγή» και 12χρονο δημόσιο σχολείο. Δυστυχώς το Δ.Σ. της ΔΟΕ αλλά και η θέση άλλων παρατάξεων αυτό κάνουν: Βάζουν τελεία μετά τη δίχρονη προσχολική αγωγή και ξεκινούν με κεφαλαίο μιλώντας ξεχωριστά για το Δημοτικό το Γυμνάσιο και

το Λύκειο και μόνο αυτά περιλαμβάνουν στο 12χρονο υποχρεωτικό δημόσιο σχολείο.

Αυτός ο διαχωρισμός του Νηπιαγωγείου από το Δημοτικό, το Γυμνάσιο και το Λύκειο καθώς και των συναδέλφων Νηπιαγωγών από τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς δε μπορεί να συνεχιστεί. Επειδή η σκέψη μας πρέπει να εναρμονίζεται με τον λόγο, καλούμε όλες τις παρατάξεις να συμφωνήσουμε η διεκδικητική μας πρόταση να είναι η εξής μια και ενιαία: 14χρονη υποχρεωτική Δημόσια εκπαίδευση, 2 χρόνια στο νηπιαγωγείο 6 στο Δημοτικό και 3 συν 3 αντίστοιχα στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο.

Συναδέλφωι και συναδέλφισσες εκτός από τη διεκδίκηση 14χρονου υποχρεωτικού δημόσιου σχολείου θέλω να σταθώ και στο περιεχόμενο αυτού του σχολείου, στο τι σχολείο θέλουμε, να μιλήσουμε για τις προθέσεις και τους σκοπούς της εκπαίδευσης, να μιλήσουμε για την ανάγκη εκπλήρωσης των δυο μεγάλων υποσχέσεων της Παιδαγωγικής: η εκπαίδευση και το σχολείο να κάνει καλύτερους ανθρώπους, μορφωμένους, αλλά και μέσω της εκπαίδευσης να ζήσουν μια καλύτερη ζωή. Γι' αυτό ακριβώς είναι παιδαγωγική πράξη η διεκδίκηση πολιτικών σε Ελλάδα και Ευρώπη που να υλοποιούν αυτές τις δυο μεγάλες υποσχέσεις.

Είναι ανάγκη να μιλήσουμε για τις κατευθύνσεις στην εκπαίδευση μιας και μέσω αυτής καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό και το μελλοντικό κοινωνικοοικονομικό τοπίο, η πορεία των οικονομικών σχέσεων, οι διαμορφούμενες τάσεις στην κουλτούρα των νέων ανθρώπων, των αυριανών πολιτών. Δεν θέλουμε την εκπαίδευση ανάθημα στο βωμό του κέρδους και της αγοράς, αλλά μια εκπαίδευση που θα στοχεύει στη χειραφέτηση στην κριτική σκέψη και στάση, στην ολόπλευρη γνώση, στη μόρφωση.

Να μιλήσουμε για το περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Δεν μπορεί πχ τα μεταπτυχιακά, τα τελευταία 25 χρόνια στην Παιδαγωγική, στη συντριπτική πλειοψηφία τους να σχετίζονται κυρίως με τη διδακτική μετατροπή και μόνο, με το πώς θα επιτευχθούν «στόχοι μάθησης» και καθόλου με το ποιοι πρέπει να είναι αυτοί οι στόχοι, τι πρέπει να διδάσκουμε και γιατί;

Θα συνεχίσει το σχολείο να είναι με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο, εξεταστικό κέντρο και οι μαθητές να είναι «απαντητές»; Το λέω αυτό γιατί ο άνθρωπος ως γένος εξελίχθηκε στην πορεία των αιώνων όταν έθεσε κυρίως ερωτήματα. Στα χρόνια που διδάσκω, από τις καλύτερές μου στιγμές ήταν όταν στη διδασκαλία του ηλεκτρομαγνητισμού και αφού οι μαθητές μέσω και πειραμάτων διαπίστωσαν ότι η γη έχει μαγνητικό πεδίο, ένας μαθητής με ρώτησε: «Και γιατί κύριε η γη έχει μαγνητικό πεδίο;».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι όσον αφορά την Ειδική Αγωγή, δεν μπορεί να υπάρχουν δυο πανεπιστημιακά τμήματα Ειδικής αγωγής που δεν κατοχυρώνουν στους συναδέλφους τον γενικό τίτλο του Παιδαγωγού, και οι ανάγκες για σπουδές στην ειδική αγωγή να μην καλύπτονται από έναν και ενιαίο σχεδιασμό από την πολιτεία. Όλα τα υπάρχοντα τμήματα να κατοχυρώνουν πρώτα τις σπουδές στη Γενική Αγωγή και στη συνέχεια να υπάρχει μεταπτυχιακή εξειδίκευση στην Ειδική Αγωγή δωρεάν από το κράτος. Αυτό πρέπει να προτείνουμε και να διεκδικήσουμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουν ακουστεί από αυτό το βήμα και έχουν γραφεί και σε «σποτάκια» διάφοροι χαρακτηρισμοί για την ΕΡΑ εμπνευσμένοι από τη γραμμή και τον «λόγο» των Γεωργιάδη-Πορτοσάλτε. Όσοι/ες αντιπαρατίθενται όχι με επιχειρήματα απέναντι στις θέσεις και στις διεκδικήσεις της ΕΡΑ, αλλά με χαρακτηρισμούς, έχουν κάτι κοινό: Αποσιωπούν, και δεν έχουν γράψει μισή σειρά για τα αίτια της κρίσης, γιατί έφτασε η χώρα εδώ που έφτασε. ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ, δεν είδαν δεν άκουσαν, ούτε για τη διαπλοκή και τη διαφθορά που υπήρξε στη χώρα, ούτε για το χρέος και το πώς αυτό δημιουργήθηκε, ούτε θυμούνται τι έγινε από το 2010, μάλλον ξέχασαν και τις απολύσεις, δεν θυμούνται τι τράβηξε ο κλάδος με την σύνδεση των μισθών με την αξιολόγηση, ξέχασαν το 15% που υποχρεωτικά θα μένανε «στάσιμοι» με την πόρτα της απόλυσης ορθάνοικτη χιλιάδες εκπαιδευτικοί.

Δεν θα έκανα αναφορά, αλλά βλέπω αντιδράσεις. Εάν πιστεύετε, συνάδελφοι, ότι το κίνημα και το συνδικάτο μπορεί να το υποκαταστήσει οποιαδήποτε κυβέρνηση κάνετε λάθος. Δεν είναι έτσι.

Επιπλέον, όποιος/α νομίζει ότι μπορεί χωρίς να υπάρχουν ρωγμές στο πεδίο να υπάρχει ασκούσα δύναμη αποτελεσματική, πρέπει να ξαναδεί την ιστορία του κινήματος και πότε και με ποιες συνθήκες υπήρξαν οι μεγάλες κατακτήσεις.

Εάν δεν κατανοούμε ότι χωρίς ρωγμές στο νεοφιλελεύθερο τοπίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς αγώνα για πολιτικές μετατοπίσεις, που σημειωτέων σήμερα με τον έναν ή άλλο τρόπο όλες οι εκδοχές της Αριστεράς στην Ευρώπη μπαίνουν σε αυτή τη μάχη, τότε νομίζω αδικούμε και τους αγώνες μας και στο τέλος θα καταμετράμε ηρωικές ήττες.

Πολλά ποιήματα και λαϊκά παραμύθια ακούστηκαν από ομιλητές σε αυτή τη συνέλευση. Ακούστηκε και εκείνο με τον λύκο τον τσοπάνη και τα πρόβατα. Υπάρχει και ένα άλλο παραμύθι με τον λύκο και τα πρόβατα και τον τσοπάνη που λέει: αν επικαλείσαι τον ερχομό του λύκου μια δυο τρεις φορές και εκείνος δεν έρχεται υπάρχει περίπτωση όταν και αν έρθει να μην σε πιστέψει κανένας. Γι αυτό θέλει προσοχή, και αναφέρομαι στην αξιολόγηση και στην ευκολία με την οποία χαρακτηρίσατε αξιολόγηση την έκφραση γνώμης των εκπαιδευτικών για την επιλογή των διευθυντών. Άλλα είναι τα προβλήματα στον νόμο επιλογής στελεχών και όχι αυτό.

Είναι δυνατόν συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ να μην κάνετε την παραμικρή κριτική για τις δυο ανακοινώσεις που βγάλατε το 2015 και που χαρακτηρίζατε τη συμμετοχή του Συλλόγου Διδασκόντων στην επιλογή των διευθυντών ως αξιολόγηση; Είναι δυνατόν;

Είναι δυνατόν να μην έχει η μοσπονδία θέση και να μην προτείνει τίποτα για τον τρόπο επιλογής των στελεχών; Συνάδελφοι/ες της ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ είναι δυνατόν να υπερθεματίζετε την απόφαση του ΣτΕ; Να γίνεστε δικαστικότεροι των δικαστών και να μην καταλαβαίνετε ότι η καθοριστική και καθολική συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην επιλογή στελεχών που το ΣτΕ απαγόρευσε και που δεν υπάρχουν δυστυχώς στο νέο νόμο, ήταν δημοκρατική κατάκτηση και ενίσχυε τη δημοκρατία στα σχολεία; Είναι δυνατόν οι αιρετοί να έχουν πιο έγκυρη γνώμη για το ποιοι θα είναι διευθυντές στα σχολεία από τους εκπαιδευτικούς των σχολείων και συνδικαλιστικές

παρατάξεις να υποστηρίζουν ότι το κράτος μέσω διορισμένων συμβουλίων να αποφασίζει για εμάς χωρίς εμάς;

Η ΕΡΑ θα συνεχίσει να δίνει τη μάχη, πιστεύουμε όχι μόνη της, ώστε ο τελευταίος νόμος ν' αλλάξει. Να υπάρξουν αλλαγές και στο θεσμικό πλαίσιο που διέπει τον ρόλο των στελεχών σε σχέση με αυτόν του Συλλόγου Διδασκόντων με στόχο την καθοριστική συμμετοχή του Συλλόγου διδασκόντων στην επιλογή εκπαιδευτικών για τη στελέχωση της διοίκησης της εκπαίδευσης.

Μια μικρή αναφορά για την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων. Η ΕΡΑ με χαρά είδε η εκπαίδευση των προσφυγόπουλων να συμπεριλαμβάνεται ως ξεχωριστό θέμα στην φετινή μας συνέλευση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι προσφυγικές ροές και ο αριθμός των προσφύγων που εισήλθαν στη χώρα, δεν είχε προηγούμενο. Ποια είναι η αιτία; Γνωστή. Οι ανταγωνισμοί, τα συμφέροντα των ισχυρών, που μάλιστα στον συγκεκριμένο πόλεμο οι ίδιοι όπλισαν όλες τις αντιμαχόμενες πλευρές.

Αυτό γινόταν και δυστυχώς αυτό γίνεται. Γι αυτό μια πρόταση για τη λύση του προσφυγικού δεν μπορεί να μην ξεκινάει απ' την ανάγκη ενός ισχυρού αντιπολεμικού κινήματος και απ' την ανάγκη ενός ισχυρού προσφυγικού κινήματος αλληλεγγύης, δίπλα στους κατατρεγμένους, δίπλα στα παιδιά που ήρθαν από την φωτιά και τον θάνατο και μέσα από τα κύματα στη χώρα μας.

Ήταν πολύ θετικό το γεγονός ότι ο ελληνικός λαός στάθηκε αλληλέγγυος, άφησε πίσω και απομόνωσε ρατσιστικές και ξενόφοβες τάσεις, δυστυχώς και πολιτικών που δεν είναι μόνο στη Χρυσή Αυγή, πολιτικών που υιοθετούν ακόμη τον όρο «λαθρομετανάστες» και είναι και αντιπρόεδροι της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Παρ' όλες τις δυσκολίες, αντεπεξήλθε σ' αυτό που είχε καθήκον ως λαός που έχει μνήμη και ξέρει τί πέρασε και ξέρει από προσφυγιά.

Αδυναμίες από την πλευρά της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ υπήρξαν, αλλά φαντάζεστε τη διαχείριση του προσφυγικού να την είχε η προηγούμενη κυβέρνηση, όπου πρωτοκλασάτοι υπουργοί θα «λύνανε» το προσφυγικό και θα αντιμετώπιζαν

τους πρόσφυγες ως λαθρομετανάστες, όρο που χρησιμοποιούν κατά κόρον όπου βρεθούν και όπου σταθούν;

Τα λέω αυτά για να τονίσω το εξής: Το Δημόσιο και η πολιτεία ως τέτοια έχει υποχρέωση να σταθεί δίπλα στους πρόσφυγες και σε ότι αφορά στην εκπαίδευση των προσφυγόπουλων αυτή δεν πρέπει να εξαρτάται από καμία ΜΚΟ. Είναι άλλο πράγμα η αλληλεγγύη που μπορεί να έχει πχ η Ύπατη Αρμοστεία για μια σειρά ζητήματα που σχετίζονται με τη διαβίωση των προσφύγων και άλλο η εκπαίδευση των προσφυγόπουλων για την οποία αποκλειστική ευθύνη πρέπει να έχει το κράτος.

Στο σχολείο μου ήρθαν Συρίακιά και σε δυο μήνες έμαθαν τη γλώσσα. Είδαμε στα παιδιά αυτά το αρχικό φοβισμένο βλέμμα να γίνεται χαμόγελο, αλλά είδαμε και τα υπόλοιπα παιδιά να ωφελούνται από αυτή τη συνύπαρξη. Είδαμε για παράδειγμα ο γραπτός τους λόγος σε ότι συσχετιζονταν με τη φιλία, με τις ανθρώπινες σχέσεις, την κοινωνία γενικότερα να βελτιώνεται.

Με βάση αυτές τις σκέψεις, η ΕΡΑ κάνει σαφές, να διεκδικήσουμε όλα τα προσφυγόπουλα χωρίς αστερίσκους να φοιτούν στο δημόσιο σχολείο, στο βασικό πρωινό πρόγραμμα και στο ολοήμερο.

Θα κλείσω με το ποιες πρέπει να είναι οι διεκδικήσεις το Σεπτέμβρη, τι πρέπει να προτάξουμε.

14χρονη δημόσια υποχρεωτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά με δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο.

Μαζικούς διορισμούς στην εκπαίδευση. Χρόνια τώρα οι αναπληρωτές είναι οι συμβασιούχοι στην εκπαίδευση και η ΕΡΑ ήταν από τις πρώτες παρατάξεις που χρησιμοποίησε τον πραγματικό όρο. Συμβασιούχοι. Επειδή είναι ολοφάνερο περισσότερο ίσως από κάθε άλλη περίπτωση του Δημοσίου ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, πρέπει να έχουμε μόνιμους διορισμούς και αυτό να είναι η προμετωπίδα του αγώνα μας

Μείωση του μέγιστου αριθμού των μαθητών στα τμήματα άμεσα.

Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών και κτιρίων ώστε να μπορεί να υλοποιηθεί το δεκαετηράχρονο σχολείο και το υποχρεωτικό νηπιαγωγείο.

Το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών να ισχύει και στα ολιγοθέσια σχολεία, άρα και στα νηπιαγωγεία που είναι ούτως ή άλλως σχεδόν στο σύνολό τους 2/θέσια.

Νέα σχολικά προγράμματα και βιβλία που θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες για ολόπλευρη βαθιά μόρφωση.

Στήριξη όλων των μαθητών που έχουν εκπαιδευτικές ανάγκες και μόνιμους διορισμούς των συναδέλφων στην ειδική αγωγή που χρόνια βρίσκονται στην αδιοριστία.

Δωρεάν γεύμα σε όλους τους μαθητές, επέκταση του προγράμματος και στα νηπιαγωγεία.

Ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του Συλλόγου Διδασκόντων στη βάση της αρχής της συμμετοχικής δημοκρατίας. Αλλαγή διατάξεων νόμων που αφορούν στον ρόλο των διευθυντών και των σχολικών συμβούλων. Απαλοιφή από τις αρμοδιότητες των σχολικών συμβούλων της δυνατότητας αξιολόγησης. Δεν μπορεί οι σχολικοί σύμβουλοι ταυτόχρονα να είναι συνεργάτες και αξιολογητές.

Θεσμοθέτηση στοχευμένων παιδαγωγικών συνεδριάσεων οι οποίες θα λογίζονται ως ώρα διδακτική. Όλοι μας και η εκπαίδευση θα ανέβει ένα κλικ παραπάνω όταν ο Σύλλογος Διδασκόντων θα συζητήσει υπό αυτούς τους όρους, όταν η παιδαγωγική συνεδρίαση θα θεωρείται από όλους κρίσιμη παιδαγωγική πράξη.

Όλα τα προσφυγόπουλα στο δημόσιο σχολείο και στο βασικό πρωινό και στο ολοήμερο πρόγραμμα.

Οργανικές θέσεις στους συναδέλφους ειδικοτήτων.

Επανερχομαι με την ανάγκη διορισμών των αναπληρωτών-χρόνιων συμβασιούχων της εκπαίδευσης και με αυτό θέλω να κλείσω. Πλήρη εργασιακά δικαιώματα, και μαζικούς διορισμούς των αναπληρωτών ώστε να σταματήσει η χρόνια περιπλάνησή τους και κάθε χρονιά να βρίσκονται με την αβεβαιότητα για εργασία και να τρέχουν με μια βαλίτσα στο χέρι σε διαφορετικούς τόπους.

Η ΕΡΑ για όλες μας τις διεκδικήσεις θα αγωνιστεί συλλογικά μέσα από τους συλλόγους και στους δρόμους, και συνολικότερα θα βρίσκεται πάντα στον αγώνα ενάντια στα μέτρα που απορρέουν από τα μνημόνια. Αυτόν τον αγώνα θα τον δώσει μέχρι την νίκη, μέχρι το σταμάτημα των μνημονίων και της επιτροπείας. Ταυτόχρονα όμως, επειδή δεν ξεχνάμε, θα ήθελα να επισημάνω ότι θα αγωνιστούμε και δεν θα επιτρέψουμε το γυρισμό στο παρελθόν ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, ώστε οι όποιες κατακτήσεις μας να μην ξαναγίνουν συνθήματα διεκδίκησης στα αυριανά στα πανό του κλάδου και του κινήματος.

Αριάννα Παπαϊωάννου

Σύλλογος Ξάνθης

Γεια σας συνάδελφισσες και συνάδελφοι, είμαι εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Αυτόνομης Παρέμβασης Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας του Νομού Ξάνθης, μέλος της ΕΡΑ. Θα μιλήσω κυρίως για το θέμα της επιλογής των διευθυντών, το ρόλο των διευθυντών και τις στάσεις όλων μας παλιότε-

ρα και τώρα. Πληροφοριακά να σας πω, γιατί η ιστορία με τους διευθυντές δεν έχει ξεκινήσει τώρα, ότι στο Νομό μου το 2014 για την αξιολόγηση μόνο ένας διευθυντής δεν «πάτησε το κουμπί» και αυτός όλως τυχαίως ήταν μέλος της ΕΡΑ.

Στο δια ταύτα, βρίσκω τη στάση της ΔΟΕ στο θέμα της επιλογής των διευθυντών μικροπαραταξιακή, μικροπολιτική και όχι πράξη αντίστασης και διεκδίκησης προς όφελος της δημοκρατίας και της εκπαίδευσης. Σε ποια αξιολόγηση, συνάδελφοι, καλούσαμε τους συναδέλφους να αντισταθούν; Θυμηθήκατε τώρα τις μέρες του '14; Αλλά χωρίς αντικείμενο δυστυχώς. Εκτός αν σας ξεσήκωσε η δήλωση της κας Κεραμέως. Βαφτίσαμε την έκφραση γνώμης αξιολόγηση. Και καλά, ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ είστε και συνεπείς στο να θέλετε το συνάδελφο απλό θεατή, μόνο να ψηφίζει. Έτσι, ενώ καλείται τους συναδέλφους να απέχουν από τη διαδικασία έκφρασης γνώμης δεν έχετε κανένα απολύτως πρόβλημα με τη συμμετοχή στη διαδικασία των αιρετών, οι οποίοι θα ψηφίσουν κανονικά στα Συμβούλια Επιλογής. Άλλωστε έτσι είστε μαθημένοι. Όπως πριν αυτό θέλετε και τώρα. Με την εξουσία και από την εξουσία να καθορίζεται τα στελέχη. Και είναι φοβερό να μην μπορείτε να ανεχτείτε τίποτε που καλάει την παλιά συνταγή επιλογής διευθυντών, τόσο δε που ούτε λίγο ούτε πολύ πανηγυρίζατε με την απόφαση του ΣΤΕ.

Αλλά και η στάση του ΠΑΜΕ και των Παρεμβάσεων ήταν κατώτερη των περιστάσεων. Θλίβομαι γιατί προσωπικά βίωσα την αρνητική τους στάση στο δημοκρατικό τρόπο επιλογής των στελεχών μέσα από το Σύλλογο Διδασκόντων την προηγούμενη διετία. Αιτιολογία; Ότι η ψηφοφορία του Συλλόγου Διδασκόντων θα ήταν η πόρτα για την αξιολόγηση. Ποια αξιολόγηση; Δυο χρόνια την περιμέναμε αλλά δεν την είδαμε. Δεν την στηρίξατε την ψηφοφορία του '15. Παρόλα αυτά τώρα καταγγέλλετε την αντικατάστασή της από τη συνέντευξη. Δεν πείθετε, συνάδελφοι. Δεν ακολουθεί ο κλάδος και φάνηκε αυτό και τώρα.

Η ΕΡΑ καλεί τη ΔΟΕ να υιοθετήσει και να κάνει θέση του κλάδου η επιλογή των στελεχών να γίνεται μέσα από την ψηφοφορία του Συλλόγου Διδασκόντων. Όλου του Συλλόγου Διδασκόντων. Και των αναπληρωτών. Όλοι μαζί να αντισταθούμε σε αποφάσεις όπως αυτή του ΣτΕ που μειώνει όλο τον κλάδο των εκπαιδευτικών, λέγοντας στην ουσία ότι δεν είναι «ικανοί» να αποφασίζουν για τα του «οίκου τους».

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα άλλο κρίσιμο θέμα για το πιλοτικό πρόγραμμα του ΙΕΠ στα δημόσια νηπιαγωγεία των Νομών Ροδόπης και Ξάνθης, εκεί που υπάρχει μειονότητα. Εμείς σαν ΕΡΑ Ξάνθης και σαν ΕΡΑ γενικά θεωρούμε ότι η πρόταση του ΙΕΠ να υπάρχει βοηθός-νηπιαγωγός της μειονότητας στα νηπιαγωγεία που θα ομιλεί την μητρική γλώσσα των παιδιών πέραν του οφέλους που θα έχουν τα ίδια τα παιδιά προωθεί και την ελληνομάθεια. Είναι μία πρόταση που ως Αυτόνομη Παρέμβαση την είχαμε καταθέσει και εδώ στη Συνέλευση και στο Υπουργείο, τουλάχιστον 15 χρόνια πριν και βασίζεται ακριβώς στην αρχή της προσθετικής διγλωσσίας, δηλαδή να σέβεται τη

μητρική γλώσσα του νηπίου για να μπορείς να χτίσεις την καινούργια γλώσσα που πας να του μάθεις.

Δεν μιλά κανείς για δίγλωσσα νηπιαγωγεία. Μιλάει για νηπιαγωγεία δημόσια, για νηπιαγωγεία που όταν φοιτούνε παιδιά πομακικής καταγωγής θα υπάρχει ο μεσάζων που θα ξέρει την πομακική γλώσσα, μιλάμε, δηλαδή, να υπάρχει ο άνθρωπος που θα ξέρει σε ποια γλώσσα η μαμά μιλάει στο παιδί της, σε ποια γλώσσα το παιδί μιλάει στα όνειρά του και σε ποια γλώσσα το παιδί κλαίει όταν πονάει. Ακριβώς για να μπορεί να μπει εύκολα στο νηπιαγωγείο. Μόνο γι' αυτό. Και για άλλη μια φορά ξαναλέω ότι όλη αυτή η πρόταση ενισχύει την ελληνομάθεια.

Δεν μιλά κανείς για διδασκαλία άλλης γλώσσας στο δημόσιο νηπιαγωγείο της μειονότητας. Και να πω και κάτι: Εννοείται βέβαια ότι αν η πρόταση που θα κατατεθεί και από το Σύλλογο της Ροδόπης μιλά για το ότι θα πρέπει να προηγηθεί διάλογος με την εκπαιδευτική κοινότητα τότε ναι, θα συμφωνήσουμε. Αν αυτή η πρόταση μιλά για διευκρινίσεις από πλευράς του ΙΕΠ τότε ναι, θα συμφωνήσουμε. Αλλά στη βάση όμως και στη φιλοσοφία θα πρέπει να είμαστε σαφώς θετικοί έχοντας ως βάση την πρόταση του ΙΕΠ και όχι να γίνεται διάλογος για τον διάλογο, να διυλίζουμε τον κώνωπα και στο τέλος όλα τα ίδια να μένουν.

Κατερίνα Σιδέρη

Σύλλογος Υπαίθρου Θεσσαλονίκη

Νηπιαγωγός από το Σύλλογο Υπαίθρου Θεσσαλονίκης, μέλος των Εκπαιδευτικών Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΕΡΑ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι ξεκινώντας την ομιλία μου θα ήθελα να επισημάνω και να θυμίσω κάτι που για εμάς τις-τους νηπιαγωγούς έχει ιδιαίτερη σημασία. Ότι δηλ. για πρώτη φορά έχουμε θεσμοθέτηση ωραρίου στο νηπιαγωγείο από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που επιτέλους ικανοποιεί ένα πάγιο συνταγματικό μας δικαίωμα, που και σχέση έχει με τα επαγγελματικά μας δικαιώματα και που για 40 χρόνια δεν το είχαμε δει να υλοποιείται από καμία κυβέρνηση δυστυχώς.

Αυτό έχει μεγάλη σημασία και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι από καλύτερες θέσεις μπορεί πλέον η ΔΟΕ και όλοι εμείς να διεκδικήσουμε το ωράριο αυτό να ισχύσει και στα oligothésia νηπιαγωγεία. Το θέμα όμως που και εμένα καίει ως νηπιαγωγό και που αποτελεί αγωνία και ίσως το βασικότερο ζήτημα για όλο τον κλάδο τώρα είναι η θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής δίχρονης προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης στο δημόσιο και δωρεάν νηπιαγωγείο, μέρος ενός ενιαίου υποχρεωτικού δεκατετράχρονου δημόσιου δωρεάν σχολείου για όλα τα παιδιά. Γι αυτό το λόγο είναι θετικό ότι τα προβλήματα στο νηπιαγωγείο αποτελούν ξεχωριστό θέμα φέτος και συζητούνται στη 86η Γενική μας Συνέλευση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι με το που ακούστηκε ότι πρόθεση της κυβέρνησης είναι το υποχρεωτικό 14χρονο δημόσιο σχολείο και κατά συνέπεια η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή στο νηπιαγωγείο υπήρξαν τεράστι-

ες αντιδράσεις. Κύκλοι των ΤΕΙ, η ΠΑΣΥΒΙΝ, συγκεκριμένες παρατάξεις της ΠΟΕ-ΟΤΑ αντέδρασαν έντονα με έωλα μάλιστα επιχειρήματα, υποστηρίζοντας ότι θα χάσουν τη δουλειά τους εργαζόμενοι στους παιδικούς σταθμούς και συγκεκριμένα οι βρεφονηπιοκόμοι. Το επιχείρημα αυτό όμως είναι ιδιαίτερος σαθρό αφού όλοι γνωρίζουν ότι οι δήμοι και οι παιδικοί σταθμοί καλύπτουν ένα μόνο μέρος των παιδιών ηλικίας 0-4 αφήνοντας ακάλυπτα λόγω έλλειψης θέσεων, όπως οι ίδιοι υποστηρίζουν, παιδιά χιλιάδων οικογενειών.

Η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας-ΚΕΔΕ μάλιστα διά του κ. Πατούλη, του γνωστού εκλεκτού της Νέας Δημοκρατίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μαζί με ομοϊδέατες τους, θέλουν να φοιτούν τα προνήπια και τα νήπια υπό την αιγίδα των Δήμων και οι νηπιαγωγοί να γίνουν στην ουσία συμβασιούχοι δημοτικοί υπάλληλοι, υπονομεύοντας έτσι το δημόσιο, ενιαίο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Γι' αυτό και ήταν αυτοί που κυρίως αντέδρασαν ευθυγραμμιζόμενοι με την γραμμή Μητσοτάκη για βρεφονηπιακούς σταθμούς για παιδιά 0-6 ετών.

Μέσα σε ένα τέτοιο τοπίο η κυβέρνηση ενώ αρχικά έκανε 2 βήματα μπροστά υποχώρησε κάνοντας 1 βήμα πίσω με αποτέλεσμα να μένει έωλο αυτή τη στιγμή το αίτημα για υποχρεωτική δίχρονη φοίτηση για όλα τα παιδιά στο δημόσιο νηπιαγωγείο.

Και ενώ όλα αυτά συντελούνταν σχεδόν ταυτόχρονα μαζί με διάφορα άλλα π.χ. μετρήσεις κοινής γνώμης στο διαδίκτυο με ερωτήσεις όπως "συμφωνείτε με την ενιαιοποίηση των δομών προσχολικής αγωγής; Τι έκανε η ΔΟΕ; Αντέδρασε τελευταία και κατά τη γνώμη μου όχι δυναμικά, λες και αναγκάστηκε να το κάνει... Και επειδή διακρίνω ψιθύρους για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να ξεκαθαρίσω ότι εμάς στην ΕΡΑ μας ενδιαφέρει πρωτίστως τι κάνουμε εμείς ως κλάδος, ο συνδικαλιστικός μας φορέας και κανένα υπουργείο δεν καθορίζει ούτε θα καθορίσει ποτέ τις θέσεις μας. Γι αυτό και περίμενα και περιμένω από τη ΔΟΕ να θέσει το θέμα στη σωστή του διάσταση: 14χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο και 2χρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο.

Προτείνω η ΔΟΕ να κάνει ειδική ενημερωτική καμπάνια στον κόσμο, στους γονείς και να τους καλεί να εγγραφούν όλα τα παιδιά στα νηπιαγωγεία. Ταυτόχρονα να εντείνουμε τον αγώνα μας ώστε άμεσα να θεσμοθετηθεί η υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο από την κυβέρνηση. Να πρωτοστατήσουμε συλλογικά και δυναμικά για το μέλλον του Δημόσιου Νηπιαγωγείου, ενάντια σε αντιεπιστημονικές απόψεις που κυοφορούνται δυστυχώς και μέσα στην «επιστημονική» κοινότητα. Για παράδειγμα το θέμα της σχολειοποίησης που κάποιοι θέτουν δεν σχετίζεται με το αν θα γίνει υποχρεωτικό το νηπιαγωγείο αλλά συνδέεται άμεσα με τα αναλυτικά προγράμματα που εφαρμόζονται σ' αυτό.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι επίσης μου προξενεί έκπληξη το 12+2 που βλέπω σε κείμενα -δυστυχώς και του ΠΑΜΕ και των Παρεμβάσεων- κείμενα που διαχωρίζουν

την εκπαίδευση σε 12χρονο σχολείο και 2χρονο νηπιαγωγείο, ενώ είναι σαφές ότι αυτό από μόνο του αποτελεί διαχωρισμό και σπάσιμο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η ΕΡΑ εδώ και χρόνια κάνει λόγο για 14χρονο ενιαίο δημόσιο σχολείο όπου το δίχρονο νηπιαγωγείο θα αποτελέσει αναπόσπαστο τμήμα του. Καλούμε λοιπόν όλες τις παρατάξεις και τη ΔΟΕ να υιοθετήσουν την παραπάνω διατύπωση, διότι όπως προανέφερα κάθε άλλη δημιουργεί χαρμάδες διαχωρισμού του νηπιαγωγείου από την υπόλοιπη 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση.

Επομένως είναι ανάγκη να θεσμοθετηθεί άμεσα, τώρα, το δίχρονο υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο. Ακόμη και αν μπει η τριετία (ως αναγκαίος χρόνος για να γενικευτεί η υποχρεωτικότητα) πρέπει να ξεκινήσει τώρα έστω και πιλοτικά από εκείνες τις περιοχές στις οποίες υπάρχουν οι προϋποθέσεις να εφαρμοστεί.

Επίσης προτείνω να αλλάξει το «προσχολική» και να γίνει «πρωτοσχολική» διότι ο όρος «προσχολική», έχει πια χρησιμοποιηθεί τόσο πολύ από τους βρεφονηπιοκόμους που νιώθουμε ότι παραπέμπει στους παιδικούς σταθμούς. Θα μπορούσε βέβαια να είναι και κάποιος άλλος όρος, αλλά θα πρέπει να είναι σε συμμόρφωση με τους όρους που διεθνώς έχουν υιοθετηθεί και υπάρχουν στη διεθνή βιβλιογραφία.

Λέμε ακόμη ότι χρειάζεται ένα πρόγραμμα σίτισης στα Νηπιαγωγεία, διότι αν κάπου υπάρχει ένα προνόμιο των παιδικών σταθμών είναι μόνο αυτό. Οπότε μπορούμε να απαιτήσουμε και να διεκδικήσουμε πρόγραμμα σίτισης και στα Νηπιαγωγεία τουλάχιστον αρχικά στα νήπια που συμμετέχουν στο ολοήμερο.

Και βεβαίως πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για:

Μείωση του αριθμού των νηπίων ανά τμήμα με στόχο τους 15 μαθητές.

Ίδρυση νέων νηπιαγωγείων και γενναίο πρόγραμμα ανέγερσης νέων κτηρίων που θα πληρούν όλες τις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες.

Δημιουργία Ειδικών Νηπιαγωγείων και Τμημάτων Ένταξης και ενίσχυση του θεσμού της παράλληλης στήριξης. Δυνατότητα εναλλαγής μεταξύ των νηπιαγωγών του πρωινού υποχρεωτικού και του απογευματινού ολοήμερου τμήματος εκεί όπου κρίνεται αναγκαία και ωφέλιμη για τα νήπια μετά από ομόφωνη απόφαση του συλλόγου διδασκόντων.

Τελειώνοντας επαναλαμβάνω. Η κεντρική μας θέση και αυτό για το οποίο αγωνιζόμαστε είναι: 14χρονη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση στο δημόσιο και δωρεάν Νηπιαγωγείο για όλα τα παιδιά χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Ηλίας Τραμπάκουλος

Σύλλογος Θήβας

Σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των οικονομικών της ΔΟΕ τα υπερψηφίζουμε ως ΕΡΑ για τους ίδιους λόγους που τα καταψήφισαν οι Παρεμβάσεις και το ΠΑΜΕ. Και επειδή τα βιβλία, οι κινήσεις είναι τυπικές, υπάρχουν όλα τα παραστατικά, όλα τα δικαιολογητικά. Για πρώτη φορά έκαναν έλεγχο και ορκωτοί λογιστές και επιβεβαιώνουν τα δεδομένα μου. Τηρούνται μέχρι κεραίας οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ αλλά κυρίως του Διοικητικού Συμβουλίου. Διαχειριστικό έλεγχο κάνουμε, Εξελεγκτική Επιτροπή είμαστε, έλεγχο των οικονομικών και γι' αυτό υπερψηφίζω γιατί τα οικονομικά είναι εν τάξει.

Όμως σε πολιτικό επίπεδο υπάρχουν ενστάσεις. Φαίνεται ότι η οικονομική κρίση δεν έχει ακουμπήσει καθόλου την Ομοσπονδία, καθόλου τη ΔΟΕ, αφού οι πληρωμές σε πρόσωπα, πράγματα και υπηρεσίες (είναι extra large. Extra - extra large θα το λμούσα να πω). Φαντάζομαι τι θα γινότανε προ κρίσης. Τότε που δεν απαιτούνταν δικαιολογητικά για τις μετακινήσεις και η συνδρομή μας δεν είχε μειωθεί. Και μειώθηκε μετά από πιέσεις που γίνονταν εδώ στις Γενικές μας Συνελεύσεις για μια δεκαετία. Είναι νόμιμο να δίνεται επίδομα στέγασης 400 και 500 ευρώ σε μέλη του Δ.Σ. ή αιρετούς, ακόμη και αν δεν νοικιάζουν σπίτι στην Αθήνα. Αυτό έχει αποφασίσει ομόφωνα το απερχόμενο συμβούλιο της ΔΟΕ.

Έξοδα για δαπάνες, για αγώνες κτλ. ελάχιστα, δύο πανό, κάποιες σφυρίχτρες, ένα λεωφορείο κι αυτό κοινό με την ΟΛΜΕ.

Άλλο μελανό σημείο για το οποίο πρέπει να ενημερωθούν εδώ οι αντιπρόσωποι είναι οι γνωστές περιφερειακές συσκέψεις. «Για το σχολείο που βιώνουμε» πέρυσι, για την αναμοριοδότηση φέτος. Το σχολείο που βιώνουμε κόστισε πάνω από 100.000 ευρώ- υπολογίζω- χωρίς την αντίστοιχη προστιθέμενη αξία στην κατάρτιση των συναδέλφων. Δηλαδή ξοδεύτηκαν 100.000 ευρώ χωρίς όμως να υπάρχουν τα αντίστοιχα αποτελέσματα. Αυτό το συνέχισε και φέτος η ΔΟΕ travel με πολλές-πολλές συσκέψεις και τον Μάρτη και τον Απρίλη που μας πέρασε, με ελάχιστους συναδέλφους να το παρακολουθούν. Πιάστηκαν όμως τα προζύμια και έγιναν οι επαφές για τις εκλογές των αντιπροσώπων. Άλλωστε δικά μας είναι τα λεφτά; Η ΔΟΕ πληρώνει.

Κλείνοντας, θέλω να επαναλάβω και να τονίσω ότι νόμιμο στην οικονομική διαχείριση υπάρχει, όμως το νόμιμο της οικονομικής διαχείρισης δεν είναι και ηθικό και πολιτικό. Εκεί υπάρχει όχι. Στο ηθικό κομμάτι και στο πολιτικό όχι, αλλά στο οικονομικό για το οποίο εκλέχτηκα να ελέγξω ναί. Ευχαριστώ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΒΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	14. ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
2. ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ	15. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
3. ΚΑΛΑΜΠΟΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	16. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ
4. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ	17. ΤΑΒΕΛΛΑΡΗ ΣΟΦΙΑ
5. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	18. ΤΡΑΓΟΥΔΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
6. ΚΕΣΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	19. ΤΡΑΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
7. ΚΟΖΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20. ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ ΑΝΕΣΤΗΣ
8. ΚΟΛΙΟΒΕΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	21. ΤΣΙΑΝΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
9. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
10. ΛΙΑΤΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥΛΑ	
11. ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	
12. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	
13. ΝΑΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΒΑΛΟΥΞΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	14. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ- ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ (ΑΡΙΑΝΑ)
2. ΔΟΥΝΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	15. ΠΑΠΑΤΖΕΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
3. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ	16. ΡΕΜΠΑΤΣΙΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
4. ΚΑΛΑΜΠΟΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	17. ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
5. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ	18. ΡΟΥΠΑΚΑ ΙΩΑΝΝΑ
6. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	19. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
7. ΚΕΣΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	20. ΤΑΒΕΛΛΑΡΗ ΣΟΦΙΑ
8. ΚΟΛΙΟΒΕΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	21. ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
9. ΛΙΑΤΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥΛΑ	22. ΤΡΑΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
10. ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	23. ΤΣΑΜΠΑΛΙΚΑΣ ΜΙΧΑΗΛ
11. ΜΑΝΤΖΑΒΡΑΚΟΥ ΑΝΘΗ	24. ΤΣΙΑΝΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
12. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	25. ΧΑΪΛΑΤΖΙΔΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΑ (ΓΝΩΣΟΥΛΑ)
13. ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	26. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ε. Γοβεδένου

Σύλλογος Χαλκίδας

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι καλημέρα. Είμαι εκπαιδευτικός Ειδικής Αγωγής, κατεβαίνω εδώ από το Σύλλογο Χαλκίδας με την παράταξη «Τελευταίο Θρανίο» και επίσης στηρίζω και την Πρωτοβουλία Εκπαιδευτικών.

Φέτος, έκλεισα 15 συναπτά έτη αναπηρώσεως. Κάνοντας έναν απολογισμό της μέχρι τώρα επαγγελματικής μου πορείας, έχω να πω ότι δουλεύω 15 χρόνια με κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ-Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Δεν έχει αλλάξει τίποτα. Εγώ παραμένω αναπληρώτρια κι αυτοί εναλλάσσονται. Φαίνεται ότι αυτή μας η κατάσταση είναι επιλογή πολιτική και τίποτε άλλο.

Έχω περάσει και διάφορες οικονομικές περιόδους. Και την εποχή των παχιών αγελάδων και την εποχή των ισχνών αγελάδων. Κάποτε λεφτά υπήρχαν. Όμως δεν υπήρξε καμία, μα καμία, πρωτοβουλία για διορισμό στην εκπαίδευση, ανθρώπων που σπούδασαν, που ξόδεψαν τους γονείς τους και ζήτησαν επαγγελματική νομιμοποίηση. Άρα λοιπόν, ούτε οι κυβερνήσεις ούτε τα Συνδικάτα βοήθησαν προς αυτή την κατεύθυνση. 15 χρόνια έχω περάσει διάφορες διαδικασίες κατάταξης στον πίνακα αναπηρωτών. Από αυτά, τα 2 μόνο χρόνια, ο πίνακας γινόταν με βάση τα κριτήρια που ίσχυαν και σε όλους τους άλλους κλάδους των υπολοίπων αναπηρωτών, δηλαδή την προϋπηρεσία και τον χρόνο κτήσης του βασικού τίτλου σπουδών. Τα υπόλοιπα 13 χρόνια, κατατασόμεθα «διάφοροι» σ' έναν πίνακα προσόντων.

Αρχικά, δεν ίσχυε ο βασικός τίτλος σπουδών. Προηγούνταν τα διδακτορικά, τα μεταπτυχιακά, τα σεμινάρια. Ο βασικός τίτλος σπουδών τελευταίος και καταϊδρωμένος. Κάναμε ένα μικρό διάλειμμα δύο ετών, που ξαφνικά για μας ίσχυε ό,τι για όλους τους άλλους αναπηρωτές εκπαιδευτικούς, ο βασικός τίτλος σπουδών. Για να δουλέψουμε δηλαδή 9 μήνες ως αναπηρωτές, το βασικό πτυχίο έπαιξε καθοριστικό ρόλο.

Και τώρα η παρούσα αριστερή, κατά τα λεγόμενα κυβέρνηση, έρχεται και ξαναφέρει το προσοντολόγιο. Και ξαναφέρει τη μοριοδότηση πτυχίων, αδιαφορώντας για το βασικό τίτλο σπουδών και την προϋπηρεσία. Και θέλετε να σας πω και το εξής συνάδελφοι; Βοηθάει, καλά κάνει, τους συναδέλφους που έχουν τρία παιδιά και άνω και τους δίνει μόρια. Πολύ καλά κάνει. Αλλά στην τοποθέτηση τα κοινωνικά κριτήρια πάλι θα προσμετρηθούν για κάποιους ανθρώπους. Και εμείς θα βιώσουμε άλλη μια αδικία.

Επίσης, την αναπηρία των εκπαιδευτικών, που βιώνουν κάτι μοναδικό και κάτι διαφορετικό, τη μοριοδοτεί. Από πότε η αναπηρία αποτελεί στοιχείο μοριοδότησης; Η αναπηρία συναδέλφοι υπάρχει, θέλουμε δε θέλουμε, αλλά δεν πρέπει ένας συνάδελφος να την επικαλεστεί ως μοριοδότηση. Ίσα-ίσα, ένα κράτος πρόνοιας οφείλει, πρέπει να τη λαμβάνει υπ' όψιν και να τοποθετηθεί τους συναδέλφους με αναπηρία κοντά στο οικείο, το οικογενειακό περιβάλλον, έτσι ώστε να μπορούν ν' αντεπεξέρχονται στις καθημερινές τους ανάγκες αλλά και στις εργασιακές τους ανάγκες. Φαίνεται λοιπόν ότι

αυτή η κυβέρνηση δεν είχε σκοπό να λειτουργήσει ως φορέας κράτους πρόνοιας αλλά ως παροχέας προσόντων και μορίων.

Και ήρθε η κυβέρνηση το Σεπτέμβριο που μας πέρασε, να πει ότι οι αποσπάσεις των μονίμων εκπαιδευτικών της γενικής εκπαίδευσης θα γίνουν και στην ειδική αγωγή χωρίς να χρειάζεται να έχουν ανάλογα τυπικά προσόντα. Κοιτάξετε τον παραλογισμό τώρα. Από τη μία θέλει στην Ειδική Αγωγή αναπληρωτές με διδακτορικά, με μεταπτυχιακά, με σεμινάρια, με παιδιά, με στιδήποτε. Από την άλλη «προωθεί» σε αυτή, μόνιμους εκπαιδευτικούς Γενικής Αγωγής χωρίς καμία γνώση, εκμεταλλεζόμενη από τη μία τη μείωση του μαθητικού πληθυσμού, αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης και από την άλλη τον πλεονασμό των εκπαιδευτικών. Δε λειτουργεί όμως έτσι η εκπαίδευση.

Και θέλω να πω και κάτι άλλο: Αυτή η κυβέρνηση, αποφάσισε με αυτό τον τρόπο να καλύψει και την παράλληλη στήριξη. Δηλαδή για ένα παιδί με αναπηρία μέσα σε μια τάξη, ανάλογα με το πρόγραμμα, και πόσες ώρες περισσεύουν στο καθένα εκπαιδευτικό, να παρέχει την ανάλογη παράλληλη στήριξη, καλύπτοντας με αυτόν τον αντιπαιδαγωγικό τρόπο τις ανάγκες του μαθητή. 1 παράλληλη μπορεί να καλυφθεί με 4 εκπαιδευτικούς, ίσως και με 5, ανάλογα με τις ώρες που περισσεύουν στον κάθε συνάδελφο. Έτσι όμως θα δημιουργηθεί πολύ μεγαλύτερο πρόβλημα απ' αυτό που πάει να λύσει.

Και προσέξτε τώρα συνάδελφοι και το εξής που βιώνουμε μέσα στην εκπαίδευση και έχουμε ευθύνη όλοι μας, αλλά κλείνουμε τα μάτια. Απ' τη μία είμαστε εμείς, οι εργαζόμενοι με κάποια δικαιώματα, δηλαδή έχουμε ασφάλιση, ωράριο κτλ, και από την άλλη έχουμε την ιδιωτική παράλληλη στήριξη, την οποία τη νομιμοποιούμε και εμείς κάθε μέρα, και έχουμε έναν συνάδελφο, συνάνθρωπο, όπως θέλετε πέστε τον, που αυτός δουλεύει, μπροστά στα μάτια μας, με μαύρη αδήλωτη εργασία, χωρίς καμία εισφορά συνάδελφοι, χωρίς καμία κάλυψη υγείας, και η κυβέρνηση είναι επίσημα γνώστης αυτής της κατάστασης καθώς η ίδια τη νομιμοποιεί με την ύπαρξη ανάλογου νόμου. Του λέμε καλημέρα και είναι σα να του λέμε «δεν πειράζει που δεν έχεις ασφάλιση, δεν πειράζει που δεν έχεις σταθερό ημερομίσθιο, δεν πειράζει τίποτα». Συνάδελφοι αυτές είναι πόρτες που μας χτυπάνε, είναι πόρτες που σήμερα χτυπάνε εμάς, στην Ειδική Αγωγή, αύριο θα χτυπήσουν όλους τους άλλους κλάδους.

Γι' αυτό θεωρώ και πρέπει να τονιστεί, ότι πρέπει να καταργηθεί η ιδιωτική παράλληλη στήριξη. Να υπάρχει μόνο δημόσια, να στηρίζεται μόνο από το δημόσιο ελληνικό κράτος, προσέξτε, από το δημόσιο ελληνικό κράτος, όχι ΕΣΠΑ. Δε μπορούμε συνέχεια να στηριζόμαστε στις οικονομικές συνεισφορές της Ε.Ε., στο τί προσφέρει κάθε φορά η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η εκπαίδευση γενικότερα δε μπορεί να στηρίζεται σε αυτήν και στα χρήματα που στέλνει.

Επίσης, θέλω να πω, για να μην είμαι άδικη, για την κυβέρνηση δυο πράγματα: Πρώτον, οφείλω να της αναγνωρίσω ότι εγώ προσωπικά αυτή τη σχολική χρονιά έκανα έναν δεύτερο αγιασμό, στα 15 χρόνια προϋπηρεσίας. Έκανα δυο

φορές αγιασμό κι έναν τον έκανα με αυτή την κυβέρνηση. Οφείλω να ομολογήσω ότι μας πήραν πολύ νωρίς.

Οφείλω επίσης να ομολογήσω, θα το δούμε όμως, θα κρατήσω μια μικρή επιφύλαξη, ότι αυτή η κυβέρνηση ίδρυσε, σε ΦΕΚ ακόμη, τα ειδικά σχολεία και τα Ειδικά Νηπιαγωγεία που όλα πλέον είναι διευρυμένου ωραρίου και έχουν και ολοήμερο. Όμως, μέσα γράφεται, συνάδελφοι, ότι αυξάνεται το ωράριο λειτουργίας τους αλλά αφήνει να αιωρείται ποιος θα το καλύψει αυτό το ωράριο. Μιλάει για ειδικότητες, θεατρολόγους, μουσικούς, υπολογιστών, εικαστικούς. Αλλά λέει ότι, αν δε μπορεί το υπουργείο –να το πω με δικά μου λόγια έτσι όπως το καταλαβαίνω, μην τα πω με πολύ νομικά- να τα καλύψει, καλός είσαι κι εσύ ο δάσκαλος της τάξης, κάλυψε τα λίγο όλα. Κάνε λίγο μουσική, λίγο απ' όλα, ξέρεις. Όπως έγινε φέτος ρε παιδί μου σε όλα τα Δημοτικά Σχολεία. Έτσι δεν έγινε φέτος, δάσκαλοι δεν κάλυψαν άλλα μαθήματα, μουσικής, θεατρικής αγωγής κ.α. γιατί του περισσεύαν ώρες; Ε, συνάδελφοι, δεν ξέρουμε λίγο απ' όλα; Λίγη μουσική, λίγο γυμναστική, λίγο θέατρο, έλα, θα τα καλύψεις όλα. Κι εγώ του χρόνου, αν δουλεύω και είμαι στο Ειδικό, μάλλον έτσι θα κάνω, θα τα ξέρω όλα. Και είμαι και πολύ χάλια στα καλλιτεχνικά. Αλλά δεν πειράζει, θα τα ξέρω όλα για την κυβέρνηση.

Δε γίνεται έτσι συνάδελφοι. Δε γίνεται έτσι η εκπαίδευση. Δε γίνεται έτσι ο σχεδιασμός. Η Ειδική Αγωγή, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Γενικής Αγωγής γιατί αυτό λέει η συνθήκη της συνεκπαίδευσης, αυτό λέει η ιδέα της προωθημένης εκπαίδευσης, της συνδιδασκαλίας, της συνβοήθειας μέσα στην τάξη. Η εκπαίδευση δεν πρέπει να στηρίζεται

σε αυτά που υπογράφονται αποσπασματικά σε άσχετους νόμους, όπως γίνεται τώρα αλλά και παλαιότερα, για να μην το ξεχνάμε, να μην έχουμε μήνιμ χρυσόψαρου, έτσι γίνονταν πάντα. Πρέπει λοιπόν συνάδελφοι πάνω απ' όλα να σκεφτούμε τί σχολείο θέλουμε τελικά. Πόσο μπακάληδες θα είμαστε μια ζωή; Πόσο θα σκεφτόμαστε μόνο τους εαυτούς μας; Έχουμε μαθητές. Εμείς βγάζουμε τη νέα γενιά συνάδελφοι. Δε μπορούμε όμως εμείς σκεπτόμενοι το μισθουλάκο, τις ωρίτσες, το αυτοκινητάκι να εμπνέουμε τη νέα γενιά. Αυτή την εκπαίδευση θέλουμε; Αυτούς τους μαθητές οραματιζόμαστε; Αυτό θα είναι το μέλλον για την Ελλάδα; Γιατί κακά τα ψέματα συνάδελφοι, κι εγώ που είμαι 38, ανήκω στη παλιά γενιά.

Κάποτε ήρθα εδώ στο συνέδριο της ΔΟΕ με όνειρα και προσδοκίες, αλλά τα όνειρα κόπηκαν. Τουλάχιστον προσπαθώ ως εκπαιδευτικός να μεταφέρω τα όνειρα και τις προσδοκίες στη νέα γενιά. Εμείς λοιπόν που μεγαλώνουμε τη νέα γενιά, πρέπει να την εμπνεύσουμε. Αυτό χρειάζεται να κάνουμε.

Επίσης θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που είναι δίπλα μου, γιατί εδώ δεν είμαστε μόνο εκπαιδευτικός Ειδικής Αγωγής. Κατ' αρχήν να συστηθούμε. Είμαστε αναπληρωτές, εκπαιδευτικοί Ειδικής Αγωγής, Εικαστικών, Μουσικής, Θεατρολόγοι, Φυσικής Αγωγής, Πληροφορικής. Όλοι εμείς είμαστε αναπληρωτές. όλοι εμείς κινδυνεύουμε να χάσουμε τη δουλειά μας από μία δεύτερη ανάθεση.

Και οφείλουμε να πούμε εδώ στο Προεδρείο της ΔΟΕ, ότι όταν καλούσε η Πρωτοβουλία να πάρει μια απόφαση για το τί θα γίνει του χρόνου με τις δεύτερες αναθέσεις, δεν είπα

με τίποτα. Το πρόβλημα συνάδελφοι έρχεται το Σεπτέμβρη, χτυπάει την πόρτα και η ΔΟΕ πρέπει να είναι πιο αποτελεσματική, πιο διεκδικητική. Να βγει στα σχολεία, να χτυπήσει τις πόρτες, να πει ότι δε γίνεται να υπάρχει αυτή η ανθρωποφαγία.

Μια τελευταία ανοχή για όλους εμάς, που 21 Ιουνίου απολυθήκαμε και 22 μπήκαμε στο Ταμείο Ανεργίας, και δεν ξέρω για πόσες χρονιές ακόμη θα γίνεται αυτό. Έχουμε κάνει μια προσπάθεια, μια συνάντηση, όλοι εμείς οι αναπληρωτές των Εικαστικών, της Μουσικής, οι Θεατρολόγοι, της Φυσικής Αγωγής, της Πληροφορικής και της Ειδικής Αγωγής. Κατεβάζουμε ένα ενιαίο ψήφισμα που δημιουργήθηκε μετά από ώρες συνομιλίας, επικοινωνίας και θα ήθελα να μου δώσετε δυο λεπτά να το διαβάσω.

«Διεκδικούμε:

Ένα πραγματικό ενιαίου τύπου ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο όπου τα διδακτικά αντικείμενα θα διδάσκονται από τους εκπαιδευτικούς των αντίστοιχων κλάδων και ειδικοτήτων με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας, πραγματική και όχι κατ'επίφαση διάχυση όλων των διδακτικών αντικειμένων.

Την αποκλειστικότητα και την κατοχύρωση της διδασκαλίας των μαθημάτων ειδικοτήτων από τους αντίστοιχους εκπαιδευτικούς. Κάθε εκπαιδευτικός στο διδακτικό του αντικείμενο.

Την αποκλειστική ανάθεση της παράλληλης στήριξης σε εκπαιδευτικούς Ειδικής Αγωγής χωρίς να μπει στη μέση ιδιωτική πρωτοβουλία., έναν για κάθε μαθητή με γνωμάτευση.

Την επαναφορά του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής στις τάξεις Ε' και Στ'.

Τη δημιουργία οργανικών θέσεων για όλες τις πραγματικές ανάγκες σ' εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων.

Την πλήρη διαφάνεια στην καταγραφή των αναγκών σ' εκπαιδευτικό προσωπικό. Πραγματικά και όχι πλασματικά κενά. Καμία στρέβλωση, καμία παρατυπία.

Την πραγματοποίηση στα τέλη Αυγούστου μιας μεγάλης φάσης προσλήψεων αναπληρωτών ώστε να καλυφθούν όλα τα κενά σύμφωνα με τις ανάγκες και τις δηλώσεις προτίμηση και όχι σύμφωνα με τις πλεονάζουσες ώρες των τοποθετημένων εκπαιδευτικών.

Την απόσυρση του άρθρου 48 του Ν. 4415/2016 για την Ειδική Αγωγή, τον Απρίλιο του 2017 για τους Αναπληρωτές Ειδικής Αγωγής.

Όχι στο προσοντολόγιο. Καμία απαξίωση του πτυχίου του βασικού τίτλου σπουδών και της προϋπηρεσίας.

Μόνιμους διορισμούς για την κάλυψη όλων των αναγκών στα σχολεία. Ολόπλευρη δωρεάν και υποχρεωτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά».

Θέλω να πω ότι αυτό το ψήφισμα όλων εδώ των συλλογικοτήτων το ψηφίζει και συμφωνεί η παράταξή μου, η Πρωτοβουλία και θεωρώ ότι πρέπει όλοι συνάδελφοι, να συμφωνήσουμε και να σηκώσουμε τα χέρια αυτή τη στιγμή, όλοι υπέρ αυτού του ψηφίσματος, ακόμη και αν δεν είναι εντός της διαδικασίας.

Δεν πειράζει συνάδελφοι, ας βγούμε και λίγο εκτός διαδικασίας. Προσαρμοζόμαστε, εκπαιδευτικοί είμαστε. Ελάτε, σηκώστε τα χέρια γι' αυτό το ψήφισμα! Έγινε μετά από απόφαση και συνέλευση τόσων ειδικοτήτων. Σηκώστε συνάδελφοι τα χέρια, είμαστε εμείς, οι συνάδελφοι που δουλεύουμε δίπλα σας. Εμείς που στηρίζουμε τα παιδιά σας στη Φυσική Αγωγή. Εμείς που τους ετοιμάζουμε τα θεατρικά έργα. Συνάδελφοι σηκώστε τα χέρια. Ευχαριστώ.

Δ. Πριμκύρνης

Σύλλογος «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Συνάδελφοι, καλησπέρα, Δημήτρης Πριμκύρνης από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών.

Κοιτάξετε, συνάδελφοι, ευτυχώς κάποιοι εδώ μέσα είμαστε παλιοί στον κλάδο και έχουμε και μνήμη αλλά έχουμε και κρίση. Μνημόνια ψηφίζονταν στην Ελλάδα από το 2010. Κυβερνητικός συνδικαλισμός γίνεται εδώ και δεκαετίες στην Ομοσπονδία μας και φυσικά θα συμφωνήσω, ζήτησε την αίγλη και το μεγαλείο της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, τώρα δυστυχώς και η ΕΡΑ και κάποιοι άλλοι και θέλουν και εκείνοι να κάνουν κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Κοιτάξετε, συνάδελφοι, οι ελπίδες που γεννήθηκαν στον τόπο μας το Γενάρη του 2015 και που δυστυχώς τον Ιούλιο του ίδιου έτους εξανεμίσθηκαν όταν το ΟΧΙ, το περήφανο ΟΧΙ του ελληνικού λαού μετατράπηκε μετά από τη μνημονιακή μετάλλαξη της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ σε ένα ταπεινωτικό ΝΑΙ. Και το χειρότερο από όλα θέλουν να περάσουν το εγκληματικό μήνυμα, ότι δεν υπάρχει από δω και πέρα εναλλακτική, ότι θα πρέπει να υποκύψουμε στο πεπρωμένο - στη μοίρα μας και πρέπει να δεχτούμε όλα αυτά που ετοιμάζουν για μας.

Εμείς σαν Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών λέμε όχι. Και λέμε όχι και σε συνδικαλιστικό επίπεδο προτάσσοντας και προτείνοντας εδώ και ένα χρόνο το μέτωπο το ανεξάρτητο, το ταξικό, το ριζοσπαστικό, που το προτείναμε μετά επιτάσεως και αυτό το διάστημα και στα Πρωτοβάθμια Σωματεία αλλά και στην 86^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ και δυστυχώς δεν γίναμε, δεν βρήκαμε ανταπόκριση από άλλες δυνάμεις του χώρου και δυστυχώς, θα δώσουμε την ευκαιρία στον κυβερνητικό συνδικαλισμό να αυξήσει πιθανόν τη δύναμή του, εμείς όμως λέμε όχι και θα προτάξουμε, και θα προσπαθήσουμε να το αποτρέψουμε αυτό, ούτως ώστε οι τρεις έδρες που ήτανε μέχρι τώρα στη ριζοσπαστική, στην ταξική όχθη να παραμείνουν και στο επόμενο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Για εμάς αυτό, συνάδελφοι, είναι το επίδικο, δεν ξέρω αν για κάποιους από σας δεν λέει τίποτα.

Λέμε ΟΧΙ και σε κοινωνικό και σε πολιτικό επίπεδο και θα προτάξουμε το μέτωπο που θα ανατρέψει αυτές τις πολιτικές. Και για να μην ξεγελιόμαστε, συνάδελφοι, δεν μπορούμε να κρατάμε δυο και τρία καρπούζια στην ίδια μασάλη. Θα πρέπει κάποια στιγμή να απαντήσουμε και να δούμε από πού εκπορεύονται αυτές οι πολιτικές. Εκπορεύονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπορεύονται από την Ευρωζώνη, εκπορεύονται και έχουν να κάνουν με το νόμισμα. Θα πρέπει

να απαντήσουμε σε αυτά τα διλήμματα, αν θέλουμε, δηλαδή, να συνεχίσουμε να είμαστε κολίγοι στον τόπο μας ή θα πούμε: όχι στην Ευρωζώνη, όχι στην Ε.Ε και όχι στο νόμισμα.

Τέλος, να θυμίσω και κάτι, μισό λεπτό, να θυμίσω και κάτι γιατί πέρυσι, πέρυσι εδώ, στην ίδια αίθουσα, εμείς οι 18 που υπογράψαμε μια ανακοίνωση και είχαμε και πολύ συγκεκριμένο πλαίσιο δράσης, ήμασταν οι μοναδικοί που μιλάγαμε για απεργία με χαρακτηριστικά διαρκείας και επαναλαμβανόμενων μορφών και όλο το άλλο σώμα ψήφισε τι; Ψήφισε μια κλειδωμένη απεργία μιας ημέρας, οι τέσσερις παρατάξεις και το ΠΑΜΕ θυμάμαι πρότεινε 2 ημέρες. Και όπως όλοι θυμόμαστε πριν ακόμα αρχίσει αυτός ο αγώνας τέλειωσε.

Έτσι θα πάμε, συνάδελφοι, και από δω και πέρα; Εμείς λέμε όχι. Η ευκαιρία που μας δόθηκε, με την αξιολόγηση προχθές που ο κλάδος - οι δάσκαλοι απάντησαν με ένα μεγάλο όχι, θα πρέπει να συνεχιστεί και στο επόμενο διάστημα με απεργία - αποχή, αποχή από όλες τις διαδικασίες γιατί ξέρουμε τι συμβαίνει και τι μας περιμένει. Ευχαριστώ.

B. Αρβανίτης

Σύλλογος Κορυδαλλου - Αγ. Βαρβάρας

Συνάδελφοι, για το θέμα της ημερήσιας διάταξης για το σχολείο που θέλουμε και οραματιζόμαστε, άλλοι συνάδελφοι και σύντροφοι από την παράταξη, την Πρωτοβουλία, θα μιλήσουν διεξοδικά για το δημοκρατικό σχολείο που θέλουμε.

Αλλά θέλω να θέσω ένα ερώτημα: Νοείται συνάδελφοί μου αγαπημένοι, ένα τέτοιο σχολείο που να μην υπάρχουν μέσα οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων; Αυτό θέλω να θίξω. Ποιος από σας νομίζει εδώ ότι μπορούμε χωρίς κανένα πρόβλημα να επιστρέψουμε στον πολυδύναμο δάσκαλο της δεκαετίας του '80; Ποιος; Ας σηκωθεί πάνω να το θέσει.

Αυτό πρέπει να είναι αυτοτελές θέμα στην ημερήσια διάταξη και το θέτουμε τώρα, συνάδελφοι, δεν είμαστε εκπρόσωποι παρατάξεων. Είμαστε αντιπρόσωποι Συλλόγων. Αυτό γιατί το λέω: Είναι μία σαφέστατη δήλωση προς τους υπολοίπους συναδέλφους αντιπροσώπους του Κορυδαλλού - Αγίας Βαρβάρας, ότι οφείλουν σε αυτό το θέμα να ψηφίσουν σύμφωνα με τη δέσμευση που έχουν πάρει μέσα από τη Γενική Συνέλευση, την ομόφωνη θέση της Γενικής Συνέλευσης.

Τί λέμε συνάδελφοι, να το ξεκαθαρίσουμε. Πέρυσι το θέσαμε, σφύριξαν αδιάφορα οι παρατάξεις, όλες μα όλες. Έπρεπε να έχει συζητηθεί. Έπρεπε να έχει αποφασισθεί. Οι δεύτερες αναθέσεις να σταματήσουν τώρα, καμία διδακτική ώρα σε ΠΕ 70 από τις διδακτικές ώρες όλων των ειδικοτήτων, όλων των συναδέλφων.

Προσέξτε: Μας διακρίνει γιατί είναι τέτοια τα πολιτικά εργαλεία της σκέψης μας και προβλεπτική ικανότητα σκέψης, και λέμε: Η ρωγμή που άνοιξε πέρυσι - και το απευθύνω σε όλο το Σώμα των αντιπροσώπων - γίνεται χάσμα. Και σε δύο χρόνια από τώρα, αν αυτό δεν κλείσει, δε θα υφίσταται η Ομοσπονδία ως τέτοια.

Δεν είναι κινδυνολογία συνάδελφοι, είναι η ικανότητα να βλέπεις αυτό που έρχεται. Πριν από δυο χρόνια ήταν πολύ μεγάλη η αμχανία εδώ των συναδέλφων όταν έρχονταν οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων, οι διάφορες ομάδες των αναπληρωτών και έθεταν ακριβώς τα ζητήματα του γνωστικού τους αντικειμένου και των διδακτικών ωρών που να έχουν στο σχολείο και επίσης τις εργασιακές τους σχέσεις, αν θα προσληφθούν, αν θα είναι μόνιμοι και όλα αυτά.

Τί λέμε συνάδελφοι: Λέμε πολύ απλά, σχέδιο να φύγει με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης προς τους Συλλόγους Διδασκόντων το Σεπτέμβρη, την πρώτη ημέρα του Σεπτεμβρη, συνεδριάζουν οι Σύλλογοι Διδασκόντων και με αυτό το ενιαίο σχέδιο απόφασης δε δεχόμαστε καμία ανάθεση διδακτικών ωρών των συναδέλφων μας των ειδικοτήτων όπως επίσης καμία ανάθεση των συναδέλφων μας της Ειδικής Αγωγής.

Είναι καλό να κάνεις το παγώνι, έχει πλουμιστά φτερά, αλλά τώρα αν γυρίσετε την πλάτη θα σας γυρίσουν συνάδελφοι και αυτές οι χιλιάδες των συναδέλφων την πλάτη.

Η επιστροφή στο παρελθόν γίνεται πάντα με άθλιους όρους. Εδώ οφείλει η Γενική Συνέλευση, οφείλουν οι παρατάξεις να πάρουν θέση. Όπως επίσης συνάδελφοι, είναι επιτακτικά αναγκαίο, εκτός από αυτό που έχει κυριαρχήσει μέσα στην αίθουσα, αυτός ο κυνικός παραταξιακός λόγος που οδηγεί τα πράγματα στην απελπισία, η απελπισία επιστρέφεται με οργή συνάδελφοι.

Δε μπορεί συνάδελφοι, επειδή οι συνάδελφοί μας οι ΠΕ 70 ανάμεσα σε αυτούς και εγώ, ν' αποτελούμε τη μεγάλη δεξαμενή των ψήφων, να πετιούνται στον Καιάδα ή να εγκαταλείπονται συνάδελφοι, τόσες χιλιάδες συνάδελφοί μας, να μην αναγνωρίζονται οι ειδικότητές τους και να μη λησμονούμε ένα πράγμα συνάδελφοι και σύντροφοι της Αριστεράς:

Αυτό που τουλάχιστον κατοχυρώσαμε ως κίνημα όλα τα προηγούμενα χρόνια, αν θέλουμε να οραματιστούμε και τα κινήματα του μέλλοντος, δε μπορούμε εμείς ν' αποστούμε από μια βασική διακήρυξή μας. Γιατί ο συνδικαλιστικός λόγος που δεν παίρνει αυτή τη διακήρυξη, δεν τη χρησιμοποιεί ως προμετωπίδα του, είναι σαθρός συνδικαλιστικός λόγος, είναι κυνικός συνδικαλιστικός λόγος και τον ακούσατε χτες.

Πολλοί κουνούσαν το δάχτυλο εδώ μέσα όταν έχουν τη βασική ευθύνη ως παρατάξεις γι' αυτή την κατάντια που βρίσκεται και ο συνδικαλισμός και ο κλάδος, όλα αυτά τα χρόνια. Ποια είναι η προμετωπίδα; Τα επαγγελματικά δικαιώματα μόνο και αποκλειστικά στο πτυχίο για όλους. Και σε κανέναν άλλον. Ούτε προσοντολόγιο ούτε διαδικασίες αξιολόγησης.

Γιατί σ' αυτές τις διαδικασίες αξιολόγησης, πέρα από το ότι ο κακός αξιολογητής θα λειτουργήσει με την εξουσία που εμείς θα του δώσουμε και θα του εκχωρήσουμε, αλλά πιστέψτε με, πολλοί εδώ μέσα θα συγκαταλέγονται σε αυτούς τους κομμένους.

Άρα λοιπόν τώρα καταθέτουμε σχέδιο απόφασης και απαιτούμε από το Προεδρείο να μπει αυτοτελές θέμα συζήτηση απόφαση της Γενικής Συνέλευσης που ν' αποτελεί κατεύθυνση στους Συλλόγους Διδασκόντων το Σεπτέμβρη να μην

Ξαναγίνει αυτός ο τραγέλαφος που έγινε. Το ψωμί του κάθε συναδέλφου μας είναι ιερό και δε μπορεί να παίζει κανένας γιατί θα φοβηθεί ότι θα μετακινηθεί σε διπλανό σχολείο. Ο συντεχνιακός κανιβαλισμός κάποια στιγμή έχει κι ένα τέλος!

Σταυριανός Αντώνης

Σύλλογος Νάξου - Αμοργού και μικρών Κυκλάδων

Στους ανέμους που σαρώνουν τη ζωή μας και το δημόσιο σχολείο, ήρθε να προστεθεί κι η νέα συμφωνία της Κυβέρνησης με τους δανειστές, που επεκτείνει τους παγετώνες των Μνημονίων στα βάθη του αιώνα. Έτσι, σήμερα, το προφίλ του εκπαιδευτικού είναι το καθολικό κοινωνικό προφίλ της φτώχειας, της φοροληψίας και της κλεμμένης σύνταξης, της κλεμμένης ζωής και του εκβιασμού για δουλειά στην τάξη μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Στη Δημόσια Εκπαίδευση λίγοι εκπαιδευτικοί αποχωρούν πια και δεν προσλαμβάνονται άλλοι. Αυτή είναι η αλήθεια! Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, προσχωρώντας στις γραμμές των σταυροφόρων του νεοφιλελευθερισμού, δημιούργησε ένα γηρασμένο κι απογοητευμένο προσωπικό που το ανακυκλώνει στα γνωστικά αντικείμενα με δεύτερες και τρίτες αναθέσεις, σε ένα σχολείο ταξικό που στερεί μόρφωση από τα παιδιά της κοινωνικής πλειοψηφίας. Η αντισταθμιστική εκπαίδευση εγκαταλείπεται πρώτη: Η Ειδική Αγωγή στοχοποιείται σε κάθε υπόστασή της, τα ολόημερα Νηπιαγωγεία μεταλλάσσονται, τα λόμπι της εμπορευματοποίησης χτυπάνε την πόρτα τους κι οι εργασιακές σχέσεις καταστρατηγούνται. Τα μέτρα και οι περικοπές Φίλη ξαναζωντανεύουν τον εφιάλτη της ανεργίας στην εκπαίδευση, αφού χιλιάδες συνάδελφοι αναπληρωτές δε δούλεψαν φέτος και απολύθηκαν. Πρόκειται για τα ίδια μέτρα που συρρίκνωσαν εκπαιδευτικές δομές, μείωσαν διδακτικές ώρες, πολλαπλασίασαν τα μορφωτικά ελλείμματα στους μαθητές, μετακίνησαν συναδέλφους, δημιούργησαν όρους ομηρίας των εκπαιδευτικών και τυφλού ανταγωνισμού για μια θέση στις σχολικές μονάδες.

Τη νεοφιλελεύθερη σκυτάλη στην Παιδεία κρατούν πλέον ο υπουργός Γαβρόγλου, ο ΣΕΒ κι ο ΟΟΣΑ που εξαγγέλλουν από κοινού την αναδιάρθρωση με τα τρία άλφα: Αυτονομία, Αποκέντρωση, Αξιολόγηση. Εξαγγέλλουν ως άλλο παράρτημα της «σχολής του Σικάγο», την αποκάλυπτη αποχώρηση του κράτους από τη χρηματοδότηση και υποστήριξη του μορφωτικού αγαθού, ιδιωτικοποιημένες - εμπορευματοποιημένες ζώνες στην Εκπαίδευση, συρρίκνωση δομών και κλείσιμο σχολικών μονάδων, περικοπές προσωπικού, χειραγώγηση κι ομηρία των εκπαιδευτικών, ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, αφαίρεση κατακτήσεων κι εργασιακών δικαιωμάτων.

Και σαν να μην πέρασε μια μέρα από το 2014, με όλο το αποκρουστικό θεσμικό πλαίσιο της αξιολόγησης διατηρητέο και ενεργό, το Υπουργείο επαναφέρει από το Σεπτέμβριο την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών με τα ίδια σαθρά επιχειρήματα και καθησυχασμούς που δεν ξελόγιασαν το κίνημα την προηγούμενη

περίοδο κι έτσι η απόπειρα εφαρμογής της από την Κυβέρνηση Σαμαρά είχε τη γνωστή τύχη.

Το ανησυχητικό για τον κλάδο και χαρακτηριστικό για τη στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, που συγκροτείται από δυνάμεις γύρω από τον παλιό και νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό, αξιακά ταγμένες με τις νεοφιλελεύθερες αναδιαρθρώσεις, είναι πως δεν περιέλαβε τίποτα για την αξιολόγηση που είναι επί θύραις στην ατζέντα της 86^{ης} ΓΣ της ΔΟΕ!

Όμως, ακόμα και στις συνθήκες βαθιάς απογοήτευσης από την επταετή τυραννία των μνημονίων, τη ματαίωση των αγώνων, την ακύρωση της λαϊκής ετυμηγορίας και του περήφανου «όχι» από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η μαχόμενη εκπαίδευση δεν πρέπει να αφήσει τον Πρωθυπουργό της χώρας να επαίρεται δημόσια για την πολιτική του με το ανερυθρίαστο επιχείρημα ότι «σήμερα ο κόσμος δεν κατεβαίνει στους δρόμους».

Ούτε όμως θα αφήσει τη συνδικαλιστική ηγεσία να οδηγήσει τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες στο δρόμο του Παναγόπουλου και της ΓΣΣΕ, δηλαδή στην ανυπαρξία, στην ανυποληψία, στη συναίνεση με το μνημονιακό μπλοκ, τους σημερινούς και αυριανούς κυβερνώντες. Δυστυχώς για τον πρωθυπουργό και για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, η ταξική πάλη δεν τελείωσε στην Ελλάδα, όπως και παντού. Φυσάει στα σταυροδρόμια του κόσμου! Η λαϊκή οργή θα ξεσπάσει. Η ζωή δεν χαρίζεται χωρίς να ανατραπεί...

Να περάσουμε στην αντεπίθεση

Το μεγάλο στοίχημα της περιόδου είναι να συγκροτήσουμε ένα πλατύ μέτωπο αγώνα. Μια «συνωμοσία» όσων δεν παραδέχτηκαν την ήττα, που θα εξωτερικεύσει το θυμό του κόσμου για τις λεηλατημένες ελπίδες, για να ξυπνήσουν τα ηφαιστεια της οργής και να ταραξουν τον ύπνο των κυβερνώντων και των μνημονιακών επιτελείων. Το τέλος της εγχώριας ιστορίας του λαϊκού κινήματος δεν είναι ο νεοφιλελεύθερος ευρωπαϊκός οδοστρωτήρας μιας «Αριστεράς» που κάνει σήμερα την πιο βρώμικη δουλειά υπέρ του συστήματος ούτε της άλλης που βάζει τη μεταφυσική στη θέση της πολιτικής, την περιχαράκωση και την αυτοαναφορικότητα στη θέση της ιστορικής ανάγκης.

Είναι ώρα να τολμήσουμε να συζητήσουμε, να τολμήσουμε να αναμετρηθούμε με αντιλήψεις που μας έφεραν στη σημερινή κατάσταση. Και πρώτα απ' όλα με την αντίληψη ότι θα αντιμετωπιστεί το θηρίο της καπιταλιστικής κρίσης σε «μια Ευρώπη που αλλάζει», με βελούδινες κοινοβουλευτικές ανατροπές, χωρίς σύγκρουση με τους δυνάστες του ΔΝΤ και της ΕΕ, την οικονομική-νομισματική τους φυλακή και την πολιτική επικυριαρχία τους στη χώρα. Και κυρίως, ότι μπορεί να υπάρξει η παραμικρή ανάσχεση στην μνημονιακή λεηλασία, έξω από το πεδίο των σκληρών κοινωνικών αγώνων και συγκρούσεων.

Να αποδώσουμε το χαρακτηρισμό του αντιπαραδείγματος σε εκείνους τους αποσπασματικούς αγώνες των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, που παίρνουν τη λογική των μνημοσύνων για κάθε γύρο νέων μέτρων που κατατίθενται, με την εξαγγελία απεργιακής κινητοποίησης την ημέρα ψήφισής τους κι όχι το σχεδιασμό ανυποχώρητων αγώνων για να μην κατατε-

θούν αλλά και να μην περάσουν. Χαρακτηριστικότερο τέτοιο αντιπαράδειγμα είναι η απεργία που έβαλε φρένο στους αγώνες του περσινού χειμώνα για το ασφαλιστικό Κατρούγκαλου, που προκηρύχθηκε με ανοιχτή ημερομηνία, για τη μέρα ψήφισις του νομοσχεδίου, απεργία που τελικά διάλεξε η Κυβέρνηση πότε θα γίνει ψηφίζοντας το ασφαλιστικό το Σαββατοκύριακο μετά το Πάσχα!

Αλλά τον ίδιο χαρακτηρισμό θα μπορούσαμε να αποδώσουμε στην απόφαση του περσινού συνεδρίου της ΔΟΕ με την ψήφισις ενός άνευρου και χωρίς προοπτική αγωνιστικού σχεδίου μπροστά στη νέα χρονιά των μεγάλων περικοπών και των απολύσεων αναπληρωτών, σχέδιο που τελικά έληξε άδοξα στις 15 Σεπτέμβρη, πριν καν αρχίσει. Στον αντίποδα να αναδείξουμε το μόνο παράδειγμα που τάραξε τα νερά στο χώρο της εκπαίδευσης: Τις μάχες των πρωτοβάθμιων συλλόγων στις Διευθύνσεις και τις Περιφέρειες της χώρας για να μπλοκάρουν την εφαρμογή των μέτρων Φίλη. Μάχες που συνεχίστηκαν όλη τη χρονιά για τις μετακινήσεις, τις αναθέσεις, τη σίτιση, τα νηπιαγωγεία, την Ειδική Αγωγή, τη χρηματοδότηση των σχολείων, την εγγραφή των προσφυγόπουλων, τους αναπληρωτές, τη σταθερή και μόνιμη δουλειά με δικαιώματα για όλους.

Να δρομολογήσουμε την ενοποίηση όλων αυτών των διάσπαρτων αγώνων σε μια μεγάλη και ενιαία δύναμη πυρός. Να εργαστούμε για το συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων και να παλέψουμε στις Γ.Σ για τη συνένωση της κινηματικής δράσης όλων τις δυνάμεων του αγώνα σε ένα μεγάλο μέτωπο ανατροπής. Να δώσουμε στο μέτωπο ενιαία, αντιμνημονιακά και αντικυβερνητικά χαρακτηριστικά, απομονώνοντας το συντεχνιασμό, τον κατακερματισμό και την παραταξιακή διαχείριση των αντιστάσεων. Να αγωνιστούμε για τη συγκρότηση ενιαίου μετώπου στην εκπαίδευση που θα εμπνέει και θα συνενώνει τους πάντες, μόνιμους, αναπληρωτές, δασκάλους, ειδικότητες, νηπιαγωγούς, καθηγητές! Εκπαιδευτικούς και γονείς!

Θέλει-δε θέλει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, στις συνελεύσεις των συλλόγων και στην 86η ΓΣ της ΔΟΕ να συζητήσουμε για την αντικυβερνητική αναδιάρθρωση που προωθείται. Να οργανώσουμε ένα αγωνιστικό σχέδιο αντίστασης στην αξιολόγηση και τις νέες μνημονιακές περικοπές που θα πλήξουν τα σχολεία από το Σεπτέμβρη (αύξηση ωραρίου, συμπτώσεις, συγχωνεύσεις)

ΝΑ κηρύξει απεργία αποχή από όλες τις διαδικασίες της αξιολόγησης από δω και πέρα, δηλαδή την αποχή των αιρετών από την αξιολόγηση των διευθυντών, την αποχή από την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, την αποχή των διευθυντών και των πάσης φύσεως στελεχών. Κανείς αξιολογητής κανενός!

Να μπλοκάρει με απόφασή της στα ΠΥΣΠΕ την εφαρμογή των μέτρων Φίλη και τη νέα χρονιά. Να μπλοκάρουμε όλες τις δεύτερες και τρίτες αναθέσεις σε μαθήματα ειδικότητας και την Ειδική Αγωγή. Να εμποδίσουμε τις μετακινήσεις εκπαιδευτικών. Κανείς δεν περισσεύει!

Η ίδια περίοδος συμπίπτει με τη χρονική συγκυρία που η κοινωνία στενάζει από του τέταρτου μνημονίου, των νέων

περικοπών σε συντάξεις, σε μισθούς, στο αφορολόγητο, στο τσάκισμα των εργασιακών σχέσεων και των μνημονίων διαρκείας που πλήττουν σφοδρά ολόκληρη την κοινωνία. Με τις αποφάσεις των συνελεύσεων και του συνεδρίου, οι εκπαιδευτικοί μπορούμε να γίνουμε η ατμομηχανή του κινήματος για την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης αλλά και των πραγματικών αγώνων όλου του κόσμου της εργασίας για τη σύγκρουση με την πολιτική των μνημονίων, την ανατροπή και τη νίκη. Αγώνων και απεργιών διάρκειας με επαναλαμβανόμενες μορφές που θα στηρίζονται και θα οργανώνονται από τις Γενικές μας Συνελεύσεις και ένα ανεξάρτητο κέντρο αγώνα που ψυχή του θα είναι τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Διεκδικούμε ασυμβίβαστα :

Μισθό αξιοπρεπή για ζωή αξιοβίωτη! Αποκατάσταση όλων των εισοδηματικών απωλειών της τελευταίας εφταετίας, άρση των φορολογικών επιβαρύνσεων, ανατροπή των αντισσφαλιστικών νόμων και ρυθμίσεων.

Ανατροπή του καθεστώτος της μνημονιακής λεηλασίας Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ. Μη αναγνώριση και διαγραφή του χρέους, ακύρωση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, ρήξη και σύγκρουση με την ΕΕ και την ΟΝΕ. Επανάκτηση του κοινωνικού πλούτου, κοινωνικοποίηση των τραπεζών, επαναφορά σε δημόσια ιδιοκτησία των επιχειρήσεων, δραστηριοτήτων και υποδομών κοινωνικής στρατηγικής και σημασίας. Στήριξη όλων των δημόσιων κοινωνικών αγαθών.

Κατάργηση όλων των αντικυβερνητικών ΥΑ, διατάξεων σε Ειδική αγωγή, Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, Γυμνάσια, Λύκεια και των μνημονιακών περικοπών στη λειτουργία των σχολικών μονάδων. Κανέναν αποκλεισμό μαθητών από όλες τις δομές της δημόσιας εκπαίδευσης. Ένταξη όλων των παιδιών προσφύγων και μεταναστών στο κανονικό πρόγραμμα των σχολείων. Κάλυψη όλων των αναγκών σε προσωπικό σε όλες τις δομές της εκπαίδευσης: Τμήματα ένταξης, Τάξεις Υποδοχής, Παράλληλη Στήριξη. Να δοθούν οργανικές θέσεις για όλους τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων στην Π.Ε. Καμιά δεύτερη και τρίτη ανάθεση από τους συλλόγους διδασκόντων σε γνωστικά αντικείμενα ειδικοτήτων και στην Ειδική Αγωγή.

Μαζικούς μόνιμους διορισμούς ΤΩΡΑ! Μόνιμο διορισμό όλων των αναπληρωτών όλων των ειδικοτήτων, που έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση εργασίας στην εκπαίδευση. Και μέχρι τότε, πλήρη εργασιακά δικαιώματα αδειών, ασφάλισης, υγείας και περίθαλψης στους αναπληρωτές, ίδια με εκείνα των μόνιμων συναδέλφων. Άδειες μητρότητας, λοχείας και ανατροφής σε όλες τις αναπληρωτέριες συναδέλφους. Δωρεάν σίτιση και μετακίνηση, επίδομα στέγασης σε όλους τους αναπληρωτές που υπηρετούν μακριά από τον τόπο τους. Επίδομα ανεργίας για όλους τους μήνες της ανεργίας των αναπληρωτών.

Μόνιμους διορισμούς με βάση την προϋπηρεσία και το χρόνο λήψης πτυχίου. Όχι στα ελαστικά συστήματα πρόσληψης, όχι στο ν.3848 και στο προσοντολόγιο. Κατάργηση της τροπολογίας για τις προσλήψεις αναπληρωτών στην Ειδική Αγωγή, που οδηγεί στην απόλυση χιλιάδες αναπληρωτές

και προαναγγέλλει την περαιτέρω συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων σε όλη την εκπαίδευση.

Ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο χωρίς φραγμούς κι αποκλεισμούς, δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή με δεκατετράχρονο σχεδιασμό της βασικής εκπαίδευσης. Κανένα παιδί 4-6 ετών έξω από το δημόσιο νηπιαγωγείο.

Γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης για κάλυψη όλων των πραγματικών αναγκών, σε εκπαιδευτικό προσωπικό, υποδομές και ανάγκες των σχολείων. Καμιά σύμπτυξη, μείωση του αριθμού των αριθμών ανά τμήμα.

Κατάργηση της αξιολόγησης κάθε είδους και κάθε μορφής και όλου του θεσμικού πλαισίου αναφοράς της. Δημοκρατικό σχολείο με όλη την εξουσία στους συλλόγους διδασκόντων, ξήλωμα όλου του μηχανισμού των αξιολογητών.

Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, νέα και σύγχρονα, που θα προάγουν την κριτική σκέψη, την ολόπλευρη γνώση και την κοινωνική χειραφέτηση. Απόσυρση των ιδιωτών, των χορηγών, της επιχειρηματικότητας, του ΟΟΣΑ και της εργαλειοθήκης του από το Δημόσιο σχολείο.

Γιώργος Παζάλος

Σύλλογος «Η ΑΘΗΝΑ»

Καλημέρα συνάδελφοι, Γιώργος Παζάλος απ' την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών. Ακούγοντας την καλή συναδέλφισσα προηγούμενα, μόνο που δεν ανατρίχιασα θεωρώντας ότι αρχίζει ο αντιρατσιστικός αγώνας στη χώρα μας από τα δεξιά. Και επειδή, συναδέλφισσα καλή, επειδή μου άρεσε πάρα πολύ να les «τα παιδιά όλου του κόσμου είναι παιδιά μας» και είναι πάρα πολύ ωραίο να το les και να το υπερασπίζεις σε καλώ, λέω είναι ωραίο να το les, δεν σε προβοκάρω, αλήθεια το λέω, σε καλώ, να μην ψηφίσεις την εισήγηση της Ομοσπονδίας αύριο που λέει να δημιουργηθούν πρώτα οι προϋποθέσεις και ύστερα όλα τα παιδιά να ενταχθούν στο εκπαιδευτικό σύστημα και έως τότε προφανώς να είναι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στα αόρατα σχολεία γκέτο, αλλά να ψηφίσεις την πρόταση της Πρωτοβουλίας που θα καταθέσουμε αλλά και άλλων φαντάζομαι, που θα λέει: εδώ και τώρα κάθε παιδί που βρίσκεται στη χώρα μας να ενταχθεί στο κανονικό σχολείο χωρίς όρους και προϋποθέσεις, έχει - δεν έχει δασκάλους, έχει - δεν έχει τάξεις υποδοχής, για να κάνουμε πράξη ότι όλα τα παιδιά έχουν το δικαίωμα στη μόρφωση, ανεξάρτητα από πού προέρχονται, ποια είναι η θρησκεία τους, ποια είναι η εθνικότητά τους, ποιος ιμπεριαλιστικός πόλεμος και ποια φτώχεια τους έφερε εδώ.

Αυτή θα είναι η απάντηση ενός Συνεδρίου που μπορεί να ξεπερνά ομόθυμα, τις φασιστικές προκλήσεις που είχαμε φέτος.

Το δεύτερο, καλή μου συναδέλφισσα και καλοί μου συνάδελφοι, το δεύτερο: Αν θέλουμε να μιλάμε για μια Ομοσπονδία που θα μπει μπροστά και θα γίνει ανάχωμα σε αυτό που επιχειρείται το επόμενο διάστημα, λέω σαφώς τι επιχειρεί-

ται: να αλεστεί το δημόσιο σχολείο μέσα στη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση και σε συνδυασμό με την αξιολόγηση των σχολείων, τη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, την αξιολόγηση των μαθητών και την εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης να έρθουμε πιο κοντά στον αποκλεισμό του καθολικού δικαιώματος στη μόρφωση και στον εξοβελισμό κάθε εργασιακού δικαιώματος των εκπαιδευτικών.

Επειδή αυτή είναι η πολιτική της νεομνημονιακής κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή αυτή είναι η πολιτική της, όποιος θέλει να βρεθεί απέναντί της, ας έρθει να δημιουργήσουμε ένα ταξικό - αντικυβερνητικό - αντιμνημονιακό μέτωπο και στην εκπαίδευση, με στόχο όχι μόνο να γλιτώσουμε θέσεις εργασίας και μορφωτικά δικαιώματα στο δημόσιο σχολείο, αλλά με στόχο την κοινωνική και πολιτική ανατροπή, γιατί συμπαθάτε μας, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, στο βαθμό που δεν ανατραπεί το πολυπλόκαμο μνημονιακό καθεστώς, που αυτή την ώρα μας καταδυναστεύει, δικαιώματα και κατακτήσεις δεν πρόκειται να κερδίσουμε.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι την επόμενη περίοδο πρέπει να δώσουμε σκληρή μάχη σε τρία επίπεδα. Εξηγούμαστε: Πολύ καλά έκανε η Ομοσπονδία και όλοι μαζί όσοι βρεθήκαμε στους Συλλόγους Διδασκόντων την Τρίτη στις 20 του Ιούνη και κατατροπώσαμε ένα Υπουργείο με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο. Το αναγκάσαμε να δεχτεί την πρώτη μεγάλη ήττα από τους μάχιμους εκπαιδευτικούς στην προσπάθειά του να τους ενσωματώσει στη διαδικασία αξιολόγησης των διευθυντών. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αλλά ρωτάμε, στην ημερήσια διάταξη θα αποφασίσουμε αύριο να επεκταθεί η απεργία-αποχή του κλάδου και στην αξιολόγηση των σχολείων και στην αξιολόγηση των διευθυντών αύριο; Θα σηκώσετε το χέρι αύριο να είναι η απεργία - αποχή καθολική, μεταφερόμενη στο χρόνο και στο χώρο, έτσι ώστε κανείς αξιολογητής να μην περάσει το κατώφλι των σχολείων μας; Είναι σαφές το ερώτημα και σαφής η πρόσκληση.

Θα σηκώσετε το χέρι ώστε κανείς αιρετός να μην αξιολογηθεί; Γιατί είναι ντροπή, συνάδελφοι, να καλούμε τους συναδέλφους να μην αξιολογούν, είτε τους υφισταμένους τους, είτε τους διευθυντές και για τους αιρετούς να κάνουμε την πάπια. Αυτή είναι η πραγματικότητα και πρέπει να τοποθετηθείτε.

Αν, συνάδελφοι, θέλετε να είμαστε οργανωμένος κλάδος που υπερασπίζει τα δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών που είναι μέλη του, αν θέλετε να είμαστε τέτοιος οργανωμένος κλάδος, να σηκώσετε το χέρι αύριο, όταν η Πρωτοβουλία θα βάλει ξανά το ζήτημα: καμιά δεύτερη και τρίτη ανάθεση να μην γίνεται δεκτή από τους Συλλόγους Διδασκόντων, ενάντια στα μαθήματα ειδικότητων. Γιατί αν δεχθούμε εμείς οι δάσκαλοι οι ΠΕ 70 να κάνουμε και Γυμναστική και Εικαστικά και Μουσική, τότε θα δεχθούμε να κάνουμε και Ειδική αγωγή και όλοι να τα κάνουν όλα σε ένα σχολείο-χυλό προς χάριν των μνημονιακών περικοπών και σε βάρος των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών.

Να σηκώσετε και αύριο το χέρι συνάδελφοι, όλοι, όταν η Πρωτοβουλία θα πει ότι το βασικό πτυχίο πρέπει να είναι το πιο καθαρό, το πιο καθαρό κριτήριο διορισμού και να μην ανοίξετε την πόρτα στα προσοντολόγια, στα μεταπτυχιακά,

στα διδακτορικά, σε όλες τις άλλες πιστοποιήσεις και σεμινάρια που πάνε από το παράθυρο να αμφισβητήσουν τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχίων. Έτσι χτίζονται τα μέτωπα και η ενότητα των εργαζομένων όταν υπαερασπίζουμε με ενιαίο τρόπο τα εργασιακά δικαιώματα όλων. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αγαπητοί συνάδελφοι.

Και τελευταίο, γιατί ως παράταξη έχουμε και άλλους ομιλητές, και τελευταίο, αυτή η πραγματικότητα από το Σεπτέμβριο απαιτεί σύγκρουση. Και θέλω να βάλω ένα κρίσιμο ερώτημα: Ας υποθέσουμε ότι συμφωνήσουμε όλοι ότι όλα τα προσφυγόπουλα θα μπουν στα σχολεία μας. Θέλει - δεν θέλει ο Γαβρόγλου, η Κυβέρνηση ή αν θέλετε και οι άλλοι από κει με τις μισαλλόδοξες και ρατσιστικές αντιλήψεις. Ας υποθέσουμε ότι η αξιολόγηση δεν θα περάσει σε πρώτη φάση γιατί θα συμφωνήσουμε ότι θα κάνουμε όλοι απεργία - αποχή, όλοι απεργία - αποχή και συμπαθάτε με, συνάδελφοι της ΑΕΚΕ και της ΕΡΑ, αλλά ήτανε πολύ μεγάλο λάθος η στάση σας στην αξιολόγηση των διευθυντών και θα το πληρώσουμε. Δεν λέω θα το πληρώσετε γιατί θα το πληρώσετε, αλλά δυστυχώς θα το πληρώσουμε ως κλάδος, γιατί αν δεν πάμε ενωμένοι απέναντι στο θέμα αξιολόγηση την έχουμε πατήσει. Ψάχνει συμμάχους το Υπουργείο και ο ΟΟΣΑ στα σχολεία και δεν πρέπει να τους βρει! Και στο πρόσωπό σας τους βρήκαν.

Αν συμφωνήσουμε, λοιπόν, ότι θα πάμε με αυτή τη γραμμή, δηλαδή όλα τα προσφυγόπουλα, απ' αυτό αρχίζω, συναδέλφισσα Αδαμίδου, όλα τα προσφυγόπουλα στα σχολεία μας, κανείς αξιολογητής στην τάξη μας, το βασικό πτυχίο να είναι η πρώτη προϋπόθεση για το διορισμό και η αξιολόγηση να μην περάσει. Επίσης τα νηπιαγωγεία και η δίχρονη προσχολική αγωγή να είναι προμετωπίδα και σημαία του αγώνα μας γιατί στα νηπιαγωγεία παίζεται η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση του επόμενου διαστήματος.

Ρωτώ: Αν η κυβέρνηση, συνάδελφε Κικινή, αν η κυβέρνηση κρίνει την απεργία - αποχή που σας καλούμε να αποφασίσετε για το Σεπτέμβριο-και εσείς ακόμα μας αγνοείτε, αν η κυβέρνηση ξαναλέω κρίνει την απεργία - αποχή παράνομη, μέσω των δικαστών φυσικά, των δικαστών που έκριναν και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών για τους διευθυντές παράνομη, ναι τη μνημονιακή δικαιοσύνη εννοώ, που είναι πάντα καθεστωτική, μονόφθαλμη και ταξική, τι θα κάνουμε; Τι θα κάνουμε, συνάδελφοι; Θα βρούμε ως απάντηση το επόμενο νομικό τερτίπι; Να το βρούμε. Δεν φτάνει όμως. Είναι σαφές, συνάδελφοι, ότι το επόμενο διάστημα ξεκινάει η σύγκρουση. Και όποιος δεν ετοιμάζεται για αυτήν μας οδηγεί στην ήττα.

Πρέπει λοιπόν απ' αυτήν εδώ την αίθουσα αύριο, να πάρουμε καθαρές αποφάσεις.: Ο νεοφιλελεύθερος οδοστρωτήρας στην εκπαίδευση και την κοινωνία δεν θα περάσει και για να μην περάσει οργανωνόμαστε απ' αυτό το Συνέδριο. Με απεργίες όχι σαν την περσινή που ψήφισαν η ΔΑΚΕ, οι Παρεμβάσεις, η ΕΡΑ και η Εκκίνηση. Όχι σαν την περσινή. Μια 24ωρη απεργία σχεδιασμένη να αποτύχει οικτρά και να τελειώσουν τα πάντα στις 15 του Σεπτέμβριο, όταν οι Υπουργικές Αποφάσεις Φίλη και τα μέτρα για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης συρρίκνωσαν εκπαιδευτικές δομές, απο-

ψίλωσαν τα σχολεία, μετακίνησαν συναδέλφους σχολεία, πέταξαν στο δρόμο χιλιάδες αναπληρωτές συναδέλφους.

Όχι σαν την περσινή λοιπόν απόφαση Αλλά ένα αγωνιστικό σχέδιο με προοπτική, απεργίες διαρκείας και σύγκρουση με στοχο τη νίκη. Είναι η μόνη απάντηση ενός συνεδρίου, που θέλει να εκπροσωπήσει τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και της κοινωνίας, που μπορεί να μην κρέμεται από τις αποφάσεις του, η κοινωνία, αλλά είναι σαφές ότι σήμερα περιμένει να δει αν θα υπάρξει αγωνιστική ανάταση και πού.

Εμείς σας καλούμε, σας καλούμε να αποτελέσουμε εκείνο εκεί το κομμάτι εργαζομένων που θα σηκώσει τη σημαία της νίκης και του αγώνα. Μπορούμε συνάδελφοι. Μπορούμε. Όλοι μαζί, με μέτωπα, όχι κομματικά και παραταξικά περιχαρακωμένοι, σύντροφοι της Αριστεράς, όλοι μαζί, γιατί έχουμε το δίκιο με το μέρος μας και είναι βέβαιο ότι στο τέλος οι Κύκλωπες και οι Λαιστρυγόνες θα πτηθούν. Το μέλλον ανήκει σε μας, στη μαχόμενη εκπαίδευση και στον κόσμο της δουλειάς, να μην το ξεχνάμε. Ευχαριστούμε.

Δ. Παναγιωτακόπουλος

Σύλλογος Δ. Αττικής, Κώστας Βάρναλης

Συνάδελφοι είμαι από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών.

Το πρώτο που θέλουμε να πούμε σαν παράταξη στο ζήτημα της εκπαίδευσης των παιδιών των προσφύγων και των μεταναστών είναι ότι τα παιδιά πρόσφυγες είναι παιδιά θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων, της φτώχειας και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Παιδιά που τα εγκλώβισε στη χώρα μας η επαίσχυντη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Τουρκίας, την οποία συνυπέγραψε η ελληνική κυβέρνηση και τα στοιβάξε χωρίς τη θέλησή τους σε δομές φιλοξενίας (hot spot) που οι περισσότερες προσομοιάζουν με στρατόπεδα συγκέντρωσης και σε νέο τύπο στρατόπεδα Αμυγδαλέζας.

Η κυβέρνηση και το Υπουργείο αγνοώντας την εμπειρία συμμετοχής στο εκπαιδευτικό σύστημα χιλιάδων αλλόγλωσσων μαθητών, προσφύγων και μεταναστών των προηγούμενων χρόνων για την οποία πρωτοστάτησε το μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα με σημαία το σχολείο των όλων, των ίσων, και των διαφορετικών και αντί να ενισχύει την εγκατάσταση γονιών και παιδιών σε μικρούς αριθμούς στον αστικό ιστό, να προωθήσει την εγγραφή των παιδιών στο σχολείο της γειτονιάς τους και να ενισχύσει τους υπάρχοντες υποστηρικτικούς θεσμούς, δηλαδή τμήματα υποδοχής, φροντιστηριακά τμήματα κτλ., το Υπουργείο παρουσιάζει ως αναπόφευκτη την ύπαρξη διαχωρισμένων δομών εκπαίδευσης, δηλαδή ένα ιδιότυπο παιδαγωγικό apartheid στην καρδιά της Ευρώπης - φρούριο.

Όσο λοιπόν και να διατείνεται η κυβέρνηση ότι πρόκειται για προσωρινές ή μεταβατικές δομές, εμείς λέμε ότι αυτές θα στρώσουν το δρόμο για την αποτυχία ένταξης και την περαιτέρω περιθωριοποίηση αυτών των παιδιών. Κατά τη γνώμη μας τα παιδιά όλου του κόσμου είναι παιδιά μας, είναι καλοδεχόμενα στο σχολείο μας. Έχουν ανάγκη από μια μεγάλη

αγκαλιά, έχουν ανάγκη από αγάπη και συμπαράσταση. Θα την προσφέρουμε.

Η εκπαίδευση υπήρξε ανέκαθεν χώρος μάχης ενάντια στις μισαλλόδοξες αντιλήψεις, τις διακρίσεις και τις ρατσιστικές πρακτικές, υπήρξε χώρος πολιτισμού και αγώνων για το δημοκρατικό σχολείο των όλων, των ίσων και των διαφορετικών. Η μαχόμενη εκπαίδευση θ' αγωνιστεί και θα πρωτοστατήσει σ' αυτό με όλες μας τις δυνάμεις για την ισότιμη φοίτηση των προσφυγόπουλων στα σχολεία και τη δημιουργία αξιοπρεπών δομών φιλοξενίας εντός του οικιστικού ιστού των πόλεων για όλους τους πρόσφυγες.

Με πλήρη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης, χωρίς στρατόπεδα συγκέντρωσης, κοινωνικό αποκλεισμό, φυλακές και απελάσεις. Επιμένουμε, διεκδικούμε και απαιτούμε:

1. Την εγγραφή όλων των παιδιών των προσφύγων και μεταναστών στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης χωρίς αποκλεισμούς, εμπόδια και διαχωρισμούς, μέχρι να ικανοποιηθεί το αίτημά τους για μετεγκατάσταση στις χώρες τελικού προορισμού.
 2. Πρόβλεψη για τη δωρεάν μεταφορά και ισοκατανομή τους στα όμορα σχολεία των δομών φιλοξενίας.
 3. Ίδρυση ολιγομελών τάξεων υποδοχής εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας και τμημάτων για τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας.
 4. Πρόσθετες υποστηρικτικές δομές για τις ευπαθείς ομάδες.
 5. Δωρεάν σίτιση και υγειονομική περίθαλψη για όλους τους μαθητές και μαθήτριες.
 6. Μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών και βοηθητικού προσωπικού για την κάλυψη των μεγάλων αναγκών για τη μόρφωση όλων των παιδιών που ζουν στη χώρα μας.
 7. Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και στους μετανάστες. Όλα τα παιδιά χωρίς διαχωρισμούς στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης.
- Ευχαριστώ πολύ.

Σκαρτσίλας Σωτήρης

Σύλλογος «Η ΑΘΗΝΑ»

Υπάρχουν δυο ζητήματα, συνάδελφοι, που θέλω να σχολιάσω αρχικά. Το πρώτο ζήτημα είναι αυτό που ακούστηκε προηγούμενα στον οικονομικό προϋπολογισμό αλλά δεν σχολιάστηκε, δηλαδή να βάλει στο πρόγραμμα δράσης το Συνδικάτο να χτίσει ένα σχολείο στη Μυτιλήνη, δηλαδή να προσανατολιστεί σε έναν επικουρικό ρόλο αλληλεγγύης στο πλάι της κυβέρνησης. Σήμερα πάλι, αυτό που ακούσαμε για τις ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες. Θέλω να πω ότι υπάρχουν πολλές τοποθετήσεις, συνάδελφοι, από την ΕΡΑ, αλλά φοβάμαι ότι μερικές από αυτές χαρακτηρίζονται από τη φράση « πιο κυβερνητικός συνδικαλισμός, πεθαίνεις»

Είναι, δηλαδή, πολύ σημαντική υπόθεση σήμερα να αναπτύξουμε ένα κίνημα και στην εκπαίδευση και στην κοινωνία που θα αγωνιστεί ανατρέφει τα μνημόνια και με τέτοιες

γραμμές είναι πάρα πολύ δύσκολο να συνεχίσουμε όλοι μαζί σε ένα Συνδικάτο ταξικό που θα μπει μπροστά και θα αναπτύξει αγώνες. Με τέτοιες γραμμές είναι πάρα πολύ δύσκολο να ομονοήσουμε στη τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση που έχουμε μπροστά μας. Με τέτοιες γραμμές, συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ δύσκολο, είναι πάρα πολύ δύσκολο να ανατάξουμε το κίνημα. Και ως το σκεφτούν πολύ καλά όσοι αδιαφορούν απέναντι στην ανάγκη να συγκροτηθεί ένα ανεξάρτητο ριζοσπαστικό μέτωπο για να μπολοκάρουμε σε αυτό το συνέδριο την ενίσχυση του νέου και παλιού κυβερνητικού συνδικαλισμού και την οπισθοχώρηση των αγωνιστικών δυνάμεων

Είναι σαφές και το λέμε σαν Πρωτοβουλία, ότι δεν θα αφήσουμε να κυριαρχήσουν στα συνδικάτα και στο κίνημα τέτοιες γραμμές υπεράσπισης της μνημονιακής λαίλαπας και θα είμαστε μπροστά στους αγώνες που θα επιχειρήσουν να ανατρέψουν αυτή την πολιτική. Είναι κρίσιμο ζήτημα γιατί δεν μπορεί το λαϊκό κίνημα να τελειώσει την πολύχρονη ιστορία του σε αυτή τη χώρα μέσα στο νεοφιλελεύθερο οδοστρωτήρα μιας αριστεράς σε εισαγωγικά που κάνει σήμερα την πιο βρώμικη δουλειά για το σύστημα.

Είναι σαφές, συνάδελφοι, και το λέμε και αυτό καθαρά, ότι δεν μπορεί το λαϊκό κίνημα σήμερα να στηριχθεί σε μια άλλη αριστερά που με αυτοαναφορικότητα, περιχαράκωση και μεταφυσική μερικές φορές εξοβελίζει το πολιτικά αναγκαίο και το παραπέμπει στο απώτερο μέλλον, αν όχι στη Δευτέρα Παρουσία.

Είναι σαφές, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα ότι δεν μπορεί το σχολείο που το αλέθουν οι μνημονιακές πολιτικές, το σχολείο που σήμερα επιχειρεί ο νεοφιλελευθερισμός να το κάνει ένα σχολείο φθηνό, ένα σχολείο ευέλικτο, ένα σχολείο για λίγους, ένα σχολείο με λιγότερο εκπαιδευτικό προσωπικό, γηρασμένο και απογοητευμένο που θα του 'χουν κλέψει τη ζωή και τη σύνταξη, που θα κάθεται στη δουλειά και στο σχολείο μέχρι τα 67, αγκομαχώντας και βρίζοντας την τύχη του, τη δουλειά του και τα παιδιά του γιατί εκεί θα μας καταντήσουν, αυτό το σχολείο δεν μπορεί να το υπερασπίσουμε με προτάσεις διεκδικητικές σαν και αυτές που αφορούν και εξαντλούνται στις ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες, συνάδελφοι.

Δεν μπορεί αυτό το σχολείο να το αφήσουμε στην τύχη των αξιολογητών του ΟΟΣΑ και δεν μπορεί αυτό το σχολείο να του επιτρέψουμε από το Σεπτέμβριο να κάνουν πάρτι οι αξιολογητές επειδή σήμερα κάναμε απλά το πρώτο αυτονόητο βήμα στην αξιολόγηση των Διευθυντών από τους συλλόγους διδασκόντων

Δεν μπορεί αυτό το Συνέδριο να μην αποφασίσει ότι η απεργία - αποχή, επεκτείνεται και στους αιρετούς που αύριο θα βαθμολογούν τους Διευθυντές και βλέπω, αγαπητοί συνάδελφοι, της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ ότι κάνετε την πάπια, κάνετε την πάπια απέναντι στις προτάσεις που σήμερα ακούστηκαν και πρέπει να τοποθετηθείτε έστω και την ύστατη ώρα. Δεν μπορεί, συνάδελφοι, να κάνετε την πάπια από το γεγονός ότι αυτούς τους Διευθυντές που δεν αξιολογήσαμε εμείς εκθές, θα τους ζητήσουν να αξιολογούνε εμάς αύριο.

Πρέπει με μία γραμμή να βγούμε από δω: κανείς αξιολογητής κανενός και για να είναι αυτό σαφές πρέπει να υπάρξει απεργία - αποχή από τώρα μέχρις ότου χρειαστεί, ώστε κανένας αξιολογητής να μην περάσει τις πύλες των σχολείων μας. Κάθε άλλη τοποθέτηση, κάθε άλλη τοποθέτηση είναι προσχηματική. Θα είσαστε δηλαδή κι εσείς οι αυριανοί αξιολογητές με τους οποίους θα παλέψουμε, με τους οποίους θα παλέψουμε.

Τρίτο ζήτημα, συνάδελφοι, και είναι καθαρό: φτάνει η απεργία - αποχή, το 'παμε και σε προηγούμενη τοποθέτηση της παράταξής μας, δεν φτάνει η απεργία - αποχή, δεν φτάνει, γιατί είναι έτοιμη η κυβέρνηση να βρει και άλλους τρόπους. Μια κυβέρνηση ψοφοδεής που υποκλίνεται - συντάσσεται με τους δανειστές, τον ΟΟΣΑ και όλο το νεοφιλελεύθερο συρφετό θα φέρει και άλλα: θα φέρει και άλλες συγχωνεύσεις, θα φέρει και άλλες συμπτήσεις, θα φέρει και άλλες μειώσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, θα φέρει και άλλη αξιολόγηση μέχρι να φέρει και το Μησοστάκι, είναι καθαρό.

Εμείς πρέπει, εμείς πρέπει απέναντι, απέναντι σε αυτό που έρχεται να σχεδιάσουμε αγώνες και σύγκρουση. Αν δεν σχεδιάσουμε αγώνες και σύγκρουση μοιραία θα οδηγούμαστε σε νέες κοινοβουλευτικές αυταπάτες σαν και αυτές που έφεραν το ΣΥΡΙΖΑ με μια βελούδινη κοινοβουλευτική ανατροπή και φτάσαμε σήμερα εκεί που φτάσαμε.

Χρειάζεται, δηλαδή, από τώρα να οργανώσουμε αγώνες. Ποιους αγώνες, όμως συνάδελφοι, ποιους αγώνες;

Πρώτο ζήτημα: αυτοί οι αγώνες να έχουν ψυχή; Ναι, να έχουν ψυχή τα Πρωτοβάθμια Σωματεία. Αυτά τα Πρωτοβάθμια Σωματεία που αγνόησαν -ξαναλέω- αγνόησαν την περσινή απόφαση, την άτονη και άνευρη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ, απόφαση που πήραν η ΔΑΚΕ, οι Παρεμβάσεις, η ΑΕΚΕ και η ΕΡΑ, τα Πρωτοβάθμια Σωματεία που βρέθηκαν, στις καταλήψεις των Διευθύνσεων, στα μπλόκα που μπλόκαραν μετακινήσεις συναδέλφων συμπτήσεις τμημάτων και αποψιλώσεις των σχολείων. Τα Σωματεία που έγραψαν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία μας, τα Σωματεία που κέρδισαν τη μάχη της σίτισης και σήμερα χιλιάδες θέσεις εργασίας είναι προϊόν της νίκης των Πρωτοβάθμιων Σωματείων. Καμιά 24ωρη απεργία σαν και αυτήν που ψηφίσατε πέρυσι και πήγε άπατη δεν έφερε νίκες, παρά μόνο ένας συντονισμός αγώνα Πρωτοβάθμιων Σωματείων που είχε ως κίνητρο και σκοπό νίκες που αντιστοιχούσαν στην εμβέλεια του παρά και κόντρα στην αδράνεια μιας συνδικαλιστικής ηγεσίας.

Δεύτερο ζήτημα: φτάνουν τα Πρωτοβάθμια Σωματεία; Εε ασφαλώς δεν φτάνουν, μην νομίζετε ότι μπορούν να περάσουν τον ίσκιό τους για μπόι. Χρειάζεται να υπερβούν, να υπερβούν τον εαυτό τους, αλλά αντί να είναι τα Πρωτοβάθμια Σωματεία της Αθήνας, της Α, της Β, της Γ, χρειάζεται ένας ευρύτερος συντονισμός κι ένα ανεξάρτητο κέντρο αγώνα. Ένα ανεξάρτητο κέντρο αγώνα που η ψυχή του θα είναι τα Πρωτοβάθμια Σωματεία αλλά θα συντονίζεται με όλες τις συλλογικότητες που κινούνται σε ταξική αγωνιστική κατεύθυνση, πέρα κι έξω από τις διαθέσεις των Ομοσπονδιών, αλλά και με αυτές, ακόμα και με τα τριτοβάθμια, όταν οι γραμμές είναι αγωνιστικές και όχι εξωνημένες.

Και αυτό το ανεξάρτητο κέντρο αγώνα πρέπει να έχει ως σκοπό δύο πράγματα. Πρώτον: την ενότητα όλων των εργαζομένων. Δεύτερον: να ξεκαθαρίσει ότι με την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις πολιτικές της, το νόμισμά της και τους ευρωδούλους τους δεν προχωράμε. Τίποτα δεν μπορεί να κερδίσει το κίνημα όταν κλώθει αιτήματα μέσα στην ΕΕ και στην ΟΝΕ, τίποτα δεν μπορεί να κερδίσει το κίνημα αν δεν ανατρέψει τα μνημόνια.

Είναι, λοιπόν, καθαρό ότι χρειαζόμαστε από δω και πέρα: αγώνες σύγκρουσης, αγώνες ανατροπής και είναι καθαρό ότι χρειαζόμαστε ξανά αυτό που φοβάστε αρκετοί να το πείτε, αλλά εμείς δεν ντρεπόμαστε να το ξαναπούμε: χρειαζόμαστε απεργίες διάρκειας με επαναλαμβανόμενες μορφές μαζί με όλους τους εργαζόμενους που θα αμφισβητήσουν αυτή την πολιτική από τα κάτω και θα φέρουν τη νίκη. Τέτοιες απεργίες που πολλές φορές s που ανάγκασαν ακόμα και συνδικαλιστικές ηγεσίες να τρέχουν πίσω από τους εργαζόμενους για να τους προλάβουν.

Εμείς λοιπόν καλούμε όλες τις δυνάμεις του Συνεδρίου που αντιλαμβάνονται ότι υπάρχει ανάγκη για μια τέτοια προοπτική σε ένα μέτωπο αγώνων με τέτοια κατεύθυνση και τέτοια στόχευση. Ένα μέτωπο αγώνων σαν και αυτό που δεν καταφέραμε να φτιάξουμε μέσα σε αυτό το Συνέδριο γιατί άλλες αντιλήψεις επικράτησαν. Ένα τέτοιο μέτωπο αγώνων, συνάδελφοι, που είναι ικανό, είναι ικανό να ξεπεράσει και τους κακούς συσχετισμούς στα όργανα αλλά και να τους ανατρέψει, ένα τέτοιο μέτωπο αγώνων είναι ικανό να βάλει τη σφραγίδα του στις εξελίξεις το επόμενο διάστημα

Για μία τέτοια προοπτική, για ένα τέτοιο μέτωπο αγώνων, η Πρωτοβουλία τείνει ξανά το χέρι σε κάθε αγωνιστή συνάδελφο, σε κάθε ριζοσπαστική και αγωνιστική δύναμη και τους καλεί να βαδίσουμε αυτό το δρόμο της ενότητας και της ανατροπής.

Κωνσταντόπουλος Περικλής

(Σύλλογος Δυτικής Αττικής Κώστας Βάρναλης)

Συνάδελφοι είμαι από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών.

Κατ' αρχήν συνάδελφοι εμείς μιλάμε για ένα δημοκρατικό σχολείο των όλων, των ίσων και των διαφορετικών, που θα βασίζεται στις σύγχρονες ανάγκες και στα δικαιώματά μας. Το δημοκρατικό σχολείο δεν είναι πολιτικά και ιδεολογικά ουδέτερο. Δεν είναι μια ενιαία αντίρρηση. Έτσι λοιπόν, στο ερώτημα τί είναι το δημοκρατικό σχολείο, μια φιλελεύθερη προσέγγιση θα έδινε διαφορετική απάντηση από μια συντηρητική και πολύ περισσότερο από μια ριζοσπαστική προσέγγιση.

Για να προσδιορίσουμε τα χαρακτηριστικά του δημοκρατικού σχολείου, όπως και την αποστολή του, θα πρέπει να το κάνουμε από μια σαφή ιδεολογικοπολιτική θεώρηση. Τα πάντα στην εκπαίδευση είναι ζήτημα οπτικής. Κι εμείς θα δούμε τα πράγματα από την πλευρά των κοινωνικών ομάδων που δε βρίσκονται σε θέση ισχύος στον ανελέητο κοινωνικό ανταγωνισμό. Υπάρχει όμως ανάγκη σήμερα να

μιλήσουμε για το δημοκρατικό σχολείο; Υπάρχει ανάγκη να μιλήσουμε για το τί σχολείο θέλουμε;

Το ερώτημα τίθεται περισσότερο επιτακτικά και υπάρχει ανάγκη να διευκρινίσουμε τα ποιοτικά χαρακτηριστικά ενός τέτοιου σχολείου, κυρίως εξαιτίας της ηγεμονίας του νεοφιλελευθερισμού στην οικονομία, στην πολιτική αλλά και στην εκπαίδευση.

Επιπρόσθετα θα πρέπει να τονίσουμε ότι στη χώρα μας, τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης, με τ' αλληπάλληλα μνημόνια που εφαρμόζονται απ' όλες τις ανεξάρτητες κυβερνήσεις, κατ' απαίτηση των Οργανισμών Διεθνούς Επιτροπείας, Ευρωπαϊκής Ένωσης, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ΟΟΣΑ που αφαιρούν και τη στοιχειώδη δημόσια υποστήριξη προς το μορφωτικό αγαθό, δημιουργείται η εικόνα ενός σχολείου σε κατάρνηση που μόνο δημοκρατικό δεν είναι.

Το σημερινό σχολείο είναι ένα σχολείο έτοιμων, τυποποιημένων γνώσεων χωρίς την άμεση ερευνητική συμμετοχή των μαθητών. Ένα σχολείο ιεραρχικά δομημένο όπου δεν υπάρχει κανένας ζωντανός θεσμός επικοινωνίας των εκπαιδευτικών. Κλειστό σε κάθε αντίληψη συλλογικής, ομαδικής δράσης τόσο μέσα στην τάξη όσο και έξω απ' αυτήν.

Κυριαρχεί η κρατική παιδαγωγική των κλειστών αναλυτικών προγραμμάτων που καθορίζεται από την κεντρική εξουσία μακριά από τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και την κοινωνία. Είναι ένα σχολείο ταξικό. Το δημοκρατικό σχολείο από μια ριζοσπαστική ανατρεπτική και όχι φιλελεύθερη σκοπιά, είναι εκείνο το σχολείο που θέτει ως βασική επιδίωξη τη χειραφέτηση και τη διαμόρφωση της κριτικής συνείδησης του μαθητή και της μαθήτριας ως μέσω όμως για την επίτευξη του μετασχηματισμού της κοινωνίας, τη ριζική κοινωνική αλλαγή.

Η διδακτική πράξη δε μπορεί παρά να συνδέει κάθε γνωστικό αντικείμενο με κοινωνικό πλαίσιο. Βασικός στόχος, η χειραφέτηση του υποκειμένου. Το δημοσιογραφικό σχολείο πρέπει να θέτει τα κοινωνικά προβλήματα στο επίκεντρο της καθημερινής πρακτικής και ν' αναδεικνύεται ως κυρίαρχη διάσταση της μάθησης την κοινωνική δράση, να οδηγεί το μαθητή σε ενεργό συμμετοχή με απώτερο στόχο τη διαμόρφωση πολιτικών υποκειμένων.

Άρα το δημοκρατικό σχολείο είναι δράση και μάλιστα κοινωνική δράση. Η εκπαίδευση είναι κοινωνικό αγαθό και όχι εμπορεύσιμο είδος. Βασικό κριτήριο για το σχεδιασμό και την εφαρμογή της εκπαιδευτικής πολιτικής είναι οι μορφωτικές ανάγκες των μαθητών και η δημιουργία των προϋποθέσεων για την ολόπλευρη γνωστική τους συγκρότηση, τη συναισθηματική τους ανάπτυξη, την αισθητική τους καλλιέργεια και την κοινωνική τους ολοκλήρωση.

Η χρηματοδότηση των σχολείων πρέπει να είναι δημόσια και τέτοια ώστε να καλύπτει με επάρκεια της εκπαιδευτικές, μορφωτικές και κοινωνικές ανάγκες. Στις μέρες μας, που το κράτος και το μνημονιακό καθεστώς εγκαταλείπει οικονομικά τη δημόσια εκπαίδευση και οδηγεί το σχολείο επίσημα πια στην εξασφάλιση άλλων πόρων που θα είναι σαφώς επί αντιπαροχή, οικονομική, μορφωτική, πολιτιστική, ιδεολογική, το νε-

οφιλελεύθερο μοντέλο ενός αγοραίου σχολείου που λειτουργεί με επιχειρηματικούς όρους είναι μπροστά μας.

Ένα τέτοιο σχολείο είναι βαθιά δημοκρατικό και αντιδραστικό. Αντίθετα, το δημοκρατικό σχολείο παλεύει για τη μορφωτική ισότητα όλων των μαθητών και την καταπολέμηση των ταξικών κοινωνικών και πολιτισμικών ανισοτήτων που οδηγούν σε κοινωνικό αποκλεισμό και απόρριψη. Το δημοκρατικό σχολείο έχει ένα σαφή διαπολιτισμικό προσανατολισμό. Είναι διαπολιτισμικό σχολείο της ισότητας, το οποίο απολαμβάνει την αναγκαιότητα σεβασμού των δικαιωμάτων του παιδιού και του ανθρώπου.

Δημοκρατικό σχολείο όμως δεν είναι εκείνο που απλώς αναγνωρίζει τη διαφορετικότητα και προωθεί το πολιτισμικό πλουραλισμό, αλλά αυτό που προτάσσει μια διαπολιτισμική διάσταση η οποία αφορά κάθε όψη της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Το δημοκρατικό σχολείο χωρίς να προχωρά σε αξιολογικές ιεραρχήσεις, αναγνωρίζει την αξία όλων των πολιτισμών καθιστώντας την ισότητα ως βασική αρχή στην συνάντηση των διαφορετικών πολιτισμικών παραδόσεων.

Το δημοκρατικό σχολείο εφαρμόζει ανοιχτά, αναλυτικά προγράμματα κι επιδιώκει μια ολιστική προσέγγιση της γνώσης μ' έμφαση στις ανθρωπιστικές αξίες. Το σχολείο πρέπει να είναι χώρος δημιουργίας και χαράς και όχι καταναγκασμού. Το δημοκρατικό σχολείο πρέπει να καλλιεργεί την ικανότητα των μαθητών να σκέφτονται, να διατυπώνουν τις απόψεις τους, να διαμορφώνουν κριτική σκέψη και συνείδηση.

Η καλλιέργεια της κριτικής συνείδησης των μαθητών μας, αποτελεί σπουδαίο καθήκον των εκπαιδευτικών ακόμα και στις πιο δύσκολες σημερινές συνθήκες. Συνιστά κρίσιμο στόχο για την κριτική, ριζοσπαστική Παιδαγωγική. Σε αυτή την κατεύθυνση χρήσιμο εργαλείο είναι η συλλογική δημιουργία, η συγκέντρωση και η δημοσίευση ελεύθερου εναλλακτικού υλικού, το οποίο ανάμεσα σε άλλα στηρίζει και τη συλλογική εργασία εκπαιδευτικών και μαθητών για κρίσιμα κοινωνικά ζητήματα.

Το δημοκρατικό σχολείο έχει αμεσοδημοκρατική λειτουργία και διαδικασίες με κυρίαρχο και αποφασιστικό το ρόλο του Συλλόγου Διδασκόντων. Το δημοκρατικό σχολείο διακρίνεται για τον ενεργό και συμμετοχικό ρόλο του Συλλόγου Διδασκόντων σε όλο το φάσμα της παιδαγωγικής διδακτικής αλλά και διοικητικής λειτουργίας του σχολείου.

Το δημοκρατικό σχολείο είναι σχολείο της σταθερής και μόνιμης δουλειάς και της εργασιακής αξιοπρέπειας. Και τέλος, το δημοκρατικό σχολείο είναι μια μάχιμη εκπαιδευτική και κοινωνική διεκδίκηση και καθίσταται σαφές ότι δεν ταιριάζει στα μνημονιακά καλούπια ούτε στα στεγανά του επελαύνοντας νεοφιλελευθερισμού.

Φορέας αυτής της διεκδίκησης είναι ένα μορφωτικό και κοινωνικό ρεύμα χειραφέτησης και ανατροπής στο οποίο το εκπαιδευτικό σύστημα με τις αγωνιστικές εμπειρίες και παραδόσεις του, έπαιξε και θα παίξει σημαντικό ρόλο. Ευχαριστώ.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ**(Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών Π.Ε. – Ανένταχτοι Εκπαιδευτικοί)****ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ**

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΙΩΑΝΝΑ	22. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
2. ΑΝΔΡΕΑΝΙΔΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	23. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
3. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	24. ΛΑΧΟΥΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
4. ΒΑΓΕΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	25. ΛΙΠΚΟΒΙΤΣ ΜΑΡΙΑ
5. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	26. ΜΗΛΙΩΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
6. ΒΑΛΤΑ ΑΜΑΛΙΑ	27. ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
7. ΒΑΣΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ	28. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
8. ΒΟΛΤΣΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	29. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
9. ΓΑΡΙΔΗ ΕΦΗ	30. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΗ
10. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	31. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
11. ΓΚΙΛΗ ΜΑΡΙΑ	32. ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
12. ΓΟΔΕΒΕΝΟΥ ΕΛΕΝΗ	33. ΣΟΥΡΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
13. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑΝΘΗ	34. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
14. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΡΙΝΑ	35. ΣΥΡΙΓΓΑ-ΜΑΝΩΛΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ
15. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΣ	36. ΤΟΛΙΚΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
16. ΚΑΡΛΑΦΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	37. ΤΣΟΥΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
17. ΚΑΤΡΑΚΟΥΛΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	38. ΤΣΟΥΜΠΕΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
18. ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	39. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΣΑΙΟΣ
19. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	40. ΧΑΤΖΗΘΩΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
20. ΚΟΚΚΟΤΑ ΝΑΥΣΙΚΑ	41. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΑ
21. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ	42. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΙΩΑΝΝΑ	23. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
2. ΑΝΔΡΕΑΝΙΔΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	24. ΛΑΧΟΥΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
3. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	25. ΛΙΠΚΟΒΙΤΣ ΜΑΡΙΑ
4. ΒΑΓΕΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	26. ΜΑΝΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
5. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	28. ΜΗΛΙΩΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
6. ΒΑΛΤΑ ΑΜΑΛΙΑ	28. ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
7. ΒΑΣΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ	29. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
8. ΒΟΛΤΣΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	30. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
9. ΓΑΡΙΔΗ ΕΦΗ	31. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΗ
10. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	32. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
11. ΓΚΙΛΗ ΜΑΡΙΑ	33. ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
12. ΓΟΔΕΒΕΝΟΥ ΕΛΕΝΗ	34. ΣΟΥΡΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
13. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑΝΘΗ	35. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
14. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΡΙΝΑ	36. ΣΥΡΙΓΓΑ-ΜΑΝΩΛΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ
15. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΣ	37. ΤΟΛΙΚΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
16. ΚΑΡΛΑΦΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	38. ΤΣΟΥΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
17. ΚΑΤΡΑΚΟΥΛΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	39. ΤΣΟΥΜΠΕΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
18. ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	40. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΣΑΙΟΣ
19. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	41. ΧΑΤΖΗΘΩΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
20. ΚΟΚΚΟΤΑ ΝΑΥΣΙΚΑ	42. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΑ
21. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ	43. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ
22. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	

Κ. Βερέτσος

Σύλλογος «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Καλησπέρα συνάδελφοι από τα Προοδευτικά Ρεύματα. Για το θέμα της επιλογής Διευθυντών, οι θέσεις της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ είναι ταυτόσημες: Απαξίωση του Συλλόγου Διδασκόντων, γράφοντας στα παλιά τους υποδήματα το Ν. 1566 που συνεχώς επικαλούνται.

Η παράταξη του ΠΑΜΕ δε συμμετέχει σ' αυτή τη συζήτηση γιατί δε θέλει να σπάσει αυτά ή καλύτερα, κλείνει το μάτι σε όλους τους Διευθυντές. Άρα η ΔΟΕ δεν έχει ξεκάθαρη θέση για το ζήτημα και συνδιαμορφώνει ανάλογα με το ποιος είναι στην εξουσία. Για παράδειγμα, είδατε τη στάση της ΕΡΑ τώρα με την επιλογή των Διευθυντών από τους Συλλόγους Διδασκόντων.

Εμείς ζητούμε από την Ομοσπονδία να πάρει μια ξεκάθαρη θέση. Σε κάθε περίπτωση εμείς στηρίζουμε τις θητείες σε όλες τις θέσεις ευθύνης. Διευθυντή, Περιφερειακού Διευθυντή, Διευθυντή Εκπαίδευσης, Συμβούλου.

Και όταν λέμε θητείες εννοούμε δυο θητείες στη θέση ευθύνης, μια θητεία στην τάξη να μην ξεχνάμε ότι είμαστε δάσκαλοι και μετά ξανά να έχεις το δικαίωμα να ξαναμπεί μέσα στη θέση ευθύνης και αυτό να γίνεται συνέχεια. Και ο Σύλλογος Διδασκόντων για το Διευθυντή να έχει βαρύνουσα άποψη. Για τους νηπιαγωγούς το κομμάτι της εκπαίδευσης....

Κανένα παιδί 4 ως 6 ετών έξω από το Νηπιαγωγείο. Ανέγερση νέων κτιρίων. Ίδρυση νέων Νηπιαγωγείων. Αναγνώριση από την πολιτεία του διοικητικού έργου στα Νηπιαγωγεία με ταυτόχρονη μείωση του ωραρίου.

Για τους αναπληρωτές που όλοι κλαίνε γι' αυτούς και θα μιλήσω για την Ειδική Αγωγή και εκφράζουν την κατανόησή τους, ας αναλάβουν οι ίδιοι τις τύχες στα χέρια τους. Ποσόστωση στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ με αναπληρωτές. Δικαίωμα να εκλέγονται στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Ίδια κριτήρια τοποθέτησης με τους μόνιμους για να μη βρίσκονται στο έλεος του κάθε Διευθυντή Εκπαίδευσης ή του κάθε αιρετού που γνωστό είναι, «κατόπιν δικών μου ενεργειών, σ' έβαλα στο τάδε σχολείο».

Εξίσωση των εργασιακών δικαιωμάτων με αυτό των μονίμων. Είναι ντροπή να μη μπορούν οι αναπληρώτριες να γεννήσουν ένα παιδί και να πάρουν την άδειά τους. Είναι ντροπή μας.

Κλείνοντας, και για να μιλήσω για την Ειδική Αγωγή με αφορμή αυτό το πανό που λέτε «ενίσχυση και αναβάθμιση της Ειδικής Αγωγής», πώς τη θέλουμε αυτή την αναβάθμιση όταν δεχτήκαμε τους υπεράριθμους χωρίς προσόντα ενώ ήδη υπάρχει αναβαθμισμένο προσωπικό από τα Πανεπιστήμια της Ειδικής Αγωγής;

Κι αυτή η συνθήκη συνάδελφοι θα ισχύσει και για την επόμενη σχολική χρονιά. Ευχαριστώ πολύ.

Γ. Καρράς

Συνάδελφοι είμαι από τον Σύλλογο «Αλέξανδρος Δελμούζος» Ανατολικής Αττικής, εκλεγμένος με τα Προοδευτικά Ρεύματα Εκπαιδευτικών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, διαβάζοντας και ακούγοντας τις τελευταίες ημέρες τις θέσεις όλων των παρατάξεων γενικά, σχετικά με το Πρόγραμμα Δράσης αλλά και με το διεκδικητικό πλαίσιο που θέλουμε να διαμορφώσουμε εδώ μέσα, για την επόμενη διετία, καταλήγουμε σ' ένα συμπέρασμα: Οι θέσεις όλων, περίπου συμπίπτουν.

Δεν αναφέρομαι βέβαια στην πολιτική διαφωνία που μπορεί να έχει οποιοσδήποτε και αυτό είναι θεμιτό. Στα βασικά όμως ζητήματα, όπως είναι το συνταξιοδοτικό, το Ασφαλιστικό και ο τρόπος λειτουργίας του σχολείου, περίπου οι θέσεις είναι ίδιες. Πρέπει να δούμε τί φταίει, τί είναι αυτό που φταίει, που δεν μπορεί η Ομοσπονδία μας να είναι αποτελεσματική, να διεκδικήσει και να πετύχει αυτά που αιτείται.

Το Δ.Σ της ΔΟΕ παρουσίασε τα πεπραγμένα της στη ΓΣ των Αντιπροσώπων μ' έναν αναλυτικό τρόπο, τί έχει κάνει δηλαδή έως τώρα. Το θέμα είναι όμως να δούμε τί απ' όλα αυτά που διεκδίκησε η Ομοσπονδία τη διετία αυτή, έχει καταφέρει να πετύχει. Τί πέτυχε λοιπόν το κορυφαίο συνδικαλιστικό μας όργανο; Μόνο να δοθεί στον εκπαιδευτικό η ώρα της σίτισης ως διδακτική ώρα.

Άρα λοιπόν κάτι πρέπει ν' αλλάξει κυρίως ως προς τη δομή και την οργάνωση της Ομοσπονδίας. Δεν είναι ότι δεν έχει θέσεις ο κλάδος, αν και πολλές φορές με την τακτική που ακολουθεί το Προεδρείο, με τις προτάσεις που ψηφίζει αλλά και με τις θέσεις που ψηφίζει απέναντι σε κάθε Σωματείο που διεκδικεί κάτι, οδηγεί στην πολυδιάσπαση του κλάδου, θολώνοντας τα νερά. Κάτι που βέβαια επιδιώκει πάρα πολύ το Υπουργείο.

Εμείς λοιπόν ως Προοδευτικά Ρεύματα ζητάμε αλλαγή του καταστατικού της ΔΟΕ πάνω σε βασικές αρχές. Βέβαια θα μου πείτε, η 85^η Γενική Συνέλευση ήταν καταστατική Γενική Συνέλευση. Έγινε όμως τελικά καταστατική ή ακυρώθηκε στην πράξη; Τίποτε δυστυχώς δε θέλουμε ν' αλλάξει γενικά απ' όλες τις παρατάξεις πάνω στη λειτουργία της ΔΟΕ.

Ο εναγκαλισμός Συνδικάτου και κομματικών στελεχών καλά κρατεί. Ήδη η δεξιά πτέρυγα, από όποια πλευρά και να τη δει κανείς, μας κούνησε το χέρι. Μας είπε «ερχόμαστε, προσέξτε». Ακούσαμε μεγάλα συνδικαλιστικά στελέχη να νομίζουν ότι βρίσκονται ήδη στο βήμα της Βουλής και να κάνουν εξαγγελίες για το τί θα πράξουν όταν θ' ανέβουν στην εξουσία.

Εμείς λοιπόν θεωρούμε ότι τη στιγμή που ο χαρακτήρας της εκπαίδευσης και ο ρόλος των εκπαιδευτικών αμφισβητούνται, καθώς και το περιεχόμενό τους δοκιμάζεται και αναθεωρείται, ζητάμε από την Ομοσπονδία ν' αλλάξει γιατί το καταστατικό της πια, είναι αναχρονιστικό.

Θέλουμε λοιπόν αλλαγή στον τρόπο εκλογής του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Εκλογή των μελών από τη βάση κατά τα πρότυπα των αιρετών. Εδώ να τονίσουμε σχετικά με τα δικαιώματα των αναπληρωτών, στα οποία πολλοί ανα-

φέρθηκαν, ότι ζητούμε ίσα μισθολογικά και συνταξιοδοτικά, αλλά όχι συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Μπορείτε να μου πείτε γιατί το 1/4 του κλάδου δεν μπορεί να είναι υποψήφιο στις εκλογές των αιρετών; Ποια παράταξη θα συμπορευθεί μαζί μας ώστε να ασκήσουμε πίεση στο Υπουργείο ή και να μη συμμετέχουμε σε εκλογές των αιρετών, εφόσον δεν έχει τη δυνατότητα και το 1/4 να ψηφίζεται και να έχει λόγο στα αιρετά Συμβούλια;

Ζητάμε:

Θπείες για όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη. Κανείς με συνδικαλιστική άδεια πλέον των δύο θπείων. Δηλαδή συνολικά 4 χρόνια.

Καθιέρωση ποσοστώσης σχετικά με τη συμμετοχή στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και για γυναίκες εκπαιδευτικούς και για Νηπιαγωγούς και για αναπληρωτές καθώς και για ειδικότητες.

Συνδικαλιστικό ασυμβίβαστο. Κανένα πρώην στέλεχος της οποιαδήποτε κυβέρνησης ή κρατικό ή υποψήφιος Βουλευτής να μην κατέχει συνδικαλιστική θέση αλλά και μετά από την εγκατάλειψη αυτής της θέσης.

Λειτουργία του ΙΠΕΜ ΔΟΕ με ριζική αναδιάρθρωση του Ινστιτούτου.

Διαύγεια στα οικονομικά της ΔΟΕ. Ν' αναρτώνται αναλυτικά μηνιαίως όλες οι αποφάσεις για οποιαδήποτε οικονομική συναλλαγή αλλά και οι δαπάνες της Ομοσπονδίας.

Επανεξέταση των οικονομικών απολαβών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου (αντιμίσθιο, έξοδα στέγασης, μετακινήσεις).

Επιδίωξή μας είναι τα συνδικαλιστικά στελέχη να μη μένουν εκτός σχολείου για πολλά χρόνια, έτσι ώστε να μην αποκτώνται από τη σχολική πραγματικότητα. Δυστυχώς έχουμε γεμίσει από επαγγελματίες συνδικαλιστές που αριθμούν πολλά χρόνια στο σωματείο μας και μακριά από τους μάχιμους εκπαιδευτικούς. Ευχαριστώ.

Σ. Σεχίδης

Σύλλογος Ανατολικής Αττικής
«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, Σεχίδης Σάββας εκπρόσωπος των Προοδευτικών Ρευμάτων και Πρόεδρος του Συλλόγου "Αλέξανδρος Δελμούζος".

Καταρχάς χαίρομαι για το σύνθημα εδώ που βλέπω στο πανό: ίσα συνδικαλιστικά δικαιώματα για όλους τους αναπληρωτές. Θέλω όμως να ρωτήσω το Δ.Σ. της ΔΟΕ: υπάρχει κάποιο αίτημα προς το Υπουργείο ή είναι μόνο στα λόγια και μένουμε μόνο στο σύνθημα; Επίσης, ξεκινώντας ήθελα να σας πω ότι τη στιγμή που εμείς κάναμε χθες 3 ώρες να συγκροτήσουμε Προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης, η Commission δημοσιοποίησε 113 προαπαιτούμενα που πρέπει να υλοποιήσει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Μέσα σε αυτά τα προαπαιτούμενα είναι η αύξηση ωραρίου των εκπαιδευτικών και η αναλογία μαθητή - εκπαιδευτικού

στην τάξη. Επίσης φέρνει ένα καινούργιο συνδικαλιστικό νόμο, ώστε οι απεργίες να χρειάζονται 50%.

Αυτά, συνάδελφοι, έπρεπε να μας απασχολούν όλο αυτό το διάστημα και να τα αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί ενωμένοι. Αλλά για ποια ενότητα μπορούμε να μιλήσουμε; Έχετε μετρήσει καθόλου πόσοι Σύλλογοι αναπληρωτών και μονίμων υπάρχουν; Σας πληροφορώ πάνω από 60. Σύλλογοι που πολλές φορές οι διεκδικήσεις τους και τα αιτήματά τους είναι αντικρουόμενα. Ποιοι έχουν ευθύνη γι' αυτό; Πιστεύω πως την κύρια ευθύνη την έχουν οι κεντρικές παρατάξεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας οι οποίες δημιουργούν αυτούς τους Συλλόγους, αποκρύπτοντας την παραταξιακή και κομματική τους ταυτότητα για εκμετάλλευση και υφαρπαγή ψήφων.

Θα μπορούσε η ΔΟΕ να είχε υιοθετήσει ένα ξεκάθαρο πλαίσιο στον τρόπο πρόσληψης μονίμων εκπαιδευτικών και όλοι οι μόνιμοι και αναπληρωτές να ταυτιστούμε πάνω σε αυτό και να διεκδικήσουμε. Είναι δυνατόν, συνάδελφοι, να μην υπάρχει αναπληρωτής στο Δ.Σ. της ΔΟΕ; Οι συνάδελφοι αναπληρωτές αποτελούν το 25% του κλάδου. Αν κάποιος βέβαια επικαλεστεί καταστατικές διαδικασίες, το μόνο που μπορούμε να του πούμε είναι ότι το θέμα δεν είναι καταστατικό αλλά ηθικό και θα έπρεπε να προβλέψει η κάθε παράταξη και οι παρατάξεις στη ΔΟΕ να υπάρχουν και αναπληρωτές στο Δ.Σ. Την έχετε αυτή τη δυνατότητα. Κοιτάξτε να την υλοποιήσετε.

Τώρα να πάμε λίγο στο θέμα της επιλογής διευθυντών που μας απασχόλησε και συνεχίζει να μας απασχολεί. Η ΔΟΕ άραγε έχει επικυρωμένη θέση για την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης; Για διευθυντές εκπαίδευσης, διευθυντές σχολείων, περιφερειακούς διευθυντές; Δεν νομίζω να υπάρχει τέτοια θέση. Και συνήθως τρέχουμε πάντα πίσω απ' τις εξελίξεις.

Εγώ θέλω να ρωτήσω: ποιος ο ουσιαστικός ρόλος του ΙΠΕΜ - ΔΟΕ, ώστε αυτές οι προτάσεις να έχουν και την επισημονική αλλά και την παιδαγωγική κάλυψη; Φυσικά όμως για σας ο ρόλος του ΙΠΕΜ - ΔΟΕ είναι άλλος. Αλλά για να τον δούμε λίγο. Τι είναι το ΙΠΕΜ - ΔΟΕ και ποιος ο ρόλος του; Είναι μια Εταιρεία Ινστιτούτου που ιδρύθηκε το 1997 και Ξαναλέω Εταιρεία Ινστιτούτου, που ιδρύθηκε τον Οκτώβριο του 1997, μετρά 19 χρόνια λειτουργίας και η παρέμβασή του και η συνεισφορά του στον εκπαιδευτικό είναι μηδαμινή και αμφιλεγόμενη. Διοικείται από 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο με διετή θητεία και φυσικά απαλλαγή από τα εκπαιδευτικά καθήκοντα.

Θα περίμενε κάποιος αν μη τι άλλο να έχει τη μεγαλύτερη ενασχόληση με τα προβλήματα των εκπαιδευτικών της τάξης, αλλά και της εκπαίδευσης, δικαιολογώντας βέβαια και τις αποσπάσεις τους εκεί. Το πρόβλημα βέβαια της μη λειτουργίας δεν είναι θέμα προσώπων αλλά νοοτροπίας και συνδιαλλαγής από την πλευρά της ίδιας της ΔΟΕ αφού οι επιλογές γίνονται με παραταξιακά και μόνο κριτήρια.

Φυσικά κατάληξη προκαλεί πάνω σε αυτό το θέμα και η τοποθέτηση στη νέα... Ακούστε με λίγο συνάδελφοι,

ακούστε με, δεν θα χάσετε. Είναι η τοποθέτηση στη θέση του νέου Προέδρου του ΙΠΕΜ - ΔΟΕ ο οποίος διετέλεσε διευθυντής του Υπουργείου επί Σαμαρά - Βενιζέλου και επί υπουργίας Αρβανιτόπουλου, και στη συνέχεια παύτηκε από τον Μπαλτά.

Λοιπόν, δεν είναι όμως μόνο η επιλογή και η τοποθέτηση του Προέδρου που προκαλεί. Παράλογο και οξύμωρο είναι γενικώς ότι όλες οι αποσπάσεις στο ΙΠΕΜ - ΔΟΕ δεν προβλέπονται από κανένα νομικό πλαίσιο και φτάνουμε κάθε καλοκαίρι να παρακαλάει ολόκληρη η Ομοσπονδία τον Υπουργό να κάνει τις αποσπάσεις. Απογοητευτική και απαράδεκτη, τελειώνω Πρόεδρε, είναι η πρακτική των παρατάξεων που μετέχουν στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, να χρησιμοποιούν διαχρονικά τη συγκρότηση του Δ.Σ. του ΙΠΕΜ ως εργα-

λείο παροχής εκπαιδευτικών απαλλαγών και παροχών σε ημετέρους, χωρίς αξιολόγηση των ικανοτήτων τους, των εκπαιδευτικών προσόντων, της δυνατότητας της διάθεσης σε προσφορά.

Είναι γνωστό ότι αποσπώνται όποιοι δεν έχουν υποχρέωση να παρουσιάζονται στα σχολεία. Αρκετοί συνάδελφοι έχουν μείνει στο Δ.Σ. της ΔΟΕ για μεγάλο διάστημα. Δυστυχώς οι αποσπάσεις αυτές γίνονται με αποφάσεις παρατάξεων για να εξαργυρώσουν τη συνδικαλιστική προσφορά κάποιων στελεχών και να προστατέψουν κάποια κομματικά ή παραταξιακά στελέχη απ' την αυτονόμη επιστροφή στην τάξη και τα διδακτικά καθήκοντα μέσα από τη θτεία σε διάφορες θέσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΚΑΡΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
3. ΣΕΧΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΚΑΡΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
3. ΣΕΧΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

A. Γκαργκάνης

Σύλλογος Καρδίτσας

Εκλεγμένοι με το ανεξάρτητο ψηφοδέλτιο της Ενωτικής Δράσης. Ερχόμαστε στις εργασίες της Συνέλευσης, της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας σε μια περίοδο που πραγματικά η επίθεση έτσι όπως υλοποιείται σήμερα από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, με τη στήριξη των υπόλοιπων μνημονιακών κομμάτων που εκφράζονται στη Βουλή, σε πλήρη εξέλιξη, ξεδιπλώνεται σε πλάτος και σε βάθος, αλλάζει το σχολείο, αλλάζει την κοινωνία, τα εργασιακά μας δικαιώματα, μας μεταφέρει πραγματικά σε ένα μεσαιωνικό περιβάλλον.

Στην 86^η ΓΣ συγκρούονται δυο λογικές. Από τη μια ο παλιός και νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός με τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ για τις οποίες η αντιπαράθεση με τον επερχόμενο μεσαίωνα δεν αποτελεί καθήκον αφού, κι αυτό το είδαμε χθες κατά τη διάρκεια της προσπάθειας να εκλεγεί Προεδρείο, θέλουν το συνδικαλιστικό κίνημα ως μια απλή εκλογική καταγραφή μιας πολιτικοσυνδικαλιστικής επιρροής η οποία κεφαλαιοποιείται εδώ στο συνέδριο για να χρησιμοποιηθεί στην κεντρική πολιτική σκηνή. Θέλουν με τους πολιτικούς τους φορείς να προσφέρουν εναλλακτικές λύσεις για τη διαχείριση των μνημονίων. Από την άλλη μεριά η άλλη λογική που θέλει ένα συνδικαλιστικό κίνημα γειωμένο στα προβλήματα των εκπαιδευτικών, στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και της κοινωνίας, με συνέπεια, μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, βήμα το βήμα, κόντρα στο ρεύμα, να ανοίγει δρόμους, με τους αγώνες του, στα αδιέξοδα που ορθώνουν οι μνημονιακές πολιτικές, έτσι όπως επιβάλλονται απ' το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μια πρώτη παρατήρηση για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα. Δεν ακούσαμε τίποτε, μα πραγματικά τίποτε, πέρα από γενικόττες για τα μνημόνια, για τον κακό καπιταλισμό, για τις κακές κυβερνητικές πολιτικές. Δεν έχει αναδειχθεί, ή το θεωρούν κάποιο φυσικό, ότι ακόμη και αυτό το αστικό κοινοβούλιο αποτελεί διακοσμητικό στοιχείο και έχει χάσει την κυριαρχία μέσω αυτού η άρχουσα τάξη και ότι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έχει υποταχθεί σε μια λογική μάταις αναδιπραγμάτευσης των όρων του μνημονίου, ποντάροντας στον έναν ή στον άλλον ιμπεριαλιστή, οι οποίοι στην περιοχή μας βάζουν φωτιά, διαλύουν χώρες. Και φτάσαμε να κάνει επίσκεψη ο Ομπάμα και να φαντάζει αντι-Σόιμπλε λες κι ο ιμπεριαλισμός είναι ιστορικό φαινόμενο και σήμερα δεν υπάρχει. λες και δεν είναι αυτός ο οποίος καθορίζει σε μεγάλο βαθμό τα πολιτικά πράγματα σε αυτή τη χώρα και μέσω αυτών τα εργασιακά μας δικαιώματα. Ουσιαστικά η κατάργηση των μνημονίων αποτελεί το πρώτο βήμα όχι για να κερδίσει η τοπική ελίτ μεγαλύτερο ζωτικό χώρο και ρόλο αλλά προϋπόθεση για το σπάσιμο της αντιδραστικής συμμαχίας που επέβαλλε στους εργαζόμενους την κατάσταση πολιτικής και οικονομικής κατοχής. Αυτή η πάλη ενώνει τους λαϊκούς αγώνες που έπρεπε να αναπτυχθούν και που οι κυρίαρχες συνδικαλιστικά δυνάμεις δεν θέλησαν να υπάρξουν. Αντ' αυτών αποσπασματικές ευκαιριακές και μερικές φορές στα όρια του συντησιακού (ανάλογα με τις ομάδες πίεσης) κινητοποιήσεις, σαν να θέλαμε να διεκπεραιώσουμε μια παράσταση, μια τελετή για λίγα δευτερόλεπτα στις ειδήσεις. Συνδικαλιστικοί ελιγμοί για να καταπιούμε πως το σύνολο των μνημονιακών μέτρων και ειδικότερα της εκπαιδευτικής πολιτικής εδραιώθηκε και εμείς δεν μπορούσαμε να απαντήσουμε. Και δεν μπορούσαμε, συνάδελφοι, να απαντήσουμε γιατί η Ομοσπονδία κυριαρχείται από μία λογική η οποία στο τέλος-τέλος της γραφής λέει ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέρα απ' το δρόμο των μνημονίων, πέρα απ' το δρόμο της συντησιακής δοσοληψίας,

της υποταγής τελικά στην ατομική λύση. Κοινός παρονομαστής όλων των παλιών και νέων κυβερνητικών παρατάξεων είναι η υποκρισία. Όπως η κυβερνητική παράταξη της ΕΡΑ που τη μια στιγμή να έρχεστε και να καλείτε όπως και χθες στο Ψήφισμα σε αγώνες για να επαναπροσληφθούν ή να μην απολυθούν οι συμβασιούχοι των ΟΤΑ και την άλλη στιγμή στηρίζετε ουσιαστικά μέσω του πολιτικού σας φορέα, την πολιτική η οποία τους απολύει. Τα ίδια έκανε το σύνολο των παρατάξεων που ήταν συνδαιτυμόνες αυτών που κυβέρνησαν, που ψήφισαν μνημόνια και που τα υλοποιούσε και μιλάω για τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ. Είναι υποκρισία, συνάδελφοι, να λέτε ότι εσείς παλεύετε και αγωνίζεστε για τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών την ώρα που βρίσκεστε κάτω από την ίδια ομπρέλα με τον Αρβανιτόπουλο της λεγόμενης «αξιολόγησης» και των μετατάξεων, κι έχετε αρχηγός τον Μητσotάκη των διαθέσιμότητας, των απολύσεων. Απ' την ίδια μήτρα του πάλαι ποτέ κραταιού ΠΑΣΟΚ Διαμαντοπούλου και λοιποί επέβαλλαν μέσα απ' τα μνημόνια όλο αυτό τον εργασιακό μεσαίωνα, την ομηρία των αναπληρωτών, των συμβασιούχων που έχουμε και στην εκπαίδευση και είναι θράσος σήμερα να αντιπολιτεύεστε αυτό που ουσιαστικά πολιτικά προωθείτε.

Αναφερόμαστε στην πολιτική και συνδικαλιστική υποκρισία γιατί αυτή η υποκρισία, συνάδελφοι, είναι το έδαφος όπου εκκολάπεται η απαξίωση της πολιτικής και του συνδικαλισμού, είναι ακριβώς εκείνο το πεδίο στο οποίο αναπτύσσεται η ιδιότητα, ο κοινωνικός εκφασισμός, το αλληλοφάγωμα, ο συντησιασμός, αυτό που θα αντιμετωπίσουμε αύριο και όχι μόνο με το αποκρουστικό πρόσωπο της Χρυσής Αυγής. Και αυτή την απάντηση αν και δεν την έδωσε η ομοσπονδία και το απερχόμενο ΔΣ θα τη δώσουν οι μαχόμενοι εκπαιδευτικοί πέρα και έξω από τους συσχετισμούς και τα δρώμενα αυτού του Συνεδρίου.

Καρασαρλίδου

Σύλλογος Ζ' Θεσσαλονίκης «Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ»

Από την Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και αυτή η Γενική Συνέλευση πραγματοποιείται μετά από δύο χρόνια, όπου έχουμε ήδη ένα τρίτο μνημόνιο και ένα τέταρτο μνημόνιο. Έχουμε μία πρώτη αξιολόγηση που μας φόρτωσε το ασφαλιστικό, φορολογικό και διάφορα άλλα μέτρα. Έχουμε μία δεύτερη αξιολόγηση η οποία μας φόρτωσε τα εργασιακά, περιορισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, μείωση του αφορολόγητου και δραματική μείωση των συντάξεων στα επόμενα δύο χρόνια.

Θα έλεγε κανείς ότι αυτά είναι μέτρα τα οποία συσσωρεύονται το ένα δίπλα στο άλλο; Όχι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Νομίζουμε ότι δεν είναι μέτρα που συσσωρεύονται το ένα δίπλα στο άλλο. Εδώ υπάρχει μία ποιοτική αλλαγή. Η ποιοτική αλλαγή είναι ότι εδώ προχωράνε κυβέρνηση και τρόικα στην εγκαθίδρυση ενός νέου συστήματος εκμετάλλευσης των εργαζομένων, όπου ο εργαζόμενος δεν θα έχει κανένα δικαίωμα και ο εργοδότης θα είναι δεσπότης.

Σε αυτή, λοιπόν, τη συγκυρία, με αυτά τα μέτρα απέναντί μας πρέπει να δούμε το παρόν και το μέλλον μας σαν εργαζόμενοι. Και το μέλλον που μας επιβάλλουν κυβέρνηση και τρόικα είναι διαρκή μνημόνια και αιμοσταγή πλεονάσματα μέχρι το 2060! Σύμφωνα με τα λεγόμενά τους δεν έχει συμβεί αυτό σε άλλη χώρα μετά τον δεύτερο πόλεμο, δηλαδή η επιβολή των αιμοσταγών πλεονασμάτων μέχρι το 2060.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να δούμε και τις αλλαγές στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση. Και εδώ δεν μπορεί η Ομοσπον-

δία με το κείμενο του απολογισμού να κάνει ότι δεν ξέρει. Ότι δεν ξέρει τις προτάσεις του ΣΕΒ, ότι δεν ξέρει τις προτάσεις του ΟΟΣΑ, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του εθνικού διαλόγου και της ΑΔΙΠΠΔΕ που όλες, μονότονα επαναλαμβάνουν: οικονομική αυτονομία της σχολικής μονάδας, αποκέντρωση, αξιολόγηση. Αυτονομία ως προς τα οικονομικά της σχολικής μονάδας (βλέπε: εκπαιδευτικό κουπόνι). Αυτονομία ως προς τη διοίκηση (βλέπε: διευθυντής μάνατζερ). Αυτονομία ως προς το πρόγραμμά της και μάλιστα η ΑΔΙΠΠΔΕ προτείνει το 25% του αναλυτικού προγράμματος να διαμορφώνεται στη σχολική μονάδα, που σημαίνει διαφοροποιημένα προγράμματα ανά σχολική μονάδα, σημαίνει κατηγοριοποίηση σχολείων σε ανταγωνισμό μεταξύ τους.

Ούτε λίγο - ούτε πολύ, λοιπόν, κάθε σχολική μονάδα θα γίνει μία μικρή επιχείρηση. Μας οδηγούν, δηλαδή, προς την πλήρη ιδιωτικοποίηση, όπου θα προσπαθούμε να μαζεύουμε κουπόνια- χρηματοδότηση- σπόνσορες, να κάνουμε προγράμματα για να προσελκύσουμε μαθητές- πελάτες. Τελειώνουμε, λοιπόν, και με το δημόσιο και με το δωρεάν και με τον ενιαίο χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Τι θα σημαίνουν αυτά για τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, όταν ο κάθε γονιός θα είναι αναγκασμένος να «επιλέγει», δηλαδή να αγοράζει τη μόρφωση των παιδιών του; Σε ότι αφορά το περιεχόμενο της εκπαίδευσης θα οδηγηθούμε σε πακέτα εκπαίδευσης (δηλαδή σε προγράμματα που μετατρέπουν τη γνώση σε πληροφορίες και δεξιότητες) που ό,τι μπορεί ο καθένας και αν μπορεί θα αγοράζει, δηλαδή σε μία νέα αμάθεια. Ήδη οι αλλαγές στα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία οδηγούν σε αυτήν την κατεύθυνση. Τι θα σημαίνει για τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών; Ότι δεν θα υπάρχει κανένα εργασιακό δικαίωμα από αυτά που γνωρίζουμε. Όχι μόνιμη και σταθερή δουλειά, όχι προσλήψεις μονίμων, αλλά μετακινήσεις, κινητικότητα και διαθεσιμότητες- απολύσεις.

Δεν μπορεί, λοιπόν, στη Γενική Συνέλευση να μην υπάρχει αυτή η εκτίμηση για την κατάσταση που ζούμε. Αυτός είναι ο κεντρικός άξονας της επίθεσης και με βάση αυτόν πρέπει να εξηγούνται και όλα τα επί μέρους μέτρα που έρχονται.

Συναδέλφισσες- συνάδελφοι, ο αγώνας για την αντιμετώπιση της βαρβαρότητας που βιώνουμε αλλά και για μια νικηφόρα απεπιθέση απαιτεί από όλους μας να καταπιαστούμε επίμονα και αποφασιστικά με την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος στην εκπαίδευση και την επίλυση των προβλημάτων του. Η απεπιθέση των Εκπαιδευτικών καλεί να προωθήσουμε ένα σχέδιο ανασυγκρότησης της ΔΟΕ και των Διδακταλικών Συλλόγων, ενάντια στα μνημόνια και την πλήρη ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης. Με στόχο την ενεργοποίηση όλο και περισσότερων συναδέλφων, τη στήριξη των Γενικών Συνελεύσεων, τη δημιουργία επιτροπών αγώνα για την αποτελεσματική προετοιμασία, οργάνωση και περιφρούρηση των απεργιών. Μόνο έτσι μπορούμε να προετοιμάσουμε μαζικές και ριζοσπαστικές κινητοποιήσεις, που θα κλιμακώνονται και θα συντονίζονται με όσους εργαζόμενους κινητοποιούνται ενάντια στο 3^ο Μνημόνιο, και να οικοδομήσουμε ένα Πανεκπαιδευτικό Μέτωπο με γονείς- μαθητές -φοιτητές -εργαζόμενους για τη σωτηρία της δημόσιας εκπαίδευσης. Ευχαριστώ.

Φώτη Ποντικάκη

Αντιπρόσωπος Συλλόγου Χανίων

Προσφυγικό - εκπαίδευση μεταναστών: Η κυβέρνηση αγνόησε την εμπειρία που έχουμε από προηγούμενα κύματα προ-

σφύγων και μεταναστών, π.χ. τη δεκαετία του '90 από ανατολικοευρωπαϊκές και βαλκανικές χώρες, με τη λειτουργία τότε τάξεων υποδοχής παλιννοστούτων και μεταναστών σε πολλά σχολεία και την αποφυγή δημιουργίας σχολείων - γκέτο μόνο για μετανάστες και πρόσφυγες. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία σε σχολεία πήγαν αυτή τη σχολική χρονιά λίγοι παραπάνω από 2.000 πρόσφυγες μαθητές κι αυτοί συνήθως σε απογευματινά τμήματα, ενώ στη χώρα μας με βάση τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας έχουν εγκλωβιστεί 55.000 πρόσφυγες, από τους οποίους εκτιμάται ότι περί τους 20.000 είναι παιδιά. Η συντριπτική πλειοψηφία δηλαδή των προσφυγόπουλων παραμένει εκτός σχολείου σε στρατόπεδα ή στους δρόμους και ελάχιστα από αυτά παρακολουθούν μαθήματα μέσα στα στρατόπεδα από εθελοντικές οργανώσεις. Χρέος της ελληνικής Πολιτείας είναι όλα τα προσφυγόπουλα και παιδιά μεταναστών, από την πρώτη ημέρα που βρίσκονται στην Ελλάδα, να εγγράφονται και να παρακολουθούν μαθήματα στα σχολεία της γειτονιάς τους κι όχι σε σχολεία - γκέτο, στο πρωινό πρόγραμμα μαζί με τα άλλα παιδιά. Θα πρέπει επίσης να υποστηρίζονται με τάξεις υποδοχής, όπου θα φοιτούν μέσα στο σχολείο κάποιες ώρες της ημέρας, ενώ τις υπόλοιπες θα πρέπει να συμμετέχουν στο μάθημα με τα υπόλοιπα παιδιά της ηλικίας τους. Πέρα από την εκμάθηση της Ελληνικής Γλώσσας, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για τη διδασκαλία της γλώσσας της χώρας καταγωγής τους, έτσι ώστε να διατηρηθεί ο πολιτισμικός πλούτος που κουβαλάνε. Παράλληλα, σε όλα τα σχολεία κι όχι μόνο όπου φοιτούν παιδιά προσφύγων και μεταναστών, θα πρέπει να εισαχθεί ο θεσμός του σχολικού ψυχολόγου και του σχολικού κοινωνικού λειτουργού, για να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των προσφυγόπουλων και των άλλων παιδιών.

Περιβαλλοντική Εκπαίδευση: Η κυβέρνηση συνέχισε την πολιτική υποβάθμισης της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και των καινοτόμων δράσεων στο σχολείο, πολιτική που ξεκίνησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις των μνημονίων, μειώνοντας τα κονδύλια για την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, περιορίζοντας το προσωπικό των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Εκτός από τη νέα μείωση στις δαπάνες λειτουργίας των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, η νέα κυβέρνηση άφησε απλήρωτες τις δαπάνες των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης όλης της χώρας για πάρα πολλούς μήνες, και στον πρόσφατο νόμο που ψήφισε για τις επιλογές διευθυντών σχολικών μονάδων δεν αναγνωρίζει την υπηρεσία των εκπαιδευτικών των Παιδαγωγικών Ομάδων των ΚΠΕ ούτε ως διδακτική ούτε ως διοικητική! Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται πολλά προβλήματα στη λειτουργία των ΚΠΕ και το σύνολο των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα 53 ΚΠΕ όλης της χώρας να υπογράφουν κοινό κείμενο διαμαρτυρίας καλώντας την κυβέρνηση να αναγνωρίσει άμεσα τη διδακτική τους υπηρεσία και τη διοικητική εμπειρία του Αναπληρωτή Υπεύθυνου του ΚΠΕ. Για το θέμα αυτό και για το θέμα συνολικά της υποβάθμισης της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης καταθέτουμε μαζί με άλλους αντιπροσώπους ομόφωνο ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης των Χανίων, καλώντας τη ΔΟΕ να παρέμβει τόσο για το θέμα της αναγνώρισης της διδακτικής υπηρεσίας στα ΚΠΕ όσο και για την αναβάθμιση της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης συνολικά με δημόσια κονδύλια, χρηματοδότηση των δράσεων των σχολείων, κάλυψη των εξόδων των διδακτικών επισκέψεων ώστε να μην επιβαρύνονται οι γονείς, δημιουργία νέων ΚΠΕ, διάθεση του απαραίτητου χρόνου στο ωρολόγιο εβδομαδιαίο πρόγραμμα (π.χ ευέλικτης ζώνης που μειώθηκε).

Βασίλης Παληγιάννης

Αιρετός ΚΥΣΠΕ

Φίλε Πρόεδρε της Γ.Σ. του κλάδου μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι αντιπρόσωποι των διδασκαλικών συλλόγων όλης της χώρας.

Εύχομαι ειλικρινά η 86^η Γ.Σ. μέσα από τις διαδικασίες ενός γόνιμου διαλόγου, να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις

εργασίες της, έτσι ώστε τα αποτελέσματα να ανταποκρίνονται στην αγωνία, στις προσδοκίες και στα οράματα των ογδόντα χιλιάδων εκπαιδευτικών που υπηρετούν τη δημόσια πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Πιστεύω πως όλοι μας έχουμε συνειδητοποιήσει πως η Γ.Σ. πραγματοποιείται σε μια χρονική περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη για την χώρα μας, για την ελληνική κοινωνία, για την οικονομία, για την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς.

Όλοι μας ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις μέσα σ' ένα θολό, ρευστό κι αβέβαιο πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό περιβάλλον.

Τα πάντα γύρω μας καταρρέουν, αφού η αριστερή Κυβέρνηση Τσίπρα πέρα από τις μεγαλοστομίες, τις υποσχεσιολογίες, τις αερολογίες, τις ψευδολογίες και τις θριαμβολογίες εφαρμόζει με εντατικότητας ρυθμούς μνημονιακές πολιτικές που δυστυχώς οδηγούν στην κατάρρευση της οικονομίας, στη φτωχοποίηση της κοινωνίας, στη διάλυση του Δ.Τ., στην υποβάθμιση της εκπαίδευσης, στην αύξηση της ανεργίας, στην κατάργηση ιστορικών κατακτήσεων, στην ταπείνωση και στην γενικευμένη ανησυχία όλων μας για το αύριο.

Δυστυχώς η Αριστερά που θα διέγραφε το χρέος και θα καταργούσε τα μνημόνια μ' ένα άρθρο, μ' ένα νόμο, ψήφισε κι εφαρμόζει 2 μνημόνια, που ισοπεδώνουν ότι είχε απομείνει όρθιο από τα προηγούμενα. Τα μέτρα που προβλέπουν τ' αριστερά μνημόνια έφεραν δυστυχία, κοινωνικό χάος, μ' αποτέλεσμα να βιώνουμε σήμερα την πιο βάρβαρη, την πιο ανελέητη επίθεση σε βάρος των δικαιωμάτων μας και της ζωής μας. Κι ενώ τα πάντα γύρω μας καταρρέουν η "πρώτη φορά" αριστερά προσπαθεί να μας πείσει πως η αριστερή δυστυχία έχει άρωμα αξιοπρέπειας σε συνδυασμό με αυταπάτες. Η ομολογουμένως καθολική αποτυχία της Κυβέρνησης σ' όλους τους τομείς της διακυβέρνησης αποτέλεσε για πολλούς μια αποκάλυψη, για άλλους μια απομυθοποίηση της αριστεράς.

Το σίγουρο είναι πως πίσω από τα βαρύγδουπα συνθήματα και τα φιλόδοξα οράματα υπήρχαν μόνο παρωχημένες ιδεοληψίες και κραυγαλέες ανεπάρκειες.

Τα πάντα θυσιάστηκαν στην εφαρμογή μιας άκρατης ιδεοληψίας κι δυστυχώς μάλλον δεν έχουμε συνειδητοποιήσει τις αλλαγές που επήλθαν και εξακολουθούν να επέρχονται. Αλλαγές που άλλοτε θα προκαλούσαν σεισμικές αντιδράσεις.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Ως εκπαιδευτικοί παρακολουθούμε με ανησυχία όλες τις εξελίξεις στην πατρίδα μας.

Και ιδιαίτερα μ' ανησυχία παρακολουθούμε τις εξελίξεις στον χώρο της παιδείας όπου συνεχίζει να επικρατεί το απόλυτο αλαλούμ. Η Κυβέρνηση αδυνατώντας να δώσει λύσεις στα πολλαπλά και σοβαρά προβλήματα της εκπαίδευσης, κατέφυγε και καταφεύγει σε πρόχειρες, απανωτές, αποσπασματικές κι ατεκμηρίωτες εξαγγελίες και ρυθμίσεις που υποβαθμίζουν κι απορρυθμίζουν ακόμη περισσότερο το δημόσιο σχολείο.

Ρυθμίσεις και εξαγγελίες που πιστοποιούν την έλλειψη σχεδιασμού, προγραμματισμού και την απύθμενη ανευθυνότητα της Κυβέρνησης. Αναμφισβήτητο δε όταν η προχειρότητα, το ψέμα, ο άκρατος λαϊκισμός, η ανευθυνότητα και οι μικροκομματικές λογικές συναντιούνται με τις ιδεοληψίες και τη δίψα για εξουσία προκύπτουν εκτρώματα.

Δεν ξέρω πως αλλιώς θα μπορούσα να χαρακτηρίσω τις ρυθμίσεις για την Ειδική Αγωγή, για το Ολοήμερο Νηπιαγωγείο, για το Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο, για τις επιλογές στελεχών εκπαίδευσης.

Ως εκπαιδευτικοί διαπιστώνουμε καθημερινά τις επιπτώσεις της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής.

Επιτρέψτε μου κι εν συντομία να αναφερθώ στα θέματα αρμοδιότητάς μου ως Αιρετού ΚΥΣΠΕ.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

Η μετάθεση αποτελεί μια σημαντική μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε εκπαιδευτικού.

Φέτος οι μεταθέσεις ανακοινώθηκαν την Πέμπτη 27-4-2017 κι από τις 4.844 αιτήσεις γενικής αγωγής ικανοποιήθηκαν 528 ποσοστό 10,9%.

Το 10,9% των φετινών μεταθέσεων είναι το δεύτερο χαμηλότερο ποσοστό ικανοποίησης αιτήσεων των τελευταίων 50 ετών μετά το περσινό 8,78%.

Ως αιρετός ΚΥΣΠΕ εξέφρασα την πλήρη αντίθεση μου στον αυθαίρετο τρόπο υπολογισμού των οργανικών κενών. Είναι αδιανόητο άλλα κενά να προτείνουν οι Δ/ντές Εκπαίδευσης, άλλα οι Περιφερειακοί κι άλλα η πολιτική ηγεσία, η οποία έκανε έγγραφη παρέμβαση, ενέργεια χωρίς προηγούμενο. Νέα ήθη από την κυβερνώσα αριστερά.

Είναι απαράδεκτο ενώ υπήρχαν σύμφωνα με τους Δ/ντές Εκπαίδευσης 3.048 οργανικά κενά δασκάλων, το σύστημα να τρέξει με 1.657 που ήταν η εκτίμηση των Περιφερειακών Διευθυντών. 1391 κενά δασκάλων θυσιάστηκαν στο βωμό του σχολείου «Φίλη – ΣΥΡΙΖΑ».

Αποτέλεσμα το 89,10% των αιτούντων μετάθεση να μείνει ανικανοποίητο. Μάλιστα σε πολλές περιοχές έχουμε μηδενικές μεταθέσεις. 4.316 εκπαιδευτικοί γενικής αγωγής Π.Ε. θα βρεθούν για άλλη μια χρονιά μακριά από τις οικογένειές τους, μακριά από τον τόπο συμφερόντων τους.

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά διαμορφώνεται ένα εφιαλτικό τοπίο για χιλιάδες εκπαιδευτικούς οι οποίοι εναποθέτουν τις ελπίδες τους στις αποσπάσεις που πρέπει και αυτές να γίνουν εγκαίρως.

Ελπίζω δε πως θα είναι η τελευταία χρονιά που οι μεταθέσεις έγιναν με αυτό το νομοθετικό πλαίσιο που αναμφισβήτητα

χρήζει αλλαγών για να οδηγηθούμε σε ένα πιο απλό, δίκαιο και αποδεκτό σύστημα μεταθέσεων.

ΑΝΑΜΟΡΙΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ

Η αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων αποτελεί πάγιο αίτημα του κλάδου.

Η διαδικασία για τη δημιουργία ενός αντικειμενικού, διαχρονικού, δίκαιου κι ενιαίου συστήματος μοριοδότησης των Σ.Μ. απαιτεί οργανωμένη συζήτηση, με ξεκάθαρα κριτήρια. Η διαδικασία βάλτωσε με ευθύνη του Υπουργείου, αλλά και δική μας. Η διαδικασία θα πρέπει να προχωρήσει, σε συνδυασμό με την αναμοριοδότηση όλων των κριτηρίων μετάθεσης.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

Κάθε χρόνο χιλιάδες εκπαιδευτικοί υποβάλλουν αιτήσεις απόσπασης από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ ώστε να βρεθούν κοντά στις οικογένειές τους. Τονίζω πως οι αποσπάσεις δεν εξυπηρετούν μόνο τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς αλλά και την απρόσκοπτη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος. Η εξάντληση κάθε δυνατότητας ικανοποίησης απόσπασής τους είναι υποχρέωση της πολιτείας καθώς οι εκπαιδευτικοί δεν είναι αριθμοί αλλά άνθρωποι με οικογενειακές υποχρεώσεις και προβλήματα. Γι' αυτό κι οι αποσπάσεις πρέπει να πραγματοποιούνται εγκαίρως, ώστε να δίνεται η δυνατότητα του προγραμματισμού της προσωπικής και οικογενειακής ζωής του κάθε εκπαιδευτικού αλλά και του καλύτερου προγραμματισμού λειτουργίας των σχολείων.

Για το 2016-2017 η α' φάση ολοκληρώθηκε στις 3-8-2016 κι οι αποσπάσεις πραγματοποιήθηκαν με βάση τα κωσσοιυρεμένα κενά που προσδιόρισαν οι Π.Δ.

Η β' φάση των αποσπάσεων έγινε στις 31-8-2016 και σ' αυτήν τη φάση το σύστημα έτρεξε, αφού το "μακρύ χέρι" της πολιτικής ηγεσίας αφαίρεσε αυθαίρετα κι ανατιολόγητα και κρυφά τα κενά από την Α' Θεσσαλονίκης κι από την Α', Β', Γ', Δ' Αθήνας.

Αυτό είναι το νέο ήθος της Πρώτης Φοράς Αριστεράς. Ενέργειες που δεν τιμούν κανέναν και πλήττουν το κύρος και την αξιοπιστία του Συμβουλίου και της πολιτικής ηγεσίας. Πρακτικές που καταδεικνύουν γι' άλλη μι α φορά την έλλειψη σοβαρότητας κι υπευθυνότητας στην αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών θεμάτων.

Φέτος υποβλήθηκαν 4.000 αιτήσεις απόσπασης από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ κι ελπίζουμε πως η διαδικασία της πρώτης φάσης θα ολοκληρωθεί στο α' δεκάημερο Ιουλίου και θα δοθούν αποσπάσεις με βάση τα πραγματικά κενά ώστε να ικανοποιηθούν όσο το δυνατόν περισσότερες αιτήσεις.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

Με βάση τα στοιχεία των υπηρεσιών του υπουργείου μας οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών Π.Ε. που υποβλήθηκαν, κρατηθείτε, είναι μόνο 186.

Το 2017 υποβλήθηκαν οι λιγότερες αιτήσεις όλων των εποχών, όταν ο Μ.Ο. αφαιρουμένων των 2 τελευταίων ετών ήταν 2.000 κατ' έτος.

Οι ελάχιστες παραιτήσεις τα 2 τελευταία χρόνια είναι απόρροια του αντισταλιστικού νόμου Κατρούγκαλου και των συνεχιζόμενων σαρωτικών αλλαγών στις συντάξεις που οδηγούν σε "σφαγή" των κύριων συντάξεων σε κατάργηση των επικουρικών και του ΕΦΑΠΑΞ.

Το έγκλημα που συντελείται σε βάρος του μόχθου των εργαζομένων έχει ως αποτέλεσμα ουδείς να αποφασίζει να συνταξιοδοτηθεί με σοβαρές επιπτώσεις στις μεταθέσεις αλλά και στους διορισμούς των εκπαιδευτικών. Θυμίζω τα ψέματα Τσίπρα – Κατρούγκαλου ότι δε θα μειωθούν οι βασικές συντάξεις... Ζουν με το ψέμα, κυβερνούν με το ψέμα...

Το έγκλημα που συντελείται σε βάρος του μόχθου των εργαζομένων έχει ως αποτέλεσμα ουδείς να αποφασίζει να συνταξιοδοτηθεί με σοβαρές επιπτώσεις στις μεταθέσεις αλλά και στους διορισμούς των εκπαιδευτικών. Θυμίζω τα ψέματα Τσίπρα – Κατρούγκαλου ότι δε θα μειωθούν οι βασικές συντάξεις... Ζουν με το ψέμα, κυβερνούν με το ψέμα...

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Μιας κι αναφέρθηκα στους διορισμούς, θέλω να επισημάνω την ανέξοδη υποσχεσιολογία του κ. Φίλη για 20.000 διορισμούς στην εκπαίδευση, οι οποίοι έγιναν 10.000 από τον κ. Γαβρόγλου, αλλά μεταθέτοντας την υλοποίησή τους για το 2019-2020, σαφώς για την επόμενη Κυβέρνηση.

Κι εδώ η υποσχεσιολογία, οι μεγαλοστομίες, το ψέμα κι ο άκρατος λαϊκισμός χωρίς προηγούμενο.

Όλα τα παραπάνω οδηγούν σε αποδείξεις αναξιοπιστίας και πολιτικής ασυνέπειας. Αυτή η πολιτική δεν μπορεί να συνεχιστεί. Έπαιξαν και συνεχίζουν να παίζουν με την αγωνία, με το μέλλον χιλιάδων αναπληρωτών. Οι 14.500 αναπληρωτές εκπαιδευτικοί της Π.Ε. είναι όμηροι μιας απαράδεκτης κατάστασης, αφού κάθε χρόνο θυσιάζουν την προσωπική τους κι οικογενειακή τους ζωή με την ελπίδα του μόνιμου διορισμού. Η ύπαρξη 7.000 οργανικών κενών κι άλλων τόσων λειτουργικών πιστοποιούν την αδήριτη ανάγκη χιλιάδων μόνιμων διορισμών στην Π.Ε.

Είναι δε προκλητικό κι απαράδεκτο να ακούμε για τη βούληση της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε μονιμοποιήσεις υπαλλήλων δήμων και περιφερειών με μήνες ή και περισσότερο χρόνο προϋπηρεσίας και μακάρι να προχωρήσει, αλλά να μη μιλάει κανείς για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που για 5 – 10 – 15 χρόνια καλύπτουν μόνιμες και διαρκείς ανάγκες της εκπαίδευσης. Η δρομολόγηση των διαδικασιών για μόνιμους διορισμούς θα πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα για την Κυβέρνηση.

Ταυτόχρονα θα πρέπει να αντιμετωπιστούν τα ιδιαίτερα προβλήματα των αναπληρωτών.

Τονίζω την τμηματική πρόσληψή τους που πραγματοποιείται σε δεκάδες φάσεις και δημιουργεί τεράστιες αδικίες στους αναπληρωτές αλλά και προβλήματα στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Το αυτονόητο της στελέχωσης όλων των αναγκών της εκπαίδευσης πριν την έναρξη του σχολικού έτους δεν μπορεί να είναι ζητούμενο. Δεν μπορεί ιδιαίτερα η Ειδική Αγωγή και τα Νηπιαγωγεία να υπολειμθούν μέχρι και τα Χριστούγεννα. Εκτός κι αν κάποιος πιστεύουν πως σχολεία και θεσμοί μπορούν να λειτουργούν χωρίς τους εκπαιδευτικούς για μήνες μετά την έναρξη του διδακτικού έτους. Ιδιαίτερα στην Παράλληλη Στήριξη υπάρχει μεγάλη κι αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Για την ενημέρωσή σας αναφέρω πως φέτος είχαμε 863 λιγότερες προσλήψεις δασκάλων στη Γενική Εκπαίδευση σε σχέση με το 2015-2016 κι έχουμε αύξηση του αριθμού των αναπληρωτών μειωμένου ωραρίου: 810.

Ελπίζω φέτος να τρέξει το σύστημα πρόσληψης με βάση τα πραγματικά κενά πριν την έναρξη του σχολικού έτους.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Στο ίδιο έργο θεατές...

Η επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης απασχολεί την εκπαιδευτική κοινότητα τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες, αφού η εκάστοτε κυβέρνηση επιδίωκε τον απόλυτο έλεγχο της διοικητικής πυραμίδας αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στην εκπαίδευση.

Δυστυχώς η «κυβερνώσα αριστερά» μετά την επιλογή των 13 Περιφερειακών Διευθυντών όπου θριάμβευσε ο κομματισμός, η ημετεροκρατία κι η αναξιοκρατία συνέχισε την προσπάθεια ελέγχου της διοικητικής πυραμίδας της εκπαίδευσης με τις επιλογές Διευθυντών Σχολείων και Διευθυντών Εκπαίδευσης. Θυμίζω πως η επιλογή Διευθυντών Σχολικών Μονάδων πραγματοποιήθηκε, για πρώτη φορά στην ιστορία της εκπαίδευσης, με τη συμμετοχή του Συλλόγου Διδασκόντων και η επιλογή Διευθυντών Εκπαίδευσης με τη συμμετοχή των Διευθυντών Σχολείων.

Είχαμε επισημάνει από την πρώτη στιγμή πως η συγκεκριμένη διαδικασία, που άλλωστε δεν εφαρμόζεται πουθενά στον κόσμο ήταν προβληματική και προϊόν άκρατης ιδεοληψίας. Η απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας για την επιλογή των Διευθυντών Σχολείων υποχρέωσε την πολιτική ηγεσία στην κατάθεση νέου νομοθετικού πλαισίου για τις επιλογές στελεχών. Ενός νομοθετικού πλαισίου που δημιουργεί προβληματισμό κι άπειρα ερωτηματικά.

Συγκεκριμένα:

Γιατί με ευθύνη του, ο υπουργός Παιδείας δεν επεδίωξε τη διεξαγωγή ουσιαστικού διαλόγου για το συγκεκριμένο θέμα με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες όταν γνώριζε εδώ και μήνες την απόφαση του ΣΤΕ και απευθύνθηκε μόνο προσχηματικά σε αυτές; Η απαξίωση του διαλόγου πιστοποιεί την έλλειψη υπευθυνότητας στην αντιμετώπιση των θεμάτων της εκπαίδευσης ή στην ειλημμένη απόφαση για ελεγχόμενες επιλογές;

Γιατί δεν κατατέθηκε ένα σχέδιο νόμου για όλα τα στελέχη εκπαίδευσης; Δεν γνωρίζει η πολιτική ηγεσία πως κι οι αποφάσεις των Διευθυντών Εκπαίδευσης είναι κι αυτές εν δυνάμει προσβλητέες και οι Σχολικοί Σύμβουλοι έχουν πάρει κατ' επανάληψη παράταση στη θητεία τους; Ποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί η αποσπασματική επιλογή;

Γιατί η πολιτική ηγεσία επιμένει στην έκφραση γνώμης και μάλιστα μόνο των μόνιμων εκπαιδευτικών για τους υποψήφιους Διευθυντές Σχολείων; Δε γνωρίζει τι προβλήματα δημιουργήθηκαν στους συλλόγους διδασκόντων πρόσφατα αλλά και στο παρελθόν με την επιλογή των υποδιευθυντών όπου οι συνάδελφοι για να αποφύγουν τις αντιπαλοότητες, τις τριβές ανάμεσα τους αλλά και δικαστικές περιπέτειες αναγκάζονταν να καταθέτουν αλφαριθμητική κατάσταση υποψηφίων; Τελικά είναι απόρροια της ιδεοληπτικής εμμονής της πολιτικής ηγεσίας ή εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες;

Γνωρίζει ο υπουργός Παιδείας πως ο ορισμός της πλειοψηφίας των μελών των υπηρεσιακών συμβουλίων γίνεται από τον Περιφερειακό Διευθυντή χωρίς κανένα αξιοκρατικό κριτήριο πέραν της 15ετούς υπηρεσίας; Είναι δυνατόν να μη γίνεται κατανοητό ότι μ' αυτόν τον τρόπο διευκολύνεται η επιλογή των «δικών μας παιδιών» από τους «δικούς μας αν-

θρώπους»; Αμφισβητεί κανείς ότι πρόκειται για απαράδεκτη μεθόδευση ελέγχου των επιλογών;

Ερωτήματα εκφράζονται και ως προς την μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων.

Αν πραγματικά ο υπουργός Παιδείας έθετε το συμφέρον της δημόσιας εκπαίδευσης πάνω από τη σκληρή παραταξιακή λογική και κομματική σκοπιμότητα τότε έπρεπε άμεσα να επιδιώξει ένα γόνιμο κι ουσιαστικό διάλογο. Ένα διάλογο με στόχο τη διασφάλιση των όρων και προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη εφαρμογή ενός συστήματος επιλογής με αντικειμενικά, αξιοκρατικά κριτήρια και με συμβούλια επιλογής μη ελεγχόμενα. Διαφορετικά και με δεδομένη τη δυσπιστία των εκπαιδευτικών για την εγκυρότητα και την αξιοκρατία της επιλογής στελεχών εκπαίδευσης κι αυτές οι επιλογές σύντομα θα έχουν ημερομηνία λήξης.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Κι αυτήν την περίοδο, από τον Ιούνιο του 2016 έως σήμερα ως αιρετός προσπάθησα με δεκάδες ανακοινώσεις να ενημερώσω τον κλάδο για τα θέματα που συζητιούνταν στα συμβούλια που συμμετέχω και τις αποφάσεις που λαμβάνονταν, καθώς επίσης θεώρησα χρέος μου να πάρω θέση για όλα τα σοβαρά ζητήματα που απασχολούσαν την εκπαίδευση καταγγέλλοντας πολιτικές που υποβάθμιζαν την παιδεία και απαξίωναν τους εκπαιδευτικούς.

Είναι η πρώτη φορά φέτος στα χρόνια που υπηρετώ τον κλάδο ως αιρετός που πολιτική ηγεσία όχι μόνο ενοχλήθηκε και δυσανεστήθηκε αλλά και αντέδρασε με προσωπικές αθέσις επιθέσεις εις βάρος μου προκειμένου να φιμωθεί η αλήθεια, αφού δεν μπορούσε να διαψεύσει το περιεχόμενο της ανακοίνωσής μου.

Αναφέρομαι στην ανακοίνωσή μου στις 9-1-2017 με τίτλο: «Πάνω από 2.000 τα κενά στην Ειδική Αγωγή και την Παράλληλη Στήριξη». Εγώ και η παράταξή μου απαντήσαμε στην καταγγελία του Υπουργείου.

Εύλογα όμως διερωτώμαι: η ΔΟΕ γιατί δεν πήρε θέση; Τέτοια μικροψυχία;

Δε γνωρίζει πως ο θεσμός βάλλεται από την Κυβέρνηση που τον θεωρεί εμπόδιο στην άσκηση αντικειμενικών πολιτικών;

Η ΔΟΕ συνάδελφοί μου οφείλει να υπερασπίζεται και τον θεσμό και τα πρόσωπα που τον υπηρετούν, όταν αυτά βάλλονται άδικα από τις πολιτικές ηγεσίες. Είναι θέμα αρχών όταν διαπιστώνει ότι γίνεται προσπάθεια φίμωσης της αλήθειας.

Ο αιρετός είναι ένας θεσμός που επιβλήθηκε με αγώνες από τον κλάδο και υφάνθηκε με τα οράματά του. Προσωπικά πιστεύω πως ο κλάδος των 80.000 εκπαιδευτικών με ομοφωνία και ομοψυχία στηρίζει το θεσμό του αιρετού. Είναι αυτό που εισπράττω καθημερινά μέσω της επικοινωνίας μου με τους συναδέλφους, τους μάχιμους εκπαιδευτικούς, μ' όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη και ίσως αυτό να ενοχλεί κάποιους.

Εγώ αντλώντας δύναμη από τον κλάδο και κυρίως από τα μέλη της ΔΑΚΕ που με την ψήφο τους υπηρετώ το θεσμό συνεχίζω να αγωνίζομαι με αίσθημα ευθύνης, αποφασιστικότητας και συνέπειας για την ισονομία, ισοπολιτεία, αξιοκρατία και πλήρη διαφάνεια στη λήψη όλων των αποφάσεων.

Πιστεύω δε πως ο λόγος μου, η στάση μου, οι ενέργειές μου, η συμπεριφορά μου πιστοποιούν τη βούλησή μου να είμαι αιρετός όλου του κλάδου.

Κλείνοντας θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας και θα συνεχίσω να παλεύω μαζί σας, ώστε το Σ.Κ. να χαράξει μια νέα πορεία, να αποκτήσει κύρος, αξιοπιστία, ζωντάνια και κυρίως αποτελεσματικότητα.

Γι' αυτό χρειάζεται η ενεργή συμμετοχή όλων των συναδέλφων. Πρέπει να κάνουμε τη σχέση μας με το κίνημα οργανική και όχι ευκαιριακή, όχι χρηστική.

Πρέπει να υπερασπιστούμε όλοι μαζί τις ιδέες μας, τις απόψεις μας, τις αξίες μας, τις αρχές μας.

Πρέπει όλοι μαζί ιδιαίτερα σήμερα να προασπίσουμε την παιδεία ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό, να αγωνιστούμε και να διεκδικήσουμε ένα νέο σχολείο, ένα σύγχρονο σχολείο, ένα σχολείο ανοικτό στον άνθρωπο και στην κοινωνία, ένα σχολείο γνώσεων, δεξιοτήτων, πολιτισμού, άμιλλας, αξιών, συνεργασίας, ένα σχολείο για όλα τα παιδιά μας και ταυτόχρονα να αγωνιστούμε και να διεκδικήσουμε την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργών της εκπαίδευσης, να αγωνιστούμε για την επιστροφή της ελπίδας στις ζωές όλων μας.

Κλείνοντας θέλω να εξάρω τη συνεργασία μου με τον Πρόεδρο και όλα τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Να ευχαριστήσω τα συνδικαλιστικά στελέχη των συλλόγων όλης της χώρας και κυρίως τους 80.000 συναδέλφους μου για την πολύχρονη συνεργασία.

Σας ευχαριστώ πολύ. Πάντα στη διάθεσή σας

Νίκος Φασφαλής

Αιρετός ΚΥΣΓΠΕ

Απολογισμός της λειτουργίας και της δράσης μου ως αιρετός του Κλάδου στο ΚΥΣΓΠΕ

Αγαπητοί συνάδελφοι του Προεδρείου της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, συνάδελφοι και συναδέλφισσες του Προεδρείου του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι των Συλλόγων της

χώρας, ανεβαίνω στο βήμα αυτό του κλάδου με το αίσθημα της ευθύνης του αιρετού του ΚΥΣΓΠΕ. Μια θέση που ανέλαβα με την ψήφο τη δική σας.

Υπηρετήσα, όπως όλοι γνωρίζετε, τον κλάδο στο Διοικητικό Συμβούλιο σχεδόν από όλες τις θέσεις ευθύνης τα προηγούμενα χρόνια. Στη διετία που πέρασε τα πεπραγμένα αυτά όλα θα αποτελέσουν βέβαια θέμα κριτικής σας τις επόμενες μέρες αλλά και αφορμή να ξεπηδήσουν εγερτήριες ιδέες για το αύριο της ελληνικής παιδείας, υπηρετήσα τον κλάδο από τη θέση του Γενικού Γραμματέα μέχρι το Γενάρη του '17, όταν

ανέλαβα την ευθύνη του αιρετού. Τα πεπραγμένα αυτής της διετίας θα εγκριθούν από σας όταν κριθούν στην διαδικασία που ακολουθεί.

Πριν μπω, λοιπόν, στον απολογισμό θέλω να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ απ' τα βάθη της καρδιάς μου για την εμπιστοσύνη που δείξαν οι συνάδελφοι σε μια πράγματι ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για τη χώρα, για τον κλάδο, αλλά και για το συνδικάτο. Οι συνάδελφοί μας στις εκλογές προσήλθαν στις κάλπες τόσο για την ανάδειξη αντιπροσώπων όσο και των αιρετών, με πρωτοφανή συμμετοχή.

Και αν τρέξω πίσω τη μνήμη μου πριν από 10 χρόνια καλούσα τους συναδέλφους κάποιων παρατάξεων, οι οποίοι τότε βάζαν ζητήματα οικονομικά, προνομίων τα ονόμαζαν και άλλα τέτοια παρόμοια, να σταματήσουν να ρίχνουν νερό στον μύλο των μέσων ενημέρωσης που προετοιμάζαν το έδαφος για να φθείρουν το συνδικάτο. Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι εμπόδιο πράγματι σε αυτά όλα που έχουν σχεδιάσει εδώ και χρόνια.

Σας είχα αναφέρει τότε βέβαια και σας είχα αναλύσει στηριζόμενος σε ένα άρθρο του Τσόμσκι ο οποίος έλεγε ότι στην Αμερική την περασμένη δεκαετία για να φθείρουν το συνδικαλιστικό κίνημα σκεφτήκαν και υλοποίησαν το εξής: αντί να ξοδεύουν μεγάλα ποσά για να αντιμετωπίζουν τις απεργίες και τους αγώνες των εργαζομένων, είχαν καλέσει -το λέω για τους νεότερους εδώ μέσα- είχαν καλέσει σκηνοθέτες, είχαν καλέσει σεναριογράφους και τους χρηματοδοτήσαν ώστε να παρουσιάζουν το ρόλο του συνδικαλιστή σε οποιαδήποτε ταινία να είναι φορτισμένος αρνητικά, να τον παρουσιάζουν ως πρόσωπο διεφθαρμένο, έτσι ώστε υποσυνείδητα στην κοινωνία πέρασε η πλήρης απαξίωσή του!

Αυτό το σχέδιο, λοιπόν, υλοποίησε η εργοδοσία, το προχώρησε και έτσι καταφέραν να αποδομήσουν τα συνδικάτα εκεί! Το ίδιο, λοιπόν, προετοίμασαν και κατάφεραν και στη χώρα μας. Άρα λοιπόν, πρέπει πρώτα απ' όλα να στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις μας και το θεσμό του αιρετού και το θεσμό του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και να στρατευθούμε όλοι πίσω απ' τις αποφάσεις της Διδακταλικής Ομοσπονδίας της Ελλάδας. Το λέω αυτό, πίσω απ' τις αποφάσεις, γιατί σε λίγο θα σας αποδείξω ότι αυτό ενώ λέγεται εδώ μέσα από κάποιους στην πορεία θα δείτε, λοιπόν, τι κάνουν όταν αναλαμβάνουν κυβερνητικές ή άλλες θέσεις.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Είμαι ιδιαίτερα συγκινημένος για την τιμή που έχω να σας εκπροσωπώ στο ΚΥΣΓΠΕ και να υπηρετώ ως αιρετός το θεσμό αυτό που βαδίζει ολοταχώς στην συμπλήρωση ενός αιώνα ζωής.

Σήμερα, λοιπόν, θέλω να δηλώσω απ' το βήμα αυτό για μία ακόμη φορά ότι θα είμαι αιρετός του κλάδου, θα είμαι αιρετός όλων σας και όχι μόνο αυτών που με τίμησαν με την ψήφο τους.

Η ενασχόλησή μου με την αυτοδιοίκηση του κλάδου από την πρώτη μέρα του διορισμού μου με έχει οπλίσει από την μια μεριά με την αίσθηση ευθύνης που πρέπει να έχουμε όλοι εμείς που αναλαμβάνουμε με την ψήφο σας το τιμόνι αυτού

του καρβιού και από την άλλη με έχει λυτρώσει από κάθε είδους πειρασμούς που έχουν να κάνουν με πελατειακές σχέσεις ή κοντόθωρες παραταξιακές και άλλες μικροκομματικές λογικές.

Εδώ η πορεία του καθενός μας κατγράφεται και όπως γνωρίζετε ούτε έδωσα, ούτε θα δώσω δικαίωμα στους εχθρούς του θεσμού αυτού να αποκτήσουν επιχειρήματα, ώστε να τον αποδυναμώσουν.

Μακριά, λοιπόν, από μας, από μένα προσωπικά, απ' την παράταξή μου και απ' όλους μας οι λογικές των «τιμωρών» στις διαδικασίες επιλογής στελεχών ή «των αρχαγγέλων» της κάθαρσης. Μακριά από μας οι λογικές και από μένα προσωπικά το να βάζω σε συναδέλφους εφτάρια, οκτάρια, τριάρια! Γνωρίζετε πολύ καλά τι έχει συμβεί στην πατρίδα μας σε ανάλογες περιπτώσεις. Μακριά, λοιπόν, οι λογικές αυτές και μακριά και αυτές οι σκέψεις γιατί θα μπορούμε σε διαδικασίες επιλογών διευθυντών και οι οποίες τις επόμενες μέρες θα δείξουν πράγματι ποιοι πιστεύουμε στο θεσμό και ποιοι έχουμε το θάρρος και την πυγμή να τον στηρίξουμε.

Βέβαια θα συνιστούσα, επίσης σε κάποιους, και υψώνω τη φωνή μου γιατί δεν θέλω απλά να ακούγομαι, αυτό είναι εύκολο πια με τα σύγχρονα μέσα. Θέλω να αγγίξω ίσως και το πίσω μέρος του κεφαλιού σας, του μυαλού σας, για να καταλάβουμε το απλό. Ότι εδώ μέσα υπηρετούμε το συνάδελφο.

Θα συνιστούσα, λοιπόν, σε κάποιους που συμμετέχουν στα συμβούλια επιλογής, το σύστημα αυτό της «παύλας» να το αποφύγετε. Να το αποφύγετε γιατί αν μελετήσετε την ιστορία του θεσμού των αιρετών, για να φτάσει εδώ και να υπάρχει, χρειάστηκαν αγώνες.

Βέβαια η ουδέτερη στάση αυτή, των «παυλιστών» -as μου επιτραπεί ο όρος-, της αποχής σε βγάζει από τα δύσκολα. Ο αιρετός όμως δεν εκλέγεται μόνο για τα εύκολα. Εκλέγεται και για τα δύσκολα. Και δεν μπορεί να το βάζει στα πόδια όποτε τα συναντά μπροστά του δυσκολίες. Η ουδέτερη στάση οδηγεί σε αποδυνάμωση του θεσμού. Ο δημόσιος λόγος αιρετών συγκεκριμένων παρατάξεων βέβαια έχει δημιουργήσει ζητήματα στον κλάδο, και θα αποτελούσε ύβρη σε όλους αυτούς που αγωνίστηκαν πριν από εμάς για την εδραίωσή του.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Πιστός στην αρχή και με θέληση ότι εδώ, και σημειώστε το, ήρθαμε να υπηρετήσουμε τον άνθρωπο και όχι τους αριθμούς δεν θα μπω στη διαδικασία να αρχίσω να αναφέρω νούμερα. Άλλωστε υπάρχει και το λαϊκό τραγούδι που λέει: «συγχώρα με που δεν καταλαβαίνω τι λένε τα κομπούτερς και οι αριθμοί». Δεν χρειάζεται αριθμολαγνεία σήμερα. Χρειάζεται ψυχή, χρειάζεται ψυχή να το κατανοήσεις. Δεν χρειάζονται, γι' αυτό και θα αποφύγω τον πειρασμό να μπω σε πεδία άλλων επιστημών απ' το βήμα αυτό, άλλωστε δεν έχω και το χρόνο και δεν με ενδιαφέρει εξάλλου η στατιστική υπόσταση των πραγμάτων. Στην επιστήμη αυτή δεν θα εντυφλώ ποτέ. Γιατί; Γιατί ο κλάδος όταν, όπως είπα προηγουμένως και ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ ο συνάδελφος ο Σταύρος Κουτσιουμπέλης, ο κλάδος σήμερα και το κίνημα βρίσκονται «εν

διωγμό». Σήμερα οι πυλώνες του κοινωνικού κράτους που είναι η υγεία και η παιδεία δέχονται αλλεπάλληλα χτυπήματα! Η ζωή βέβαια κάνει κύκλους και προς απόδειξη σας διαβάζω ένα μικρό κομμάτι από το «Διδασκαλικό Βήμα» του 1926. Λένε, λοιπόν, οι συγγραφείς της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, κρατήστε το και σημειώστε τώρα: «*Αλλά ημείς, οι περιφρονούμενοι και εμπαιζόμενοι κατά τα τελευταία χρόνια παρά των κατά καιρούς κυβερνήσεων. Ημείς οι διωκόμενοι παρά διαφόρων βλαχοδημάρχων, οι οποίοι εθεώρησαν την Ελλάδα τσιφλίκι των. Ημείς οι εκτοπιζόμενοι αναίτιως εκ των θέσεών μας και απομακρυνόμενοι αναγκαστικώς από των οικογενειών μας. Ημείς, οι δημοδιδάσκαλοι, δηλούμενκατηγορηματικώς ότι αναλαμβάνομεν μετά θάρρους τον αγώνα, εις τον οποίον μας προκαλούν. Ο αγών αυτός είναι αγών ιερός, διότι είναι αγών υπέρ αμύνης, υπέρ της ζωής, της τιμής και των δικαίων και νομίμων συμφερόντων μας*». Και τελειώνει το κείμενο: «*και θα αποβή υπέρ ημών τελικώς. Περί τούτου as μην αμφιβάλλουν οι διώκται μας*».

Πόσο επίκαιρο άλλωστε φαντάζει ένα κείμενο που είναι πρωτοσέλιδο του 1926; Ο κλάδος, λοιπόν, βρίσκεται «εν διωγμό». Και εν διωγμό βρίσκονται και οι κατακτήσεις του. Αυτό βιώνουμε κάθε μέρα. Και βέβαια εγώ δεν θα χρησιμοποιήσω τον όρο, όπως λένε οι συνάδελφοί μας την εποχή εκείνη, των βλαχοδημάρχων, αλλά σκεφτείτε πόσο επίκαιρο είναι σήμερα όταν αυτοί οι άρχοντες της Τ.Α που δεν έχουν καμιά σχέση με το δημόσιο σχολείο και το δημόσιο νηπιαγωγείο, προσπαθούν να πείσουν την κοινή γνώμη ότι τα νήπια και τα νηπιαγωγεία πρέπει να υπαχθούν σε αυτούς! Και πρέπει να λάβουν απάντηση. Ο κλάδος πρέπει να τους απαντήσει δυναμικά. Αλλά θα επανέλθω σε αυτό σε λίγο.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ / ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ξεκινώ με το θέμα αυτό επειδή το θεωρώ κομβικό για την εξέλιξη του σχολείου που θέλουμε. Σημαδεύτηκε η περασμένη χρονιά με το Ενιαίου Τύπου Ολοήμερο Σχολείο, το γνωστό αυτό ως και σχολείο Φίλη έφερε το τέλος του σχολείου ΕΑΕΠ και βέβαια αποτέλεσμα αυτής της «τομής», χωρίς ψήγματα ειλικρίνειας στις θέσεις της, η πολιτική ηγεσία, ήταν η μείωση τεσσεράμισι χιλιάδων θέσεων εργαζομένων! Ο κλάδος, λοιπόν, είχε τεσσεράμισι χιλιάδες απολύσεις. Και αυτό από την κοινή γνώμη το αποκρύψαν τα μέσα ενημέρωσης.

Μιλάνε για όλους τους άλλους εργαζόμενους και καλά κάνουν αλλά εμείς που πράγματι είχαμε απολύσεις αποσιωπήθηκε το γεγονός. Για να δείτε τι ρόλο παίζουν και τι διαδρομές υπάρχουν υπόγειες των μέσων ενημέρωσης και κυβερνήσεων. Εξάλλου ο στόχος αυτός είχε να κάνει και με μνημονιακές δεσμεύσεις. Αυτό θέλαν, αυτό κάναν και μειώνουν το προσωπικό και δημιούργησαν φθηνότερο σχολείο. Η πολιτική, λοιπόν, ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αποκάλυψε εκεί το πραγματικό της πρόσωπο.

Βέβαια, χρησιμοποίησε η κυβέρνηση παιδαγωγικό αμπαλάζ για όλα αυτά. Το χρησιμοποιεί κατα κόρον σε κάθε επιλογή της που πλήττει τη Δωρεάν Δημόσια Εκπαίδευση! Εδώ φτάσαν στο σημείο να «περιτυλίξουν» παιδαγωγικά την απαραίτητη ρύθμιση για την ειδική αγωγή. Υπήρξε ρύθμιση και για την ειδική αγωγή, δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, προσπαθή-

σαν να μας πείσουν να συμπληρώνουν το ωράριό τους οι δάσκαλοι της γενικής αγωγής, θα ήταν πιο παιδαγωγικό, έχουν την εμπειρία, και άλλα πολλά τέτοια.

Αποτέλεσμα των πολιτικών αυτών είναι και η μείωση των προσλήψεων αναπληρωτών. Εδώ πιστεύω, λοιπόν, ως αιρετός ότι στήθηκε στη βάση αυτή και όλο το παιχνίδι που ακούει στον τίτλο: «Πωλείται Ελπίς». Αρχικά ξέρετε τις δηλώσεις για 20.000 μόνιμους διορισμούς, γίναν 10, και τελικά δεν έγινε κανένας! Ήρθαν, λοιπόν, να σώσουν την εκπαίδευση. Και ξέρετε πολύ καλά ότι η σωτηρία είναι η πιο επικερδής επιχείρηση. Αλλά όχι για τους σωζόμενους, μόνο για το σωτήρα. Ο σωτήρας, λοιπόν, είναι αυτός που κερδίζει σε αυτή την ιστορία.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να επισημάνω και την παγίδα στην οποία πέσαν πολλοί από μας, από μας εννοώ τους αναπληρωτές και τους συναδέλφους οι οποίοι μπαινοβγαίνουν στο Υπουργείο μέρα-νύχτα, συναντούσαν την πολιτική ηγεσία πέρα από θεσμικές εκπροσωπήσεις και φεύγαν χαρούμενοι γιατί ακούγανε λόγια κατανόησης και λαμβάναν υποσχέσεις ότι την άλλη μέρα το πρωί θα λυθούν τα προβλήματά τους. Ήρθαν, λοιπόν, όμως αντιμέτωποι με την σκληρή πραγματικότητα.

Εμείς, λοιπόν, για να ανατρέψουμε την πολιτική αυτή πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και μόνο θεσμικά μπορούμε να προχωρήσουμε. Βέβαια δεν θα μιλήσω με αριθμούς, σας το υποσχέθηκα στην αρχή, δεν θα μπω στη λογική αυτή, εξάλλου τα ανέφερε ο αιρετός συνάδελφός μου προηγουμένως, σε ό,τι αφορά τις παραιτήσεις, τις μεταθέσεις και τις αποσπάσεις. Και εμείς ως αιρετοί του ΚΥΣΠΕ εκφράσαμε την πλήρη αντίθεσή μας στη διαδικασία υπολογισμού των κενών. Είχαμε τις προτάσεις απ' τους διευθυντές εκπαίδευσης, ήρθαν «οι κόφτες» των περιφερειακών διευθυντών όμως και φέραν το αποτέλεσμα αυτό που φέρανε.

ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ

Θέλω να αναφερθώ στο θέμα των μετατάξεων και θα πρέπει σε αυτό το σκοτεινό κεφάλαιο παρά την αθέτηση των υποσχέσεων του Υπουργείου Παιδείας, να πέσει άπλετο φως. Το θέμα αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό και έχουμε και τις εκθέσεις του Ελεγκτή Δημόσιας Διοίκησης που δικαιώνει πλήρως και τη θέση μας για διαφάνεια και όλους εμάς που από την πρώτη στιγμή είχαμε το θάρρος να πάρουμε ξεκάθαρη θέση. Η δέσμευση του Υπουργείου ότι θα αποκαλύψει την αλήθεια ουδέποτε εκπληρώθηκε. Θέλουμε, λοιπόν, να αποδοθεί δικαιοσύνη εδώ και τώρα σε ό,τι αφορά τους συναδέλφους αυτούς!

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Οι παραιτήσεις των τελευταίων 10 ετών είναι 16.528 δηλαδή 1653 κατα μέσο όρο. Αλλά το 2016 συνταξιοδοτήθηκαν μόνο 419 και το 2017 περίπου 227!

Γίνεται αντιληπτό ότι από την μία είναι ελάχιστες οι συνταξιοδοτήσεις λόγω του νέου νόμου που προβλέπει μεγάλη μείωση συντάξιμων αποδοχών και από την άλλη φαίνονται οι επιπτώσεις που φέρνουν στους διορισμούς αλλά και στις μεταθέσεις μας.

Φέτος και συγκεκριμένα στις 27.4.17 έγιναν μεταθέσεις από νομό σε νομό και από τις 4844 αιτήσεις δασκάλων γενικής αγωγής ικανοποιήθηκαν μόνο 528, ποσοστό 10,9%!

Ως αιρετός του ΚΥΣΠΕ εξέφρασα την πλήρη αντίθεσή μου στον αυθαίρετο τρόπο υπολογισμού των οργανικών κενών.

Αφού, σύμφωνα με την πρόταση των Διευθυντών Εκπαίδευσης τα κενά οργανικών δασκάλων ήταν 3048 και μετά την ενεργοποίηση «του κόφτη» των κομματικών περιφερειακών διευθυντών έγιναν 1657! Τα κενά νομιμοποιήθηκαν με πλειοψηφία της διοίκησης.

Είναι φανερό ότι πρέπει να καταλήξουμε σε μια πρόταση και η πρόταση μας πρέπει να είναι μία: ο υπολογισμός των κενών θα πρέπει να γίνεται από το Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Δεν μπορεί να γίνεται από το Γραφείο του Υπουργού. Δεν μπορεί να γίνεται από τους παράγοντες του Υπουργείου. Είναι μια πραγματικότητα που πρέπει να δούμε και να αντιμετωπίσουμε.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΔΙΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ

Πριν μπω στο επόμενο σημαντικό θέμα, θέλω να τονίσω τον απαράδεκτο τρόπο με τον οποίο το Υπουργείο Παιδείας, ο Υπουργός και οι σύμβουλοί του αντιμετωπίζουν τα πράγματα και πάντα βρίσκουν να πουν μια καλή κουβέντα, «μια καλή κουβέντα» σε εισαγωγικά για τους εκπαιδευτικούς. Για να αποδομήσουν, λοιπόν, το Νηπιαγωγείο και το έργο των νηπιαγωγών βρήκανε το περίφημο σλόγκαν «της γόβας» της νηπιαγωγού και μπήκαν στη διαδικασία του διαλόγου με τους άρχοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης και τις αντιεπισημονικές και αντιστόριτες απόψεις αυτών που αφορούν την προσχολική αγωγή.

Και μιας και αναφερθήκαμε σε διορισμούς, μεταθέσεις και αποσπάσεις θέλω να καταθέσω την άποψή μου ενισχύοντας τα επιχειρήματα της ΔΟΕ που αφορά το κομμάτι αυτό του κλάδου, δηλαδή του Νηπιαγωγείου.

Η θωράκιση της θέσης μας για 14χρονο Δωρεάν Δημόσιο Σχολείο πρέπει να αποτελέσει το κυρίαρχο μέλημά μας.

Καταθέτω τη σκέψη μου για το πως η θέση μας μπορεί να υλοποιηθεί άμεσα. Πειραματικά μπορεί αύριο το πρωί η πολιτική ηγεσία να υλοποιήσει άμεσα σε αρκετές περιφέρειες της χώρας, στις οποίες υπάρχουν αποδεδειγμένα υποδομές, το Υποχρεωτικό Δίχρονο Νηπιαγωγείο! Με στόχο να ολοκληρωθεί την επόμενη διετία πλήρως σε όλη την χώρα!

Εμείς, λοιπόν, αναφερόμαστε ξεκάθαρα σε ένα νηπιαγωγείο δίχρονο και υποχρεωτικό και νομίζω ότι το θέμα αυτό θα παλέψουμε όλοι μαζί ομόφωνα και ομόψυχα.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Για τις αποσπάσεις πρέπει να το χρεώσουμε αυτό στα θετικά του Υπουργείου, φέτος γίνεται μεγάλη προσπάθεια και αν οι Υπηρεσίες του Υπουργείου είναι έτοιμες, τελειώνοντας η Γενική Συνέλευση θα κάνουμε αποσπάσεις. Γιατί εδώ δεν μπορεί να λες μόνο τα αρνητικά αλλά να καταγράφεις και τα θετικά. Έτσι θα είναι πάρα πολύ θετικό να έχουμε τις αποσπάσεις το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου.

Βέβαια ξεκίνησε μια διαδικασία αναμοριοδότησης η οποία σταμάτησε και τελικά θα γίνει το σύστημα αντικειμενικότερο:

Ναι. Δικαιότερο; Ίσως. Γιατί ό,τι είναι αντικειμενικό δεν είναι και δίκαιο. Δεν συνεπάγεται το ένα το άλλο. Γιατί η ανθρωπινή ανάγκη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δύσκολα μοριοδοτείται. Ακόμη, κατά την άποψή μου, πρέπει να αλλάξει ριζικά το σύστημα των κατά προτεραιότητα αποσπάσεων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Κλείνοντας, θέλω να ζητήσω τη συνδρομή όλων σας στον αγώνα ώστε ο θεσμός που έχουμε την τιμή να υπηρετούμε, τον πυλώνα της Αυτοδιοίκησης του κλάδου, να φυλαχτεί ως κόρη οφθαλμού.

Θεωρώ -και ολοκληρώνω εδώ- ότι η συμμετοχή μας στα Συμβούλια πρέπει να είναι απαραίτητη. Και το λέω αυτό γιατί; Γιατί διάβασα σήμερα έναν συνάδελφό μας, σας είπα θυμηθείτε το στο τέλος, έναν συνάδελφό μας που έπαιρνε το λόγο εδώ μέσα και μας διάβαζε ποιήματα και μας «πουλούσε», κατά την άποψή του, έναν αριστερισμό και έδινε έναν αριστερό πνεύμα στην ομιλία του. Σήμερα, λοιπόν, ο ίδιος αυτός άνθρωπος και είναι ντροπή για το Συνδικάτο, γράφει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης: «Μέχρι σήμερα -αναφέρεται στην περιφέρειά του ως περιφερειακός διευθυντής πια!- 287 σχολεία συνεδρίασαν και εξέφρασαν τη γνώμη τους για τους διευθυντές -αυτοθαυμάζεται που το πέτυχε αυτό ο άνθρωπος αυτός- και 37 μόνο δήλωσαν απεργία - αποχή» σύμφωνα με την απόφαση της ΔΟΕ! Τα σχόλια δικά σας.

Ένας άνθρωπος, λοιπόν, από το βήμα αυτό μιλούσε για Αριστερά, σήμερα καυχιέται για ποιο πράγμα; Γιατί κατάφερε τι; Να οδηγήσει τον κλάδο στο να μη συμμετέχει σ' αυτό που αποφάσισε η ΔΟΕ! Δηλαδή, οδήγησε στην απεργοσπασία και δεν του φτάνει αυτό! Μπορείς να του πεις: Φτάνει, άνθρωπέ μου, έγινες τώρα περιφερειακός διευθυντής. Σου φτάνει αυτό που πέτυχες. Σου δίνει τόσα μόρια αυτό που έγραψες. Αλλά συνεχίζει, γιατί ένας συνάδελφος τολμά και του λέει: Μα είναι δυνατόν και οι αναπληρωτές -ειρωνικά βέβαια- πού ψήφισαν; Σε ποια διαδικασία; Και απαντά τώρα -ακούστε απάντηση- η απάντησή του στον συνάδελφό μας αναπληρωτή: Και ποιος είσαι, ρε φίλε, που θα μας πεις τη γνώμη σου; Δηλαδή, δεν ξέρουμε εμείς ποιο είναι το καλύτερο για σένα; Άλλο πάλι και τούτο. Αυτές είναι οι συμπεριφορές που αποδομούν το συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτές οι συμπεριφορές, συνάδελφοι μου, και σας το λέω από την ψυχή μου, να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας, είναι πλήγμα για το συνδικάτο. Εάν δεν συμμετέχουμε στα Συμβούλια και βγούμε απέξω, όλοι αυτοί οι τύποι θα πανηγυρίζουν. Θα πανηγυρίζουν και οφείλουμε να τους δώσουμε την απάντησή μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

είχα και άλλα πολλά να σας πω, δεν έχω το χρόνο, θεωρώ όμως -και να κλείσω με αυτό- ότι ένα πρωτοσέλιδο Διδακτικού Βήματος μετά από 30 χρόνια του θεσμού του αιρετού λέει το εξής: «Εδώ και λίγα χρόνια η πολιτεία καθιέρωσε το θεσμό των αιρετών αντιπροσώπων του κλάδου για το Εκπαι-

δευτικό Συμβούλιο. Σε προηγμένες χώρες που γνωρίζουν την αξία και τη σημασία του θεσμού της Αυτοδιοίκησης ο θεσμός αυτός έχει την ευρύτερη επέκταση και στους άλλους κλάδους της Διοικήσεως» γιατί ο θεσμός του αιρετού εφαρμόστηκε μόνο στην εκπαίδευση πρώτα «στον τόπο μας όμως χρειάστηκαν μεγάλοι αγώνες για να εφαρμοστεί πολύ αργά και με το σταγονόμετρο μόνο στην εκπαίδευση.»

«Δεν πάνε πολλά χρόνια που ο κλάδος μας μεν είχε εγκαταλειφθεί στην περιφρόνηση και στην οικονομική απαθλίωση, το έργο του το θεωρούσαν άχρηστο και στείρο, για το εκπαιδευτικό μιλάει. Νόμιζαν ότι ο προσορισμός του κλάδου είναι να μαθαίνει στα παιδιά του λαού γράμματα πάνω σε ένα ορισμένο σχέδιο που του δίνανε. Επάνω στο σχέδιο αυτό και την εργασία που έκανε του αρνιόταν να έχει γνώμη». Αυτό θέλουν να επαναφέρουν: να του αρνηθούν να έχει γνώμη. «Ο κλάδος όμως με όλη την περιφρόνησή του και την εγκατάλειψή του δεν άργησε να αποδείξει ότι είχε μέσα του ζωή, εργατικότητα, θέληση και εκπαιδευτικά ενδιαφέροντα. Τριάντα χρόνια πάνε από τότε που οι δημοδιδάσκαλοι ζητούνε σταθερά και επίμονα συμμετοχή στα Συμβούλια με αιρετούς αντιπροσώπων των». Άρθρο του 1936. Σκεφτείτε, λοιπόν, τι αγώνες υπάρχουν πίσω μας.

Και κλείνοντας, αφιερώνω το τελευταίο στους συναδέλφους μας που είναι αιρετοί.

Συνάδελφοί μας, το επαναλαμβάνω: Βάλτε το στην καρδιά σας τους αγώνες του Κλάδου και κρατήστε στο νου σας τα γραφόμενα στο Διδακτικό Βήμα του '56 όταν επιχειρήσαν οι συνάδελφοί μας να περιγράψουν τα δέκα προτερήματα και προσόντα του αιρετού. Πάρτε το Διδακτικό Βήμα να τα διαβάσετε. Θα σας διαβάσω μόνο το τελευταίο, το 10^ο, που λέει τι: «Ο αιρετός πρέπει να είναι επαναστάτης, δηλαδή ωπλισμένος με ψυχικό σθένος ώστε να αναταράζει τα σαθρά πατώματα του Υπουργείου Παιδείας και να χρησιμοποιεί οσάκις περίσταται ανάγκη γλώσσαν πυγμής την οποία κυρίως λαμβάνουν υπόψη των οι αρμόδιοι».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Θέλω να ευχαριστήσω μέσα απ' την καρδιά μου τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου τον Θανάση τον Κικινί, τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, για τη συνεργασία που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια, για τη συνεργασία που θα συνεχίσουμε να έχουμε τώρα που υπηρετώ το θεσμό του αιρετού του ΚΥΣΠΕ, τους αιρετούς των ΑΠΥΣΠΕ, τους αιρετούς των ΠΥΣΠΕ, τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Συλλόγων και όλους τους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες που έχουμε την τιμή να εκπροσωπούμε!

Κρατώντας στα χέρια μου, λοιπόν, συνάδελφοι, το Διδακτικό Βήμα και βάζοντας βαθιά στην καρδιά μου τους αγώνες και τα όνειρα για την αυτοδιοίκηση του κλάδου, προχωρώ μαζί σας και να το ξέρετε χωρίς καμιά διάκριση, επαναλαμβάνω, χέρι-χέρι, για το αύριο του κλάδου που θέλουμε!

Σας ευχαριστώ απ' την καρδιά μου!

Από τον Ταμία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ΜΑΝΟ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Καλησπέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι στην 86η Γενική Συνέλευση.

Μετά την παρουσίαση των πεπραγμένων της Ομοσπονδίας από τον απερχόμενο Γενικό Γραμματέα, θα πρέπει, λοιπόν, και εγώ με τη σειρά μου σαν απερχόμενος Ταμίας σε αυτή τη διετία να παρουσιάσω τον οικονομικό απολογισμό, τα οικονομικά πεπραγμένα, λοιπόν, της Ομοσπονδίας.

Στα χέρια σας έχει μοιραστεί ένα έντυπο, εκεί θα βρείτε και την πρώτη μεγάλη αλλαγή που έχει ο απολογισμός και αφορά το χρονικό διάστημα το οποίο αφορά. Χωρίς να καταστρατηγείται σε καμία περίπτωση το Καταστατικό της Ομοσπονδίας ο φετινός απολογισμός δεν αφορά μία συνδικαλιστική χρήση όπως γινόταν στο παρελθόν, που συνήθως πατούσε σε δύο συνδικαλιστικά έτη, αλλά μόνο σε ένα ολόκληρο ημερολογιακό και οικονομικό έτος το 2016. Αφορά, δηλαδή, έσοδα και έξοδα που αποφασίστηκαν, πραγματοποιήθηκαν και καταχωρήθηκαν από 1η Ιανουαρίου μέχρι και 31 Δεκεμβρίου του 2016.

Με αυτό τον τρόπο η Ομοσπονδία μετά από πάρα πολλά χρόνια και μεγάλη προσπάθεια ακολουθεί τη λογική του ταυτόσημου οικονομικού και ημερολογιακού έτους που χρησιμοποιούν όλοι βέβαια στην αποτύπωση και έγκριση των διαχειριστικών απολογισμών. Αυτό βέβαια συνάδει και με τις φορολογικές και λογιστικές υποχρεώσεις μας και κάνει και πιο εύκολο το έργο της απεικόνισης και του ελέγχου της οικονομικής λειτουργίας της Ομοσπονδίας.

Πριν προχωρήσω λίγο πιο αναλυτικά στην παρουσίαση του απολογισμού, επιτρέψτε μου να σας παρουσιάσω και όλες τις υποχρεώσεις που έχει η ΔΟΕ όσον αφορά την οικονομική της διαχείριση και την αποτύπωση αυτής της διαχείρισης στην πράξη.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με βάση τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών η ΔΟΕ που δεν ασκεί φυσικά επιχειρηματική δραστηριότητα έχει μόνο την υποχρέωση τήρησης βιβλίου Ταμείου. Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Έσοδα από τη μία - έξοδα από την άλλη. Και τίποτε άλλο. Αυτό κάνουμε; Όχι.

Η Ομοσπονδία εδώ και δύο χρόνια κάνει πολλά παραπάνω. Σαφώς αυτό απαιτεί και περισσότερο κόπο και περισσότερο χρόνο στην αποτύπωση και στον έλεγχο των κινήσεων. Μετά από δικιά μου εισήγηση και ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου η Διδασκαλική Ομοσπονδία τηρεί διπλογραφικά αρχεία για την απεικόνιση των ταμειακών της κινήσεων και την παρακολούθηση των απαιτήσεων και υποχρεώσεων της με βάση τον ισχύοντα Εθνικό Λογιστικό Νόμο. Έχει όλες τις υποχρεώσεις που ορίζονται από τη φορολογία εισοδήματος, καθώς και τις υποχρεώσεις που αφορούν στο υπαλληλικό προσωπικό, που έχει οποιαδήποτε σχέση εργασίας με αυτήν.

Υπάρχουν δύο ακόμα σημαντικοί παράγοντες που έχουν επιβάλλει αυτό το νέο μοντέλο λειτουργίας των οικονομικών της Ομοσπονδίας. Πρώτα απ' όλα να θυμηθούμε ότι

πριν από 2 χρόνια, λίγο μετά τη Γενική μας Συνέλευση, ήρθαν και επιβλήθηκαν σε όλες τις κινήσεις κεφαλαίων τα capital controls. Αυτά δεν έχουν αρθεί μέχρι τώρα, δημιουργούν τεράστιο πρόβλημα στην ανάληψη μετρητών. Αλλά ακόμα και αν υπήρξε η δυνατότητα άρσης αυτού του μέτρου έχουμε την υποχρέωση για όλες τις συναλλαγές πάνω από 500 ευρώ να γίνονται μέσω τραπεζικών συναλλαγών. Και αυτό το κάνουμε και για μικρότερα ποσά. Κυρίως και σημαντικότερα και για μεγαλύτερη ασφάλεια φυσικά, πιο εύκολο έλεγχο, καλύτερη αποτύπωση και πλήρη διαφάνεια.

Και μία ακόμα σημαντική αλλαγή που έχει εφαρμοστεί τα τελευταία δύο χρόνια: κάθε ένταλμα, κάθε πληρωμή αφορά μία και μόνο μία οικονομική συναλλαγή. Δεν υπάρχουν πια εντάλματα με δύο - τρεις ή περισσότερες πληρωμές ομαδοποιημένες. Για παράδειγμα: δεν κόβεται ένα ένταλμα για όλους τους τηλεφωνικούς λογαριασμούς, αλλά για κάθε ξεχωριστό τηλεφωνικό λογαριασμό υπάρχει ένα ένταλμα. Αυτό μπορεί βέβαια να σημαίνει πολλαπλασιασμό των ενταλμάτων σε ετήσια βάση, αλλά ταυτόχρονα εξυπηρετεί την παρακολούθηση και τον έλεγχο, μιας και κάθε ένταλμα κουμπώνει σε έναν μόνο κωδικό του απολογισμού που έχουμε στα χέρια σας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στο πακέτο των εντύπων που σας έχει μοιραστεί θα βρείτε εκτός από τον απολογισμό του 2016, τις δύο εκθέσεις της εταιρείας ορκωτών λογιστών, τις εκθέσεις Ελεγκτικής Επιτροπής, καθώς και τα δύο πρακτικά καταμέτρησης των μετρητών του Ταμείου.

Σε κανένα σημείο, σε καμία έκθεση, πουθενά, δεν υπάρχει το παραμικρό, όχι μελανό, αλλά ούτε καν γκρι και στις 50 αποχρώσεις του γκρι σημείο που να γίνεται αναφορά ότι κάτι υπάρχει, το παραμικρό πρόβλημα.

Να δούμε λίγο κάτι άλλο. Πώς γίνονται οι δαπάνες της Ομοσπονδίας. Αποφασίζει, εγκρίνει και κάνει ο Ταμίας μόνος του; Ο Πρόεδρος; Το Προεδρείο; Ασφαλώς και όχι. Όλα - μα όλα σπηρίζονται σε μία σειρά αποφάσεων. Μία σειρά αποφάσεων που παρουσιάστηκαν αναλυτικότερα στην περσινή Γενική Συνέλευση εδώ μέσα και είναι αποτυπωμένες και στο Διδασκαλικό Βήμα που αφορά την 85η Γενική Συνέλευση.

Αυτές, λοιπόν, οι αποφάσεις πάνω στις οποίες στηρίζεται η οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας πάρθηκαν το Δεκέμβριο του 2015 και ήταν ομόφωνες. Το τονίζω, οι αποφάσεις του Δεκεμβρίου του 2015 ήταν ομόφωνες. Τι έγινε στην πορεία; Παρόλα αυτά στην περσινή Γενική Συνέλευση υπήρξαν παρατάξεις εδώ μέσα που τα μέλη τους στο Δ.Σ. υπερψήφισαν αυτές τις αποφάσεις πάνω στις οποίες στηρίχθηκα, αποφάσεις οι οποίες στηρίχθηκαν οι δαπάνες, αλλά ήρθαν εδώ μέσα και καταψήφισαν τον απολογισμό και τα μέλη τους στην Ελεγκτική Επιτροπή καταψήφισαν και αυτά τον απολογισμό. Ο ποίος παραλογισμός!

Οφείλω να πω βέβαια ότι υπήρχαν και μερικές φωτεινές εξαιρέσεις σε αυτό το παράδειγμα. Και μάλιστα αναπτύσσε-

ται και συνεχίζεται η ίδια ρητορική. Η ρητορική του: τα ίδια Παντελάκη μου, τα ίδια Παντελή μου. Η ίδια καραμέλα χρόνο με το χρόνο. Μιλάνε για προνόμια, μιλάνε για προνόμια πάνω στα οποία έχουν γαντζωθεί μερικοί συνδικαλιστές, ενώ άλλοι εξαγνίζονται στις περιβόητες κολυμβήθρες της εναλλαγής. Βγαίνουνε και απαιτούν πλέον καθορισμό πλαφόν και όλα να γίνονται με αποδείξεις, πράγμα το οποίο ήδη γίνεται εδώ και δύο χρόνια.

Μιλάνε για την κακιά συνδρομή μας στην Εκπαιδευτική Διεθνή, μία Ομοσπονδία 400 Σωματείων παγκοσμίως, από 170 χώρες, με πάνω από 32 εκατομμύρια εκπαιδευτικούς. Τονίζουν τις υποχρεώσεις που έχουμε προς αυτή την Ομοσπονδία αλλά ξεχνάνε να τονίσουν ότι ένα μεγάλο μέρος της συνδρομής μας γίνεται με συμψηφισμό των εξόδων που κάνουμε για τη συμμετοχή σε αυτές τις δράσεις. Μιλάνε για ταύτιση των απόψεων με τον κακό ΟΟΣΑ αλλά παράλληλα είναι οι πρώτοι που συμμετέχουν στις αποστολές στην Τουρκία για τη στήριξη των εκεί συναδέλφων. Πότε είναι όργανα αυτά τα Σωματεία - έκφρασης αντιεκπαιδευτικής πολιτικής; Τότε ή τώρα; Αλλά καρτ αντιμετώπιση συναδέλφων μου δεν υπάρχει.

Πάμε λίγο, λοιπόν, και στην περσινή Γενική Συνέλευση. Ψηφίζεται ο προϋπολογισμός; Όχι. Εξουσιοδοτείται το Δ.Σ. Να συντάξει προϋπολογισμό και να τον προσαρμόσει και να τον ισοσκελίσει στα έργα καλύτερα σε μία μείωση κατά 2 ευρώ της ετήσιας συνδρομής των μονίμων. Έρχεται, λοιπόν, το Διοικητικό Συμβούλιο, εξειδικεύει περαιτέρω την απόφαση και λέει, λοιπόν, ότι η συνδρομή για τους αναπληρωτές πλήρους ωραρίου θα είναι 15 ευρώ και για τους αναπληρωτές μειωμένου 7. Συντάσσεται, λοιπόν, νέος προϋπολογισμός, χωρίς καμία αλλαγή στις αποφάσεις που σας είπα προηγουμένως πάνω στις οποίες έχουν βασιστεί η κίνηση των οικονομικών και έρχονται πάλι οι ίδιες παρατάξεις και αυτή τη φορά καταψηφίζουν τις ίδιες αποφάσεις που είχαν υπερψηφίσει πριν από λίγους μήνες.

Επί του πρακτέου τι αντίκτυπο έχουν αυτές οι αποφάσεις; Μερικά ενδεικτικά στοιχεία του προϋπολογισμού. Κόστος Γενικής Συνέλευσης πέρυσι: σχεδόν το 23% των εσόδων, συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις: κάτι λιγότερο από το 25, αμοιβές προσωπικού και συνεργατών: περίπου το 16%, παροχές τρίτων, εκδόσεις και φόροι: κάτι λιγότερο από 100.000 ευρώ, δηλαδή το 8% των εξόδων.

Η ουσία όμως είναι ότι παρά τη μείωση των εσόδων που πετύχαμε πέρυσι υπήρχε μεγαλύτερη μείωση των εξόδων. Και να είμαστε και λίγο σύμφωνοι με την κυρίαρχη ιδεολο-

γία και όλα αυτά που συζητάμε για τα οικονομικά, καταφέραμε να έχουμε πρωτογενές χρηματικό πλεόνασμα της τάξης περίπου των 70.000 ευρώ, άρα δεν έχουμε φόβο κόφτη και προσαρμογών από δω και πέρα και αυτά τα 70.000 ευρώ για πρώτη φορά η Διδασκαλική Ομοσπονδία τα γυρίζει και παραπάνω μάλιστα ως προσφορά, κοινωνική προσφορά στα παιδιά των συναδέλφων, ξεδουλώντας 100.000 ευρώ για τη χρηματοδότηση των κατασκηνώσεων παιδιών συναδέλφων.

Κλείνω για να πω το εξής: Όλες οι δαπάνες, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουν ελεγχθεί ως προς την ύπαρξη των δικαιολογητικών, τη νομιμότητα, την ακρίβεια, το σχετισμό παραστατικού και εντάλματος πληρωμής και τη συμμόρφωσή τους με βάση τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου από την Ελεγκτική Επιτροπή και από την εταιρεία ορκωτών λογιστών. Οι υποχρεώσεις όλες και οι πληρωμές των φόρων και οι εργοδοτικές εισφορές έχουν και γίνονται πάντα εμπρόθεσμα. Δεν ανήκει όμως στις αρμοδιότητες ελέγχου της οικονομικής διαχείρισης και ο έλεγχος σκοπιμότητας των δαπανών. Αυτό αφορά τα πεπραγμένα και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Γιατί υπάρχουν, συνάδελφοί μου, δαπάνες οι οποίες προκύπτουν από καταστατικές ρυθμίσεις, όπως είναι η συμμετοχή μας στην ΑΔΕΔΥ. Και υπάρχουν και δαπάνες που βασίζονται σε αποφάσεις που αφορούν δράσεις και ενέργειες του Διοικητικού Συμβουλίου.

Αυτό που πρέπει να ελεγχθεί, ο οικονομικός απολογισμός έχει να κάνει για το αν υπάρχουν αντίστοιχες αποφάσεις για τις δαπάνες, αν τηρούνται τα όρια και τα πλάφόν που έχουν μπει, για το αν εγγράφονται με ορθό και νόμιμο τρόπο οι δαπάνες και τα έσοδα στα βιβλία της Ομοσπονδίας. Και αυτό σας τονίζω ότι γίνεται με απόλυτη και αδιαπραγμάτευτη προσήλωση.

Κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και τους αιρετούς του ΚΥΣ-ΠΕ, τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής, της Ελεγκτικής Επιτροπής για τη συνεργασία τους, τον εξωτερικό λογιστή που έχουμε προσλάβει ως συνεργάτη για να μας βοηθάει στην ορθή αποτύπωση, την κα Καζαντζή, μέλος της γραμματείας που χειρίζεται ένα μεγάλο κομμάτι των οικονομικών, και να καλέσω όλους όσους είναι εδώ μέσα να υπερψηφίσουν τα οικονομικά πεπραγμένα και τον απολογισμό της Ομοσπονδίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΚΘΕΣΗ

Επί του Διαχειριστικού ελέγχου εισπράξεων-πληρωμών της περιόδου από
1^{ης} Ιανουαρίου 2016 έως 31^{ης} Μαΐου 2016 Της «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ»

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο
Της ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
Ξενοφώντος 15^Α
105 57 Αθήνα

Χαλάνδρι, 15 Ιουνίου 2016

1. Εντολή έλεγχου

Ο έλεγχός μας, επί των ταμειακών κινήσεων της περιόδου 1/1/2016– 31/05/2016, διενεργήθηκε με βάση την από 9 Ιουνίου 2016 επιστολή σας.

2. Νομικό πλαίσιο

Η Δ.Ο.Ε. είναι Δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο και συγκροτείται από τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ή Συλλόγους Δασκάλων και Νηπιαγωγών που είναι σήμερα μέλη της ή θα συσταθούν νόμιμα σε όλη τη χώρα και θα γίνουν μέλη της και που έχουν μέλη τους δασκάλους και νηπιαγωγούς και όποιους άλλους εκπαιδευτικούς που εργάζονται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας (όπως ενδεικτικά: μόνιμοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι) στα Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η Δ.Ο.Ε. ιδρύθηκε το 1922.

3. Διοίκηση της Ομοσπονδίας

Τη Δ.Ο.Ε. διοικεί Διοικητικό Συμβούλιο 11 μελών που εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση του κλάδου με 2ετή θητεία, η οποία αρχίζει από την εκλογή του και λήγει με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

4. Τηρούμενα αρχεία

Η Δ.Ο.Ε., παρότι βάσει της νομοθεσίας δεν έχει υποχρέωση για τήρηση λογιστικών αρχείων, τηρεί διπλογραφικά αρχεία για την ορθή απεικόνιση και καταγραφή των ταμειακών και συμψηφιστικών πράξεων και την παρακολούθηση των απαιτήσεων και υποχρεώσεων της. Συνεπώς τηρεί Ισοζύγιο Γενικού και αναλυτικών καθολικών και αναλυτικά καθολικά όλων των λογαριασμών με βάση το ισχύον λογιστικό σχέδιο.

5. Ταμειακός έλεγχος εισπράξεων-πληρωμών 1/1/2016-31/5/2016

Παραθέτουμε την ταμειακή κίνηση της ελεγχόμενης περιόδου:

Ταμειακά διαθέσιμα έναρξης περιόδου		1.039.247,19
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	8.147,69	
Καταθέσεις όψεως	1.031.099,50	
Πλέον: Εισπράξεις περιόδου 1/1-31/5/2016		611.656,70
Μείον: Πληρωμές περιόδου 1/1-31/5/2016		(512.980,33)
Ταμειακά διαθέσιμα λήξης περιόδου		1.137.923,56
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	4.577,43	
Καταθέσεις όψεως	633.346,13	
Προθεσμιακές καταθέσεις	500.000,00	

Για κάθε εισπράξη και πληρωμή εκδίδεται Γραμμάτιο εισπράξης και ένταλμα πληρωμής αντίστοιχα.

Στην παρούσα περίοδο έχουν εκδοθεί τα παρακάτω ταμειακά παραστατικά:

- Γραμμάτιο εισπράξης ανευ σειράς από 1/5.1.2016 έως 130/31.5.2016
- Γραμμάτιο εισπράξης σειρά Α 1/16.3.2016 -5/27.5.2016
- Γραμμάτιο εισπράξης σειρά Β 1/11.1.2016
- Ένταλμα πληρωμής ανευ σειράς από 1/7.1.2016 έως 696/31.5.2016
- Ένταλμα πληρωμής σειρά Α 3/30.4.2016

Διαπιστώσαμε την συνεχή και αύξουσα αριθμηση των ταμειακών παραστατικών.

6. Ταμείο

Την 13 Ιουνίου 2016, κατά την διάρκεια του ελέγχου, διενεργήσαμε καταμέτρηση των μετρητών του ταμείου της ομοσπονδίας. Απο την καταμέτρηση δεν προέκυψε διαφορά με το λογιστικό υπόλοιπο του ταμείου.

7. Λογαριασμοί όψεως και προθεσμιακοί

Η ομοσπονδία τηρεί τους παρακάτω λογαριασμούς όψεως:

	1/1/2016	31/5/2016
ALPHA BANK λογ/σμός ταμειυτηρίου 120002101040191	194.219,88	362.902,24
ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ/σμός ταμειυτηρίου 6017101591494	836.879,62	270.443,89
ΠΕΙΡΑΙΩΣ Προθεσμιακή κατάθεση	0,00	500.000,00
Σύνολο	1.031.099,50	1.133.346,13

Διενεργήσαμε συμφωνία του υπολοίπου έναρξης και του υπολοίπου λήξης των παραπάνω λογαριασμών με τα αντίγραφα λογαριασμών των τραπεζών και δεν προέκυψαν διαφορές.

8. Εισπράξεις περιόδου 1/1-31/5/2016

Οι εισπράξεις της περιόδου ανέρχονται σε Ευρώ 611.656,70 και αναλύονται ως εξής:

Αιτιολογία		Ποσό
Συνδρομές συλλόγων και μελών	€	612.254,00
Μείον: κάλυψη δικαστικών δαπανών	€	-2.510,00
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	€	1.912,70
Σύνολο εισπράξεων	€	611.656,70

Ελέγξαμε τις εισπράξεις συλλόγων και μελών και διαπιστώσαμε ότι έχουν κατατεθεί στους λογαριασμούς όψεως της διδασκαλικής ομοσπονδίας.

9. Πληρωμές περιόδου 1/1-31/5/2016

Οι πληρωμές της περιόδου αναλύονται ανά κατηγορία δαπάνης ως εξής:

Κατηγορία δαπάνης		Ποσό
Αμοιβές προσωπικού πληρωτέες	€	23.710,03
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και φόρος μισθωτών υπηρεσιών	€	34.269,82
Καταβολή υπολοίπου αποζημίωσης συνταξιοδοτούμενου υπαλλήλου	€	24.059,24
Αμοιβές σε συνεργάτες	€	11.293,19
Παροχές τρίτων	€	29.328,21
Διάφοροι φόροι	€	7.256,96
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	€	209,32
Αγορές παγίων	€	1.676,19
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	€	210.454,00
Έξοδα μετακίνησης σε εκδηλώσεις, ημερίδες, συνέδρια	€	83.421,89
Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών ΔΣ και αιρετών συμβούλων	€	38.025,53
Διδασκαλικό βήμα (Ηλεκτρονικό αρχείο)	€	7.416,90
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	€	41.859,05
Σύνολο	€	512.980,33

Για την πληρωμή όλων των παραπάνω δαπανών έχουν εκδοθεί εντάλματα πληρωμής, στα οποία επισυνάπτονται τα παραστατικά της δαπάνης που αφορούν.

Ελέγχθηκαν οι παραπάνω δαπάνες ως προς την ύπαρξη των δικαιολογητικών, την νομιμότητά τους, την ακρίβεια, τον συσχετισμό παραστατικού και εντάλματος πληρωμής καθώς και την έγκρισή τους από τα αρμόδια όργανα της ομοσπονδίας.

Οι υποχρεώσεις για πληρωμές φόρων και ασφαλιστικών ταμείων έχουν διενεργηθεί εμπρόθεσμα για την περίοδο που αφορούν.

10. Συμπεράσματα ελέγχου

Διενεργήσαμε τον έλεγχο για τις εισπράξεις και πληρωμές της περιόδου 1/1-31/5/2016 και δεν προέκυψαν διαφορές ως προς την ορθή αποτύπωση των ταμειακών κινήσεων. Οι εισπράξεις καταχωρήθηκαν στους λογαριασμούς όψεως της ομοσπονδίας και οι πληρωμές που διενεργήθηκαν στηρίζονται σε νόμιμα παραστατικά.

Τελειώνοντας την παρούσα Έκθεση θεωρούμε υποχρέωσή μας να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στη Διοίκηση και στο προσωπικό της ομοσπονδίας για τη βοήθεια που μας παρείχαν κατά τη διάρκεια του ελέγχου.

Είμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση αφορά την παρούσα έκθεση.

Για την HLB Hellas AE
(ΑΜ ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 161 / 30)

Δημητρούλα Μ. Αποστολάκου
Ορκωτή / Νόμιμη Ελέγκτρια Λογίστρια
(Α.Μ. ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 15491 / 1144)

ΕΚΘΕΣΗ

Επί του Διαχειριστικού ελέγχου εισπράξεων-πληρωμών της περιόδου από
1^{ης} Ιουνίου 2016 έως 31^{ης} Δεκεμβρίου 2016 Της «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ»

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο

Της ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ξενοφώντος 15^Α

105 57 Αθήνα

Χαλάνδρι, 23 Ιανουαρίου 2017

1. Εντολή έλεγχου

Ο έλεγχός μας, επί των ταμειακών κινήσεων της περιόδου 1/6/2016– 31/12/2016, διενεργήθηκε με βάση την από 6 Ιανουαρίου 2017 επιστολή σας.

2. Νομικό πλαίσιο

Η Δ.Ο.Ε. είναι Δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο και συγκροτείται από τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ή Συλλόγους Δασκάλων και Νηπιαγωγών που είναι σήμερα μέλη της ή θα συσταθούν νόμιμα σε όλη τη χώρα και θα γίνουν μέλη της και που έχουν μέλη τους δασκάλους και νηπιαγωγούς και όποιους άλλους εκπαιδευτικούς που εργάζονται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας (όπως ενδεικτικά: μόνιμοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι) στα Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η Δ.Ο.Ε. ιδρύθηκε το 1922.

3. Διοίκηση της Ομοσπονδίας

Τη Δ.Ο.Ε. διοικεί Διοικητικό Συμβούλιο 11 μελές που εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση του κλάδου με 2ετή θητεία, η οποία αρχίζει από την εκλογή του και λήγει με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

4. Τηρούμενα αρχεία

Η Δ.Ο.Ε., παρότι βάσει της νομοθεσίας δεν έχει υποχρέωση για τήρηση λογιστικών αρχείων, τηρεί διπλογραφικά αρχεία για την ορθή απεικόνιση και καταγραφή των ταμειακών και συμψηφιστικών πράξεων και την παρακολούθηση των απαιτήσεων και υποχρεώσεων της. Συνεπώς τηρεί Ισοζύγιο Γενικού και αναλυτικών καθολικών και αναλυτικά καθολικά όλων των λογαριασμών με βάση το ισχύον λογιστικό σχέδιο.

5. Ταμειακός έλεγχος εισπράξεων-πληρωμών 1/6/2016-31/12/2016

Παραθέτουμε την ταμειακή κίνηση της ελεγχόμενης περιόδου:

Ταμειακά διαθέσιμα έναρξης περιόδου		1.137.923,56
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	4.577,43	
Καταθέσεις όψεως	633.346,13	
Προθεσμιακές καταθέσεις	500.000,00	
Πλέον: Εισπράξεις περιόδου 1/6-31/12/2016		680.841,72
Μείον: Πληρωμές περιόδου 1/6-31/12/2016		-593.588,19
Ταμειακά διαθέσιμα λήξης περιόδου		1.225.177,09
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	3.376,31	
Καταθέσεις όψεως	471.800,78	
Προθεσμιακές καταθέσεις	75.000,00	

Για κάθε είσπραξη και πληρωμή εκδίδεται Γραμμάτιο είσπραξης και ένταλμα πληρωμής αντίστοιχα.

Στην παρούσα περίοδο έχουν εκδοθεί τα παρακάτω ταμειακά παραστατικά:

- Γραμμάτιο είσπραξης ανευ σειράς από 131/1.6.2016 έως 268/30.12.2016
- Ένταλμα πληρωμής άνευ σειράς από 697/1.6.2016 έως 1805/31.12.2016
- Ένταλμα πληρωμής σειρά Α 4/17.6.2016 έως 8/26.10.2016

Διαπιστώσαμε την συνεχή και αύξουσα αριθμηση των ταμειακών παραστατικών.

6. Ταμείο

Την 20η Ιανουαρίου 2017, κατά την διάρκεια του ελέγχου, διενεργήσαμε καταμέτρηση των μετρητών του ταμείου της ομοσπονδίας. Απο την καταμέτρηση δεν προέκυψε διαφορά με το λογιστικό υπόλοιπο του ταμείου.

7. Λογαριασμοί όψεως και προθεσμιακοί

Η ομοσπονδία τηρεί τους παρακάτω λογαριασμούς όψεως:

	31/5/2016	31/12/2016
ALPHA BANK λογ/σμός ταμειευτηρίου 120002101040191	362.902,24	122.409,90
ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ/σμός ταμειευτηρίου 6017101591494	270.443,89	349.390,88
ΠΕΙΡΑΙΩΣ Προθεσμιακή κατάθεση	0,00	250.000,00
Σύνολο	1.133.346,13	1.221.800,78

Διενεργήσαμε συμφωνία του υπολοίπου έναρξης και του υπολοίπου λήξης των παραπάνω λογαριασμών με τα αντίγραφα λογαριασμών των τραπεζών και δεν προέκυψαν διαφορές.

8. Εισπράξεις περιόδου 1/6-31/12/2016

Οι εισπράξεις της περιόδου ανέρχονται σε Ευρώ 680.841,72 και αναλύονται ως εξής:

Αιτιολογία	Ποσό
Συνδρομές συλλόγων και μελών	€ 675.712,90
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	€ 1.585,57
Πλέον: Τόκοι απο προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	€ 3.543,25
Σύνολο εισπράξεων	€ 680.841,72

Ελέγξαμε τις εισπράξεις συλλόγων και μελών και διαπιστώσαμε ότι έχουν κατατεθεί στους λογαριασμούς όψεως της διδασκαλικής ομοσπονδίας.

9. Πληρωμές περιόδου 1/6-31/12/2016

Οι πληρωμές της περιόδου αναλύονται ανά κατηγορία δαπάνης ως εξής:

Κατηγορία δαπάνης	Ποσό
Αμοιβές προσωπικού πληρωτές	€ 45.991,16
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και φόρος μισθωτών υπηρεσιών	€ 34.870,07
Αμοιβές σε συνεργάτες	€ 10.799,16
Παροχές τρίτων	€ 35.087,41
Διάφοροι φόροι	€ 6.473,31
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	€ 763,50
Αγορές παγίων	€ 10.054,25
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	€ 89.523,00
Εξοδα μετακίνησης σε εκδηλώσεις, ημερίδες, συνέδρια	€ 67.652,18
Εξοδα Γενικής Συνέλευσης	€ 174.766,94
Εξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών ΔΣ και αιρετών συμβούλων	€ 61.152,80
Διδασκαλικό βήμα (Ηλεκτρονικό αρχείο)	€ 11.241,60
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	€ 45.212,81
Σύνολο	€ 593.588,19

Για την πληρωμή όλων των παραπάνω δαπανών έχουν εκδοθεί εντάλματα πληρωμής, στα οποία επισυνάπτονται τα παραστατικά της δαπάνης που αφορούν.

Ελέγχθηκαν οι παραπάνω δαπάνες ως προς την ύπαρξη των δικαιολογητικών, την νομιμότητά τους, την ακρίβεια, τον συσχετισμό παραστατικού και εντάλματος πληρωμής καθώς και την έγκρισή τους από τα αρμόδια όργανα της ομοσπονδίας.

Οι υποχρεώσεις για πληρωμές φόρων και ασφαλιστικών ταμείων έχουν διενεργηθεί εμπρόθεσμα για την περίοδο που αφορούν.

10. Συμπεράσματα ελέγχου

Διενεργήσαμε τον έλεγχο για τις εισπράξεις και πληρωμές της περιόδου 1/6-31/12/2016 και δεν προέκυψαν διαφορές ως προς την ορθή αποτύπωση των ταμειακών κινήσεων. Οι εισπράξεις διενεργήθηκαν μέσω των τραπεζικών λογαριασμών της ομοσπονδίας και οι πληρωμές που διενεργήθηκαν στηρίζονται σε νόμιμα παραστατικά.

Απο τον παραπάνω έλεγχό μας κρίνουμε σκόπιμο χωρίς να διατυπώνουμε οποιαδήποτε επιφύλαξη να εφιστήσουμε την προσοχή σας στο εξής:

Υπάρχουν σύλλογοι οι οποίοι δεν διαθέτουν τραπεζικό λογαριασμό ή σύλλογοι οι οποίοι έχουν δώσει προσωπικό τραπεζικό λογαριασμό των εκπροσώπων τους με αποτέλεσμα να καθίσταται δυσχερής η εξόφληση οφειλών-υποχρεώσεων της ομοσπονδίας προς αυτούς. Η δυσκολία έγκειται αφενός στην ύπαρξη των τραπεζικών περιορισμών στην διακίνηση κεφαλαίων, αφετέρου στις νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες απαγορεύουν την διακίνηση και χρήση μετρητών για ποσά μεγαλύτερα των 500 ευρώ παρά μόνον με τραπεζικό μέσο πληρωμής. Και τέλος στον κίνδυνο που ελλοχεύει για τα φυσικά πρόσωπα- εκπροσώπους των συλλόγων τα οποία ίσως κληθούν να δικαιολογήσουν τα ποσά που διακινούνται στους τραπεζικούς τους λογαριασμούς.

Θα ήταν λοιπόν χρήσιμο να διευθετηθούν οι εκκρεμότητες αυτές με οδηγίες προς τους παραπάνω αναφερόμενους συλλόγους για το άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών ώστε όλες οι εισπράξεις και πληρωμές να διενεργούνται μέσω αυτών και να υπάρχει απόλυτη διαφάνεια στις συναλλαγές.

Τελειώνοντας την παρούσα Έκθεση θεωρούμε υποχρέωσή μας να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στη Διοίκηση και στο προσωπικό της ομοσπονδίας για τη βοήθεια που μας παρείχαν κατά τη διάρκεια του ελέγχου.

Είμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση αφορά την παρούσα έκθεση.

Για την HLB Hellas AE
(ΑΜ ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 161 / 30)

Δημητρούλα Μ. Αποστολάκου
Ορκωτή / Νόμιμη Ελέγκτρια Λογίστρια
(Α.Μ. ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 15491 / 1144)

ΕΞΟΔΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	826,975.98 €
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	147,234.04 €
Οδοιπορικά αντιπροσώπων	135,307.75 €
Συνδρομή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	299,977.00 €
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και λοιπά συνέδρια άλλων φορέων εσωτερικού	4,036.29 €
Έξοδα ΙΠΕΜ-ΔΟΕ	15,433.22 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων	141,632.81 €
Δικαστικά έξοδα	4,637.86 €
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	5,675.00 €
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	1,729.00 €
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	1,940.90 €
Συμμετοχή σε Δράσεις Οργανώσεων Εξωτερικού	23,028.57 €
Κοινωνικές παροχές	0.00 €
Κοινόχρηστες δαπάνες	5,795.35 €
Γραφική ύλη – υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	15,272.61 €
Έξοδα Τραπεζών	792.15 €
Διάφορα μικροέξοδα	7,748.63 €
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	1,813.46 €
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	12,094.56 €
Εξοπλισμός επικοινωνίας	2,826.78 €
ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	64,465.20 €
Τηλεφωνικά	32,913.78 €
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	7,011.20 €
Φωτισμός	8,690.50 €
Ύδρευση	824.13 €
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	2,221.45 €
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	10,796.70 €
Συντήρηση-βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	1,863.45 €
Έξοδα Βιβλιοθήκης	54.00 €
Αποζημίωση ζημιών	89.99 €
Λοιπές παροχές	0.00 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	179,258.44 €
Μικτές Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	114,767.91 €
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	29,722.32 €
Αποζημίωση προς συνταξιοδότηση υπαλλήλων	34,768.21 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	20,108.14 €
Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών	20,108.14 €
Αμοιβές Τρίτων	0.00 €

ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. -ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ-ΑΙΡΕΤΩΝ	99,194.30 €
Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	31,789.00 €
Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	15,473.51 €
Μετακίνησης από-προς τόπο κατοικίας μελών Δ.Σ. ΔΟΕ και Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	38,928.84 €
Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	5,500.00 €
Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	5,500.00 €
Μεταφορικά οικόσκευών	0.00 €
Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	2,002.95 €
ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	18,658.50 €
Διδασκαλικό Βήμα	14,608.90 €
Επιστημονικό Βήμα	4,049.60 €
Λοιπές Εκδόσεις	0.00 €
ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	0.00 €
Έπιπλα & λοιπός εξοπλισμός	
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ	14,664.91 €
Διάφοροι Φόροι – τέλη	14,664.91 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1,223,325.47 €

ΕΣΟΔΑ

Συνδρομές Συλλόγων - Μελών	1,287,966.90 €
Συνδρομές Μελών	1,287,966.90 €
Παιαιών Χρήσεων	
Μεμονωμένες Συνδρομές	0.00 €
Για στήριξη διωκομένων εκπ/κών	0.00 €
Έσοδα Κεφαλαίων	3,543.25 €
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες	3,543.25 €
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	0.00 €
Ενισχύσεις - Δωρεές - Επιχορηγήσεις	0.00 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1,291,510.15 €

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 4^ο (16 – 17 Ιουνίου 2016)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: Παπαποστόλου Δημήτριος, Κέγκος Φίλιππος, Αγαπητός Θανάσης, Ζαπάντης Νίκος, και Τραμπάκουλος Ηλίας.

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. την Πέμπτη 16 Ιουνίου 2016 και την Παρασκευή 17 Ιουνίου 2016, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου Παπαποστόλου Δημήτριου, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/1/2016 έως 31/5/2016».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση της Ορκωτού Λογίστριας κ. Δημητρούλα Μ. Αποστολάκου, ζήτησε διευκρινίσεις από τον Ταμία της ΔΟΕ οι οποίες δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΔΟΕ.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2015		1.039.247,19 ευρώ
B. Εισπράξεις (1/1 – 31/5/2016)		611.656,70 ευρώ
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	612.254,00 ευρώ	
Μείον: Κάλυψη δικαστικών δαπανών	-2.510,00 ευρώ	
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις	1.912,70 ευρώ	
Σύνολο		1.650.903,89 ευρώ
Γ: Πληρωμές (1/1-31/5/2016)		512.980,33 ευρώ
Αμοιβές προσωπικού	23.710,03 ευρώ	
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	34.269,82 ευρώ	
Καταβολή υπολοίπου αποζημίωσης συνταξ. υπαλλήλου	24.059,24 ευρώ	
Αμοιβές σε συνεργάτες	11.293,19 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	29.328,21 ευρώ	
Διάφοροι φόροι	7.256,96 ευρώ	
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	209,32 ευρώ	
Αγορές Παγίων	1.676,19 ευρώ	
Συνδρομές σε Α/θμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	210.454,00 ευρώ	
Έξοδα μετακίνησης σε εκδηλώσεις, ημερίδες, συνέδρια	83.421,89 ευρώ	
Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών Δ.Σ. και αιρετών	38.025,53 ευρώ	
Διδακταλικό Βήμα (ηλεκτρονικό)	7.416,90 ευρώ	
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	41.859,05 ευρώ	
Υπόλοιπο		1.137.923,56 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191	362.902,24 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου 6017-101591-494	270.443,89 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Προθεσμιακή κατάθεση	500.000,00 ευρώ
Ταμείο	4.577,43 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	1.039.247,19 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών στοιχείων καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε:

- 1) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 84η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 2) Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα

3) Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη σπατάλη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

4) Επισημαίνουμε ότι για πρώτη φορά υπάρχει έκθεση ορκωτού λογιστή για την ταμειακή κίνηση της περιόδου από 1/1/2016-31/5/2016

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους α) Παπαποστόλου Δημήτριο (Πρόεδρος) β) Κέγκο Φίλιππο (Γεν. Γραμματέα) και γ) Τραμπάκουλο Ηλία, ενώ καταψηφίζεται από τους κ.κ. 1) Αγαπητό Αθανάσιο και 2) Ζαπάντη Νικόλαο.

Παρατήρηση: Τα μέλη της Ε.Ε. προτείνουν στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, πριν από κάθε συνεδρίαση τους, να καταθέτουν τις αποφάσεις που έχουν σχέση με την οικονομική διαχείριση.

Τα μέλη της Ε.Ε. Αγαπητός Αθανάσιος, Ζαπάντης Νικόλαος και Τραμπάκουλος Ηλίας θα καταθέσουν μέχρι 21 Ιουνίου 2016, έκθεση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ.5 του καταστατικού της ΔΟΕ εγκρίνεται ο Οικονομικός έλεγχος.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Παπαποστόλου Δημήτρης

Τα μέλη
Αγαπητός Θανάσης
Ζαπάντης Νικόλαος
Τραμπάκουλος Ηλίας

Ο Γεν. Γραμματέας
Κέγκος Φίλιππος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5° (6 – 8 Φεβρουαρίου 2017)

Θέμα 1ο: «Ανασύνθεση της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: Παπαποστόλου Δημήτριος, Παντελίδης Ντίνος, Κέγκος Φίλιππος, Ζαπάντης Νίκος και Τραμπάκουλος Ηλίας. Στην Αθήνα και στο γραφείο της Δ.Ο.Ε. τη Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 2017 και ώρα 9:30 π.μ., ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου Παπαποστόλου Δημήτρη, συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή με θέμα: «Ανασύνθεση της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε.».

Ο Πρόεδρος της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε., Παπαποστόλου Δημήτριος ενημέρωσε το σώμα για την κατάθεση αίτησης παραίτησης από το μέλος της Ε.Ε. Αγαπητό Θανάση.

Το σώμα έκανε αποδεκτή την παραίτηση και τη θέση καταλαμβάνει ο συνάδελφος Παντελίδης Ντίνος. Η σύνθεση της νέας Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε. έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Παπαποστόλου Δημήτριος

Γραμματέας: Κέγκος Φίλιππος

Μέλη: Παντελίδης Ντίνος, Ζαπάντης Νίκος, Τραμπάκουλος Ηλίας

Η θέση του Αντιπροέδρου μένει κενή.

Θέμα 2ο: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,

Παρόντες: Παπαποστόλου Δημήτριος, Κέγκος Φίλιππος, Παντελίδης Ντίνος, Ζαπάντης Νίκος, και Τραμπάκουλος Ηλίας.

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. τη Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 2017, την Τρίτη 7 Φεβρουαρίου 2017 και την Τετάρτη 8 Φεβρουαρίου 2017, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου Παπαποστόλου Δημήτριου, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/6/2016 έως 31/12/2016 ».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση της Ορκωτού Λογίστριας κ. Δημητρούλας Μ. Αποστολάκου, ζήτησε διευκρινίσεις από τον Ταμία της ΔΟΕ οι οποίες δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΔΟΕ.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Α. Υπόλοιπο 31/5/2016		1.137.923,56 ευρώ
Β: Εισπράξεις 1/6 – 31/12/2016		
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	675.712,90 ευρώ	
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις όψεως	3.543,25 ευρώ	
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	1.585,57 ευρώ	
Σύνολο		1.818.765,28 ευρώ
Γ: Πληρωμές 1/6-31/12/2016		593.588,19 ευρώ
Αμοιβές προσωπικού πληρωτέες	45.991,16 ευρώ	
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	34.870,07 ευρώ	
Αμοιβές σε συνεργάτες	10.799,16 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	35.087,41 ευρώ	
Διάφοροι φόροι	6.473,31 ευρώ	
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	763,50 ευρώ	
Αγορές Παγίων	10.054,25 ευρώ	
Συνδρομές σε Α/θμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	89.523,00 ευρώ	
Έξοδα μετακίνησης σε εκδηλώσεις, ημερίδες, συνέδρια	67.652,18 ευρώ	
Έξοδα Γενικής Συνέλευσης	174.766,94 ευρώ	
Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών Δ.Σ. και αιρετών	61.152,80 ευρώ	
Διδασκαλικό Βήμα (ηλεκτρονικό)	11.241,60 ευρώ	
Λοιπά διάφορα έξοδα	45.212,81 ευρώ	
Υπόλοιπο		1.225.177,09 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 120-002101-040191	122.409,90 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου 6017-101591-494	349.390,88 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Προθεσμιακή κατάθεση	500.000,00 ευρώ
Τράπεζα Alpha – Προθεσμιακή κατάθεση	250.000,00 ευρώ
Ταμείο	3.376,31 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	1.225.177,09 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε:

- 1) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 85η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 2) Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα
- 3) Δεν διαπιστώθηκε καμία παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμέ-

νη σπατάλη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους κ.κ. α) Παπαποστόλου Δημήτριο (Πρόεδρος) β) Κέγκο Φίλιππο (Γεν. Γραμματέα) και γ) Τραμπάκουλο Ηλία, ενώ καταψηφίζεται από τους κ.κ. 1) Παντελίδη Ντίνο και 2) Ζαπάντη Νικόλαο.

Τα μέλη της Ε.Ε. Παντελίδης Ντίνος και Ζαπάντης Νικόλαος θα καταθέσουν εντός 30 ημερών, έκθεση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό. Επίσης, έκθεση θα καταθέσει και το μέλος της Ε.Ε. Τραμπάκουλος Ηλίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ.5 του καταστατικού της ΔΟΕ εγκρίνεται ο Οικονομικός έλεγχος.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Παπαποστόλου Δημήτρης

Τα μέλη
Αγαπητός Θανάσης
Ζαπάντης Νικόλαος
Τραμπάκουλος Ηλίας

Ο Γεν. Γραμματέας
Κέγκος Φίλιππος

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Συγκροτήθηκε, σήμερα, **5-7-2017**, σε σώμα το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 26ης Ιουνίου 2017, ως εξής :

Πρόεδρος	: Κικινής Θανάσης
Αντιπρόεδρος	: Πετράκης Σταύρος
Γενικός Γραμματέας	: Τρούλης Γιώργος
Ταμίας, Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων	: Ανδρουλάκης Μάνος
Οργανωτικός Γραμματέας	: Γκούμας Θανάσης
Ειδικός Γραμματέας	: Καπράνας Ζήσης
Υπεύθυνη εκδόσεων, υπεύθυνη υλικού και βιβλιοθήκης	: Βενετοπούλου Γιώτα
Μέλη	: Μαριόλης Δημήτρης : Παπαθανασίου Αργύριος : Δριμάλα Θεοδώρα : Μαρίνης Σπύρος

1.- ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΜΕ

ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ	ΑΜΠΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ	ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	ΓΑΛΑΝΟΥ ΆΝΝΑ
ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ	ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	ΚΑΤΙΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ	ΚΟΠΡΙΤΕΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ	ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ
ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ	ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

2.- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ	ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ	ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ	ΜΑΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ
ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ	ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ	ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ	ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ	ΔΟΜΟΥΖΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΚΑΛΛΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ
ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ	ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ	ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ	
ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	

3.- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ
ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΠΑΣΠΑΡΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	

4.- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών Π.Ε. – Ανένταχτοι Εκπαιδευτικοί)

ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΣ

5.- ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΣΦΗΚΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΓΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΑΨΑΛΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΜΠΕΛΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
ΤΣΙΟΥΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΤΣΙΜΠΕΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΛΙΑΠΗΣ ΗΛΙΑΣ
ΝΕΛΛΑ ΜΑΡΙΑ
ΚΕΧΑΓΙΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΣΤΡΙΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΧΑΣΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΤΣΙΓΓΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΖΗΣΗ ΜΑΡΘΑ
ΚΑΦΤΗΡΑΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΚΑΡΜΟΥΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΤΕΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΟΚΟΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΡΑΝΤΙΤΣΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΒΑΣΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ
ΒΕΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΚΑΣΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΕΣΑΖΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΣΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ
ΖΥΓΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΤΣΑΒΕΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΌΡΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΤΣΕΛΕΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

6.- ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΑ (ΒΕΤΑ)
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΑΞΙΜΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΡΟΥΜΠΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΤΑΚΗΣ)
ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ)

ΣΟΛΩΜΟΥ ΗΡΩ
ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ
ΝΙΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΩ (ΜΑΝΤΩ)
ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΑΡΓΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
ΚΑΡΑΒΑ ΜΕΝΗ
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΟΥΜΒΟΥΛΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΥΚΟΥΡΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
ΜΠΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ
ΣΚΑΝΔΑΜΗ ΑΘΗΝΑ
ΜΑΓΕΙΡΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ

7.- ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ – Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΣΧΕΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

8.- ΕΡΑ

ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΕΣΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΡΑΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ

ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΧΑΪΛΑΤΖΙΔΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΑ (ΓΝΩΣΟΥΛΑ)

Τηλεφωνικό κέντρο Δ.Ο.Ε.
Ξενοφώντος 15α, 105 57 Αθήνα
210 3236 547, 210 3245 375, 210 3221 316
FAX Δ.Ο.Ε.: 210 3221 314

Πρόεδρος : Κικινής Θανάσης
κιν. 6974 114103
τηλ. 210 3312793
Fax: 210 3246928

Αντιπρόεδρος : Πετράκης Σταύρος
κιν. 6973 832828
τηλ: 210 3312791

Γενικός Γραμματέας : Τρούλης Γιώργος
κιν: 6981 636188
τηλ: 210 3312794

**Ταμίας- Ειδικός Γραμματέας-
Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων :** Ανδρουλάκης Μάνος
κιν. 6972 679767
τηλ: 210 3219653

Οργανωτικός Γραμματέας : Γκούμας Θανάσης
κιν. 6974 489580
τηλ: 210 3242171

Ειδικός Γραμματέας : Καπράνης Ζήσης
κιν. 6976 437186
τηλ: 210 3312795

**Υπεύθυνη εκδόσεων, υπεύθυνη
υλικού και βιβλιοθήκης :** Βενετοπούλου Γιώτα
κιν. 6944 962592
τηλ: 210 3255576

Μέλη : Μαριόλης Δημήτρης
κιν. 6974 750410
τηλ: 210 3228891

Παπαθανασίου Αργύριος
κιν. 6975 308409
τηλ: 210 3242144

Δριμάλα Θεοδώρα
κιν. 6983 117770
τηλ: 210 3313717
Fax: 210 3245836

Μαρίνης Σπύρος
κιν. 6972 699983
τηλ: 210 3233662

ΑΠΟ ΤΗ

